Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι αἱ περὶ κληρονομίας ἀποφάσεις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ἰσχύουσι παρὰ τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις.

ترکه حقنده محاکم نظامیه‌دن وریلان اعلاماتك محاکم شرعیه‌جه معتبر اولمدیغی حقنده تحریرات عدلیه

(Τερεκὲ χακκηντὰ μεχακήμι νιζαμηγεδ·ὲν βηρηλὲν ἡλαματὶν μεχακήμι σ·ερηγέδζε μοῦτεπ·ὲρ ὁλμαδ·ηγὴ χακκηντὰ τεχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ ἡ πληρωμὴ χρέους τῶν καταγραπτέων κληρονομιῶν δυνάμει ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, χωρὶς νὰ ἀποδειχθῇ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, ἀντίκειται ταῖς διατάξεσι τοῦ ἱεροῦ νόμου· ἐπειδὴ κατ᾽οὐσίαν αἱ κληρονομικαὶ ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἱερῶν δικαστηρίων· ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν, ὧν κατεγράφησαν αἱ κληρονομίαι, δὲν ἰσχύουσι παρὰ τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις· τὸ ὑψηλὸν πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ρεβζὲπ 1302 διαταγῆς αὐτοῦ διεταξεν ὅτι δέον νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον.

Ἐφ᾽ ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ πρωτοδικεῖα τῆς περιφερείας τῆς ἐποπτείας ὑμῶν.

Τῇ Σ·ὰπ·ὰτ 1303 ἢ 13 Maïou 1302.

Διαταγὴ καὶ ἄρθρον τοῦ νόμου περὶ τῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς κληρονομίας του εἰσπράξεως τοῦ χρέους αὐτοῦ τοῦ ἐπιδικασθέντος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ δι᾽ ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

مديونك وفاتندن مقدم اعلام نظاميه
مربوط دينك بعد الوفات تركه‌سندن تحصيل اولنمسى حقنده امرنامه‌ومادهٔ نظاميه

(Μεδγιουνσὺν βεφατιντὰν μουκαδ·δ·ὲμ ἡλάμι νιζαμηγεγὲ μερπ·οὺτ δ·εηνὶν π·ὰδ·ὲλ βεφὰτ τερεκεσινδὲν ταχσὴλ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ἐμιρναμέ βὲ μαδ·δ·έϊ νιζαμηγέ).

Ἐνῷ αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐκθέσεις (μαζπ·ατὰ) αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβουλίων θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἰσχυραὶ ὡς αἱ ἐπίσημοι καὶ διαταγαὶ καὶ τίτλοι, αἱ δὲ διατά-

ξεις αὐτῶν ἐκτελεσταὶ καὶ διαρκεῖς, ἐν τούτοις κατὰ τὴν καταγραφὴν τῶν κληρονομιῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων μετὰ τὸν θάνατον τῶν ὀφειλετῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν διὰ ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐπιδικασθεισῶν ἀπαιτήσεων, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις εὑρισκόμεναι εἰς χεῖρας τῶν δανειστῶν καὶ συμβαίνουσι γεγονότα, οἷον τὸ νὰ ζητῆται ἐκ νέου ἀπόδειξις.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον σημαίνει ὅτι αἱ ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις αὗται θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχουσαι καὶ συνεπάγεται ἀναβολὰς καὶ δυσχερείας τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαφύλαξις τῶν ἀποδεδειγμένων δικαίων τοῦ λαοῦ τυγχάνει ὁ κύριος σκοπὸς καὶ τὸ δικαιότερον μέλημα τοῦ Ὑψηλοῦ Κράτους καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην.

Διὰ ταῦτα μελετηθέντος καὶ ἐξετασθέντος ἐν ἰδιαιτέρῳ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοῦ συνταχθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου ὑπεβλήθη εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ἐκδοῦσαν Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα ἵνα τοῦτο προστιθέμενον ὡς παράρτημα εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ᾖ ἐκτελεστόν. Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἀντίτυπα τοῦ νόμου τούτου τοῦ κοινοποιηθέντος εἰς τοὺς λοιποὺς ἀριθμοὺς, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα κτλ.

Τῇ 5 Σεβαλ 1285, ἢ 6 Ἰανουαρίου 1284.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ζητήματος νὰ μὴ ἐνεργῶνται κατάσχεσις ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν

تركه‌لرك تحت حجزه آلديرلماسى حقنده تحريرات عدليه

(Τερεκελερὶν τάχτι χαδζεζὲ ἀλδηρίλμαμαση χακκηντὰ ταχριράτι ἀδλιγέ)

Τὸ Ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον δηλοῦν ὅτι ἀποστέλλει ἡμῖν τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑψ Σεήχ-οὖλ-Ἰσλάμη ἀποσταλὲν αὐτῷ ἔγγραφον περὶ τοῦ ζητήματος νὰ μὴ ἐνεργῶνται κατάσχεσις ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀπευθύνηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐνεργῶσαν τὴν καταγραφὴν δικαστήριον ὁ διϊσχυριζόμενος ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ ἐκ τῆς κληρονομίας, λόγῳ ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου καταγραφεισῶν κληρονομιῶν κατασχεθεῖσαι ὑπὸ δανειστῶν ἐγκατελείφθησαν ἐπὶ ἔτη, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο αἰτία τῆς ἀναστολῆς αὐτῶν καὶ τῆς ἀδικίας τῶν τε ὀρφανῶν καὶ τῶν λοιπῶν δανειστῶν, διέταξε δι' ὑψηλῆς αὐτοῦ διαταγῆς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐπειδὴ ἡ παρὰ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καταγραφὴ καὶ κατάληψις τῆς κληρονομίας σημαίνει, ὅτι αὕτη εὑρίσκεται ὑπὸ γενικὴν κατάσχεσιν, δι' ἧς ἐξασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν· δέον τοῦ λοιποῦ οἱ ἔχοντες νὰ λάβωσιν ἀπὸ κληρονομίας ν' ἀπαιτῶσι τὸ δίκαιόν των κατὰ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ τὴν κληρονομίαν καταλαβόντος καὶ καταγράψαντος ἱεροῦ δικαστηρίου, νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχει ἀνάγκη ἀγωγῆς καὶ νὰ μὴ γίνωνται παραδεκταὶ αἰτήσεις περὶ κατασχέσεως πραγμάτων καὶ χρημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν κληρονομίαν.

Ταῦτα ἀνέφερεν ἡμῖν ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς περιφερείας τῆς ἐποπτείας ὑμῶν. Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἀρκετὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 18 Μουχαρρὲμ 1301 ἢ 7 9βρίου 1299.

Ἐγκύκλιος περὶ πληρωμῆς τῶν ἀγωγίων τῶν ζώων τῶν διδομένων εἰς τοὺς διὰ κληρονομίας ἀποστελλομένους ὑπαλλήλους τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐκ τῶν ληφθησομένων τελῶν.

ترکه ایجون کوندریلهجك مأمورین شرعیه ویریلهجك حیوانلرك اجورلرینك النهجق رسمدن تسویه اولنمسی حقنده تحریرات

(Τερεκὲ ἠτσοὺν γκιονδερηλεδζὲκ μεεμουρήνι σερήγεγὲ βηρηλεδζὲκ χαγβὰν οὐδζουρατινὶν ἀλιναδζὰκ ρεσιμδὲν τεσβηγὲ ὁλσουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτ).

Ἐπειδὴ ἠρωτήθη πόθεν δέον νὰ καταβάλλωνται τὰ μισθώματα τῶν ἵππων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἐπίβασιν κατὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν διὰ κληρονομίας ἀποστελλομένων ὑπαλλήλων τοῦ ἱεροῦ νόμου εἰς χωρία καὶ ναχιέδες ὑπαγομένους εἰς ὑποδιοικήσεις, κειμένας ἐντὸς τῆς Νομαρχίας, κατὰ δὲ τὰς γενομένας μεταρρυθμίσεις τὸ δικαίωμα τὸ λαμβανόμενον ἀπὸ τῶν κληρονομιῶν ἀνήκει εἰς τὸ ταμεῖον· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ τὰ τοιαῦτα μισθώματα νὰ εἰσπράττωνται καὶ ἀφαιρῶνται ἀπὸ τῶν κληρονομιῶν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλωνται ἐκ τῶν διὰ τὸ ταμεῖον συμφώνως πρὸς τὰ νενομισμένα λαμβανομένων δικαιωμάτων· διὰ ταῦτα γνωστοποιηθέντος καὶ συστηθέντος τοῦ πράγματος εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς νὰ ἐνεργήσητε ὅπως τὰ μισθώματα τὰ δοθησόμενα ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἱεροῦ νόμου τῶν ἐχόντων ἀνάγκην

μισθώσεως ἵππων καὶ τῶν ἀποστελλομένων διὰ κληρονομίας καταβάλλωνται καὶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Νομαρχίᾳ ἐκ τῶν κληρονομιῶν, καταχωρῶνται εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐξόδων καὶ προλαμβάνηται πᾶσα κατάχρησις.

Τῇ 16 Σεβ6ὰλ 1286.

Ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἱερονομικοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου.

مجلس تدقيقات شرعيه‌نك وظائفنى حاوى تعليماتدر

(Μεδζλίσι τεδκηκάτι σερήγενὶν βεζαηφινὴ χαβῆ τἀλημάτ δ'ιρ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ συνδιάσκεψιν ὑπόθεσίς τις ἐν τῷ ἱερονομικῷ ἐλεγκτικῷ Συμβουλίῳ, ἀπαιτεῖται νὰ παραπεμφθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Σεὶχ-οὺλ-'Ισλάμη. Ἐὰν ἀποσταλῇ ἀγωγή τις εἰς τὸ Συμβούλιον ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δημοσίων γραφείων, ἢ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου μόνον ἐγγράφως, μὴ τεθειμένου τοῦ ζητήματος εἰς συνδιάσκεψιν, ὑπομιμνήσκεται τὸ ἀποστεῖλαν τὴν ἀγωγήν, ἢ τὰ ἔγγραφα δικαστήριον, ἢ γραφεῖον ὅτι ἀπαιτεῖται παραπομπὴ τοῦ Ὑψ. Σεὶχ-οὺλ-'Ισλάμου. Γίνονται ὅμως παραδεκταὶ αἱ αἰτήσεις αἱ ὑποβαλλόμεναι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Συμβούλιον, προκειμένου περὶ ὑποθέσεως παραπεμπομένης κατ' οὐσίαν εἰς αὐτό.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνέρχεται τρεῖς ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα, θέτον ὑπὸ συνδιάσκεψιν κατὰ σειρὰν τὰς παραπεμπομένας ἀγωγὰς καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, προτιμωμένων τῶν σπουδαίων καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξετασθησομένων καὶ συζητηθησομένων ἱερονομικῶν ἀντικειμένων στηριζόμεναι ἐπὶ ἱερονομικῶν ζητημάτων καταρτίζονται παμψηφεί. Ἀλλά, ὡς γίνεται λόγος ἐν τῷ 7 ἄρθρῳ, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον τοῦτο δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ ἐξετάσεις καὶ ὑποβάλλῃ τὰς σκέψεις του,

αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδοθησόμεναι ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων καταρτίζονται τῇ ὁμοψηφίᾳ ἢ τῇ πλειοψηφίᾳ τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, τουτέστι διὰ μιᾶς ψήφου περισσοτέρας τοῦ ἡμίσεος τῶν συμβούλων. Οἱ μειοψηφοῦντες θέλουσιν ἐκθέτῃ τὸν λόγον τῆς διαφωνίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Οὐδεμία ἀπόφασις ἐκδίδοται ἐπὶ οὐδεμιᾶς ὑποθέσεως, ἂν δὲν εἶναι παρόντα τὰ περισσότερα μέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μὴ προσερχόμενον τὸν πρόεδρον ἕνεκα κωλύματός τινος, ἀντικαθίστησιν εἷς τῶν συμβούλων τῇ διαταγῇ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλαμάτου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐν ταῖς περὶ σπουδαίων ὑποθέσεων συνταχθησομέναις ἐκθέσεσι θέλουσι καταχωρεῖσθαι τὰ ἐξετασθέντα καὶ συζητηθέντα θέματα, αἱ γινόμεναι ἐξετάσεις καὶ αἱ καταρτιζόμεναι ἀποφάσεις μετὰ τῶν ἱερονομικῶν ζητημάτων. Αἱ μὲν ἐκθέσεις αὗται σφραγίζονται ταῖς ἀτομικαῖς σφραγῖσι τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν συμβούλων, τὰ δὲ ἀφορῶντα εἰς μὴ σπουδαῖα ἀντικείμενα ὑπομνήματα σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑψ. Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλάμην.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὸ ἐλεγκτικὸν τοῦτο Συμβούλιον, ἅμα ὡς ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ ὅτι ἐν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι κειμένοις ἱεροῖς δικαστηρίοις καὶ γραφείοις συμβαίνουσι παρανομίαι καὶ παρατυπίαι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, ὑποβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν σκέψεών του δι' ἐκθέσεως εἰς τὸν Ὑψ. Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλάμην.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐκτὸς δύναται νὰ παρευρίσκηται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁρίζεται ἡμέρα διὰ τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον προσέλευσιν τῶν

διαδίκων, οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ προσκαλῶνται ἐπὶ ὑποθέσεων, αἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῶσι καὶ διατηρηθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐζεταζομένης καὶ συζητουμένης ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑποθέσεώς τινος, ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι ἀπὸ δημοσίου τινὸς γραφείου, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως, ὑποβάλλεται ὑπόμνημα τῷ Ὑψ. Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλάμῃ, ἵνα οὗτος ζητήσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας. Ἐπὶ μυστικῶν ἀντικειμένων γράφεται τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ προέδρου ἰδιαίτερον ἔγγραφον, ἀναλόγως τοῦ μέρους.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου καταγράφει τὰ ὀνόματα τῶν παρευρεθέντων συμβούλων καὶ τὰς ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, αἵτινες ἀναγινωσκόμεναι ὑπογράφονται, ἂν γίνωσι παραδεκταὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν συμβούλων. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα καταχωροῦνται ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ τοῦ Συμβουλίου, μέχρι τὸ πολὺ τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως, ὑπογραφόμενα ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν παρευρεθέντων συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τῶν πρακτικῶν ἐσβεσμένα καὶ ἐξεσμένα μέρη καὶ νὰ προστίθενται λέξεις μεταξὺ τῶν γραμμῶν· ἐὰν τυχὸν συμβῇ λάθος, γράφεται ἐπὶ τοῦ περιθωρίου ἡ διόρθωσις, ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τῶν πρακτικῶν χρησιμεύει ὡς βάσις τῶν συνταχθησομένων ἐκθέσεων καὶ ὑπομνημάτων. Ἡ ἔκθεσις συνταχθεῖσα δίδοται τῷ προέδρῳ, ὅστις ἀφοῦ διορθώσῃ τὰ χρήζοντα διορθώσεως, ἐπιστρέφει αὐτὴν εἰς τὸν γραμματέα· μεθ' ὃ ἀναγινωσκόμενον τὸ σχέδιον αὐτῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας καὶ ἀντιγράφεται. Τὰ σχέδια ταῦτα κατατάσσονται κατὰ σειρὰν καὶ δενόμενα εἰς βιβλίον φυλάττονται ὡς ἀρχεῖα.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου συντάσσει κατάλογον τῶν τε συζητηθεισῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν μήπω συζητηθεισῶν καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὸν πρόεδρον. Διὰ τὴν ταχεῖσαν συμπλήρωσιν τούτου θέλει καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων τῶν ὁδηγιῶν τούτων καὶ ἡ μεταρρύθμισις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην βελτιώσεως αὐτῶν.

Τῇ 21 Μουχαρρεμ 1290.

ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ Φετβαχανέ

فتواخانه نظامنامه‌سی

(Φετβαχανὲ νιζαμναμεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ παρὰ τῷ Φετβαχανὲ γραμματεῖς ὀνομαζόμενοι *μουσεββίτ* εἰσὶν ὡς καὶ πρότερον εἴκοσιν μὴ αὐξομειούμενοι.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ ἀρχαία μισθοδοσία θέλει διανέμεσθαι μεταξὺ τῶν γραμματέων ὡς καὶ πρότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Καταργουμένων τοῦ ἡμίσεος τῶν θέσεων τῶν ἀνέκαθεν ὡς δι' ἑπτὰ ἀκολούθους καὶ τρεῖς δοκίμους θεωρουμένων, τοῦ λοιποῦ αὗται λογισθήσονται ὡς θέσεις ὀκτὼ ἀκολούθων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Καθὼς θὰ διανέμωνται αἱ πολλάκις γενόμεναι αὐξήσεις ἐπὶ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἀνέκαθεν εἰς τοὺς γραμματεῖς ὡρισμένων, καθὰ διαγράφει τὸ 2ον ἄρθρον, ὡς διενέμοντο μέχρι τοῦδε, οὕτως ὅταν, ὡς δηλοῦται ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ, οἱ γραφεῖς οἱ θεωρούμενοι ὡς δόκιμοι καὶ ἐξωτερικοὶ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δο-

κίμων, θὰ διανέμωνται εἰς τοὺς εἴκοσιν γραμματεῖς καὶ τοὺς ὀκτὼ ἀκολούθους.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οὐδεὶς γενήσεται παραδεκτὸς εἰς τὸν Φετβαχανὲν πλὴν τῶν εἴκοσι γραμματέων καὶ ὀκτὼ ἀκολούθων τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ 1ῳ καὶ 3ῳ ἄρθρῳ, ἂν μὴ κενωθῇ θέσις τις.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Κενουμένης θέσεώς τινος τῶν γραμματέων, κανονίζεται ἡ τάξις αὐτῶν, εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑψ. Σεήχ-οὖλ-Ἰσλάμη ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὀκτὼ ἀκολούθων, κανονιζομένης ἐπίσης καὶ τῆς τάξεως τῶν ἀκολούθων. Ἑπομένως εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν τῶν ἀκολούθων, καθυποβαλλομένων εἰς ἐξετάσεις τῶν ὡς δοκίμων καὶ ἐξωτερικῶν ἀπό τινος φοιτώντων, διορίζεται ὡς δόκιμος ὑπὸ τοῦ Σεήχ-οὖλ-Ἰσλαμάτου ὁ ἱκανώτερος, οὕτω δὲ οὐδεὶς ἔξωθεν γίνεται παραδεκτός, ἂν μὴ ἐξετασθῶσιν οἱ φοιτῶντες καὶ οἱ κατατασσόμενοι εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀκολούθων μὴ ἐκλείψωσιν ὁλοσχερῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὡς διαγράφεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐάν, ἀφοῦ οἱ φοιτῶντες γραφεῖς ἐξεταζόμενοι διορισθῶσιν εἰς κενὰς θέσεις, καὶ μετενεχθῶσιν οὕτω εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀκολούθων, κενωθῇ θέσις, εἰς ταύτην διορίζεται ὁ ἱκανώτερος μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῶν βουλομένων ἐκ τῶν γραφέων τῶν φοιτώντων εἰς τὸ γραφεῖον τῶν σημειώσεων τῶν ὀνομαζομένων ἐξωτερικῶν γραμματέων. Ἀλλ' ὅταν οὗτοι ἀρνηθῶσι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, ἢ ἐκ τῶν ἐξετασθέντων δὲν κριθῇ τις ἄξιος νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀκολούθων, τότε γίνονται καὶ ἔξωθεν παραδεκτοὶ οἱ μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἀναδεικνυόμενοι ἱκανοί.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Οἱ ἐξωτερικοὶ γραμματεῖς δὲν δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ὑπερβῶσι τοὺς δώδεκα. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων εἶναι ἐλάττων τῶν δώδεκα, γίνεται παραδεκτὸς διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν ἔξωθεν ὁ ἱκανώτερος μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν βουλομένων. Ὁ εἰς τούτους ὡρισμένος μισθὸς θὰ διανέμηται μεταξὺ αὐτῶν ὡς καὶ ἀνέκαθεν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ παρὰ τῷ Φετβαχανὲ διωρισμένοι γραμματεῖς προβιβαζόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν μολλὰ (μεβλεβηγέτ), θέλουσιν ἐξακολουθῇ τὴν ἐργασίαν των ὡς καὶ πρότερον, ἄχρις οὗ καταλάβωσι θέσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς προβιβαζόμενος εἰς βαθμὸν Μολλᾶ (μεβλεβηγέτ), θέλει ἐξακολουθῇ τὴν ἐργασίαν του ἄχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ καταλάβῃ θέσιν, ὅτε ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων τῆς ἀρχιγραμματείας καὶ διορίζεται ἀντ' αὐτοῦ ὁ δεύτερος γραμματεύς, ἂν τυγχάνῃ ἱκανός· τούτου δὲ μὴ ὄντος ἱκανοῦ, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Φετβαχανὲ εἰς τὴν ἀρχιγραμματείαν ἐκ τῶν γραμματέων ὁ ἔχων κεκτημένας περισσοτέρας γνώσεις τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἱεροῦ δικαίου καὶ ὁ ἱκανώτερος.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ διωρισμένοι ἐν τῷ Φετβαχανὲ καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τῶν σημειώσεων, θέλοντες νὰ διορισθῶσι ναῒπαι, κατατάσσονται εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν ναιπῶν, ὡς διαγράφεται ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἱεροδικαστῶν νόμου. Ἀλλ' ἐνόσῳ μετὰ τῶν γραφέων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Φετβαχανὲ δὲν συμποσοῦνται οἱ ὑπάρχοντες εἰς μεγαλείτερον ἀριθμὸν τῶν δέκα πέντε, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι ναῒπαι· ἐπίσης ἐνόσῳ δὲν ὑπάρχωσιν ἑπτὰ γραφεῖς ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ γραφεῖον τῶν σημειώσεων, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς ναῒπαι.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Φετβαχανὲ εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν Ἐξ. Φετβᾶ Ἐμινή, εἰς ὃν τοῦ λοιποῦ θὰ παραπέμπωνται τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τμήματος. Οἱ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον γενόμενοι παραδεκτοὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Σεϊχ-ουλ-Ἰσλάμη τῇ γνώμῃ τοῦ Ἐμίνη.

Τῇ 13 Μουχαρρὲμ 1292.

Ὁδηγίαι περὶ τῶν κωδίκων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καὶ τῶν βιβλίων τῶν πρακτικῶν.

سجلات شرعيه و ضبط دعاوى جريدلرى حقلرنده تعليماتدر

(Σιδζιλάτι σερήγε βὲ ζαπτι δεάβῆ δζερηδελερὴ χακκλαριντὰ τἀλημάτδιρ)

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης σελίδος μέχρι τῆς τελευταίας τῶν κωδίκων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν θὰ γράφηται αὔξων ἀριθμός.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Πάντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἱεροῦ νόμου τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων θὰ καταχωρῶνται ἀνεξαιρέτως ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἐν τῷ κώδικι, σφραγίζοντος τοῦ γραμματέως τῇ εἰδικῇ σφραγῖδι ὄπισθεν αὐτῶν πρὸς πίστωσιν τῆς καταχωρήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐπειδὴ ἐν ἀνάγκῃ προσφεύγουσιν εἰς τοὺς κώδικας, δέον νὰ γράφωνται εὐαναγνώστως.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ὑπάρχῃ ἐν τοῖς στίχοις καὶ τοῖς ἀντιγράφοις ξέσις καὶ ἀπάλειψις καὶ προσθήκη λέξεων μεταξὺ τῶν στίχων. Ἐὰν τυχὸν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν καὶ γραφὴν συμβῇ λάθος τι, διορθοῦται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ κώδικος καὶ ἐπικυροῦται σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ναΐπη.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μεταξὺ τῶν ἐγγραφῶν δὲν πρέπει νὰ ἀφίνηται κενὴ θέσις, ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ἀφίνηται μικρὸν διάλειμμα πρὸς διάκρισιν τῶν ἐγγραφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἀφοῦ καταχωρηθῇ ἡ ἀπόφασις, ἢ τὸ ἔγγραφον ἐν τῷ κώδικι καὶ παραβληθῇ πρὸς τὸ πρωτότυπον, οὕτω δὲ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ ἐγγραφὴ εἶναι ὁμοία τῷ πρωτοτύπῳ, ὁ πρῶτος κατα-

χωρητὴς (π·ὰς μουκαγήδ), ἢ ὁ καταχωρητής, ἂν εἶναι εἷς, γράφει ἐπ᾽ αὐτοῦ ἰδιοχείρως ὅτι παρεβλήθη.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Παραβαλλομένου ἐν ἀνάγκῃ οἱουδήποτε ἐγγράφου τοῦ ἱεροῦ νόμου πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἐὰν εὑρεθῶσι περισσότεραι ἢ ὀλιγώτεραι λέξεις μεταξὺ τῆς ἐγγραφῆς καὶ τοῦ πρωτοτύπου καὶ μάλιστα ἐὰν παρατηρηθῇ μικρὰ ἢ μεγάλη διαφορὰ ἐν ταῖς φράσεσι καὶ τῷ πνεύματι, ἢ ἐκ τοῦ κώδικος ἀποκοπῇ φύλλον τι καὶ ἀπαλειφθῇ λέξις, ἅπαντες οἱ καταχωρηταὶ θεωροῦνται ὡς ἔνοχοι, τιμωρουμένου κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ἐκείνου, ὅστις ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπὸ σκοποῦ ἀπετόλμησε νὰ διαπράξῃ αὐτό.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ὅταν παντὸς εἴδους ἔγγραφα ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν δικαστῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἀκυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Φετβαχανὲ καὶ σημειωθῇ ἐν τῷ περιθωρίῳ ἡ ἀκύρωσις, λόγῳ ὅτι δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένα ἐλλείψεων κατὰ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἢ ἡ ἐν αὐτοῖς καταδικαστικὴ ἢ ἀπαγορευτικὴ ἀπόφασις δὲν εἶναι κατ᾽ οὐσίαν σύμφωνος πρὸς τὸ ζήτημα, οὕτω δὲ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ μέρος των, ὁ δικαστὴς ἢ ὁ ναήπης αὐτοπροσώπως, ἢ ἂν ἐπαύθη, ὁ διάδοχός του δέον νὰ σημειοῖ ἄνωθεν τῆς ἐγγραφῆς τῶν τοιούτων ἐγγράφων ἀπαραλλάκτως τὴν ρηθεῖσαν σημείωσιν καὶ νὰ σφραγίζῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ 1, 2, 4, 5 καὶ 6 ἄρθρῳ, οἱ καταχωρηταὶ οἱ ἀμελοῦντες τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἐνεργοῦντες ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τούτων, παύονται τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐπειδὴ οἱ κώδικες τοῦ ἱεροῦ νόμου εἰσὶν ἐμπεπιστευμένοι εἰς χεῖρας τῶν καταχωρητῶν, οὗτοι δέον νὰ ὦσιν ἀξιόπιστοι. Ἂν δὲ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρξῃ τις κακῆς πίστεως καὶ ἀποδειχθῇ τοῦτο, παύεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τοῦ ναήπη, διοριζομένου ἀντ᾽ αὐτοῦ ἑτέρου ἀξιοπίστου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὅταν ἐν ἀνάγκῃ οἱ κώδικες ἐξαχθῶσιν ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα φυλάττονται καὶ ζητηθῶσιν ἐγγραφαί τινες, παραδιδόμενοι εἰς τὸν ὑπάλληλόν των στέλλονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ μέρος των.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ δικαστὴς ἢ ὁ ναΐπης διορθοῖ δεόντως τὰ ἐσχισμένα μέρη τῶν κωδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις θὰ εὑρίσκηται ἐπίτηδες διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κωδίκων κιβώτιον, ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν θὰ τίθενται οἱ κώδικες οὗτοι, τὸ δὲ κιβώτιον σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ καταχωρητοῦ θὰ φυλάττηται ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὅταν τὰ φύλλα τῶν κωδίκων πληρωθῶσι δι' ἐγγραφῶν, ἢ παυθῇ ὁ δικαστής, ἢ ὁ ναΐπης, ὑπογράφεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ναΐπη καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς παραβλητικῆς σφραγίδος (ταπεινὸν μουχροὺ) τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὅταν λήξῃ ἡ προθεσμία τοῦ διορισμοῦ τῶν ἱεροδικαστῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων, ἐὰν ὑπάρχωσιν ὑποθέσεις, αἵτινες ἐδικάσθησαν καὶ ἀπεφασίσθησαν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀλλὰ δὲν ἐδόθησαν ἐξ ἀνάγκης εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν αἱ ἀποφάσεις ἢ τὰ ἔγγραφα, ταῦτα δέον νὰ δοθῶσι μετὰ τὴν παῦσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ συντασσόμενα ἐγγράφονται ὡς παράρτημα εἰς ἄλλας ἐγγραφὰς καὶ σφραγίζονται.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν, ὡς διαγράφεται ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ, ἀριθμοῦνται ἀπὸ τῆς πρώτης σελίδος μέχρι τῆς τελευταίας κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, μὴ ἐπιτρεπομένης ξέσεως καὶ ἀπαλείψεως. Ἂν τυχὸν συμβῇ λάθος καὶ ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῇ τι ἢ ἀφαιρεθῇ τῶν πρακτικῶν, διορθοῦται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει τῇ γνώμῃ τοῦ μουστεσάρη τῶν δύο Σάδρ καὶ τοῦ

δικαστοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τῇ γνώμῃ τῶν ναηπῶν, προστιθεμένων τῶν αὐξήσεων ἢ ἐλαττώσεων εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου καὶ συρομένης γραμμῆς ἐπὶ τοῦ λελανθασμένου μέρους.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῶν ἐδαφίων τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀποδειχθῶσι διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν γνώσεων ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην διορθώσεως.

Τῇ 15 Ζηλιχητστσὲ 1290.

Ὁδηγίαι περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ νόμου κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ ἐκτελῶνται ἄνευ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως.

بلا بينه مضمونيله عمل وحكم جائز اولهبيله جك صورتده سندات شرعيه‌نك تنظيمنده اثر تعليمات سنيه در .

Π.ιλιὰ π᾽ενηνὲ μαζιμουνῆλε ἀμὲλ δὲ χούκουμ δζαὴζ ὀλὰ π᾽ηλεδζὲκ σουρετὸ᾽ὲ σενεδ᾽άτι σ᾽ερηγενὶν τενζημινὲ δ᾽αὴρ τἀληματάτι σενηγέ δ᾽ιρ

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Παραπεμπομένης ἐν δικαστηρίῳ αἰτήσεώς τινος καὶ τῶν διαδίκων προσερχομένων ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅταν τὰ πρόσωπα τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου τυγχάνωσιν ἄγνωστα τῷ δικαστηρίῳ, καὶ δὲν εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας αὐτῶν ἰσχυρὰ ἔγγραφα ὑποδεικνύοντα ὅτι ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγὴ εἶναι ἰδική των, ἢ ἀναφυῇ ὑπόνοια συμπαιγνίας τῶν διαδίκων ἀμοιβαίως ἐπικυρούντων τὴν ταὐτότητα αὐτῶν, δέον νὰ προσάγηται πιστοποιητικὸν τῶν μουχταρίδων τῆς συνοικίας, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συντεχνίας εἰς ἣν ὑπάγονται, ἢ τοῦ προϊσταμένου καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτῶν, ἢ τῶν γραφείων ἐν οἷς ὑπηρετοῦσι καὶ τοῦ προέδρου αὐτῶν, πιστοποιούντων καὶ περιγραφόντων τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ πληρεξούσια. Προκειμένου νὰ ἐπικυρώσῃ τὸν

διαδίκων τις πληρεξουσιότητα, οὗτος καταθέτει ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ναήπη τὸ εἶδος τῆς πληρεξουσιότητος καὶ τὸν διοριζόμενον πληρεξούσιον· ἡ κατάθεσίς του αὕτη καταχωρεῖται ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ βιβλίῳ καὶ ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπ' αὐτοῦ, ἀγνοοῦντος δὲ γραφὴν, ὑπογράφει καὶ σφραγίζει αὐτὸ ἕτερος τῆς ἐκλογῆς του καὶ ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἐπικυρώσῃ αὐτὸ διὰ τῆς σφραγῖδος αὐτοῦ καὶ δι' ἰδιαιτέρου σημείου συνυπογράφει καὶ σφραγίζει ἐπίσης ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ ναήπης, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κατέθηκε περὶ τῆς πληρεξουσιότητος. Κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἐρωτᾶται τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐγγραφόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἀφοῦ, ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐπικυρωθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ ναήπη ἡ πληρεξουσιότης καὶ ἐγγραφῇ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ, ἐὰν πρὶν ἢ παραταθῇ ἡ ἐκδίκασις παυθῇ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ δικαστὴς ἐκεῖνος, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐπικυρωθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ δικαστοῦ αὖθις ἡ πληρεξουσιότης· ἐνώπιον δὲ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ δικαστοῦ ἐκδικάζεται ἡ ὑπόθεσις, ἐπικυρουμένης τῆς πληρεξουσιότητος κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφὴν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἀφοῦ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀγωγῆς ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς ἀκούσῃ καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς μελετήσῃ δεόντως τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγωγῆς προσαγόμενα ἔγγραφα, καταγράφει ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, καὶ ἂν περιεγράφησαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καταγράφει συγχρόνως τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰς καταθέσεις τῶν περιγραψάντων αὐτοὺς καὶ περίληψιν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα πρακτικὰ γράφονται εἰς εὔληπτον φράσιν ἐννοουμένην ὑπὸ τῶν διαδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἀγωγῆς, ὁ δικαστι-

κὸς γραμματεὺς μετὰ τῶν διαδίκων προσέρχονται ἐνώπιον τοῦ μουστεσ·άρη (βοηθοῦ), ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ναήπη καὶ ἀναγινώσκῃ τὰ πρακτικά, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων, ἐὰν οἱ διάδικοι ἐρωτώμενοι ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ μουστεσ·άρη, ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τοῦ ναήπη ὁμολογήσωσιν, ὅτι εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς καταθέσεις των, καταχωροῦνται ἀμέσως ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν, ἢ ἐὰν ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ διορθῶσι τὰ πρακτικά, εἴτε διότι παρεισέφρυσε λάθος, ἢ εἶναι ἐλλειπῆ μὴ ἐπικυρούμενα ὑπὸ τῶν διαδίκων, εἴτε διότι πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ ἐγγραφῶσι ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις τινές, αἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖαι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καταχωροῦνται ἐν τῷ βιβλίῳ μετὰ τὴν διόρθωσιν, καὶ ὑπογράφονται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῶν διαδίκων. Ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ξέσεις καὶ ἀπαλείψεις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἀφοῦ οὕτω τὰ πρακτικὰ καταχωρηθῶσιν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ καὶ ὑπογραφῶσι καὶ σφραγισθῶσιν ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐπικυρούμενα ὑπογράφονται ἢ σφραγίζονται διὰ τῶν ἀτομικῶν σφραγίδων αὐτῶν, ἐν μὲν τοῖς τμήμασι τῶν δύο Σάδρ (καζασκέριδων) ὑπὸ τοῦ μουστεσάρη ἢ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν βοηθῶν καὶ τῶν συμβούλων αὐτῶν, μὴ ὑπάρχοντος μουστεσάρη, ἐν τῷ ἐλεγκτικῷ δικαστηρίῳ (μαχκεμέϊ τεφτὶς·) ὑπὸ τοῦ μουστεσάρη, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν γένει ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς δικαστηρίοις ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἢ ναήπη καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῆς καταχωρεῖται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἁπασῶν τῶν πράξεων, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν δίκην καὶ τῶν γενομένων ἐξετάσεων, ἐν τῷ εἰρημένῳ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν, ἡ ἔκθεσις τῆς ἀγωγῆς περιληπτικῶς. Ἐπίσης ἂν μεταβληθῇ ἡ ἀγωγὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτῆται νὰ προστεθῶσι φράσεις τινὲς εἰς τοὺς λόγους τῶν διαδίκων, προστίθενται αὗται διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπο-

γραψάντων καὶ σφραγισάντων τὰ πρακτικὰ ἐνώπιον τῶν διαδίκων ὑπογραφόντων αὐτά, ἐν περιπτώσει δὲ σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως συνυπογράφουσι καὶ σφραγίζουσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ διάδικος, ὅστις πρόκειται νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας, ἐρωτᾶται κατὰ πρῶτον ἂν ἔχῃ ἢ οὐχὶ μάρτυρας· ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἔχει τοιούτους, ἐρωτᾶται ποῖοι εἰσὶν οὗτοι, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν, καὶ ἂν ἐκτὸς τούτων ἔχῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας καὶ τούτων ἐπίσης ἐρωτᾶται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὅταν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι. Αἱ περὶ τῶν μαρτύρων ἀπαντήσεις αὐτοῦ, ἢ ὅταν εἴπῃ ὅτι δὲν ἔχει τοιούτους, γράφονται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν καὶ ὑπογράφονται ἢ σφραγίζονται ὑπ' αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐκδικασθείσης δίκης τινός, καταγράφεται ἡ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις καὶ οἱ δικαιολογητικοὶ λόγοι αὐτῆς περιληπτικῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπογραφομένοις ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, μεθ' ὃ συντάσσεται τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἀντιγράφει ἀπαραλλάκτως τὰ πρακτικὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν, ἐξ ὧν ἀπαγγέλλει αὐτά. Ἐκ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν τοῦ δικαστηρίου, φυλαττομένου ἔν τινι ἀσφαλεῖ μέρει αὐτοῦ, ἐξάγονται ἐν ἀνάγκῃ ἀντίγραφα. Ἐν τῷ δικαστηρίῳ κρατοῦνται βιβλία τῶν πρακτικῶν ἀναλόγως τῆς πληθύος τῶν ἀγωγῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ συνταχθέντων πρακτικῶν δίκης, συντάσσεται τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως κατὰ τοὺς τύπους τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων. Ἐπιτρέπεται μὲν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου νὰ ἐξαλείφωνται καὶ προστίθενται φράσεις τινὲς ἐν τοῖς πρακτικοῖς κατὰ τοὺς τύπους τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, ἀλλὰ δέον νὰ μὴ μεταβάλληται ἡ βάσις τοῦ ζητήματος. Ἐν ᾗ περιπτώσει διάδικός τις εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔχει μάρτυρας, ὁ λόγος του οὗτος καταχωρεῖται ἀπαραλλά-

κτως ἐν τῇ ἀποφάσει, μὴ ἀρκούσης τῆς φράσεως ὅτι «δὲν ἠδυνήθη νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας».

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἀφοῦ ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς συντάξῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως, τοῦτο διορθοῦται κατὰ πρῶτον ἐν μὲν τοῖς δικαστηρίοις εἰς δύο Σὰδρ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ γραμματέως βεκαγῆ, ἐν δὲ τῷ ἐλεγκτικῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως, καὶ κατόπιν ἀφοῦ ἐπιθεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ μουστεσάρη καὶ παραβληθῇ μὲ τὰ πρακτικά, διορθοῦται καὶ ὑπογραφόμενον ὑποβάλλεται εἰς τὸν δικαστήν. Ἐν τοῖς λοιποῖς δικαστηρίοις διορθοῦται τὸ σχέδιον ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ ὑποβάλλεται τῷ δικαστῇ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς ὑποβάλλει αὐτὸ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν δικαστήν. Ἐν τοῖς δικαστηρίοις παρ' οἷς ὑπάρχει κεντρικὸς ναήπης, οἷα τὰ δικαστήρια τοῦ Γαλατᾶ καὶ τὰ ἀνώτατα εἰδικὰ (χαβάσσι ρεφηᾶ μαχκεμελερή), ὁ ναήπης ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ μουστεσάρη. Ὅταν ὑποβληθῇ τὸ σχέδιον τῷ δικαστῇ, ἐπιθεωροῦντι καὶ παρατηροῦντι αὐτό, συντάσσεται ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἐπισημείωσιν του διατάσσουσαν νὰ γραφῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς γράφει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὄπισθεν αὐτῆς, ἥτις ἀφοῦ μελετηθῇ ὑπὸ τῶν ἐξελεγξάντων καὶ ὑπογραψάντων τὸ σχέδιον ὑπαλλήλων κατὰ τὴν προρρηθεῖσαν τάξιν, ὑπογράφεται ὑπ' αὐτῆς ὄπισθεν καὶ μετὰ ταῦτα ὑποβάλλεται εἰς τὸν δικαστήν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἀφοῦ ὁ δικαστὴς μελετήσῃ τὴν ἀπόφασιν σημειοῖ ὄπισθεν αὐτῆς «καταχωρηθήτω ἐν τῷ κώδικι καὶ παραβληθήτω» καὶ ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν ἀντιγραφέα, ὅστις ἀντιγράφει καὶ παραβάλλει αὐτὴν καὶ σφραγίζων ἐπιστρέφει εἰς τὸν δικαστήν, σφραγίζοντα κατὰ τὰς διατυπώσεις τὴν ἀπόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Αἱ ἀνωτέρω διατυπώσεις τηρηθήσονται ἀκριβῶς καὶ διὰ τὰ

πληρεξούσια ἔγγραφα, ἅτινα συντάσσονται παρὰ τῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα σταλῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Οἱ δικασταὶ τῶν ἐπαρχιῶν λαμβάνουσι τὴν περὶ πληρεξουσιότητος κατάθεσιν ἐν μὲν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν εν τῷ πρωτοδικείῳ τῆς ὑποδιοικήσεως ἐκείνης, ἐν δὲ τῷ κέντρῳ τῆς διοικήσεως ἐν τῷ πρωτοδικείῳ αὐτῆς καὶ τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας ἐν τῷ ἐφετείῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

'Αφοῦ οὕτω ληφθῇ ἡ κατάθεσις τοῦ ἐντολέως, καταχωρεῖται ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ βιβλίον ὑπογραφόμενον ἢ σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐντολέως, ἢ ἐπικυρούμενον δι' ἰδιαιτέρου σημείου, μεθ' ὃ συντάσσεται τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφον συμφώνως πρὸς τὰς διατυπώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ σύμβουλοι οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς πληρεξουσιότητος θέλουσιν ἐπικυροῖ δι' ἐκθέσεώς των, ὅτι ἡ ὁμολογία αὕτη κατετέθη ἐνώπιον αὐτῶν ὡς μνημονεύεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ ἱεροῦ νόμου τῷ συνταχθέντι ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον. 'Εὰν δὲ ἡ ἐπικυρωτικὴ αὕτη ἔκθεσις συνταχθῇ παρὰ πρωτοδικείου ὑποδιοικήσεως, δέον νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ ἐφετείου τῆς Νομαρχίας ἢ τοῦ πρωτοδικείου τῆς διοικήσεως εἰς ἃ ὑπάγονται.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἐντολέως τυγχάνον ἄγνωστον θέλει καθίστασθαι γνωστὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θέλουσιν ὡς καὶ πρότερον ἐξελέγχεσθαι ὑπὸ τοῦ Φετβαχανέ. 'Επίσης θέλει σημειοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Φετβαχανὲ ὄπισθεν τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως συντασσομένων πληρεξουσίων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα κατόπιν ἀποστα-λῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅτι αἱ σφραγῖδες αὐτῶν εἰσὶ γνήσιαι.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Προκειμένου νὰ συνταχθῇ ἔγγραφον τοῦ ἱεροῦ νόμου ἀποδεικνύον ἀντικείμενα, οἷα τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας καὶ τῆς κηδεμονίας, ἵνα ἀποσταλῇ εἰς ἄλλην πόλιν, οἱ δικασταὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀκούουσι καὶ δικάζουσι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐν τοῖς πρωτοδικείοις καὶ ἐφετείοις. Αἱ διατυπώσεις αἱ διαγραφεῖσαι περὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν συνταχθησομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ θὰ κρατῶνται ἓν ἢ καὶ περισσότερα βιβλία, ἐν οἷς θὰ γράφωνται αἱ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀκούωνται ἐπιτοπίως ὑπὸ τῶν ἀποστελλομένων ὑπαλλήλων. Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ φυλάττωνται ὡς καὶ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν, διδόμενα τοῖς ὑπαλλήλοις ὁσάκις μεταβαίνουσι δι' εἰδικὰς ὑποθέσεις. Ὁ ὑπάλληλος ὁ μεταβαίνων τῇ διαταγῇ τοῦ δικαστοῦ εἰς μέρος ἢ χωρίον δι' ὑποθέσεις, οἷαι ἡ ἐκδίκασις ἀγωγῆς, ἐπικύρωσις πληρεξουσίου, ὁμολογία, ἀφιέρωμα, διαθήκη, διάζευξις τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν συζύγων συναινέσει, διαζύγιον, ἔρευνα, διανομὴ κτήματος, συμβιβασμός, ἄφεσις χρέους, ἀγγελία καθαρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ κατοχῆς καὶ ὁρκοδοσία ἑνὸς τῶν διαδίκων, προσκαλεῖ καὶ συγκαλεῖ μερικοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου ἐκείνου καὶ τοὺς μουχτάριδας καταρτίζων οὕτω συμβούλιον καὶ οὕτω ἀκούει τὴν ὑπόθεσιν· ἀκολούθως καταχωρεῖ αὐτὴν ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ, ἐν ᾧ ὑπογράφουσιν οἱ προκαλέσαντες τὴν συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου ἐνδιαφερόμενοι καὶ οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς ὑποθέσεως, ἢ σφραγίζουσιν ἢ θέτουσιν ἰδιαίτερόν τι σημεῖον, μεθ' ὃ σφραγίζουσι καὶ οἱ μουχτάριδες τῇ σφραγῖδι αὐτῶν καὶ οὕτω ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸν δικαστὴν μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν ἑτέρου ὑπαλλήλου. Διὰ τοιαύτας εἰδικὰς ἀποστολὰς διορίζονται ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ δικαστηρίου πρόσωπα δεδοκιμασμένης ἱκανότητος καὶ ἐγνωσμένης εὐθύτητος.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Τὸ ἔγγραφον, δυνάμει τοῦ ἐμπεριεχομένου τοῦ ὁποίου ἀποφα-

σίζεται καὶ ἐκδίδοται ἀπόφασις, κρατεῖται ἐν τῇ δικαστηρίῳ φυλαττόμενον, ἔνθα φυλάττονται καὶ τὰ βιβλία. Αἱ ἐπικυρωτικαὶ ἐκθέσεις αἱ στελλόμεναι ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν μετὰ τῶν ἐγγράφων (χοδζδζέτ) φυλάττονται ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Τοῦ ἀντιδίκου ἀρνουμένου τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ νόμου τῶν συντασσομένων καὶ διδομένων συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, οἱ ἱεροδικασταὶ δύνανται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 1721 καὶ 1738 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ν' ἀποφασίζωσι κατὰ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων τούτων ἄνευ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως· ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει διεγερθῇ ὑπόνοια περὶ στρεψοδικίας καὶ παραποιήσεως ἀποφάσεως, ἢ ἐγγράφου ἢ ἀντιγράφου τινός, ὁ δικαστὴς δὲν ἀποφασίζει ἄνευ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ζητῶν μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν ἀποδεικνύουσαν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Τῇ 4 Δεμάζηλ-έββὲλ 1296.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ διανομέως τῶν κληρονομιῶν τοῦ Π'εὴτ-οὖλ-Μὰλ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Π'εὴτ-οὖλ-Μάλ.

مالیه خزینه‌سی بیت‌المال قساملغی وظایفیله بیت‌المالله عائد ترکه‌تعلیماتدر

(Μαληγὲ χαζηνεσὴ Π'εὴτ-οὖλ-Μὰλ κασσαμλιγὴ βεζαηφῆλε Π'εὴτ-οὖλ-Μαλὲ ἀαὴδ' τερεκιατὰ τὰλιμάτ δ'ιρ,.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Παρὰ τῷ διανομεῖ τοῦ Π'εὴτ-οὖλ-Μὰλ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κρατεῖται βιβλίον ἔντυπον ὀνομαζόμενον *περιληπτικὸν ἡμερολόγιον τῶν γεγονότων*. Ἐν αὐτῷ καταχωροῦνται περιληπτικῶς καθημερινῶς ἅπασαι αἱ δικαζόμεναι ἀγωγαὶ καὶ αἱ διανεμόμεναι κληρονομίαι κατὰ σειράν, ἡ χρονολογία, τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως καὶ ἡ ἀπόφασις, μεθ' ὃ σημειοῦται ὅτι ἐγράφη ἐν τῷ εἰδικῷ μέρει.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν τῷ τμήματι τοῦ διανομέως κρατεῖται ἐπίσης ἔντυπον βιβλίον ὀνομαζόμενον *ἡμερολόγιον τῶν κληρονομιῶν*. Ἐν αὐτῷ καταχωροῦνται αἱ μὴ εὑρισκόμεναι ἐντὸς τῶν βακουφικῶν ὁρίων κληρονομίαι καὶ ἐκτὸς τῶν κληρονομιῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῶν εὑρισκομένων ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς αὐτοκρατορικοῖς σώμασι καὶ ἀπισπάσμασι καὶ τῶν ὁποίων αἱ κληρονομίαι ἀνήκουσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἡ κατοικία, ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου, τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως τοῦ καταγράψαντος τὴν κληρονομίαν καὶ τὸ ὅλον τῆς κληρονομίας τῶν ἀποθνησκόντων, οἵτινες ἔχουσι κληρονόμον ἀπόντα εἰς ἄλλην χώραν ἀπέχουσαν κατὰ χρόνον ἀποδημίας καὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι, ὧν ἡ κληρονομία ἀνήκει εἰς τὸ Π·ελτ-οὖλ-Μάλ, καθὸ μὴ ὑπάρχοντος γνωστοῦ κληρονόμου ἐν τῷ φανερῷ καὶ μὴ ὑπαρχούσης διαθήκης, δι' ἧς διατίθεται τὸ πλέον τοῦ τρίτου, ἢ τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν ἐν ταῖς συνοικίαις, τοῖς πανδοχείοις, τοῖς ἐργαστηρίοις, τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοτικοῖς νοσοκομείοις, τοῖς φρενοκομείοις καὶ ταῖς φυλακαῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δικῶν, ἡ ἐγγραφὴ τῆς πληρεξουσιότητος, αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἱεροῦ νόμου τὰ ἐκδιδόμενα κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν κατὰ τὸ περιεχόμενον ἄνευ τῆς ἀποδείξεως αὐτοῦ, συντάσσονται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς κατακεχωρημένας ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας ὁ γραμματεὺς προσάγει τοὺς διαδίκους ἐνώπιον τοῦ διανομέως τοῦ Π·ελτ-οὖλ-Μὰλ καὶ ἀφοῦ κατὰ τὰ νενομισμένα κατατεθῶσιν αἱ ὁμολογίαι καὶ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι ἐξετάσεις, ἐκδίδοται ἀπόφασις καταχωρουμένη μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἐν περιλήψει ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν, σφραγιζομένης τῆς ἐγγραφῆς κάτωθεν διὰ τῆς σφρα-

γίδος τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διανομέως Πεήτ οὖλ-Μάλ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μετὰ τὴν σφράγισιν τῶν εἰς τὸ Πεήτ-οὖλ-Μὰλ ἀνηκουσῶν κληρονομιῶν θέλει ἀρχίσῃ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑβδομάδος τὸ πολὺ ἡ καταγραφὴ αὐτῆς, δημοσιευομένης διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς ἡμέρας τῆς καταγραφῆς· τῶν κληρονομιῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀποδεικνύεται ὅτι θέλουσιν ὑπερβῇ τὰς εἴκοσι χιλιάδας γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ὁ τὴν καταγραφὴν τῆς κληρονομίας ἐντεταλμένος γραμματεὺς λαμβάνει τὸ εἰδικὸν βιβλίον, ἐν ᾧ κατὰ πρῶτον ἐγγράφει τὴν ἐπικεφαλίδα, τουτέστι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποθανόντος, τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου καὶ τὴν κατοικίαν του, τὰ ὀνόματα τῶν γνωστῶν κληρονόμων τῶν εἰς ἄλλας χώρας, ἀπεχούσας κατὰ χρόνον ἀποδημίας, ἀπόντων κληρονόμων, τῶν παρόντων καὶ ἀπόντων κληρονόμων, τὰ ὀνόματα τῶν ἐνηλίκων κληρονόμων ἢ τῶν νομίμως ἐπικυρωμένων πληρεξουσίων αὐτῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων καὶ ἀντιληπτόρων τῶν ἀνηλίκων παλιμπαίδων, καὶ παραφρόνων, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πεήτ-οὖλ-Μάλ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ, τοῦ ἐντεταλμένου δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τὴν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον πώλησιν τῆς μερίδος τοῦ ἀπόντος καὶ τὴν διαφύλαξιν αὐτῆς μέχρι τῆς ἐμφανίσεως του ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπίσης καταχωρήσῃ ὅτι ἤρξατο ἡ καταγραφὴ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλλέντος ὑπαλλήλου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, ὧν ἡ παρουσία ἐστὶν ἀναγκαία μετὰ τῆς χρονολογίας, ἀρχίζει ἡ δημοπρασία ὑπὸ τὸν ὅρον προπληρωμῆς καὶ ὑπολογισμοῦ τῆς ὀθωμανικῆς λίρας πρὸς ἑκατὸν γρόσια, καὶ καταγράφει τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος τῶν πωλουμένων πραγμάτων, τὸ ποσὸν εἰς ὃ κατακυροῦνται, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὁ πλειοδοτῶν εἶναι ἐκ τῶν κληρονόμων, καταχωρεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀνάλογον μερίδα του, πωλουμένων δὲ τῶν πραγμάτων εἰς ἐξωτικόν, σημειοῖ ὅτι τὸ ἀντίτιμον ἐλήφθη.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Πρὸ τῆς καταγραφῆς της ἡ κληρονομία ἐκτιμᾶται διὰ μέσου τοῦ διανομέως τοῦ Πεήτ-οὖλ-Μάλ, ὅταν δὲ οἱ κληρονόμοι εἶναι πολλοὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχωσιν οἱ ζητοῦντες νὰ ἀγοράσωσι πράγματα, δύνανται οὗτοι νὰ ἀγοράσωσι τοιαῦτα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀναλογούσης αὐτῷ μερίδος κατ' ἔλαττον 10 τοῖς ἑκατόν. Ὁ κληρονόμος ὁ βουλόμενος νὰ ἀγοράσῃ πρᾶγμα ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τούτου τότε ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ. Ὁ ὑπάλληλος ὁ πωλῶν ἐπὶ πιστώσει πρᾶγμα ἀξίας μεγαλειτέρας τῆς ἀναλόγου μερίδος του εἴς τινα τῶν κληρονόμων καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐπίσης καταγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου καὶ ἡ κατοικία τῶν ἀποθνησκόντων, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ φανερῷ δὲν ἔχουσι γνωστὸν κληρονόμον, οὔτε διαθήκην, δι' ἧς διατίθεται τὸ περιπλέον τοῦ τρίτου καὶ τῶν ὁποίων ἡ κληρονομία ἀνήκει εἰς τὸ Πεήτ-οὖλ-Μάλ. Πωλοῦνται δὲ ἐπὶ δημοπρασίᾳ τὰ ἐγκαταλειφθέντα πράγματα πρὸς ἑκατὸν γρόσια ἡ ὀθωμανικὴ λίρα ὑπὸ τὸν ὅρον προπληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν καὶ ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων καὶ λοιπῶν γραμματίων, σφραγίζεται κάτωθεν ὑπὸ τοῦ ἰμάμη καὶ τῶν μουκτάριδων, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἐν συνοικίᾳ, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πεήτ-οὖλ-Μὰλ καὶ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ἂν ὁ ἀποθανὼν εὑρίσκετο ἐν νοσοκομείῳ, ἢ φρενοκομείῳ, ἢ ἐν ταῖς φυλακαῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν εἰδικὸν νόμον αἱ πράξεις ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν μὴ μουσουλμάνων τῶν ἀποθνησκόντων ἐνῷ ἔχουσι κληρονόμους ἀπόντας εἰς ἄλλας χώρας, ἀπεχούσας κατὰ χρόνον ἀποστάσεως καὶ τῶν ὁποίων ἡ κληρονομία ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἂν ἡ καταγραφὴ τῆς κληρονομίας συμπληροῦται ἐν διαστήματι ἡμερῶν τινῶν, ὁ ἐπὶ τῆς κληρονομίας γραμματεύς,

καθημερινῶς θέτων χρονολογίαν γράφει λεπτομερῶς τὰ πράγματα καὶ καταχωρεῖ ἐν τῷ βιβλίῳ τὰ μετρητὰ τὰ χρεώγραφα καὶ λοιπὰ γραμμάτια, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τυχὸν ἐμπεπιστευμένου πράγματος (παρακαταθήκης), καθημερινῶς προσθέτει τὸ ἄθροισμα, ἐγγράφει τὰ λαμβανόμενα καὶ ἰδιαιτέρως τὸ χρέος τῶν κληρονόμων καὶ τὸ ἄθροισμα, καὶ ἀφοῦ παραβάλλῃ τὸ ὅλον μετὰ τοῦ βιβλίου τοῦ Πελτ-οὖλ-Μάλ, ἐνεργεῖ τὴν σφράγισιν αὐτοῦ κάτωθεν ὑπὸ τῶν κληρονόμων, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, τοῦ ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος, καὶ ἐκείνων ὧν ἡ παρουσία ἐστὶν ἀναγκαία.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ θέτει ἐντὸς σακκίου τὸ τίμημα τῶν ἐκ τῆς κληρονομίας πωληθέντων πραγμάτων καὶ τὰ λοιπὰ γραμμάτια, γράφων ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, τῶν κληρονόμων, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, ἐπίσης θέτει ἐντὸς σακκίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποθανόντος τὰ τιμήματα τῶν πωλουμένων πραγμάτων ἐκ τῆς κληρονομίας, ἧς δὲν ὑπάρχουσι γνωστοὶ κληρονόμοι, καὶ σφραγίζει αὐτὸ μεταφέρων εἰς τὸ τμῆμα τῆς διανομῆς καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ μετὰ τοῦ βιβλίου ἐνώπιον τοῦ διανομέως ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ γραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ ἐντεταλμένος τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας γραμματεὺς καὶ ὑπάλληλος τοῦ Πελτ-οὖλ Μὰλ προσέχουσι νὰ πωλῶνται τὰ πράγματα τῆς κληρονομίας εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ἀταξίαι, ἐν ἀνάγκῃ δὲ μεταφέρει τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ πωλῶνται εἰς εἰδικὸν μέρος, ἐκεῖ καὶ πωλεῖ αὐτὰ εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Καταχωροῦνται ἐν τῷ βιβλίῳ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τιμήματος τοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας πωληθέντος πράγματος, τοῦ παραδοθέντος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Πελτ-οὖλ-Μάλ, καὶ κατόπιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κληρονόμων τίθεται αὖθις αὐτου-

σίως εἰς τὸ σακκίον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ διανομέως τίθεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τῶν κληρονομιῶν κιβωτίῳ τοῦ ταμείου, σφραγιζομένῳ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ταμιῶν τοῦ Πεϊτ-οὖλ-Μὰλ καὶ τοῦ Ταμείου, λαμβανομένης ἀποδείξεως παραλαβῆς ἀπὸ τοῦ ταμίου ἵνα φυλάξῃ αὐτό.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ διανομεὺς ἐνεργεῖ πᾶσαν νόμιμον πρᾶξιν τῶν κληρονομιῶν, διανέμει αὐτάς, καταβάλλει τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας, τὰ ἀποδεδειγμένα χρέη ἐκ τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τιμήματος τῆς κληρονομίας καὶ τὴν ὑπάρχουσαν διαθήκην εἰς τοὺς δικαιούχους, σφραγίζων ἐνώπιον τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Πεϊτ-οὖλ-Μὰλ κάτωθεν τοῦ βιβλίου. Ἐπίσης παραδίδει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς χεῖρας τῶν ἐνηλίκων κληρονόμων τὰς μερίδας αὐτῶν, σφραγιζόντων ὑπὸ τὸ βιβλίον. Ἵνα δὲ φυλαχθῶσιν αἱ κληρονομικαὶ μερίδες τῶν ὀρφανῶν κατὰ τὸν καθεστῶτα νόμον, παραδίδονται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, μετὰ τοῦ βιβλίου τοῦ διανομέως εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ὀρφανῶν ἐν τῷ Πεϊτ-οὖλ-Μὰλ μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ βιβλίου τοῦ διανομέως ἡ τοῦ ἀπόντος κληρονόμου μερίς, ἡ ὁποία δίδοται αὐτουσίως κατ' εἶδος καὶ γένος, ἅμα ὡς ὁ ἀπὼν προσέλθῃ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου καὶ ἀποδείξῃ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας του καὶ τὴν πληρεξουσιότητα, σφραγιζομένου ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βιβλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Αἱ ἰδιόκτητοι οἰκίαι ἢ τὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς διὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου καταγραφομένης κληρονομίας ὑπὸ τοῦ Πεϊτ-οὖλ-Μάλ, ὑπάρχοντος ἀπόντος κληρονόμου, δὲν πωλοῦνται ὑπὸ τοῦ Πεϊτ-οὖλ-Μάλ, ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ νόμιμός τις λόγος, ἐπιτρέπων τὴν πώλησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὅταν δεήσῃ νὰ πωληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἰδιοκτήτου οἰκίας καὶ ἀκινήτου κτήματος μερὶς τοῦ ἀπόντος κληρονόμου, ὑπάρχοντος νομίμου λόγου ἐπιτρέποντος τὴν πώλησιν, συντάσσεται ἔντυπον ἔγγραφον πλειστηριασμοῦ καὶ ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν, λογιζομένης τῆς ὀθωμανικῆς λίρας πρὸς 100 γρόσια, ἀφοῦ δὲ ἀποσυρθῶσιν οἱ πλειοδοτοῦντες, κοινοποιηθῇ τρὶς διὰ

τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ πώλησις γίνεται εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ἀξίαν, πωλεῖται αὕτη κατὰ τὰ νενομισμένα· ἀφαιρουμένων δὲ τῶν μεσιτικῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καταχωρεῖται ἡ μερὶς τοῦ ἀπόντος εἰς τὸ βιβλίον τοῦ διανομέως καὶ φυλάττεται αὐτουσίως ἐν τῷ ταμείῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἡ μερὶς τοῦ ἀπόντος κληρονόμου φυλάττεται αὐτουσίως ὡς ἐμπεπιστευμένον πρᾶγμα μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομίμου πληρεξουσίου καὶ καθὼς ἐπίσης ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ὁ κληρονόμος κληρονομίας, ἧς, μὴ ὑπάρχοντος γνωστοῦ κληρονόμου, τὸ τίμημα φυλάσσεται ὡς ἐμπεπιστευμένον πρᾶγμα ἐπὶ πέντε ἔτη, καταλογίζεται ὡς πρόσοδος τοῦ Ταμείου. Προσερχόμενος κατόπιν ὁ κληρονόμος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ καὶ ἀποδεικνύων τὸ δικαίωμά του ὡς κληρονόμου καὶ τὴν πληρεξουσιότητα, ἀποτείνεται εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ λαμβάνει τὴν κληρονομικὴν μερίδα του κατὰ γένος καὶ εἶδος.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Συντάσσονται καὶ δίδονται ὑπὸ τοῦ διανομέως τοῦΠ·ελτ-οὖλ-Μὰλ ἐπὶ παραπομπῇ ἐκ τῶν γραφείων καὶ τῶν τμημάτων αἱ ἀπαιτούμεναι γνωμοδοτικαὶ ἀποφάσεις περὶ τῆς κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον διανομῆς καὶ παραδόσεως τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα δικαιοῦται νὰ λάβῃ ὁ νόμιμος κληρονόμος τῶν ἐχόντων μὲν δικαίωμα ἐπὶ μισθῶν, χρεωγράφων, σεργκίων, μουκατὰά, ζιαμετίου, ἰδιοκτήτων γαιῶν (γιουρτλοὺκ) καὶ λοιπῶν, ἀλλ᾽ ἀποθανόντων πρὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ὁ διανομεὺς τοῦ Π·ελτ-οὖλ-Μὰλ ἐκδίδει γνωμοδοτικὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν πράξεων τῆς διανομῆς καὶ τοῦ νομίμου καθορισμοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομίας μετὰ τὸν θάνατον τῶν κυρίων καὶ κατὰ τὴν πώλησιν ἰδιοκτήτων γκεδικίων τῶν ταμβακοπωλῶν, τῶν πωλητῶν ξηροῦ καφφέ, ταχμησχανέ, ὑδροφόρων καὶ τῶν ὁμοίων, ἅτινα ἐξαιρετικῶς τυγχάνουσι μουκατὰάδες καὶ ἐξαρτήματα τοῦ Ταμείου καὶ ὧν αἱ περὶ πω-

λήσεως πράξεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ οἱ ἐπίσημοι τίτλοι δίδονται ὑπ' αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ὁ διανομεὺς τοῦ Π·εήτ-οὖλ-Μὰλ ἐξετάζει ἐπὶ παραπομπῇ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομίας τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ προνόμιον μεταλλείων καὶ τῶν ἀναγκαίων πράξεων καὶ ἐκδίδει τὰς ἐπὶ τούτων γνωμοδοτικὰς ἀποφάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Τὰ πράγματα τὰ φυλαττόμενα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀστυνομίας ὡς κλοπιμαῖα καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ πωληθῶσι διὰ δημοπρασίας κατὰ τὴν λῆξιν τῆς νομίμου προθεσμίας, μὴ παρουσιασθέντος τοῦ κυρίου αὐτῶν, ἐκποιοῦνται διὰ τῆς ἐν τῷ εἰδικῷ νόμῳ ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ διανομέως τοῦ Π·εήτ-οὖλ-Μάλ, συνταξομένου κατ' εἶδος καὶ ποσὸν τοῦ καταλόγου αὐτῶν, παραδιδομένου εἰς τὸ Ταμεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν ὁ διανομεὺς τοῦ Πεήτ-οὖλ-Μάλ καὶ ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ συντάσσουσι δύο καταστάσεις, περιεχούσας ἁπάσας τὰς κληρονομίας, τὰς μερίδας τῶν ἀπόντων κληρονόμων, τὸ φυλαττόμενον τίμημα τῶν διὰ τοῦ Πεήτ-οὖλ-Μάλ καταγεγραμμένων κληρονομιῶν, ὧν οἱ κληρονόμοι εἰσὶν ἄγνωστοι, τὰ ποσὰ τὰ δοθέντα ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὰ ἐν τῷ ταμείῳ φυλαττόμενα χρήματα. Ἐκ τῶν καταστάσεων τούτων, κεκυρωμένων καὶ ἐσφραγισμένων, ἡ μὲν μία ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑψ. Σεήχ-οὖλ-Ἰσλάμην, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΖΗΤΗΜΑ 23ον.

Δέον νὰ καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ καὶ προσπάθεια ὅπως τὰ τιμήματα τῶν πωλουμένων ἐκ τῶν κληρονομικῶν πραγμάτων φυλάττωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, παρὰ τὰς ὁποίας οὐδὲν θὰ λαμβάνηται καὶ δαπανᾶται λεπτόν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω γεγραμμένα βιβλία τίθενται ἀνὰ πᾶ-

σαν ἐσπέραν ὑπὸ τοῦ διανομέως τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτῶν κιβώτιον, ὅπερ σφραγιζόμενον μεταφέρεται εἰς τὸ πρὸς προφύλαξιν τῶν ἐγγράφων ὡρισμένον μέρος ὅπου καὶ φυλάττεται.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διανομέως τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ ὑπάρχουσιν εἷς ἀρχιγραμματεὺς καὶ δύο γραμματεῖς καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ δύο γραμματεῖς ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα καὶ οἵτινες αὐξάνονται ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Οἱ ὑπάρχοντες γραμματεῖς γράφουσι κατὰ σειρὰν ἁπάσας τὰς κληρονομίας, τὰς ἀγωγὰς καὶ ἄλλας ὑποθέσεις ἀνηκούσας εἰς τὸ τμῆμα τῆς διανομῆς τοῦ Πελτ-οὖλ-Μάλ. Δύναται ὅμως νὰ παραπεμφθῇ ἐξαιρετικῶς ἡ διεκπεραίωσις σπουδαίων ὑποθέσεων εἰς τὸν ἱκανώτερον γραμματέα.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ὁ διανομεὺς τοῦ Πελτ-οὖλ-Μὰλ καὶ οἱ παρ' αὐτῷ ὑπάλληλοι ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τῆς ἀργίας ὀφείλουσιν ἐγκαίρως νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον, μὴ δυνάμενοι ἄνευ νομίμου λόγου νὰ μὴ ἐργασθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Μετὰ τὸ πέρας πάσης ὑποθέσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ διανομέως τοῦ Πελτ-οὖλ-Μάλ, ἧς τὰ τέλη ἐπληρώθησαν, ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰ πρακτικὰ ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν καὶ θέτων χρονολογίαν παραδίδει εἰς τὸν διανομέα τοῦ Πελτ-οὖλ-Μάλ, ὅστις ἐπίσης ἐπιθεωρεῖ καὶ διορθώνει αὐτὸ ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν· ἀφοῦ δὲ σημειώσῃ ἐπ' αὐτοῦ «ἂς γραφῇ», συντάσσεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐπίσης ἡ ἀπόφασις, ἐπίσης δὲ γράφεται τὸ βιβλίον τῆς διανομῆς καὶ πᾶν εἶδος ἔγγραφον τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἐφ' οὗ ὁ διανομεὺς σημειοῖ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ βιβλίον καὶ μετὰ τὴν καταχώρησιν πάλιν τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ Καζασκέρη τῆς Ρωμυλίας ἢ τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ δίδοται εἰς τὸν κύριόν του.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ὁ μὴ φοιτῶν ἄνευ νομίμου λόγου γραμματεὺς καὶ οἱ μηνυθέντες ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ὅτι ἐθεάθησαν εἰς ὕποπτα μέρη μὴ ἁρμόζοντα εἰς ὑπαλλήλους τοῦ ἱεροῦ νόμου, οἱ παρατείνοντες ἐπ' ἀόριστον τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐργασίαν καὶ οἱ μὴ συντάσσοντες τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ πέρας τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ 28 ἄρθρῳ, ἀναβάλλοντες αὐτό, ἢ οἱ ζητοῦντες ἀπὸ τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις περισσότερα χρήματα ὑπὸ τὸ ὄνομα γραφικὰ καὶ λοιπά, ἀφοῦ ἐξετασθῇ τὸ πρᾶγμα, κατὰ πρῶτον μὲν ὑφίστανται παρατηρήσεις, κατὰ δεύτερον δὲ ἐπιπλήττονται καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀποσύρονται τῆς ἐργασίας ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ ἐπὶ τέλους ἀποσβύνονται τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων οἱ μὴ βελτιούμενοι καὶ μὴ καθιστάμενοι προσεκτικοί.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Παρὰ τῷ διανομεῖ τοῦ Πεήτ-οὔλ-Μὰλ εὑρίσκονται δύο ἔμμισθοι ὑπάλληλοι ὑπηρέται τοῦ Πεήτ-οὔλ-Μὰλ καλούμενοι, οἵτινες ἀποστέλλονται κατὰ σειρὰν εἰς τὰς κληρονομίας καὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις τοῦ γραφείου τῆς διανομῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ὁ διανομεὺς τοῦ Πεήτ-οὔλ-Μὰλ διορίζει ὑπάλληλον συμφώνως πρὸς τὴν ὑψηλὴν διαταγὴν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστυακοῦ Κώδικος, ἵνα ἐξελέγξῃ τοὺς προσελθόντας μάρτυρας διὰ τὰς ἀγωγὰς τὰς προερχομένας ἐξ ὅλων τῶν κληρονομιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Λαμβάνεται τέλος καταγραφῆς εἷς παρᾶς ἐπὶ τοῦ γροσίου ἀπὸ πασῶν τῶν κληρονομιῶν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ καὶ πωλουμένων ἐπὶ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ διανομέως τοῦ Πεήτ-οὔλ-Μὰλ ἐνώπιον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν λῆξιν τῆς νομίμου προθεσμίας, καθ' ἣν φυλάττονται αὐτὰ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ὡς κλοπιμαῖα, μὴ παρουσιαζομένου τοῦ κυρίου αὐτῶν· ἀπὸ τῶν γνωμοδοτικῶν ἀποφάσεων λαμβάνεται τέλος 10 ἐπὶ τοῖς 1000, διὰ

τὴν μερίδα τοῦ ἀπόντος κληρονόμου ὡς ἁπλοῦν δικαίωμα 60 ἐπὶ τοῖς 1000, τέλος ἐγγράφου 30 ἐπὶ τοῖς 1000, ὡς ἀμοιβὴ κήρυκος διὰ τὰ πωλούμενα πράγματα ἐκ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀστυνομίας, 60 παράδες ἐπὶ τοῖς 1000 διὰ τὴν καταγραφὴν τοῦ διανομέως, διὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀποδείξεως κληρονομικοῦ δικαιώματος καὶ πληρεξουσιότητος καὶ συμβόλαια καὶ γνωμοδοτικὰς ἀποφάσεις τρία μὲν γρόσια μέχρι τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, πέντε δὲ γρόσια διὰ μεγαλείτερον ποσόν, λόγῳ καταχωρήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἐκ τῶν 60 γροσίων τοῖς 1000 τῶν λαμβανομένων ὡς ἁπλοῦν δικαίωμα διὰ τὴν μερίδα τοῦ ἀπόντος κληρονόμου καταχωροῦνται ὡς πρόσοδος τοῦ Ταμείου τὰ 50 γρόσια, καὶ ἐκ τῶν 30 τοῖς 1000 τῶν λαμβανομένων ὡς ἀμοιβὴν τοῦ κήρυκος τὰ 15 γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Ὁ εἷς παρὰς ἐπὶ τοῦ γροσίου ὁ λαμβανόμενος ὡς δικαίωμα καταγραφῆς ἀπὸ πασῶν τῶν κληρονομιῶν καὶ ἀπὸ τῶν καταγραφομένων πραγμάτων καὶ μετρητῶν καὶ τῶν πωλουμένων ἐπὶ δημοπρασίας διὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ φυλαττομένων, καὶ τὸ 10 ἐπὶ τοῖς 1000 τὸ ἐναπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἁπλοῦ δικαιώματος τῶν γνωμοδοτικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν μεριδῶν τῶν ἀπόντων, φυλάττονται καὶ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὸ τρίτον δίδοται εἰς τὸν ἁρμόδιον Καζασκέρην ὡς τέλος ὑπογραφῆς, τὸ ἕτερον τρίτον εἰς τὸν διανομέα τοῦ Π·ελή-σὺλ-Μάλ, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ ὑπολειπομένου τρίτου εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα καὶ τὸ λοιπὸν ἥμισυ διανέμεται ἐξ ἴσου εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ γραμματεῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τὰ 10 γρόσια τῶν ἐναπολειπομένων 15 γροσίων ἐκ τῶν 30 ἐπὶ τοῖς 1000, τῶν λαμβανομένων ὡς δικαίωμα κήρυκος, δίδονται εἰς τὸν κήρυκα καὶ τὰ 5 γρόσια εἰς τὸν γραμματέα τῆς κληρονομίας.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Τοῦ λοιποῦ δὲν ἰσχύουσιν οὔτε ἐκτελοῦνται ἐν τῷ τμήματι

τοῦ Π·ελ-τ-οὖλ-Μὰλ αἱ ἀρχαῖαι διατυπώσεις καὶ πράξεις αἱ ἐναντίαι τῶν διατάξεων τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

Χρονολογία Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
Τῇ 26 Ρέπ·ή-οὖλ-ἀχὴρ 1300 ἢ 22 Φεβρουαρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων συμβολαίων περὶ διατροφῆς.

نفقه حقنده محاكم شرعيه‌دن اعطا اولنان حجج تأخير اجراسنه دائر تحريرات عدليه

(Νεφακὰ χακκηντά μεχακίμι σ·ερήγεδὲν ἡτὰ ὁλουνὰν γοδζεδζὶν τεεχήρι ἰδζρασινὰ δαὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Κατόπιν ἐρωτήσεως περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ κοινοποιῶνται, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποφάσεις, ἢ οὐχὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων συντασσόμενα καὶ ἐκδιδόμενα συμβόλαια περὶ διατροφῆς καὶ ἂν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἢ μή, ἀπὸ τοῦ Ὑψ. Σεήχ-οὖλ-Ἰσλάμη, οὗτος διὰ τῆς ἀπὸ 24 Σεββὰλ 1303 ἢ 24 Ἰουλίου 1302 ὑψηλῆς ἀπαντήσεώς του διέταξε καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τεθέντος ὑπὸ συζήτησιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἱεροῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου, ἀποφαινομένου ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦ νὰ θεωρῶνται τὰ ρηθέντα συμβόλαια ὡς πρὸς τὸν τύπον τῆς κοινοποιήσεως καὶ ἀναιρέσεως παρεμφερῆ πρὸς τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἀδικεῖ τὰς ἀπόρους γυναῖκας καὶ τὰ ὀρφανά, ἐν τῇ συντακτικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδηκος, αὕτη ἀπεφήνατο, ὅτι ἡ παράγραφος τῶν περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ νόμου ὁδηγιῶν, περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεων, δὲν εἶναι ἀπόλυτος· ἀλλὰ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐγγράφων τῶν μὴ συνεπαγομένων ἀνεπανόρθωτον ζημίαν, ὅταν δὲν ἐκτελῶνται καὶ ὅτι μάλιστα ἡ παράγραφος αὕτη ἐν τῇ ἀπὸ 5 Δζεμαζηλεββὲλ 1300 δημοσιευθείσῃ ἐκθέσει τῆς ρηθείσης ἐπιτροπῆς οὕτω ἠρμηνεύθη· ὅτι δέον νὰ ἐκτελῶνται ἀμέσως αἱ ἀποφάσεις ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ διατηρῆται τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως ὑπὲρ τῶν καταδεδικασμένων ἐντὸς προθεσμίας, ὅταν ἀποδεικνύηται ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγγράφων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν

περὶ καθορισμοῦ διατροφῆς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν συνεπάγεται ἀνεπανόρθωτον ζημίαν· ὅτι ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὰ περὶ διατροφῶν ζητήματά εἰσι παρὰ τοῖς δικασταῖς γνωστὰ καὶ πρόχειρα, δὲν εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ διάκρισιν τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς συντάξεως ἐγράφων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων περὶ καθορισμοῦ διατροφῆς συμφώνως πρὸς τὰ πρόχειρα καὶ γνωστὰ ζητήματα, οἱ καταδικαζόμενοι νὰ ὑφίστανται τὰς δυσχερείας τῆς μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ἐνεργείας, ὅτι ἐπομένως δέον νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξέλεγξις αὕτη εἰς τὰ ἱερὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὅτι παρεχωρήθη ἡ ἐπὶ τούτου ἄδεια δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς ἱεροδικαστὰς τῶν Νομαρχιῶν καὶ ἀνεξαλείπτων διοικήσεων.

Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, παρ' οἷς εὑρίσκεσθε, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 29 Ζηλχιτσὲ 1303, ἢ 15 7βρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς προσκλήσεως καὶ προσαγωγῆς τοῦ ἐναγομένου, ὅταν ἐν ταῖς ἀγωγαῖς περὶ γάμου καὶ διατροφῆς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐρημοδικία.

نكاح ونفقه‌يه متعلق دعاويده حكم غيابى قابل اولمديغى حالده
مدعى عليهك صورت جلب واحضارى حقنده تحريرات عدليه

(Νικιὰχ βὲ ναφακαγιὰ μουτεαλλὴκ δεαβὴδ·ὲ χούκμι γηγιαπ·ὴ καπ·ὶλ ὁλμαδηγὴ χαλδὰ μουδ·ά" ἀλεηχὶν σουρέτι δζὲλπ οὖ ἰχζαρὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 1836 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος εἶναι δυνατὴ ἡ ἔκδοσις ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ γάμου καὶ περὶ διατροφῆς τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ διατηρῆται τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικρούσεως καὶ ἀνακοπῆς τῶν καταδικαζομένων.

Ἐπειδή, ὅταν τὸ διαζύγιον, ὅπερ διϊσχυρίζεται ἡ σύζυγος, ἀνήκῃ σαφῶς ὡς ἐκ τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ὁριστικοῦ διαζυγίου, εἶναι δυνατὴ ἡ ἐρήμην ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδοθῇ ἐρήμην ἀπόφασις περὶ τοῦ ἂν ἐπραγματοποιήθη ἢ οὐχὶ τὸ διαζύγιον, ὅπερ, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς συζύγου, ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ συζύγου ὡς ἀνακλητόν, χωρὶς νὰ

ἐρωτηθῇ ὁ σύζυγος ἂν ἀνεκάλεσεν ἢ οὐχὶ αὐτό, ἢ τὸ διαζύγιον τὸ ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ συζύγου διὰ μεταφορικῶν ἐκφράσεων, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ἡ πρόθεσις αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲν ἁρμόζει ἡ ἐξακολούθησις τῶν συζυγικῶν πράξεων, πρὶν ἢ διακασθῇ ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις.

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ τοῦ ἐναγομένου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τοιαύτης ἀγωγῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ πρόσκλησις καὶ προσαγωγὴ τοῦ ἀνηλίκου πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ κατὰ τὰς περὶ συντηρήσεως καὶ ἀνατροφῆς τέκνου (χιζανὲ) ἀγωγάς, ἡ δὲ βιαία προσαγωγὴ τοῦ ἀρνουμένου νὰ ὑπακούσῃ ἐναγομένου, ὑπερβαίνει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα.

Διὰ ταῦτα τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι ἀπεστάλη τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμη διαβιβασθὲν ἔγγραφον περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δεόντων, λόγῳ ὅτι συνεπείᾳ ἐγγράφου τοῦ δικαστοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ συντακτικὴ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη, ὅτι δέον οἱ ἐναγόμενοι νὰ προσκαλῶνται καὶ προσάγωνται ὡς καὶ πρότερον διὰ τῆς ἀστυνομίας, κατόπιν ἐγγράφου ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καί, ἂν ὁ ἐναγόμενος εἶναι ὑπάλληλος, νὰ ἀπευθύνωνται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτὸν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ δικαστήριον, διέταξε δι' ὑψηλῆς αὐτοῦ διαταγῆς νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα.

Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια, παρακαλοῦμεν νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα κατὰ τὰ διαγεγραμμένα.

Τῇ 3 Μουχαρρὲμ 1304 ἢ 18 Σεπτεμβρίου 1302.

Ἔκθεσις τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων.

اعلامات شرعيه‌لك استيناق حقنده مجلهٔ جعيتلك مضبطه‌سى

(Ἠλαμάτι σερῒγενὶν ἰστηναφτὴ
χακκητὰ μεδζελλὲ ὀζεμῒγετινὶν μαζπ᾽ατασή).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεων διατυπωθεισῶν ἀπό τινων μερῶν καὶ ὑποβληθεισῶν τῷ Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμῃ περὶ τῆς ἐνεργείας, ἥτις δέον νὰ γίνηται ὅταν οἱ ἡττώμενοι ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων δὲν παραδέχωνται τὸ

κῦρος τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ζητοῦντες νὰ ἀναιρέσωσιν αὐτάς, ἡ ταπεινὴ ἡμῶν ἐπιτροπή, εἰς ἣν παρεπέμφθησαν τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, ἀπήντησε τῇ 1 Ζηλχητστσὲ 1296 δι' ἐκθέσεώς της ὡς ἑξῆς:

«Ἐν μὲν τῷ 1838 ἄρθρῳ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος διαγράφεται ὅτι, ὅταν ὁ καταδικασθεὶς διϊσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ ὑποδείξῃ τὸ μέρος τὸ ἀντιβαῖνον εἰς τὸν νόμον καὶ ἐφεσιβάλῃ αὐτήν, ἐξετάζεται ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καὶ ἂν μὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις ἐπικυροῦται, εἰ δὲ μή, ἐπιθεωρεῖται κατ' ἔφεσιν· ἐν δὲ τῷ 1839 ἄρθρῳ ὅτι, ὅταν ὁ καταδικασθεὶς μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ζητήσῃ νὰ ἀναιρέσῃ αὐτήν, ἐξετάζεται αὕτη καὶ ἂν μὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ νενομισμένα ἐπικυροῦται, εἰ δὲ μή, ἀναιρεῖται· καὶ ἐν τῷ 1840 ἄρθρῳ ὅτι, αἱ ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἰσὶν ἔγκυροι οὐ μόνον πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτήν. Ὅθεν ὅταν ὁ ἔν τινι δίκῃ καταδικασθεὶς προβάλῃ λόγον τινὰ ἱκανόν ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ οὕτω ἀντικρούων αὐτὴν ἐξαιτῆται τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ἀποφάσεως, ἀκούεται ἡ ἔνστασις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις καὶ διεξάγεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δίκη».

«Ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν διασκεφθεῖσα ἀπεφήνατο ὅτι πρὸς λύσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δυσχερειῶν ἀρκεῖ ὁ καταδικαζόμενος ἀντικρούων τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν συμφώνως πρὸς ἓν ἐκ τῶν προειρημένων τριῶν ἄρθρων νὰ μὴ ἀφίνηται ἐλεύθερος νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ αἱ ἐκθέσεις του προσαρτώμεναι εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς, ν' ἀποστέλλωνται διὰ τῆς ἀρχῆς ἀμέσως εἰς τὸ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον· μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτῆς νὰ παραπέμπηται εἰς τὸν Φετβαχανέν, ἔνθεν θὰ ἀποστέλληται εἰς τὸν Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλὰμ ἵνα ἄνευ ἀναβολῆς ἐπιστραφῇ εἰς τὸ μέρος της, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐπεκυροῦτο θεωρηθεῖσα ὡς σύμφωνος πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις· ἐὰν δὲ ἡ ἀποσταλεῖσα ἀπόφασις δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις, νὰ σημειῶνται ὄπισθεν τῆς ἀποφάσεως ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι καὶ νὰ ὑπογράφηται, ὑποδεικνυομένης συνάμα ἐν τῇ σημειώσει τῆς ἐνεργείας, ἥτις δέον νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως. Συγχρόνως δὲ ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὅτι οὕτω πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα καὶ ὅτι δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ νόμου ἡ παροχὴ ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ καταδικαζομένου ὅτι θὰ πληρώσῃ ἢ παραδώσῃ τὸ ἐπιδικασθὲν ποσόν, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ οὕτω πρὸς ἀναίρεσιν εἰς τὸ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον ὑποβαλλόμεναι ἀποφάσεις ἐπικυρωθῶσιν».

Ἤδη ἐμελετήθη τὸ παραπεμφθὲν ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ 4 Ζηλχιτστσὲ 1296, ἔχον ἐν περιλήψει οὕτω : Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου, ὧν ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως, μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Φετβαχανὲ ἐξέλεγξιν τῶν διατυπώσεων τῆς συντάξεως αὐτῶν, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀποφανθέν, ὅτι τῶν διατάξεων τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου οὐσῶν ὁριστικῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, ὅτι συνάμα κατὰ τὸ ἄρθρ. 1838 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος αἱ ἀποφάσεις αὗται εἰσὶ μὲν ἐφέσιμοι, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχούσης ρητῆς διατάξεως περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐφέσεως, δέον νὰ καθορισθῇ κανών τις καὶ ἀρχὴ περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν ὅρων τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐφέσεως, οἵτινες ὑπάρχουσι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅταν ζητῆται αὕτη κατὰ δικῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου.

Ὡς ἐρρήθη ἐν τῇ προηγουμένῃ ἡμῶν ἐκθέσει, ὅταν ὁ καταδικαζόμενος ἀντικρούῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, συμφώνως πρὸς τὰ τρία εἰρημένα ἄρθρα, ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε, διὰ νὰ διακριθῇ ἂν ἡ αἴτησις εἶναι παραδεκτὴ ἢ μή, ἂν ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν γινομένη ἔνστασις ἀκούεται ἢ οὐχί, ἂν ἐπιτρέπεται ἀναψηλάφησις καὶ ἔφεσις, κατὰ πρῶτον ἡ αἴτησις τοῦ καταδικασθέντος προσηρτημένη εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως ἢ εἰς ἐπικυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον νὰ ἀποστέλληται ἀμέσως διὰ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλαμάτου καὶ ἐκεῖθεν κατὰ πρῶτον εἰς τὸν Φετβαχανὲν πρὸς ἀναίρεσιν, καὶ ἂν ἡ ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατυπώσεις, νὰ ἐπικυροῦται καὶ ὑπογράφηται, ἄλλως νὰ γράφωνται ὄπισθεν τῆς ἀποφάσεως καὶ σφραγίζωνται οἱ λόγοι τῆς παρατυπίας, ἂν πρέπῃ νὰ θεωρηθῇ ἡ ὑπόθεσις κατ' ἔφεσιν καὶ ἐν γένει ἐν ἐκτάσει τὰ δέοντα· ἐὰν δὲ προταθῇ ἔνστασίς τις ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἢ ἐν τῇ αἰτήσει περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως ὡς ἀντικειμένου τῇ ἀληθείᾳ, ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς τῆς ἐξελέγξεως τῶν διατυπώσεων τῆς συντάξεως αὐτῶν, καὶ ἐκτελέσεις περαιτέρω ἐξετάσεων, νὰ γράφωνται καὶ σφραγίζωνται ὄπισθεν τῆς ἀποφάσεως τὰ δέοντα, μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ ὑποδεικνύηται δὲ ἡ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν ἱερὸν συμβούλιον παραπομπή, ὅπως ἐνεργῶνται αἱ λοιπαὶ ἐξετάσεις καὶ ὑποβάλληται εἰς τὸ Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλαμάτον δι' ἐκθέσεως τὸ ἐξαχθησόμενον ἀποτέλεσμα· ἐπίσης ὅταν τοῦ λοιποῦ θεωρηθῇ ὡς ἀναγκαία ἡ κατ'

ἔφεσιν ἐκδίκασις ἀγωγῆς τινος ὑπὸ τοῦ Φετβαχανέ, ἢ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου, ἂν ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἐδικάσθη πρωτοδίκως ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν ὑποδιοικήσεων (καζά), νὰ δικάζηται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν διοικήσεων (λιβᾶ), τῇ αἰτήσει τοῦ καταδεδικασμένου ἐπὶ δικῶν περὶ χρέους καὶ λοιπῶν ἀνωτέρου τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἢ κτημάτων ἀξίας μεγαλειτέρας τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων καὶ ἄλλων σπουδαίων δικῶν, οἷαι περὶ γάμου καὶ διαζυγίου, ἂν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν διοικήσεων, νὰ δικάζωνται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν Νομαρχιῶν, ἂν δὲ ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς Νομαρχίας, νὰ δικάζωνται κατ' ἔφεσιν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἐνώπιον τοῦ κεντρικοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς πλησιεστέρας Νομαρχίας· ἀλλ' αἱ ἀγωγαὶ αἱ δικασθεῖσαι ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου Νομαρχίας κειμένης πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, νὰ δικάζωνται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Καζασκέρη· αἱ δὲ ἀγωγαὶ ἐπὶ κατωτέρου τοῦ ρηθέντος ποσοῦ νὰ ἀναψηλαφῶνται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐν οἷς πρωτοδίκως ἐδικάσθησαν.

Ταῦτα ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς ἵνα καθιερῶσιν ὡς σύστημα καὶ κανών, ἅπερ ἂν θεωρηθῶσι σύμφωνα πρὸς τὴν πολύτιμον γνώμην τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, δέον νὰ προκληθῇ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα καὶ νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
10 Ρέπ'η-οὔλ-ἀχὴρ 1297.

Ἐγκύκλιος περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις ἀναιρέσεων κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων

محاكم شرعيه‌دن ويريلوب تميز اولنان اعلاماتك مستدعى تميزدن كفيل التمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακίμι σερῆγεδὲν βερηλοὺπ τεμγηζδὲν κεφὴλ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐν τινι ἐδαφίῳ τῆς ἀποφάσεως τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς, ἧς τὸ ἐκτελεστὸν διετάχθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, περὶ ἐκτελέσεως τῶν δεόντων συμφώνως πρὸς τὰ περὶ ἐφέ-

σεως, ἀναιρέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως ἄρθρα τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ὅταν ὁ καταδικαζόμενος μὴ παραδεχόμενος τὰς ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένας ἀποφάσεις ὑποβάλλῃ αἴτησιν ἀναιρέσεως, ὑποδεικνύεται ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἡ παροχὴ ἐγγυητοῦ ὑπὸ τοῦ καταδικαζομένου διὰ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ δὲν εἶναι ἐναντία τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπικυρωθῶσιν αἱ εἰς τὸ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον ὑποβληθεῖσαι ἀποφάσεις.

Μολονότι λαμβανομένου τούτου ὑπ' ὄψιν, δύναται νὰ ζητηθῇ ἐγγύησις ἀπὸ τοῦ καταδεδικασμένου τοῦ ζητοῦντος τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐκτελέλέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, καθ' ὧν ὑποβάλλεται αἴτησις ἀναιρέσεως, ἐν τούτοις ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀπόφασίς τις ὁρίζουσα τὸν τρόπον τῆς λήψεως τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, καὶ ἐπειδὴ ἡ λῆψις αὐτῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ παρὰ τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις κανόνας περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν διὰ ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων καταδικαζομένων, θέλει συντελέσῃ εἰς ἐξάλειψιν τῶν ὑποτιθεμένων δισταγμῶν καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπιδικασθέντων δικαιωμάτων, ἐνεκρίθη διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου, καθ' ὧν ὑποβάλλεται αἴτησις ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως, νὰ λαμβάνηται ἐγγύησις συμφώνως πρὸς τοὺς εἰρημένους κανόνας.

Ὅθεν ἀποστέλλονται ὑμῖν ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἵνα ἀτομικῶς κοινοποιήσητε ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐφετείου τῆς Νομαρχίας, εἰς δὲ τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικείων διὰ τῶν ἀντεισαγγελέων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 12 Δζεμαζηλεββὲλ 1297, ἢ 9 Ἀπριλίου 1296.

Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου.

اعلامات شرعیه حقنده تعلیمات

(Ἠλαμάτι σερῆγὲ χακκηντὰ ταλημάτ).

Περὶ ἀγωγῶν δικαζομένων ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστ. τῶν ἐπαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὁ κερδίσας τὴν δίκην λαμβάνει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ κοινοποιεῖ αὐτὸ κατὰ τὰ νενομισμένα εἰς τὸν καταδικασθέντα.

Ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς μὴ παραδεχόμενος τὴν ἀπόφασιν ἀντικρούσῃ αὐτὴν στηριζόμενος εἰς ἓν ἐκ τῶν 1838, 1839 καὶ 1840 ἄρθρων τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, παραχωρεῖται αὐτῷ τρίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἵνα συντάξῃ τὰς προτάσεις του. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης παραδίδει εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτει τὰς προτάσεις αὐτοῦ καὶ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως κεκυρωμένον, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑψ. Σεϊχ-οὐλ'Ισλάμην. Κατόπιν τούτου ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος. Δύναται νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦ καταδεδικασμένου εἷς ἐγγυητὴς διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ παράδοσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπικυρωθῶσιν αἱ ἀποσταλεῖσαι ἀποφάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰς προτάσεις του ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ὁριστικῶς, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κατόπιν ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος γινομένης ἀντικρούσεως. Ἀλλ' αἱ κατὰ ὀρφανῶν, παραφρόνων, παλιμπαίδων καὶ βακουφίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάνσεις καὶ αἱ ταύτας περιέχουσαι ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται πρὸ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις θέλων νὰ ἀναιρέσῃ αὐτήν, δίδει δι' αἰτήσεως τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως, ἢ κεκυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν, ἥτις ἀμέσως ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλαμάτον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Διὰ τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον δοθησόμενον κεκυρωμένον ἀντίγραφον λαμβάνεται εἷς ἀργυροῦς μεδζηδιὲς ὑπὸ τὸ ὄνομα γραφικά. Ἀλλὰ διὰ τὰ μετὰ ταῦτα ληφθησόμενα ἀντίγραφα λαμβάνεται τὸ τέταρτον τοῦ τέλους τῆς ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Αἱ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλαμάτον ἀποστελλόμεναι ἀποφάσεις παραπέμπονται εἰς τὸν Φετβαχανέν, ἔνθα, ἂν ἡ ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος

πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις ἐπικυροῦται, εἰ δὲ μή, γράφονται ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀποφάσεως, ἢ ὄπισθεν αὐτῆς, οἱ λόγοι τῆς παρατυπίας, ἂν πρέπῃ ἡ ἀγωγὴ νὰ δικασθῇ ἢ μὴ κατ' ἔφεσιν, ἢ ἂν ἡ ἔνστασις τοῦ καταδεδικασμένου ἀκούεται ἢ οὐχὶ καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀναγκαία ἐνέργεια, καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ Φετβᾶ-Ἐμινὴ καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποφάσεων, ὑποβαλλομένη ἀμέσως εἰς τὸ Σεὶχ-οὺλ-Ἰσλαμάτον ἵνα ἐπιστραφῇ εἰς τὸ μέρος της. Ἀλλ' ἐὰν ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἢ ἐν τῇ αἰτήσει ἀντιταχθῇ ἔνστασίς τις περὶ τοῦ ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸ πραγματικὸν γεγονός, ὅπισθεν ἢ εἰς τὸ περιθώριον τῶν τοιούτων ἀποφάσεων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξετάσεις, ἐκτὸς τῆς ἐξελέγξεως τῶν διατυπώσεων τῆς συντάξεως αὐτῶν, γράφονται τὰ δέοντα μόνον περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν διατυπώσεων τῆς συντάξεως, ὑποδεικνυομένης τῆς εἰς τὸ ἱερὸν ἐλεγκτικὸν συμβούλιον παραπομπῆς ἵνα ἐνεργηθῶσιν αἱ λοιπαὶ ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν παραπεμπομένων εἰς τὸ ἱερὸν ἐλεγκτικὸν συμβούλιον ἐνεργοῦνται αἱ δέουσαι ἐξετάσεις, ὑποβαλλομένης τῆς τὸ ἀποτέλεσμα περιεχούσης ἐκθέσεως εἰς τὸ Σεὶχ-οὺλ-Ἰσλαμάτον.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἡ ἀγωγή, περὶ ἧς ὁ Φετβαχανές, ἢ τὸ ἱερὸν ἐλεγκτικὸν συμβούλιον ἀπεφάνθη, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δικασθῇ κατ' ἔφεσιν, ἡ ἀφορῶσα εἰς ποσὸν πέντε χιλιάδων γροσίων ἢ κατώτερον ἀναθεωρεῖται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐν ᾧ πρωτοδίκως ἐδικάσθη. Αἱ ἀγωγαὶ περὶ χρέους καὶ ἄλλης ἀπαιτήσεως ἀνωτέρας τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων καὶ αἱ ἀγωγαὶ περὶ κτημάτων ἀξίας μεγαλειτέρας τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἐπίσης αἱ σπουδαῖαι ἀγωγαί, οἷαι αἱ περὶ γάμου καὶ διαζυγίου, ἂν ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ὑποδιοικήσεως, δικάζονται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς διοικήσεως, ἂν δὲ πρωτοδίκως ἐδικάσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς διοικήσεως, δικάζονται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς Νομαρχίας καὶ ἐὰν ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς Νομαρ-

χίας, δικάζονται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ κεντρικοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἑτέρας Νομαρχίας, τῆς κειμένης πλησιέστερον τῆς Νομαρχίας ἐκείνης. Ἀλλ' ἐὰν ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου Νομαρχίας κειμένης πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τότε δικάζονται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Καζασκέρη. Ὅταν ὅμως, τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ ὄντος ἀνωτέρου τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἡ ἀξίας ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ τούτου, οἱ διάδικοι συγκατατίθενται νὰ δικασθῇ ἡ ἀγωγὴ κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἔνθα πρωτοδίκως ἐδικάσθη, τότε ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἀναθεωρεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδικάσθη πρωτοδίκως.

Τροποποίησις τοῦ 7 ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἡ ἀγωγή, ἥτις ἐθεωρήθη ἀναγκαία ὑπὸ τοῦ Φετβαχανὲ ἢ τοῦ ἱεροῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου νὰ δικασθῇ κατ' ἔφεσιν, δικάζονται ἐφεσίμως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐδικάσθη πρωτοδίκως· δικάζεται δὲ κατ' ἔφεσιν καὶ ἐνώπιον ἑτέρου ἱεροῦ δικαστηρίου, ὅπερ θὰ ὑποδείξῃ ὁ Φετβαχανὲς ἢ τὸ ἱερὸν ἐλεγκτικὸν συμβούλιον, ὅταν θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ δικασθῇ ἡ ἀγωγὴ κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον ἑτέρου δικαστηρίου.

Τῇ 1 Ρέπ'-ή-οὐλ-ἐββὲλ 1304, ἢ 16 Δεκεμβρίου 1302.

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερῶν δικαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Αἱ ἀγωγαὶ αἱ παραπεμπόμεναι κατὰ τὰ νενομισμένα εἰς τὰ ἱερὰ δικαστήρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων δικάζονται ἐνώπιον αὐτῶν πρωτοδίκως. Ἡ αἴτησις ἡ γινομένη κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπό τινος τῶν διαδίκων περὶ μεταθέσεως καὶ παραπομπῆς τῆς ἀγωγῆς εἰς ἕτερον δικαστήριον ἀπορρίπτεται.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐκτὸς τῶν ἐνώπιον τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος διεξαγομένων δικῶν, τοῦ λοιποῦ τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων παραπέμπονται εἰς τὸν Φετβαχανέν, ἵνα ἐπικυρωθῇ ἡ ἐπ' αὐτῶν

σφραγὶς καὶ ἐξελεγχθῇ ἡ διατύπωσις τῆς συντάξεως αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων ἐφαρμόζονται τὰ αὐτά, οἷα καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων τῶν ἐπαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀναιρουμένης ὑπὸ τοῦ Φετβαχανὲ ἡ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου ἀποφάσεώς τινος ἐκδοθείσης παρὰ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων, ἂν ὁ λόγος τῆς ἀναιρέσεως συνίσταται εἰς ἐλλείψεις μὴ προκαλούσας επανάληψιν τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην ἀναπληροῖ τὰς ἐλλείψεις ἐκείνας καὶ συντάσσει αὖθις τὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν δὲ ἀπαιτεῖται ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ δίκη. Ἀλλ' ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῶν διαδίκων τις ζητήσῃ νὰ θεωρηθῇ ἡ δίκη ἐνώπιον τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, τότε παραπέμπεται εἰς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος :

22 Μουχαρρὲμ 1300, ἢ 22 Νοεμβρίου 1298.

Ἔκθεσις τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἑρμηνεύεται καὶ διασαφεῖται τὸ πρῶτον ἄρθρον τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀποφάσεις περὶ διαζυγίου ἐξ ἀμοιβαίας συναινέσεως, ἀκυρώσεως, γάμου καὶ διαζυγίου.

Ἀνεγνώσθη τὸ παραπεμφθὲν τηλεγράφημα τὸ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Ἰσμαὴλ Χακκῆ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ φακέλλου αὐτοῦ ἐπισημείωσις τοῦ Φετβαχανέ. Ὁ εἰρημένος ἐξαιτεῖται νὰ ἐκδοθῇ τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑψηλοτάτου Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλάμη ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν ναΐπην Κοσυφοπεδίου ἵνα μὴ δοθῇ ἄδεια ὅπως ἡ σύζυγός του συζευχθῇ μεθ' ἑτέρου μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναιρέσεως, ἣν ὑπέβαλε κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τοῦ Κοσυφοπεδίου, διατασσούσης τὴν διάζευξιν τῆς συζύγου του Φατμᾶς. Ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπισημειώσει, ἐὰν ὁ καταδικαζόμενος μὴ πειθόμενος εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδιδομένην ἀπόφασιν προβῇ εἰς ἀναίρεσιν ἢ ἔφεσιν τῆς δίκης καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν ἵνα ὑπο-

βληθῶσιν εἰς τὸ Σεϊχ οὐλ-Ἰσλαμάτον, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναιρέσεως, δυνάμει τοῦ πρώτου ἄρθρου τῶν περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου ὁδηγιῶν τῶν συνταχθεισῶν παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων, τῶν ὁποίων ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου περὶ διαζυγίου ἀφορᾷ εἰς τὸν χωρισμὸν τῶν συζύγων, ἡ δὲ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναιρέσεως συνεπάγεται ζημίαν ἀνεπανόρθωτον, ἐνεκρίθη, ὅταν παραδοθῶσιν εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν κατὰ τὰ νενομισμένα τὰ ἔγγραφα τῆς ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων περὶ ἐξ ἀμοιβαίας συναινέσεως διαζεύξεως καὶ διαζυγίου καὶ ἀκυρώσεως γάμου, νὰ παρακωλύωνται πᾶσαι αἱ ἀμοιβαῖαι συζυγικαὶ πράξεις μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναιρέσεως καὶ νὰ μὴ δίδωται ἄδεια εἰς τὴν σύζυγον νὰ συζευχθῇ μετ' ἄλλου.

Οὕτω ἑρμηνευθέντος τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, δέον νὰ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον

Τῇ 5 Δζεμάζηλ-ἐββὲλ 1300.

Ἐγκύκλιος περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου.

اعلامات شرعيه‌لك تميز واستيناق حقنده تحريرات عليه

(Ἠλαμάτι σερϊγενὶν τεμγὶζ οὖ ἰστηναφὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀλιηγέ).

Ἐπειδὴ ἀπό τινων μερῶν ἠρωτήθη ποῖος τῶν διαδίκων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἔφεσιν, μέχρι ποίας προθεσμίας δύναται νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν καὶ ἂν πρέπῃ ἢ οὐχὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις, μὴ ὑποβαλλομένης ἐφέσεως, ὅταν τὰ συμφώνως πρὸς τὸ καθιερωθὲν σύστημα περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου πρὸς τὸ Σεϊχ οὐλ-Ἰσλαμάτον ὑποβληθέντα ἔγγραφα ἐπιστραφῶσιν, ὑποδεικνυομένης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐφέσεως· ἡ ὑπόθεσις συνεζητήθη ἐν τῇ συνταχτικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ἥτις συνέταξεν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ περιληπτικῶς ἀναφέρεται, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ σύστημα τὸ καθιερωμένον διὰ τὴν ἔφεσιν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅτι τῆς ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου γινομένης πρὸ τῆς ἐφέσεως, ἐὰν ἡ ἀναιρουμένη πρωτόδικος ἀπόφασις τοῦ

ἱεροῦ νόμου θεωρηθῇ ὡς σύμφωνος τῷ νόμῳ, ἐπικυροῦται καὶ καθίσταται ἐκτελεστή, ἄλλως ὅταν ὑποδειχθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐφέσεως κατ' ἀγωγῆς τινος, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις, διότι δὲν ἐνηργήθη ἔφεσις κατὰ τῆς δίκης, ἥτις ἀπαιτεῖται νὰ δικασθῇ κατ' ἔφεσιν καὶ κατ' ἀναψηλάφησιν, καίτοι δὲν ὡρίσθη προθεσμία διὰ τὴν κατ' ἔφεσιν ἐκδίκασιν δίκης τινός, ἥτις ἀπαιτεῖται νὰ δικασθῇ ἐφεσίμως· ὅτι καθ' ὅτον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τίς τῶν διαδίκων ὑποχρεοῦται εἰς ἀγωγήν, ἀφοῦ ἀπόφασίς τις ἀναιρεθῇ κατ' ἀναίρεσιν, ἐπειδή, ὅταν ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἀναιρεθῇ, λόγῳ ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ νενομισμένα, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, ἀπαιτεῖται νὰ δικασθῇ ἡ ἔφεσις τοῦ ἐνάγοντος συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας, ὅταν οὗτος προσβῇ εἰς ἔφεσιν.

Ταῦτα γνωστοποιοῦνται ὑμῖν πρὸς γνῶσιν σας καὶ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπισυνημμένως ὧδε, ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 18 Ζηλ Χιτστσὲ 1303 ἢ 4 Σεπτεμβρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐκδικάσεως ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ μέρους τῶν κτηματικῶν δικῶν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων.

املاکه متعلق دعاویلك محاکم شرعیه یه عائد قسملك محاکم نظامیه‌ده
عدم رؤیتی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἐμλακὶὰ μουτεαλλὴκ διαβήνιν μεχακίμι σ'ερήγεγὲ ἀηδ' κησμηνὶν μεχακίμι νιζαμηγεδ'ὲ ἀδέμι ρουγετὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐνῷ ἐν τῇ ἀπὸ 20 Ραμαζὰν 1296 ἐγκυκλίῳ τῇ κατακεχωρημένῃ ἐν τῷ Δυστοὺρ, (ἴδε σελ 1054—1055) ὑποδεικνύονται τὰ μέρη τῶν κτημάτων ἀγωγῶν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων, ἐν τούτοις τὰ τακτικὰ δικαστήρια δικάζουσιν ἀδιακρίτως ἀγωγὰς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, τοῦθ' ὅπερ προκαλεῖ παράπονα. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκαφίων δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐζήτησε νὰ ὑπομνήσωμεν τοῖς ἁρμοδίοις ὅπως ἐνεργῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ρηθείσης ἐγκυκλίου.

Ἐπειδὴ αἱ διατάξεις ἐκεῖναι τῆς ἐγκυκλίου τυγχάνουσιν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ ἑπομένως ὀφείλεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν· ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ

ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 19 Σ'απ'ὰν 1304 ἢ 30 Ἀπριλίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων.

محاكم شرعيه ونظاميه‌لك تفريق وظائف حقنده تحريرات عموميه‌عدليه

(Μεχακίμι σ'ερήγὲ βὲ νιζαμηγενὶν τεφρήκη βεζαηφὴ χακκηντὰ ταχρηράτι οὺμουμηγεΐ ἀδ'ληγέ).

Ἐπειδή, μὴ χωρισθείσης τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων, αὐξάνουσιν ὁσημέραι αἱ ἐκ τούτου πηγάζουσαι δυσχέρειαι, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖος ὁ χωρισμὸς τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων αἱ ἀγωγαὶ περὶ διαζυγίου, γάμου, διατροφῆς, συντηρήσεως καὶ ἀνατροφῆς τέκνου, προσωπικῆς ἐλευθερίας, ποινῆς τοῦ ἀντιπεπονθότος, περὶ τιμῆς αἵματος, ἀκρωτηριασμοῦ μέλους τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐκτρώσεως, τῆς κατ' ἐκτίμησιν διαφορᾶς τῆς ὑγιοῦς καταστάσεως ἀπὸ τῆς ἐλαττωματικῆς, (χουκιουμέτι ἄδιλ), τῆς ὁροδοσίας τῶν περιοίκων ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει πεφονευμένου (κασαμέ), περὶ ἀπόντων, ἀφάντων, διαθηκῶν καὶ κληρονομιῶν· ἐνώπιον δὲ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ποιναὶ ἀγωγαί, αἱ περὶ τόκου ἄνευ ἐμμέσου νομιμοποιήσεως (δ'έβρι σ'ερῆ), αἱ περὶ ἀποζημιώσεων ὀφειλομένων κατὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, αἱ περὶ ἀντιτίμου μισθώσεως δημοσίων προσόδων (ἰλτιζὰμ) καὶ αἱ περὶ ἐνοικιαστηρίων. Αἱ λοιπαὶ ἀγωγαὶ ἀπεφασίσθη νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, ἂν οἱ διάδικοι συγκατατίθενται εἰς τοῦτο, ἄλλως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἐκδοθέντος ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον καὶ διετάχθη διὰ τῆς ἀπὸ 24 Δζεμαληαχὶρ 1305 ἢ 24 Φεβρουαρίου 1303 βεζυρικῆς διαταγῆς νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημένως ὧδε ἀρκετὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἵνα συμμορφωφῆτε πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Βεζυρικῆς διαταγῆς, κοινοποιοῦντες τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν δικαστήρια διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 17 Μαρτίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι τὰ συμβόλαια καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν ναηπῶν τῶν ἐπαρχιῶν γράφονται ἐπὶ χάρτου κατωτέρου τῆς νομίμου αὐτῶν τάξεως.

طشره نیابتلرندن ویریلن اعلامات وحجج شرعیه‌نك نسبت نظامیه‌سندن دون ورقه‌یه تحریرات اولندقلری حقنده تحریرات عدلیه

(Τεσ·ρὰ νηαπ·ετλεριντὲν βηρηλὲν ἡλαμὰτ οὒ χρὸζεὸζι σ·ερἠγενὶν νισπ·έτι νιζαμηγεσιντὲν δ·ούν βαρακεγὶὰ ταχρὴρ ὁλουνδ·ουκλαρῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τὸ πλεῖστον τῶν συμβολαίων καὶ ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ναηπῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ προσαγομένων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν παραπομπῶν διεύθυσιν τοῦ Ὑπουγείου τῆς Δικαιοσύνης ἵνα παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν Φετβαχανὲν πρὸς ἐξέλεγξιν, γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου κατωτέρου τῆς νομίμου αὐτῶν τάξεως, ἐπικυρουμένων συνάμα τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν τοπικῶν πρωτοδικείων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διπλασιάζηται τὸ εἰσπραχθησόμενον πρόστιμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν ἐλλειπόντων κινητῶν χαρτοσήμων, τὸ πρόστιμον, ὅπερ δέον νὰ εἰσπράττηται ἀπὸ τῶν συντασσόντων καὶ ποιουμένων χρῆσιν τοιούτων ἐγγράφων, λαμβάνεται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τοῦ κατόχου καὶ τοῦ παρουσιάζοντος αὐτά.

Ἐπειδὴ τὸ νὰ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου καὶ νὰ θεωρῶνται ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὰ τοιαῦτα λάθη καὶ τὰ πταίσματα τοῦ ὑπαλλήλου οἱ κύριοι τῶν ὑποθεσεων ἀντικρυς ἀντιβαίνει πρὸς τὸ δίκαιον.

Διὰ ταῦτα ἡ ρηθεῖσα διεύθυνσις ἀνέφερεν ὅτι δέον νὰ ὑποβληθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμην ὅπως ἐνεργηθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ναήπας αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις καὶ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ συνάμα νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικείων ὅπως, ὅταν προσάγωνται εἰς τὸ τοπικὸν πρωτοδικεῖον πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν τοιούτων ἀποφάσεων καὶ συμβολαίων τοῦ ἱεροῦ νόμου, τῶν γεγραμμένων ἐπὶ χάρτου κατωτέρου τῆς νομίμου αὐτῶν πράξεως, συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ ἀποφεύγωσι τὴν ἐπικύρωσιν ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν νόμον ἐλλειποῦς χάρτου.

Ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισημειωμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικείων τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν κτλ.

Τῇ 19 Δζεμάζηλ-ἀχὴρ 1299, ἢ 29 Μαρτίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐγγυήσεων τῶν γραφομένων ἐπὶ τῶν συμβολαίων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας προσκολλήσεως κινητῶν χαρτοσήμων.

محاكم شرعيه جه تنظيم اولنان ادانه حجتلرنده يازيلان كفالت آيروجه پول وصعندن مستثنا طوتلمسى حقنده تحريرات عليه

(Μεχαχίμι σ·ερήγ/ὸζε τανζὴμ ὁλουνὰν ἰὸ·ανὲ χοὸζετλεριντὲ γιαζηλὰν κεφαλὲτ ἀηροῦὸζε πουλ βαζηντὰν μουστεσνὰ τουτουλμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτ· ἀὸληγέ·).

Μολονότι κατὰ τὴν λῆφθεῖσαν ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται νὰ τίθεται κινητὸν χαρτόσημον δέκα γροσίων ἐπὶ τῶν ἐπισημειώσεων τῶν γραφομένων ὄπισθεν, ἢ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῶν χρεωστικῶν γραμματίων τῶν συντασσομένων καὶ διαμειβομένων μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν, ὡς τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρως ἐκδιδομένων ἐγγυητικῶν, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐν τοῖς συμβολαίοις τῶν δανείων τῶν κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ τῆς τάξεως τέλος ὑποκειμένης, τὰ ὁποῖα συντάσσονται ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, ἡ ἐγγύησις δὲν γράφεται ὄπισθεν ἢ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ συμβολαίου, ἀλλ' ἐν τῷ κειμένῳ αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δανείζονται διὰ τοιούτων συμβολαίων τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἀνήκουσιν εἰς τὰ βακούφια καὶ τὰ ὀρφανά, ὑπὲρ ὧν δέον νὰ παραχωρῶνται αἱ δυναταὶ εὐκολίαι.

Ἐπειδὴ ἄλλως τὰ συμβόλαια καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐξηρέθησαν τῆς διατάξεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τιθεμένων κινητῶν χαρτοσήμων δι' ἐπιθέσεως χρονολογίας καὶ σφραγῖδος ἢ ὑπογραφῶν.

Διὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάσισεν νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ εἰρημένα συμβόλαια δανείων τῆς διατάξεως τοῦ νὰ προσκολλῶνται ὑπ' αὐτῶν κινητὰ χαρτόσημα δέκα γροσίων, τοῦθ' ὅπερ ἀνεκοινώθη ἡμῖν διὰ βεζυρικῆς διαταγῆς.

Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 15 Μουχαρρὲμ 1305 ἢ 21 7/βρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἀρχείων καὶ λοιπῶν ὑπὸ τῶν ναπτῶν, ὧν λήγει ἡ προθεσμία τῆς ὑπηρεσίας, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Προηγουμένως εἶχεν ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς ἅπαντας τοὺς ναήπας ὅτι ὁ ναήπης, τοῦ ὁποίου λήγει ἡ προθεσμία τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει νὰ μὴ ἀπέρχηται, ἂν μὴ προηγουμένως παραδώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ νενομισμένα εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν, ὃν ἤθελε διορίσῃ ὁ διάδοχός του ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἄρχεται ἡ ὑπηρεσία του, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν δυνηθῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ εὑρεθῇ αὐτοπροσώπως καὶ λαμβάνων ἀπόδειξιν νὰ παραδώσῃ τοὺς εἰς τὸ δικαστήριον ἀνήκοντας νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ τὰ σιδηροκέφαλα ἀντικείμενα, ὅτι ἂν ἀνεχώρει ἤθελε τιμωρεῖσθαι διὰ παρατάσεως ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παύσεώς του τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς κατάληψιν νέας θέσεως προθεσμίας καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον καθιερώθη ὡς σύστημα.

Ἐπειδὴ ὁ ὑψηλότατος Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμης ἐν τῇ ἀπαντήσει Αὐτοῦ κατόπιν τῆς διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας ἐνεκοίνωσεν, ὅτι ἐγένοντο αὗθις αἱ δέουσαι συστάσεις· ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλοῦμεν νὰ ἀναφέρητε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὁσάκις παρατηρεῖτε τινὰς ἐνεργοῦντας κατὰ παράβασιν τοῦ καθιερωθέντος τούτου συστήματος.

Τῇ Ζηλχιτστοὲ 1302, ἢ 31 Αὐγούστου 1301.

Προκήρυξις ἐμπεριέχουσα διαταγὰς περὶ γάμων καὶ συνοικεσίων.

ازدواج وتاكم مادسى حقنده تنبيهات حاوى اعلاناتمدر

(Ἰζδ·ιβὰτς οὐ τεναχιοὺχ μαδ·δ·εσὴ
χακκηντὰ τενπ·ηχατὴ χαβὴ ἡλανναμέ δ·ιρ).

Τοῦ συνοικεσίου καὶ τοῦ γάμου τυγχάνοντος ἐκ τῶν μεγίστων ἠθικῶν καὶ φυσικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσα θρησκεία, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἱερὸν ἰσλαμικὸν δίκαιον, καθιέρωσεν ὡρισμένα μέσα καὶ διατάξεις τοῖς πᾶσι γνωσταῖς. Ὁ γάμος κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον εἶναι συνάλλαγμα καταρτιζόμενον διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου ὅρου τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος τῶν συζύγων (κέφου), τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ γαμι-

κῆς δωρεᾶς (μεχρ) τῆς τουρκιστὶ *nikiâh* καλουμένης. Ἡ γαμικὴ δὲ αὕτη δωρεὰ ἐπιτρέπεται νὰ ᾖ ἴση πρὸς δέκα τοὐλάχιστον δράμια ἀργύρου, μέρους μὲν αὐτῆς προπληρωτέου, μέρους δὲ ἐμπροθέσμου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, μεταγενεστέρως ἐφευρέθησαν περὶ τοῦ γάμου πράγματά τινα, ἅτινα προϊόντος τοῦ χρόνου, ἕνεκα τοῦ ζήλου καὶ τῆς μεταξὺ τῶν ὁμοίων ἁμίλλης, ἔφθασαν τὴν σήμερον εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὁ κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον διὰ δαπάνης μόνον ὀγδοήκοντα ἢ ἑκατὸν γροσίων δυνάμενος νὰ νυμευθῇ ἢ νὰ συζεύξῃ κόρην τινά, ἀναγκάζεται νὰ δαπανᾷ δέκα πουγγία ἄσπρων (γρόσια 5,000). Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἥμισυ τῶν πραγμάτων, δι' ἃ δαπανῶνται οὕτω χρήματα, θεωροῦνται κατά τε τὸν ἱερὸν νόμον, τὸ ἔθος καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον ἀπηγορευμένη καὶ ἀξιόμεμπτος σπατάλη, ἐκτὸς δὲ τούτου μὴ δυναμένων ἁπάντων νὰ δαπανῶσι τοιαῦτα ποσά, πλεῖστοι ὅσοι μένουσιν ἐξ ἀνάγκης ἄγαμοι, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν οὕτω νυμφευομένων περιπίπτουσιν εἰς χρέη ἀνώτερα τῶν δυνάμεών των, εἰς τρόπον ὥστε τυγχάνουσι γνωστὰ τὰ δυστυχήματα καὶ αἱ συμφοραὶ αἱ ὁποῖαι καταβάλλουσι τοὺς τοιούτους.

Οἱ ζηλωταὶ τοῦ καλοῦ σταθμίζοντες τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως ταύτης θέλουσιν ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ γάμου τοσούτου πλήθους τυγχάνει τὸ πρώτιστον αἴτιον τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἔθνους, συνάμα δὲ ὅτι οἱ στερούμενοι τοῦ γάμου ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ ἐξ ἀνάγκης παρεκτρεπόμενοι εἰς παρανομίας, ἐξοκέλλουσιν εἰς ἀσελγείας διαπράττοντες μεγάλα ἐγκλήματα καὶ διανύουσι καὶ καταστρέφουσι τὸν πολύτιμον αὐτῶν βίον ἐν ταῖς φυλακαῖς· ἐν δὲ τοῖς χωρίοις τὰ ὑπερβάντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἢ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των κοράσια, ὡς μὴ συζευχθέντα, διαπράττουσιν ἐπὶ τέλους τὴν αἰσχύνην τῆς φυγῆς, προκαλοῦντα οὕτω τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ποινικὴν καταδίκην τῶν ἀπαγωγέων των νέων, εἰς τρόπον ὥστε ὡς ἐκ τούτου κηλιδοῦσι τὴν ὑπόληψιν τῆς οἰκογενείας των καὶ προκαλοῦσι πλεῖσθ' ὅσας κακίας καὶ ἀσχημίας.

Ἐπειδὴ πάντα ταῦτα προέρχονται ἐκ τῶν δυσχερειῶν τῶν παρεμβαλλομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γάμου καὶ τῶν σπαταλῶν, εἰς ἃς ὑποχρεοῦνται νὰ καθυποβληθῶσιν, ἡ παρεμπόδισις καὶ μεταρρύθμισις τούτου ἐθεωρήθη ἀναγκαία, καὶ πρὸ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἐξεδόθη ὑψηλὴ διαταγὴ ἀπαγορεύουσα καὶ καταργοῦσα τὰς σπατάλας τὰς γενομένας διὰ δῶρα, προῖκας καὶ μνῆστρα καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς τοῦ γάμου, ἐπίσης καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπανελήφθη ἡ ἀπαγόρευσις ἐν γένει δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Ὅθεν κατωτέρω, διὰ νὰ καταστῇ τὸ πρᾶγμα τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὁρίζονται τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπονται νὰ δίδωνται καὶ γίνωνται τοῦ λοιποῦ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ πλούτου πασῶν τῶν τάξεων, διαιρεθέντος τοῦ γάμου εἰς τέσσαρας τάξεις. Ἐπειδὴ δὲ αὐστηρῶς ἀπηγορεύθη νὰ δίδωνται πολλὰ ἢ ὀλίγα χρήματα, ὑφάσματα καὶ ἄλλα πράγματα πλὴν τῶν κανονιζομένων καὶ γίνωνται δεκτὰ δῶρα, οἱ προβαίνοντες εἰς τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον παροχὴν τῶν ἀπαγορευθέντων, λόγω ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη τοπικὴ συνήθεια καὶ οὕτω παραβαίνοντες οὐσιωδῶς τὴν ἀπαγόρευσιν θὰ θεωρῶνται ὑπεύθυνοι καὶ τιμωρῶνται.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οὐδὲν θὰ λαμβάνηται εἴτε πρὸ τοῦ γάμου, εἴτε μετ' αὐτὸν διὰ τὰ συζευχθησόμενα κοράσια ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, λόγῳ δώρων ἢ μνήστρων. Ἀλλ' ἐάν, ἐκτὸς τῆς ἐμπροθέσμου γαμικῆς δωρεᾶς *(μέχρι μουεδζέλ)*, ὁρισθῇ προκαταβλητέα γαμικὴ δωρεὰ *(μέχρι μουαδζέλ)*, αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν χιλίων τὸ πολὺ γροσίων διὰ τὴν πρώτην τάξιν, τῶν πεντακοσίων διὰ τὴν δευτέραν, διὰ τὴν τρίτην τῶν ἑκατόν, ὑπὸ δὲ τῶν πτωχῶν καὶ ἀπόρων οὐδὲν θὰ δίδωται.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν ταῖς τελεταῖς τοῦ γάμου, περιτομῆς καὶ λοιπαῖς ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ παροχὴ μικροῦ ἢ μεγάλου δώρου εἴτε ὑπὸ τῶν προσκεκλημένων, εἴτε τῶν συζευγνυμένων καὶ τῶν συγγενῶν καὶ σχετικῶν αὐτῶν. Οἱ ἀποτολμῶντες τοῦ λοιποῦ νὰ δώσωσιν ἢ νὰ λάβωσί τι θὰ τιμωρῶνται κατὰ τὸν νόμον ὡς παραβάται τῆς διαταγῆς ταύτης. Ὡσαύτως δὲν θὰ δίδωνται ὑπὸ τῶν συζευγνυομένων εἰς τρίτον, ἢ ὑπὸ τρίτου εἰς τοὺς συζευγνυομένους, ἢ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν συζύγων, ἢ μεταξὺ τῶν τελευταίων καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς οὐδένα μανδήλια, ὑφάσματα, ἀσπρόρρουχα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, οὔτε *παχλαβᾶς* (ναστόν), οὔτε *χαλβᾶς* (θρυμματὶς) καὶ ἄλλο τι ἐκ τῶν ἐδωδίμων. Καταργηθέντων δὲ ἐπίσης τῶν δώρων τῶν διδομένων ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου, οὐδενὶ θὰ δίδωταί τι ἀξίας καὶ ἑνὸς λεπτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οὐδὲν θὰ δίδωται τῷ προσκαλοῦντι εἰς τὸν γάμον, θεωρουμένων ὡς διαπραττόντων πταῖσμα τοῦ τε δίδοντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος τὸ ὀλίγον ἢ πολύ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐν ταῖς τελεταῖς τοῦ γάμου εἰς οὐδένα θὰ δίδωται φόρος ἢ δῶρον, ἐκτὸς τῶν μουχτάριδων καὶ τοῦ ἰμάμου,

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παρατάσεως τῆς τελετῆς τοῦ γάμου καὶ αὐτῶν τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων πλέον τῶν δύο ἡμερῶν, ἅπαντες ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ἵνα μὴ αἱ τελεταὶ παρατείνωνται ὑπὲρ τὴν μίαν ἢ τὸ πολὺ δύο ἡμέρας καὶ μὴ ὦσιν οἱ πτωχοὶ κατ' οὐδένα τρόπον ὑπόχρεοι νὰ ἐκτελῶσι τελετάς. Ἐν ταῖς τελεταῖς καὶ τῶν μεγαλειτέρων καὶ πλουσιωτέρων τὸ νὰ παρασκευάζωνται ἐκτὸς τοῦ ζωμοῦ καὶ *πιλαβίου* περισσότερα τῶν πέντε καὶ τὸ πολὺ ἓξ εἰδῶν φαγητῶν, θὰ θεωρῆται ὡς σπατάλη καὶ βλαβερὸν εἰς τὴν ὑγιείαν καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἐπιπλήττηται ὁ δράστης. Ἐν ταῖς ἁπλαῖς τελεταῖς δὲν θὰ παρατίθεται περισσότερον ἑνὸς ζωμοῦ, κρέατος καὶ *ζερδὲ πιλαβίου*.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Αἱ νύμφαι μεταβαίνουσαι εἰς τὸν λουτρῶνα ἐκτὸς τοῦ μισθώματος τοῦ λουτροῦ οὐδὲν ἕτερον θὰ δίδωσιν εἰς τὸν κύριον ἢ τοῖς ὑπηρέταις αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ σύζυγος δὲν θὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν σύζυγον κύπρον (κηνά), βαφὴν καὶ παραπλήσια κοσμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ χρυσοϋφάντων ἐπιστρωμάτων (σ'ιλτὲ) καὶ ἐφαπλωμάτων, ἢ μεταξίνων ἐπικαλυμάτων καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν τῷ νυμφικῷ θαλάμῳ ἀναρτώμενα κοσμήματα (ἀσκῆ), ὡς μανδήλια, ἀσπρόρρουχα κτλ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Καταργηθεισῶν καθ' ὁλοκληρίαν τῶν πολυδαπάνων συναθροίσεων τῶν οἰκείων τῶν συζύγων μετὰ τὴν λῆξιν τῶν τελετῶν τοῦ γάμου, ἡ συνήθεια αὕτη οὐδέποτε θὰ ἐκτελεσθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀπαγορευομένης ἐπίσης τῆς νύκτωρ μεταφορᾶς τῶν νυμφῶν, τῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς περιστροφῆς αὐτῶν καὶ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ συζύγου προσφορᾶς πραγμάτων, χρημάτων καὶ ἄλλων κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἁμάξης κάθοδον αὐτῆς, ἡ διοίκησις θέλει ἐμποδίζῃ τὰς νυμφικὰς ἁμάξας τὰς περιφερο-

μίνας τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδούς. Θέλει δὲ θεωρεῖσθαι ὡς ὑπεύθυνος καὶ τιμωρεῖσθαι ὁ ὑποσχόμενος κατὰ τῆς ἐκ τῆς ἁμάξης καθόδου τῆς συζύγου πράγματα καὶ ἄλλα, καὶ ὁ προκαλῶν τοιαύτας ὑποσχέσεις· ἀπηγορεύθη δὲ αὐστηρότατα ἡ συνήθεια τοῦ νὰ θέτωσι σύρματα ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν νυμφῶν. Ἐπίσης ἀπαγορεύονται ὁριστικῶς οἱ πυροβολισμοὶ κατὰ πᾶν εἶδος τελετῶν ἔν τε τοῖς χωρίοις καὶ πόλεσι, καὶ ἡ ἐν τισι πόλεσι συνήθεια τοῦ νὰ μεταβαίνωσι νύκτωρ εἰς τὰς οἰκίας τῶν οἰκείων τῶν συζύγων μεθ' ὅλης τῆς συναναστροφῆς καὶ νὰ καταςπαταλῶνται ἀνωφελῶς ἐπὶ τούτου χρήματα.

Διαιρεθέντων τῶν ἀντικειμένων τῶν ὁρισθέντων καὶ ἐπιτραπέντων εἰς τοὺς γάμους εἰς τέσσαρας τάξεις, ἀπαγορεύεται ἡ λῆψις καὶ παροχὴ περισσοτέρων τῶν κάτωθι ὁριζομένων πραγμάτων ἀναλόγως τῆς καταστάσεως πάσης τάξεως. Δέον ὅμως νὰ γένῃ γνωστὸν ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰς τελετὰς τοῦ γάμου, μεθ' ὃν οἱ σύζυγοι δύνανται κατὰ βούλησιν νὰ δίδωσιν ἀμοιβαίως ὁ εἷς εἰς τὸν ἕτερον χρήματα καὶ ἄλλα πράγματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ἀπόφασις αὕτη.

Τάξις Α'. Ἡ ἐμπρόθεσμος γαμικὴ δωρεὰ ἡ ὁρισθησομένη ἐν ταῖς τελεταῖς τοῦ γάμου τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τουτέστι τῶν κατόχων πλούτου καὶ περιουσίας πρώτου βαθμοῦ σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας τάξεις τῆς πόλεως, δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν δέκα τὸ πολὺ ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὰ ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὴν νύμφην προσενεχθησόμενα πράγματα ἔσονται μία ἐνδυμασία παρεσκευασμένη ἀπὸ ἁπλοῦ μεταξωτοῦ καὶ παραπλησίου ὑφάσματος οὐχὶ δὲ χρυσοϋφάντου. Μολονότι δὲ ὁ σύζυγος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ προκαταβλητέαν γαμικὴν δωρεὰν περισσοτέραν τῆς ἐμπροθέσμου, ἐν τούτοις ἂν πρόκηται νὰ δώσῃ πράγματα οἷον ἐνδύματα καὶ ἔπιπλα, ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ὦσι χρυσοΰφαντα, ἀλλὰ στρώματα ἐκ δαμάσκου καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, φερεδζὲς ἐξ ἐριούχου καὶ ἀργυροῦς μικρὸς καθρέπτης οὐχὶ βαρύτερος τῶν 250 δραμίων τὸ πολύ. Ἡ διὰ τὴν νύμφην χρησιμεύουσα καλύπτρα θὰ κατασκευάζηται ἀπὸ ἁπλοῦ τ'ουρουνδζούκ, κατ' οὐδένα δὲ τρόπον θὰ γίνηται χρῆσις καλύπτρας ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν γροσίων. Τὰ ἐκ μέρους τῆς συζύγου παρασκευασθησόμενα πράγματα τῆς τάξεως ταύτης θὰ συνίστανται εἰς πράγματα οὐχὶ χρυσοΰφαντα καὶ μεταξωτά, ἀλλ' ἐκ δαμάσκου, ἢ γκιζὶ ἢ μερινοῦ, εἰς ἕνα τάπητα (κιλήμ), συσκευὴν δι' ἓν στρῶμα, μίαν ἁπλῆν συσκευὴν λουτρικῶν οὐχὶ κεντημένην, μίαν ἀργυρᾶν συσκευὴν τοῦ καφέ, ἓν ἀργυροῦν ἀγγεῖον ροδοστάγματος (γκιουλαπ'δὰν) καὶ ἓν θυμιατήριον καὶ τὸ πολὺ δώδεκα σαχάνια, πέντε χύτρας

(τένζερε), τρία ταψιά, ἓν σηνί, μίαν χαλκίνην λάγηνον (γκιουγιούμ), ἓν π'ακράτες, ἕνα λέβητα μετὰ τῆς χαλκίνης συσκευῆς, ἓν μαγκάλιον, μίαν λεκάνην τοῦ λουτροῦ, μίαν συσκευὴν τῆς τραπέζης, τρία κανδηλέρια, τρία τέσσαρα σταμνία, μίαν λεκάνην καὶ ἰπρίκι (προχύτης) καὶ τρία κιβώτια. Τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς παρασκευασθησόμενα ἀσπρόρρουχα μετὰ τῶν προσοψίων καὶ βρακοζωνῶν, οὐδέποτε θὰ ὑπερβαίνουσι τὰς δωδεκάδας. Τὰ προσόψια ταῦτα, τὰ μανδήλια, καὶ αἱ βρακοζῶναι δὲν θὰ κατεργασθῶσι μὲ χρυσόν.

Τάξις Β'. Κατὰ τὸν γάμον τῶν ἐχόντων περιουσίαν δευτέρας τάξεως, ἡ ἐμπρόθεσμος γαμικὴ δωρεὰ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὰ ὑπὸ τοῦ συζύγου δοθησόμενα ἐνδύματα δὲν θὰ ὦσι χρυσοΰφαντα, ἀλλ' ἐξ ὑφάσματος καὶ μεταξωτοῦ. Οἱ βουλόμενοι νὰ δώσωσι περισσότερα τούτων δύνανται νὰ προσφέρωσι μόνον ἔπιπλα ἑνὸς δωματίου ἐξ ἐριούχου ἢ δαμάσκου, μίαν ἁπλῆν συσκευὴν στρώματος, ἁπλοῦν κάτοπτρον καὶ καλύπτραν ἀξίας γροσίων ἑβδομήκοντα ὀγδοήκοντα. Ἡ προῖξ ἣν οἱ συγγενεῖς τῆς συζύγου τῆς τάξεως ταύτης θὰ δίδωσι δέον νὰ συνίσταται εἰς μίαν συσκευὴν στρώματος ἐκ δαμάσκου ἢ σαλίου, ἕνα τάπητα (κιλήμ), μίαν ἁπλῆν συσκευὴν λουτρικῶν, μίαν συσκευὴν τῆς τραπέζης, μίαν συσκευὴν τοῦ καφέ, τρεῖς λαγήνους, δύο κανδηλέρια, μίαν λεκάνην καὶ ἰπρίκι, τρεῖς χύτρας, δύο ταψιά, ὀκτὼ σαχάνια, ἓν σηνί, ἓν μικρὸν μαγκάλιον, μίαν χαλκίνην λάγηνον, ἓν π'ακράτσι καὶ δύο κιβώτια. Τὸ ποσὸν τῶν δοθησομένων ἀσπρορρούχων μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν οὐδέποτε θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ὀκταπλᾶ.

Τάξις Γ'. Κατὰ τὸν γάμον τῶν ἀνηκόντων εἰς συντεχνίας καὶ τῶν ὁμοίων ἁπλῶν ἀτόμων τῆς τρίτης τάξεως, ἡ ἐμπρόθεσμος γαμικὴ δωρεὰ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τριῶν λιρῶν ὀθωμανικῶν, τὰ δὲ πράγματα τὰ δοθησόμενα ὑπὸ τοῦ συζύγου θὰ συνίστανται εἰς μίαν ἐνδυμασίαν ἐκ τσητσὶ ἢ ὑφάσματος τῆς αὐτῆς ἀξίας. Ἐὰν δὲ δώσῃ καὶ ἄλλα πράγματα, ταῦτα θὰ συνίστανται εἰς μίαν στρῶσιν ἀπὸ π'ασμᾶ, ἓν μακάτι, ἓξ μαξιλάρας, ἅπερ θὰ ἀποτελῶσι τὰ ἔπιπλα ἑνὸς δωματίου, ἓν στρῶμα ἐκ καναβάτσου καὶ ἓν ἐφάπλωμα· ἡ καλύπτρα δὲν θὰ ἔχῃ ἀξίαν μεγαλειτέραν τῶν εἴκοσιν ἢ τριάκοντα γροσίων. Τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ ἡ σύζυγος περιορίζονται μόνον εἰς ἓν ἁπλοῦν ἐπίστρωμα, ἓν προσκεφάλαιον, ἓν ἐφάπλωμα, ἓξ σαχάνια, δύο λαγήνους, ἓν κιβώτιον, δύο προσόψια· ἐπίσης τὰ ἀσπρόρρουχα δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι τὰ πενταπλᾶ.

Τίτλος Δ'. Κατὰ τὸν γάμον τῶν τῆς τετάρτης τάξεως πτωχῶν καὶ ἀπόρων οὐδὲν δίδοται μεταξὺ τῶν δύο μερῶν, οὔτε ὁ ἰμάμης καὶ

μουχτάρης ζητεῖ δῶρόν τι ἢ χρῆμα, ἐκτελουμένου τοῦ γάμου διὰ τῶν συνδρομῶν τῆς συνοικίας καὶ τοῦ χωρίου. Ἐν τοιούτοις γάμοις ἡ ἐμπρόθεσμος γαμικὴ δωρεὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰ τριάκοντα μέχρι τῶν ἑκατὸν τὸ πολὺ γροσίων, δὲν βλάπτει δὲ ἂν ἀναλόγως τούτου ὁρισθῇ καὶ προκαταβλητέα γαμικὴ δωρεά.

Ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνίσταται εἰς τὴν κατάργησιν τῆς παρανόμου σπατάλης τῆς παρακωλυούσης τὰ συνοικέσια καὶ τὴν αὔξησιν τῆς τεκνοποιήσεως καὶ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν τέκνων τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀπεφασίσθη ἵνα οἱ τοιοῦτοι ἐπιπλήττωνται καὶ ἐν ἀνάγκῃ τιμωρῶνται, ἀναμένεται δὲ ἀπὸ τοῦ ζήλου καὶ τῆς προθυμίας ἁπάντων νὰ προσπαθῶσιν ἐκ συμφώνου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, νὰ διευκολύνωσι τοὺς γάμους καὶ τὰ συνοικέσια ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἑκάστου, μὴ ὑπαρχούσης ἤδη ἀφορμῆς δικαιολογίας τῆς ἀποφυγῆς τοῦ γάμου, μηδαμοῦ νὰ ἀφίνωνται ἄγαμα κοράσια ἡλικίας δέκα ἑπτὰ καὶ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν καὶ νὰ διευκολύνωσι τὰ μέσα τῆς συζεύξεως αὐτῶν μετὰ καταλλήλων ἀνδρῶν. Ἐφ' ᾧ διακηρύσσεται τὸ πρᾶγμα.

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣ

محاکم نظامیه‌یه مرعی‌الاجرا اولان اصول و نظامات عدلیه

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Εἰσαχθησόμενος

πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων

κατὰ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς.

مجلس مبعوثانك اجتماعنده قانونيتى تكليف اولنمق اوزره محاكم نظاميه‌نك
تشكيلاتى قانون موقتى‌در

(Μεδζλίσι μεπ'ούσανὶν ἰδζτιμαήντὰ κανουνηγετὴ τεκλὴφ ὁλουνμὰκ
οὐζρὲ μεχακίμι νιζαμηγενὶν τεσ'κηλατὴ κανούνι μουβεκκατή δ'ιρ).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὰ τακτικὰ δικαστήρια εἰσὶ δύο εἰδῶν: α' *ποινικὰ* καὶ β' *πολιτικά*, καὶ δύο βαθμῶν: *πρωτοδικεῖα* καὶ *ἐφετεῖα*. Τῶν δικαστηρίων τούτων προίσταται τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει *Ἀκυρωτικόν*. Ἐκ μὲν τῶν ποινικῶν τὰ πταίσματα καὶ τὰ πλημμελήματα, ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων αἱ ἐφέσιμοι ἐκδικάζονται κατὰ δύο βαθμούς, ἤτοι πρωτοδίκως καὶ κατ' ἔφεσιν. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ κακουργημάτων δὲν εἶναι ἐφέσιμοι, ὑποκείμεναι μόνον εἰς ἀναίρεσιν

Αἱ πολιτικαὶ καὶ αἱ περὶ πταισμάτων δίκαι διεξάγονται καὶ διὰ τῶν εἰρηνοδικείων, καθ' ἃ ἐν τοῖς ἑπομένοις δηλωθήσεται.

ΤΙΤΛΟΣ Α'

Εἰρηνοδικεῖα, πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια καὶ ἐμποροδικεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Εἰρηνοδικεῖα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Εἰρηνοδικεῖα (δεβαίρι σουλχηγὲ) εἰσὶν ἐν μὲν τοῖς χωρίοις αἱ δημογεροντίαι (ἰχτιὰρ μεδζλισή), ἐν δὲ τοῖς δήμοις (ναχηγὲ) τὰ συμβούλια τῶν νεχηγιέδων (1).

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ εἰρηνοδικεῖα διεξάγουσι τὰς συμβιβασμοῦ ἐπιδεκτικὰς πολιτικὰς ἀγωγάς, κατ' αἴτησιν καὶ συναίνεσιν τῶν διαδίκων, συμβιβαστικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς εἰδικοὺς κανόνας. Τὰ συμβούλια τῶν δήμων ἐκδικάζουσι τελεσιδίκως, ἤτοι ἀνεκκλήτως, τὰς ἀνεπιδέκτους συμβιβαστικῆς ἐπιλύσεως ἀγωγάς, ὡς καὶ ἐκείνας αἵτινες δὲν ὑπερβαίνουσιν ἐξ ὑπαρχῆς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων ἢ ἰσότιμον ἀξίαν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα ἡ ἐκδίκασις διαφορῶν ὑπερβαινουσῶν τὸ ποσὸν ἢ τὴν ἀξίαν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων. Αἱ δημογεροντίαι τῶν χωρίων δὲν ἔχουσι τὴν δικαστικὴν ταύτην ἐξουσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐκ τῶν εἰρηνοδικείων τὰ συμβούλια τῶν δήμων ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν τελεσιδίκως ἐκ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀναφερομένων πταισμάτων, τὰ συνεπαγόμενα ποινὴν χρηματι-

(1). Κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικοὺς νόμους, ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία διαιρεῖται εἰς νομοὺς (βιλαγιέτ), οἱ νομοὶ εἰς διοικήσεις (σανδζὰκ ἢ λιβὰ) καὶ αἱ διοικήσεις εἰς ὑποδιοικήσεις (καζᾶ). Τινὲς τῶν ὑποδιοικήσεων περιλαμβάνουσιν ἕνα ἢ δύο δήμους (ναχηγιέ), διοικουμένους ὑπὸ μουδ'ήριδων.

κὴν (πρόστιμον) μέχρις ἓξ πενταρίων, ἐκκλητῶς δὲ τὰ συνεπαγόμενα ἀνώτερον πρόστιμον καὶ ἐν γένει τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ εἰρηνοδικεῖα δὲν ἐκδίδουσιν ἀποφάσεις. Ἐγγράφουσι μόνον τὰς ἀποφάνσεις αὐτῶν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ παραδίδουσιν εἰς οὓς ἀνήκει ἐπικεκυρωμένα αὐτῶν ἀντίγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Πρωτοβάθμια δικαστήρια, πολιτικά, ποινικὰ καὶ ἐμπορικά.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐν ἑκάστῃ ὑποδιοικήσει ὑπάρχει πρωτοδικεῖον (πιδαγιὲτ μαχκεμεσή). Ὅπου ἐγκρίνει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπάρχει καὶ ἓν ἐμποροδικεῖον (τιδζαρὲτ μαχκεμεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι πρωτοδικεῖα εἰσὶν ἐντεταλμένα νὰ δικάζωσιν, ὡς τὰ λοιπὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰς διὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων καὶ κανονισμῶν ἐπιδεκτικὰς δικαστικῆς λύσεως πολιτικὰς διαφοράς. Πάσας δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωγὰς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπορρίπτωσιν ὁριστικῶς καὶ νὰ ὑποδεικνύωσι τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἀπευθύνσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι πρωτοδικεῖα δικάζουσι τὰς μὲν εἰς βαθμὸν πταίσματος καὶ πλημμελήματος ἀξιοποίνους πράξεις πρωτοδίκως, τὰς δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐφεσίμους ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τῶν δήμων κατ' ἔφεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι πρωτοδικεῖα ἐνεργοῦσι, συμφώνως μὲ τὴν ποινικὴν δικονομίαν καὶ τὸ ἄρθρον 16 (τοῦ παρόντος νόμου), τὰς προανακρίσεις ἐπὶ κακουργημάτων καὶ διαβιβάζουσι τὰς περὶ τούτων ἐκθέσεις (μαζπατὲ) εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, τὰ πρωτοδικεῖα δικάζουσι καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἀγωγὰς συμφώνως πρὸς τὸν εἰδικὸν νόμον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δικαστῶν προσωρινῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει ἐγκρίτων ἐμπόρων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Πᾶν δικαστήριον ὑποδιοικήσεως δικάζει τελεσιδίκως, ἤτοι ἀνεκκλήτως μὲν τὰς ἐν τοῖς χωρίοις ἢ τοῖς δήμοις τῆς ὑποδιοικήσεως ἀναφυομένας διαφοράς, ὧν τὸ ἀντικείμενον ἔχει ἀξίαν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἢ ἐτησίαν πρόσοδον πεντακοσίων γροσίων, πρωτοδίκως δὲ τὰς ὑπερβαινούσας τὰ εἰρημένα ποσὰ καὶ τὰς ἀφορώσας εἰς ἀντικείμενα μὴ ἐκτιμηθέντα χρηματικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐὰν ἔν τινι ἀγωγῇ ὑποκειμένῃ εἰς τελεσίδικον ἀπόφασιν τῶν ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι δικαστηρίων, τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν τόκων ὑπερβαίνῃ τὸ εἰρημένον ποσόν, ἢ ἐὰν τοῦ ἐναγομένου ἀνταγωγικῶς διεκδικοῦντος ἀντικείμενόν τι ἐπιδεκτικὸν ἀποφάσεως (τελεσιδίκου) τοῦ δικαστηρίου, τὸ ἄθροισμα τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων διεκδικουμένων ᾖ ἀνώτερον τοῦ ρηθέντος ποσοῦ, ἡ περὶ τοιαύτης δίκης ἀπόφασις εἶναι τελεσίδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι δικαστήρια ἐκδικάζουσι τελεσιδίκως μὲν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς πταίσματα χαρακτηριζομένας ἀξιοποίνους πράξεις, πρωτοδίκως δὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 (τοῦ αὐτοῦ Κώδικος) εἰς τὰ πλημμελήματα ἀναγομένας.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι δικαστήρια ἀπαρτίζονται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο δικαστῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Τὰ οὐσιώδη καθήκοντα τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν διαγράφονται ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς κανονισμοῖς τῶν δικαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ εἷς τῶν δικαστῶν ἐκτελεῖ τὰ χρέη ἀρχιγραμματέως τοῦ δικαστηρίου, ὁ δ' ἕτερος ἐνεργεῖ ἐπὶ κακουργημάτων τὰς προανακρίσεις καὶ τὰς ἀνακρίσεις τῶν κατηγορουμένων, ὧν ἐκθέσεις ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἐν παντὶ δικαστηρίῳ ὑποδιοικήσεως ὑπάρχουσι δύο γραμματεῖς μὲ τὸν τίτλον πρώτου καὶ δευτέρου γραμματέως, οἵτινές εἰσιν ἐπιφορτισμένοι τὰς πρωτοκολλητικὰς ἐργασίας τοῦ δικαστηρίου καὶ βοηθοῦσι κατὰ τὰς προανακρίσεις τῶν κακουργημάτων τῷ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένῳ δικαστῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Παρ' ἑκάστῳ δικαστηρίῳ ὑποδιοικήσεως ὑπάρχουσιν εἷς ἐκτελεστὴς καὶ εἷς βοηθὸς αὐτοῦ καὶ ἐπαρκεῖς κλητῆρες πρὸς ἐνέργειαν τῶν κοινοποιήσεων τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βοηθῶν τοῦ ἐκτελεστοῦ δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τὸ πολὺ ἓξ, ἀναλόγως τῶν ἐπιτοπίων ἀναγκῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Τὰ δικαστήρια τῶν ὑποδιοικήσεων δύνανται κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας νὰ διαιρεθῶσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα *πολιτικὰ* καὶ *ποινικὰ* εἰς δύο ἢ καὶ πλείονα τμήματα. Ἐκ τῶν τμημάτων τούτων τὸ μὲν ἓν ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς πρώτου προέδρου καὶ δύο παρέδρων, ἕκαστον δὲ τῶν ἄλλων ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου καὶ δύο παρέδρων. Τὰ τμήματα ταῦτα εἰσὶν ἀνεξάρτητα καὶ ἰσοβάθμια κατὰ τὰ καθήκοντα, διοικητικῶς μόνον ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πρώτου προέδρου. Τὰ μὲν πολιτικὰ τμήματα δικάζουσι τὰς πολιτικὰς δίκας, τὰ δὲ ποινικὰ τὰς περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων, ἐνεργοῦντα πρὸς τούτοις ἐπὶ κακουργημάτων τὰς προανακρίσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν ὑποδιοικήσεων τὸν πρόεδρον

ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρέδρων, τοῦτον δὲ προεδρεύοντα ἢ ἀπόντα ὁ πρῶτος γραμματεύς.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἡ ἁρμοδιότης καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῶν ἐμποροδικείων ὁρίζονται δι' εἰδικοῦ νόμου (τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου).

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ὑποδιοικήσεως, ἥτις εἶναι καὶ ἕδρα διοικήσεως, δικάζει πρωτοδίκως μὲν τὰς ἐντὸς τῆς ὑποδιοικήσεως ἀναφυομένας διαφορὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 8, 11 καὶ 13, κατ' ἔφεσιν δὲ τὰς ἐφεσίμους ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῶν λοιπῶν ὑποδιοικήσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν διοίκησιν. Ἡ ἐπὶ τῶν κακουργημάτων δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης αὐτοῦ ἐστι διαγεγραμμένη διὰ τῆς ποινικῆς δικονομίας.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς ὑποδιοικήσεως, ἥτις εἶναι καὶ ἕδρα διοικήσεως, δικάζει πρωτοδίκως μὲν τὰς ἐντὸς τῆς ὑποδιοικήσεως ἀναφυομένας ἐμπορικὰς διαφοράς, κατ' ἔφεσιν δὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὑπαγομένων λοιπῶν ὑποδιοικήσεων. Ἐὰν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως δὲν ὑπάρχῃ ἐμποροδικεῖον, τὰ καθήκοντα τοῦ ἐφετείου εἰσὶν ἀνατεθειμένα εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Πρὸς ἔφεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων ἐκδιδομένων ἐπὶ διαφορῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ὧν τὸ κεφάλαιον ἀναβαίνει εἰς δέκα χιλιάδας γροσίων, ἢ τὸ ἀντικείμενον ἀντιπροσωπεύει ἐτησίαν πρόσοδον χιλίων γροσίων, ἢ χρηματικῶς δὲν ὡρίσθη ἢ ἐξετιμήθη, οἱ ἐκκαλοῦντες ἔχουσι τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐφετεῖον τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ. Ἐὰν ἡ κυρία ἀγωγὴ εἶναι φύσεως ἐμπορικῆς, οἱ ἐκκαλοῦντες δύνανται κατ' ἐκλογὴν νὰ ὑποβάλωσι τὴν ἔφεσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς ἐπαρχίας ἢ εἰς τὸ τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἐξεδικάσθη, ἐλλείψει ἐμποροδικείου, ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἐν τῷ πρωτοδικείῳ τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως ἐκτὸς τῶν δύο παρέδρων ὑπάρχουσι καὶ δύο ἀκόλουθοι (μουλιαζίμ) πάρεδροι, οἵτινες βοηθοῦσι τῷ δικαστῇ τῷ ἐπιφορτισμένῳ τὰς ἐρεύνας καὶ τὰς ἀνακρίσεις τῶν κακουργημάτων καὶ ἐκτελοῦσι τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τὰ ἐν γένει εἰς τοὺς παρέδρους ἀνατεθειμένα καθήκοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐὰν τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως εἶναι διῃρημένον εἰς δύο τμήματα, ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσιν ἀνὰ εἷς δόκιμος πάρεδρος ἐν ἑκάστῳ τμήματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἐφετεῖα

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἐν πάσῃ ὑποδιοικήσει, ἥτις εἶναι ἕδρα Νομαρχίας, ὑπάρχει ἓν ἐφετεῖον (ἰστηνὰφ μαχκεμεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Τὸ ἐφετεῖον ἑκάστου νομοῦ δικάζει κατ' ἔφεσιν τὰς εἰς ἔφεσιν ὑποκειμένας πρὸς πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν νομὸν ἐκεῖνον, ἐκ δὲ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τὰς περὶ πλημμελημάτων ἀποφάσεις ὡς καὶ τὰς περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις τῶν λοιπῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 διαγεγραμμένα.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐφετείου ἐπὶ κακουργημάτων διαγράφονται ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Τὸ ἐφετεῖον διαιρεῖται ἐν ἀνάγκῃ εἰς δύο τμήματα *πολιτικὸν* καὶ *ποινικόν*, ἐξ ὧν τὸ μὲν πολιτικὸν δικάζει τὰς περὶ

πολιτικῶν ὑποθέσεων δίκας, τὸ δὲ ποινικὸν τὰς περὶ ποινικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Πᾶν ἐφετεῖον ἀπαρτίζεται ὑφ' ἑνὸς προέδρου καὶ τεσσάρων παρέδρων. Ἐν περιπτώσει διαιρέσεως αὐτοῦ εἰς δύο τμήματα, ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων συγκείμενον ἐκ τεσσάρων παρέδρων σχηματίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 20, τῶν δύο μελῶν ἐμμίσθων καὶ τῶν ἑτέρων δύω ἐπιτίμων ὄντων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτίμων μελῶν, ὁ νομάρχης, ὁ δικαστικὸς ἐπόπτης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐφετείου συνδιασκεπτόμενοι ἐκλέγουσιν ἓξ πρόσωπα μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας ἢ τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς ὑποδιοικήσεσι χαιρόντων τὴν κοινὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην καὶ ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ δικαστοῦ. Τῶν ἓξ τούτων προσώπων τὰ ὀνόματα ὑποβάλλουσιν εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ νομαρχιακοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, οἵτινες μεταξὺ τῶν ἓξ τούτων προσώπων ἀναδεικνύουσι καὶ προκρίνουσι δύο, τὰ ὁποῖα καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μέλη τοῦ ἐφετείου δι' ἐτησίαν περίοδον. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου ταύτης, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐκλεγέντων δύο μελῶν, διορίζονται κατὰ τὰ ἄνωθι διαγεγραμμένα ἕτερα δύο. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιτίμων παρέδρων (τοῦ ἐφετείου) ἐνεργεῖται καθ' ἑκάστην τριετίαν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ πρότερον, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐκ νέου ἐκλογὴ τῶν συμπληρωσάντων τὴν περίοδον αὐτῶν παρέδρων.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Οἱ ἐπίτιμοι πάρεδροι δὲν δύνανται νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τῶν ἐμμίσθων παρέδρων. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπολαύουσι τῶν βαθμῶν καὶ τῶν διακρίσεων τῶν ἐμμίσθων παρέδρων.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ἐν παντὶ ἐφετείῳ ὑπάρχουσιν εἷς ἢ δύο ἀκόλουθοι πάρεδροι καὶ οἱ ἀναγκαιοῦντες γραμματεῖς καὶ κλητῆρες ἐκτελέσεως (ἰδζρὰ-μουπασιρλερί). Οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐπιβλέπωσι καὶ βοηθῶσιν εἰς τὰς γραφικὰς ἐργασίας τοῦ ἐφετείου, νὰ ἀναπληρῶσιν ἐν ἀνάγκῃ τοὺς παρέδρους καὶ ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ προέδρου νὰ συντάσσωσι περιλήψεις.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ἐν τοῖς ἐφετείοις τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἀναπληροῖ τὸ ἀρχαιότερον μέλος, τὸ δὲ προεδρεῦον ἢ ἀπὸν μέλος ἀναπληροῖ ὁ ἀκόλουθος πάρεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ δικάζει πρωτοδίκως μὲν τὰς ἐμπορικὰς δίκας τῆς ὑποδιοικήσεως ἐν ᾗ ἑδρεύει, κατ' ἔφεσιν δὲ τὰς εἰς ἔφεσιν ὑποκειμένας ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων τῶν ἑδρῶν τῶν διοικήσεων καὶ τὰς τῶν ἐμποροδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων κατὰ τὸ ἄρθρ. 25.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἐφετεῖον διὰ τὰ ἐμποροδικεῖα τῶν ἑδρῶν τῶν νομῶν εἶναι τὸ ἐφετεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέλει ἁρμοιωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν περιπτώσει πλησμονῆς ὑποθέσεων ἐπιτρέπεται νὰ αὐξηθῶσι πέραν τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ τὰ τμήματα τῶν δικαστηρίων, οἱ ἐπὶ τῆς γραφικῆς ἐργασίας ὑπάλληλοι καὶ οἱ κλητῆρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν (1) διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: *ποινικὸν* καὶ *πολιτικόν*, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν ἔχει πρῶτον πρόεδρον, τὸ δ' ἕτερον ἀντιπρόεδρον. Ὁ πρῶτος πρόεδρος προεδρεύει τοῦ τμήματος, οὗ προίσταται, καὶ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅταν συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ δύο τμήματα. Τὸ ποινικὸν τμῆμα σύγκειται ἐκ δέκα μελῶν, τὸ δὲ πολιτικὸν ἀπὸ ἓξ μελῶν. Παρ' ἑκάστῳ τῶν τμημάτων τούτων ὑπάρχει εἷς πρῶτος μουμεήζ (2) καὶ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς μουμεήζιδων καὶ δικαστικῶν γραμματέων.

(1) Cours de cassation ἢ ὁ Ἄρειος Πάγος.

(2) Ἡ λέξις *μουμεὴζ* κυριολεκτικῶς σημαίνει ἐξελεγκτήν, διὰ τοῦτο

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ποινικοῦ καὶ πολιτικοῦ τμήματος εἰσὶν ὡρισμένα δι' εἰδικοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ εἶναι διαγεγραμμένη δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Τὸ ἀνωτέρω τέταρτον κεφάλαιον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς :

Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν διαιρεῖται εἰς πολιτικόν, ποινικόν, καὶ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τμῆμα· ἔχει ἕνα πρῶτον πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους. Ὁ πρῶτος πρόεδρος προεδρεύει τοῦ οὗ προίσταται τμήματος καὶ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Οἱ ἀντιπρόεδροι προεδρεύουσι τῶν τμημάτων ὧν προίστανται.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν τμῆμα σύγκεινται, ἐκτὸς τοῦ προέδρου, ἀπὸ ἓξ μελῶν, τὸ δὲ τμῆμα τῶν αἰτήσεων, ἐπίσης ἐκτὸς τοῦ προέδρου, ἐκ τεσσάρων μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐν τῷ πολιτικῷ καὶ ποινικῷ τμήματι ὑπάρχει ἀνὰ εἷς πρῶτος μουμελὴς καὶ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς μουμελήζιδων καὶ γραμματέων. Ἐν δὲ τῷ τμήματι τῶν αἰτήσεων ὑπηρετοῦσιν εἰς τὴν γραφικὴν ἐργασίαν μόνον γραμματεῖς, ἐξ ὧν ὁ εἷς τυγχάνει ἀρχιγραμματεύς.

καὶ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία οὕτως ὀνομάζει τοὺς πρὸς ἐξέλεγξιν λογαριασμῶν διοριζομένους πραγματογνώμονας. Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς γραφείοις ὁ τίτλος μουμελὴς ἀπονέμεται δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους καὶ διακεκριμένους γραμματεῖς, οἵτινες ἔχουσι τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου τούτου πρόκειται ἁπλῶς περὶ τιμητικῆς προσωνυμίας, διὸ καὶ προετιμήθη νὰ ἀφεθῇ ἀμετάφραστος ἡ λέξις.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ τμήματος ὁρίζονται δι' εἰδικοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ τμήματος τῶν αἰτήσεων συνίστανται εἰς τὸ νὰ παραδέχηται τὰς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων αἰτήσεις, ἂν ὦσι σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον, καὶ ἀποστέλλῃ αὐτὰς εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, νὰ ἀπορρίπτῃ τὰς μὴ ἀξίας παραδοχῆς, λόγῳ παρελεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀναιρέσεως ἢ ἐλλείψεως τῶν ὅρων τῆς ἀναιρέσεως καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς παραπομπῆς δίκης (ἀπὸ ἑνὸς δικαστηρίου εἰς ἕτερον).

Τὸ 5ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη τῇ 6 Δζεμαζηλεββὲλ 1305 ἢ 7 Ἰανουαρίου 1303 δ.' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ὡς ἑξῆς.

Τὰ καθήκοντα τοῦ τμήματος τῶν αἰτήσεων συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς :

1ον. Νὰ παραδέχηται τὰς συμφώνους πρὸς τὸν νόμον αἰτήσεις περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀγωγῶν καὶ νὰ ἀπορρίπτῃ τὰς μὴ ἀξίας παραδοχῆς, λόγῳ παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας, ἢ ἐλλείψεως τῶν ὅρων τῆς ἀναιρέσεως, ἢ διότι ἡ ἀγωγὴ δὲν ἐπιδέχεται ἀναίρεσιν.

2ον. Νὰ δικάζῃ κατ' ἀναίρεσιν ἐκ τῶν παραδεκτῶν γινομένων αἰτήσεων τὰς ἀφορώσας εἰς τὰς περὶ παραγραφῆς καὶ ἁρμοδιότητος ἀποφάσεις, τὰς ἐπιδεκτικὰς ἀναιρέσεως προδικαστικάς, τὰς παραπεμπτικὰς ἐκθέσεις (ἰτχὰμ μαζπατασή), καθ' ὧν ἐγείρεται ἔνστασις ἀκυρότητος καὶ τὰς κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον περὶ προστίμου, ἀποστέλλον τὰς λοιπὰς αἰτήσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα.

3ον Ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος καὶ παραπομπῆς δίκης (ἀφ' ἑνὸς δικαστηρίου εἰς ἕτερον).

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλόμεναι αἰτήσεις ἀναιρέσεων εἶναι μὲν συντεταγμέναι συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἀλλὰ δὲν ἔφθασε τὸ ἀντίτιμον τῶν ὡρισμένων τελῶν, τὸ τμῆμα τῶν αἰτήσεων ὑπομιμνήσκει τοὺς ἁρμοδίους

νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὸ ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκριθείσης προθεσμίας· ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης φθάσῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦτο, ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον τμῆμα, ἄλλως ἀκυροῦται.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὅταν γίνῃ παραδεκτὴ ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις καὶ ἀπαιτῆται νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀναιρουμένης ἀποφάσεως, τὸ τμῆμα τῶν αἰτήσεων ἐκδίδει ἐπὶ τούτου ἀπόδειξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος τῶν αἰτήσεων γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων, οἱ διάδικοι δὲν προσκαλοῦνται οὔτε ἀκούονται. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀνακοπή, οὔτε αἴτησις περὶ ἐπανορθώσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, οὔτε δύνανται νὰ γίνωσι παράπονα περὶ τούτων ἐνώπιον τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπὶ ὑποθέσεώς τινος ὑπάρχῃ ἰσοψηφία, αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῶν αἰτήσεων παραδεκτὴ γενομένη καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον τμῆμα παραπεμφθεῖσα αἴτησις πρέπῃ νὰ ἀπορριφθῇ ἕνεκα νομίμων λόγων, δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόρριψις αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ τμήματος τῶν αἰτήσεων λαμβάνεται τέλος κατὰ τὴν διατίμησιν.

Τῇ 23 Σεβδὰλ 1304 ἢ 2 Ἰουλίου 1303.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Δικασταί.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις πρωτοδίκης ἀπαιτεῖται νὰ μὴ εἶναι διαβόητος ἐπὶ κακῇ διαγωγῇ· πρὸς δὲ τούτῳ ἀπαιτεῖται 1ον

νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, 2ον νὰ μὴ εἶχε καταδικασθῇ εἰς ποινὴν πλημμελήματος καὶ κακουργήματος, 3ον νὰ γίνῃ παραδεκτὸς συνεπείᾳ ἐξετάσεως ἐνώπιον τοῦ ἐκλογικοῦ συνεδρίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἢ νὰ ὑπηρέτησεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς δόκιμος δικαστής, ἢ ὡς μουμεήζ, ἢ ὡς δικαστικὸς γραμματεὺς παρά τινι δικαστηρίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ ἔχοντες τοὐλάχιστον ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν καὶ διατελέσαντες ἐπὶ τέσσαρα ἔτη πρωτοδίκαι δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι πρωτοδικείου ἢ ἐφέται. Ὅπως διορισθῇ τις πρόεδρος ἐφετείου ἢ μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, δέον νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον ἡλικίαν τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ νὰ διετέλεσεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη πρόεδρος πρωτοδικείου ἢ ἐφέτης, ἢ νὰ εἶχε καὶ τὰς δύο ἰδιότητας. Οἱ πρόεδροι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἐκλέγονται ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ ἐκ τῶν προέδρων τῶν ἐφετείων. Ἐκ τῶν διατελεσάντων ἐν τοῖς δικαστηρίοις τούτοις καὶ εἰς ἄλλας μὴ δικαστικὰς θέσεις μετατεθέντων, ὅσοι ἔχουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ἀναφερόμενα προσόντα ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται πρόεδροι ἢ πάρεδροι συνῳδὰ τῇ ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁριζομένῃ ἱεραρχικῇ τάξει.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι ἢ πάρεδροι τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσιν, ἢ ἑτέρου ἰσοβαθμίου καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς, μέλη δικαστηρίου νομαρχίας. Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἀναλόγως τῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τὸ ἐκλογικὸν συνέδριον (ἰντιχὰπ ἐνδζουμενὶ) ἀπαρτίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ὑφυπουργοῦ, τῶν προέδρων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἢ τοῦ ἐφετείου καὶ ὑφ' ἑνὸς παρέδρου ἐξ ἑκάστου τμήματος τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν δικαστηρίων ὡς καὶ οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος

ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προτάσει (τακρὶρ) τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἄρθρ. 43 καὶ 44 ἀναφερομένους ὅρους. Ἐξαιρουμένων τούτων, οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ μισθοὶ τῶν προέδρων καὶ τῶν παρέδρων ὁρίζονται ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν δικαστηρίων, τῶν μερῶν, ἐν οἷς ἑδρεύουσι ταῦτα, διαιρουμένων εἰς τρεῖς κατηγορίας. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀκολούθων παρέδρων καὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁρίζονται ἐπίσης ἀναλόγως τῶν τριῶν τούτων κατηγοριῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Οἱ δικασταὶ οἱ ἐκλεγόμενοι καὶ διοριζόμενοι κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους δὲν δύνανται νὰ πληθῶσιν (εἰσὶν ἰσόβιοι), οὔτε νὰ διορισθῶσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν εἰς ἄλλην θέσιν. Μόνον ἡ παραίτησις αὐτῶν εἶναι δεκτή. Ἐπιτρέπεται ἡ τῇ συναινέσει αὐτῶν μετάθεσις ἀπό τινος δικαστηρίου εἰς ἕτερον ἰσοβάθμιον. Ἐάν, ἕνεκα διαγωγῆς ἀπαδούσης εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν, ἢ ἀνικανότητος τῶν ἀποτελούντων τὸ δικαστήριον ὑπαλλήλων, οἷον ἀκολούθων παρέδρων καὶ δικαστικῶν γραμματέων, τὸ δικαστήριον, παρ' ᾧ διατελοῦσιν, ὑποβάλῃ τὴν ἀνάγκην τῆς παύσεως αὐτῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐνεργεῖ τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ Ἀκυρωτικὸν βεβαιωθῇ περὶ τῆς εἰς τὴν δικαστικὴν ἰδιότητα ἀπαδούσης διαγωγῆς τῶν δικαστῶν, οἱ τοιοῦτοι ὑποβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ὑπόμνησιν, ἢ ἐπίπληξιν καὶ εἰς προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ὑπηρεσίας μετὰ στερήσεως τοῦ μισθοῦ. Ἐν περιπτώσει καταδίκης αὐτῶν εἰς ἀτιμωτικὰς ἢ ἐπανορθωτικὰς ποινάς, ἢ ἕνεκεν ἀξιοκατακρίτου διαγωγῆς, εἰς ποινὰς ἀστυνομικὰς συνεπαγομένας φυλάκισιν, παύονται.

Προσθήκη εἰς τὸ **49** *ἄρθρον*

τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου γενομένη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Ὅταν κατὰ τὴν ἀναίρεσιν ἁπασῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν

ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων καὶ τῶν ἀναιρεσιβληθεισῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ κατ' αἴτησιν ἀκυρωθῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀποφάσεων ἃς ἐξέδοτο ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δικαστήριόν τι, οἱ πρόεδροι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ζητοῦσι δι' ἐγγράφου των τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ μετὰ τὴν κεκανονισμένην πρότασιν ἐνεργεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου.

Τῇ 29 Σ'απ'ὰν 1305, ἢ 28 Ἀπριλίου 1304.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Οἱ δικασταὶ οἱ ἄνευ νομίμου αἰτίας καὶ ἀδείας ἀπουσιάζοντες, στεροῦνται τοῦ μισθοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπουσίας αὐτῶν. Οἱ δικασταὶ οἱ ἄνευ αἰτίας καὶ ἀδείας ἀπουσιάζοντες τρὶς ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς λογίζονται ὡς παραιτηθέντες καὶ ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικαστὰς νὰ λάβωσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς τὴν ἰδιότητα ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου καὶ νὰ δίδωσι γνώμην καὶ συμβουλὴν εἰς τοὺς ἔχοντας δίκας, οὐ μόνον ἐν τοῖς δικαστηρίοις παρ' οἷς διατελοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ δικῶν, αἵτινες ἀφορῶσιν ἑαυτοὺς ἢ τὰς συζύγους αὐτῶν, ἢ τοὺς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας γονεῖς, προγόνους καὶ ἐκγόνους αὐτῶν, ἢ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κηδεμονευομένους ἀνηλίκους.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Αἱ κατὰ τοῦ προέδρου ἢ τινος τῶν δικαστῶν πρωτοβαθμίου τινὸς δικαστηρίου κινούμεναι ἀγωγαὶ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, διαπραχθέντι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ, δικάζονται ἐν τῷ ἐφετείῳ, ὑφ' ὃ ὑπάγεται τὸ δικαστήριον, αἱ δὲ τοιαύτης φύσεως ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ προέδρου ἢ τῶν μελῶν ἐφετείου τινός, ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ. Τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον τὴν ἀγωγὴν ἀποφασίζει ἂν πρέπῃ ἢ μὴ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ὁ κατηγορούμενος δικαστής.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Αἱ ἀγωγαὶ αἱ κινούμεναι ὡς ἐκ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς

καθηκόντων κατὰ τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ δικαστηρίου ὑπαλλήλων, οἵοι εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι καὶ οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς, δικάζονται ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ δικαστηρίου (παρ' ᾧ δ.ατελοῦσι).

Ἱεραρχικὴ τάξις τῶν δικαστῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Α'. Ὁ πρῶτος πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Β'. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐφετείου καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Γ'. Οἱ πάρεδροι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐφετείου. Δ'. Οἱ πάρεδροι τοῦ ἐφετείου καὶ οἱ πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι τοῦ πρωτοδικείου καὶ ὁ πρῶτος *μουμεὶζ* τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ Ε'. Τὰ μέλη τοῦ πρωτοδικείου καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ ἐφετείου.

Βαθμολογία τῶν δικαστῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Θεωροῦνται ὡς κάτοχοι τοῦ βαθμοῦ *Π·α.λὰ* ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, πρώτου βαθμοῦ πρώτης τάξεως, οἱ πάρεδροι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι τοῦ ἐφετείου, πρώτου βαθμοῦ δευτέρας τάξεως, οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων, οἱ πάρεδροι τοῦ ἐφετείου, οἱ ἀντιπρόεδροι τῶν πρωτοδικείων καὶ ὁ πρῶτος *μουμεὶζ* τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, δευτέρου βαθμοῦ πρώτης τάξεως, οἱ πάρεδροι τῶν πρωτοδικείων καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ ἐφετείου, δευτέρου βαθμοῦ δευτέρας τάξεως οἱ ἀρχιγραμματεῖς τῶν πρωτοδικείων. Οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι ἔχουσι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσι, προηγούμενοι τούτου. Κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 εἰρημένα τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης δικαστηρίων διηρημένων εἰς τρεῖς κατηγορίας, οἱ δικασταὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας δικαστηρίων θεωροῦνται ὡς κατέχοντες βαθμοὺς κατὰ μίαν τάξιν ὑποδεεστέρους τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων βαθμῶν τῶν δικαστῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας δύο καὶ οἱ τῆς τρίτης κατὰ τρεῖς τάξεις ὑποδεεστέρους βαθμούς. Οἱ δικασταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχωσιν (ἀτομικὸν) βαθμὸν ἀνώτερον ἢ κατώτερον τῶν προμνημονευθέντων, θεωροῦνται ὡς ἔχον-

τες τὸν βαθμὸν τῆς θέσεως αὐτῶν. Οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες βαθμοὶ ἀνήκοντες ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θέσιν δὲν εἶναι προσωπικοί. Ὁ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀπαλλασσόμενος δικαστὴς στερεῖται καὶ τοῦ ὡς ἐξ αὐτῆς ἀνήκοντος αὐτῷ βαθμοῦ.

Ἄρθρον προσωρινόν.

Μέχρις οὗ μορφωθῶσι δικασταὶ πτυχιοῦχοι τῆς νομικῆς σχολῆς, ἐπιτρέπεται ἡ παῦσις τῶν δικαστῶν, ὧν ἡ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἀνικανότης βεβαιοῦται ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ.

ΤΙΤΛΟΣ Β'

Εἰσαγγελεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διάφοροι διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς (μουδδαπὶ οὐμουμὴ) εἰσὶν ὑπάλληλοι διωρισμένοι παρὰ τοῦ Κράτους πρὸς περιφρούρησιν τῶν δημοσίων δικαίων ἐν ταῖς δικαστικαῖς ὑποθέσεσι. Τὸ καθῆκον αὐτῶν κυρίως συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῶν δημοσίων δικαίων (συμφερόντων).

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προτάσει (τακρὶρ) τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Οἱ εἰσαγγελεῖς δέον νὰ ὦσι κάτοχοι τῶν δικαστικῶν προσόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς ὑποθέσεσι καθήκοντα τῶν εἰσαγγελέων διαγράφονται ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχει εἷς

ὑπάλληλος μὲ τὸν τίτλον γενικὸς εἰσαγγελεύς, ἐν παντὶ ἐφετείῳ εἷς εἰσαγγελεὺς καὶ ἐν παντὶ πρωτοδικείῳ ὑποδιοικήσεως, εἷς ἀντεισαγγελεὺς (μουδδαήϊ οὐμουμὴ μουαβινή).

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς ὁλομελείας τῶν εἰσαγγελέων. Οἱ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται εἰς αὐτὸν ἀμέσως, οἱ δὲ παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελεῖς ἐμμέσως. Εἰς τὰς ὑποθέσεις ὅμως τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ διοικητικὸν μέρος τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας οἱ εἰσαγγελεῖς κρατοῦσιν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ οὗτοι μετὰ τοῦ ὑπουργείου.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐφετείου, παρ' ᾧ διατελεῖ. Οἱ παρὰ τοῖς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἐφετείου πρωτοδικείοις ἀντεισαγγελεῖς ὑπάγονται εἰς ἐκεῖνον (τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα), ἐνεργοῦντες ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὑποδιοικήσεως, ἐν ᾗ εἰσι διωρισμένοι.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῶν κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου (διβάνι ἀαλὴ) δικαζομένων προσώπων ἐκτὸς τῆς τῶν ὑπουργῶν, τὰ εἰσαγγελικὰ καθήκοντα ἐκτελεῖ ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ποινικῆς δικονομίας, τὰ καθήκοντα τῶν εἰσαγγελέων θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν γραφείων τῶν εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν ὁρίζεται δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Καθήκοντα τῶν εἰσαγγελέων ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις.

—♦—

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς λαμβάνουσι μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν πρωτοδικείων διεξαγομένας δίκας τὰς ἀφορώσας 1ον) εἰς πράγματα ἔχοντα σχέσιν πρὸς δημόσια δίκαια, τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους, τοὺς κατοίκους τόπου τινός, τὰ δημόσια καθιδρύματα καὶ τὰς ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν διαθήκας· 2ον) εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστῶν, τὰς περὶ ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν καὶ τὰς ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀγωγάς· 3ον) εἰς ζητήματα ἁρμοδιότητος· 4ον) εἰς πρόσωπα ὑπὸ κηδεμονίαν διατελοῦντα οἷον ἀνηλίκους, ἀπηγορευμένους καὶ παράφρονας καὶ 5ον) εἰς ἀπόντας. Πρὸ τῶν ἀκροάσεων τῶν τοιούτων δικῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἐν πάσῃ περιπτώσει κοινοποιεῖ τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελέα ἢ ἀντεισαγγελέα.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 65 ἀναφερομένων ὑποθέσεων, ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πολιτικοῦ πρωτοδικείου πᾶν εἶδος δικογράφων τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν πρὸς διαλογὴν ἐκείνων, ὅσαι ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ ἀντεισαγγελεὺς δηλοῖ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἂν θὰ λάβῃ ἢ οὐ μέρος εἰς τὰς δίκας, ὧν τὰ ἔγγραφα ἐκοινοποιήθησαν αὐτῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως ἀκούσῃ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως δίκης τινὸς τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν δίκην. Ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ ἀντεισαγγελεὺς θελήσωσι κατὰ παρέκβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ λάβωσι μέρος εἰς δίκην τινά, τὸ δικαστήριον τῇ αἰτήσει πῶν ἐνδιαφερομένων δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν παῦσιν τῆς παρεμβάσεως τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ἡ δικάσιμος ἡμέρα τῆς ἀγωγῆς, εἰς ἣν ὁ εἰσαγγελεὺς πρόκειται νὰ λάβῃ μέρος, ὁρίζεται τῇ γνώσει τοῦ εἰσαγγελέως.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ἀπαιτούσαις τὴν παρέμβασιν τοῦ εἰσαγγελέως οὐδόλως παραβλάπτονται τὰ συμπαρομαρτοῦντα δημόσια δίκαια, καὶ ἂν ἀκόμη οἱ ἐνδιαφερόμενοι διαλύσωσι διὰ συμβιβασμοῦ τὴν διαφοράν.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς ἐν ταῖς δίκαις, εἰς ἃς παρεμβαίνουσιν, ἀγορεύουσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, συνάμα δὲ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς ἀποδείξεις δι' ἐγγράφων προτάσεων (λαϊχά). Οἱ εισαγγελεῖς δὲν δύνανται ἐπὶ οἱῳδήποτε λόγῳ νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν διάσκεψιν, οὔτε νὰ δώσωσι ψῆφον.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς δύνανται συμμορφούμενοι μὲ τοὺς ὅρους τῆς δικονομίας νὰ ἐκκαλέσωσιν, ἢ νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν δικῶν, εἰς ἃς ἔλαβον μέρος· εἰσὶν ὅμως ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν περὶ ἐγγυήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ὅρων τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Ἐν ταῖς δίκαις περὶ πραγμάτων ἐχόντων σχέσιν πρὸς δημόσια δίκαια, εἰς ἃς λαμβάνει μέρος ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 65, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς ἀναιρέσεως. Ἐν ταῖς δίκαις ὅμως, ἐν αἷς παρόντων τῶν διαδίκων, ὁ εἰσαγγελεὺς λαμβάνει μέρος μόνον πρὸς περιφρούρησιν τῶν δημοσίων δικαίων, δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἂν ἀκόμη οἱ διάδικοι μηδεμίαν προβάλωσιν ἔνστασιν· ἡ ἔκβασις τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς ἀναιρέσεως, τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ζητηθείσης, δὲν ὠφελεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΑΡΘΡΟΝ 73

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'

Ἐκλογή, διορισμὸς καὶ καθήκοντα δικαστικῶν ἐποπτῶν (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης θέλουσι διορισθῇ δι' ἕκαστον νομὸν δικαστικοὶ ἐπόπται (ἀδλιὲ μουφετισ·ή), ὅπως ἐπιπτεύωσι καὶ ἐπιθεωρῶσι διαρκῶς τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης τακτικῶν δικαστηρίων καὶ νὰ ἐξελέγχωσι τὰς

---

(1) *Καταργηθείσης τῆς θέσεως τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἡ ἑξῆς ἐγκύκλιος.*

Μολονότι, ἐκδοθέντος Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος περὶ τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων, ὁσάκις ἀναφύεται ἀνάγκη, διὰ τῶν καταλλήλων παρέδρων δικαστῶν τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ περὶ τοῦ ὅτι αἱ ταῖς τοῖς ἐφετείοις εἰσαγγελεῖς χρησιμεύουσιν ὡς μέσον ἀλληλογραφίας μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν δικαστηρίων, θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ δέοντα κατὰ τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὅμως φυσικῷ τῷ λόγῳ αἱ πράξεις καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων τυγχάνουσι γνωσταὶ παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι, καθιερώθη τὸ σύστημα νὰ ἀναφέρητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡμῶν τὰς πληροφορίας ἃς λαμβάνετε κατὰ ἢ ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τούτων, οἵτινες ὁσάκις ζητῶσιν ἄδειαν ἀπουσίας δέον νὰ ὑποβάλλωσι τὰς αἰτήσεις των εἰς τοὺς πρέδρους τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ εἰσὶ διωρισμένοι, ὑποβάλλοντας τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις μετὰ τῆς προσθήκης τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτῶν διὰ τῶν εἰσαγγελέων τῶν Νομαρχιῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅθεν ὑπομιμνήσκομεν ὑμᾶς ὅτι δέον νὰ γνωσοποιήσητε ἐν γένει εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Νομαρχίας, ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα ὡς ἀνωτέρω.

Τῇ 20 Σ·ὰπ·ὰν 1303, ἢ 12 Μαΐου 1302.

εἰς τὴν ἀγαθὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τὸν νομὸν καὶ τοὺς τύπους ἀντιβαινούσας πράξεις. Ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, λογιζομένη ὡς μία νομαρχία, ἔχει ἕνα δικαστικὸν ἔφορον.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Οἱ εἰς τὰς δικαστικὰς ἐφορίας διορισθησόμενοι ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἐντελῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ἀστυκῶν, ποινικῶν καὶ δικονομικῶν νόμων, συνάμα δὲ νὰ ὦσιν ἄξιοι πάσης ἐμπιστοσύνης παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Καθήκοντα τῶν ἐποπτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται εἰσὶ μεταβατικοί, ὑποχρεούμενοι νὰ περιοδεύωσι πάντοτε καὶ ἐπιθεωρῶσι πάντα τὰ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν τακτικὰ δικαστήρια.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται εἰσερχόμενοι εἰς τὰ δικαστήρια καθ' ὁποιονδήποτε χρόνον ἐπιθεωροῦσι καὶ ἐξελέγχουσι 1ον ἐὰν ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ ἔρχωνται εἰς τὰς ὡρισμένας ὥρας καὶ προσέχωσιν εἰς τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν δικῶν, 2ον ἐὰν αἱ διαδικασίαι, αἱ διασκέψεις καὶ αἱ παρεπόμεναι πράξεις ἐνεργῶνται συμφώνως πρὸς τοὺς νομίμους τύπους, 3ον ἐὰν αἱ κλήσεις, αἱ ἀπαγγελίαι καὶ αἱ κοινοποιήσεις τῶν ἀποφάσεων γίνωνται συμφώνως πρὸς τὴν δικονομίαν, 4ον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ δικῶν, 5ον τὴν πορείαν τῶν γραφικῶν καὶ πρωτοκολλητικῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου, 6ον ἐὰν αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐγγραφαὶ τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων διεξάγωνται συμφώνως πρὸς τοὺς εἰδικοὺς τύπους καὶ νόμους, καὶ ἐν γένει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς πράξεις τοῦ δικαστηρίου. Καθ' ἃς ὥρας δὲν ὑπάρχει διαδικασία ἢ διάσκεψις, ἐπιθεωροῦσι τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ βιβλία τοῦ δικαστηρίου. Πρὸς τούτοις ἐπιθεωροῦσι καὶ ἐξελέγχουσιν ἂν

οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι, οἱ βοηθοὶ καὶ οἱ κλητῆρες αὐτῶν ἐκτελῶσιν ἀνελλιπῶς ἢ μὴ τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται ἐπαγρυπνοῦσιν ὅπως μὴ συμβαίνωσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐνδείξεις σεβασμοῦ ἢ περιφρονήσεως πρὸς ἕνα τῶν διαδίκων, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ τάξις καὶ ἡ ἰδιότης αὐτῶν, καὶ ὅπως μὴ λέγηταί τι παρὰ τῶν δικαστῶν ἐπικυροῦν ἢ ἐνισχύον τοὺς λόγους ἑνὸς τῶν διαδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται ἐρευνῶσι καὶ ἐξελέγχουσιν ἂν ὑπάλληλοι τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἢ ἄλλοι τινὲς ἐπεμβαίνωσι καὶ ἐπηρεάζωσι τὴν διαδικασίαν, τὴν διάσκεψιν, τὰς ἀποφάσεις καὶ πάσας οἱασδήποτε πράξεις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὰς σχετιζομένας πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται ὑπομιμνήσκουσι καὶ συνιστῶσιν ἐγγράφως, εἰς οὓς ἀνήκει, τὸ νὰ παρεμποδίσωσι τὰς ἀταξίας καὶ τὰ ἀτοπήματα, ὅσα παρετήρησαν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς εἰς τὴν ἀρμιδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένοις θέμασιν, ἀναφέρουσι δὲ ταῦτα καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Οἱ ἐπόπται δὲν ἔχουσι δικαστικὴν ἰδιότητα (ἐξουσίαν), οὔτε δύνανται νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν τῇ δίκῃ. Καὶ ὅταν ἀκόμη παρίστανται ἐν τῇ διαδικασίᾳ καὶ τῇ διασκέψει, οὔτε παρατήρησιν, οὔτε γνώμην ἐκφέρουσι, κατ' ἰδίαν μόνον ποιοῦντες τὰς δεούσας παρατηρήσεις καὶ παραστάσεις ἐπὶ τῶν περιστατικῶν τὰ ὁποῖα εἶδον.

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Οἱ ἐπόπται ἐπαγρυπνοῦσιν αἱ μὲν διαδικασίαι νὰ γίνωνται δημοσίᾳ, αἱ δὲ διασκέψεις μυστικαί, συμφώνως πρὸς τὴν δικονομίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Οἱ ἐπόπται ἐπιθεωροῦσι τὰς φυλακὰς ὅπως ἐξελέγχωσιν ἂν

ὑπάρχωσι πεφυλακισμένοι πλέον τοῦ χρόνου τῆς καταδίκης ἢ παρὰ τὸν νόμον, ἂν ἡ ἐσωτερικὴ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν καὶ ἡ πρὸς τοὺς πεφυλακισμένους συμπεριφορὰ τῶν ὑπαλλήλων (τῶν φυλακῶν) εἶναι εὐάρεστος καὶ ἂν ἡ θέσις τῶν φυλακῶν εἶναι σύμφωνος πρὸς τοὺς γενικοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας.

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Ἐὰν αἱ ἐντὸς τῶν καθηκόντων αὐτῶν γενόμεναι παραστάσεις δὲν εἰσακουσθῶσιν, ἢ αἱ ἀπαγορευθεῖσαι πράξεις ἐπαναληφθῶσιν, οἱ ἐπόπται ἀναφέρονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον.

Ἐὰν αἱ ἐπὶ ποινικῶν γεγονότων περὶ τῶν κατηγορουμένων ἀπαιτούμεναι καθημεριναὶ ἐκθέσεις δὲν ὑποβάλλωνται ἐγκαίρως εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν οἱ ἀνακριτικοὶ τύποι δὲν φυλάσσωνται δεόντως, καὶ ἐὰν αἱ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναγκαῖαι κρινόμεναι ἐξετάσεις καὶ ἐξακριβώσεις ἢ αἱ εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἐγγράφως γινόμεναι ὑπομνήσεις περὶ παροχῆς πληροφοριῶν καὶ τῶν παρεπομένων δὲν ἐνεργῶνται ἄνευ ἀναβολῆς, οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται ἀναφέρονται περὶ τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Ἐν περιπτώσει ἐπεμβάσεως ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, κατὰ τρόπον παραβλάπτοντα τὰ ἐσωτερικὰ καθήκοντα τῶν δικαστηρίων καὶ τὴν νόμιμον ἀνεξαρτησίαν τῶν προέδρων καὶ τῶν δικαστῶν, οἱ ἐπόπται ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσι τὸ γεγονὸς ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Ἐὰν συμβῶσι πράξεις ἀντικείμεναι εἰς τοὺς δικαστικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, οἷον παραπομπὴ τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀγωγῶν εἰς δικαστήρια ἢ συμβούλια ἀναρμόδια, κλήτευσις ἢ σύλληψις καὶ κράτησις ἢ ὑποχρέωσις εἰς ἐγγυοδοσίαν, ἢ δι' ἄλλου τρόπου ἐξαναγκασμὸς ἀνθρώπου τινὸς ἄνευ γνώμης καὶ ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, οἱ ἐπόπται ὑπομιμνήσκουσι τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν, ἐξαιτούμενοι τὴν παρεμπόδισιν τῆς παρανομίας, συνάμα

δὲ ἀναφέρονται περὶ τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Ἐὰν οἱ ἐπόπται βεβαιωθῶσιν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ἐκτελοῦνται, ἢ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις ἐνεργεῖται ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον, ἢ ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων συμβαίνουσι πράξεις καὶ ἐνέργειαι δυνάμεναι νὰ παρακωλύσωσι τὸν καταδικασθέντα ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς ἀναιρέσεως, ὑπομιμνήσκουσι τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν καὶ συνάμα ἀναφέρουσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Οἱ ἐπόπται δὲν δύνανται νὰ δέχωνται ἀναφορὰς καὶ αἰτήσεις περὶ ἀγωγῶν καὶ συνήθων παραπόνων. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ὑποβληθῇ αὐτοῖς ἀναφορὰ σύμφωνος μὲ τοὺς περὶ κακοδικίας τύπους, ἐὰν μὲν ἡ ἀγωγὴ κακοδικίας ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ὀλομέλειαν ἢ ἕνα τῶν δικαστῶν πρωτοδικείου τινός, οἱ ἐπόπται διαβιβάζουσι ταύτην δι' ἐπιστολῆς εἰς τὸν Νομάρχην ἢ τὸν διοικητὴν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ὑφ' ὃ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον καὶ νὰ ἀνακοινωθῇ αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα (τῆς ἀγωγῆς), ἐὰν δὲ (ἡ ἀγωγὴ) ἀποβλέπῃ εἰς τὸ ἐφετεῖον, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν.

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Οἱ ἐπόπται γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν προέδρων, τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅσοι πράγματί εἰσιν ἀνίκανοι πρὸς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, ὡς καὶ τῶν δικαστῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 49ον δέον νὰ παυθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον

Οἱ ἐπόπται, ὅταν θελήσωσιν ἐκ καθήκοντος νὰ λάβωσι γνῶσιν (τοῦ περιεχομένου) ἐγγράφων τινῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ζητοῦσι καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ προέδρου ἐπικεκυρωμένα αὐτῶν ἀντίγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 92ον

Οἱ ἐπόπται ἐκτὸς τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ θεμάτων, κρατοῦσιν ἡμερολόγιον περιέχον τὰς ἐνεργείας καὶ πράξεις αὐτῶν, οὗ περίληψιν συντάσσοντες ὑποβάλλουσιν ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 93ον

Οἱ ἐπόπται γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὅσα περιστατικὰ παρατηρήσωσιν ὅτι προξενοῦσι δυσχερείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν δικαστικῶν νόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 94ον

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 30 Σεββὰλ 1288, (30 Δεκεμβρίου 1287) δημοσιευθέντος κανονισμοῦ περὶ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Πρόσθετον ἄρθρον.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δικαστῶν τοῦ σ'ερῆ (ἱεροδικαστῶν), παρευρίσκεται ἐν τῷ ἐκλεκτικῷ συμβουλίῳ εἷς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως ἐπιβλέπῃ καὶ ἐξετάζῃ ἐὰν οὗτοι ἔχωσι τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα διὰ τὴν προεδρείαν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Τῇ 27 Δζεμαζηλαχὴρ 1296, ἢ 5 Ἰουνίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν καταστημάτων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς Νομαρχίαις.

ولايت محاكم نظاميه دائر مسلك صورت ترتيب وتشكيلى حقنده تحريرات عدليه

(Βιλαγιὰτ μεχακίμι νιζαμιγὲ δ'αηρεσινὶν σουρέτι τερτὴπ' οὗ τεσ'κηλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν τῶν δοθεισῶν δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος εἰς τὸν δικαστικὸν ἐπόπτην τῆς Νομαρχίας Ἀδριανουπόλεως ὡρίσθησαν ὅτι διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια θέλει καθορισθῇ μέρος ἐν τοῖς καταστή-

μασι τῶν δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων οἰκοδομῶν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ θέσις ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἢ καὶ δημοσίας οἰκοδομῆς μὴ ὑπαρχούσης, θέλει ἐνοικιασθῇ μία καταλλήλος ἢ πολλαὶ οἰκίαι. Εἰς αὐτὰς θέλουσι χωρισθῶσι καὶ ὁρισθῶσιν ἰδιαίτερα δωμάτια διὰ τὰ δικαστήρια, τοὺς εἰσαγγελεῖς ἢ ἀντεισαγγελεῖς, τοὺς ἀνακριτάς, τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς ἐκτελεστάς. Οὕτω δὲ τὸ τμῆμα παντὸς δικαστηρίου θὰ συνίσταται τοὐλάχιστον εἰς πέντε δωμάτια· α' διὰ τὰ δωμάτια τῆς διαδικασίας, τῆς συνδιασκέψεως, τῆς ἀναπαύσεως, β' τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως, γ' τοῦ ἀνακριτοῦ, δ' τῶν γραμματέων καὶ ε' τῶν κλητήρων τῆς ἐκτελέσεως· ἂν δὲ εἶναι δυνατόν, καὶ διὰ τὸ β' τμῆμα ἀφίνεται δωμάτιον δι' ἀνάπαυσιν. Τὸ δωμάτιον τῆς συνδιασκέψεως παντὸς δικαστηρίου ἔσται πλησίον τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου, ἥτις θὰ εἶναι εὐρύχωρος καὶ τὰ μέρη ἐφ' ὧν κάθηνται οἱ δικασταὶ ὑψηλότερα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διὰ δὲ τοὺς ἀκροατὰς θὰ καταρτισθῶσι κατὰ μέτωπον τῶν δικαστῶν ἰδιαίτερα μέρη κατὰ βαθμίδας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης μέρος καθωρισμένον διὰ τοὺς διαδίκους, πέριξ δὲ αὐτῶν δύο θέσεις κιγκλιδωταί. Τὰ δικαστήρια θέλουσι διασκευασθῇ καὶ κανονισθῇ κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεως· ἡ στολὴ τῶν κλητήρων τῆς ἐκτελέσεως ἔσται ὁμοιόμορφος καὶ κανονική, ἐπὶ δὲ τοῦ περιτραχηλίου θὰ ὑπάρχῃ διακριτικὸν σημεῖον.

Τὰ ἔξοδα τῆς οὕτω τακτοποιήσεως τῶν δικαστηρίων, ὁσαδήποτε καὶ ἂν ὦσι, πληρωθήσονται δυνάμει ἀποδείξεως τῶν προέδρων ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς ὑποδιοικήσεως, τῆς διοικήσεως καὶ τῆς Νομαρχίας, θέλουσι δὲ ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκ συμφώνου ἡ Νομαρχία μετὰ τοῦ ἐπόπτου ἵνα ἐνεργηθῇ ὁ καταλογισμός.

Μολονότι ἐγράφησαν ταῦτα καὶ κατόπιν διωρίσθησαν εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας ἐπόπται καὶ εἰσαγγελεῖς, ἐν τούτοις ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς ἔχομεν ἐκ πλείστων μερῶν ἐγνώσθη, ὅτι εἰσέτι δὲν καθωρίσθησαν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν καθίδρυσιν τῶν νέων ὑπαλλήλων μέρη. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξασφάλισις τῶν δημοσίων ἐν γένει δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς καὶ ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἤρτηται ἐκ τῆς προμηθείας τῶν ἀναγκαίων καταστημάτων, ἐδέησε νὰ γενικευθῶσιν αἱ εἰρημέναι ὁδηγίαι εἰς ἁπάσας τὰς Αὐτοκρατορικὰς Νομαρχίας καὶ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις αὐτῶν.

Ἐφ' ᾧ ἀναφέρομεν τὰ δέοντα τῷ Ὑψ. Πρωθυπουργῷ δι' ἐγγράφου ἡμῶν ἵνα ἀποσταλῶσιν ἐπὶ τούτου ὑψηλαὶ διαταγαί. Διὰ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος ἐδηλώθη ὅτι, ἐπειδὴ πραγματικῶς

ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας καὶ ἡ διαφύλαξις τῶν δημοσίων δικαιωμάτων ἀπὸ τῶν ἀναβολῶν ἤρτηται ἐκ τῆς προμηθείας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος καταστημάτων, ἐγνωστοποιήθη εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας, ὅτι αἱ διατάξεις τῶν εἰρημένων ὁδηγιῶν θὰ ἐκτελεσθῶσι πανταχοῦ· ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε καὶ ἐκεῖ ταχέως τὰ δέοντα κατὰ τὰ διαγραφόμενα.

Τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1296, ἢ 3 Ὀκτωβρίου 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι τὰ ἐν τῇ κεντρικῇ διοικήσει πρωτοδικεῖα καὶ καθήκοντα ἐφετείου ἐκπληροῦντα ὀνομάζονται πρωτοδικεῖα.

مركز لواده بولنان بدايت محكمه‌لرى وظيفهٔ استينافى دخى
اجرا ايلدكلرى حالده‌ينه بدايت محكمه‌سى دينمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μερκέζι λιβαδὰ πουλουνὰν πιδαγὲτ
μαχκεμελερὴ βαζηφεῖ ἰστιναφὴ δαχὴ ἰδζρὰ ἐηλεδικλερὴ χαλδὰ γίνε
πιδαγὲτ μαχκεμεσὴ δημεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἠρωτήθη ὑπό τινων Νομαρχιῶν ἂν θὰ ὀνομάζωνται μόνον τὰ *Δηβάνι τεμγὴζ* ἐφετεῖα, ἐνῷ καὶ τὰ ἐν ταῖς διοικήσεσι πρωτοδικεῖα δικάζουσι κατ' ἔφεσιν.

Προηγουμένως ἡ δικαιοδοσία τῶν πρωτοδικείων, τῶν *Τεμγὴζ μεδζλεσὴ* καλουμένων, συνίστατο εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἐκδίκασιν τῶν ἀγωγῶν, ἐπειδὴ δὲ μόνον οἱ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι ταῖς κειμέναις ἐντὸς διοικήσεων εἶχον τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ἐφέσεις αὐτῶν καὶ εἰς τὰς διοικήσεις, ὅταν δὲν ἤθελον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ ἐν ταῖς Νομαρχίαις ἐφετεῖα, τὰ ἐν ταῖς διοικήσεσι πρωτοδικεῖα μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀφωμοιοῦντο πρὸς τὰ ἐφετεῖα· αὐτὸ τοῦτο τὸ σύστημα διετηρήθη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ πρωτοδίκως δικάζειν τυγχάνει ἀρχικὴ αὐτῶν δικαιοδοσία, τὸ δὲ κατ' ἔφεσιν πρόσθετος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄνομα τῶν δικαστηρίων τούτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν, ἡ ὀνομασία αὕτη περιορίζεται εἰς τὰ ἐφετεῖα τῆς κεντρικῆς Νομαρχίας, δηλαδὴ δηλοῦμεν ὅτι τὰ ἐν ταῖς διοικήσεσι δικαστήρια ἀποκαλούμενα πρωτοδικεῖα δὲν χάνουσι τὸ δικαίωμα νὰ δικάζωσι τὰς δίκας κατ' ἔφεσιν.

Τῇ 16 Ἀπριλίου 1295.

Τεσκερὲς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ γενικὸν εἰσαγγελέα, περὶ καθηκόντων τῆς εἰσαγγελίας.

محكمهٔ تمييز باش مدعى عمومیلكنك ومدعى عمومی اله
معاونلرينك وظايفنه دائر عدليه نظارتندن باش مدعى عمومیلكنه يازيلان تذكره

(Μαχκεμέϊ τεμγὴζ π'ὰς μουδδὰήϊ
οὺμουμηλιγινὶν βὲ μουδδὰήϊ οὺμουμὴ ἦλε μούαβινλερηνὶν βεζαηφινὲ
δ'ὰὴρ ἀδ'ληγὲ ναζαρετιντὲν π'ὰς μουδδὰήϊ
οὺμουμηλιγινὲ γιαζηλὰν τεζχιρέ).

Συνεπείᾳ ἐκθέσεως ἡμῶν προεκλήθη καὶ ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἀνατίθεται ὑμῖν ἡ θέσις τῆς παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ γενικῆς εἰσαγγελίας καὶ διορίζονται εἷς εἰσαγγελεὺς καὶ ἀντεισαγγελεὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ ἀνὰ εἷς ἀντεισαγγελεὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Τὰ οὐσιώδη καθήκοντα τῶν εἰσαγγελέων, καθόλου ὁριζόμενα ἐν τῷ συνταχθέντι κώδικι τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ ἐν τῷ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμῳ, συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν δέουσαν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων, πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως, ἀσφαλείας καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου. Ἡ γενικὴ εἰσαγγελία τυγχάνει ἀρχηγὸς τῆς ὁλομελείας τῶν εἰσαγγελέων καὶ ὑπόκεινται αὐτῇ ἀμέσως μὲν οἱ παρὰ τοῖς ἐφετείοις, ἐμμέσως δὲ οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις εἰσαγγελεῖς· ἅπαντες δὲ ὁμοῦ ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἐφετείων καὶ πρωτοδικείων ἐπιτηροῦσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων, παρ' οἷς ἐδρεύουσι.

Τούτων οὕτως ὁρισθέντων, ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ πρωτοκόλλου (ἑβραϊκ μουδηρὴ)τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ὅτι τὰς πρὸς ἀναίρεσιν ἀποστελλομένας ποινικὰς ἀποφάσεις δέον νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ γενικὸν εἰσαγγελέα, ὅπως, ἐὰν μὲν ὑπάρχωσι κατὰ τούτων ἐνστάσεις καὶ παρατηρήσεις, παρασκευάζωνται αἱ ἐνδείξεις, εἰ δὲ μή, ὑποδεικνύηται ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν· κατὰ συνέπειαν αἱ ἀποφάσεις αὗται κοινοποιοῦνται πάντοτε εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ τούτων γνῶσιν ἡ παρ' αὐτῷ γενικὴ εἰσαγγελία· ἵνα ὅτι αἱ ἐπικυρωτικαὶ ἢ ἀκυρωτικαὶ ἀποφάσεις, ἃς ἤθελεν ἐκδώσῃ τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον, ἀνάγκη νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὴν γενικὴν εἰσαγγελίαν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ σύνταξιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαιούντων ὑπουργικῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης ἐνετάλησαν οἱ πρόεδροι τῶν Ἐφετείων καὶ Πρωτοδικείων, ὅπως τὰς ἀποφάσεις ἀποστέλλωσιν ὁ μὲν εἰς τὸ κακουργοδικεῖον, ὁ δὲ εἰς τὸ πλημμελιοδικεῖον τοῦ ἐφετείου, κοινοποιῶσι πρῶτον τῷ παρὰ τῷ ἐφετείῳ εἰσαγγελεῖ, τὰ δὲ δικόγραφα τῶν εἰς τὰ ποινικὰ τμήματα τῶν πρωτοδικείων εἰσαγομένων ὑποθέσεων ἀποστέλλωσιν οἱ ἀνακριταὶ καὶ λοιποὶ πρῶτον εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις εἰσαγγελεῖς.

Κατὰ τὰς ἰσχυούσας σήμερον δικονομικὰς διατυπώσεις αἱ ἐπὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημμάτων ἀποφάσεις ἀναιρεσιβάλλονται δι' ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεων, αἱ δὲ ἐπὶ κακουργημάτων ἐν γένει ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν, εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαιτέρα πρὸς τοῦτο αἴτησις, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἐπὶ κακουργημάτων ἀποφάσεις θέλουσι τοῦ λοιποῦ καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα αἴτησις τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ καταδικασθέντος κατηγορουμένου, ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, ἐν τῇ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκδικάσει αὐτῶν οἱ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς παριστάμενοι θέλουσιν ζητῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, παρατηρήσαντες ἔλλειψιν ἢ λάθος τι τοῦ δικαστηρίου, προβῶσιν εἰς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων, ἀπορριφθῶσιν ὅμως αἱ ἐνστάσεις των, τότε ζητοῦσιν, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἐγγράφως, ἐὰν μὲν πρόκηται περὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τὴν κατ' ἀναίρεσιν, ἂν δὲ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἐφέσιμος, τὴν κατ' ἔφεσιν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, δηλοῦντες τοῦτο καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἤτοι ὁ ἰδιώτης κατήγορος καὶ κατηγορούμενος δὲν δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἐνστάσεων τῆς εἰσαγγελίας, ἂν καὶ οὗτοι δὲν ἀπευθύνωσι παρὰ τῷ Ἐφετείῳ ἰδίαν πρὸς τοῦτο αἴτησιν· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὑπάρχει τοιαύτη τις αἴτησις ἀναιρέσεως ἢ ἐφέσεως, οἱ εἰσαγγελεῖς ἀγορεύουσιν ἐπὶ δικαστηρίου ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν αἰτήσεων τούτων. Ὁ εἰσαγγελεὺς πράττει τὰ αὐτὰ ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν διεκδικάσει τῶν πλημμελημάτων ὡς καὶ ἐν τῇ διεξαγωγῇ δικῶν ἐπὶ κακουργημάτων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ εἰσαγγελεῖς ἐπιτηροῦσι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων ἐκτὸς τῶν ἐπὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων, καθ' ὧν ἐγένετο ἔφεσις ἢ ἀναίρεσις καὶ τῶν ἐπὶ κακουργημάτων, ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἀπόκειται τῷ Ἀκυρωτικῷ, ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι καὶ αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται τῇ ἐπικυρώσει τῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις ἢ πρωτοδικείοις εἰσαγγελέων ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς δὲ τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Τμήματος ἐκοινοποιήθη ὅτι τὴν

ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ Πολιτικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεων ἐπιτηρεῖ ἡ παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ Γεν. Εἰσαγγελία.

Προσθέτοντες ἐπὶ τέλους ὅτι ἐσχηματίσθη καὶ γραφεῖον τῆς Γ. Εἰσαγγελίας ὑπὸ ἕνα διευθυντήν, παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσητε ἀντίγραφον κεκυρωμένον τοῦ παρόντος εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις εἰσαγγελεῖς, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων ὑμῶν.

Τῇ 6 Δζεμαζηλεββὲλ 1296. ἢ 15 Ἀπριλίου 1295

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν καθηκόντων τῶν εἰσαγγελέων ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν.

مدعی عمومی ومعاونلرینك حقوق ایشلرنده اولان وظیفه لری حقنده تحریرات

(Μουδδάϊ οὐμουμὶ βὲ μουάβινλεριντὶν χουκοὺκ ἠσλεριντὲ ὁλὰν βαζηφελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τὰ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικῶν ἐπιβληθέντα καθήκοντα ὡρίσθησαν καθόλου τε καὶ ἐν τοῖς καθέκαστα διὰ τῶν πρὸ μικροῦ δημοσιευθέντων προσωρινῶν νόμων τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων· ὁδηγίαι δὲ καὶ διασαφήσεις, ὅσων τὴν ἀνάγκην ὑπέδειξεν ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ τῶν νόμων τούτων, ἐδόθησαν κατὰ διαφόρους περιστάσεις δι' ἀλλεπαλλήλων ἐγκυκλίων, δημοσιευθεισῶν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν δικαστηρίων. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες νόμοι εἰσὶν ὅλως νέοι, μηδεμιᾶς ἀποκτηθείσης ἐπὶ τούτοις πείρας, ἄλλως τε, καὶ τοῦ ἐν λόγῳ θεσμοῦ καθ' ἑαυτὸν λαν σπουδαίου καὶ ὡς ἀξίου πολλῆς προσοχῆς θεωρουμένου, τὸ ὑπουργεῖον σκέπτεται συντόνως περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν δυσχερειῶν, ὅσαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀναφύονται, καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ νεωστὶ ἐγκαινιασθέντος δικαστικοῦ συστήματος διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ δεούσης ἐφαρμογῆς τοῦ τῆς εἰσαγγελίας θεσμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θέλουσι διακοινωθῆ αἱ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι. Οὐχ ἧττον ὅμως, ἐπειδὴ ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς πολλὰ μέρη δὲν ἐννοήθη ὡς ἔδει ὁ τῆς εἰσαγγελίας προορισμός, καὶ πολλαὶ ἐκ τούτου προκύπτουσι δυσκολίαι, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναπτύξωμεν ὡς ἐφεξῆς ἀρχάς τινας τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν νόμων.

Οἱ εἰσαγγελεῖς, ὄντες ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ παρ' ᾧ ἑδρεύουσι δικαστηρίου, ἀποτελοῦσιν ἐν

ταὐτῷ μέρος ἀναπόσπαστον καὶ δὴ καὶ συμπληρωτικὸν τῶν δικαστηρίων· ἐκ τῆς δευτέρας λοιπὸν ταύτης ἰδιότητος αὐτῶν ἕπεται, ὅτι δύο διακεκριμένα καθήκοντα ἔχουσιν· ἤτοι πρῶτον μὲν διενεργοῦσιν ἀνεξαρτήτως καὶ καθ' ἑαυτοὺς τὴν μεταξὺ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἀποσπασθέντων καὶ ἀνεξαρτηθέντων δικαστηρίων ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς λοιπὰς κατὰ νόμον δικαστικὰς πράξεις· δεύτερον δέ, ὡς καθαρῶς δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἔχουσι γενικὴν ἐντολὴν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν δημοσίων δικαίων, καὶ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ὁ ὁν ἀφορᾷ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων αὐτῶν. Τῶν θεμελιωδῶν τούτων ἀρχῶν θεσπισθεισῶν διὰ τῶν ἄρτι ἐκδοθέντων νόμων, ὑπολείπεται ἐνταῦθα νὰ ὁρίσωμεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν ταῖς ποινικαῖς ἀγωγαῖς εἶναι διάφορος τῆς ἐν ταῖς καθαρῶς πολιτικαῖς δίκαις, δηλαδή, ἐπειδὴ ἡ κοινωνία ἀπεκδέχεται τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων παντὸς οἱουδήποτε κακουργήματος, ἐξαιρουμένων ποινικῶν τινων δικῶν, αἵτινες μόνον συνεπείᾳ ἀτομικῆς μηνύσεως διεξάγονται, οἱ εἰσαγγελεῖς, εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιώτης κατήγορος, ὀφείλουσιν, ἐρευνῶντες ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα ἐπ' ὀνόματι καὶ ἐν εἴδει πληρεξουσίων τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου, νὰ κινῶσι κατὰ τῶν αὐτουργῶν αὐτῶν ἀγωγὴν πρωτοδίκως καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ χρῶνται τῷ μέσῳ τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως ἐνεργοῦντες συνάμα ὅ,τι ὁ νόμος κελεύει, ὅπως μὴ αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις μένωσιν ἀνεκτέλεστοι, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιτυγχάνηται τὸ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς προσδοκώμενον παρὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀποτέλεσμα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ποινικὰς δίκας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ ἄλλων τινῶν εἰδικῶν ἀντικειμένων, ἅτινα πρόκειται νὰ ὁρισθῶσι καὶ φέρουσι ποινικὴν χρηὰν καὶ κατὰ συνέπειαν ἀφορῶσιν εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον, οὐδόλως ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰς ἐμπορικὰς δίκας· ὅθεν καὶ ἡ παρουσία αὐτῶν ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις δὲν εἶναι ἀναγκαία· ἀλλ' εἰς τὰς καθαρῶς πολιτικὰς ἀγωγάς, ἐν αἷς τὰ τῆς εἰσαγγελίας καθήκοντα ὁρίζονται διὰ τοῦ Β'. κεφαλαίου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, οἱ εἰσαγγελεῖς λαμβάνουσι μέρος ἀνεξαιρέτως, ἐνεργοῦντες καὶ ἐν ταύταις διττῶς. Α'. κατὰ τὰς γενικῶς παραδεδεγμένας ἀρχάς, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ αὐτεπαγγέλτως οὔτε ὡς ἐνάγων οὔτε ὡς ἐναγόμενος ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις, ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος ἀναφέρῃ σαφῶς καὶ ρητῶς τὸ τοιοῦτον, ὁπότε ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὰ αὐτὰ δίκαια καὶ καθήκοντα ὅσα καὶ οἱ

λοιποὶ διάδικοι κατὰ νόμον, δυνάμενος νὰ κάμῃ χρῆσιν ἁπάντων τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐν περιπτώσι καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὴν τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασιν. Β'. εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας, ἐν αἷς δὲν ἔχει κατὰ νόμον δικαίωμα νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν αὐτεπαγγέλτως, παρεμβαίνει ἁπλῶς ὡς δευτερεῦον καὶ ἐπικουρικὸν πρόσωπον· ἤτοι μὴ ἔχων καθ' ἑαυτὸν ἰδιότητα ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου, ἐπιφέρει μόνον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου παρατηρήσεις, ἀναπτύσσων τὰς σχετικὰς τοῦ νόμου διατάξεις καὶ γνωμοδοτῶν ὑπὲρ τῶν ἐνστάσεων τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων, οὗτινος τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἤθελεν εὕρῃ συνάδοντας πρὸς τὸν νόμον· ὅθεν εἰς τοιαύτας δίκας ὁ εἰσαγγελεὺς μὴ θεωρούμενος ὡς διάδικος δὲν δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐνεργήσῃ οὔτε ἔφεσιν οὔτε ἀναίρεσιν, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ· ἀλλ' ἂν ἀπόφασίν τινα δικαστικὴν θεωρήσῃ παρανόμως ἐκδοθεῖσαν, καθυποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐκθέτων τοὺς κατ' αὐτῆς νομίμους λόγους καὶ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις, ὅπως ἐκεῖθεν αἰτηθῇ ὑπὸ τῆς Γεν. παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ Εἰσαγγελίας αὐτεπαγγέλτως ἡ ἀκύρωσις αὐτῆς, ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς περιφρούρησιν τῶν νόμων.

Ἡ δευτερεύουσα αὕτη ἐνέργεια τῆς εἰσαγγελίας εἶναι ἢ ὑποχρεωτικὴ ἢ προαιρετική· δηλαδὴ εἰς τὰς δίκας τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ 6ῷ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, κατ' ἀνάγκην παρεμβαίνων ὁ εἰσαγγελεύς, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ· εἰς δὲ τὰς μὴ συμπεριλαμβανομένας ἐν τούτῳ δίκας, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐπαφίνῃ τὴν λύσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων εἰς τὴν κρίσιν καὶ εὐθύτητα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ νὰ ἀναπτύσσῃ κατ' ἔκτασιν τὰς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις του.

Τοῦ λόγου περὶ τοῦ 65 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων γενομένου, παρατηρητέον ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τούτου, ἔνθα περὶ ὁρισμοῦ τῶν εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον ἀναφερομένων πρόκειται, ἐπισυνέβη σύγχυσίς τις καὶ περιπλοκή, καθόσον αἱ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις ἀναφερόμεναι ἀγωγαὶ φαίνονται τὸ πλεῖστον τοῦ δημοσίου δικαίου· πλήν, ἐπειδὴ ἡ φράσις *δημόσιον δίκαιον* ἐν ταῖς ἀστυκαῖς δίκαις σημαίνει τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, καθ' ἃς προσβάλλονται οἱ πρὸς φυλακὴν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τεθειμένοι νόμοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀνάγκη νὰ ἀναγάγωμεν τὰς πράξεις ἐκείνας, ὅσαι σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰς τοιαύτας διατάξεις τῶν νόμων π. χ. τὴν ἐν τοῖς

πολιτικοῖς δικαστηρίοις ἐξέλειξιν γραφῆς ἢ σφραγίδος συνεπείᾳ ἰσχυρισμοῦ παραποιήσεως· τὴν ἔνστασιν περὶ ἀκυρότητος ὁμολογίας ἢ δικαστικῆς πράξεως, γενομένης ἄνευ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος καὶ τὰ παραπλήσια. Τοιούτου ὄντος τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου, ἡ ἐντὸς τοῦ κύκλου τούτου ἑρμηνεία τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἐπαφίνεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν εἰσαγγελέων καὶ τῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σκέψεως ταύτης προσθέτομεν ὅτι ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, οἱ εἰσαγγελεῖς δὲν παρίστανται ἐν ἰδιότητι πληρεξουσίων αὐτῶν, ἀλλ' ἀντιπαριστάμενων τῶν διαδίκων νομίμως, οὗτοι ἐνεργοῦσιν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

Πρὸς τούτοις ἐπειδὴ αἱ ἀρχαιότεραι διατάξεις καὶ νόμοι, ὧν ἡ κατάργησις δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ἐν τοῖς νεωστὶ θεσπισθεῖσι δικαστικοῖς νόμοις, διατελοῦσι πάντοτε ἐν ἰσχύϊ, ὡς καὶ αἱ μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων συμβάσεις, ἀνάγκη νὰ καταβάλληται προσοχὴ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς πλήρους τούτων ἐκπληρώσεως, ἐνεργουμένων τῶν ἔν τε ταῖς πολιτικαῖς καὶ ποινικαῖς μικταῖς ἀγωγαῖς ἀναγκαίων δικαστικῶν πράξεων κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ὡρισμένον σύστημα· διὰ δὲ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς πράξεις μετὰ τῶν προξένων καὶ διερμηνέων, τηρουμένης τῆς ἐπικρατούσης τάξεως, οἱ εἰσαγγελεῖς θὰ καταφεύγωσιν εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Ἐν κεφαλαίῳ, ἐπειδὴ δέον εἴς τε τὰς ποινικὰς καὶ ἀστυκὰς δίκας νὰ παρίστανται, συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν καὶ τοῦ περὶ προξένων νόμου, οἱ διερμηνεῖς ἐν τοῖς διαφόροις δικαστηρίοις καὶ δικαστικοῖς συμβουλίοις, ἐντέλλεσθε ἵνα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει μὴ παρέχητε ἀφορμὴν παραπόνων. Εἰς τὰς ποινικὰς ἀγωγὰς ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν διορίσῃ πληρεξούσιον, δὲν πρέπει νὰ διεξάγηται ἡ δίκη πρὶν ἢ τὸ δικαστήριον διορίσῃ τοιοῦτον αὐτεπαγγέλτως. Καθ' ἃ ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ζηλχιτστσὲ 1296 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου, αἱ προανακρίσεις τῶν κακουργημάτων, ὅσα συμβαίνουσιν ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ διοικήσεως καὶ ὑποδιοικήσεως, ἀφοῦ διεξαχθῶσιν ἐπιτοπίως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, στέλλονται εἰς τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ κατὰ τὸ 213 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἂν ἡ προσαπτομένη τῷ κατηγορουμένῳ πρᾶξις ἀποτελῇ κακούργημα, ὑπάρχωσι δὲ καὶ ἐνδείξεις ἐπαρκεῖς πρὸς ἐνοχὴν αὐτοῦ, ἀποστέλλει τὰ ἔγγραφα ἢ εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη τὸ κακούργημα, ἢ εἰς τὸ ἐφετεῖον τῆς Νομαρχίας· διὸ ὁρίζονται ὡς ἕπεται αἱ ἐπὶ τούτῳ διατυπώσεις, αἵτινες δέον νὰ τηρῶνται. Τῶν δικαστικῶν συμβουλίων ἐν ταῖς

ἐπαρχίαις ἀπαρτιζομένων ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομαρχιῶν πρωτοδικείων, τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔγγραφα παντὸς κακουργήματος, ὅπερ ἤθελε συμβῇ ἐν τῇ περιοχῇ τῶν δικαστηρίων τούτων, διερχόμενα διὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, πέμπονται εἰς τὸ ἐφετεῖον, ἔνθα ἀποκλειστικῶς ἐκδικάζονται τὰ κακουργήματα. Τὰ δὲ ἔγγραφα τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ κακουργημάτων συμβαινόντων ἐν τῇ περιοχῇ διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, στέλλονται μὲν ἐπίσης εἰς τὸ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἑδρεῦον δικαστικὸν συμβούλιον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐξέλεγξιν ἐπιτρέπεται νὰ διεξαχθῇ ἡ δίκη ἢ εἰς τὸ ἐφετεῖον τῆς Νομαρχίας ἢ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιοχῆς τῆς διοικήσεως (λιβᾶ) ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔλαβε χώραν τὸ κακούργημα· ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει πρέπει πάντοτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν μαρτύρων καὶ τὴν συλλογὴν τῶν ἐνδείξεων καὶ τεκμηρίων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ κακουργήματος, ἡ γειτνίασις τοῦ τόπου τοῦ συμβάντος καὶ ἡ ἐν ἀσφαλείᾳ διεξαγωγὴ τῆς δίκης· οὕτω δὲ νὰ ὁρίζηται ἀναλόγως ἡ ἁρμοδιότης τοῦ δικάσοντος δικαστηρίου, δηλαδὴ ἂν ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἁρμόδιον τὸ ἐφετεῖον, ἢ τὸ πρωτοδικεῖον τῆς διοικητικῆς περιφερείας· τούτου τεθέντος ἕπεται ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰσχὺν αἱ ἐναντίον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης πρότερον ἐκδοθεῖσαι ὁδηγίαι. Οὐχ ἧττον ὅμως δὲν πρέπει καὶ αἱ περὶ κακουργημάτων δίκαι, ὅσαι πρὸ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐστάλησαν εἰς τὰ τῶν Νομαρχιῶν ἐφετεῖα, νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰ πρωτοδικεῖα τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας διατυπώσεις.

Ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, κοινοποιήσητε δὲ καὶ ἀντίγραφα κεκυρωμένα εἰς τὸ παρ' ᾧ ἑδρεύετε ἐφετεῖον ὡς καὶ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων, πέμπομεν ἐσώκλειστα ἱκανὰ ταύτης ἀντίτυπα.

Τῇ 25 Μουχαρρὲμ 1297, ἢ 27 Δεκεμβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς διοικητικῆς ἀλληλογραφίας τῆς εἰσαγγελίας.

ادارهيه دائر اولوب مدعى عموميلك
طرفندن اولنه‌جق مخابره حقنده تحريرات عدليه

(Ἰδ·αρεγὲ δ·αὴρ ὀλοὺπ μουδὰή̈ οὺμουμηλὶκ ταραφιντὰν ὀλουναδζὰκ μουγαπ·ερὲ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδὴγέ).

Ἐπειδὴ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς τυγχάνουσιν ἐπίσης καὶ τὸ μέσον διὰ τὰς κοινοποιήσεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων ἀσχέτων πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀποφάσεων, αἱ δὲ κοινοποιήσεις τοῦ Ὑπουργείου ἐνεργηθήσονται κατ᾽ ἀρχὴν δι᾽αὐτῶν, τοῦ λοιποῦ τὰ περὶ τῆς δικαστικῆς διοικήσεως ἀντικείμενα, ἅπερ δέον νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὰ προεδρεῖα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, θὰ ἐνεργῶνται διὰ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ γενικοῦ εἰσαγγελέως, αἱ δὲ εἰς τὰ ἐφετεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Νομαρχιῶν, ἢ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα, διὰ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετείων, οὕτω δὲ τὰς κοινοποιήσεις, τὰς ὁποίας οἱ παρὰ τοῖς ἐφετείοις εἰσαγγελεῖς εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐκτελῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῶν διοικήσεων, θέλουσι φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐνεργῇ διὰ τοῦ μέσου τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις ἀντεισαγγελέων.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος συντελεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐνέργειαν τῶν διοικητικῶν καὶ γραφικῶν πράξεων, διὰ ταῦτα καθὼς ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα ἐν γένει εἰς τὰ δύο τμήματα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, εἰς τοὺς προέδρους καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Νομαρχίαις ἐφετείων, τοὺς διευθυντὰς τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τοῦ ἀρχείου τῶν ὑπαλλήλων, τῶν παραπομπῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλου, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφαρμόζηται τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀλληλογραφίας, οὕτω κοινοποιεῖται καὶ ὑμῖν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 5 Σ·απ·ὰρ 1296, ἢ 11 Ἰουλίου 1295

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῆς εἰσαγγελίας.

مدعی عمومیلك وظائفنك صورت اجراسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μουδ·ἀήϊ οὐ·ιουμηλίκ βεζαηφινὶν
σουρέτι ἰδζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐκ τῶν κοινοποιουμένων εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις διορισθέντας εἰσαγγελεῖς ἀπεστάλησαν καὶ ὑμῖν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν προσωρινῶν νόμων τῆς ποινικῆς καὶ πολιτικῆς δικονομίας περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν, τῶν ὁριζόντων τὰ ἀρχικὰ καὶ δευτερεύοντα καθήκοντα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδρυθεισῶν καὶ ἤδη ἐν ταῖς Νομαρχίαις γενικευομένων εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν ἀπὸ 6 Δζεμάζηλ-έββὲλ 1296 ὁδηγιῶν τῶν ἀπευθυνθεισῶν εἰς τὸν γενικὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προσωρινῶν τούτων δικαστικῶν νόμων θέλετε ἀρχίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ὑμῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰς ὃ διωρίσθητε.

Μολονότι ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ κοινοποίησις, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, τῶν ἐπικυρουμένων, ἀναιρουμένων καὶ ἀπορριπτομένων ἀποφάσεων ἐγένετο ἐν ταῖς Νομαρχίαις ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων, ὅπου ὑπῆρχον τοιοῦτοι, καὶ ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν νομικῶν διατάξεων τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς ἀποφάσεσι ταῖς ἐκδιδομέναις μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, εἴτε ἐπικυρωτικαῖς, εἴτε ἀκυρωτικαῖς ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐγράφετο περὶ τούτου εἰς τοὺς Νομάρχας· ὁ·ὰ δὲ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τῶν παρατηρουμένων κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀναιρουμένων ἀποφάσεων καὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν θεωρηθεισῶν ὡς παρανόμων ἐγράφοντο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα διὰ τῆς γενικῆς εἰσαγγελίας, ἐπισυναπτομένων τῶν ἀποφάσεων· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἤδη διωρίσθησαν εἰσαγγελεῖς παρὰ τοῖς ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν καὶ παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων ἀντεισαγγελεῖς, δέον τοῦ λοιποῦ διὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ ἀποστέλλωνται διὰ τοῦ γραφείου τῆς γενικῆς εἰσαγγελίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τῶν ἀναιρουμένων ἀπο-

φάσεων διὰ τῆς παραδόσεως εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξετάσεως αὐτῶν καὶ διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν διατάξεων αὐτῶν νὰ γράφωνται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐφετείου ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου προήρχετο ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου ἐπικυρωθεῖσα ἢ ἀκυρωθεῖσα ἀπόφασις.

Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται πλέον τὸ μέσον τῶν Νομαρχῶν διὰ τὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποστολὴν τῶν ἐγγράφων τῆς ἀναιρέσεως τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, πρὸς οἷς ἐδρεύουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ αἱ ὁποῖαι δέον ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἐπισήμως νὰ ἐπικυρωθῶσι παρὰ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν ὁποίων, ἐκδιδομένων ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις ἕνεκα νομίμου λόγου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις αὐτεπαγγέλτως, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινός, νὰ ἀποστέλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὸν νόμον.

Ὅθεν συνεπείᾳ ἀνακοινώσεως τῆς γενικῆς εἰσαγγελίας ἐνηργήθησαν αἱ δέουσαι κοινοποιήσεις τοῖς παρὰ τοῖς ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν εἰσαγγελεῦσι καὶ ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις· ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε ἵνα ἐκτελέσητε καὶ ὑμεῖς τὰ δέοντα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ ἐδρεύετε καὶ ἐκτελέσητε τὰς δεούσας κοινοποιήσεις εἰς τοὺς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἀντεισαγγελεῖς.

Τῇ 6 Σ'απὰν 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

مأمورين اجرائيه الله مدعى عموميلرك ايله جكلرى مخابره
دائر تحريرات عدليه

(Μεμουρήνι ἰδζραηγὲ ἦλε μουδδαΐῒ οὺμουμηλερὶν ἠδ'εδζεκλερὴ μουχαπ'αρεγὲ δ'αὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδή, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προσωρινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τῆς πρό τινος χρόνου ἀποσταλείσης ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου, αἱ κατὰ τὸν νόμον ἐκτελεσταὶ ποινικαὶ ἀποφάσεις, θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι τῇ αἰτήσει τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν,

ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀλληλογραφίας, ἣν φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ κρατῶσι μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τῶν ἐκδόντων τὰς ἀποφάσεις δικαστηρίων, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινές εἰσιν ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, περὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἢ περὶ ἄλλων ὑποθέσεων σχετικῶν πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ γενικὴ εἰσαγγελία ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα νὰ κρατῶσιν ἀπ' εὐθείας ἀλληλογραφίαν οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς περὶ τῶν εἰρημένων ἀντικειμένων ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ μετὰ τοῦ μουτεσαρίφη, τοῦ νομάρχου τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις μετὰ τῶν Νομαρχῶν, διοικητῶν καὶ ἄλλων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, μετὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, δηλαδὴ δι' ὑποθέσεις σχετιζομένας πρὸς τὰ ἀνώτατα κεντρικὰ γραφεῖα καὶ λοιπὰς διευθύνσεις, νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐπειδὴ ὁ ὑποβληθεὶς τρόπος ἐγκριθεὶς ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους, ἀναγγέλλοντες ὑμῖν ὅτι δέον τοῦ λοιποῦ νὰ συμμορφοῦσθε πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἀνὰ δέκα ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις ἀντεισαγγελεῖς.

Τῇ 21 Σ'απ'ὰν 1296, ἢ 28 Ἰουλίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν ἐπιστροφῆς τῶν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐπὶ πολιτικῶν ἀγωγῶν κοινοποιουμένων δικογράφων.

محاكم حقوقيه‌دن مدعى عمومى ومعاونلرينه تبليغ قلنان اوراقك نهايت سكزكون ظرفنده اعاده ايتملرينه دائر محرراتِ عدليه

(Μεχακήμι χουκουκηγεδὲν μουδδαήϊ οὐμουμὴ βὲ μουαβινλερηνὲ τεπλὴγ κηλινὰν ἐβρακὴν νιχαγὲτ σεκὶζ γκιοὺν ζαρφιντὰ ἡαδὲ ἡτμελερηνὲ δ'ὰὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐν τῷ 65ῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νόμου ὁρίζονται τὰ ἀντικείμενα, εἰς ἃ ἐπεμβαίνουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἐν τῷ 67ῳ ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγράφεται, ὅτι οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς θέλουσιν ὑποβάλλῃ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικα-

στηρίου ἐντὸς τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ἂν θὰ λάβωσι μέρος ἢ οὐχὶ εἰς τὴν δίκην, ἧς τὰ δικόγραφα ἐκοινοποιήθησαν αὐτοῖς· ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἐπὶ τούτου ἐνεργηθεισῶν ἐξετάσεων ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὰ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς διδόμενα τοιαῦτα δικόγραφα ἀφίνονται ἀδιεκπεραίωτα ἐπὶ πολὺν χρόνον, μάλιστα δὲ ὅτι ἀπωλέσθησαν καί τινα ἐξ αὐτῶν, οὕτω δὲ ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τῆς ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων θεσπισθείσης ἀρχῆς κατὰ πρῶτον συνεπαγούσης ὅλως ἀντίθετα ἀποτελέσματα, προκαλεῖ τὴν λύπην ἡμῶν.

Ἕνεκεν τούτου ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ἀναφέρει ἡμῖν, ὅτι δέον νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ ἀνακοινώσωμεν συνάμα εἰς τοὺς προέδρους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θεωρηθήσονται ὑπεύθυνοι οἱ εἰσαγγελλεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς οἱ κρατοῦντες παρ' αὐτοῖς πέραν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν τὰ ἔγγραφα ἃ δίδονται αὐτοῖς κατὰ τὸ εἰρημένον 67ον ἄρθρον, ὅτι ἐλήφθησαν ὁριστικὰ μέτρα νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ὑπαίτιον ἀποζημίωσις τῶν ἕνεκα τῶν ἀναβολῶν τῶν ὑποθέσεων προκυψασῶν ζημιῶν, καὶ ὅτι δέον νὰ καθιστῶνται γνωστοὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τοῦτο καὶ νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχήν των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπὶ τούτου καθήκοντος αὐτῶν, θεωρουμένων τῶν ραθυμούντων ὡς ἀναδεχομένων τὴν εὐθύνην τῆς ἀναβολῆς. Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 11 Δζεμάζη.λαχιρ 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐγγράφου εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ὑποβολῆς πρὸ τῆς συνδιασκέψεως τῶν ἐνστάσεων τῶν διαδίκων μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας.

مدعی عمومیلرك مطالعاته حقوق دعوآلرنده استماع اولندقدن صكره طرفينك اعتراضی وار ايسه انجق قبل المذاكره رئيس محكمه يه اعطاسی تحريرات عدليه

(Μουδδαήϊ οὐμουμηλερὶν μουταλαὰτὴ χουκοὺκ δ'αβαλαριντὰ ἰστιμᾶ ὀλουντουχὸ'άνσονρα ταραφεηνὶν ἡτιραζὴ βάρησα ἄνδζακ καπ'λὲλ μουζακερὲ ρεήσι μαχκεμεγὲ ἡτασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ὡς ἐν ἐκτάσει ἐξετέθη διὰ τῆς ἀπὸ 25 Μουχαρρὲμ 1297 ἐγκυκλίου, οἱ εἰσαγγελεῖς ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αὐτεπαγγέλτως ἐγείρουσιν

ἀγωγάς, ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν, εἰς ἃς κατὰ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων προσωρινοῦ νόμου θέλουσιν ἐπεμβαίνῃ, ὀφείλουσι νὰ μελετῶσι καὶ ἐξετάζωσι κατὰ βάθος καὶ πλάτος τὴν δικογραφίαν, ἀποφαινόμενοι δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως διὰ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν διαδίκων, οἱασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι καὶ οἱασδήποτε ἰδιότητας ἔχωσι, καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περιληπτικὰ ἔγγραφα περιλαμβάνοντα τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς ἀποδείξεις

Ὅθεν διὰ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῶσι δεόντως αἱ ἐνστάσεις τῶν διαδίκων ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν εἰσαγγελέων ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑποθέσεσι, νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ παραβληθῶσιν αἱ σαφεῖς καὶ πραγματικαὶ διατάξεις τῶν νόμων καὶ νὰ ἐκτεθῶσι σκέψεις σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον, δέον νὰ ὑποβληθῶσι κατὰ πρῶτον οἱ προφορικοὶ καὶ ἔγγραφοι ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐνστάσεις τῶν διαδίκων, καὶ ἀφοῦ ἐξαντλουμένης τῆς συζητήσεως δοθῇ πέρας εἰς τὴν συζήτησιν κατόπιν νὰ εἰσακουσθῇ ὁ εἰσαγγελεύς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν θεωρεῖται ἐπὶ τοιούτων δικῶν ὡς ἀντίδικος, ἀλλ' ἡ ἐκτίμησις τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου ἐπιφερομένων λόγων καὶ σκέψεων αὐτοῦ ἐναπόκειται τῇ ὁλομελείᾳ τοῦ δικαστηρίου· οὐδὲν δὲ δικαίωμα ἔχουσι νὰ ἀντικρούωσι τὰς κατὰ τὸν νόμον ἐκφρασθείσας ταύτας σκέψεις οἱ διάδικοι, οἱ ὁποῖοι ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς συζητήσεως διϊσχυρισθέντες, ἀντικρούσαντες, διασαφήσαντες τὰς αἰτήσεις των καὶ ἐπιφήσαντες τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν νόμον.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ φυσικῷ τῷ λόγῳ αἱ σκέψεις τῶν εἰσαγγελέων θὰ εἶναι ἐναντίαι ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτος ἀφεθῇ ἐλεύθερος νὰ ἀντικρούσῃ τὸν εἰσαγγελέα, τότε ἡ εἰσαγγελία θὰ εὑρίσκηται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀπαντᾷ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ δίκη θὰ λαμβάνῃ χροιὰν προσωπικῆς ὑπερασπίσεως, οὕτω δὲ ἡ ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν δικαιοδοσία τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς θέλει οὐσιωδῶς παρεκκλίνῃ τῆς οὐσιώδους αὐτῆς συστάσεως, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν νόμον.

Διὰ τοὺς νομίμους τούτους λόγους δέον οἱ λόγοι τῶν εἰσαγγελέων ἐπὶ δικῶν εἰς ἃς τὴν συζήτησιν θὰ λάβωσι μέρος, νὰ ἀκούωνται ἀφοῦ ἐξαντλήσωσι τὴν συζήτησιν οἱ διάδικοι καὶ οὐδενὶ νὰ ἐπιτρέπηται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀντικρούσῃ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰσαγγελέως. Οὐχ ἧττον ὅμως ὁ ἔχων νὰ ἀντιτάξῃ τι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰσαγγελέως δύναται, δυνάμει τοῦ 67 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας, νὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως

εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφως τὰς ἐνστάσεις του ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν.

Ἐπειδὴ ἡ παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ γενικὴ εἰσαγγελία προέτεινε νὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα, ἵνα ἐφαρμοσθῇ ὁ διαγεγραμμένος τρόπος εἰς ἅπαντα τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἀποστέλλονται ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ προσωπικῶς μὲν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐφετείου παρ' ᾧ ἔδρευει, διὰ δὲ τῶν ἀντεισαγγελέων εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσι καὶ ὑποδιοικήσεσι πρωτοδικείων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ Δζεμάζηλαχὴρ 1297, ἢ 28 Ἀπριλίου 1296

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ δικαστῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου προκληθὲν ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

حكام وسائر مأمورين عدليه‌نك اصول انتخاب وتعيينلرينه دائر قلمه‌النوب
مرعيت احكامنه بالاستيذان ارادهٔ سنيهٔ حضرت خلافتپناهى
شرفتعلق بيورلمش اولان قانوناميدر.

(Χουκκιὰμ βὲ σαὴρ μεεμουρήνι ἀϑ'ληγενὶν οὐσούλι ἰντιχὰπ
βὲ τἀγηνλερηνὲ δ'αὴ καλεμὲ ἀλινσὺπ μερήγέτι ἀχκιαμινὰ π'ιλιστηζὰν
ἰραδεῖ σενηγεῖ χαζρέτι χιλαφετπεναχὴ
σ'ερεφιουτεἀλὴκ πουγιουρουλμοὺς· ὅλαν κανουναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διοριζόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἷοι οἱ πρόεδροι καὶ οἱ πάρεδροι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δικαστηρίων, ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἱ διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, οἷοι οἱ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων, ἐπαρχιῶν καὶ συμβολαιογράφοι, ἐκλέγονται ὑπὸ ἑτέρου συμβουλίου καταρτιζομένου ἐκ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων καὶ παρέδρων καὶ πέντε ἔτι ἀτόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς ὑπαλλήλου, ἂν

μὴ προηγουμένως ἐξακριβωθῇ ἡ ἱκανότης αὐτοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὴ ἀποδειχθῇ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων ὅτι κέκτηται τὰ νόμιμα προσόντα.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Κατὰ τὸν διορισμὸν προέδρου καὶ παρέδρου τῶν δικαστηρίων τηρεῖται ἡ ἀρχὴ τῆς διαδοχῆς συμφώνως πρὸς τὰ 44 καὶ 45 ἄρθρα τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, ἑπομένως διορίζονται, α' οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες, β' οἱ ἀπόφοιτοι πτυχιοῦχοι τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ γ' οἱ εὑρισκόμενοι εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Οἱ διορισθησόμενοι εἰς δικαστικὰς ὑπηρεσίας καὶ οἱ ἤδη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες ὑποχρεοῦνται, ὡς διαγράφεται ἐν τῷ νόμῳ περὶ τῶν ἀρχείων τῆς βιογραφίας τῶν ὑπαλλήλων, νὰ προσαγάγωσι κεκυρωμένον ἔγγραφον τῆς βιογραφίας αὐτῶν καὶ νὰ ἐπισυνάψωσι τὰ ἐπικυροῦντα τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἔγγραφα ἐν πρωτοτύπῳ, ἢ δι' ἐπικυρωμένων ἀντιγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οὐδενὶ τῶν αἰτούντων νὰ διορισθῶσιν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐκ τῶν πεπαυμένων, εἴτε ἐκ τῶν νεωστὶ διοριζομένων, ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῇ εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ τὸ ἔγγραφον τῆς βιογραφίας του. Ἐπίσης οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μὲν διατελοῦντες καὶ μὴ ὑποβαλόντες ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὸ τῆς βιογραφίας αὐτῶν ἔγγραφον καὶ λοιπὰ ἐπικυρωτικὰ ἔγγραφα, ἄνευ νομίμου λόγου, δὲν προάγονται ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς ὡρισμένης προθεσμίας παύονται.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἀνατίθεται εἰς μὲν τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων τῶν πεπαυμένων μέν, ἀλλ' ἐξαιτουμένων νὰ διορισθῶσιν αὖθις εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῶν μὴ παυθέντων τρὶς ἕνεκεν τῆς κακῆς αὐτῶν διαγωγῆς, ἡ

τῆς ἀποδειχθείσης ἀνικανότητός των καὶ ἐκείνων, δι' οὓς δὲν ὑπάρχει ἕτερός τις νόμιμος λόγος παρακωλύων τὸν διορισμόν των, ἐπίσης ἡ ἀναζήτησις τῶν ἐγγραφῶν τοῦ ἀρχείου τῶν ὑπαλλήλων καὶ πᾶσα ἄλλη οἱαδήποτε ἐξέτασις· ἡ δὲ ἐξέτασις αὐτῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἱκανότητός των ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν. Δὲν ὑποβάλλονται ὅμως αὖθις εἰς ἐξετάσεις οἱ ἅπαξ ἐξετασθέντες ὑπάλληλοι μὴ προβιβαζόμενοι εἰς ἀνωτέραν θέσιν, προκειμένου νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν ἰσοβάθμιον ἐκείνης δι' ἣν καθυπεβλήθησαν εἰς ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν προηγουμένως ἐξετασθέντων ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατήρησιν τῶν ὁποίων δὲν παρακωλύει νόμιμός τις λόγος, ἐκτελοῦνται ὅταν πρόκηται νὰ προβιβασθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ πέντε ἀτόμων, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς τυγχάνουσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἱ δὲ λοιποὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν διδασκόντων ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου καὶ τοὺς νόμους. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει ὁ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Τὴν γραφικὴν ἐργασίαν ἐκτελεῖ γραμματεὺς διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ εἰρημένη ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς ἰδιαίτερόν τι μέρος τῆς νομικῆς σχολῆς ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου ἵνα ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα αὐτῆς. Ἡ τροποποίησις τοῦ χρόνου τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἡ ἐξέτασις ἐκτελεῖται κατὰ δύο βαθμούς· α' διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιότητα δικαστοῦ καὶ β' διὰ τοὺς ἔχοντας ἰδιότητα δικαστοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐκ τῶν κατὰ πρώτην φορὰν ἐξεταζομένων καὶ προηγου-

μένως μὴ ἐξετασθέντων, ἡ μὲν ἐξέτασις τῶν συμβολαιογράφων γενήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐπὶ τούτου νόμου, οἱ δὲ ἀνακριταὶ καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐξετάζονται εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν καὶ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ εἰς τὸν περὶ ἐκτελέσεως νόμον, τὸν Ἀστυκὸν Κώδικα, τὴν πολιτικὴν δικονομίαν καὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν. Συντάσσουσι δὲ ἐπίσημα ἔγγραφα ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, οἷα τὸ βούλευμα, ἐπιταγὴ (ἰχπ·αρναμὲ) καὶ κατασχετήριον.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι οἱ ἐξαιτούμενοι προβιβασμὸν καὶ κεκτημένοι τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς προαγωγῆς, ἧς οἱ ὅροι καὶ ἡ προθεσμία ἀναφέρονται κατωτέρω, ὑποχρεοῦνται νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς δευτέρας ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Αἱ δεύτεραι ἐξετάσεις ἐπίσης γίνονται ἐπὶ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος καὶ τῶν λοιπῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἰσχυόντων νόμων, διατυπουμένων ἐξ ἑκάστου τῶν νόμων τούτων ἀνὰ τέσσαρα τοὐλάχιστον ζητήματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο γίνονται ἐγγράφως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο προφορικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ ζητήματα τὰ διατυπούμενα διὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ τῶν δύο βαθμῶν γράφονται χωριστὰ ἐπὶ χάρτου. Τὰ ζητήματα ταῦτα ἐξάγονται κατὰ τὸ σύστημα τῆς κληρώσεως, ὁ δὲ ἐξεταζόμενος ἅπαντᾷ ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς εἰς πᾶν ζήτημα ὅπερ ἤθελε λάχῃ αὐτῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Οἱ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ λαβόντες πτυχίον μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα ἢ λίαν καλῶς διορίζονται εἰς θέσεις δευτέρας τάξεως, οἱ δὲ λαβόντες δίπλωμα μὲ τὸν βαθμὸν σχεδὸν λίαν καλῶς εἰς θέσιν πρώτης τάξεως. Αἱ ἐξετάσεις τῶν μὴ προερχομένων ἐκ τῆς σχολῆς ἐνεργοῦνται ἀναλόγως τῶν τῆς σχολῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ σφραγίζει καὶ συμπληροῖ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τούτου ἐκτυπωθέντα δι-

πλώματα, τὰ δεικνύοντα τὴν ἱκανότητα τῶν ἐξεταζομένων καὶ τὸ κατάλληλον τῆς θέσεως, εἰς ἣν οὗτοι εἶναι ἐπιδεκτικοὶ νὰ διορισθῶσιν, εἴτε ποινικῆς εἴτε πολιτικῆς, καὶ παραδίδει αὐτοῖς. Ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπικεκυρωμένος κατάλογος περιέχων τοὺς ἀριθμοὺς τῶν διπλωμάτων τούτων, τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐξετασθέντων· τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐξετάζει διὰ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων τὴν βιογραφίαν τῶν ὑποβαλλομένων καὶ ἐχόντων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ τὴν δέουσαν ἱκανότητα καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα καὶ ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτοι ἔχουσι τὰ ἀπαιτούμενα νόμιμα προσόντα, παραπέμπει τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ συμβούλιον ἵνα ἐκλεχθῶσιν εἰς θέσιν τινά.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ ἐκλέγονται οἱ ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς προερχόμενοι κατάλογοι γεγραμμένοι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἱκανότητος ἣν ἀπέδειξαν κατὰ τὰς ἐξετάσεις· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσότητος βαθμοῦ, ἡ ἐκλογὴ γίνεται ἀναλόγως τῆς προτεραιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων οἵτινες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ δέον νὰ ἐξετάζωνται ἐν ταῖς κεντρικαῖς Νομαρχίαις, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων τῶν συνερχομένων ἐν τῇ κεντρικῇ Νομαρχίᾳ, ἔνθα εὑρίσκονται οὗτοι, συμφώνως πρὸς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφόμενον σύστημα, ἀποστελλομένων τῶν ἐγγράφων τῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς βιογραφίας αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ τὰ μὲν ἔγγραφα τῶν ἐξετάσεων παραπέμπει εἰς τὴν ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ συνερχομένην ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν, τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς βιογραφίας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐξακριβοῦται ἂν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἶναι ἢ οὐχὶ ἱκανὸν πρὸς τὸ σκοπούμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὸ ἔγγραφον τῆς βιογραφίας καὶ τὰ ἐπισυνημμένα αὐτῷ ἔγ-

γραφα τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκλεγομένων ὑπαλλήλων καταχωροῦνται ἐν τοῖς εἰδικοῖς ἀρχείοις, ὅταν οὗτοι ἐπισήμως διορισθῶσιν εἰς θέσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει τις ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς νομικῆς σχολῆς ἐπιθυμῶν νὰ διορισθῇ εἰς ἀνακριτικὴν θέσιν παρὰ τοῖς ποινικοῖς πρωτοδικείοις τῶν ἐπαρχιῶν, καθυποβάλλονται ἐνταῦθα ἢ ἐπιτοπίως εἰς ἐξετάσεις οἱ κατάλληλοι συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑποιργείου τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Αἱ ἐπικεκυρωμέναι βιογραφίαι καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκλεγομένων ὑπαλλήλων, οἷοι οἱ ἐκτελεσταί, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δικαστικοὶ γραμματεῖς, ἐξελέγχονται ἐν τῷ συμβουλίῳ καὶ ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἂν ὦσι σύμφωνα πρὸς τὰ νενομισμένα.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Οἱ καθυποβληθέντες ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς ἐξετάσεις καὶ μὴ δυνηθέντες ν' ἀποδείξωσι τὴν ἱκανότητα αὐτῶν, ἐξαιτούμενοι νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐξετάσεις των, δὲν γίνονται δεκτοὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξετάσεώς των.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς δικαστοῦ ἢ ὑπαλλήλου παραπεμφθέντος τρὶς εἰς δίκην καὶ ἂν ἀκόμη δικασθεὶς ἠθωώθη, ἂν μὴ προηγουμένως, τῇ αἰτήσει τοῦ παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ γενικοῦ εἰσαγγελέως, ἐξετασθῇ ἡ δικογραφία καὶ μὴ ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτου ἀπόφασις.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἰδίᾳ, συνεπείᾳ ἐπανειλημμένων παραπόνων καθ' ὑπαλλήλου τινός, τὸ Ὑπουργεῖον ζητῆσαν πληροφορίας ἐπιτοπίως, ὅταν ἐγκρίνῃ τοῦτο, ἢ διορίσαν ἐξεταστήν, πεισθῇ περὶ τοῦ βασίμου τῶν γενομένων παραπόνων, ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος παύεται, τῇ

ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δυνάμενος νὰ ζητήσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἂν μὴ προηγουμένως ἀθωωθῇ ἐνώπιον δικαστηρίου τινός.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν κατωτέραν τῆς προηγουμένης οἱ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ἕνεκα κακῆς διαγωγῆς, ἀλλὰ λόγῳ ἀνικανότητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἂν ἀκόμη ἐξετασθέντες ἀποδειχθῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἁρμόδιον νὰ ἀποφασίζῃ τὴν παῦσιν τῶν δικαστῶν καὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὧν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις, εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον, ἢ τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Αἱ διατάξεις τῶν περὶ ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ ὑπαλλήλων ἄρθρων τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, αἱ ἐναντίαι τοῦ παρόντος νόμου, εἰσὶν ἄκυροι.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν εἰρηνοδικείων, ὧν ὁ τρόπος τῆς προαγωγῆς δὲν ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐξεπλήρωσαν καλῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ὁποίων δὲν διηγέρθησαν ἐνοχοποιητικὰ παράπονα, δύνανται προαγόμενοι νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ διορισθῶσι κατὰ τὰ νενομισμένα πρόεδροι πρωτοδικείου ἢ πάρεδροι· οἱ δὲ ἀνακριταί, πρῶτοι γραμματεῖς τοῦ ποινικοῦ πρωτοδικείου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι, πρῶτοι γραμματεῖς πρωτοδικείου ἢ ἀντεισαγγελεῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Οἱ μὲν βοηθοὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ γενικοῦ εἰσαγγελέως (ἀντεισαγγελεῖς) δύνανται νὰ ζητήσωσι θέσιν ἰσοβάθμιον τοῦ παρὰ τοῖς ἐφετείοις εἰσαγγελέως, οἱ δὲ βοηθοὶ τοῦ παρὰ τῷ ἐφετείῳ Κωνσταντινουπόλεως εἰσαγγελέως δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς εἰσαγγελεῖς πρωτοδικείων.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι οἱ προβαίνοντες εἰς διορισμοὺς ὑπαλλήλων παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1305, ἢ 22 Φεβρουαρίου 1303.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἀρχείων τῶν δικαστῶν καὶ ἁπάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐπικυρωθεὶς δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

حكام وسائر باجله مأمورين عدليه‌نك سجل احواله دائر قلم النوب
مرعيت احكامنه بالاستيذان ارادهٔ سنيهٔ حضرت خلافتپناهى
شرفتعلق يورلمش اولان نظامنامه‌در

(Χουκκιὰμ βὲ σάηρ π·ιλδζοῦμλε μεεμουρὴν ἀδλὴγενὶν σιδζίλι ἀχβαλινὰ δ·αὴρ καλεμὲ ἀλινσὺπ μερὴγέτι ἀχκιαμινὰ π·ιλιστηζὰν ἰραδεῖ σενηγέϊ χαζρέτι χιλαφεττπεναχὴ σ·ερεφμουτεάλὴκ π·ουγιουρουλμοὺς· ὁλὰν νιζαμναμέ δ·ιρ

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προσόντων ἁπάντων τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων, τῶν παρέδρων, τῶν εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, ἀνακριτῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν, τῶν γραμματέων τῶν δικαστηρίων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων, (σιδζὶλ μουδ·ηρὴγετή).

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων θὰ εὑρίσκηται ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων ἀριθμὸς βιβλίων, ὧν θὰ γίνηται χρῆσις, ἀφοῦ προηγουμένως τεθῇ ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος ἡ σφραγὶς τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ πάσης σελίδος αὔξων ἀριθμός, σή-

μειωθῇ ἔν τε τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς ἁπασῶν τῶν σελίδων καὶ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἐγγραφῶν θὰ καταχωρῶνται κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον παντὸς ὑπαλλήλου καὶ κατὰ σειρὰν ἡ ὑπηρεσία, ἐξ ἧς προήχθη, τὸ μέρος τῶν σπουδῶν του, ἡ χρονολογία τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσαγωγῆς του, ἡ ἡλικία, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Ἐπίσης θὰ ἐγγράφωνται ἐν αὐτοῖς, παυομένου ἢ μετατιθεμένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ ἀμειβομένου καὶ τιμωρουμένου, τὰ αἴτια καὶ ἡ χρονολογία τῶν πράξεων τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Δι' ἕκαστον ὑπάλληλον ὑπάρχει ἰδιαίτερος φάκελλος, ἐν ᾧ θὰ φυλάττηται ἡ κεκυρωμένη ἔκθεσις τῆς βιογραφίας, ἣν ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων· ἀφοῦ δὲ καταχωρηθῇ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐγγραφῶν ἡ περίληψις τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν ὑποβαλλομένων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ πραγματευομένων περὶ εὐχαριστηρίων ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ παραπόνων κατ' αὐτοῦ, θὰ σημειοῦνται μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ βιβλίου εἰς τὸν φάκελλον· κατὰ τὸν τρόπον δὲ τοῦτον νὰ καταγράφωνται κατ' ἔτος τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους περιστατικά. Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ κρατῶνται διὰ τρόπου ἀπηλλαγμένου ὑπονοίας διαστροφῆς καὶ παραποιήσεως ἄνευ ξέσματος καὶ ἀποσβέσεως. Ἐὰν τυχὸν συμβῇ κατὰ τὴν ἐγγραφὴν λάθος τι, διαγράφεται ἡ ἐσφαλμένη λέξις καὶ φράσις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγινώσκηται, γραφομένης ἄνωθεν τῆς διορθώσεως, ἥτις ὑπογράφεται ἢ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ πρώτου πρωτοκολλητοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δέουσα πρᾶξις, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμου, κατὰ τῶν μὴ ὑποβαλόντων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας τὴν ἔκθεσιν τῆς βιογραφίας των, ἡ διεύθυνσις τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων

θλει ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγγράφου της εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐπειδὴ ἀρχῆθεν αἱ ἐκθέσεις τῶν βιογραφιῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων φυλάττονται, λαμβάνονται ἀπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποβαλόντων τὴν ἔκθεσιν τῆς βιογραφίας τον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων δύο ἀντίγραφα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπήν, τὸ δὲ ἕτερον μένει παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν ἀρχείων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἡ ἔκθεσις βιογραφίας, ἡ μὴ συνταχθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰ νενομισμένα, ἐπιστρέφεται τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἵνα οὗτος συμπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις. Δὲν λαμβάνονται δὲ ὑπ' ὄψιν αἱ ἐνδείξεις τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς βιογραφίας, ἀλλὰ θὰ ἐνεργῶνται αἱ δέουσαι ἐξετάσεις καὶ ἔρευναι, οἷαι ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων τῆς παύσεώς των ἐκ τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας ἀπὸ τῶν ἁρμοδίων γραφείων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Συνεπείᾳ τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν διαβιβάζονται παράπονα εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τῶν δικαστῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑποδεικνύει εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων τὰ ἐνεργηθησόμενα, κοινοποιουμένων αὐτῇ τῶν πρωτοτύπων ἢ ἀντιγράφων τῶν ρηθέντων ἐγγράφων. Τὸ ὑπουργεῖον ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως κακοδικίας θέλει γνωστοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν αἰτίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δικαστής τις ἢ ὑπάλληλος παρεπέμφθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς δίκην, τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, τουτέστιν ἂν κατεδικάσθη ἢ ἠθωώθη, ἀναλόγως δὲ τούτων ἐνεργεῖται ἡ δέουσα ἐγγραφὴ ἐν τῇ στήλῃ τῶν γεγονότων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ ὑπ' εὐθύνην του εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ζητουμένας πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων, ἵνα ὁρισθῇ ἡ δέουσα ἐνέργεια περὶ παύσεως, διο-

ρισμοῦ, μεταθέσεως καὶ προαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων· ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν περιστατικῶν ἀποδεικνύηται ἡ κακὴ διαγωγὴ ὑπαλλήλου τινός.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐπειδὴ θὰ δημοσιεύωνται διὰ τῆς δικαστικῆς ἐφημερίδος μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν λόγων αἱ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι κατὰ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὧν ἀποδεικνύεται ἡ κακὴ διαγωγή, ἡ διεύθυνσις τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων θέλει διαβιβάζῃ ἐγγράφως ταῦτα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Διὰ νὰ καθίσταται γνωστὸν ἂν αἱ πράξεις τῶν ἀρχείων ἐκτελῶνται προσηκόντως καὶ ἂν αἱ ἐγγραφαὶ καὶ τὰ βιβλία ἐνεργῶνται καὶ κρατῶνται τακτικῶς καὶ δεόντως, ἅπαξ ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐκ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς δύο ἄτομα ἵνα ἐξελέγχωσι καὶ ἐπιθεωρῶσι τὰς ἐγγραφάς· θέλουσι δὲ ὑποβάλλῃ ἐγγράφως καὶ ἐκ συμφώνου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν των ἐκθέτοντες τὰς σκέψεις αὐτῶν περὶ τῆς ἐπανορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας θὰ παρατηρήσωσι.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις συμφώνως πρὸς τὸ 11ον ἄρθρον ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἐφηρμόσθησαν ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, ἢ ὅτι συνέβησαν μεταβολαί, ὁ ὑπεύθυνος ὑπάλληλος, καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτοῦ παύονται τῆς ὑπηρεσίας, θεωρουμένου ὡς ὑπευθύνου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Θέλουσι διορισθῇ ἐπαρκεῖς καταχωρηταὶ καὶ γραμματεῖς διὰ τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τῶν ἐγγραφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1305, ἢ 22 Φεβρουαρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαδικασίας τῶν εἰς δίκην παραπεμφθέντων ὑπαλλήλων.

تجت محاكمه‌يه‌الناك مأمورلرك نتيجهٔ حكمك بيلديرلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Τάχτι μουχακεμεγὲ ἀλινὰν μεεμουρλερὶν
νετηδζεῖ χουκμοὺν π᾽ηλδ᾽ιριλμεσὴ χακκηντὰ ταχρατάτι ἀδληγέ).

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας τῶν πλείστων δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν παραπεμφθέντων εἰς δίκην, ἐσθ᾽ὅτε δὲ λίαν βραδέως ἀναφέρεται τοῦτο, ἐνῷ, ὅταν ὑπάλληλός τις εἰσαχθῇ εἰς δίκην, ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατ᾽ αὐτὸν νὰ καταχωρῆται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης, εἴτε ἀθωωθῇ εἴτε καταδικασθῇ. Ἕνεκα τῆς ἀριδήλου σπουδαιότητος τοῦ συστήματος τούτου αἱ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς διαγωγῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πράξεις ἐπεξετάθησαν διὰ τοῦ νόμου περὶ τῶν ἀρχείων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπειδὴ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ αἴτια καὶ αἱ πράξεις αἱ προκαλοῦσαι τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς δίκην παραπεμπομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐγγράφονται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου, εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῶν ἐγγραφῶν τῆς διαγωγῆς, ἐνόσῳ δὲν γνωστοποιεῖται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν αἱ ἐγγραφαὶ μένουσιν ἐλλειπεῖς, σπεύδομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ὅτι δέον νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς ἀνακοινωθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν τῶν προηγουμένως εἰς δίκην παραπεμφθέντων ὑπαλλήλων, ὧν ἐπερατώθη ἡ διαδικασία καὶ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν δυνατὴν ἐπίσπευσιν τῶν δικῶν τῶν δικαζομένων ὑπαλλήλων, ἀποστέλλοντες ἡμῖν κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων ἵνα τεθῶσιν αὗται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ φακέλλῳ.

Τῇ 28 Ρεπζὲμπρι λαχὴρ 1306, ἢ 20 Δεκεμβρίου 1304.

Τηλεγράφημα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

محاكم نظاميه مأمورلرينك صورت انتخابى حقنده تلغرافنامهٔ عدليه

(Μεχακίμι νιζαμιγὲ μεεμουρλερηνὶν σουρέτι
ἰντιχαπὴ χακκηντὰ τελεγραφναμεῖ ἀδληγέ).

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ κλητήρων τῶν τακτικῶν

δικαστηρίων, ὧν οἱ μισθοὶ ὡρίσθησαν δι' ἑτέρου τηλεγραφήματος, ἐνεργηθήσεται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐφεξῆς κανόνας.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ παρόντος τηλεγραφήματος συστηθήσεται ἐν μὲν τῇ κεντρικῇ Νομαρχίᾳ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἐπόπτου, τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ ἐφετείου καὶ πρωτοδικείου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου, ἐν δὲ ταῖς διοικήσεσιν ἐπίσης ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ πρωτοδικείου, τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Νομαρχίας θέλει ἐκλέξῃ τοὺς γραμματεῖς, ἀνακριτάς, ἐκτελεστάς, κλητῆρας καὶ ὑπηρέτας τοῦ ἐφετείου καὶ τῶν πρωτοδικείων τῆς κεντρικῆς Νομαρχίας καὶ τῶν ὑποδιοικήσεων τῶν διοικουμένων ὑπ' αὐτῆς, συνάμα δὲ καὶ τοὺς ἀκολούθους παρέδρους τοῦ ἐφετείου καὶ τῶν κεντρικῶν πρωτοδικείων ἐκ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ τῶν ἱκανῶν καὶ τιμίων, προτιμωμένων τῶν ἤδη ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑπηρετούντων ἱκανῶν γραμματέων ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ θέλει ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν Νομαρχίαν. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τῆς διοικήσεως θέλει ἐκλ ξῃ τοὺς γραμματεῖς, τοὺς βοηθοὺς τῶν ἀνακριτῶν, τοὺς ἐκτελεστάς, τοὺς κλητῆρας, καὶ τοὺς ὑπηρέτας τῶν πρωτοδικείων τῆς τε κεντρικῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξηρτημένων ὑποδιοικήσεων, συνάμα δὲ καὶ τοὺς ἀκολούθους παρέδρους τοῦ κεντρικοῦ τῆς διοικήσεως πρωτοδικείου ἐκ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν ἱκανωτέρων, προτιμωμένων τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἱκανῶν γραμματέων ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐντὸς δύο ἑβδομάδων θέλει ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὸν διοικητήν, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου θέλει ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Νομάρχην, ἐπισυναπτομένων εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀνακριτῶν καὶ γραμματέων, οἵτινες θὰ διορίζωνται μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν. Ὁ Νομάρχης θέλει ἀποστείλῃ ἐπίσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου τὰς παρὰ τῶν διοικήσεων ἀποστελλομένας καὶ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς διδομένας ἐκθέσεις· οὐχ ἧττον ὅμως οἱ γραμματεῖς καὶ λοιποὶ οἱ ἐκλεχθησόμενοι διὰ τὰ πρωτοδικεῖα τῶν διοικήσεων καὶ τῶν ὑποδιοικήσεων καθὼς καὶ οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων θέλουσιν ἀρχίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν των μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διοικήσεως καὶ τὴν εἰς τὸν διοικητὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐκθέσεως, ἐπίσης καὶ οἱ ἀκόλουθοι πάρεδροι, γραμματεῖς καὶ λοιποὶ ἐκλεχθησόμενοι διὰ τὸ ἐφετεῖον καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τῆς κεντρικῆς Νομαρχίας,

ἅμα ὡς ἐκλεχθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Νομαρχίας καὶ ἐπιδοθῇ ἡ ἔκθεσις αὐτῆς εἰς τὸν Νομάρχην.

Οἱ δικαστικοὶ ὅμως ἐπόπται μεταβαίνοντες πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὰς διοικήσεις καὶ ὑποδιοικήσεις ἐὰν παρατηρήσωσιν, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπιτροπῶν τῆς διοικήσεως δὲν ἐνηργήθησαν πρεπόντως καὶ διωρίσθησαν ἀνίκανοι, θέλουσι παύῃ αὐτοὺς καὶ ἐκλέγῃ εἰς τὴν θέσιν των ἱκανοὺς καὶ ἁρμοδίους, ἐνοχοποιῇ τὴν ὀλιμέλειαν τῆς ἐκλεκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γενικῶν ἐκλογῶν θέλουσιν ὑφίστασθαι ἐπίσης αἱ εἰρημέναι ἐπιτροπαί, ὁηλαδὴ ἐν ἀνάγκῃ θέλουσι συνέρχεσθαι καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διατυπωθὲν σύστημα ἐκλέγῃ τοὺς διαδόχους τῶν κατὰ τὸν νόμον ἕνεκα τῆς διαγωγῆς των παυομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ παραιτουμένων ἢ ἀποθνησκόντων.

Ἀνακοινωθεισῶν τῶν ἄνω διαγραφομένων λεπτομερειῶν εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς δικαστικοὺς ἐπόπτας, δέον καὶ παρ' ὑμῶν ταχέως νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1295.

Τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ πεδέδρων δικαστῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν ἐπαρχιῶν.

دلشره محاكم نظميه سنه تعيين اولنه‌جق اعضانك صورت انتخابى حقنده تحريرات عدليه

(Τασ'ρὰ μεχακίμι νιζαμιγεσιντὲ ταγὴν
διουναὸζὰκ ἀζανὶν σουρέτι ἰντιχαπ'ὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Ἐνῷ κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμον δέον οἱ ἡμίσεις τῶν παρέδρων δικαστῶν τῶν ἐφετείων τῶν Νομαρχιῶν καὶ ἅπαντες οἱ πάρεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων καὶ διοικήσεων νὰ διορίζωνται καὶ μισθοδοτῶνται ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐν τούτοις μὴ ὑπάρχοντος ἀντικρύσματος τῶν δαπανῶν τούτων, εἶχεν ἀποφασισθῇ κατόπιν ἅπαντες οἱ δικαστικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι νὰ ὦσι τό γε νῦν ἐπίτιμοι καὶ τὰ περὶ τούτου ἀνεκοινώθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ρεδζὲπ 1296 ἐγγράφου ἡμῶν. Ἐπειδή, ὡς γενήσεται ὑμῖν γνωστὸν ἐξ ἄλλης γνωστοποιήσεως, κατοι, εὑρεθέντος ἤδη ἀντικρύσματος τῶν μισθῶν τῶν παρέδρων, ἀπαιτεῖται ν' ἀκυρωθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκείνη ἀπόφασις· ἐν τούτοις ἕνεκα

λόγων καὶ σκέψεών τινων ἐνεκρίθη, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν παρέδρων διὰ μόνην τὴν φορὰν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον ἀνέκαθεν ἐν ταῖς Νομαρχίαις σύστημα, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν παρέδρων τῶν δικαστηρίων νὰ ᾖ σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τῶν δικαστηρίων νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ Ὑψηλότατος πρωθυπουργὸς διὰ διαταγῆς Αὐτοῦ ἀναγγείλας τὴν ἐπὶ τούτου ἔκδοσιν Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, διέταξε νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἀνεκοινώθη δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ἐπόπτας τῶν Νομαρχιῶν.

Διὰ ταῦτα ἀπαιτεῖται ἵνα ἐκλεχθῶσιν οἱ πάρεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων καὶ οἱ ἐμμίσθως ἢ ἐπιτίμως διορισθησόμενοι πάρεδροι τῶν ἐφετείων κατὰ τὸν περὶ Νομαρχιῶν νόμον, δηλαδὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 1, 2, 3 καὶ 4 κεφαλαίου τοῦ Ε' τίτλου τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ᾖ σύμφωνος κατὰ τὴν ὑψηλὴν ἀπόφασιν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ἵνα, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιτίμων καὶ ἐμμίσθων παρέδρων, ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητος αὐτῶν, τουτέστιν ἐκ τῶν τεσσάρων παρέδρων, οἱ ὁποῖοι διορισθήσονται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν τμημάτων τῶν ἐφετείων τῶν Νομαρχιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, μισθοδοτηθῶσι σχετικῶς οἱ δύο ἱκανώτεροι, οἱ δὲ λοιποὶ δύο διορισθῶσιν ἐπιτίμως κατὰ τὸν νόμον καὶ ἵνα μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων παρέδρων οἱ ἤδη ὑπάρχοντες ἐξακολουθῶσι νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀνικάνων δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπαρχιῶν.

Μολονότι προτείνεται ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἡ ἐπικύρωσις τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῶν γραμματέων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν διορισθησομένων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια, ἐν τούτοις κατὰ τὸν νέον διοργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καθιερώθη τὸ σύστημα νὰ ὑποβάλληται τοῦ λοιποῦ ὁ διορισμὸς τῶν ἀκολούθων δικαστῶν, τῶν πρώτων γραμματέων, τῶν γραμματέων, τῶν ἐκτελεστῶν, ἀῶν κλητήρων καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἐφετείων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπόπτου, τοῦ προέδρου καὶ ἀντι-

πρωτοδικείου, τοῦ ἐφετείου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ ἐμπορο-δικείου, ὁ δὲ διορισμὸς τῶν ἀκολούθων δικαστῶν τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων, τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν γραμματέων δι' ἐκθέσεως τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἀντιπρωτοδικείου τῶν πρωτοδικείων, τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ τῶν πρωτοδικείων τῶν ἐμπορικῶν καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, τῶν γραμματέων τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων διὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν προεδρευόντων εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ναηπῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων προέδρων τῶν ἐμπορικῶν δικείων, ὑποβαλλομένων εἰς τὸν δικαστικὸν ἐπόπτην, ὅστις θέλει ἀποστείλῃ αὐτὰς δι' ἐγγράφου του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· ἐὰν δὲ οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται μεταβαίνοντες πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὰς διοικήσεις καὶ ὑποδιοικήσεις παρατηρήσωσι μεταξὺ τῶν ἀκολούθων δικαστῶν, τῶν γραμματέων, τῶν ἐκτελεστῶν καὶ τῶν κλητήρων ἀνικάνους, νὰ παύωσιν αὐτοὺς καὶ διορίζωσιν εἰς τὴν θέσιν των ἱκανοὺς καὶ καταλλήλους, καθιστῶντες δὲ ὑπευθύνους τοὺς διορίσαντας αὐτοὺς προέδρους καὶ λοιποὺς νὰ ἀναφέρωσι τὸ πρᾶγμα ἀμέσως ἐνταῦθα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγνωστοποιήθη εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας, τοὺς δικαστικοὺς ἐπόπτας, τοὺς προέδρους τῶν εἰρημένων δικαστηρίων καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς νὰ ἐκτελέσητε οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 19 Σεββαλ 1296, ἢ 22 Σεπτεμβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ μὴ διορισμοῦ τῶν ἐλλειματιῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀφειλόντων εἰς τὸ Δημόσιον.

آجیقده بولنان مأمورینڈن ذمت میریسی اولنلرك مأموریتده تعیین اولنماسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἀτσικτὰ πουλουνὰν μεεμουριντὲν ζιμμέτι μουραγεσὴ ὁλανλαρὶν μεεμουρηγεττὲ τὰγὴν ὁλούνμαμαση χαχκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐλλειμματιῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀφειλόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἀναβάλλουσι τὴν πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς των μέχρις ὅτου διορισθῶσιν εἰς ἄλλην θέσιν, λόγῳ ὅτι δὲν δύνανται νὰ πληρώσωσιν, τυγχάνει δὲ κεκανονισμένον νὰ μὴ διορίζωνται οἱ τοιοῦτοι εἰς ἑτέραν θέσιν πρὶν ἢ καταβάλωσι τὴν ὀφειλήν των· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέφερεν ἡμῖν, ὅτι, τῇ ἀποφάσει τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῶν διοριζόντων εἰς θέσιν ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου θὰ εἰσ-

πράττηται τὸ χρέος αὐτῶν, ὅτι ἀνεκοινώθη δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καὶ ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου Ὑπουργείου.

Κοινοποιηθέντος τοῦ πράγματος τοῖς ἁρμοδίοις, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 14 Μουχαρρὲμ 1300, ἢ 15 Νοεμβρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν πρωτείων τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ولايده بولنان مأمورين عدليه‌نك حق تقدملرى حقنده تحريرات عدليه

(Βιλαγεττὲ πουλουνὰν μεεμουρήνι ἀδλιγενὶν χάκκη τεκαδδουιμλαρὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 27 Ζηλκαδὲ 1296 καὶ ὑπὸ ἀριθμὸν 20 ἐγγράφου ὑμῶν περὶ τῆς διασαφήσεως τοῦ δικαιώματος τῶν πρωτείων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, ἠρωτήθη ἡ διεύθυνσις τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων, ἥτις ἐπισημειωτικῶς ἀνέφερεν ὅτι, κατὰ τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου σύστημα, αἱ συντασσόμεναι ἐκθέσεις δέον νὰ σφραγίζωνται α' ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, β' τῶν προέδρων τῶν ἐφετείων, γ' τοῦ εἰσαγγελέως, δ' τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, ε' τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ στ' τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἐφ' ᾧ ἀπεστάλη τὸ παρὸν ἵνα ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 30 Μουχαρρὲμ 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἰσχύος τῆς κατὰ περιτροπὴν διαδοχῆς αὐτῶν.

مأمورين عدليه‌نك صورت انتخابى وتسلسل قاعده‌سنك اجراسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεεμουρήνι ἀδλιγενὶν σουρέτι ἰντιχαπὴ βὲ τεσελσοὺλ καϊδεσινὶν ἰδζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ.)

Διεγείρονται παράπονα περὶ τῶν δυσχερειῶν τῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων καὶ τῶν καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τῆς ὀλιγωρίας καὶ ἀμεριμνησίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπειδὴ ἡ δέουσα ἐφαρμογὴ τῶν δικαστικῶν νόμων τῶν περιφρουρούντων τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἤρτηται ἐκ τῆς ἱκανότητος καὶ εὐθύτητος τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουσι τὸ μέσον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν·

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δέον νὰ καταβάλληται ἔκτακτος προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια·

Ἐπειδή, συμφώνως πρὸς τὴν περὶ διαδοχῆς ἀρχὴν τὴν καθιερωθεῖσαν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, κατὰ τὴν γενομένην μεταρρύθμισιν ἀπαιτεῖται νὰ ἐκλέγωνται καὶ διορίζωνται κατὰ σειρὰν καὶ δικαίως οἱ ἱκανώτεροι τῶν ὑπαλλήλων, ὑπεχόντων εὐθύνην τῶν ἀποτελμώντων νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ παράβασιν αὐτῆς·

Διὰ ταῦτα, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑψηλοῦ πρωθυπουργείου, διατάσσοντος ἵνα τὰ μέσα τῆς ἐκλογῆς διατεθῶσι κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν καθηκόντων καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν μέτρων καὶ λόγων τῆς διαρκοῦς λειτουργίας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ τὰ δελτία τῶν ἐκλογῶν ἀποστέλλωνται δι' ἐγγράφων ὑπογεγραμμένων καὶ σφραγιζομένων ἰδιαιτέρως, ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς ἀπὸ 2 Ραμαζὰν 1299 ἐγκυκλίου.

Ἐφ' ᾧ ἐκτυπωθέντων ἤδη τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐγκυκλίων, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα, τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τῶν ὑπαλλήλων διευθύνσεως ἵνα διαβιβάσητε αὐτὰ τοῖς ἁρμοδίοις σὺν τῇ ὑπομνήσει τοῦ νὰ ἐκτελῶνται διαρκῶς αἱ διατάξεις αὐτῶν.

Τῇ 26 Φεβρουαρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐγκύρου ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν παρέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων.

طشره محاكى اعضاسنك وقت وزمانيله انتخاب وتعيين حقنده تحريرات عدليه

(Τασρὰ μεχακιμὴ ἀζασινὴν βὰκτ οὺ
ζεμαλῆλε ἐντιχὰπ οὺ τὰγγηνὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐκ τῶν γενομένων ἀντιρρήσεων καὶ παραπόνων ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἴς τινα μέρη δὲν ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἀμέσως οἱ ἀντικαταστάται τῶν παρέδρων τῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν ἔλιξεν ἡ νόμιμος προθεσμία καὶ ὅτι τοιουτοτρόπως οἱ πάρεδροι οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ἐκπληροῦντες καθήκοντα δικαστοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἀρχὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν

παρεδρων δικαστῶν τῶν δικαστηρίων τούτων τυγχάνει ἡ ἔναρξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐνῷ ἀπαιτεῖται αἱ ἐκλογαὶ νὰ ἀρχίζωσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν αἱ ἐκλογαὶ δέον νὰ ὦσι συμπεπληρωμέναι καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους νὰ ἀποσύρωνται τῆς ὑπηρεσίας οἱ συμπληρώσαντες τὴν περίοδον αὐτῆς πάρεδροι καὶ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς ἃ διωρίσθησαν οἱ ἀντ' αὐτῶν ἐκλεγέντες· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἐκλογαὶ ἄρχονται μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους καὶ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ρηθέντων παρέδρων.

Ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται τὴν παρέλευσιν χρόνου μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν εἰρημένων παρέδρων τοῦ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια μῆνάς τινας πλέον τῆς προθεσμίας των, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαῖνον εἰς τὰ νενομισμένα προκαλεῖ παράπονα· ἐπειδὴ δὲ ἐνίοτε αἱ ἐκλογαὶ ἄρχονται περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους.

Διὰ ταῦτα ἀνεκοινώθη δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν ἀνεξαρτήτως διοικουμένων διοικήσεων ἵνα τοῦ λοιποῦ καταβάλλωσι πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως αἱ ἐκλογαὶ τῶν παρέδρων τῶν δικαστηρίων ἐνεργῶνται κατὰ τὰ προειρημένα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Μαρτίου ὦσι συμπεπληρωμέναι αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτὰς πράξεις, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Μαρτίου οἱ νέοι πάρεδροι νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια δι' ἃ διωρίσθησαν.

Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε ἵνα καὶ παρ' ὑμῖν ληφθῶσι πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον.

Τῇ 4 Ρεδζὲπ 1306, ἢ 22 Φεβρουαρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δι' ἧς διατάσσονται νὰ παρευρίσκωνται ἐγκαίρως οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

مأمورين عدليه‌نك مأموريتلرنده وقت وزمانيله بولندرلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεεμουρήνι ἀδληγενὶν μεεμουρηγετλεριντὲ βὰχτ οὖ ζεμανῆλε π'ουλουνδ'ουρουλμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Καθὰ ἐπληροφορήθη ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἐπειδὴ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων τακτικῶς μὴ φοιτώντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἀπουσιάζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν δικαστηρίων εἷς καὶ δύο πά-

ρεδροι, καὶ ἐνῷ δὲν παρευρίσκονται εἷς ἢ δύο πάρεδροι δικαστηρίου συγκειμένου ἐκ τριῶν ἢ πέντε προσώπων, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς λοιποὺς νὰ προβῶσιν εἰς διαδικασίαν· αἱ ὑποθέσεις τῶν δικαστηρίων δὲν διεξάγονται τακτικῶς καὶ ταχέως συνῳδὰ τῇ ὑψηλῇ βουλήσει.

Ἐνῷ οἱ κανονισμοὶ τῶν δικαστηριων καὶ οἱ καθιερωμένοι κανόνες αὐτῶν ἐπιβάλλουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρευρίσκωνται οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀργίας, ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὐλάχιστον ἐπὶ πέντε ὥρας καθημερινῶς, οἱ δὲ πρόεδροι δηλῶσι καὶ ἐντέλλωνται τοῖς ὑπαλλήλοις ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν τόν τε χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς φοιτήσεως αὐτῶν, συντάσσοντες συνάμα πίνακα ἀναρτώμενον εἰ τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου· θεωρῆται ὡς παραιτούμενος ὁ ἀπουσιάζων ἄνευ νομίμου λόγου τρὶς κατὰ μῆνα, γνωστοποιῶνται κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ ἀσθένειαι καὶ τὰ αἴτια τῶν ἀναγκαζομένων νὰ ἀπουσιάζωσι ἕνεκεν νομίμου αἰτίας καὶ ἀδιαθεσίας καὶ νὰ ἀποστέλληται ἀντὶ τοῦ μὴ παρευρισκομένου εἰς τὸ δικαστήριον παρέδρου ἕνεκεν νομίμου λόγου προσωρινὸς πάρεδρος ἐξ ἄλλου δικαστηρίου ἢ ἀκόλουθος πάρεδρος· ραθύμως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνωμαλία αὕτη τῆς φοιτήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἕνεκα τῆς ὁποίας αἱ ὑποθέσεις τῶν ἐχόντων δίκας παρατείνονται ἐπ' ἄπειρον, ἀναβάλλεται ἡ δίκη τῶν πεφυλακισμένων καὶ συνάμα κατὰ φυσικὸν λόγον οἱ πτωχοὶ οὐ μόνον δὲν δύνανται νὰ προσπορισθῶσι τὰ πρὸς ζωάρκειαν κατὰ τὸν χρόνον, ὅστις ἀπόλλυται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἀλλὰ ἀναγκάζονται νὰ ὑποκύπτωσι εἰς πλείστας δαπάνας.

Περιττῆς οὔσης τῆς ὑπομνήσεως ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τυγχάνει ὅλως ἀντίθετος πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπιθυμίαν, ἀνεκοινώθη ἡμῖν διὰ Βεζυρικῆς διαταγῆς ὅτι ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὴ Διαταγή, δι' ἧς ὁρίζεται νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον ὅτι δέον νὰ προληφθῇ ὁριστικῶς ἡ κατάστασις αὕτη, ἐφαρμοζομένου καθ' ἁπάντων ἀδιακρίτως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν καθεστώτων νόμων καὶ διατυπώσεων περὶ τῆς φοιτήσεως τῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς ποσῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρόκειται νὰ δυσαρεστηθῇ τις καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ Αὐτοκρατορικὸν τοῦτο Διάταγμα νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς τὸ εἰρημένον σύστημα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἱκανὰ κεκυρωμένα ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ὅπως ἀνακοινώσητε συντόνως εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἵνα ἐπιστήσωσι πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τούτου Διατάγματος, καὶ μὴ τολμήσωσι νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ παράβασιν αὐτοῦ.

Τῇ 29 Ἰανουαρίου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑπὸ πάντων τῶν ὑπαλλήλων ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως καὶ τηρήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

بالعموم مأمورينك حسن آقاى وظائفه رعايت ايتملرى حقنده تحريرات عديده

(Π·ὶλ οὑμοὺμ μεεμουριγνὶν χούσνι ἠφάτ βεζαηφὲ ριαγὲτ ἐηλειμελερὴ χακκιντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγε).

Εἰ καὶ ἀπαιτεῖται ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι νὰ διεξάγωσι τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ τὸ δίκαιον, τηροῦντες ἄκραν ἀμεροληψίαν καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ ὑψηλὴ θέλησις, ἐν τούτοις μετὰ λύπης παρατηρεῖται ὅτι ὑπάλληλοί τινες προβαίνουσιν εἰς πράξεις ἐναντίας τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ ἀπροδούσας εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς κυβερνήσεως προκαλοῦντες τὰ παράπονα τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ εἶναι φανερὸν ὅτι οὐδόλως τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέπονται, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ παρορᾶθῶσι, δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος συνιστῶμεν ἵνα τοῦ λοιποῦ προσέχωσιν οἱ ὑπάλληλοι νὰ διεξάγωσι τὰς ὑποθέσεις, συμφώνως πρὸς τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατυπώσεις, δικαίως καὶ ταχέως, νὰ μὴ παρέχωσιν ἀφορμὰς παραπόνων, μὴ ἀναβάλλωσιν ἄνευ λόγου τὰς ὑποθέσεις, μεριμνῶντες περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διὰ τῶν παρανόμων πράξεών των προκαλέσωσι παράπονα, θέλουσιν ἐκτελεσθῇ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς τὰ δέοντα, ἐνεργουμένων τῶν ἀναγκαίων ἐξετάσεων· δέον συμμορφούμενοι πρὸς ταῦτα νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχήν των εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισπεύσητε τὴν κοινοποίησιν αὐτῶν οἷς δεῖ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ.

Τῇ 27 Δεκεμβρίου 1305 ἢ 27 Φεβρουαρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑποβολῆς παραπόνων κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν αὐτῶν.

مأمورين عدليه علیهنده اولنه جق
شكايتلر تحقيقات كافيه دن صكره واقع اولمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεμουρήνι ἀδλιγὲ ἀλεγχιντὲ ὀλσυναδζὰκ
σικιαγετλὲρ τεχχικάτι κιαφιγεδ'ὲν σόνρα βακὴ ὀλμασὴ
χακκηντὰ ταχριράτι ἀδλιγέ).

Συνεπείᾳ ἐγγράφων τῶν Νομαρχῶν καὶ διοικητῶν ἀποστελλομένων τῷ Ὑπουργείῳ, δι' ὧν ὑποβάλλονται παράπονα κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον προβαῖνον εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις ἐκτελεῖ τὰ δέοντα ἀναλόγως τῶν ἀποδεικνυομένων γεγονότων, ἰδίᾳ δὲ δίδεται μεγάλη σπουδαιότης εἰς τὰς παραστάσεις τῶν Νομαρχῶν, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται νὰ ἐπιτηρῶσιν ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις. Ἐν τούτοις παραχωροῦνται εἰς χεῖρας τινῶν τῶν συνεπείᾳ παραπόνων κατὰ τῆς κακῆς διαγωγῆς παυομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐκθέσεις ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑποβαλόντων παράπονα, ἵνα διατηρηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, ἢ συστατικὰ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς, ὅπως διορισθῶσιν εἰς ἄλλην θέσιν, τοῦθ' ὅπερ δυσχεραίνει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐπειδὴ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ παυθῶσι μόνον ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας, μὴ διοριζόμενοι μετὰ ταῦτα πρὶν ἢ ἀποδείξωσι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τυγχάνουσιν ἀθῶοι τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς πράξεως· ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ ἐκλογὴ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργεῖται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, μετὰ δὲ τὴν παῦσιν αὐτῶν, οὗτοι ἀποτείνονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο, οὕτω δὲ καθίσταται δυσχερὴς ἡ μυστικὴ ψηφοφορία· ἐπειδὴ ἑπομένως αἱ ἐκθέσεις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἀποδεικνύονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀτελεσφόρητοι. Διὰ ταῦτα παρεκαλέσαμεν τοὺς ἁρμοδίους ἵνα, ἀντὶ ἀτόπων πληροφοριῶν κατὰ ἢ ὑπὲρ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὑποβάλλωσιν ἐκθέσεις κατόπιν ἀκριβῶν καὶ ἐπαρκῶν ἐξετάσεων. Γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος τοῖς λοιποῖς Νομάρχαις, ἀναφέρομεν καὶ ὑμῖν αὐτὸ διὰ τὰ περαιτέρω.

Τῇ 1 Ραμαζὰν 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐγκαίρου διεκπεραιώσεως τῶν εἰς τὰ γραφεῖα παραπεμπομένων ἐγγράφων.

دوائر حواله اولنان اوراقك وقت و زمانيله رؤيتی حقنده تحريرات عدليه

(Δ'εβατηρὲ χαβαλὲ ὀλουνὰν ἐβρακτὴν βὰκτ οὖ ζεμανῆλε ρουγετὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδή, ἐνῷ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις τὰ παραπεμπόμενα εἰς τὰ ἀρμόδια γραφεῖα ἀπαιτεῖται νὰ διεκπεραιῶνται ἐγκαίρως, διεγείρονται παράπονα κατά τινων γραφείων ὡς ἀναβαλλόντων τὴν διεκπεραίωσιν αὐτῶν, τὸ Ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ διέταξεν ὅτι ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα νὰ θεωρῶνται ὑπεύθυνοι οἱ ὑπάλληλοι οἱ γινόμενοι παραίτιοι διεγέρτεως παραπόνων ἕνεκα ὀλιγωρίας καὶ ἀμελείας ὡς πρὸς τὴν διεκπεραίωσιν τοιούτων ἐγγράφων ἐν τοῖς ἁρμοδίοις γραφείοις.

Ἐπειδὴ εἶναι φανερὸν ὅτι δέον νὰ καταβάλληται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τούτου Διατάγματος, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραμικροτέρας ραθυμίας, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἅπαντες οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐπίσης προσπαθῇ καὶ φροντίζῃ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι κοινοποιήσεις εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια καὶ γραφεῖα καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἐκτελέσητε τὰ εἰκότα.

Τῇ 21 Ἀπριλίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς δικαστηρίοις παρέδρων δικαστῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων

طشره محاكم نظاميه سنده بولنه جق مأمورلره تخصيص قلنان معاشلرينه دائر تحريرات عدليه

(Τασ'ρὰ μεχακίμι νιζαμηγεσιντὲ π'ουλουναδζὰκ μεεμουρλερὲ ταχσὴς κηλινὰν μεασ'λαρηνὰ δ'αὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τῇ ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡρίσθη οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 16ον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου διοριζόμενοι δύο πάρεδροι δικασταὶ τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων νὰ λαμβάνωσι μη-

νιαῖον μισθὸν ἀνὰ διακόσια πεντήκοντα γρόσια, οἱ δὲ κατὰ τὸ 20 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου διοριζόμενοι εἰς τὸ ποινικὸν τμῆμα εἰς ἃ διαιροῦνται τὰ πρωτοδικεῖα τῶν διοικήσεων πάρεδροι, ἀνὰ τετρακόσια γρόσια, οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 διοριζόμενοι εἰς ἕκαστον τῶν δύο τμημάτων ἔμμισθοι δύο πάρεδροι, ἀνὰ χίλια γρόσια, οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 καὶ 35 διοριζόμενοι εἰς ἕκαστον τμῆμα τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων καὶ τῶν ἐφετείων ἀκόλουθοι πάρεδροι θὰ λαμβάνωσιν ἀνὰ τριακόσια γρόσια ἕκαστος· νὰ διορισθῇ εἰς ἕκαστον πρωτοδικεῖον παντὸς πρωτοδικείου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ τετρακοσίων γροσίων εἷς πρῶτος γραμματεὺς καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ διακοσίων γροσίων, εἷς δεύτερος γραμματεύς, καίτοι κατὰ τὸ 16ον ἄρθρον τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκτελεῖ εἷς τῶν παρέδρων δικαστῶν· ἐν τούτοις εἰς πᾶν πρωτοδικεῖον ὑποδιοικήσεως ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης ἀνάγκης ἀπεφασίσθη νὰ διορισθῇ εἷς βοηθὸς ἀνακριτὴς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ τριακοσίων γροσίων, εἰς πᾶν δὲ πρωτοδικεῖον διοικήσεως ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἐπὶ μισθῷ ἑξακοσίων γροσίων, καὶ εἰς ἕκαστον ἐφετεῖον ἐπίσης ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἐπὶ μισθῷ χιλίων γροσίων· εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ τμήματα τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων καὶ τῶν ἐφετείων τῶν Νομαρχιῶν νὰ διορισθῶσιν ἀνὰ δύο γραμματεῖς ἐπὶ μισθῷ τριακοσίων γροσίων δι' ἕκαστον, ἤτοι τέσσαρες, ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ τοῦ νὰ ἀνήκῃ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ἡ ἐκτέλεσις τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων εἰς τοὺς προέδρους, νὰ διορισθῇ παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως εἷς ἐκτελεστὴς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ πεντακοσίων γροσίων, παρὰ δὲ τῷ πρωτοδικείῳ τῆς κεντρικῆς Νομαρχίας ἐπίσης εἷς ἐκτελεστὴς ἐπὶ μισθῷ ἑπτακοσίων πεντήκοντα γροσίων· οἱ κατὰ τὸ 18ον ἄρθρον παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις τῶν ὑποδιοικήσεων καὶ διοικήσεων διοριζόμενοι δύο κλητῆρες θὰ λαμβάνωσι μηνιαῖον μισθὸν ἐξίσου πρὸς ἑκατὸν ἑξήκοντα γρόσια καὶ οἱ παρὰ τῷ ἐφετείῳ διοριζόμενοι τέσσαρες κλητῆρες ἐπίσης πρὸς ἑκατὸν ἑξήκοντα γρόσια καὶ τέλος νὰ διορισθῇ παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις τῶν ὑποδιοικήσεων καὶ διοικήσεων ἀνὰ εἷς ὑπηρέτης (ὀδαξῆ) ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ πεντήκοντα γροσίων καὶ παρὰ τοῖς ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν ἀνὰ ἑκατὸν γρόσια.

Προκληθέντος ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τὸ Ὕψηλὸν πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Αὐτοκρατορικὸν τοῦτο Διάταγμα ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς ἐπόπτας τῶν δικαστηρίων, δέον νὰ ὁρισθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων, τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ἐκτελεστῶν, τῶν κλητήρων καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἐφετείων τῆς Νομαρχίας καὶ

τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καὶ νὰ διορισθῶσιν οὗτοι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τηλεγραφήματι ὑμῶν διατυπουμένας συστάσεις.

Τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀφαιρέσεως 5 τοῖς 100 κατὰ τὸν ἐπὶ τούτου κανονισμὸν ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν ἁπάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1297.

طقسان يدى سنه‌سى مارتندن اعتباراً بالجمله مأمورين عدليه معاشلرندن
قرارنامه‌سى موجبنجه يوزده بش توقيفاتك اجرا
اولنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Δοχσὰν γεδ·ὴ σ·ηνεσὴ μαρτιντὰν ἡτιπ·άρεν π·ιλζοῦμλε μεειμουρήνι
ἀδλ·ηγὲ μεασ·ατιντὰν καραρναμετὴ μουδδζουπ·ίνδζε
γιουζδ·ὲ π·ές· τεδκηφατὶν ἰδζρὰ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλ·ηγέ).

Ἀποφασισθέντος ἤδη νὰ ἀφαιρῶνται 5 τοῖς 100 ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν ἁπάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1297 ἔτους διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, καὶ ἐκτελεσθέντων ἐνταῦθα τῶν δεόντων, τὸ λογιστήριον ἀνέφερεν ἡμῖν νὰ γνωστοποιήσωμεν δι' ἐγκυκλίου τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ, εἰς ἣν τυγχάνει ἀνατεθειμένον τὸ λογιστικὸν μέρος, ὅτι δέον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ τούτου τὰ δέοντα. Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 28 Δζεμάζηλ-ἐββὲλ 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς ἐκπτώσεως τοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἀκολούθων παρέδρων τῶν ἐφετείων καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

محاكم استينافيه اعضا ملازملرى واوطه‌جيلرى
معاشلرندن خمس تنقيحاتك اجرا اولنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακίμι ἰστηναφηγὲ ἀζὰ μουλαζιμλερὴ βὲ ὸδ·αδζηλερὴ
μεασ·λαριντὰν χούμους τενκηχατὶν
ἰὸζρὰ ὁλούνμαμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλ·ηγέ).

Συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ 5

τοῖς 100 τῶν ἀκολούθων παρέδρων τοῦ ἐφετείου καὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἶχον ἀνακοινωθῇ τὰ δέοντα τῇ 29 Δζεμαζηλεββὲλ 1298. Ἐπειδὴ κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ Ὑψηλοῦ Πρωθυπουργείου μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ἀφαιρῆται τὸ πέμπτον τοῦτο, τουτέστι νὰ πληρώνωνται οἱ μισθοὶ τῶν ἀκολούθων τούτων παρέδρων, καθὼς καὶ οἱ τῶν ἀκολούθων τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, ὡς καὶ πρότερον ἀνὰ 270 γρόσια, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἐφετείου ἀνὰ ἐννενήκοντα γρόσια καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν πρωτοδικείων 45 γρόσια.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ λογιστήριον ἀνέφερεν ὅτι δέον δι' ἐγκυκλίου νὰ γνωστοποιηθῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Ὀκτωβρίου τούτου αἱ εἰρημέναι μισθοδοσίαι θὰ πληρώνωνται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ὅτι δέον εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐξόδων οὕτω νὰ καταχωρῶνται, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

21 Ζηλχιττσὲ 1298, ἢ 2 Νοεμβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς παροχῆς τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀπουσιαζόντων προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων εἰς τοὺς ἀναπληροῦντος αὐτοὺς παρέδρους.

طشره محاكى رؤساسنك غيابى حالنده
خس معاشنك وكالت ايدمجك اعضايه ويرلمسنه دائر تحريرات عدليه

(Τασ'ρὰ μεχακιμὴ ρουεσασινὶν
γραπ'ὴ χαλιντὰ χούμους μεὰσ'ινὶν βεκιαλὲτ ἠδ'εδζὲκ ἀζαγιὰ
βηριλιμεσινὲ δ'αὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι προηγουμένως ἀνεκοινώθη δι' ἐγκυκλίου, ὅτι, ὑσάκις ἀπαιτεῖται ἕνεκα θανάτου ὑπαλλήλου τινός, ἢ προσκλήσεως διὰ διαδικασίαν, ἢ ἄλλων αἰτιῶν, νὰ ἐνεργῆται ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐπιτροπικῶς, τὸ σύστημα τῆς προσθήκης τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης εἰς τὴν ἀρχικὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναπληροῦντος ὑπαλλήλου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κανονισμοῦ, νὰ ἐφαρμόζηται μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μὴ θεωρουμένους ὡς δικαστάς, οἷοι οἱ ἐπόπται, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς δικαστάς, δι' οὓς ὁ νόμος ὁρίζει νὰ ἀναπληρῶνται ἀμοιβαίως· ἐν τούτοις ἐπειδή, προκειμένου νὰ ἀναπληρώσῃ πάρεδρός τις δικαστὴς τὸν ἀπόντα πρόεδρον, ἀρνοῦνται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀμέσως, καθόσον εἰσέτι

οἱ πάρεδροι τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων διοριζόμενοι δι' ἐκλογῆς τῶν κατοίκων λαμβάνουσι μικροὺς μισθούς, ἐζητήθη ἡ ἄδεια παρὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Πρωθυπουργείου ἵνα, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δικαστηρίων, δίδωται, συμφώνως πρὸς τὸν εἰρημένον κανονισμόν, μισθὸς ἐπιτροπίας εἰς τοὺς παρέδρους τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων τοὺς ἀναπληροῦντας τοὺς προέδρους, τοῦθ' ὅπερ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 25 Δζεμαζηελεββὲλ 1298 ἀπαντήσεως διετάχθη· ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνεκοινώθη τοῖς ἁρμοδίοις, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἵνα ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὴν ὑψηλὴν διαταγήν.

Τῇ 15 Δζεμαζηελαχὶρ 1298, ἢ 2 Μαΐου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς παροχῆς τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀποθνήσκοντος ἢ πρὸς διαδικασίαν προσκαλουμένου ὑπαλλήλου, ἐκτὸς τῶν δικαστῶν, εἰ. τὸν ἀναπληροῦντα αὐτόν.

حكامدن ماعدا برمأمورك وقوع وفاتندن وياڵاجل الحاكه جلب اولنمسندن ناشی وكالته نصب اولنه‌جق معاشنك خمسی ورلمسی حقنده تحريرات عدليه

(Χουκιαμδὰν μάἀδ'α π'ὶρ μεεμουρσὺν βουκούἠ βεφατιντὰν βὲ γιὰ λιεδλιλ μουχακεμὲ δζὲλπ ὀλουνμασιντὰν νασ'ὴ βεκιαλετὲ νὰσπ ὀλουναδζὰκ μεασ'ινὶν χουμσοὺ βὴριλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Μολονότι ὁ περὶ ἐξόδων ὁδοιπορίας κανονισμὸς διαγράφει, ὅτι προκειμένου νὰ διευθυνθῇ ὑπηρεσία τις δι' ἀναπληρωτοῦ ἕνεκα θανάτου ὑπαλλήλου τινὸς ἢ προσκλήσεως διὰ διαδικασίαν ἢ ἄλλης αἰτίας, δέον νὰ ἀναπληροῖ αὐτὸν ἔμμισθος ὑπάλληλος, εἰς τὴν ἀρχικὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὁποίου νὰ προστίθεται τὸ πέμπτον τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀναπληρουμένου, ἐν δὲ τῷ περὶ μισθοδοσιῶν κανονισμῷ ὁρίζεται, ὅτι εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ μισθὸν ἀπὸ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων μερῶν· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἀναπληρωτοῦ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἡ δὲ ἀμοιβαία τῶν δικαστῶν ἀναπλήρωσις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου, οὗτοι δὲν δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι μισθοδοσίαν ἀναπληρωτοῦ, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μὴ θεωρουμένους ὡς δικαστάς, οἷοι οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται, οἱ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς καὶ ἐκτελεσταί· τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον, συνεπείᾳ τῆς γενομένης αὐτῷ ἐρωτήσεως περὶ τῆς παροχῆς μισθοῦ ἀναπληρωτοῦ εἰς τοὺς τοιούτους ὡς καὶ πρότερον, διέταξε δι' ἐγγράφου αὐτοῦ

διαταγῆς ἐν ἀπαντήσει, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ περὶ μισθοδοσιῶν κανονισμοῦ ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μισθοὺς τοὺς διδομένους ἰδιαιτέρως εἰς πολλοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὅτι τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀναπληρωτοῦ θεωρουμένου ὡς μισθώματος, ἡ παροχὴ τοιούτου δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος κανονισμοῦ, ὅτι οὕτω ἀπεφάνθη τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις καὶ ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος τοῖς ἁρμοδίοις, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων,

Τῇ 13 Ρέπ'ὴ-οὔ.ἰ-ἀχὴρ 1298, ἢ 2 Μαρτίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ παροχῆς τοῦ ἡμίσεος τῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ προσωρινῶς ἀπουσιάζοντας τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους.

مأذونيت ايله موقتاً مأموريتلرندن انفكاك ايدن مأمورلره نصف معاش اعطاسنه دائر تحريرات عدليه

(Μεεζουνηγὲτ ἤλε μουβάκατεν μεεμουρηγετλεριντὲν ἰνφικιὰκ ἠδὲν μεεμουρλερὲ νίσιφ μεάς· ἠτασινὰ δ'αὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι κατὰ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν οἱ μισθοὶ τῶν εἰς δίκην εἰσαγομένων ὑπαλλήλων θεωροῦνται ὡς ἀφαιρούμενοι ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεώς των καὶ διδόμενοι ἀνελλιπῶς μετὰ τὴν ἀθώωσιν αὐτῶν κατόπιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς δίκης, ἐπίσης δὲ δίδονται πλήρης ὁ μισθὸς τῶν ἐπ' ἀδείᾳ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς εἰς τοὺς ἁγίους τόπους προσκυνήσεως μεταβαινόντων καὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς ἄλλους τόπους λόγῳ ἀλλαγῆς κλίματος, δίδονται δὲ εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν τοὺς διοριζομένους πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸ πέμπτον τῆς μισθοδοσίας των, ἂν ὦσιν οἱ ἀναπληρωταὶ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι· καὶ τὸ ἥμισυ ἂν εἶναι ἄμισθοι· ἐν τούτοις ἐπειδὴ διὰ τῆς παροχῆς πλήρους τῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ἀπομακρυνομένους τῶν θέσεων αὐτῶν καὶ τοῦ πέμπτου ἢ τοῦ ἡμίσεος κατὰ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, ἐξάγονται ἐπανειλημμένως ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου χρήματα ἄνευ ἀντικρύσματος, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται· διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ καθιέρωσις συστήματος τοῦ νὰ δίδωται τοῦ λοιποῦ πρὸς τοὺς κυβερνητικῶς εἰς δίκην εἰσαχθέντας καὶ ἀθωωθέντας, ἢ τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους πρὸς προσκύνησιν μετα-

βάντας, ἢ λόγῳ ἀλλαγῆς κλίματος εἰς ἄλλους τόπους ἀπερχομένους ὑπαλλήλους τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς ἀναπληρωτάς των, κατὰ τὸν εἰδικὸν κανονισμόν, τὸ πέμπτον ἂν ὦσιν ἔμμισθοι, ἢ τὸ ἥμισυ ἂν εἶναι ἄμισθοι. Ὡσαύτως, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι οἱ λαμβάνοντες μικροὺς μισθούς, οἷοι οἱ ὑπηρέται τῶν τηλεγραφείων καὶ λοιποί, ἀπουσιάζωσιν ἐπ' ἀδείᾳ, ἢ ἀποσυρθῶσιν ἐξ ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν δέον νὰ ἐνεργῆται διὰ τῶν ὑπαρχόντων ὑπηρετῶν, ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπαιτεῖται νὰ διορισθῇ ἀναπληρωτής, νὰ δίδωνται τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀναπληρουμένου ὑπηρέτου εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ἓν τρίτον εἰς τὸν ἀπουσιάζοντα ἐπ' ἀδείᾳ, νὰ κρατῆται δὲ καὶ τὸ τρίτον τοῦτο, ὅταν ἀποσυρθῇ τῆς ὑπηρεσίας.

Ταῦτα ἀνεκοινώθησαν ἡμῖν δι' ὑψηλῆς διαταγῆς σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰ γραφεῖα καὶ τὰς Νομαρχίας, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ὅθεν διαβιβασθέντων τῶν δεόντων εἰς τοὺς ἁρμοδίους, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε κατὰ τὴν τάξιν ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 23 Ρεπιουλἀχὴρ 1302, ἢ 8 Ἰανουαρίου 1300

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι δὲν θὰ δίδωται ὁ μισθὸς τοῦ ἀναπληρωτοῦ εἰς τὸν ἀναπληρώσοντα τοὺς πρώτους προέδρους τῶν τῆς διοικήσεως δικαστηρίων καὶ τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων.

الویه محاکمی رئیس اولدیغی حالده قضا بدایت محکمه‌لری ریاستلرینه وکالت ایده‌جك اعضایه وکالت معاشی ویرلمه‌جکی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἐλβηγὲ μεχακιμὴ ρεήσι ἐββελλερῆλε καζὰ π·ιδ·αγὲτ μαχκεμελερὴ ρηασετλερηνὲ βεκιαλὲτ ἡδεδζὲκ ἁζαγιὰ βεκιαλὲτ μααση βηριλμηγεδζεγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Δζεμαζηλαχὴρ 1298, ἢ 2 Μαΐου 1297, ἐγκύκλιον ἡμῶν ἀπαιτεῖται, συμφώνως πρὸς τὸν εἰδικὸν κανονισμόν, νὰ δίδωται μισθὸς ἀναπληρωτοῦ εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ ἀναπληροῦντας τοὺς προέδρους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὡς πρῶτοι πρόεδροι τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσι δικαστηρίων καὶ ὡς πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων διορίζονται ναῖπαι, οἱ δὲ μισθοὶ αὐτῶν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ καθιερωμένας δαπάνας,

οὗτοι δὲ λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας των ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διορισμοῦ μέχρι τῆς εἰς τὴν θέσιν των ἀφίξεως καὶ μετὰ ταῦτα ἀνελλιπὲς τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας των· ἐπειδὴ τὸ ἕτερον ἥμισυ δίδονται εἰς τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτοὺς μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἱεροῦ νόμου, οἱ πλεῖστοι τῶν παρέδρων ἀρνοῦνται ν' ἀναπληρῶσι τοὺς προέδρους καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀργεῖ ἡ νόμιμος ὑπηρεσία.

Ἀνενεχθέντος τοῦ πράγματος ὑμῖν ὑπό τινων μερῶν ἐρωτώντων περὶ τοῦ δέοντος γενέσθαι, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάσισεν ὅτι, ἐπειδὴ, μὴ διδομένου μισθοῦ εἰς τοὺς ναήπας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς προεδρείας ταύτης, εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν εἶναι ἄντικρυς ἀσύμφωνον πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸ νὰ μὴ δίδωται μισθὸς εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς θέσεως κυρίως μὴ μισθοδοτουμένης, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ κατ' οὐδένα τρόπον οἱ πάρεδροι τοῦ δικαστηρίου νὰ ἀρνῶνται τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὅπερ ὀφείλουσι κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐκτελέσωσι διὰ τοιούτων ἀβασίμων προφάσεων, δέον νὰ μὴ παρέχηται αἰτία ἀναβολῶν τῶν πράξεων τῶν δικαστηρίων ἕνεκα τοιούτων λόγων καὶ νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν δι' ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα.

Ὅθεν ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως ὑπομνήσωσι τὸ πρᾶγμα οἷς δεῖ.

Τῇ 15 Ρεδζὲπ 1303, ἢ 7 Ἀπριλίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ παροχῆς ἐξόδων μεταβάσεως εἰς τοὺς μὴ ἐμμίσθους ὑπαλλήλους τοὺς μεταβαίνοντας εἰς ἄλλον τόπον πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπιτροπικῶς.

ایفای وکالت ایچون محل اخره

گیدن غیر موظف مأموریته خرج راه اعطاسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἠφάη βεχιαλὲτ ἠτσοὺν μάχαλι ἀχαρὲ
γκηδ'ὲν γάηρι μουβεζζὰφ μεεμουρηνὲ χάρζι ρὰχ ἠτασὴ
χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Συνεπείᾳ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐρωτῶντος περὶ τῆς ἐνεργείας, ἥτις δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ὑπαλλήλων τινῶν ζητούντων ἔξοδα μεταβάσεως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἔνθα ἐπιτροπικῶς μεταβαίνουσι, μὴ ὑπάρχοντος περὶ τούτου νόμου, συνετάχθη ἐν τῷ νομοθετικῷ τμήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἔκθεσις μελετηθεῖσα ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀναφέρεται ὅτι, μολονότι δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ὡρίσθη νὰ δίδωται εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν εἰς δίκην εἰσαγομένων καὶ ἀκολούθως ἀθωουμένων ὑπαλλήλων, ἢ τῶν λαμβανόντων ἄδειαν ἵνα μεταβῶσιν εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους πρὸς προσκύνησιν, ἢ δι' ἀλλαγὴν κλίματος, κατὰ τὸν κανονισμὸν τὸ πέμπτον, ἂν ὦσιν ἔμμισθοι ὑπάλληλοι, ἢ τὸ ἥμισυ ἂν εἶναι ἄμισθοι, ἐν τούτοις, μὴ ὑπάρχοντος κανόνος τινὸς ὁρίζοντος πόθεν θὰ πληρώνωνται τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν διοριζομένων ἐπιτροπικῶς εἰς ἄλλον τόπον ἐκτὸς τοῦ μέρους ἐν ᾧ εὑρίσκεται, κατόπιν τῆς ἐπὶ τόπου γενομένης συζητήσεως, ἐνεκρίθη ὁ ὑπάλληλος ὁ εὑρισκόμενος ἐν ἄλλῳ τόπῳ καὶ διοριζόμενος ἀναπληρωτὴς νὰ λαμβάνῃ τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ λαβόντος ἄδειαν ἀπουσίας ὑπαλλήλου, ἂν ἄμισθος ὢν ἀναπληροῖ ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος μισθοῦ, ἂν δὲ ἔμμισθος ὢν ἀναπληροῖ ἀντὶ τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας, τότε, ἐπειδὴ τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν δοθησομένου πέμπτου τῆς μισθοδοσίας ἐναπολειπόμενον ποσὸν ἐκ τοῦ ἡμίσεος ἐκανονίσθη νὰ μένῃ ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ, εἶναι δίκαιον καὶ πρέπον τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως νὰ δίδωνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, διετάχθη ὑφ' ὑψηλῆς διαταγῆς νὰ ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 12 Δζεμαζηλαχὴρ 1304, ἢ 23 Φεβρουαρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ζητουμένης ἀδείας ἀπουσίας, πρὸς διεκπεραίωσιν ἀτομικῶν ὑποθέσεων.

مصالح ذاتيه‌لرينك تسويه‌سي ضمننده استدعا اولنان مأذونيت حقنده تحريرات عدليه

(Μεσαλίχι ζατηγελερηνὶν τεσβηγεσὴ ζιμνιντὰ ἰστιδᾶ ὁλουνὰν μεεζουνηγὲτ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ καθιερωμένον σύστημα εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἐξαιτουμένους νὰ μεταβῶσιν εἰς μέρη κείμενα ἐντὸς τῆς Νομαρχίας πρὸς διεκπεραίωσιν ἀτομικῶν ὑποθέσεων δέον, ἐξεταζομένης προηγουμένως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δίδωται ἄδεια ἀπουσίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν δέκα ἡμερῶν ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων, οἷς ὑπάγονται, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλύον κατὰ τὸν χρόνον τῆς

ἀπουσίας των, νὰ ζητῆται δὲ ἡ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 12 Μαΐου 1302 τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον, διὰ τοὺς αἰτοῦντας ἄδειαν ἀπουσίας μεγαλειτέρας τοῦ χρόνου τούτου, ἢ ἐξαιτουμένους νὰ μεταβῶσιν ἐκτὸς τῆς Νομαρχίας· γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος δι' ἐγκυκλίου οἷς δεῖ, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς ἵνα ἐνεργῆτε τὰ δέοντα κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δι' ἧς ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὡς ἀναπληρωτοῦ πλέον τῆς μιᾶς θέσεως.

مأمورين عدليه‌نك وكالةً بر مأموريتدن
زياده تعيين اولنمامسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεμουρήνι ἀδλιγενὶν βεκιάλετεν π'ιρ μεμουρουγετδὲν ζηγιαδὲ τάγὴν ὀλσύνμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ·

Μολονότι τὸ ἑξηκοστὸν τρίτον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν μισθοδοσιῶν διαγράφει ὅτι εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ λάβῃ μισθὸν ἀπὸ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων μερῶν, καίπερ διωρισμένος εἰς πολλὰς θέσεις δι' οἱουδήποτε τρόπου καὶ ὑπὸ οἱονδήποτε ὄνομα· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐν τοῖς νόμοις δὲν ὑπάρχει σαφὴς διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ὑπαλλήλῳ συρροὴν δύο ἀντιπροσωπεύσεων, ἐν δὲ τῷ κανονισμῷ περὶ ἐξόδων μεταβάσεως οὐδόλως ὁρίζεται ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἀναπληροῖ ἐπιτροπικῶς πολλούς, νὰ λαμβάνῃ μισθὸν μόνον ἀπὸ τῆς μιᾶς θέσεως ἣν διευθύνει ὡς ἀναπληρωτὴς καὶ ἀπὸ τῆς ἑτέρας νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ· διὰ νὰ μὴ ἀναφύωνται ἐπὶ τούτου δυσχέρειαι καὶ μὴ δίδωται ἀφορμὴ ζημιῶν, αἵτινες ὑποτίθενται ἐκ τῆς συρροῆς τριῶν εἰδῶν ὑπηρεσίας ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἐκ τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τῶν διοριζομένων ἐπιτροπικῶς εἰς δύο ἄλλας θέσεις· τὸ ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο ὅτι δέον τοῦ λοιποῦ οἱ ἐμμισθοι ὑπάλληλοι νὰ μὴ διορίζωνται ἐπιτροπικῶς εἰς θέσιν πλέον τῆς μιᾶς. Γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος οἷς δεῖ, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἐπικεκυρωμένα ἀντίτυπα, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 26 Μαρτίου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς παραδόσεως τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις εὑρισκομένων πραγμάτων.

محاکمه یولنان اشیانك حین دور وتسلیمنده قوانین ونظاماتنك
دخی دور تسلیم ایدلسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μεχακιμὲ π᾽ουλουνὰν ἐσ᾽γιανὶν χήνι δ᾽ἐβρ οὖ τεσλημινδὲ καβανὴν οὖ νιζαματὶν δ᾽αχὴ τεσλὴμ ἠδιλμεσὴ χακκηντὰ ταγρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν ναυτῶν κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν μὴ ἀναμένοντες τὴν ἄφιξιν τῶν διαδόχων των ἀναχωροῦσι συμπαραλαμβάνοντες τοὺς ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις ὑπάρχοντας νόμους καὶ κανονισμούς, οὓς νομίζουσιν ὡς ἀνήκοντας ἀποκλειστικῶς αὐτοῖς, ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον παραβλάπτει τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων· ἐπελθούσης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτου ἐνεκρίθη νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ ναῦπαι, ὅταν λήγῃ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, μὴ ἀναχωρῶσι πρὶν ἢ ἐνεργήσωσι τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀφικνουμένους διαδόχους αὐτῶν καὶ παραδώσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια ἀνήκοντας νόμους καὶ κανονισμούς.

Τοῦ Ὑψηλοῦ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτου ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ πληροφορήσαντος ἡμᾶς ὅτι ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα εἰς ἅπαντας τοὺς ναύπας, ὡς ἀνεκοινώθη τοῖς ἁρμοδίοις νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, οὕτω ἀποστέλλοντες καὶ ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν καὶ ἐπιστήσητε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν διαρκῆ ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου. Ἐφ᾽ ᾧ ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον.

Τῇ 12 Ρεπ᾽η-οὒλ-ἐββὲλ 1299 ἢ 20 Ἰανουαρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ συστήματος τῆς κατὰ σειρὰν ὑπηρεσίας μόνον εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον.

محاکم اعضاسی بینده اولان مناوبه اصولنك
یالکز محکمهٔ تمیزه منحصر ایدوکی حقنده تحریرت عدلیه

(Μεχακὶμ ἀζασὴ π᾽εηνιντὲ
δλὰν μουναβεπ᾽ὲ οὐσουλουνοὺν γιάλινιζ μαχκεμεῖ τεμγιζὲ μουνχασὶρ
ἠδ᾽ουγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ᾽ληγέ).

Ἐπειδὴ δι᾽ ὑψηλῆς ἀποφάσεως κατηργήθη τὸ σύστημα τῆς κατὰ

σειρὰν ὑπηρεσίας ἐν τοῖς τμήμασι καὶ τοῖς λοιποῖς δικαστηρίοις περιορισθὲν μόνον εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν καὶ ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἁρμοδίους, παρακαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσητε εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων νὰ συντάξωσι ταχέως καὶ ἀποστείλωσι τὸν κατάλογον τῶν παρέδρων τῶν ἐκτὸς τῆς Νομαρχίας δικαστηρίων δι' οἱουδήποτε τρόπου ἐγκριθῇ ἡ διαίρεσις τῶν τμημάτων, εἰς ἃ δ αιρεῖται τὸ δικαστήριον ἀναλόγως τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

Τῇ 8 Δζεμαζηλεββὲλ 1298, ἢ 30 Μαρτίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁδηγίαι περὶ τῶν στατιστικῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

حقوق محكمه‌لرنده طوتيلهجق ايستاتستيق جدوللرى حقنده
تعليمات وتحريرات عدليه

(Χουκοὺχ μαχκεμελεριντὲ τουτουλαδζὰχ ἰστατιστὶχ δζεδ'βελλερὴ χακκηντὰ τἀλημὰτ οὗ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς καθιερώσεως τοῦ συστήματος τῆς στατιστικῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ καθίστανται ἐν ἀκριβείᾳ γνωσταὶ αἱ ἐτήσιαι πράξεις καὶ ἐνέργειαι τῶν δικαστηρίων, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς σαφοῦς καὶ πραγματικῆς συντάξεως στατιστικῶν. Ἐν τούτοις παρετηρήθη ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀποσταλεῖσαι καὶ ἐξελεγχθεῖσαι στατιστικαὶ ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι συντεταγμέναι δεόντως καὶ ὅτι τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαιοτάτων τοῖς δικαστηρίοις ἀρχείων ἢ τῆς ἀταξίας αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης οὐ μόνον θέλει παραβλάψῃ τὰ ἐκ τῆς στατιστικῆς ἀναμενόμενα πλεονεκτήματα, ἀλλὰ καὶ θὰ δυσχεράνῃ τὰ ἀρχικὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς στατιστικῆς γραφείου διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀλληλογραφίας αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται· ἀποστέλλομεν ὑμῖν, τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῶν συνταχθεισῶν ὁδηγιῶν, ἵνα τοῦ λοιποῦ συμπληρωθῶσι τὰ μέσα τῆς συντάξεως τῶν στατιστικῶν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὸ δεῖγμα αὐτῶν.

Ὅθεν παρακαλεῖσθε νὰ ἀποστείλητε ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῖς ἁρμοδίοις καὶ προσπαθήσητε νὰ συμπληρωθῶσι τὰ μέσα τοῦ νὰ συνταχθῶσι δεόντως αἱ στατιστικαὶ ἀπὸ τῆς τοῦ 1298 ἔτους, συνάμα δὲ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δικαστηρίων νὰ προσέχητε πρώτιστα πάντων εἰς τὴν τάξιν

τῶν ἀρχείων, σπεύδοντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς νομίμου πράξεως κατὰ τῶν ἀποτολμώντων νὰ συντάσσωσι ψευδεῖς στατιστικάς.

Ὁδηγίαι ἐπὶ τῶν στατιστικῶν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐν ταῖς στατιστικαῖς ταῖς συνταττομέναις ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων θέλουσι καταχωρεῖσθαι κατὰ πρῶτον αἱ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους μετενεχθεῖσαι ἀγωγαὶ καὶ δεύτερον αἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑποβληθεῖσαι, τὸ δὲ ἄθροισμα αὐτῶν εἰς τὴν στήλην τοῦ ἀθροίσματος.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ στήλῃ τοῦ ἀθροίσματος καταχεχωρημένων, ἂν π. χ. συνίστανται εἰς τριακόσιας ὑποθέσεις κατὰ πρῶτον θέλουσι χωρισθῇ αἱ ἀγωγαὶ αἱ ἀκυρωθεῖσαι, διότι ἔλιξεν ἡ νόμιμος αὐτῶν προθεσμία, καὶ ἐξεταζόμεναι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους αἱ μήπω δικασθεῖσαι καταχωρῶνται ἐν ταῖς εἰδικαῖς αὐτῶν στήλαις· ἀκολούθως σαφῶς θὰ ἐγγράφωνται αἱ ἀγωγαὶ αἱ δικασθεῖσαι πρωτοδίκως, τελεσιδίκως, κατ' ἀντιμωλίαν, ἐρήμην, τὸ εἶδος αὐτῶν, ἡ ἰδιότης καὶ ἐθνικότης τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου, τὸ εἶδος τῆς καταδίκης τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν ἀποφάσεων, τὸ ἀπαιτηθὲν καὶ ἐπιδικασθὲν ποσόν, τὸ τέλος τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως καὶ ὁ παρελθὼν χρόνος. Ἐν γένει θὰ σημειοῦται μόνον ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγωγῶν, αἱ ὁποῖαι ἠκυρώθησαν, ἡ νόμιμος προθεσμία αὐτῶν, αἱ ἐξεταζόμεναι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους καὶ ἐκεῖναι ὧν δὲν ἤρξατο ἡ ἐκδίκασις, καταχωρουμένου ἐν τῇ καταστάσει τοῦ εἴδους αὐτῶν, τῆς ἰδιότητος καὶ ἐθνικότητος τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου καὶ τοῦ ὑποδίκου ποσοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὡς ὑπεγράφη καὶ διεσαφήθη ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ, θὰ ὑποδιαιρῶνται εἰς εἴδη αἱ ἀγωγαὶ αἱ καταχεχωρημέναι ἐν τῇ στήλῃ τοῦ ἀθροίσματος, αἱ δὲ ὑποδιαιρέσεις αὗται ἀφεύκτως θέλουσιν ἐξισοῦσθαι μετὰ τῶν ἐν τῇ στήλῃ τοῦ ἀθροίσματος.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι στήλη τοῦ προηγουμένως ἀποσταλέντος ὑποδείγματος ὡρίσθη διὰ τὰς εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος μεταφερομένας ὑποθέσεις, ἀφοῦ κατὰ πρῶτον ἐγγραφῶσιν ἐν ταῖς εἰδικαῖς στή-

λαις αἱ ἐξεταζόμεναι ὑποθέσεις καὶ ἐκεῖναι ὧν ἡ ἐξέτασις μήπω ἤρξατο, τὸ ὅλον τῶν δύο τούτων στηλῶν θὰ μεταφέρηται εἰς τὴν ρηθεῖσαν τελευταίαν στήλην τοῦ ἀθροίσματος. Π. χ. ἐὰν αἱ ὑποθέσεις αἱ ὑπάρχουσαι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ μεταφερόμεναι εἰς τὸ ἐπιὸν συμποσοῦνται εἰς ἑκατὸν, καὶ αὗται ἐξετάζωνται, τότε ἐγγράφεται ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐξεταζομένων ὁ ἀριθμὸς 100 καὶ ἐν τῇ ρηθείσῃ στήλῃ τοῦ ἀθροίσματος αἱ μεταφερόμεναι εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος 100, αἱ οὕτω δὲ εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος μετενεχθεῖσαι 100 ὑποθέσεις θὰ σημειοῦνται ὅτι ἐξετάζονται. Ἂν τυχὸν ἐκ τῶν 100 ὑποθέσεων αἱ 65 ἐξετάζωνται, τῶν δὲ 35 δὲν ἤρξατο εἰσέτι ἡ διαδικασία, αἱ 65 ὑποθέσεις θὰ ἐγγράφωνται ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐξεταζομένων, αἱ 35 εἰς τὴν στήλην τῶν ὑποθέσεων ὧν δὲν ἤρξατο εἰσέτι ἡ διαδικασία, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν δύο τούτων στηλῶν θὰ καταχωρῆται ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἀθροίσματος στήλῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Αἱ καταστάσεις αἱ συνταχθησόμεναι παρὰ τῶν πρωτοδικείων θέλουσιν ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τῶν προέδρων ὡς σύμφωνοι πρὸς τὰ ἀρχεῖα καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως τῆς διοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον ὡς οὖσαι ἀπαράλλακτοι τῷ πρωτοτύπῳ καὶ τῷ δείγματι καὶ οὕτω ἀποστέλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῶν καταστάσεων τούτων γράφεται εὐαναγνώστως τὸ δικαστήριον καὶ τὸ ὄνομα τῆς διοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται. Ἂν δὲ τυχὸν οὐδεμία ἀγωγὴ ἐδικάσθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ γράφωνται τὰ αἴτια διὰ πειστικοῦ τρόπου εἰς τὸ παράρτημα αὐτῶν καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῆς ὁλομελείας τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Αἱ ἀπὸ τῶν ὑποδιοικήσεων εἰς τὰς διοικήσεις καὶ αἱ ἀπὸ τῶν διοικήσεων εις τὸ κέντρον τῶν νομαρχιῶν ἀποστελλόμεναι καταστάσεις θὰ ἐξελέγχωνται καὶ ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἄνευ ἀναβολῆς θὰ ἀποστέλλωνται ἐγκαίρως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Τῇ 19 Ρεπ ἡ-οὐλ-Ἀχὴρ 1300 ἢ τῇ 5 Φεβρουαρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν σχέσεων τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους.

عدليه نظارتنك مأمور لريله جهت مناسبتنك تعيني حقنده تحريرات عدليه

(Ἀδλιγὲ μουφεττισλερηνὶν ἀδλιγὲ
μεεμουρλερῆλε δζιχέτι μουνασεπετινὶν ταγηνὴ χακκηντὰ
ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Καίπερ τὰ διάφορα καθήκοντα τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν ὁρίζονται σαφῶς διὰ τοῦ εἰδικοῦ νόμου, ἐν τούτοις, μὴ ὁρισθεισῶν τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ δοθῶσι διασαφήσεις τινὲς ὡς ἑξῆς :

Ἐπειδὴ οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται τυγχάνουσι τὸ μέσον τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ ὑπ' αὐτῶν ἀποσταλησόμεναι ἐκθέσεις θὰ θεωρῶνται ὡς ἀξιόπιστοι· οὐχ ἧττον ὅμως ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ ἐπόπται ὑποβάλλωσί τι προκαλοῦν τὴν παύσιν, ἐπίπληξιν ἢ μομφὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ συμβῇ τι ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων καθηκόντων αὐτῶν, ἢ πρᾶξίς τις ἐπηρεάζουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων, οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθέτοντες τὰ πράγματα καὶ ἀπολογούμενοι. Ἐκτὸς τούτων οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δέον νὰ ἀποφεύγωσι νὰ ὑποβάλλωσι παράπονα κατὰ τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ ἀποτείνωνται δι' ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των τὰς ἀπαιτούσας διασαφήσεις καὶ διὰ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν περὶ προσωρινῆς μεταβιβάσεως εἰς ἕτερον μέρος κατ' εὐθεῖαν πρὸς τοὺς ἐπόπτας, ἐξαιτούμενοι τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν καὶ ἐν γένει νὰ θεωρῶσι τοὺς ἐπόπτας ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ Ὑπουργείου. Ἐφ' ᾧ ὑπομιμνήσκομεν ὑμᾶς ἵνα ἀνακοινώσητε τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ δικαστικοὺς ὑπαλλήλους διὰ νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἀποστέλλοντες ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 19 Σαφὲρ 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ὦσιν αὐτόχρημα ἀληθεῖς.

عدليه مفتشلرينك نظارته وقوعبوله‌جق اشعاراتلرى صرف حقيقت‌اولمق اوزره بيان ايتلرى حقنده تحريرات عدليه

(Ἀδληγὲ μουφεττισλερινὶν ναζαρετὲ βουκούπ·οὐλαζὰκ ἰσ·αρατλαρηνὴ σὶρφ χακηκὰτ ὁλμὰκ οὐζρὲ π·εγιὰν ἐϊλεμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται τυγχάνουσι τὸ ἀξιόπιστον μέσον, δι' οὗ τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον λαμβάνει γνῶσιν τῆς διαγωγῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον δέον νὰ δίδωται πίστις εἰς τὰς ἐκθέσεις καὶ ἐξετάσεις αὐτῶν, εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ πληροφορίαι αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ ὦσιν ἀπολύτως ἀληθεῖς καὶ πραγματικαί· ἐν τούτοις ἐκ τῶν γενομένων ἐξετάσεων ἀποδεικνύεται ὅτι ἔσθ' ὅτε αἱ πληροφορίαι τῶν ἐποπτῶν δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰ πράγματα, τοῦθ' ὅπερ κατ' ἀνάγκην ἀποδίδοται εἰς μόνην τὴν ἐπιπόλαιον ἐξέτασιν τῶν γεγονότων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ τοιοῦτον οὐδόλως συμβιβάζεται πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν κυρίων καθηκόντων τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν, συνάμα δὲ παραλύει τὰς συμφώνως πρὸς τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν ἐνεργείας τῶν δεόντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, θεωροῦντος ὡς ἀληθεῖς τὰς ἐκθέσεις ταύτας· ὑπομιμνήσκομεν ὑμᾶς ὁριστικῶς ὅτι αἱ εἰς τὸ μέλλον δοθησόμεναι πληροφορίαι, ἐξηγήσεις καὶ τὰ παράπονα δέον νὰ βασίζωνται ἐπὶ πραγματικῶν ἐξετάσεων καὶ νὰ ὦσιν ἀληθεῖς καὶ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπεφασίσθη νὰ τιμωρῶνται αὐστηρῶς οἱ ἀποδεικνυόμενοι ὅτι ὑποβάλλουσι πληροφορίας ἐναντίας τῆς ἀληθείας.

Τῇ 18 Δεκεμβρίου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης
περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἐπόπται δέον νὰ ἐξετάζωσι
τὸ διατακτικὸν καὶ αἰτιολογικὸν μέρος
τῶν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων
καὶ λοιπῶν πράξεων.

محاكم نظاميه دن ويريلان اعلاماتك حكم و اسباب موجبه لريله و سائر
لازمكلان معاملاتك دقت ايله حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακίμι νιζαμιγεδὲν βιριλὲν ἰλαματὶν
χοὺκμ οὺ ἐσπ·άπ·ι μουδζιπ·ελεριγὲ βὲ σάγρ λαζιμγκελὲν μουαμελαπινὰ
μουφεττισ·λερὶν δ·ικκὰτ
ἠτμελερὶ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·λιγέ).

—◆—

Ἐκ τῶν γενομένων ἐξετάσεων κατενοήθη ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς Νομαρχίας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις οὐ μόνον δὲν συντάσσονται κατὰ τὰ νενομισμένα, ἀλλὰ καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τοὺς καθεστῶτας νόμους, τὸ δὲ δικαιολογητικὸν αὐτῶν μέρος δὲν διασαφεῖται δεόντως.

Ἐνῷ τὸ σπουδαιότερον καὶ κυριωδέστερον τῶν καθηκόντων τῆς ὑμετέρας ὑπηρεσίας συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συμφώνως ταῖς διατάξεσι καὶ τῷ πνεύματι τοῦ νόμου ἐνέργεια τῶν δικαστικῶν πράξεων νὰ λαμβάνητε τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα καὶ νὰ σκέπτησθε διαρκῶς καὶ ἀναφέρητε τὰ μέσα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δικαστηρίων, ἐν τούτοις ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύει ὅτι παραμελεῖται τὸ σπουδαῖον τοῦτο καθῆκον καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτευχθῶσιν αἱ ὠφέλειαι καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἅπερ τὸ Κράτος ἐσκόπει διὰ τῆς συστάσεως τῆς ὑπηρεσίας ὑμῶν.

Ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τῆς πηγαζούσης ἐκ τῆς μὴ ἀκαιβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας ὑμῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναπτύξεως, ὑπομιμνήσκομεν ὑμᾶς ὅτι δέον ἐξελέγχοντες τὰς πράξεις τῶν μὴ τακτοποιηθέντων δικαστηρίων νὰ λάβητε ὅ,τι τάχος πάντα τὰ καταλληλα καὶ δυνατὰ μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν, ἀναφέροντες συγχρόνως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ εἰς αὐτὸ ἀναγόμενα μετὰ περιλήψεως τῶν γεγονότων καὶ νὰ μὴ παραμελῆτε τοῦ λοιποῦ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ὑμῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων γεγονότων καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς ὑπηρεσίας ὑμῶν, καταβάλλοντες διαρκῶς πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσ-

παθειαν καὶ προσοχὴν πρὸς λῆψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων διὰ τὴν ταχτοποίησιν τῶν δικαστηρίων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλεται ὑμῖν τὸ εἰδικὸν τοῦτο γράμμα.

Τῇ 6 Ζηλκαδὲ 1302, ἢ 5 Αὐγούστου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι δὲν θὰ γίνωνται συνταξιοῦχοι οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

دست میریسی اولنلرك تقاعدی اجراسنه حقنده تحریرات عدلیه

(Ζιμμὲτι μηρηρεσὴ ὁλανλαρὶν τακαοὺδὴ ἰὸζρὰ ὁλοὺνμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸληγέ).

Ἐπειδὴ συνεπείᾳ ἀναφορᾶς τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων ὁ Ὑψηλ. Πρωθυπουργὸς διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ὥρισεν, ὅτι ἐκ τῶν ζητούντων νὰ λάβωσι σύνταξιν οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπιδεδικασμένα ποσὰ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀπηλλαγμένοι ὑποχρεώσεως, ἧς ἀπαλλάσσονται διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπιδεδοκιμασμένου χρέους των, ἐνεργουμένων ἀναλόγως τῶν περὶ συντάξεως πράξεων· ἐπειδὴ τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ γίνωνται δεκτοὶ ὡς συνταξιοῦχοι οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ ρηθεῖσα διεύθυνσις ἀνέφερεν ἡμῖν δι' ἐγγράφου αὐτῆς, ὅτι δέον νὰ σημειοῦται εἰς τὸ μέλλον ἐν τοῖς ἐλεγκτικοῖς ἐγγράφοις ἂν οἱ ζητοῦντες σύνταξιν ὀφείλουσιν ἢ οὐχὶ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ἂν ὤφειλον μέν, ἀλλὰ κατόπιν κατέβαλον τὴν ὀφειλήν των, νὰ δηλοῦται ἡ χρονολογία τῆς πληρωμῆς.

Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ, παρακαλοῦμεν νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 3 Σ'απ'ὰν 1305, ἢ 2 Ἀπριλίου.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων τῶν Συμβουλίων καὶ Δικαστηρίων.

مجالس خدمه‌سیله محاکم محضرلریله دائر تعلیمات

(Μεϑζαλὶς χαδεμεσῆλε μαχακὶμ μουχζιρλερηνὲ δ·αὴρ τἀλημάτ·ω).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἰδιότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητήρων

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐν ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ συνιστᾶται ἐκ νέου τάξις πεζῶν καὶ ἱππέων ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων, οἵτινες θέλουσι προσκαλῇ τοὺς διαδίκους εἰς τὰ Συμβούλια καὶ Δικαστήρια καὶ ἐκτελῇ κοινοποιήσεις τινάς.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Εἰς ἑκάστην κεντρικὴν ἕδραν Νομαρχίας καὶ διοικήσεως θὰ ὑπάρχῃ ἀνὰ εἷς πρόεδρος τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων ἔσονται παραδεκτοὶ πάσης τάξεως ὑπήκοοι εὐϋπόληπτοι, τίμιοι καὶ ἡλικίας 25—50 ἐτῶν, ἀπέναντι ἐγγυήσεως, δοθησομένης διὰ τῶν κατὰ τόπους διοικητικῶν Συμβουλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Οἱ κλητῆρες καὶ ὑπάλληλοι διορισθήσονται ὡς ἑξῆς: διὰ τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν διοικήσεων ἀνὰ δύο κλητῆρες πεζοί, διὰ δὲ τὰ τῶν ὑποδιοικήσεων ἀνὰ εἷς· διὰ τὰ Νομαρχιακὰ δ·ιβάνι τεμγὶζ ἀνὰ δύο κλητῆρες πεζοί, διὰ

τὰ μεδζλίσι τεμγὴζ τῶν κεντρικῶν διοικήσεων καὶ τῶν ὑποκειμένων σαντζακίων ἀνὰ τρεῖς, διὰ τὰ Συμβούλια Δααβῆ τῶν ὑποδιοικήσεων ἀνὰ δύο, καὶ διὰ τὴ ἐμποροδικεῖα ἀνὰ εἷς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνὰ δύο· ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων τούτων δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνωτέρας ἀνάγκης, συμβούλιόν τι ἢ δικαστήριον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τὸν κλητῆρα ἄλλου συμβουλίου ἢ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ ἱππεῖς κλητῆρες, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος ἑνὸς ἑκάστου μέρους, θέλουσιν ἐκλεγῇ ἀνὰ 3—6 διὰ τὰς κεντρικὰς Νομαρχίας, ἀνὰ 3—5 διὰ τὰς διοικήσεις καὶ ἀνὰ 2—3 διὰ τὰς ὑποδιοικήσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ διὰ τὴν τάξιν τῶν ἱππέων κλητήρων ἀναγκαιοῦντες ἵπποι καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσιν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους· οἱ δὲ παρ' αὐτῶν ἀγορασθησόμενοι ἵπποι ἐπιδεικνύονται προηγουμένως εἰς εἰδικὸν ὑπάλληλον τῆς Αὐτοκρ. κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων γίνεται παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν, τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων παρατηρεῖται ἡ ἱκανότης καὶ τιμιότης τοῦ ἀτόμου, μηδαμῶς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σχέσεως καὶ συγγενείας ἢ ἄλλων μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ ἐνδυμασίας.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ πεζοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων θέλουσιν ἐνδύεσθαι περισκελλίδας καὶ ἐπανωφόρια ἐξ ἁμπᾶ μαύρου χρώματος, οἱ

δὲ ἱππεῖς εὐρυτάτας περισκελλίδας, γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ποτούρι», ἐξ ἁμπᾶ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι καὶ ἐξ ἐριούχου ἢ λευκοῦ πανίου, κατὰ τὸ μέρος. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ἐπανωφορίων καὶ ἐπιχειρίδων τῶν ἐνδυμασιῶν τῶν πεζῶν κλητήρων καὶ ὑπαλλήλων προσκολληθήσεται ὡς διακριτικὸν σημεῖον ταινία πλάτους τεσσάρων δακτύλων καὶ χρώματος μελανωποῦ. Οἱ ἀρχικλητῆρες ἐπίσης θέλουσιν ἐνδύεσθαι περισκελλίδας καὶ ἐπανωφόρια, ὡς ἡ τάξις τῶν πεζῶν, ἀλλ' εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἐπανωφορίων των προστεθήσονται ἀνὰ δύο ἀστερίσκοι.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἡ τάξις τῶν ἱππέων ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων της, θέλει φέρῃ ἀνὰ ἓν ζεῦγος πυροβόλων (πιστολίων) καὶ μίαν σπάθην.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Αἱ ἐνδυμασίαι καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων προπαρασκευάζονται δαπάναις αὐτῶν τῶν ἰδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Καθῆκον τῶν πεζῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητήρων ἐστὶ νὰ παραμένωσιν ἔξω τῶν θυρῶν τῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων, ἐκτελοῦντες τὰς ἀνατεθησομένας αὐτοῖς ὑπηρεσίας καὶ κοινοποιοῦντες τοῖς προσκληθησομένοις διαδίκοις τὰ ἐμπιστευόμενα αὐτοῖς ἐνσφράγιστα προσκλητήρια.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἱππέων κλητήρων, ἐκτὸς τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, εἰσὶ παρόμοια πρὸς τὰ τῶν πεζῶν· ὁπόταν δὲ ἀναφυῇ ἀνάγκη τῆς προσκλήσεως ἀτόμων, εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, τὰ προσκλητήρια καὶ τὰ ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα ἀποστέλλονται διὰ τῶν κλητήρων τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐκτὸς τῶν διὰ πταίσματα, πλημμελήματα καὶ κακουργήματα φυλακισθέντων, οἵτινες καὶ αὖθις, κατὰ τὸν σχετικὸν κανονισμόν, θέλουσι διατελῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, οἱ κλητῆρες θέλουσι προσκαλῇ εἰς τὰ δικαστήρια μόνον τοὺς ἕνεκα πολιτικῶν καὶ ἄλλων ἁπλῶν μὴ ποινικῶν δικῶν προσωποκρατηθέντας.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς οἱ ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες νὰ δεικνύωσιν ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν πρὸς τὰ προσκληθησόμενα ἄτομα· ἂν δέ που ἤθελον ἀπαντήσῃ ἐνστάσεις ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 12 καὶ 13 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων καθηκόντων αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ λέγωσι τὸ τοιοῦτον πρὸς τὸ συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον, εἰς οὗτινος τὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ Νομάρχαι, διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταί, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, οὐδέποτε δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται εἰς ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας των τούς τε ἱππεῖς καὶ πεζοὺς τῶν κλητήρων καὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀφ' ἑτέρου ὀφείλουσι καθ' ἑκάστην λίαν ἐγκαίρως νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, ἕτοιμοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δοθησομένων αὐτοῖς διαταγῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες, ἐν περιπτώσει ἀδρανείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναπεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, ἐπιβαρύνονται διὰ πᾶσαν προκύψουσαν εὐθύνην ἢ ζημίαν, προσέτι δὲ ἐν ἀνάγκῃ ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἄχρις ἓξ μηνῶν ἀπομακρύνονται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀποπέμπονται τελείως αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν εἰς πλησιόχωρα ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας ἀποσταλησομένων κλητήρων, εἴτε ἱππέων εἴτε πεζῶν, λογίζονται κατὰ πρῶτον αἱ ὧραι τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εἰσπράττεται τέλος τι· οὕτω π. χ.

δι' ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἐκτὸς τῆς κωμοπόλεως ὡρίσθη τέλος 5 γροσίων, διὰ δὲ τὰς ἐπιλοίπους ὥρας ἑνὸς γροσίου δι' ἑκάστην ὥραν· τοῦτ' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφήν· ἅπαντα δὲ τὰ τέλη ταῦτα ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐνάγοντα, ἅτινα καὶ προκαταβάλλει. Ἐπίσης εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἀναφυῇ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς κλητῆρός τινος εἰς μέρος ἀποστάσεως ἑνὸς τετάρτου, ἡμισείας, εἴτε τέλος μιᾶς ὥρας, εἰσπράττονται ἐν συνόλῳ 10 γρόσια, 5 διὰ τὴν μετάβασιν καὶ 5 διὰ τὴν ἐπιστροφήν· προσέτι εἰς ἀπόστασιν δύο ὡρῶν, διὰ μὲν τὴν πρώτην εἰσπράττεται τέλος 5, διὰ δὲ τὰς ἐπιλοίπους ἑνὸς γροσίου δι' ἑκάστην ὥραν καὶ οὕτω καθεξῆς, τηρουμένης πάντοτε τῆς αὐτῆς ἀναλογίας. Οἱ κλητῆρες ἔσονται ἔμμισθοι, οὕτω δὲ τὰ παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπραχθησόμενα τέλη θέλουσι παραδίδοσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου, εἰς οὗ τὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἵ τε ἱππεῖς καὶ πεζοὶ κλητῆρες, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἐπισήμων τελῶν, ἐπ' οὐδεμιᾷ ἄλλῃ προφάσει δύνανται νὰ εἰσπράξωσι χρήματα παρὰ τῶν κατοίκων καὶ τῶν διαδίκων. Ἐπίσης οἱ ἱππεῖς κλητῆρες δὲν δικαιοῦνται νὰ αἰτῶσι τροφὰς διά τε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἵππους των παρὰ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων, εἰς οὓς ἤθελον μεταβῇ, μήτε νὰ καταλύωσιν ἀναγκαστικῶς εἰς τὰς οἰκίας τῶν χωρικῶν, καθόσον ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἀπαγορεύσεων τούτων, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων δύνανται ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἀρχήν, ἥτις τιμωρεῖ νομίμως τοὺς ἀποτολμῶντας τὰ τοιαῦτα ἱππεῖς κλητῆρας, οὓς ἐν ἀνάγκῃ ἀποπέμπει τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἡ διὰ τῶν κλητήρων κοινοποίησις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ κλήσεων ἐκτελεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 καὶ 66 τῆς δικονομίας. Διὰ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα ἕκαστος τῶν κλητήρων θέλει ἔχῃ ἀνὰ ἓν βιβλίον, ἐν εἰδικοῖς μέρεσι τοῦ ὁποίου θέλουσι σημειοῦσθαι παρὰ τῶν συμβουλίων ἢ δικαστηρίων ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου, τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰς τοὺς κλητῆρας παραδόσεώς

του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀτόμου, πρὸς ὃ τὸ ἔγγραφον κοινοποιηθήσεται· προσέτι δέ, κατὰ τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, οἱ παραλαμβάνοντες αὐτὰ θέλουσιν ὑπογράφῃ ἐν τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις τῶν κλητήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Τὰ βιβλία ταῦτα τῶν κλητήρων ἔσονται κατὰ σελίδας ἠριθμημένα καὶ ἐν τέλει ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, εἰς οὗ τὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦσιν, ὅπως γίνηται καταληπτὴ ἡ ἐξ αὐτῶν ἀπόκοψις φύλλων.

Εἰδικὸν ἄρθρον.

Οἱ Νομάρχαι, διοικηταί, ὑποδιοικηταὶ καὶ οἱ πρόεδροι τῶν συμβουλίων τῶν δικαστηρίων θέλουσιν ἐπιτηρῇ, ὥστε οἱ ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν καὶ μὴ ποιῶσι κακὴν χρῆσιν αὐτῶν, καθόσον διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν ἢ παράνομον πρᾶξίν των ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι οὗτοι ὑπάλληλοι θεωρηθήσονται ὑπεύθυνοι.

Τῇ 11 Ρεπιουλεββὲλ 1293, ἢ 25 Μαρτίου 1292.

ΤΕΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Τὸ ὑπὸ τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς (μεθλελλὲ δζεμήγετὴ) ἐκπονηθὲν νομοσχέδιον, συγκείμενον ἐκ τριακοσίων ἑνὸς ἄρθρων καὶ διαγράφον τοὺς δικονομικοὺς τύπους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι κατὰ καθῆκον νὰ δικάζωσι τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἀνεγνώσθη ἐν γενικῇ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, παρόντων τοῦ σοφολογιωτάτου Ραμὶζ ἐφένδη, προέδρου, καὶ τοῦ ἐξοχωτάτου Σεφὴκ ἐφένδη, μέλους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ· ἐλήφθη συγχρόνως ὑπ' ὄψιν πρὸς εὐρυτέραν γνῶσιν τοῦ πράγματος τὸ περὶ πολιτικῆς δικονομίας νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον συνταχθὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἔμεινεν ὁπωσδήποτε ἄνευ ἐνεργείας καὶ ἐσχάτως ἐχρησίμευσε διὰ τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καί, ὅπου ἔδει, ἡ συλλογὴ τῶν γαλλικῶν νόμων. Εἶναι περιττὸν νὰ καταδείξωμεν ὅτι, ὅση μέριμνα καὶ ἂν καταβληθῇ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς δικαιοσύνης, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐπίτευξις τοῦ ποθουμένου ἐπὶ τῶν δικαστικῶν πραγμάτων, ἐνόσῳ δὲν ὑπάρχει ὁμαλὸς καὶ ἐντελὴς κανών, πρὸς ὃν νὰ συμμορφῶνται ἅπαντα ἐν γένει τὰ δικαστήρια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων σπουδαιοτάτης ἐντολῆς αὐτῶν. Διὰ τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ ἀδύνατον ἐγένετο πραγματοποιήσιμον. Καίτοι δὲ ἐν τοῖς περὶ ὧν ὁ λόγος δικαστηρίοις ἡ ἐμπορικὴ δικονομία ἴσχυε προσωρινῶς μέχρι τῆς συντάξεως εἰδικοῦ νόμου, ἡ πεῖρα ὅμως κατέδειξε τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας εἰς τὰς συνήθεις πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθόσον αὕτη εἶχε συνταχθῇ κυρίως μόνον

διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις. Διὰ ταῦτα ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ταχείας συντάξεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀναμφισβήτητος.

Τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, φέρον τὸν τίτλον «πολιτικὴ δικονομία» (οὐσούλι μουχακεμέϊ μεδενιγιὲ) (1) πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς ἤδη συνταχθείσης Ποινικῆς Δικονομίας, περιέχει ἕνα πρόλογον καὶ ἐννέα τίτλους, ἐξ ὧν τινὲς διαιροῦνται εἰς πολλὰ κεφάλαια. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀνεγνώσθη ἄρθρον πρὸς ἄρθρον καὶ διημείφθησαν σκέψεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ γράμματος αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ Α΄ τίτλου τῶν γενικῶν διατάξεων ἄρθρα τινὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἀφῃρέθησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ ἐσωτερικῶν καθηκόντων δευτέρου τμήματος τινὰ μὲν ἐγένοντο παραδεκτὰ ὡς εἶχον, ἕτερα δέ, μετά τινων μικρῶν διορθώσεων περὶ τὴν ἔκφρασιν. Προχωρήσαντες κατόπιν εἰς τὸν περὶ προδικασίας τρίτον τίτλον, ἐκ τῶν ἄρθρων, τῶν ἀποτελούντων τὸ περὶ τῶν αἰτήσεων πρῶτον κεφάλαιον, συνεζητήσαμεν τὸ ἄρθρον 20, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐν ταῖς δίκαις, ὧν τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι χιλιάδας γροσίων, οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγγράφως εἰς τὸ δικαστήριον τὰς αἰτήσεις, τὴν ἀπολογίαν καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαδικασίας, ἐνόσῳ δὲν κατατεθῶσι τοιαῦται προτάσεις. Μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης διακρίσεως ἀπέναντι τοῦ δικαστηρίου μεταξὺ τῆς σμικρότητος καὶ τοῦ μεγέθους τῶν δικῶν, πᾶσαι αἱ περὶ ληψοδοσιῶν δίκαι ὑπάγονται ἀνέκαθεν εἰς τὸν αὐτὸν νόμον καὶ διεξάγονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ περιορισμὸς λοιπὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποβολῆς προτάσεων εἰς τοὺς διεκδικοῦντας πλείονα τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων γροσίων, θὰ ἐνέπνεεν εἰς τὸν λαὸν τὴν ἰδέαν ὅτι ἐν τοῖς δικαστηρίοις αἱ μείζονος ἀξίας δίκαι θεωροῦνται ὡς σπουδαιότεραι τῶν ὑποδεεστέρας ἀξίας, πρᾶγμα ὅλως ἀπρεπές. Πρὸς τούτοις ἡ τελευταία παράγραφος (τοῦ νομοσχεδίου) ἐφάνη ὡς δυναμένη νὰ ἐπενέγκῃ ἀπώλειαν δικαίων δι' ἐκείνους,

(1) Ὁ τίτλος οὗτος μετεβλήθη ἀκολούθως εἰς «οὐσούλι μουχακεμέ χουκουκιγιέ», ὅστις καὶ εἶναι σήμερον ἐπισήμως ἐν χρήσει.

οἵτινες εὑρισκόμενοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲν γνωρίζουσι γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν ἢ δὲν εὑρίσκουσι γραφέα. Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ παραχωρηθῇ ἀδιακρίτως εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑποβάλλωσι προτάσεις καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἡ τελευταία παράγραφος· ἐγένοντο δὲ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην αἱ δέουσαι τροποποιήσεις. Ἐκ τῶν ἄρθρων, τῶν ἀποτελούντων τὸ περὶ κλητεύσεως τῶν διαδίκων δεύτερον κεφάλαιον, τὸ 24ον ἐπιτρέπει τὴν σύνταξιν τῶν κλητηρίων ἐγγράφων εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν λαλουμένην ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων ἑνὸς τόπου· ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη οὐ μόνον ἀντιβαίνει εἰς τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν ἐπίσημος τοῦ Κράτους γλῶσσα εἶναι ἡ τουρκική, ἀλλὰ καὶ ἤθελε δώσῃ ἀφορμὴν εἰς πολλὰ παράπονα, ἐν οἷς τόποις οἱ κάτοικοι ἀνήκουσιν, εἰς διαφόρους ἐθνικότητας, ἡ περὶ τούτου παράγραφος ἐξηλείφθη.

Ἐκ τοῦ περὶ διαδικασίας τετάρτου τίτλου, εἰς ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ δημοσιότητος τῆς διαδικασίας καὶ ἐπιτηρήσεως τῆς εὐταξίας πρώτου κεφαλαίου ἐγένοντο μικραὶ τροποποιήσεις. Ἀκολούθως διεξελθόντες τὸ περὶ ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων καὶ διεξαγωγῆς τῆς διαδικασίας δεύτερον κεφάλαιον συνεζητήσαμεν τὸ ἄρθρον 43ον, κατὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι εἰμὴ ἐν ταῖς δίκαις τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν αὐτῶν καὶ τῶν συζύγων των. Δύο σκέψεις ἀπησχόλησαν ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ· ἢ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὅλων ἐν γένει τῶν δικαστηρίων, ἱερῶν καὶ τακτικῶν, ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ ἁπλῶς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τὸ νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Πολλῶν ἕνεκα τούτου διαμειφθέντων λόγων, ἀπεφασίσθη κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς εἶχε, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαγορευθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἀπὸ τοῦ νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ διότι δὲν ἤθελεν εἶσθαι καλὸν οἱ ὑπάλληλοι τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι εἴτε ἐν τοῖς ἱεροῖς εἴτε ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις. Τὸ περὶ ἀποδεικτικῶν μέσων τρίτον κεφάλαιον καὶ τὸ περὶ ἐξελέγξεως γρα-

φῆς καὶ σφραγίδος τέταρτον κεφάλαιον ἐγένοντο παραδεκτά, ἐλαφρῶς τροποποιηθέντων ἄρθρων τινῶν. Ἐκ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεων πέμπτου τμήματος, τὸ ἄρθρον 112 περιέχει μίαν παράγραφον, καθ' ἣν ὁ τόκος παύει συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ὀφειλέτου· ἡ παράγραφος αὕτη ἐξηλείφθη ὁμοφώνως διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ παῦσις τῶν τόκων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ ὀφειλέτου, ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ κληρονόμοι ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν περιουσίαν, ἀδικεῖ τὸν δανειστήν, ἐνῷ ἀνέκαθεν ὁ ὑπολογισμὸς τῶν τόκων ἤρτηται ἐκ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἀναμίξεως ἢ μὴ τῶν κληρονόμων εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου, τουτέστιν ἐξακολουθεῖ μὲν ὑπολογιζόμενος ὁ τόκος, ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἀνεμίχθησαν, παύει δὲ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει· τὸ μέτρον τοῦτο ὡς δίκαιον διά τε τοὺς δανειστὰς καὶ τοὺς κληρονόμους ἐνεκρίθη νὰ διατηρηθῇ ἐν ἰσχύϊ. Τὸ περὶ προκαταρκτικῆς ἀπολογίας ἕκτον κεφάλαιον καὶ τὸ περὶ διαδικασίας ἕβδομον κεφάλαιον ἐγένοντο παραδεκτὰ μετά τινων ἐλαφρῶν τροποποιήσεων.

Ἐκ τοῦ περὶ πρωτοδίκων ἀποφάσεων πέμπτου τίτλου τὰ περὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἐρήμην ἀποφάσεων δύο κεφάλαια ἐγένοντο παραδεκτά, ἄρθρων τινῶν ἀφεθέντων ὡς εἶχον καὶ τῶν λοιπῶν ἐλαφρῶς τροποποιηθέντων. Ἀκολούθως διεξελθόντες τὸν περὶ ἐνδίκων μέσων ἕκτον τίτλον, ἐτροποποιήσαμεν ἐλαφρῶς ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ ἀνακοπῆς πρώτου καὶ τοῦ περὶ τριτανακοπῆς δευτέρου κεφαλαίου. Ἐκ τοῦ περὶ ἐφέσεως τρίτου κεφαλαίου τὸ ἄρθρον 172ον τοῦ νομοσχεδίου ἀναφέρει, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἐκδιδόμεναι διὰ πέντε χιλιάδας γροσίων ἢ μείζονα ποσά, ἢ ἀφορῶσαι εἰς δίκας περὶ ἀκινήτων ἐχόντων τοσαύτην ἀξίαν, ἢ ἐτησίαν πρόσοδον πεντακοσίων γροσίων, εἶνι ἐφέσιμοι. Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας κλείεται ἡ θύρα τῆς ἐφέσεως διὰ τὰς δίκας, ὧν τὸ ἀντικείμενον εἶναι κατώτερον τῶν εἰρημένων ποσῶν. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν ὑπαρχουσῶν δικῶν ἀφορῶσιν εἰς μικρὰ χρηματικὰ ποσὰ καὶ ὅτι αἱ περὶ πέντε χιλιάδων γροσίων δίκαι εἶναι σπάνιαι· πρὸς τούτοις κατὰ τὸν ἐν σχεδίῳ νόμον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ τακτικὰ δικαστήρια δὲν θὰ εἶναι πλέον, ὅπως τὴν σήμερον ὀλιγάριθμα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, μὴ θεωρηθείσης εὐλόγου τῆς διαιρέσεως τῶν δικῶν, ὧν τὸ ἀντικεί-

μενον εἶναι κατώτερον τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἐκρίθη προτιμότερον νὰ ὑποβιβασθῶσιν αἱ πέντε χιλιάδες εἰς δύο χιλιάδας πεντακόσια καὶ τὰ πεντακόσια εἰς διακόσια πεντήκοντα γρόσια, καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον μετὰ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄλλων σχετικῶν ἄρθρων ἐτροποποιήθη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 182 ὁριζομένη πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἐννενήκοντα μιᾶς ἡμερῶν ἐθεωρήθη ὡς μακρά, καθ' ἃ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεβιβάσθη εἰς ἑξήκοντα μίαν ἡμέρας. Ἀκολούθως προχωρήσαντες εἰς τὸ περὶ ἀναψηλαφήσεως τέταρτον κεφάλαιον συνεζητήσαμεν τὸ ἄρθρον 208 κατὰ τὸ ὁποῖον ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ καταδικασθέντος αἱ ἐκ τῆς προθεσμίας τῆς ἀναψηλαφήσεως ὑπολειπόμεναι ἡμέραι ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη οὕτως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὡς ἀπόρροια τῆς σκέψεως, καθ' ἣν, ἐπειδὴ οἱ κληρονόμοι ἀναλαμβάνουσι τὰ ὑπάρχοντα δίκαια καὶ δικαιώματα τοῦ ἀποθανόντος καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κληρονόμου δὲν δύναται νὰ συνεπαγάγῃ ἐπαύξησιν τῶν ἐκ κληρονομίας περιελθόντων δικαίων, οἱ κληρονόμοι κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῶσι μόνον ὅσον χρόνον εὗρον ὑπολειπόμενον ἐκ τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ θάνατος συμβῇ μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, οἱ κληρονόμοι θέλουσι στερηθῇ προφανῶς τοῦ δικαιώματος τούτου, ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ προετοιμάσωσι καὶ συμπληρώσωσι τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ἐντὸς τῆς ὑπολοίπου προθεσμίας, καὶ ἐπειδὴ τὸ εἰς τοὺς κληρονόμους μεταβιβαζόμενον δικαίωμα εἶναι τὸ τῆς ἀναψηλαφήσεως, ὁ δὲ πρὸς τοῦτο ὡρισμένος χρόνος εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐνασκήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἀναγκαῖον παρεπόμενον τοῦ μεταβιβασθέντος δικαίου, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ τῆς μεταβιβάσεως τούτου ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀκεραία μεταβίβασις τοῦ ὡρισμένου νομίμου χρόνου, καὶ ἐπειδὴ καίτοι ἐν τῷ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίῳ ὑπάρχει ἄρθριον τι ἀνάλογον διὰ τὸν καταδικασθέντα, ὅστις ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἡ ἀναψηλάφησις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὴν ἔφεσιν· ἀπεφασίσθη κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ ὑπολογίζηται νέα προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ καταδικασθέν-

τος, ὅστις ἀπέθανε πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας, τὰ δὲ περὶ τούτου ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην.

Ἐκ τοῦ περὶ ἀναιρέσεως ἑβδόμου κεφαλαίου, τὸ ἄρθρ. 225 διαγράφει ὅτι ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς γενικοὺς δικονομικοὺς κανόνας καὶ τὴν ἐν τοῖς λοιποῖς κράτεσιν ἰσχύουσαν δικονομίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατηρηθῇ ὡς εἶχεν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐπειδὴ ἡ μεταρρύθμισις τῶν πρωτοδικείων δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς τὸ ποθητὸν σημεῖον, καὶ πλεῖσται τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἐπιδέχονται ἀναίρεσιν, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκτελέσεως πάσης ἀποφάσεως, ἧς ἐζητήθη ἡ ἀναίρεσις, θέλουσι προκύψῃ ἄπειροι δυσκολίαι, διὰ τοῦτο. ὅπως ἐπιτευχθῇ προσέγγισις εἰς τὸν γενικὸν κανόνα καὶ ταὐτοχρόνως ἀρθῶσι κατὰ τὸ ἐνὸν αἱ δυσχέρειαι, ἐθεωρήθη καλὸν νὰ ἀναστέλληται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐπιδικάζουσι χρήματα ἢ κινητὰ πράγματα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἐξασφαλίζωσιν οἱ ζητοῦντες ἀναίρεσιν τὴν πληρωμὴν καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀντίδικος ἐνήργησε κατάσχεσιν ἢ ἐπίσχεσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ἀναιρεσείοντος. συνετάχθη δὲ νέον ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρου. Ἀκολούθως συνεζητήθη τὸ ἄρθρον 242 κατὰ τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἀπόφασίς τις ἀντίκηται εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν, ἀναιρεῖται καὶ ἐὰν ἀκύρῃ οἱ πρὸς ἀναίρεσιν προταθέντες λόγοι εἶναι ἀνεπαρκεῖς. Τινὲς ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι ἡ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀναιρέσεως εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, λόγῳ ὅτι τοῦτο εὑρίσκει τὴν ἀπόφασιν προφανῶς ἀντικειμένην εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀναιρεσείων δὲν ἠδυνήθη νὰ προτείνῃ λόγους ἐπαρκεῖς ἀναιρέσεως, ἤθελε δώσῃ χώραν εἰς καταχρήσεις καὶ δὲν ἤθελε συμβιβάζεσθαι μὲ τὸν κανόνα τῆς ἀμεροληψίας τῶν δικαστηρίων· ἐπειδὴ ὅμως τὸ Ἀκυρωτικόν, μὴ δικάζον κατ' ἀντιπαράστασιν τῶν διαδίκων, ἐξετάζει μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος ἢ μὴ μὲ τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ διατήρησις τοῦ ἄρθρου, ὡς εἶχεν, οὔτε εἰς καταχρήσεις παρέχει ἀφορμήν, οὔτε τὴν ἀμεροληψίαν τῶν δικαστηρίων

παραβλάπτει, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσείων διὰ τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναιρέσεως τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀποφάσεως, καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ παράλειψις ἐκ μέρους αὐτοῦ τῆς δηλώσεως τῶν λόγων τῆς ἀναιρέσεως δὲν πρέπει νὰ συνεπαγάγηται τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, διὰ ταῦτα ἀπεφασίσθη κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ διατήρησις τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, ὅπως εἶχεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐκ τοῦ περὶ ἀγωγῆς κακοδικίας ὀγδόου τίτλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 270 ὁρίζεται κατώτερος ὅρος προστίμου χίλια καὶ ἀνώτερος ὅρος πέντε χιλιάδες γροσίων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος· τὸ ποσὸν τοῦ ἀνωτέρου ὅρου ἐφάνη ὑπερβολικὸν καὶ ὡς τοιοῦτον δυνάμενον νὰ παρακωλύσῃ τοὺς διαδίκους ἀπὸ τῆς ἐν ἀνάγκῃ ὑποβολῆς δικαίων παραπόνων ἐναντίον τῶν δικαστηρίων, πρὸς πρόληψιν δὲ τοῦ ἀτόπου τόπου τὸ ποσὸν τοῦ ἀνωτέρου ὅρου ὑπεβιβάσθη εἰς δύο χιλιάδας πεντακόσια γρόσια. Τὸ ἄρθρον 271 περιέχει τὴν διάταξιν, καθ' ἣν μόνον ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδεδομένων ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίας, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐφετείων, εἴτε ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Ἐπειδὴ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀκυρωτικοῦ σύγκειται ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ τμήματος, τὸ δὲ πολιτικὸν τμῆμα θέλει πιθανῶς ὑποστηρίξῃ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς ὁλομελείας τὴν προηγουμένην αὐτοῦ ἀπόφασιν, καὶ ἐπειδή, ὑπαρχόντων καθ' ὑπόθεσιν ἑνδεκα προσώπων ἐν τοῖς δύο τμήμασιν, ἐὰν ζητηθῇ ἡ πλειονοψηφία, αὕτη σχηματίζεται συνταξομένων ἑνὸς ἢ δύο μελῶν τοῦ ποινικοῦ τμήματος μὲ τὴν γνώμην τῶν μελῶν τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐπειδή, τοῦ πολιτικοῦ τμήματος δικάζοντος οὕτω κατ' ἔφεσιν ὑπόθεσιν, ἣν πρωτοδίκως ἐδίκασεν, ἐκμηδενίζεται ἡ ὠφέλεια ἡ σκοπουμένη ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας, διὰ ταῦτα ἡ διάταξις αὕτη ἐθεωρήθη μὴ συνάδουσα εἰς τὴν τάξιν, μηδὲ ἀνταποκρινομένη εἰς τὸν σκοπόν. Ἐνεκρίθη ὅθεν αἱ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις νὰ ἐφεσιβάλλωνται ἐνώπιον τοῦ ἑτέρου τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην.

Ἐκ τοῦ περὶ κατασχέσεως ἐννάτου τίτλου, τὸ ἄρθρον 275

ὁρίζει διαφόρους τάξεις, ἀναλόγους μὲ τὴν ποσότητα αὐτῶν, διὰ τοὺς ἀπέναντι χρέους κατασχετέους μισθοὺς πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους μισθοδοτουμένων. Ἐπειδὴ αἱ ἰδιωτικαὶ καὶ οἰκιακαὶ δαπάναι πάντων τῶν μισθοδοτουμένων εἶναι κατὰ φυσικὸν λόγον ἀνάλογοι μὲ τὸν μισθὸν αὐτῶν, δὲν εθεωρήθη οὔτε πρέπον οὔτε στηριζόμενον ἐπὶ ἀληθοῦς βάσεως τὸ νὰ ληφθῇ ἐν τῇ κατασχέσει ὑπ' ὄψιν ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ποσότης τοῦ μισθοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη κατὰ πλειονοψίαν νὰ ὑπόκηται εἰς κατάσχεσιν τὸ τέταρτον ὅλων ἐν γένει τῶν μισθῶν, ἐγένετο δὲ ἡ δέουσα τροποποίησις. Τοῦ εἰρημένου ἄρθρου διατελοῦντος ἔτι ὑπὸ σύσκεψιν, διεβιβάσθησαν ἐκθέσεις τινὲς ἀφηγούμεναι ὅτι ἐνεργοῦνται κατασχέσεις καὶ ἐπὶ τῶν μὴ εἰσέτι ἐναποθηκευμένων προϊόντων καὶ ἐζητοῦντο ὁδηγίαι. Σπουδαιότατον ἔργον ἦτο νὰ εὑρεθῇ τρόπος προφυλάττων τὰ δικαιώματα τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, μὴ προξενῶν ἀδικίαν καὶ ζημίαν καὶ εἰς τὰ δύο μέρη καὶ δυνάμενος νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τούτῳ πολλῆς γενομένης συζητήσεως, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ρητὴ διάταξις, ἀπαγορεύουσα τὴν κατάσχεσιν τῶν σωρῶν τῶν γεννημάτων καὶ τῶν ἀσυγκομίστων καρπῶν καὶ τῶν λοιπῶν παρομοίων προϊόντων. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ εἰρημένος τίτλος ἐγένετο παραδεκτός, τῶν λοιπῶν ἄρθρων ἄλλων μὲν διατηρηθέντων ὡς εἶχον, ἄλλων δὲ ὑποστάντων τροποποιήσεις.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, τροποποιηθὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ διορθωθέν, καθυποβάλλεται ἔγκλειστον ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαχθησομένη

εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων

κατὰ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Πᾶσαι αἱ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἀνατεθεῖσαι ἀγωγαὶ ἐκδικάζονται πρωτοβαθμίως, ἤτοι ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων. Ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν μέχρι πέντε χιλιάδων γροσίων δικάζονται ἀνεκκλήτως, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶναι ἐπιδεκτικαὶ ἐφέσεως. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς δίκας ἐκδικασθείσας δευτεροβαθμίως, ἤτοι ἐνώπιον τῶν ἐφετείων, εἶναι ἐπίσης τελεσίδικοι.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων καὶ αἱ ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων ἐκδιδόμεναι ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν.

ΤΙΤΛΟΣ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ δικαστήρια ἐν γένει εἶναι ἀνεξάρτητα ἐν τῇ ἐκδικάσει τῶν ἀγωγῶν καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν.

Διὰ τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων· ἡ δὲ ἀπόφασις δικαστηρίου λογίζεται ὡς ἔγκυρος καὶ ἰσχυρά, ἐνόσῳ δὲν ἀκυρωθῇ ἢ ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἀνωτέρου δικαστηρίου κατὰ τὴν δικονομίαν καὶ τὸν νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Δὲν εἶναι ἔγκυροι αἱ περὶ πολιτικῶν ἀγωγῶν γνωμοδοτήσεις

καὶ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ ἀρχῶν καὶ παρ' ἐπιτροπῶν μὴ συστηθεισῶν ὑπὸ δικαστηρίου.

Οὐχ ἧττον ὅμως αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν τῶν διοριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΙΣΤ' βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, εἶναι ἐκτελεσταί.

ΒΙΒΛΟΣ Β'

Περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται νὰ παρευρίσκωνται ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὐλάχιστον πέντε ὥρας καθ' ἡμέραν, ἐκτὸς τῶν σχολασίμων ἡμερῶν.

Ἑπομένως οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν θέλουσιν ὁρίζῃ τὰς ὥρας καὶ τὸν τρόπον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων καὶ κοινοποιῇ αὐτοῖς τοῦτο, ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ συνταχθησόμενος πίναξ θέλει ἀναρτηθῇ εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἑκάστου δικαστηρίου θὰ κρατῶνται ἓξ βιβλία:

α' *Βιβλίον τῶν αἰτήσεων*, ἐν ᾧ σημειοῦνται κατὰ σειρὰν κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν αἱ χρονολογίαι πασῶν τῶν ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων (τακρίρ), αἵτινες εἰσάγονται εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ ὑπηκοότης καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κλητῆρος καὶ ἡ χρονολογία τῆς παραλαβῆς τῶν ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων.

β' *Βιβλίον τῶν κλήσεων*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐπίσης κατὰ σειρὰν ἡ χρονολογία τῶν εἰς τοὺς διαδίκους ἀποστελλομένων κλήσεων, τὸ ὄνομα τοῦ κλητῆρος εἰς ὃν ἐδόθη ἡ κλῆσις, ἡ ἡμέρα δι' ἣν κλητεύονται οἱ διάδικοι καὶ ἡ περίληψις τῆς ἀγωγῆς.

γ' *Βιβλίον τῶν ἐγγράφων*, ἐν ᾧ καταγράφονται ἀμέσως πάντα τὰ ὁμόλογα καὶ ἔγγραφα τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων παρεδιδόμενα καὶ παρακατατιθέμενα εἰς τὸ δικαστήριον ὡς καὶ ὁ ἀριθμός, ἡ ποσότης, τὸ εἶδος, ἡ χρονολογία καὶ ἡ περίληψις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Τὴν καταγραφὴν ταύτην ὑπογράφουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ δικαστικὸς γραμματεύς.

δ' *Βιβλίον τῶν ἀποφάσεων*, ἐν ᾧ ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης ἡ περίληψις τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ἣν ὑπογράφουσιν ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δικάσαντες δικασταί.

ε' *Κώδηξ τῶν ἀποφάσεων*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις.

στ' *Βιβλίον τῶν εἰσπράξεων*, ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ διὰ διὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις εἰσπραττόμενα τέλη καὶ δικαιώματα τῶν ἀποφάσεων, κοινοποιήσεων, ἀντιγράφων καὶ κλήσεων καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ πρόσοδοι. Ἅπαντα τὰ βιβλία ταῦτα πρέπει νὰ ὦσι δεδεμένα, γίνεται δὲ χρῆσις αὐτῶν, ἀφοῦ ἑκάστη σελὶς σφραγισθῇ ἄνωθεν διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου καὶ σημειωθῇ ὑπὸ τὴν σφραγίδα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διὰ γραμμάτων ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος καὶ ἀφοῦ ὁ πρόεδρος βεβαιώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ τέλει ἑκάστου βιβλίου τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων ἐξ ὧν σύγκειται. Ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν ὁ πρόεδρος ἐπιθεωρῶν ἐπικυροῖ καὶ ὑπογράφει τὰ βιβλία ταῦτα. Πᾶσα ἀπόφασις ἐγγραφομένη ἐν τῷ κώδικι τῶν ἀποφάσεων ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως, μετὰ προηγουμένην παραβολήν, διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν. Μεταξὺ μιᾶς ἀποφάσεως καὶ ἑτέρας δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῇ χῶρος μεῖζων ἢ ἐλάσσων δύο δακτύλων, καὶ ἀπαγορεύεται ἐν γένει τὸ προσθέτειν τι μεταξὺ τῶν στίχων ἢ εἰς τὸ περιθώριον, ὡς καὶ τὸ ξέειν ἢ ἀπαλείφειν οὔτε μίαν λέξιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε συμβῇ παρεκβολή τις κατὰ τὴν ἀντιγραφήν, ἐπὶ μὲν τῶν πλεοναζουσῶν λέξεων συρομένης λεπτῆς τινος γραμμῆς γίνεται μνεία τούτου εἰς τὸ περιθώριον, αἱ δὲ ἐλλείπουσαι προστίθενται ἐπίσης εἰς τὸ περιθώριον καὶ ὑπογράφονται ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὰ πρακτικὰ τὰ συνταχθησόμενα διαρκούσης τῆς διαδικασίας, καθ' ἃ δηλωθήσεται ἐν τῷ περὶ διαδικασίας κεφαλαίῳ, ἀντιγράφονται ἐπὶ ἐντύπου καὶ ὁμοιοσχήμου χάρτου καὶ ὑπογράφονται. Ἐπιθεωρούμενα δὲ καὶ ἐξακριβούμενα ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ταξιθετοῦνται καὶ τιθεμένου αὔξοντος ἀριθμοῦ καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου βιβλιοδετοῦνται καὶ φυλάσσονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο ὀνομάζεται *Βιβλίον τῶν πρακτικῶν (ζάπτ δζερηδεσί)*.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ ἔγγραφα καὶ ὁμόλογα τὰ παραδιδόμενα ὑπὸ τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον καταγράφονται εἰς τὸ ὑπ' ἄρθρον 6ον ἀναφερόμενον εἰδικὸν βιβλίον, μεθ' ὃ ὁ γραμματεὺς δίδει εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπόδειξιν παραλαβῆς περιέχουσαν τὸ εἶδος, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ἐγγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δικαστικοὺς γραμματεῖς νὰ παραδώσωσιν εἰς οὐδένα τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παρακατατεθειμένα ἔγγραφα καὶ ὁμόλογα ἢ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ νὰ κοινοποιήσωσι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τῶν κυρίων ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν ἐπιτρέψῃ τοῦτο ὁ πρόεδρος. Οἱ ἐναντίον τῆς διατάξεως ταύτης ἐνεργοῦντες ὑπάλληλοι ἐνέχονται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ζημίας, ἃς ἤθελον ὑποστῇ οἱ κύριοι τῶν ἐγγράφων, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀποβάλλονται καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐὰν δεήσῃ νὰ δοθῶσιν ἀντίγραφα τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ φυλαττομένων ἐγγράφων καὶ ὁμολόγων ἢ τῶν ἐν τῷ Κώδικι ἐγγεγραμμένων ἀποφάσεων, διὰ νὰ ἔχωσι ταῦτα ἰσχὺν καὶ κῦρος, ἐπικυροῦται τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς αὐτῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρώτου γραμματέως καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε τροποποιηθῇ καὶ παραμορφωθῇ ἡ ἔννοια ἢ τὸ κείμενον τῶν ἀντιγράφων, ὁ πρῶτος γραμματεὺς εὐθύνεται διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἤθελεν ὑποστῇ ἐκ τούτου τῶν διαδίκων τις.

ΑΡΘΡΟΝ 11.

Οἱ γραμματεῖς τοῦ δικαστηρίου δὲν δύνανται ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ προέδρου νὰ δώσωσιν εἰς ἕτερον τὰ ἔγγραφα καὶ ὁμόλογα δίκης τινός, ἐνόσῳ αὕτη τεθεῖσα ὑπὸ συζήτησιν καὶ διάσκεψιν δὲν διεκπεραιωθῇ. Τοῦ οὕτω διδομένου ἐγγράφου πρὸ παντὸς ἄλλου ἐξάγεται ἴσον ἀντίγραφον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως καὶ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο φυλάσσεται καὶ χρησιμεύει ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου, μέχρις οὗ ἐπιστραφῇ τοῦτο.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὰ εἰς τὸ δικαστήριον παραδιδόμενα ἢ παρακατατιθέμενα χρήματα, ἀφοῦ καταγραφῶσιν οὐ μόνον δι' ἀριθμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ γραμμάτων εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, παραδίδονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου ὑπάλληλος, σημειῶν τὸ ὄνομα τοῦ δικαιούχου καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων εἰς διπλότυπον βιβλίον, ἀποκόπτει κατὰ τὴν τάξιν τὸ ἓν μέρος καὶ σφραγίζων αὐτὸ δίδει εἰς τὸν κύριον, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ἀπόδειξις.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς ἐν περιπτώσει ἀμελείας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐπιπλήττονται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅστις ἐν ἀνάγκῃ προτείνει εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν τὴν παῦσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ἐκ μέρους τῶν διαδίκων παραδιδομένων ἐγγράφων, ὁμολόγων, χρημάτων καὶ πραγμάτων ὡς καὶ τῶν βιβλίων τοῦ δικαστηρίου εὐθύνεται καὶ ὁ πρόεδρος.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'

Περὶ προδικαστικῶν διατυπώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ αἰτήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Πᾶσα ἀγωγὴ δέον νὰ ἐκτίθηται δι' ἀναφορᾶς (ἀρζιχάλ).

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἡ ἀναφορὰ δέον νὰ περιέχῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους τῆς συντάξεως αὐτῆς, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὑπηκοότητα αὐτῶν, ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων μὴ ᾖ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, καὶ περίληψιν τῆς ἀγωγῆς, νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ αἰτοῦντος καὶ νὰ ᾖ γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου. Ἐπιτρέπεται νὰ καθυποβάλλωνται ἀναφοραὶ ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νὰ φέρῃ οὗτος ἔγγραφον πληρεξουσιότητος καὶ νὰ σημειώσῃ ὑπογράφων, ὅτι εἶναι διωρισμένος δι' ἐπικεκυρωμένου ἐγγράφου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 1).

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἡ ἀναφορὰ δίδοται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν δικαστηρίων ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως :

α' Πᾶσα ἀγωγὴ δικάζεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. Μ' ὅλον τοῦτο ὁ ἐνάγων, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔχῃ κατοικίαν, ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πόλεως ἐν ᾗ προσωρινῶς διαμένει ὁ ἐναγόμενος, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐγένετο συναλλαγὴ καὶ ἡ παράδοσις τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ ἀγωγή, ἢ γενήσεται ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων.

β' Ἐὰν δικαζομένης ἀγωγῆς τινὸς κινηθῇ ἑτέρα περὶ ἀνα-

δοχῆς ἢ ἐγγυήσεως σχετικῆς πρὸς τὴν κυρίαν ἀγωγήν, ἡ τελευταία παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κυρίας ἀγωγῆς. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ διὰ τεκμηρίων ἢ ἐγγράφων, ὅτι ἡ κυρία ἀγωγὴ ἐκινήθη ἐπὶ μόνῳ τῷ δολίῳ σκοπῷ τοῦ νὰ κλητευθῇ ὁ ἐν τῇ παρεμπιπτούσῃ ἀγωγῇ ἐναγόμενος εἰς δικαστήριον ἄλλο παρὰ τὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὁ ἐν τῇ παρεμπιπτούσῃ ἀγωγῇ ἐναγόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκλητεύθη. (Παράβ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 2 καὶ 59).

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Πᾶσα ἀναφορὰ ἅμα τῇ εἰς τὸ δικαστήριον ὑποβολῇ ἐγγράφεται κατὰ τὸ 8 ἄρθρον εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἀφοῦ σημειωθῇ ὄπισθεν ἡ χρονολογία τῆς ἐγγραφῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς, παραδίδοται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις ὁρίζει καὶ σημειοῖ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τὸν κλητῆρα καὶ τὸν γραμματέα. Ἡ σημείωσις αὕτη ἐγγράφεται ἐπίσης εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον, δίδοται δὲ εἰς τὸν κλητῆρα ἔγγραφον περὶ τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφως τὰς προτάσεις, τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν μέσα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐνάγων, μετὰ τὴν εἰς τὸ δικαστήριον παραπομπὴν τῆς ἀναφορᾶς, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐγγράφους προτάσεις καὶ ἐπισυνάπτων ἀντίγραφα τῶν ὁμολόγων καὶ ἐγγράφων ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν ἀγωγήν, νὰ παραδώσῃ ταύτας εἰς τὸ δικαστήριον εἰς διπλοῦν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος διδομένων ἀντιγράφων τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἐγγράφων κρατεῖται ἓν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ δ' ἕτερον ἀποστέλλεται καὶ ἐπιδίδοται πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ὅπως οὗτος ἀπαντήσῃ ἐγγράφως ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος, ἀκολούθως δὲ ὁρίζεται ἡ δικάσιμος ἡμέρα. Ἐὰν ὅμως δὲν διοθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἡ ἔγγραφος ἀπάντησις τοῦ ἐναγομένου ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος, ἡ παράλειψις αὕτη δὲν ἐπιφέρει τὴν παραδοχὴν τῶν προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος, γινομένης τῆς διαδικασίας διὰ προφορικῆς συζητήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν ἐναγόμενον ἀντίγραφα τῶν προτάσεων καὶ ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος συγχρόνως μὲ τὸ ἔγγραφον τῆς κλήσεως, ἡ πρὸς κλῆσιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν δύο ἑβδομάδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ κλητεύσεως τῶν διαδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων γίνεται διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς καὶ ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς κλήσεως, τῆς δικασίμου ἡμέρας ὁριζομένης κατὰ τὴν τάξιν τῆς εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς τῶν ἀναφορῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Τὰ ἔγγραφα τῆς κλήσεως συντάσσονται εἰς διπλοῦν καὶ σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου. Περιέχουσι δὲ τὴν χρονολογίαν, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὑπηκοότητα, ἐὰν εἶναί τις ἐξ αὐτῶν ξένος ὑπήκοος, τὸ ὄνομα τοῦ κλητῆρος καὶ τὴν δικάσιμον ἡμέραν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 61).

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Τὰ ἔγγραφα τῶν κλήσεων παραδίδονται διὰ τῶν κλητήρων εἴτε αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς κλητευομένους, εἴτε εἰς τοὺς συνοίκους συγγενεῖς, ἢ ὑπηρέτας αὐτῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 4).

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ὁ κλητὴρ δὲν εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωμένος νὰ παραδώσῃ τὴν κλῆσιν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κλητευομένου, δύναται δὲ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν κλητευόμενον ἐκτὸς τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ ἐντὸς πλοίου ἀκόμη. Ἐὰν ὁ κλητευόμενος εἶναι ξένος ὑπήκοος, ἐπιδίδει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν πρόξενον ἢ τὸν διερμηνέα· ἐὰν εἶναι συνέταιρος ἑταιρίας ὑφισταμένης, εἰς τὸν ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς ἑταιρίας εὑρισκόμενον διευ-

θυντὴν ἤ τινα τῶν συνεταίρων· ἐὰν δὲ ἡ ἑταιρία εἶναι κεκηρυγμένη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, εἰς ἕνα ἐκ τῶν συνδίκων. Ἐὰν ὁ κλητευόμενος διαμένῃ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, τὸ ἔγγραφον τῆς κλήσεως πέμπεται ἐσώκλειστον ἐν ἐπιστολῇ τοῦ προέδρου ἀπευθυνομένῃ πρὸς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διαμένει ὁ κλητευόμενος, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοῦτον. Ἐὰν διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, πέμπεται τὸ ἔγγραφον δι' ἐπιστολῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ἐπίσης ἐπιδοθῇ εἰς τὸν κλητευόμενον. Ἐὰν δὲν ἔχῃ γνωστὴν κατοικίαν ἡ διαμονήν, τὸ ἔγγραφον τῆς κλητεύσεως ἀναρτᾶται κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ δικαστηρίου, ἐν ᾧ εἰσήχθη ἡ ἀγωγή, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ δημοσιεύεται δι' ἐφημερίδος. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρ. 68).

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς κλήσεως ἢ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν κλητευόμενον, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ διὰ τῶν συγγενῶν καὶ ὑπηρετῶν, ἢ εἴς τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ὁ λαβὼν ὑπογράφει, ἢ σφραγίζει τὸ ἕτερον ἀντίγραφον, σημειῶν τὴν παραλαβὴν τῆς κλήσεως καὶ τὴν χρονολογίαν. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο παραδίδει ὁ κλητὴρ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ φυλαχθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἐὰν ὁ λαβὼν τὴν κλῆσιν διακηρύξῃ ὅτι δὲν ἔχει σφραγῖδα καὶ ὅτι δὲν γνωρίζει γραφήν, ἢ ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ ἢ νὰ σφραγίσῃ, ὁ κλητὴρ σημειοῖ εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς κλήσεως τὴν ἐπίδοσιν, τὴν ἄρνησιν ὑπογραφῆς καὶ εἴ τινα ἄλλην αἰτίαν. Ὁ κλητὴρ προσκαλεῖ νὰ ὑπογράψωσιν ἢ νὰ σφραγίσωσι τὴν σημείωσιν ταύτην οὕστινας τῶν ἰμάμιδων, μουχτάριδων, ἢ ἱερέων εὕρῃ καὶ μηδενὸς τούτων εὑρισκομένου, δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν προκριτων τοῦ χωρίου, ἐὰν ὁ κλητευόμενος κατοικῇ ἐν χωρίῳ, ἕνα ἐκ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ ἐὰν εἶναι ὑπάλληλος, οὕστινας εὕρῃ ἐκ τῶν ἰμάμιδων καὶ μουχτάριδων τῆς συνοικίας καὶ εἰ δυνατὸν δύο ἐκ τῶν γειτόνων, ἐὰν κατοικῇ ἐν πόλει καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐὰν εὑρίσκηται ἐν πλοίῳ. Ἐὰν μηδὲν ἐκ τούτων ἦ δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ, ὁ κλητὴρ ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Αἱ κλήσεις αἱ μὴ ἀποστελλόμεναι καὶ ἐπιδιδόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25, 26, 27 καὶ 28 θεωροῦνται ὡς ἄκυροι. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 70).

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀκυρότης τῆς κλήσεως προῆλθεν ἐκ σφάλματος τοῦ κλητῆρος, οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀκυρωθείσης κλήσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 71).

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ἐξαιρουμένων τῶν σπουδαίων καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων, διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν ἡ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως ὁριζομένη προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐὰν ὁ κλητευόμενος κατοικῇ ἐν ᾗ πόλει ἐδρεύει τὸ δικαστήριον. Εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας προστίθενται καὶ ἄλλαι, ὑπολογιζομένων ἓξ ὡρῶν διὰ μίαν ἡμέραν, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ κλητεύοντος δικαστηρίου, ἐὰν ὁ κλητευόμενος κατοικῇ εἰς χωρίον ἢ εἰς ὑποδιοίκησιν (καζᾶ) ἢ εἰς διοίκησιν (λιβᾶ) ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 72).

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ὁρίζεται προθεσμία δύο μέχρι τεσσάρων μηνῶν διὰ τοὺς κλητευομένους ἐκ τῶν ἀποκέντρων ἐπαρχιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἐκ τῶν μεμακρυσμένων χωρῶν τοῦ Κράτους, οἷον ἡ Αἴγυπτος, ἡ Τρίπολις τῆς Βαρβαρίας, ἡ Τύνις, ἡ Χεδζάζ, ἡ Ὑεμένη καὶ ἐκ τῶν ὁμόρων τῇ Τουρκίᾳ ξένων χωρῶν, τεσσάρων μέχρις ἓξ μηνῶν διὰ τοὺς κλητευομένους ἐκ ξένων χωρῶν μὴ ὁμόρων καὶ ἑνὸς ἔτους διὰ τοὺς ἐκ λίαν μεμακρυσμένων χωρῶν, ὡς ἡ Ἀμερική. Διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς νήσοις καὶ τοῖς παραλίοις, αἵτινες δὲν ἔχουσι τακτικὴν δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίαν, ἡ προθεσμία ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἡ προθεσμία τῆς ἐκ τῶν ξένων χωρῶν κλήσεως παρατείνεται ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἄλλων ἐκτάκτων περιστάσεων. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 73).

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἐὰν ἡ ἀγωγὴ ἀφορᾷ εἰς ὑπόθεσιν κατεπείγουσαν, τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ ἰδιαιτέρᾳ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος νὰ κλητεύσῃ τὸν ἐναγόμενον ἀμέσως ἢ διὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν. Ὑπαρχόντων τεκμηρίων ἰσχυρῶν, οἷα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐπιτρέπεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις τῶν πραγμάτων τοῦ ἐναγομένου πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐνάγοντος, ἀφοῦ προηγουμένως παράσχῃ οὗτος ἐγγύησιν, ἢ ἐπαρκεῖς ἀσφαλείας διὰ τὰς ἐνδεχομένας ζημίας τοῦ ἐναγομένου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. 72 § 2).

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Αἱ περὶ κλητεύσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας κατοικίαν καὶ ὑπόπτους φυγῆς καὶ διὰ τὰς ἀγωγὰς περὶ πραγμάτων καὶ κτημάτων κινητῶν, ὑποκειμένων εἰς φθορὰν ἢ ἀπώλειαν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'

Διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ δημοσιότητος τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις ἡ διαδικασία διεξάγεται δημοσίᾳ. Ἀλλ' ἡ διαδικασία τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες συνεπάγονται αἰσχύνην ἢ ἄτοπόν τι, γίνεται τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 87).

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν διαδικασίαν εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν πρόεδρον

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν εἷς τῶν διαδίκων διακόπτῃ τὸν

ἕτερον ὁμιλοῦντα, ἢ ἀποπειρᾶται νὰ διαψεύσῃ καὶ νὰ ἀναιρέσῃ τὸν ἀντίδικον, πρὶν ἢ οὗτος παύσῃ ἀγορεύων, ἢ μεταχειρίζηται ἐκφράσεις προσβλητικὰς κατὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Τὸ ἀκροατήριον ὀφείλει νὰ φέρηται μετὰ μεγάλης κοσμιότητος καὶ εὐταξίας καὶ νὰ συμμορφώνηται ἀμέσως πρὸς πάσας τὰς ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς εὐταξίας διαταγὰς καὶ προτροπὰς τοῦ προέδρου. Οἱοσδήποτε τῶν ἀκροατῶν δὲν ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προέδρου, ἢ διὰ σημείων καὶ μορφασμῶν ἐπιδοκιμάζει ἢ ἀποδοκιμάζει τοὺς λόγους τῶν διαδίκων, τὰς παρατηρήσεις τῶν δικαστῶν καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, ἢ γίνεται ὁπωσδήποτε αἴτιος θορύβου, διατάσσεται νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ἐν περιπτώσει παρακοῆς, συλλαμβανόμενος πάραυτα ἀποβάλλεται τοῦ δικαστηρίου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 89).

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Ἐὰν ὁ παραίτιος θορύβου εἶναι δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 διαγεγραμμένων, τιμωρεῖται μὲ στέρησιν ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 90).

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Οἱ ἐξυβρίζοντες ἢ ἀπειλοῦντες τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, συλλαμβάνονται πάραυτα τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀποστέλλονται εἰς τὴν φυλακήν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ἐκθέσεως βεβαιούσης τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν καὶ συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, ὅστις θέλει ἀνακρίνῃ αὐτοὺς ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, τὸ δικαστήριον καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως ἀπὸ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος. Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ ἡ ἄμεσος σύλληψις τοῦ ἀτακτήσαντος, καταδικάζεται ἐρήμην εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ποινήν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην δικαιοῦται νὰ ἀνακόψῃ ὁ ἀτακτήσας μόνον ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως προσέλθῃ ὅπως ὑποστῇ τὴν ποινήν του.

Ἐὰν ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις συνεπάγηται ποινήν, κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα, ἀνωτέραν τῆς προμνησθείσης, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος. (Παράβ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 91, 92).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ προσελεύσεως τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Πᾶς ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ προσέλθῃ αὐτοπροσώπως ἢ νὰ πέμψῃ πληρεξούσιον φέροντα ἔγγραφον πληρεξουσιότητος ἐπικεκυρωμένον ὑπό τινος δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ γραφείου (1) ἢ παρουσιαζόμενος μετὰ τοῦ διορισθησομένου πληρεξουσίου νὰ διορίσῃ τοῦτον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ἡ πληρεξουσιότης τοῦ διοριζομένου διὰ τὴν συζήτησιν ἔν τινι δικαστηρίῳ ἰσχύει μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Δὲν εἶναι δὲ δεκτὴ εἰς ὅλους τοὺς βαθμούς, ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητος δὲν παρέχῃ ρητὴν τὴν ἄδειαν διὰ τὰς αἰτήσεις ἀνακοπῆς, ἐφέσεως, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀναιρέσεως, ἢ δὲν ἀναφέρῃ ὅτι εἶναι διωρισμένος διὰ νὰ παραστῇ μέχρι τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς δίκης, ἢ ὅτι ἔχει ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δύναται νὰ παραστῇ ὡς πληρεξούσιος ἔν τινι δικαστηρίῳ. Δύναται ὅμως νὰ δικασθῇ αὐτοπροσώπως διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δίκην καὶ νὰ παρίσταται ὡς πληρεξούσιος τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγε-

(1) Δαβὶ καλεμὶ ἢ κοινότερον κανζελαρία. Διὰ τοῦ ἐσχάτως περὶ συμβολαιογράφων ἐκδοθέντος νόμου τὰ γραφεῖα ταῦτα μετεσχηματίσθησαν εἰς συμβολαιογραφεῖα.

νῶν ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς κηδεμόνος, ἐὰν εἶναι τοιοῦτος, καὶ ὡς ἔφορος ἀφιερώματος. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 86).

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ κατὰ τὴν διωρισμένην δικάσιμον κλητευθέντες διάδικοι προσκαλοῦνται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου (μουχζὶρ) κατὰ τὴν τάξιν τῆς προτεραιότητος. Ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ὅτι οἱ προσελθόντες εἶναι οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι, λαμβάνεται καὶ φυλάσσεται τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητος, καὶ ἐὰν ἡ πληρεξουσιότης πρόκηται νὰ δοθῇ προφορικῶς, σημειοῦται τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀναφορὰν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐντολέως. Μετὰ ταῦτα ἀναγινωσκομένων ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως τῆς ἀναφορᾶς, τῶν προτάσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος κατὰ πρῶτον καὶ ἀκολούθως τῶν τοῦ ἐναγομένου, τὸ δικαστήριον ἀκούει τοὺς λόγους πρῶτον τοῦ ἐνάγοντος καὶ κατόπιν τοῦ ἐναγομένου.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν φέρουσι δὲ οὗτοι ἀξιόπιστα ἔγγραφα, ἐξ ὧν νὰ τεκμαίρηται ὅτι ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγὴ εἶναι ἰδία αὐτῶν, δέον νὰ προταχθῇ πιστοποιητικὸν τοῦ μουχτάρη τῆς συνοικίας ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ (κεχαγιᾶ) τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσι συντεχνίας ἢ τοῦ προϊσταμένου ὑπαλλήλου, περιγράφον τὰ πρόσωπα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ὁ διάδικος, ὁ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐξερχόμενος τοῦ προκειμένου ἢ μὴ ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν πρόσκλησιν δὲν ὑπακούσῃ, θεωρεῖται ὡς ἀρνούμενος νὰ ἀπαντήσῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Τῆς διευθύνσεως τῶν συζητήσεων οὔσης ἀνατεθειμένης τῷ προέδρῳ, οὐδεὶς τῶν δικαστῶν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως νὰ συνομιλῇ μετά τινος τῶν διαδίκων. Ὡσαύ-

τως οἱ δικασταὶ θέλουσιν ἀπέχῃ τοῦ νὰ ἐκφράζωσι γνώμην τινά, ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προκειμένης ἀγωγῆς, πρὶν ἢ ἐπιστῇ ὁ χρόνος τῆς διασκέψεως, ἢ ἐπεμβαίνοντες εἰς τὴν συζήτησιν νὰ προβάλλωσι λόγους καὶ μέσα ἀποδείξεως ὑποστηρίζοντα ἢ ἀναιροῦντα τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν ἔνστασιν. Ἐάν τις ὅμως τῶν δικαστῶν ἔχῃ νὰ ἀπευθύνῃ ἐρώτησίν τινα πρὸς ἕνα τῶν διαδίκων, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο τῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου καὶ ἀφοῦ οἱ διάδικοι ἐξαντλήσωσι τὴν συζήτησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Ἐὰν εἰσαχθῇ δίκη, δι' ἣν τὸ δικαστήριον εἶναι ἀναρμόδιον λόγῳ ὕλης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ κηρυχθῇ ἀναρμόδιον, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐζήτησαν τοῦτο οἱ διάδικοι καὶ ἐγένετο ἔναρξις τῆς δίκης. Διὰ τοῦτο ἅμα ὡς ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν ἐγγράφων πεισθῇ τὸ δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἀναρμόδιον, μετὰ προηγουμένην διάσκεψιν δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις καὶ ἀναστέλλεται ἡ δίκη. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, μὴ γενομένου τούτου, τὸ δικαστήριον προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἀκυροῦται ἢ ἀναιρεῖται. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 170).

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα νομίμων λόγων παραπομπὴ τῆς δίκης (1) ἀπό τινος δικαστηρίου εἰς ἕτερον, ἐὰν μὴ ζητηθῇ

(1) Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύτου ἤτοι λόγῳ ὕλης (ratione matériae) ἀναρμοδιότητος, περὶ ἧς προβλέπει τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ὁ νόμος ἀναγνωρίζει δύο εἴδη ἀναρμοδιότητος, τὴν τῆς λόγῳ ὕλης καὶ τὴν τῆς λόγῳ προσώπου. Δικαστήριόν τι εἶναι ἀναρμόδιον λόγῳ ὕλης ὁσάκις ἡ ὑποβληθεῖσα ἐνώπιον δικαστηρίου τινὸς ὑπόθεσις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ δικάζηται ἐνώπιον δικαστηρίου ἑτέρας φύσεως, ὡς π. χ. ὅταν ὑποβάλληται ἐνώπιον πρωτοδικείου ἐμπορικὴ ὑπόθεσις τῆς ἀρμοδιότητος ἐμποροδικείου καὶ τἀνάπαλιν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀναρμοδιότης θεωρεῖται ὡς λόγῳ ὕλης, ὅταν, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς, ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀνήκῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπιληφθέντος αὐτῆς δικαστηρίου.

Τὸ δικαστήριον εἶναι ἀναρμόδιον λόγῳ προσώπου, ὅταν ἡ εἰς αὐτὸ ὑποβληθεῖσα διαφορὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν δικαστηρίου τῆς αὐτῆς

αὕτη ἀπό τινος τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 168 καὶ 169).

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὕρῃ περιπλόκους καὶ ἀσαφεῖς τὰς αἰτήσεις καὶ τοὺς λόγους τινὸς τῶν διαδίκων, ζητεῖ παρ' αὐτοῦ

τάξεως, ὅταν, ἐν ἑνὶ λόγῳ, δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.

Ὑποθέσωμεν ὅτι ἀγωγή τις, ἥτις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς δικάζεται κατὰ τὸν νόμον ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων, ὑπεβλήθη εἰς πρωτοδικεῖον τῆς αὐτῆς κατηγορίας, τὸ πρωτοδικεῖον τοῦτο δύναται νὰ εἶναι ἁρμόδιον λόγῳ ὕλης, ἀλλ' οὐχὶ καὶ λόγῳ προσώπου. Τοῦτο συμβαίνει ὅταν ἡ ἀγωγὴ οὖσα προσωπικὴ ὑπεβλήθη εἰς πρωτοδικεῖον ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.

Ἡ λόγῳ ὕλης ἀναρμοδιότης ἀναγομένη ἀμέσως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διαφόρων δικαστηρίων εἶναι οὐσιωδῶς τῆς δημοσίας τάξεως, ἑπομένως οἱ διάδικοι δὲν δύνανται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας νὰ διαφύγωσι τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν. Κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν εἴτε σιωπηρῶς, εἴτε καὶ ρητῶς. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως νὰ κηρυχθῇ ἀναρμόδιον. Ἡ ἀρχὴ αὕτη καθιεροῦται διὰ τοῦ προηγουμένου 48 ἄρθρου.

Ἡ λόγῳ προσώπου ἀναρμοδιότης ἀπ' ἐναντίας εἰσπίσθη ὑπὲρ τοῦ ἐναγομένου, ὅστις δύναται ρητῶς ἢ σιωπηρῶς νὰ παραδεχθῇ νὰ δικασθῇ ἐνώπιον δικαστηρίου ἐκτὸς τῆς κατοικίας του. Ἑπομένως μὴ παραδεχόμενος νὰ ἀναλάβῃ δικαστικὸν ἀγῶνα ἐνώπιον τοῦ μὴ φυσικοῦ δικαστοῦ του, ὀφείλει κατὰ τὸ 49ον τοῦτο ἄρθρον νὰ ζητήσῃ τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας, πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα αἴτησίς του εἶναι ἀπαράδεκτος, καθόσον δὲν ἐπιτρέπεται τοῖς διαδίκοις νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ κατόπιν προβλέποντες τὴν καταδίκην των νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲν εἶναι ὑπόχρεων νὰ γνώσκῃ τὰς κατοικίας τῶν διαδίκων.

Ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ἀναρμοδιότητος δύναται ὁ ἐναγόμενος νὰ προτείνῃ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐνῷ ἡ προσωπικὴ ἀναρμοδιότης καλύπτεται μὴ προταθεῖσα ἐγκαίρως. (Ἴδε καὶ σχόλια Ἀστ. Κωδ. ἄρθρ. 1803 καὶ 1807).

νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις καὶ λεπτομερείας. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 95).

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἐν ἀνάγκῃ καὶ δι' ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον προσέλευσιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, ὅπως ἀκούσῃ αὐτοὺς καὶ ἂν ἀκόμη ἔχωσι διωρισμένον πληρεξούσιον. Ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος, διορίζεται εἷς ἐκ τῶν δικαστῶν ὅπως μεταβὰς λάβῃ κατ' οἶκον τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ. Ὁ οὕτω διοριζόμενος παραλαμβάνει ἕνα ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ δικαστηρίου καὶ δύο εὐϋπολήπτους μάρτυρας καὶ συντάσσει ἔκθεσιν τῶν καταθέσεων τοῦ ἐξεταζομένου, ἣν συνυπογράφει μετὰ τῶν μαρτύρων.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ νὰ καταρτισθῇ ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, ὁ δὲ ἐναγόμενος δὲν ἔχῃ κατοικίαν, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ὁρίσῃ τοιαύτην, ἥτις καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν. Ἀρνουμένου δὲ νὰ ὁρίσῃ κατοικίαν καὶ ὑπόπτου φυγῆς ὄντος, ζητεῖται παρ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, προσωπικὸς ἐγγυητὴς ὑποχρεούμενος νὰ προσαγάγῃ αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ὅταν κληθῇ. Ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ παράσχῃ ἐγγυητήν, φυλακίζεται καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν πρὸ πάσης ἄλλης θεωρεῖται ἡ δίκη αὕτη.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἀποθανόντος τινὸς τῶν διαδίκων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, κοινοποιεῖται τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν κληρονόμων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ νέαν ἀναφορὰν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν κλήτευσιν τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, πᾶσα δικαστικὴ πρᾶξις ἐνεργηθεῖσα ἢ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα μετὰ τὴν εἰς αὐτῶν κοινοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐὰν οἱ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς διαδικασίας κληθεύομενοι κληρονόμοι δὲν προσέλθωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ἀνταγωγῆς καὶ τὴν

ὁρκοδοσίαν ἐφαρμόζονται αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ ἀποδείξεων βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος. Ἐὰν ζητηθῇ προθεσμία πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ θέματος, παραχωρεῖται τοιαύτη κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Ἐὰν παρά τινι δημοσίᾳ ἀρχῇ εὑρίσκωνται ἔγγραφα ἢ σημειώσεις (καλὸδ) σχετικαὶ πρός τινα ἀγωγὴν καὶ κριθῇ ἀναγκαία ἡ μελέτη αὐτῶν, παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐνιστάμενον κατάλληλος προθεσμία πρὸς προσαγωγὴν αὐτῶν. Αἱ σημειώσεις καὶ τὰ ἔγγραφα, ἃς ἀδυνατεῖ νὰ προσαγάγῃ ὁ ἐνιστάμενος, ζητοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ἰδίου ἐγγράφου (μουζεκερέ).

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Μὴ ἀναγνωρίζοντος ἢ ἀρνουμένου τινὸς τῶν διαδίκων τὰ πρὸς ἀπόδειξιν προσαγόμενα ἔγγραφα, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ τετάρτῳ τίτλῳ τοῦ περὶ ὁμολογίας καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τίτλῳ τοῦ περὶ ἀποδείξεων βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος διαγεγραμμέναι διατάξεις. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον προσβληθῇ ὡς πλαστὸν καὶ ζητηθῇ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ γεγονότος τῆς πλαστογραφίας, ὑπάρχωσι δὲ ἐπὶ τούτῳ ἰσχυρὰ διδόμενα καὶ τεκμήρια, λαμβανομένης παρὰ τοῦ προσβάλλοντος τὸ ἔγγραφον ὡς πλαστὸν ἐγγυήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ, ἡ περὶ πλαστογραφίας ἀγωγὴ παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ἀναβάλλεται δὲ ἡ κυρία δίκη μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ποινικῆς. Ἐὰν ὅμως τὰ ὡς πλαστὰ προσβαλλόμενα ἔγγραφα ἀνάγωνται εἰς ἓν ἢ δύο ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ περιλαμβανομένων ζητημάτων, δὲν ἀναβάλλεται ἐκ τούτου ἡ διαδικασία καὶ ἡ ἀπόφασις διὰ τὰ λοιπὰ ζητήματα. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 14, 19).

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῆς τινὸς τὸ δικαστήριον πεισθῇ ἐκ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων περὶ καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς ἢ δημοσίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο ἀμέσως δι' ἐγγράφου πρὸς οὓς ἀνήκει.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ἡ παρεμπίπτουσα ἀγωγή, ἡ κινουμένη ὑπό τινος τῶν δικ-

δίκων, διαρκούσης τῆς διαδικασίας, δύναται νὰ ἐξετασθῇ μετὰ τῆς κυρίας ἀγωγῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη διατυπώσεων ὑποβολῆς νέας ἀναφορᾶς καὶ ἐπιδόσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἀντίδικον.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Προκειμένου περὶ δίκης, ἀπαιτούσης ἐπιθεώρησιν λογαριασμῶν, βιβλίων καὶ ἐγγράφων, ἢ δυσεπιλύτου καὶ περιπλόκου, ἐὰν κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, διορίζεται ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ δύο ἢ τεσσάρων ἐξελεγκτῶν (μουμελῆζ) ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ ἐντεταλμένη νὰ συμβιβάσῃ, εἰ δυνατόν, τοὺς διαδίκους μετὰ προηγουμένην λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, καί, ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἀδύνατος, νὰ καθυποβάλῃ ἔκθεσιν περιέχουσαν τὰς γενομένας ἐξετάσεις καὶ τὴν γνωμοδότησιν αὐτῶν. Ἀποποιουμένων τῶν διαδίκων, οἱ ἐξελεγκταὶ ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐπίσης, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαδικασίας πολυπλόκου τινὸς δίκης, νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἓν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν περιέχουσαν τὴν περίληψιν τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἐπιλυθησόμενα ζητήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τῶν διαδίκων καὶ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων. Ἡ ἔκθεσις ἢ αἱ δύο ἀντιφατικαὶ ἐκθέσεις τῶν ἐξελεγκτῶν ὡς καὶ ἡ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ ἀναγινώσκονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, καὶ ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν αἱ ἐνδεχόμεναι παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις αὐτῶν, ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Καθ' ἃ ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 1826 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ἐν ταῖς δίκαις καθ' ἃς εἶναι πιθανὸς ὁ συμβιβασμὸς τῶν διαδίκων, ἢ θεωρεῖται δυνατὴ καὶ πρόσφορος ἡ διὰ διαιτητῶν διεξαγωγὴ αὐτῆς, προσκαλοῦνται οἱ διάδικοι νὰ διορίσωσι συμβιβαστὰς ἢ διαιτητάς. Ἐὰν οἱ διάδικοι συναινέσωσιν, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται συμβιβαστὴς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συμβιβασμοῦ βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ἢ διαιτητὴς κατὰ τὸν περὶ διαιτησίας τίτλον τοῦ περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας (καζᾶ) βιβλίου. Μὴ συναινούντων τῶν διαδίκων, προσδεύει καὶ περατοῦται ἡ δίκη.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Ἐν περιπτώσει συμβιβασμοῦ συντάσσεται περὶ τούτου ἔγγραφον ὑπογραφόμενον καὶ σφραγιζόμενον ὑπὸ τῶν διαδίκων, ὅπερ ἐπικυρούμενον ἐγχειρίζεται εἰς τοὺς διαδίκους ἐν εἴδει ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει διαιτησίας, τὸ ὑπὸ τῶν διαδίκων συντασόμενον καὶ ὑπογραφόμενον συνυποσχετικόν, ἀφοῦ ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ δικαστηρίου, παραπέμπεται εἰς τοὺς διαιτητάς. Τὸ ἔγγραφον, τὸ περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν, ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐγχειρίζεται καὶ κοινοποιεῖται ὡς δικαστικὴ ἀπόφασις εἰς τοὺς διαδίκους.

Οἱ ἐν τῷ συνυποσχετικῷ ὅροι δέον νὰ ὦσι σεβαστοί· ἐὰν τοῦτο περιέχῃ τὸν ὅρον τοῦ ἀνεκκλήτου, οὐδεὶς τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 378—396).

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Ὑπάρχοντός τινος τῶν ἑπομένων τεσσάρων λόγων ὁ διάδικος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου: 1ον ἐὰν ὁ ἐξαιρούμενος ἔχῃ πραγματικὸν συμφέρον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ· 2ον ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν ἀνιόντων ἢ κατιόντων συγγενῶν διαδίκου τινός, δηλαδὴ ἔχῃ συγγένειαν ἢ ἀγχιστείαν δευτέρου, τρίτου ἢ καὶ τετάρτου βαθμοῦ, ἐὰν εἶναι, ὡς ἐν παραδείγματι, ἀδελφός, θεῖος πατρόθεν ἢ μητρόθεν, γαμβρός, πενθερὸς καὶ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ· 3ον ἐὰν ἔχῃ κοσμικὴν ἔχθραν πρὸς ἕνα ἐκ τῶν διαδίκων (1). 4ον ἐὰν ὑπαρχούσης ἐκκρεμοῦς δίκης τινὸς τοῦ ἐξαιρουμένου μετά τινος τῶν διαδίκων ἐγένετο ἔναρξις τῆς διαδικασίας τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων.

Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως εἶναι δεκτὴ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς δίκης, καὶ ἐξετάζεται πάραυτα. Ἐὰν μὲν ἀποδειχθῇ ὡς ἀληθής, ἀποφασίζεται νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διαδικασίαν ὁ ἐξαιρεθείς, ἐὰν δὲ μὴ ἀποδειχθῇ ὡς ἀληθής, καταδικάζεται ὁ ἐξαιρῶν εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων γροσίων.

---

(1) (Ἴδε Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1702 καὶ σχόλια αὐτοῦ).

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη πραγματογνωμόνων μετὰ τὴν αὐτοψίαν τοῦ ἐπιδίκου πράγματος, ἢ ζητηθῇ τοῦτο ὑπό τινος τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον διορίζει δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως (καραρναμὲ) ἕνα ἐκ τῶν δικαστῶν εἰσηγητὴν (ναὶπ) ὅπως θεωρήσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὸ ἐπίδικον πρᾶγμα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, τὸ ἐξεταστέον θέμα καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν καὶ ἓν ἀντίγραφον εἰς τοὺς διαδίκους. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιτοπίως διεξαχθείσης αὐτοψίας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων ἐρευνῶν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει πάραυτα ἔκθεσιν, ἣν ὑπογράφουσι καὶ σφραγίζουσι καὶ οἱ πραγματογνώμονες καὶ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐγχειρίζεται εἰς τοὺς διαδίκους. Ἡ ἔκθεσις παραδίδοται εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς κλητευομένων τῶν διαδίκων ἐξακολουθεῖ ἡ διαδικασία. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρισθησομένη ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἡττωμένου, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ αἰτήσαντος τὴν πραγματογνωμοσύνην.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν περιέχουσι συναλλαγὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαγορευομένας καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἀντιβαινούσας ἢ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν διαταραττούσας καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, θεωροῦνται ἔγκυρα καὶ ἰσχυρὰ μόνον ἀπέναντι τῶν συμβαλλομένων καὶ ὑπογεγραμμένων, μὴ ἰσχύοντα ὅμως ὡς πρὸς τοὺς μὴ ὑπογεγραμμένους καὶ μὴ παραβλάπτοντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν τρίτων.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς διαρκούσης τῆς διαδικασίας σημειοῦσιν ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου τὰ ὀνόματα τοῦ προέδρου, τῶν παρόντων δικαστῶν καὶ τοῦ διερμηνέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ὑπηκοότητα καὶ τὰς προτάσεις καὶ κατα-

θέσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων, ἐὰν προσήχθησαν τοιοῦτοι, τὸ κείμενον ἢ τὴν περίληψιν κατὰ τὰς περιστάσεις τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαγομένων ἐγγράφων καὶ συμβολαίων, τὸν χρόνον καθ' ὃν συνέβησαν γεγονότα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν δίκην, τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐρεύνας τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν δοθεῖσαν ἀπόφασιν. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα ἀναγινωσκόμενα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου καὶ τῶν παρόντων δικαστῶν ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσιν ὡς ἀκριβῆ, ἀντιγράφονται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν παρόντων δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μὴ ἐξαντλουμένης τῆς διαδικασίας ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ ἀναβληθῇ εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἢ γίνῃ ἀνάγκη ἐρευνῶν καὶ πληροφοριῶν, αἱ κατόπιν ἐνεργούμεναι πράξεις καὶ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις καταγράφονται κατὰ τάξιν συμφώνως μὲ τὸν προδιαγεγραμμένον τρόπον καὶ χρησιμεύουσιν ὡς βάσις διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως. Ἅπαντα τὰ πρακτικὰ κρατοῦνται ἐπὶ ἠριθμημένου ὁμοιομόρφου χάρτου, βιβλιοδετούμενα δὲ ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν, χρησιμεύουσιν ὡς *βιβλίον πρακτικῶν* (ζάπτ-δζερηδεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐφεσιβληθῶσι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἢ καὶ πρὸ ταύτης, καθ' ἃ ἐπιλωθήσεται ἐν τῷ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίῳ. Ὅθεν ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐκδιδομένης τοιαύτης τινὸς ἀποφάσεως τῶν διαδίκων τις ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς διαδικασίας ὅπως ἐφεσιβάλῃ αὐτήν, παραχωρεῖται πρὸς τοῦτο προθεσμία μιᾶς ἑβδομάδος καὶ δίδοται αὐτῷ ἡ περὶ τοῦ προδικαστικοῦ ζητήματος ἀπόφασις. Ἐὰν τὸ ἐφετεῖον δὲν εὑρίσκηται ἐν ᾗ πόλει καὶ τὸ πρωτοδικεῖον, προστίθενται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν δύο ἡμέραι δι' ἑκάστην ἐξάωρον ἀπόστασιν. Ἐὰν μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιδόσεως καὶ κοινοποιήσεως, δὲν προσαχθῇ πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐφέσεως, ἐκδίδοται κλῆσις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ διαδικασία. Ἐὰν ὅμως ἐξακολουθούσης μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς διαδικασίας ἀποδειχθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς

ἐφέσεως, ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου.

Προσθήκη εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐκδιδόμεναι κατὰ τὰς περιστάσεις ἀποφάσεις εἰσὶ τεσσάρων εἰδῶν: α' προπαρασκευαστικαί, β' προσωριναί, γ' προδικαστικαὶ καὶ δ' ὁριστικαί. *Προπαρασκευαστικὴ* (ιδ·αδ·ὴ) λέγεται ἡ ἀπόφασις ἡ διατάσσουσα μέτρον τι διευκολύνον τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης καὶ προπαρασκευάζον τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν (1). *Προσωρινὴ* (μουβακκάτ) λέγεται ἡ ἀπόφασις ἡ διατάσσουσα μέτρον τι προσωρινὸν ἀναγκαιοῦν πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως (2). *Προδικαστικὴ* (καρηνὲ) λέγεται ἡ ἀπόφασις ἡ διευκολύνουσα καὶ προπαρασκευάζουσα ἀλλὰ καὶ συγχρόνως προϋποσημαίνουσα οὕτως εἰπεῖν, τὴν ὁριστικήν (3). *Ὁριστικὴ* (καράρι κατὶ) λέγεται ἡ ἀπόφασις ἡ περατοῦσα τὴν δίκην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἥτις εἶναι καὶ ἡ τελευταία ἐπὶ τῆς δίκης ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Αἱ προπαρασκευαστικαὶ καὶ προσωριναὶ ἀποφάσεις ἐφεσιβάλλονται μετὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ μετ' αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως πρότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Ὅταν τὸ δικαστήριον θεωρήσῃ ἐπαρκῶς διευκρινισθεῖσαν καὶ ἐξακριβωθεῖσαν τὴν δίκην, ὁ πρόεδρος κηρύττει τὴν συζήτησιν περατωθεῖσαν, μεθ' ὃ οἱ διάδικοι δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπαναλάβωσι τὸν λόγον. Δύνανται ὅμως νὰ ὑποβάλωσι πάραυτα καὶ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις αὐτῶν.

---

(1) Π. χ. ἡ ἀπόφασις ἡ διατάττουσα τὸν διορισμὸν ἐξελεγκτῶν καὶ πραγματογνωμόνων.

(2) Ὡς ἐν παραδείγματι ἡ περὶ προσωρινῆς προφυλάξεως τῶν ἐπιδίκων πραγμάτων ἀπὸ ἐνδεχομένου κινδύνου ἢ βλάβης.

(3) Π. χ. ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ ὁρκοδοσία τινὸς τῶν διαδίκων ἢ κηρυχθῇ ὁ διάδικος συνέταιρος ὀφειλούσης ἑταιρίας. Ἐπειδὴ ἡ ἄρνησις πρὸς ὁρκοδοσίαν ἢ ἡ κήρυξις αὐτοῦ ὡς συνεταίρου ἀναγκαίαν συνέπειαν ἔχουσι τὴν καταδίκην ἑνὸς ἐκ τῶν διαδίκων, αἱ τοιαῦται ἀποτάσεις προϋποσημαίνουσι τὴν μετὰ ταῦτα ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν. (Σημείωσις κειμένου).

ΤΙΤΛΟΣ Γ'

Μέσα ἀποδεικτικά.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον

Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀγωγήν του. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐναγόμενος ὁμολογήσῃ αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1817 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, καταδικάζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ. Ὁ στερούμενος ἀποδείξεων δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἀντίδικον. (Παράβ. ἄρθρ. 1315 καὶ 1358 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδικος).

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ ὁμολογία τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ εἶναι ἔγκυρος. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως ἐξωδίκου ὁμολογίας τοῦ ἐναγομένου εἶναι ἀπαράδεκτος, ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχωσι τεκμήρια περὶ τῆς ἀληθείας τοιαύτης ὁμολογίας, ἀκούεται. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ ἐξωδίκου ὁμολογίας τοῦ πληρεξουσίου. (Παράβ. ἄρθρ. 1356 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Ὡς πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὸ κῦρος τῆς ὁμολογίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1572 μέχρι 1612 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ ὁμολογίας βιβλίῳ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος διαγεγραμμένα, τὰ ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ὑπογεγραμμένα ἢ τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ ἐσφραγισμένα συμβόλαια ὡς καὶ αἱ ἐν τοῖς τακτικοῖς βιβλίοις τῶν ἐμπόρων σημειώσεις εἰσὶ γραπταὶ ὁμολογίαι, ἔχουσαι ἰσχὺν προφορικῆς ὁμολογίας.

Ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Τὰ ἔγγραφα τὰ περιέχοντα ὑποχρεώσεις καὶ συμφωνίας εἰσὶ δύο εἰδῶν: α' *δημόσια*, ὅσα εἰσὶν ἐπισήμως καὶ νομίμως ἐπι-

κεκυρωμένα ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς συντάξεως αὐτῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων καὶ β' ἰδιωτικά, ὅσα δηλονότι περιέχουσιν ἁπλῶς ὑπογραφὴν καὶ σφραγῖδα μὴ ἐπικεκυρωμένας ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου. (Παράβ. ἄρθρ. 1317 καὶ 1322 τοῦ Γαλ. 'Αστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Τὸ ἔγγραφον τὸ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ ἀναρμοδίου ὑπαλλήλου ἢ ἀποδεδειγμένως περιέχον ἔλλειψιν (ἀτέλειαν) περὶ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ὑπαλλήλου, θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικόν, ἐὰν εἶναι ὑπογεγραμμένον ἢ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τῶν διαδίκων. (Παράβ. ἄρθρ. 1318 τοῦ Γαλ. 'Αστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Τὰ δημόσια ἔγγραφα ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους καὶ τοὺς διαδόχους αὐτῶν. (Παρ. ἄρθρ. 1319 τοῦ Γαλ. 'Αστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 75ον

'Εάν, ἀφοῦ συνταχθῇ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ διαμειφθῇ μεταξὺ πολλῶν προσώπων δημόσιόν τι ἔγγραφον, ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως αὐτοῦ, τινὲς ἐκ τῶν συμβαλλομένων συνομολογήσωσι μυστικῶς καὶ εἰκονικῶς συμφωνίας πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἀκύρωσιν τοῦ δημοσίου ἐγγράφου, αἱ μυστικαὶ αὗται συμφωνίαι εἶναι ἰσχυραὶ μόνον ἀπέναντι τῶν ὑπογεγραμμένων, μηδαμῶς ὑποχρεοῦσαι τοὺς τρίτους. (Παρ. ἄρθρ. 1321 τοῦ Γαλ. 'Αστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Τὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων συντασσόμενα καὶ ὑπογεγραμμένα ἢ ἐσφραγισμένα ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν εἶναι ἐπικεκυρωμένα ἐπισήμως, θεωροῦνται ἔγκυρα ὡς τὰ δημόσια, ἐὰν ὁμολογήσῃ ὁ διάδικος ὅτι ὑπέγραψεν ἢ ἐσφράγισεν αὐτά, ἢ ἀποδειχθῇ δικαστικῶς ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς σφραγῖδος. (Παρ. ἄρθρ. 1322 τοῦ Γαλ. 'Αστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

'Ο συντάξας καὶ ὑπογράψας ἢ σφραγίσας ἔγγραφόν τι ἰδιωτικὸν ὀφείλει, παρουσιαζομένου τοῦ ἐγγράφου τούτου, νὰ ὁμο-

λογήσῃ ἢ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα ἢ τὴν γραφὴν αὐτοῦ. Μὴ πράττων τοῦτο καὶ ἐπιμόνως σιωπῶν, λογίζεται ὡς ἀρνούμενος. Ἐὰν ὅμως αἱ τοιαῦται ὑπογραφαὶ ἢ σφραγίδες προσαχθῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὑπογραψάντων ἢ σφραγισάντων, οὗτοι δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμολογήσωσιν ἢ νὰ ἀρνηθῶσι, δυνάμενοι νὰ ἀρνηθῶσιν ἢ νὰ ὁμολογήσωσιν, ἢ ἁπλῶς νὰ εἴπωσιν ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν γνησιότητα ἢ μὴ τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς σφραγίδος. (Παρ. ἄρθρ. 1323 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 78ον

Ἐὰν ἀρνηθῇ τις τὴν ὑπογραφήν, τὴν σφραγίδα ἢ τὴν γραγὴν ἐγγράφου, ὅπερ ἐξέδωκεν, ἢ οἱ κληρονόμοι ἢ οἱ δικαιοδόχοι αὐτῶν προβάλωσιν ἄγνοιαν, γίνεται ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ καὶ παραλληλισθῇ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σφραγίς, καθὰ δηλωθήσεται ἐν τῷ περὶ τούτου κεφαλαίῳ.

Ἀποδείξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Αἱ ἀποδείξεις εἰσὶ τριῶν εἰδῶν: α΄ μαρτυρίαι· β΄ ἔγγραφα ἐπίσημα· γ΄ τέλεια τεκμήρια.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

Πᾶσαι αἱ ὑποχρεώσεις καὶ συμφωνίαι αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα γίνονται ἐγγράφως καὶ πᾶσαι αἱ ἀγωγαὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἑταιρίας καὶ δάνειον καὶ ὑπερβαίνουσαι τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, δέον νὰ ἀποδεικνύωνται δι' ἐγγράφων. Πᾶσα ἔνστασις ἀντιτασσομένη κατ' ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὰ μνημονευθέντα βέματα καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, δέον νὰ ἀποδεικνύηται δι' ἐγγράφου, ἢ δι' ὁμολογίας, ἢ διὰ τῶν βιβλίων τοῦ ἐναγομένου. (Παράβ. ἄρθρ. 1341 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Ἡ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθιερωμένη ἀρχὴ ἰσχύει καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει, προστιθεμένου τοῦ τόκου εἰς τὸ κεφάλαιον, ἢ ἀθροιζομένων τῶν ἐξ ὑπαρχῆς αἰτουμένων διαφόρων ποσῶν,

προκύπτει ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων. (Παρ. ἄρθρ. 1342 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 80 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις, ἐν αἷς ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις: α' εἰς τὰς συναλλαγὰς μεταξὺ συζύγων, ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν, ἀδελφοῦ, ἀδελφῆς καὶ τῶν τέκνων, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, πενθεροῦ καὶ πενθερᾶς· β' εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἕνεκα κωλύματος ἢ ἄλλων νομίμων παραδεκτῶν λόγων, δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ σύνταξις ἐγγράφου· γ' ἐὰν ὁ πιστωτὴς ἀπώλεσε τυχαίως τὸ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἔγγραφον καὶ δ' ἐὰν εὑρισκομένων τῶν διαδίκων ἐν χωρίῳ δὲν εὑρίσκηταί τις ἐν αὐτῷ δυνάμενος νὰ συντάξῃ ἔγγραφον. (Παράβ. ἄρθρ. 1348 τοῦ Γαλ. Ἀστ. Κώδ.).

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Ὁ διὰ μαρτύρων ἀποδεικνύων πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιδίκου τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, οὓς προτίθεται νὰ προσαγάγῃ, ἐὰν ἔχῃ ἢ μὴ καὶ ἑτέρους μάρτυρας, τίνες εἰσὶν οὗτοι καὶ τὴν ἡμέραν τῆς προσαγωγῆς αὐτῶν. Ἡ δήλωσις αὕτη καὶ ἡ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ὁρισθησομένη ἡμέρα σημειοῦται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἀκολούθως εἰς τοὺς διαδίκους. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 255).

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Ἡ προθεσμία πρὸς προσαγωγὴν τῶν μαρτύρων εἶναι ἀπὸ τριῶν μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐὰν οἱ μάρτυρες κατοικῶσιν ἐν τῇ πόλει, κωμοπόλει ἢ τῷ χωρίῳ, ἔνθα ἐδρεύει τὸ δικαστήριον. Ἐὰν ὅμως οὗτοι κατοικῶσιν ἐν ἑτέρᾳ πόλει, κωμοπόλει ἢ χωρίῳ, ἡ προθεσμία ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἕκαστος κατ' ἰδίαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων. Πρὶν ἢ ὅμως ἐξετα-

σθῇ ὁ μάρτυς, ἐρωτᾶται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν μὲν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἐκ τῶν προδηλωθέντων, ἐξετάζεται, εἰδεμή, δὲν ἐξετάζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν ἔλθῃ εἷς τῶν μαρτύρων καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἕτερος δὲν προσῆλθεν ἕνεκα νομίμων λόγων καὶ ἀνωτέρας βίας, ἐξετάζεται ὁ προσελθὼν καὶ ὁρίζεται βραχεῖα προθεσμία διὰ τὸν ἕτερον.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Ἐάν, εἴτε διότι ὁ μάρτυς ἀσθενεῖ, εἴτε διότι ἀνήκει εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον καὶ ἕνεκα τούτου κωλύεται νομίμως, ζητηθῇ νὰ ἐξετασθῇ κατ' οἶκον, διορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀποστέλλεται ὑπάλληλός τις (ναὶπ) ἐντεταλμένος ὅπως λάβῃ τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος, ἥτις γραφομένη ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ μάρτυρος.

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις σημειοῦνται ἐν περιλήψει ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων ἢ τῇ ἐγκρίσει τοῦ δικαστηρίου, αἱ καταθέσεις αὗται ἐγγράφονται κατὰ γράμμα ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου. Αἱ ἐν περιλήψει ἢ κατ' ἔκτασιν γραφόμεναι αὗται καταθέσεις ἀναγινώσκονται ἐνώπιον τῶν μαρτύρων καὶ ὑπογράφονται ἢ σφραγίζονται ὑπ' αὐτῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 274).

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν μαρτύρων, ὁ τρόπος τῆς καταθέσεως τῆς μαρτυρίας, οἱ οὐσιώδεις ὅροι, ἡ συμφωνία μετὰ τῆς ἀγωγῆς, ἡ ἀντίρασις τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ ἡ μετὰ τὴν κατάθεσιν ἐξέλεγξις τῆς ἀξιοπιστίας τῶν μαρτύρων, ἢ ἡ ἀποποίησις τῆς μαρτυρίας, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἀποδείξεων βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, αἱ ἔγγραφοι ἀποδείξεις θεωροῦνται ὡς μέσα ἀποδείξεως. Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ Σουλτανικὰ βεράτια, αἱ

ἐγγραφαὶ τοῦ Δεφτερχανὲ καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ συνεπείᾳ διαδικασίας ὑπὸ τῶν ἱερῶν (σ·ερῆ) καὶ τῶν τακτικῶν (νιζὰμ) δικαστηρίων τελεσιδίκως ἐναντίον τοῦ ἐναγομένου ἐκδοθεῖσαι καὶ ἀπηλλαγμέναι παραποιήσεως καὶ δολιότητος, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπαρκῆ μέσα ἀποδείξεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον.

Τέλεια τεκμήρια εἶναι αἱ ἐνδείξεις, αἱ παρέχουσαι βεβαιότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1141 τοῦ 'Αστυκοῦ Κώδικος.

Ὅρκος.

ΑΡΘΡΟΝ 92ον.

Ὁ μὴ δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ ἐρωτᾶται ἂν θέλῃ νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον· ἐπὶ τῇ καταφατικῇ δὲ αὐτοῦ ἀπαντήσει, ἐπιβάλλεται ὅρκος τῷ ἐναγομένῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 93ον.

Ἡ ὁρκοδοσία γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιδίκου.

ΑΡΘΡΟΝ 94ον.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ ὅρκου, ἡ δόσις αὐτοῦ, ἡ ἄρνησις πρὸς παραδοχὴν καὶ ἐκτέλεσιν ἀνήκει εἰς τὸν ἐναγόμενον ἀτομικῶς. Ἡ παραδοχὴ ἡ ἄρνησις τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δὲν εἶναι ἔγκυρος.

ΑΡΘΡΟΝ 95ον.

Ἐὰν ὁ ὀμόσων ᾖ ἀσθενὴς ἢ ἀνήκῃ εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον καὶ διὰ τοῦτο ἔχῃ νόμιμον κώλυμα καὶ κριθῇ ἀναγκαία ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ὁρκοδοσία, διορίζεται καὶ ἀποστέλλεται ὑπάλληλος τις μετά τινος ἄλλου προσώπου καὶ ἐνεργεῖται ἡ ὁρκοδοσία ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἀντιδίκου.

ΑΡΘΡΟΝ 96ον.

Διὰ τὰς λοιπὰς περὶ ὅρκου διατυπώσεις καὶ πράξεις ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1742 μέχρι 1751 τοῦ 'Αστυκοῦ Κώδικος διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐξακρίβωσις γραφῆς καὶ σφραγίδος.

ΑΡΘΡΟΝ 97ον.

Ἀρνουμένου τινὸς τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένην γραφὴν ἢ σφραγίδα, ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως ἡ ἐξέλεγξις τῆς γραφῆς ἢ σφραγίδος, ἢ προκαλεῖται ὁ ἀρνούμενος νὰ γράψῃ. Ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἀρνοῦνται τὴν γραφὴν ἢ σφραγίδα τὴν ἀποδιδομένην εἰς ἀποθανόντα τινά, ἐνεργεῖται μόνον ἡ ἐξέλεγξις. Ἐκλέγονται τῇ κοινῇ τῶν διαδίκων συμφωνίᾳ, ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τρεῖς πραγματογνώμονες καὶ διορίζεται εἷς ἐκ τῶν δικαστῶν εἰσηγητής, ὅπως ἐπιβλέπῃ τὴν πραγματογνωμοσύνην. Ἐν τῇ περὶ τούτου ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου γίνεται μνεία τῆς καταστάσεως τοῦ ἀμφισβητουμένου ἐγγράφου, τῶν ὀνομάτων τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 98ον.

Αἱ περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πραγματογνωμόνων. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 197).

ΑΡΘΡΟΝ 99ον.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθησομένην ἡμέραν καὶ ὥραν συνερχόμενοι οἱ πραγματογνώμονες ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν ὡς ἀκολούθως: Ἐὰν εὑρίσκηται ἓν ἐκ τῶν κάτωθι σημειουμένων ἐγγράφων τοῦ ἀρνουμένου, παραλληλίζεται καὶ συμπαραβάλλεται πρὸς ταῦτα ἡ ἀμφισβητουμένη σφραγὶς ἢ γραφὴ καὶ ἐὰν τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν ὑπάρχωσι, πρὸς τὴν γραφὴν ἣν θέλει ὑποχρεωθῇ νὰ γράψῃ ὁ ἀρνούμενος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσωσι περὶ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς συμπαραβολήν, ὁ εἰσηγητὴς θέλει ὁρίσῃ ὡς βάσιν συμπαραβολῆς: 1ον τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν ἥτις ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐγγράφοις, ἅτινα ἐπεκυρώθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἐν τοῖς δικογράφοις, ἢ ὑπεγράφησαν καὶ ἐσφραγίσθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ κατὰ συνέπειαν θεωροῦν-

ται ὡς δημόσια ἔγγραφα· 2ον τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἔγραψεν ὁ ἀρνούμενος τὴν γραφήν, ἐν ᾧ χρόνῳ κατεῖχε δημοσίαν θέσιν καὶ 3ον τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὁ ἐναγόμενος ἀναγνωρίζει ὡς ἴδια. Ἡ ὑπογραφὴ ἢ ἡ σφραγὶς ἡ ὑπάρχουσα ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἐγγράφῳ μὴ ἀναγνωρισθέντι ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου καὶ ἂν ἀκόμη ἐκηρύχθη ὡς γνησία ὑπό τινος δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον συμπαραβολῆς. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 199 καὶ 200).

ΑΡΘΡΟΝ 100ον.

Ἐὰν τὰ πρὸς συμπαραβολὴν ἔγγραφα εὑρίσκωνται παρά τινι δημοσίῳ ὑπαλλήλῳ ἢ ἰδιώτῃ, οὗτος πρέπει νὰ προσαγάγῃ αὐτὰ κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἐξακρίβωσις. Ἀδυνάτου οὔσης τῆς μεταφορᾶς τῶν τοιούτων ἐγγράφων, ἢ τῶν διακατόχων κατοικούντων ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἢ κωμοπόλει, ἐκδίδοται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προτάσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐπιτοπίως. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 201).

ΑΡΘΡΟΝ 101ον.

Ἐὰν ἡ μὴ ἀναγνωριζομένη γραφὴ καὶ σφραγὶς εἶναι πασίγνωστος, θεωρεῖται ὡς ἔγκυρος. Ἡ σφραγὶς καὶ ἡ γραφὴ λογίζεται πασίγνωστος, ὅταν εἶναι γνωσταὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 102ον.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἔγγραφα πρὸς συμπαραβολὴν ἢ τὰ ὑπάρχοντα δὲν θεωρηθῶσιν ἐπαρκῆ, ἡ δὲ σφραγὶς καὶ γραφὴ δὲν εἶναι πασίγνωστοι, ὑποχρεοῦται ὁ ἐναγόμενος νὰ γράψῃ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν πραγματογνωμόνων, ἡ δὲ ἀντιπαραβολὴ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γραφῆς ταύτης. (Παράβ. Γαλ.. Δικ. ἄρθρ. 206).

ΑΡΘΡΟΝ 103ον.

Οἱ πραγματογνώμονες ἀκούουσι τὰς καταθέσεις τῶν ἰδόντων ὅτι συνετάχθη τὸ ἀμφισβητούμενον ἔγγραφον ἢ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου καὶ ἐσφραγίσθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἐχόντων γνῶσιν περιστατικῶν, δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, πρὸς οὓς καὶ ἐπιδεικνύεται τὸ ἀμφισβητούμενον ἔγγραφον. Λαμβάνονται δὲ σημειώσεις τῶν καταθέσεων τούτων,

αἵτινες καὶ ὑπογράφονται ὑπ' αὐτῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 207).

ΑΡΘΡΟΝ 104ον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πραγματογνωμοσύνης συντάσσεται ἔκθεσις περιέχουσα τὰ γενόμενα καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνωμόνων περὶ τοῦ ἂν ἡ ἀμφισβητουμένη γραφὴ ἢ σφραγὶς εἶναι ἢ οὐ τοῦ ἐναγομένου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ὑποβάλλεται μετὰ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐγγράφων εἰς τὸ δικαστήριον. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 208 καὶ 209).

ΑΡΘΡΟΝ 105ον.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἀμφισβητούμενον ἔγγραφον ὑπεγράφη ἢ ἐσφραγίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρνουμένου, οὗτος καταδικάζεται καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τούτου γενομένων ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 213).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 106ον.

Ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεων ἕνεκα τῆς μὴ ἐκτελέσεως ἢ τῆς βραδύτητος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων ἰδιαιτέρας συμφωνίας πρὸς κατεργασίαν πράγματός τινος ἢ πρὸς παράδοσιν ὡρισμένων πραγμάτων ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ δὲν εἶναι δεκταί, ἐὰν δὲν συνετάχθη ἐπισήμως καὶ νομίμως καὶ ἐκοινοποιήθη διά τινος δημοσίου ἀρχῆς ἔγγραφον διαμαρτυρήσεως, δι' οὗ προσκαλεῖται ὁ ἀναδεχθεὶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως. (Παρ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1146).

ΑΡΘΡΟΝ 107ον.

Ἐὰν ἐν τῷ συμβολαίῳ ὑπάρχῃ ὅρος, καθ' ὃν, μὴ ἐκτελουμένης ἐμπροθέσμως τῆς ὑποχρεώσεως, ἡ λῆξις μόνη τῆς προθεσμίας θέλει θεωρηθῇ ὡς πρόσκλησις καὶ διαμαρτύρησις ἄνευ ἀνάγκης ἰδίας προσκλήσεως, συμφώνως τῷ ὅρῳ τούτῳ ἡ λῆξις τῆς προθεσμίας θεωρεῖται ὡς ἐπέχουσα τόπον διαμαρτυρήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 108ον.

Ὁ διὰ τοῦ συμβολαίου ὑποχρεωθεὶς καταδικάζεται εἰς τὰς νομίμους ἀποζημιώσεις καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ὑπάρχῃ δόλος αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως, ἢ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Ἀπαλλάσσεται ὅμως τῆς εὐθύνης ἐὰν ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ βραδύτης τῆς ἐκτελέσεως προῆλθεν ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας καὶ ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτοῦ. (Παρ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1148).

ΑΡΘΡΟΝ 109ον.

Αἱ ἀποζημιώσεις, δι' ἃς εὐθύνεται ὁ ἄνευ δόλου μὴ ἐκπληρώσας τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ, εἶναι αἱ ἄμεσοι καὶ γνωσταὶ ζημίαι τοῦ ἀντιδίκου. (Παρ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1144).

ΑΡΘΡΟΝ 110ον.

Ἐὰν ἡ μὴ ἐκτέλεσις προῆλθεν ἐκ δόλου ἢ ἀπάτης τοῦ ὑποχρεωθέντος, αἱ ἀποζημιώσεις περιλαμβάνουσι τὰς ἀμέσους ζημίας τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὰ κέρδη, ὧν οὗτος ἐστερήθη συνεπείᾳ τῆς μὴ ἐκτελέσεως. (Παρ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1151).

ΑΡΘΡΟΝ 111ον.

Ἐὰν ἐν τῷ συμβολαίῳ συνωμολογήθη ποινικὴ ῥήτρα, τουτέστιν ἡ ἐκ μέρους τοῦ μὴ ἐκτελοῦντος τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ πληρωμὴ πρὸς τὸν ἕτερον ὡρισμένου τινὸς χρηματικοῦ ποσοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδικασθῇ ἀποζημίωσις μεγαλειτέρα ἢ μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου. (Παράβ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1152).

ΑΡΘΡΟΝ 112ον.

Διὰ τὰς ὑποχρεώσεις περὶ πληρωμῆς χρηματικοῦ τινὸς ποσοῦ ἐπιδικάζονται λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκτελέσεως μόνον οἱ πρὸς ἓν τοῖς ἑκατὸν τὸν μῆνα τόκοι καὶ οὗτοι ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Οἱ τόκοι ἐπιδικάζονται χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ πιστωτὴς ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπέπεσεν εἰς ζημίαν τινά. Ἐὰν ἔν τινι χρεωστικῷ ὁμολόγῳ δὲν συνωμολογήθησαν τόκοι, οὗτοι δέον νὰ λογίζωνται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐὰν συνετάχθη, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀγωγῆς, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ διαμαρτυρικόν (1). (Παρ. Γαλ. Ἀστ. Κώδ. ἄρθρ. 1153).

(1) Περὶ τούτου ἰσχύει ὁ νεώτερος εἰδικὸς νόμος. (Ὅρα σελ. 1003).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Προκαταρκτικὴ ὑπεράσπισις.

ΑΡΘΡΟΝ 113ον.

Οἱ διάδικοι δύνανται πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς οὐσίας νὰ προτείνωσι τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης εἰς ἕτερον δικαστήριον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπεβλήθη προηγουμένως εἰς ἕτερον δικαστήριον ἀναφορὰ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἢ ὅτι ἡ προκειμένη δίκη συσχετίζεται μὲ ἑτέραν ἐκδικαζομένην ἐνώπιον ἑτέρου δικαστηρίου (1). Ἐὰν κριθῇ εὔλογον καὶ νόμιμον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀποφασίζεται ἡ παραπομπή. Αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος ἐνστάσεις ἐξαιροῦνται. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 168-172).

ΑΡΘΡΟΝ 114ον.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν ταῖς κλήσεσι καὶ τοῖς λοιποῖς ἐγγράφοις, τὰ ὁποῖα οἱ διάδικοι διαμείβουσι κατὰ τὸν νόμον πρὸς ἀλλήλους, ἐλλείψεις συνεπάγουσαι ἀκυρότητα τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, αἱ περὶ τούτου ἐνστάσεις δέον νὰ προτείνωνται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς οὐσίας. Βραδύτερον προτεινόμεναι εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 173).

ΑΡΘΡΟΝ 115ον.

Ἐκτὸς τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάναγκες νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν διαδικασίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1617 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσεπίκλησιν τρίτου τινὸς προσώπου, ἐὰν ἀποδείξῃ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ἐναγωγῆς ἐναντίον τοῦ τρίτου ἕνεκα τῆς προκειμένης ἀγωγῆς. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δυνηθῇ νὰ ἀντικρούσῃ τὴν προσεπίκλησιν ταύτην, ὁ προσεπικαλούμενος τρίτος κλητεύεται ἐντὸς βραχέος χρόνου. Ἐὰν ἡ κατὰ τοῦ τρίτου ἀγωγὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδικασθῇ μετὰ τῆς κυρίας, ἐκδικάζονται αἱ δύο συγχρόνως· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐκδικάζονται καὶ ἀποφασίζονται κεχωρισμένως, κατὰ πρῶτον μὲν ἡ κυρία καὶ ἀκολούθως ἡ παρεμπίπτουσα ἀγωγή.

(1) Πρόκειται περὶ ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας τῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Διάφορα ἀντικείμενα περὶ διαδικασίας.

ΑΡΘΡΟΝ 116.

Δὲν ἀναστέλλουσι τὴν ἔκδοσιν καὶ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως ὁ θάνατος ἢ ἡ μεταβολὴ προσώπων καὶ ἰδιοτήτων, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος ἀνακοινώσῃ πρὸς τοὺς διαδίκους ὅτι ἐπερατώθη ἡ συζήτησις, καὶ ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ συνδιασκεφθῇ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 117ον.

Ἐὰν ἐνεργουμένης τῆς μεταξὺ τῶν διαδίκων διαδικασίας, τρίτος τις ζητήσῃ δι' ἐγγράφου αἰτήσεως προσηκόντως ὑποβαλλομένης καὶ περιεχούσης τοὺς λόγους τῆς παρεμβάσεως, νὰ παραστῇ ἐν τῇ διαδικασίᾳ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἀποδείξῃ τὸ πρὸς παρέμβασιν δικαίωμα αὐτοῦ, γίνεται δεκτὴ ἡ παρέμβασις, ἥτις ὅμως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐπὶ τῆς ὡρίμου κυρίας ἀγωγῆς ἀπόφασιν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 337-341).

ΑΡΘΡΟΝ 118ον.

Ἐὰν ὁ ὑποβαλὼν ἀναφορὰν εἰς τὸ δικαστήριον δὲν προσέλθῃ ἐπὶ ἓξ μῆνας, ἀκυροῦται ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἀγωγὴ αὐτοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος ἄνευ νέας ἀναφορᾶς. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 397-401).

ΑΡΘΡΟΝ 119ον.

Οἱ διάδικοι δύνανται διαρκούσης τῆς διαδικασίας νὰ παραιτηθῶσιν ἢ νὰ ἀναβάλωσι τὴν δίκην, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ προσαγάγωσιν ἔγγραφον περὶ τούτου δήλωσιν.

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄

Πρωτόδικοι ἀποφάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἀποφάσεις κατ' ἀντιμωλίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 120ον.

Περατουμένης τῆς συζητήσεως ἀποσύρονται οἱ διάδικοι καὶ

ἐὰν τὸ δικαστήριον δύναται ἀμέσως νὰ ἀποφασίσῃ, ὁ πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους τῶν δικαστῶν. Ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαία διάσκεψις πρὸ τῆς ψηφοφορίας, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ δικαστήριον ἀποσύρονται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διασκέψεων. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 116)

ΑΡΘΡΟΝ 121ον.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν διασκέψεων ὁ πρόεδρος ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος δικαστὴς ἀνακεφαλαιοῖ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος, τὸ περιεχόμενον τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς προσαχθέντων ἐγγράφων, τὰ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προταθέντα ἐπιχειρήματα, τοὺς λόγους ἢ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἐναγομένου· μεθ' ὃ ἀρχομένης τῆς διασκέψεως, ἐὰν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον, ἐπιστρέφει ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ ὁ πρόεδρος ἀπαγγέλλει δημοσίᾳ εἰς τοὺς διαδίκους τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν κατὰ τὴν διάσκεψιν μηδεμία ληφθῇ ἀπόφασις, ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα διὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ γνωστοποιεῖται τοῦτο τοῖς διαδίκοις. Μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γίνεται ἡ διάσκεψις καὶ καταρτίζεται ἡ ἀπόφασις.

ΑΡΘΡΟΝ 122ον.

Τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἐν περιλήψει καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν εἰς τὴν διάσκεψιν λαβόντος μέρος προέδρου καὶ δικαστῶν γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαδίκους, τὸ δὲ αἰτιολογικὸν μέρος τῆς ἀποφάσεως, ἤτοι τὸ μέρος τὸ περιέχον τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται, συντάσσεται ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν καὶ προσαρτᾶται εἰς τὰ πρακτικὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 65.

ΑΡΘΡΟΝ 123ον.

Αἱ ἀποφάσεις καταρτίζονται τῇ ὁμοφώνῳ ψήφῳ τοῦ προέδρου καὶ πάντων τῶν δικαστῶν, ἢ διὰ πλειονοψηφίας, τουτέστι διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 124ον.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἰσχύει ἡ γνώμη, ὑπὲρ ἧς συνετάχθη ὁ πρόεδρος ἢ ὁ προεδρεύων.

ΑΡΘΡΟΝ 125ον.

Προκειμένου περὶ ἀποφάσεως πρὸς ὁρκοδοσίαν ἑνὸς τῶν διαδίκων, διαγράφονται σαφῶς τὰ θέματα τοῦ ὅρκου καὶ ὁ τρόπος τῆς ὁρκοδοσίας, καθ' ἃ καὶ ἐνεργεῖται αὐτη. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 120).

ΑΡΘΡΟΝ 126ον.

Εἰς τὰς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀγωγάς, ἐὰν μετὰ τῆς κυρίας ἀγωγῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῶσι καὶ συναποφασισθῶσιν ὁ τρόπος καὶ τὰ καθέκαστα τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὸν αἰτοῦντα νὰ ὑποβάλῃ κατάλογον τῶν λεπτομερειῶν, ὅπως ἐκδοθῇ περὶ τούτων ἰδιαιτέρα ἀπόφασις.

ΑΡΘΡΟΝ 127ον.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ὀφειλέτης ὑποστὰς ζημίας εὑρίσκεται ἀληθῶς ἐν στενοχωρίᾳ καὶ ἕνεκα τούτου κριθῇ εὔλογον νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ προθεσμία κατάλληλος πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας ἀγωγῆς ἀποφάσει γίνεται μνεία τοῦ χρόνου καὶ τῶν λόγων τῆς παραχωρηθείσης προθεσμίας. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 122).

ΑΡΘΡΟΝ 128ον.

Ἐὰν τὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου εἶχον πωληθῇ τῇ αἰτήσει ἄλλων δανειστῶν, ἢ εἶχε συμβῇ πτώχευσις, ἢ ὁ ὀφειλέτης φυγοδικῇ καὶ ἡ δίκη διεξάγηται κατ' ἐρήμην, ἢ εἶχεν ἐπενέγκῃ μεταβολὴν εἰς τὰς ἀσφαλείας, ἃς δι' ἐγγράφου ἔδωκεν ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ, οὐ μόνον δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ προθεσμίαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἀλλὰ καὶ δὲν ὠφελεῖται ἀπὸ τῆς ἤδη παραχωρηθείσης προθεσμίας. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 124).

ΑΡΘΡΟΝ 129ον.

Ἐὰν συζητουμένης κυρίας τινὸς δίκης παρεμπέσῃ ἄλλη σχετικὴ μετ' αὐτῆς, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ καὶ περὶ τῶν δύο διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ὅμως τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἡ δὲ περὶ τῆς κυρίας ἀγωγῆς ἀπόφασις ἤρτηται ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς παρεμπιπτούσης, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται πρῶτον ἐπὶ τῆς παρεμπιπτούσης καὶ ἀκολούθως προβαίνει εἰς τὴν κυρίαν δίκην.

ΑΡΘΡΟΝ 130ον.

Ἐὰν ἡ ἀγωγὴ στηρίζηται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ εἰς ὑποχρέωσίν τινα ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ εἰς προηγουμένην ἀπόφασιν μὴ ἐφεσιβληθεῖσαν, τὸ δικαστήριον δύναται μετὰ τῆς ἀγωγῆς νὰ συναποφασίσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν· μετὰ τὴν ἔκδοσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, καὶ ἂν ἀκόμη ὑποβληθῇ αἴτησις ἐφέσεως, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται προσωρινῶς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐνάγων παρέχει ἐγγύησιν ἢ ἀσφαλείας ἐπαρκεῖς, τὰς ὁποίας ἐὰν δὲν παράσχῃ, εἰσπράττεται τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δικαστήριον. (Παρ. Γαλ. Δικον. 134 καὶ 135).

ΑΡΘΡΟΝ 131ον.

Ἐὰν ἡ ἀγωγὴ δὲν στηρίζηται μὲν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 ἀναφερομένων λόγων, ἡ ἐκτέλεσις ὅμως αὐτῆς εἶναι κατεπείγουσα, ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ παράσχῃ ὁ δανειστὴς προηγουμένως ἀξιόχρεων ἐγγύησιν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς. Κατεπείγουσαι εἶναι αἱ ὑποθέσεις, ὧν ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως μέχρι τῆς ἐφέσεως εἶναι προφανῶς ἐπιζήμιος. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 135).

ΑΡΘΡΟΝ 132ον.

Ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 130 καὶ 131 ἀναφερομένη προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν διατάσσεται ἐπὶ τῶν περὶ αὐτῶν τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἀγωγῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 133ον.

Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, ἐὰν παρέλειψε νὰ ἀπαγγείλῃ ταύτην ἐν τῇ κυρίᾳ ἀποφάσει. Δύναται ὅμως εἷς τῶν διαδίκων νὰ ζητήσῃ ἐν τῷ ἐφετείῳ πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 136).

ΑΡΘΡΟΝ 134ον.

Οἱ ἡττώμενοι ἐν τῇ δίκῃ καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ τῶν νομίμων ἐξόδων τῆς δίκης. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, καὶ ἂν ἀκόμη τὰ τέλη καὶ ἔξοδα ταῦτα ἐπιδικάζωνται ἀπέναντι τῶν ζημιῶν τοῦ νικήσαντος, δὲν

ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 137).

ΑΡΘΡΟΝ 135ον.

Αἱ ἀποφάσεις συντάσσονται καὶ ἐκδίδονται δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτῶν. Οἱ τῆς περαιτέρω ἀναβολῆς ὑπαίτιοι θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 136ον.

Αἱ ἀποφάσεις δέον νὰ ὦσι σύμφωνοι μὲ τὰ ἐν τῷ εἰδικῷ κεφαλαίῳ μνημονευόμενα πρακτικά, νὰ περιέχωσι τοὺς λόγους καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν μνείαν τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῆς παμψηφεὶ ἢ διὰ πλειονοψηφίας. Τὸ ἐπὶ τούτῳ προχείρως συνταχθὲν ἔγγραφον, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου καὶ τῶν παρόντων δικαστῶν καὶ ἐπικυρωθὲν καταχωρηθῇ εἰς τὸν εἰδικὸν κώδικα, καθ' ἃ ἐδηλώθη ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ, καὶ σφραγισθῇ, ἀντιγράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις, ἐσφραγισμένον τῇ σφραγῖδι τοῦ δικαστηρίου καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀντίγραφον δὲ ἐπικεκυρωμένον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἡττηθέντα διάδικον. Ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων γίνεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἡττηθέντος ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ τῶν κλήσεων. Ἡ ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει λαμβανομένη διὰ τοῦ κλητῆρος ἀπόδειξις ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου ἐγχειρίζεται εἰς τὸν νικήσαντα. Οὐδεμία ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐνόσῳ δὲν κοινοποιηθῇ ὡς ἀνωτέρω. (Πρᾶβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 141).

ΑΡΘΡΟΝ 137ον.

Ἐὰν οἱ ἡττηθέντες εἶναι πολλοί, κοινοποιεῖται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον. Ἐὰν οἱ ἡττηθέντες εἶναι συνέταιροι ἑταιρίας τινός, ἐπιδίδοται ἓν ἀντίγραφον εἰς τὸν διευθυντήν, ἐὰν δὲ εἶναι ὅλοι οἱ κάτοικοι χωρίου τινός, εἰς τὸν πληρεξούσιον καὶ εἰς τὸν μουχτάρην τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ ἀντίγραφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ μᾶλλον συχναζόμενον μέρος τοῦ χωρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 138ον.

Ὁ ἡττώμενος διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Ἐὰν ὅμως εἰς μέρη τινὰ τῆς ἀγωγῆς ἡττηθῇ ὁ

ἐνάγων, εἰς ἕτερα δὲ ὁ ἐναγόμενος, τὰ γενόμενα ἔξοδα καταλογίζονται εἰς βάρος ἀμφοτέρων. (Παρ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 130).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀποφάσεις κατ' ἐρήμην.

ΑΡΘΡΟΝ 139ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὡρισμένην δικάσιμον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν προσηκόντως κλητευθέντες δὲν προσέλθωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀναβάλλεται ἡ δίκη μέχρις οὗ εἷς τῶν διαδίκων προσερχόμενος κατόπιν ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 140ον.

Ἐάν, προσελθόντος ἑνὸς τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον φρονῇ ὅτι ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ ἑτέρου προῆλθεν ἐξ ἀληθοῦς κωλύματος, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις δι' ἄλλην ἡμέραν. Ἐὰν τὸ κώλυμα τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος εἶναι ἀσθένεια σοβαρὰ ἢ τι τοιοῦτον τοσούτῳ νόμιμον καὶ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἢ διὰ πληρεξουσίου παράστασιν αὐτοῦ, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἄρσεως τοῦ κωλύματος τούτου. Τὸ ὡς ἀνωτέρω ἀληθὲς καὶ νόμιμον κώλυμα πρέπει νὰ δηλοποιῆται εἰς τὸ δικαστήριον διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ μουχτάρη, ἢ δύο ἢ τριῶν εὐϋπολήπτων κατοίκων τῆς συνοικίας.

ΑΡΘΡΟΝ 141ον.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον φρονῇ, ὅτι ἡ ἐμφάνισις δὲν προέρχεται ἐκ κωλυμάτων πραγματικῶν, ἢ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς δὲν γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ δικαστήριον τοὺς νομίμους λόγους, ἢ δὲν ἐμφανισθῇ καὶ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς παραχωρηθείσης προθεσμίας, ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος λογίζεται ὡς ἐξ ἐπιμονῆς ἀπειθῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 142ον.

Ἐὰν ὁ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἶναι ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγήν, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπόφασιν κατ'

ἐρήμην, καταργοῦσαν προσωρινῶς τὸ δικαίωμα τῆς διαδικασίας.

ΑΡΘΡΟΝ 143ον.

Ἡ προσωρινὴ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς διαδικασίας συνίσταται εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνάγοντος καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν πάντων τῶν γενομένων ἐξόδων καὶ τῶν ζημιῶν, ὅτας δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὑπέστη ὁ ἐναγόμενος, οὐδόλως ὅμως συνεπάγεται τὴν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς διαδικασίας.

ΑΡΘΡΟΝ 144ον.

Ἐὰν ὁ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἶναι ὁ ἐναγόμενος, ἐπιδίδοται αὐτῷ μὲ προθεσμίαν τριῶν ἡμερῶν ἔγγραφον δευτέρας κλήσεως καὶ ἐὰν ἐξακολουθῇ ἀρνούμενος, τρίτης κλήσεως. Ἐὰν δὲν προσέλθῃ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ τρίτῃ κλήσει ὁριζομένην δικάσιμον, ἢ δὲν ἀποστείλῃ πληρεξούσιον, γνωστοποιεῖται αὐτῷ ἐγγράφως, ὅτι τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος θέλει διορίσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον καὶ θέλει ἐξετάσῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ ἐνάγοντος. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν διαμένῃ ἐν ᾗ πόλει ἢ κωμοπόλει ἑδρεύει τὸ δικαστήριον, ἡ προθεσμία παρατείνεται κατὰ τὰ περὶ τούτου διαγεγραμμένα (1).

ΑΡΘΡΟΝ 145ον.

Ἐὰν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 144 ἀναφερομένης τρίτης κλήσεως ὁ ἐναγόμενος δὲν προσέλθῃ, οὔτε ἀποστείλῃ πληρεξούσιον, ὁ δὲ ἐνάγων ζητήσῃ τὴν ἐρημοδικίαν, τότε τὸ δικαστήριον διορίζει ἀντιπρόσωπόν τινα ἐξ ἐπαγγέλματος (βεκήλι μουσαχχάρ), ὄντα εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐναγομένου, ἐκδικάζει κατὰ τὴν τάξιν τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ συντάσσον ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ οὕτω καταδικαζόμενος ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 146ον.

Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιπρόσωπος ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ἐγκρα-

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη, καταργηθείσης τῆς τριπλῆς κλήσεως. (Ἴδε κατωτέρω τὴν ἐπὶ τούτου ἐγκύκλιον).

τὴς τῶν νομικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀγωγὴν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα αὐτῷ νὰ προφυλάξῃ τὰ δίκαια τοῦ μὴ παραστάντος. Ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ μὴ λαμβάνηται ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ δικαστήριον προσώπων. Τὸ δικαστήριον ὁρίζει ἐπίσης διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον κατάλληλον ἀντιμισθίαν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ πεντήκοντα γρόσια καθ' ἑκάστην. δι' ὅσας ἡμέρας θὰ παραστῇ ἐν τῇ διαδικασίᾳ, γίνεται δὲ μνεία τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει.

ΑΡΘΡΟΝ 147ον.

Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιπρόσωπος πρέπει νὰ ὑπεραμύνηται μόνον ἐν τῇ δίκῃ διὰ παντὸς τρόπου πρὸς προφύλαξιν τῶν δικαίων τοῦ ἀπουσιάζοντος, μὴ δυνάμενος νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἀδυνατῇ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀγωγήν, δὲν δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιπρόσωπον.

ΑΡΘΡΟΝ 148ον.

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος παραστὰς εἰς τὸ δικαστήριον δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐξακολουθῇ σιωπῶν, ζητοῦνται ἀποδείξεις παρὰ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1834 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν σιωπᾷ μέν, ἀρνεῖται ὅμως νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διαδικασίαν, ἀποστέλλεται αὐτῷ δευτέρα καὶ τρίτη κλῆσις, καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ ἀπειθῶν, διορίζεται ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιπρόσωπος καὶ ἐκδίδεται ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Ἐὰν ἡ ἄρνησις καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὕτη γίνεται ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, ἐφαρμόζεται ὅ,τι καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐμφανιζομένων εἰς τὸ δικαστήριον ἐναγόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 149ον.

Ἡ πρὸς τὸν καταδικασθέντα κοινοποίησις τῶν ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν. Ἐάν, μὴ εὑρισκομένου τοῦ καταδικασθέντος, ἢ μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, ἀδύνατος καθίσταται ἡ εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ κοινοποίησις, τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐγχειρίζεται ἀπέναντι ἀποδείξεως εἰς τὸν μουχτάρην τῆς συνοικίας, ἕτερον δὲ ἀντίγραφον δημο-

σιεύεται τοιχοκολούμενον ἐν τοῖς προθύροις τοῦ δικαστηρίου καὶ καταχωρούμενον εἰς ἐφημερίδα.

ΑΡΘΡΟΝ 150ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, πρὶν ἢ παρέλθωσι τριάκοντα μία ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως, ἐκτὸς ἂν συναπεφασίσθη καὶ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 16).

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'

Ἔνδικα μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 151ον.

Ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐναντίον αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 152ον.

Διὰ τῆς ἀνακοπῆς (ἡτιράζι ἀλὲλ χοὺκμ) σκοπεῖται ἡ ἄρνησις τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἡ ἀντίκρουσις τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος, πρὸς δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου ἀνάκλησις τῆς ἐρήμην ἀπόφασεως.

ΑΡΘΡΟΝ 153ον.

Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς παρελεύσεως τριάκοντα μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. Αἱ βραδύτερον ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις (ἀνακοπῆς) εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐρήμην ἀπόφασις ἀφομοιοῦται πρὸς ἀπόφασιν κατ' ἀντιμωλίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 154ον.

Ἡ ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 153 προθεσμίας καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 155 ὑποβαλλομένη αἴτησις ἀνακοπῆς ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθη κατὰ τὸ ἄρθρον 150 προσωρινὴ ἐκτέλεσις. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἀναστελῇ ἡ ἐκτέλεσις, ὁ ὑπὲρ οὗ

ἡ ἀπόφασις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ κατάσχεσιν, ἢ νὰ λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα πρὸς προφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 155).

ΑΡΘΡΟΝ 155ον.

Ἡ ἀνακοπὴ ἀνακόπτει καὶ ἀντικρούει τὴν ἀγωγὴν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις καὶ τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν, γίνεται δὲ δι' ἀναφορᾶς ἰτιολογημένης, ἥτις ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἐνεργεῖται ἡ κοινοποίησις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὅτι θέλει ἀνακόψῃ αὐτήν, ἡ σημείωσις αὕτη εἶναι δεκτή· ὀφείλει ὅμως ὁ καταδικασθεὶς νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν περὶ ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς σημειώσεως, εἰς ἃς προστίθενται ἐν ἀνάγκῃ ὅσαι ἡμέραι ἀποστάσεως (ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου) ὑπάρχουσι, λογιζομένων ἓξ ὡρῶν δι' μίαν ἡμέραν. Ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο ὁ καταδικασθείς, ἡ βραδύτερον ὑποβαλλομένη αἴτησις αὐτοῦ ἔσται ἀπαράδεκτος, ἡ δὲ ἐκτέλεσις θέλει ἐξακολουθήσῃ. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 161).

ΑΡΘΡΟΝ 156ον.

Ἡ περὶ ἀνακοπῆς ἀναφορὰ κοινοποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀντίδικον, προσκαλοῦνται δὲ οἱ διάδικοι διὰ κλητηρίων ἐγγράφων νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὁριζομένην δικάσιμον, κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ κλήσεως κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 161).

ΑΡΘΡΟΝ 157ον.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον καλουμένων τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον, πρὸ παντὸς ἄλλου ἐξετάζεται ἂν ἡ αἴτησις περὶ ἀνακοπῆς εἶναι ἢ οὐ σύμφωνος μὲ τὸν νόμον καὶ ἂν εἶναι ἢ οὐχὶ ἐμπρόθεσμος.

ΑΡΘΡΟΝ 158ον.

Ἐὰν ἡ αἴτησις περὶ ἀνακοπῆς ἀποδειχθῇ νομίμως συντεταγμένη καὶ ἐμπροθέσμως ὑποβεβλημένη, γίνεται δεκτή· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐξεταζομένης, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ ἀνακοπῆς τύπους, τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἡμέραν, ἡ πρώτη ἀπόφασις ἐπικυροῦται, ἢ ἀνατρέπεται, ἢ μεταρ-

ρυθμίζεται. Τὰ τέλη ὅμως καὶ ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καταλογίζονται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς βάρος τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος.

ΑΡΘΡΟΝ 159ον.

Ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν δικάσιμον τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς, ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις δι' ἀποφάσεως, καθ' ἣς δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἀνακοπή. Δύναται ὅμως ὁ καταδικασθείς, ἐὰν θέλῃ καὶ ἡ ἀγωγὴ εἶναι ἐπιδεκτική, νὰ ὑποβάλῃ ἔφεσιν. Ἐὰν ἐξ ἐναντίας δὲν προσέλθῃ κατὰ τὴν δικάσιμον ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ, δύναται οὗτος ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ τῶν ὅρων τῶν ἄρθρων 153 καὶ 155 νὰ ἀνακόψῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐρήμην ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 165).

ΑΡΘΡΟΝ 160ον.

Οἱ ἐνάγοντες οἱ ἀρνούμενοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἢ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν διαδικασίαν, δύνανται ἐπίσης ἐντὸς τριάκοντα μιᾶς ἡμερῶν νὰ ἀνακόψωσι τὴν ἐναντίον αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τριτανακοπή.

ΑΡΘΡΟΝ 161ον.

Ὁ τρίτος, ὁ μὴ ὢν διάδικος ἔν τινι δίκῃ, ὁ μὴ κλητευθεὶς δηλονότι εἰς τὸ δικαστήριον εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, μηδὲ ὑποβαλὼν αἴτησιν παρεμβάσεως δύναται, ἐὰν ἐξεδόθῃ ἀπόφασις παραβλάπτουσα τὰ δίκαια αὐτοῦ, νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. (Παρ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 474).

ΑΡΘΡΟΝ 162ον.

Ὁ τρίτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακόψῃ πᾶσαν οἱανδήποτε ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν εἴτε ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων εἴτε ὑπὸ τῶν ἐφετείων. Μόνον αἱ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἀνεπίδεκτοι τριτανακοπῆς. Αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν ἰσχύουσι μόνον ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους τοὺς διορίσαντας αὐτούς.

ΑΡΘΡΟΝ 163ον.

Ἡ τριτανακοπὴ διαιρεῖται εἰς δύο, κυρίαν καὶ παρεμπίπτουσαν. Κυρία λέγεται ὅταν αὕτη γίνηται χωρὶς νὰ προϋπῆρξε δίκη μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις (1). Παρεμπίπτουσα δέ, ὅταν αὕτη γίνηται κατὰ προηγουμένης ἀποφάσεως, προσαγομένης πρὸς ἀπόδειξιν ὑπό τινος τῶν διαδίκων κατὰ τὴν διαδικασίαν δίκης τινός (2).

ΑΡΘΡΟΝ 164ον.

Ἡ κυρία τριτανακοπὴ γίνεται διὰ προσηκόντως ὑποβαλλομένης ἀναφορᾶς, ἥτις παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδὸν τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας κλητεύονται κατὰ τὴν τάξιν οἱ διάδικοι. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 475).

ΑΡΘΡΟΝ 165ον.

Ἡ παρεμπίπτουσα τριτανακοπὴ ὑποβάλλεται προφορικῶς ἢ ἐγγράφως εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ἀγωγήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ νέα ἀναφορὰ καὶ νὰ κλητευθῶσιν οἱ διάδικοι. Ἐὰν ὅμως τὸ δικαστήριον εἶναι ὑποδεέστερον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος ἀναφορά, ἧς παραπεμπομένης εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν, κλητεύονται κατὰ τὴν τάξιν οἱ διάδικοι.

ΑΡΘΡΟΝ 166ον.

Ἡ τριτανακοπὴ ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξετελέσθη ὡς πρὸς ἕνα τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων διαδίκων,

---

(1) Καθὼς π. χ. ἡ ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἐναντίον ἀποφάσεως, ἣν ὁ δανειστὴς ἐπέτυχε κατὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἀνακοπὴ διὰ τῆς ὁποίας ὁ τρίτος ἰσχυρίζεται ὅτι ἐξωφλήθη τὸ χρέος.

(2) Ὅταν π. χ. τοῦ ἐνάγοντος ἰσχυριζομένου ὅτι ἠγόρασε συντροφικῶς μετὰ τοῦ ἐναγομένου ἓν κτῆμα, ὁ ἐναγόμενος ἀντιτάξῃ ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν συνεπείᾳ δίκης αὐτοῦ μετά τινος ἄλλου περὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος καὶ κηρύττουσαν τὸ κτῆμα ὡς ἀνῆκον αὐτῷ ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνακοπὴ εἶναι παρεμπίπτουσα. (Σημειωμένου).

ὁ τρίτος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, ἐνόσῳ δὲν παραγραφῶσι τὰ δίκαια, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζει τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 167ον.

Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ἀγωγῆς, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὴν τριτανακοπήν, ἐὰν αὕτη εἶναι παρεμπίπτουσα. Ἐὰν ὅμως τὸ δικαστήριον προεικάζῃ, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης ἀπόφασιν, ἀναβάλλει τὴν τελευταίαν μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 477).

ΑΡΘΡΟΝ 168ον.

Ἡ τριτανακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνός τις ἢ βλάβη, τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ εἰσήχθη ἡ ἀνακοπή, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐπί τινα χρόνον ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 478).

ΑΡΘΡΟΝ 169ον.

Ἐὰν ἡ τριτανακοπὴ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι παραδεκτὴ καὶ βάσιμος, ἀνατρέπεται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως μόνον τὸ μέρος τὸ σχετικὸν πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνακόπτοντος, τῶν λοιπῶν διατάξεων διατηρουμένων. Ἐὰν ὅμως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀποβλέπῃ εἰς ἀντικείμενον μὴ ἐπιδεχόμενον χωρισμόν, ἀνατρέπονται ἐπίσης καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ αἱ σχετικαὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφερομένους διαδίκους.

ΑΡΘΡΟΝ 170ον.

Ἐὰν ἡ τριτανακοπὴ ἀποδειχθῇ ἀπαράδεκτος καὶ ἀβάσιμος, ὁ ἀνακόπτων καταδικάζεται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἐκ ταύτης, προέκυψαν διὰ τὸν ἀντίδικον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἔφεσις.

ΑΡΘΡΟΝ 171ον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἐκδιδόμεναι διὰ πέντε χιλιάδας γροσίων ἢ μείζονα ποσά, ἢ ἀφορῶσαι εἰς δίκας περὶ ἀκινήτων ἐχόντων τοσαύτην ἀξίαν, ἢ πρόσοδον ἐτησίαν πεντακοσίων καὶ περισοτέρων γροσίων, εἶναι ἐφέσιμοι.

ΑΡΘΡΟΝ 172ον.

Ὅταν ἡ ἐπιδεκτικὴ ἐφέσεως ἀγωγὴ εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐπιληφθέντος τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς δικαστηρίου καὶ οἱ διάδικοι ἐνήλικοι ὄντες ὑποβάλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφον περὶ τοῦ ὅτι συγκατατίθενται εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑποβάλωσιν ἔφεσιν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις.

ΑΡΘΡΟΝ 173ον

Δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις, καὶ ἂν ἀκόμη προστιθεμένου τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον κατώτερον ὂν τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων ὁ ἐναγόμενος διεκδικεῖ ἀνταγωγικῶς, ἢ πρὸς συμψηφισμὸν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος μεῖον τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων ἐπιζητούμενον ποσόν, προκύψῃ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων. Ἐὰν ὅμως ἓν ἐκ τῶν δύο ποσῶν ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, ἐφεσιβάλλονται καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ὁμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 174ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἀνεκκλήτου δίκης καὶ ἂν ἀκόμη ὅ τε ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος κατὰ συναίνεσιν ὑποβάλωσιν αἴτησιν ἐφέσεως, ἢ δὲν γίνηται ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ πρωτοδικείου μνεία ὅτι αὕτη εἶναι τελεσίδικος, ἢ ὁπωσδήποτε ἀναφέρηται ρητῶς ἐν αὐτῇ ὅτι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἔφεσις

ΑΡΘΡΟΝ 175ον.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ ἀγωγῶν ἀπροσδιορίστου ἀξίας εἶναι ἐφέσιμοι. Ἀπροσδιορίστου ἀξίας εἶναι αἱ ἀγωγαί, ὧν τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν

νὰ ἐκτιμηθῇ, ἢ εἶναι μὲν ἐπιδεκτικὸν ἐκτιμήσεως τὴν ἀξίαν ὅμως αὐτοῦ δὲν ὥρισαν οἱ διάδικοι. Ὁ ὁρισμὸς τῆς ἀξίας γίνεται ἢ ἐν τῇ ἀγωγῇ τοῦ ἐνάγοντος, ἢ ἐν ταῖς κατὰ τὴν διαδικασίαν προτάσεσι τῶν διαδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 176ον

Αἱ δίκαι αἱ διεξαγόμεναι οὐχὶ ἐπὶ ἀξίας οἷαι αἱ περὶ διευθετήσεως ὁρίων, εἶναι ἐφέσιμοι.

ΑΡΘΡΟΝ 177ον.

Ἐπὶ ἀγωγῶν συγκειμένων ἐκ πολλῶν ἀντικειμένων δὲν ἐπιτρέπεται πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ συνόλου, νὰ χωρισθῇ ἓν ἀντικείμενον καὶ νὰ ἐφεσιβληθῇ. Ἐπιτρέπεται ὅμως πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἔφεσις τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀγωγῶν ἐπιδεκτικῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐφέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 178ον.

Ἡ ἀπόφασις δικαστηρίου, περὶ τοῦ ἂν ἡ εἰς αὐτὸ ὑποβληθεῖσα ἀγωγὴ ὑπάγηται ἢ οὐχὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ, εἶναι ἐφέσιμος. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀγωγὴ ἐκείνη ὑπάγηται μὲν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου (λόγῳ ὕλης), δὲν ζητηθῇ δὲ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἡ ἕνεκα νομίμου τινὸς λόγου παραπομπὴ αὐτῆς εἰς ἕτερον δικαστήριον (λόγῳ προσώπου), ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 454.

ΑΡΘΡΟΝ 179ον.

Αἱ περὶ παραγραφῆς ἀποφάσεις εἶναι ἐφέσιμοι.

ΑΡΘΡΟΝ 180ον.

Ἡ ἔφεσις ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου ἢ τῶν δικαιοδόχων αὐτῶν. Δικαιοδόχοι τῶν διαδίκων εἰσὶν οἱ κληρονόμοι, οἱ κηδεμόνες καὶ οἱ ἔχοντες τὴν ἄδειαν πρὸς ἔφεσιν πληρεξούσιοι, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑταιριῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δημοσίων διευθύνσεων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ οἱ σύνδικοι τῶν πτωχεύσεων.

Ὡσαύτως ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐναντίον τῶν ὡς διαδίκων παραστάντων ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου καὶ τῶν δικαιοδόχων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 181ον.

Πρὸς ἔφεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικείων ὁρίζεται προθεσμία ἑξήκοντα μιᾶς ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς τὸν διάδικον ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐρήμην. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 443).

ΑΡΘΡΟΝ 182ον.

Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν κατοικῇ ἐν τόπῳ ἀπέχοντι τῆς πόλεως τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου δεκαπέντε ἢ πλειόνων ἡμερῶν δρόμον, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐν ταῖς νήσοις, δι' ἃς δὲν ὑπάρχει τακτικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ὑπηρεσία, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως αὐξάνεται ἐξ ἐννενήκοντα μιᾶς ἡμερῶν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 445 καὶ 448).

ΑΡΘΡΟΝ 183ον.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐστηρίχθη ἐπὶ πλαστοῦ ἐγγράφου, ἢ ἂν κατεδικάσθη εἷς ἐκ τῶν διαδίκων, διότι δὲν προσήγαγεν ἔγγραφόν τι οὐσιωδῶς κατακρατούμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ ὡμολόγησε τὴν πλαστότητα, ἢ ἀπεδείχθη δικαστικῶς τοῦτο, ἢ τὸ κατακρατούμενον ἔγγραφον ἀπεδόθη, ἢ περιῆλθε διά τινος τρόπου εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ὁ ἐκκαλῶν ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐγγράφου ἀποδείξεως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ κατακρατούμενον ἔγγραφον περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 448).

ΑΡΘΡΟΝ 184ον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἀναστέλλεται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ καταδικασθέντος, ἡ δὲ ἔναρξις τοῦ ὑπολειπομένου χρόνου λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 447).

ΑΡΘΡΟΝ 185ον.

Διὰ τῆς λέξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἀνασβέννυται δι' ὁποιονδήποτε τῶν διαδίκων. Οἱ ζη-

μιωθέντες ὅμως, ἕνεκα τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ἐκ μέρους τῶν ἀντικαθιστάντων τοὺς διαδίκους ὑποβολῆς τῆς ἐφέσεως, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν ἐναντίον αὐτῶν. Καίτοι δέ, κατὰ τὰ ἄνω ὁρισμένα, διὰ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἀποσβέννυται τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως, ἐν τούτοις ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐφεσείοντος δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἔφεσιν, καὶ ἂν ἀκόμη λήξῃ ἡ προθεσμία μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος.

ΑΡΘΡΟΝ 186ον

Ἡ αἴτησις ἐφέσεως γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ἥτις ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐφετεῖον. Ἡ χρονολογία τῆς ὑποβολῆς καὶ πρωτοκολλήσεως τῆς ἀναφορᾶς ἐν τῷ ἐφετείῳ λογίζεται ὡς ἔναρξις τῆς ἐφέσεως. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐκκαλουμένου, τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν, τὸ ἐκδὸν αὐτὴν δικαστήριον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα κοινοποιήσεως αὐτῆς, τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ ἐφετεῖον ὁ ἐφεσίβλητος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου χρονικοῦ διαστήματος καὶ τὴν μνείαν ὅτι ὁ ἐκκαλῶν παρέσχεν ἐγγύησιν ἀξιόχρεων πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐφεσιβλήτου διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως καὶ τὰς νομίμως ἐπικυρωθησομένας ὁδοιπορικὰς δαπάνας καὶ ζημίας, ἐν ᾗ περιπτώσει ἥττηθῇ ὁ ἐκκαλῶν, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐπισυνημμένον ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐγγυητικὸν ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς ἐπικεκυρωμένον. Αἱ ἀναφοραὶ αἱ μὴ περιέχουσαι πάντας τοὺς ἀνωτέρω ὅρους εἶναι ἀπαράδεκτοι. Ἐὰν εἰσέτι δὲν παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως, συμπληροῦνται οἱ ἐλλείποντες ὅροι, καὶ ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ συνταχθῇ νέα ἀναφορά, ὁ ἐκκαλῶν δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην.

ΑΡΘΡΟΝ 187ον.

Ὁ ἐκκαλῶν ὀφείλει ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ ἐφετεῖον εἰσαγωγῆς τῆς περὶ ἐφέσεως ἀναφορᾶς νὰ συντάξῃ προτάσεις γεγραμμένας κατ' ἄρθρα ἐπὶ σεσημασμένης ἀναφορᾶς καὶ περιλαμβανούσας τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰς εἰς τὸ ἐφετεῖον μετ' ἀντιγράφου αὐτῶν καὶ τῆς ἀναφορᾶς καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ ἐπ' σης μετ' ἀντιγράφου αὐτῶν, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ἐπικεκυρωμένα τὰ

ἀντίγραφα ταῦτα ὁμοῦ μὲ τὸ ἔγγραφον τῆς κλήσεως, ἐν ᾧ ὁρίζεται κατὰ τὸν νόμον ἡ δικάσιμος.

ΑΡΘΡΟΝ 188ον.

Ὁ ἐφεσίβλητος, ὅταν κοινοποιηθῶσιν αὐτῷ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 187 ἀναφερόμενα ἀντίγραφα καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς κλήσεως, ὀφείλει ἐπίσης μέχρι τῆς ὁρισθείσης δικασίμου νὰ ὑποβάλῃ ἀντιπροτάσεις γεγραμμένας ἐπὶ σεσημασμένης ἀναφορᾶς. Ὁ τε ἐκκαλῶν καὶ ὁ ἐφεσίβλητος ὀφείλουσιν ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας νὰ παραστῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει τὸ ἐφετεῖον δικάζει ἐρήμην ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παραστάντος διαδίκου. Δύναται ὅμως ὁ οὕτω καταδικασθεὶς νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου.

ΑΡΘΡΟΝ 189ον.

Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, προδικαστικῆς ἢ ὁριστικῆς, ἐὰν αὕτη δὲν ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστή. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 457).

ΑΡΘΡΟΝ 190ον.

Ἐὰν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, καίπερ ἐπιτρέποντος τοῦ νόμου, δὲν ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστή, ὁ ἐφεσίβλητος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐφετείου τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ὑποβάλλων πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως ἀναφορὰν ἐπὶ τούτῳ καὶ παρέχων ἐγγύησιν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἡττηθῇ διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται ἐπίσης νὰ ζητήσῃ κατὰ τὸν ἄνωθι διαγεγραμμένον τρόπον τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, ἐὰν τὸ πρωτοδικεῖον, καίπερ δικαιούμενον νὰ δικάσῃ ἀνεκκλήτως, παρέλειψε νὰ ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἀποφάσει τὸ εἶδος αὐτῆς, ἢ ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἐφέσιμον. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 458).

ΑΡΘΡΟΝ 191ον.

Ἐὰν τὸ πρωτοδικεῖον κηρύξῃ παρὰ τὸν νόμον προσωρινῶς ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὁ ἐκκαλῶν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου προσκόντως καὶ κατεπειγόν-

τως κλήτευσιν τοῦ ἐφεσιβλήτου καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ἀνεκκλήτως παρὰ τὸν νόμον. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 459 καὶ 460).

ΑΡΘΡΟΝ 192ον.

Ἐν τῇ ἐφέσει δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ νέα αἴτησις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ πρωτοδικείῳ προταθεισῶν. Αἱ αἰτήσεις ὅμως περὶ συμψηφισμοῦ ἀπέναντι τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐπιζητουμένου ποσοῦ, ἢ νέαι ἀποδείξεις πρὸς ἀντίκρουσιν καὶ ἀνατροπὴν ἢ ὑποστήριξιν τῆς κυρίας ἀγωγῆς, αἱ αἰτήσεις περὶ τόκων καὶ ἐνοικίων τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς, ἐξόδων καὶ ζημιῶν προσγενομένων μετὰ τὴν πρωτοβαθμίως ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 464 καὶ 465).

ΑΡΘΡΟΝ 193ον.

Ἐκτὸς τῶν διαδίκων οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ παρεμβῇ ἐν τῇ ἐφέσει ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐνάγοντος. Οἱ τρίτοι ὅμως οἱ κατὰ τὸν νόμον ἔχοντες δικαίωμα τριτανακοπῆς κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως δύνανται νὰ παρεμβῶσιν ἐν τῇ ἐφέσει. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 466).

ΑΡΘΡΟΝ 194ον.

Ἐὰν ὁ ἐκκαλέσας ἐγκαταλείψῃ ἄνευ αἰτίας τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ ἐπὶ ἓξ κατὰ συνέχειαν μῆνας, τὸ ἐφετεῖον, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐφεσιβλήτου, κηρύττει τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἐφέσεως, ὅτε ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου θεωρεῖται ὡς τελεσίδικος. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 469).

ΑΡΘΡΟΝ 195ον.

Αἱ ἐν τοῖς πρωτοδικείοις ἰσχύουσαι περὶ διαδικασίας διατυπώσεις καὶ κανόνες ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τοῖς ἐφετείοις. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 470).

ΑΡΘΡΟΝ 196ον.

Ἐὰν ἡ ἔφεσις, καίπερ γενομένη συμφώνως πρὸς τὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς κανόνας τῆς ἐφέσεως, ἀποδειχθῇ κατ' οὐσίαν ἀβάσιμος, ἀπορρίπτεται ἐπικυρουμένης τῆς πρωτοδίκου ἀπο-

φάσεως. Τοὐναντίον δὲ ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀποδειχθῇ δικαία, ἀκυροῦται ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις καὶ ἡ ἀγωγὴ ἐκδικάζεται ἐκ νέου. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 471 καὶ 472).

ΑΡΘΡΟΝ 197ον.

Ἐάν, ἐκκληθείσης προδικαστικῆς τινὸς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, τὸ ἐφετεῖον εὕρῃ εὔλογον ν' ἀκυρώσῃ ταύτην καὶ ἡ οὐσία τῆς ἀγωγῆς διευκρινίσθῃ εἰς βαθμόν, καθ' ὃν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις, τὸ ἐφετεῖον δύναται μετὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀποφανθῇ καὶ περὶ τῆς οὐσίας διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἡ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀπαιτῆται νὰ ἀκυρωθῇ κατ' ἔφεσιν, τὸ ἐφετεῖον ἐκδικάζει τὴν οὐσίαν τῆς ἀγωγῆς. (Παρ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 473).

ΑΡΘΡΟΝ 198ον.

Ὁ ἡττώμενος ἐν τῇ ἐφέσει καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ἁπάντων τῶν πρὸ τῆς ἐφέσεως καὶ μετ' αὐτὴν νομίμως γενομένων ἐξόδων τῆς δίκης.

ΑΡΘΡΟΝ 199ον.

Αἱ κατὰ τῶν ἐρήμην ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἀνακοπαὶ ἐκδικάζονται ἐν τῷ ἐφετείῳ συμφώνως πρὸς τοὺς διαγεγραμμένους τύπους.

ΑΡΘΡΟΝ 200ον.

Αἱ κατ' ἔφεσιν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις κατ' ἀντιμωλίαν καὶ αἱ ἐρήμην μὲν ἐκδοθεῖσαι, μὴ προσβληθεῖσαι ὅμως δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας, θεωροῦνται ὡς τελεσίδικοι. Ἐπιτρέπεται ὅμως κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τούτου διατάξεις ἡ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἀναψηλάφησις, ἥτις ἐπίσης ἐκδικάζεται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν ὅρων τῆς ἀναψηλαφήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 201ον.

Αἱ ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων καὶ τῶν ἐφετείων κατ' ἀντιμω-

λίαν καὶ τελεσιδίκως, ὡς καὶ αἱ μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἀνακοπῆς ἐρήμην καὶ τελεσιδίκως ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ὑπόκεινται διὰ τοὺς κατωτέρω ἀπαριθμουμένους λόγους εἰς ἀναψηλάφησιν, γινομένην δι' ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης ὑπό τινος τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀντικαταστατῶν αὐτῶν. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 480).

ΑΡΘΡΟΝ 202ον.

Οἱ λόγοι τῆς ἀναψηλαφήσεως εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι: 1ον ἐὰν ἐπεδικάσθη τι μὴ ζητηθέν· 2ον ἐὰν ἐπεδικάσθη πλέον τοῦ ζητηθέντος· 3ον ἐὰν ἐν τῷ διατακτικῷ παρεσιωπήθη τις τῶν γενομένων αἰτήσεων· 4ον ἐάν, ἐκδοθείσης ὑπό τινος πρωτοδικείου ἢ ἐφετείου ἀποφάσεως περὶ δίκης ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἐξεδόθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἑτέρα ἀπόφασις ἀντιφάσκουσα πρὸς τὴν πρώτην, χωρὶς νὰ ἐπῆλθε μεταβολή τις εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν ἰδιότητα τῶν διαδίκων, ἢ ἐπὶ τέλους χωρὶς νὰ προέκυψε γεγονός τι δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ νομίμως τὴν ἔκδοσιν νέας καὶ ἀντιφασκούσης ἀποφάσεως· 5ον ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἀντιφατικαὶ διατάξεις· 6ον ἐὰν συνέβη κατὰ τὴν διαδικασίαν δόλος τις ἐκ μέρους τοῦ κατ' ἀναψηλάφησιν ἐναγομένου, ἐπηρεάσας τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου· 7ον ἐὰν μετὰ τὴν ἀπόφασιν ὡμολογήθη, ἢ ἀπεδείχθη ἡ πλαστότης ἐγγράφων τινῶν, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἀπόφασις· 8ον ἐὰν προσαχθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἔγγραφά τινα κρίσιμα, ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἀρνούμενα ἢ κατακρατούμενα· 9ον ἐὰν τὸ δικαστήριον παρεβίασε δικονομικόν τινα τύπον, ὃς δέον νὰ τηρῆται κατὰ τὴν ἀπόφασιν, ἢ πρὸ αὐτῆς καὶ οὗ ἡ μὴ τήρησις συνεπάγεται τὴν ἀκυρότητα τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐὰν ἡ περὶ τούτου ἔνστασις δὲν ἐκαλύφθη ἐγκαίρως διὰ τῆς σιωπῆς τοῦ καταδικασθέντος, καὶ 10ον ἐὰν ἐξεδόθη ἀπόφασις ἐναντίον τοῦ Κράτους, ἢ τῶν κατοίκων πόλεώς τινος καὶ χωρίου, δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων καθιδρυμάτων, ἢ ἀνηλίκων, χωρὶς νὰ ἀντεπροσωπεύθησαν οὗτοι διὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ κηδεμόνων ἢ ἐφόρων. (Παρ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 480).

ΑΡΘΡΟΝ 203ον.

Ἡ πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμία εἶναι ἡ αὐτὴ οἵα καὶ ἡ

διὰ τὴν ἔφεσιν ὡρισμένη, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἀναψηλαφήσεως αἴτησις. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 483).

ΑΡΘΡΟΝ 204ον.

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 205 καὶ 206 καὶ 207, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐρήμην. (Παράβ. Γαλ. Δικ. ἄρ. 483).

ΑΡΘΡΟΝ 205ον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες κατὰ τὴν διαδικασίαν δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν διὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐνηλικιότητά των κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. (Παράβ. Γαλ. Δικον ἄρθρ. 484).

ΑΡΘΡΟΝ 206ον.

Ἐὰν λόγος ἀναψηλαφήσεως εἶναι ἡ πλαστότης τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων, ἢ ἡ ὕπαρξις δόλου ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου τοῦ αἰτοῦντος, ἢ ἡ μεταγενεστέρα εὕρεσις ἐγγράφων τινῶν κατακρατουμένων καὶ μὴ προσαχθέντων κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἡ πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ἡ πλαστότης τῶν ἐγγράφων, ἢ ὁ δόλος τοῦ ἀντιδίκου, ἢ περιῆλθον εἰς χεῖρας τὰ κατακρατούμενα ἔγγραφα. Ἡ ἡμέρα αὕτη δέον νὰ ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων ἀξιοπίστων. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 488).

ΑΡΘΡΟΝ 207ον.

Ἐὰν πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας ἐπέλθῃ ὁ θάνατος τοῦ καταδικασθέντος, ἡ προθεμία ἀναστέλλεται, ἡ δὲ ἔναρξις τοῦ ὑπολοίπου χρόνου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 208ον.

Παρελθούσης τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν ὡρισμένης προθεσμίας, ὁ καταδικασθεὶς δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν. Δύναται

ὅμως ὁ κατ' ἀναψηλάφησιν ἐναγόμενος, ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις περιέχει διατάξεις εὐνοϊκάς, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναψηλάφησιν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ διατάξεων τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διαδικασίας τῆς γεννηθείσης τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου του καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐζήτησεν ἐγκαίρως τὴν ἀναψηλάφησιν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ διατάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 209ον.

Ἡ ἀναψηλάφησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον. Ἐὰν ἡ αἴτησις αὕτη ὑποβληθῇ εἰς ἄλλο ἢ τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἐν ᾧ συζητεῖται ἄλλη δίκη, παραπέμπεται πάλιν εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον καὶ ἂν ζητηθῇ ἡ ἀναψηλάφησις συνεπείᾳ προταθείσης ἐνστάσεως. Τὸ τῆς ἄλλης δίκης ἐπιλαβόμενον δικαστήριον, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ ἀναβάλλει τὴν δίκην μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς ἀναψηλαφήσεως ἀποφάσεως, ἢ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς δίκης (1). (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 490, 491).

ΑΡΘΡΟΝ 210ον.

Οὐδεμία αἴτησις ἀναψηλαφήσεως μὴ ἀφορῶσα εἰς τὸ Κράτος, γίνεται δεκτή, ἐνόσῳ ὁ ζητῶν τὴν ἀναψηλάφησιν δὲν προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου πεντακόσια γρόσια, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀντιδίκου, τὸ δικαίωμα δὲ τοῦ νὰ ζητήσῃ κατόπιν μείζονα ἀποζημίωσιν δὲν παραβλάπτεται διὰ τοῦτο. (Παράβ. Γαλ. Δικ. ἄρθ. 494).

ΑΡΘΡΟΝ 211ον.

Ἡ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν

(1) Τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ ἀντίστοιχον 491 ἄρθρον τῆς Γαλ. Δικονομίας ἔχει οὕτω: «Ἐάν τις τῶν διαδίκων θελήσῃ νὰ προσβάλῃ δι' ἀναψηλαφήσεως ἀπόφασιν προσαχθεῖσαν ἐπὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον ἑτέρου ἢ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου, αὕτη παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον· τὸ δὲ δικαστήριον τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως, διὰ τῆς ὁποίας προσήχθη ἡ ἀπόφασις, δύναται, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, νὰ προχωρήσῃ ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὴν δίκην».

τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἂν ἀκόμη ζητηθῇ αὕτη. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 447).

ΑΡΘΡΟΝ 212ον.

Ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῇ γινομένῃ συνεπείᾳ τῆς περὶ ἀναψηλαφήσεως αἰτήσεως δὲν συζητοῦνται ἄλλοι λόγοι παρὰ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 202 μνημονευόμενοι. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 499).

ΑΡΘΡΟΝ 213ον.

Ὅταν ἡ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως, ἀποδειχθεῖσα ἀβάσιμος, ἀπορριφθῇ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων γροσίων, ἐπιδικάσῃ ὑπὲρ τοῦ κατ' ἀναψηλάφησιν ἐναγομένου τὸ ἀπέναντι τῶν ἀποζημιώσεων παρακατατεθειμένον ποσόν, καὶ καταδικάσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἐναγομένου, ἐὰν συνέβησαν πλείονες ζημίαι. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ 500).

ΑΡΘΡΟΝ 214ον.

Ἐὰν οἱ προταθέντες λόγοι τῆς ἀναψηλαφήσεως εὑρεθῶσι βάσιμοι καὶ νόμιμοι, τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἀποφασίσῃ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναψηλαφήσεως, τὴν εἰς τὸν ἐνάγοντα ἀπόδοσιν τοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου παρακαταθέντος ποσοῦ καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως, συζητεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων τὸ μέρος τῆς ἀποφάσεως, τὸ προκαλέσαν τὴν ἀναψηλάφησιν, καὶ ἐκδίδεται νέα ἀπόφασις τροποποιοῦσα καὶ ἐπανορθοῦσα συμφώνως μὲ τὰς διατυπώσεις καὶ τὸν νόμον τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν. Ἀλλ' ἐὰν ἐν τῇ προηγουμένῃ ἀποφάσει ὑπάρχωσι πολλαὶ διατάξεις, ἡ δὲ ἀναψηλάφησις ἀποβλέπει εἴς τινας μόνον ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν λοιπῶν διατάξεων. (Παράβ. Γαλ. Δικ. ἄρθρ. 501 § 1).

ΑΡΘΡΟΝ 215ον.

Ἐὰν ἡ παραδεκτὴ γενομένη ἀναψηλάφησις προῆλθεν ἐκ δύο ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, ἐκτελοῦνται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 31 § 2).

ΑΡΘΡΟΝ 216ον.

Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἐναντίον ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατ' ἀναψηλάφησιν. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 593).

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'

Ἀναίρεσις.

ΑΡΘΡΟΝ 217ον.

Αἱ κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων καὶ καὶ αἱ τελεσιδίκως ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων ἐκδιδόμεναι, ἢ αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι ἐρήμην ἀποφάσεις, ὧν ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἔληξε, καὶ ἐφεσίμως μὲν ἐκδοθεῖσαι, τελεσίδικοι ὅμως καταστᾶσαι ἕνεκα τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν. (Παράβ. ἄρθρ. 1 τοῦ περὶ της δικονομίας τοῦ ἀκυρωτικοῦ Γαλ. νόμου).

ΑΡΘΡΟΝ 218ον.

Αἱ προπαρασκευαστικαί, αἱ προδικαστικαὶ καὶ αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παρεμπιπτόντων θεμάτων ἀποφάσεις δὲν εἶναι ἐπιδεκτικαὶ ἀναιρέσεως πρὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Δύνανται ὅμως νὰ ζητηθῇ ἡ ἀναίρεσις προδικαστικῆς τινος ἀποφάσεως, ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν καὶ ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως θέλει προξενήσῃ ἀνεπανόρθωτον ζημίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 219ον.

Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία εἶναι ἐννενήκοντα ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη κατ' ἐρήμην, καὶ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀποφάσεως πρωτοδικείου μὴ ἐκληθείσης. Οἱ κληρονόμοι ὅμως τοῦ διαδίκου, ὅστις χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἀναίρεσιν ἀπεβάνῃ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, δὲν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως, πρὶν ἡ παρέλ-

θωσιν ἐννενήκοντα μία ἡμέραι ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν κηδεμόνα, ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχῃ ἀνήλικος, κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. (Παράβ. ἄρθρ. 14 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἀκυρωτικοῦ Γαλ. νόμου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1790).

ΑΡΘΡΟΝ 220ον.

Ὅταν τις τῶν διαδίκων ζητήσῃ ἀναίρεσιν, δύναται καὶ ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελέσῃ τὰς λοιπὰς διατάξεις, νὰ ζητήσῃ τοῦτο ἢ δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς, ἢ ἀναφέρων τοὺς λόγους ἐν ταῖς ἀντιπροτάσεσιν αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἀκόμη μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς πρώτης ἀναιρέσεως παρῆλθεν ἡ προθεσμία.

ΑΡΘΡΟΝ 221ον.

Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως γίνεται δ' ἀναφορᾶς, ἥτις ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸ πρωτοδικεῖον ἢ εἰς τὸ κατ' ἔφεσιν δικάζον δικαστήριον. Ἡ ἡμερομηνία τῆς ὑποβολῆς καὶ πρωτοκολλήσεως αὐτῆς εἰς τὰ ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενα μέρη λογίζεται ὡς ἔναρξις τῆς πρὸς ἀναίρεσιν αἰτήσεως. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη δέον νὰ περιέχῃ τὴν χρονολογίαν τῆς συντάξεως αὐτῆς, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, τὴν χρονολογίαν τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ ἀπόφασις ἀντίκειται τῷ νόμῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 222ον.

Εἰς πᾶσαν ἀναφορὰν ἀναιρέσεως πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται: 1ον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐπικεκυρωμένον ὑπό τινος δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ γραφείου· 2ον προτάσεις γεγραμμέναι κατ' ἄρθρα καὶ περιέχουσαι τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τοὺς πρὸς ἀναίρεσιν λόγους, ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐνστάσεων τοῦ ἀναιρεσείοντος· 3ον ἐγγυητικὸν ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ δημοσίας τινὸς ἀρχῆς καὶ περιέχον ἐγγύησιν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν νομίμως ἀποδειχθησομένων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν τοῦ ἀντιδίκου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἀναιρέσεως καὶ 4ον ἀντίγραφα τῶν προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ διὰ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὸν ἀντίδικον. (Παράβ. ἄρθρ. 4—28 τοῦ περὶ δικονομίας τοῦ ἀκυρωτικοῦ Γαλ. νόμου).

ΑΡΘΡΟΝ 223ον.

Αἱ αἰτήσεις αἱ μὴ οὖσαι σύμφωνοι πρὸς τὰ ἄρθρα 221 καὶ 222 ἀπορρίπτονται. Ἐὰν ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως δὲν εἶναι συμπεπληρωμένη, ὁ ἀναιρεσείων δύναται νὰ συντάξῃ ἐκ νέου καὶ ὑποβάλῃ αἴτησιν σύμφωνον πρὸς τοὺς διαγεγραμμένους ὅρους, ἐὰν δὲ ἡ προθεσμία εἶναι συμπεπληρωμένη, ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως. Μόλον τοῦτο εάν, τῆς τοιαύτης αἰτήσεως μὴ ἀπορριφθείσης ἐγκαίρως, παρῆλθεν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ προθεσμία, παραχωρεῖται δεκαπενθήμερος προθεσμία πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαίων ὅρων. Ἐὰν καὶ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ συμπληρωθῶσιν οἱ ὅροι, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται καθ' ὁλοκληρίαν. (Παρ. ἄρθρ. 25 τοῦ περὶ Δικον. τοῦ Ἀκυρωτ. Γαλ. νόμου).

ΑΡΘΡΟΝ 224ον.

Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀποφάσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν ἐπιδικαζουσῶν χρηματικόν τι ποσὸν ἢ κινητὰ πράγματα. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀναιρεσείων παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν πρὸς πληρωμὴν καὶ παράδοσιν τῶν ἐπιδικασθέντων ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπορριφθῇ ἡ ἀναίρεσις, ἢ παρακαταθέσῃ παρά τινι δημοσίᾳ ἀρχῇ τὰ ἐπιδικασθέντα χρήματα καὶ πράγματα, ἢ ἐὰν κατεσχέθησαν ἢ ἐπεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου πράγματα ἢ κτήματα αὐτοῦ, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως. Αἱ ἐγγυήσεις καὶ αἱ ἀσφάλειαι αὗται δύνανται νὰ χορηγηθῶσι καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς πρὸς ἀναίρεσιν αἰτήσεως, ἐπιφέρουσι δὲ ἅμα χορηγούμεναι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως. Τὰ παρακατατιθέμενα χρήματα καὶ πράγματα παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα (μλλ σανδηγῆ). (Παρ. ἄρθρ. 29 καὶ 16 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἀκυρωτ. Γαλ. νόμου ἀπὸ 1 10]βρίου 1790).

ΑΡΘΡΟΝ 225ον.

Ἐντὸς τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν παραδόσεως τῆς πρὸς ἀναίρεσιν αἰτήσεως δέον νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον τὰ ἀντίγραφα τῶν προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσιν. Ὁ δὲ ἀναιρεσίβλητος

ὀφείλει ἐντὸς τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν τὰς ἀντιπροτάσεις αὐτοῦ, περιεχούσας τὰς εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἀναιρεσείοντος ἀπαντήσεις καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ. (Παρ. ἄρθρ. 30 τοῦ περὶ Δικον. τοῦ Ἀκυρωτ. Γαλ. νόμου).

ΑΡΘΡΟΝ 226ον.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐφετείου, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως διὰ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐφετείου, ἀφοῦ ἐπικυρώσῃ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐπισυνημμένων προτάσεων καὶ ἐγγυητικοῦ, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ταῦτα ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον, καὶ ἀφοῦ λάβῃ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὰς ἀντιπροτάσεις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου καὶ ἀποστείλῃ διὰ τοῦ προσεχεστέρου ταχυδρομείου τὰ ἔγγραφα τῶν διαδίκων ἐσώκλειστα ἐντὸς ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἀκυρωτικόν.

Ἐὰν ἡ περὶ ἀναιρέσεως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐφετείου ὑποβαλλομένη αἴτησι, δὲν φανῇ περιέχουσα πάντας τοὺς ἀναγκαίους ὅρους, παραγγέλλεται ὁ ἀναιρεσείων νὰ συμπληρώσῃ καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτήν· ἐὰν ὁ ἀναιρεσείων δὲν πράξῃ τοῦτο, ἢ ὁ ἀναιρεσίβλητος δὲν ὑποβάλῃ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὰς ἀντιπροτάσεις αὐτοῦ, ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις ἀποστέλλεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐν τῇ ἐπιστολῇ (τοῦ προέδρου τοῦ ἐφετείου) δέον νὰ μνημονεύηται ἡ ἡμερομηνία τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, αἱ γενόμεναι εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα παραγγελίαι καὶ ὑπομνήσεις καὶ ἡ χρονολογία τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον κοινοποιήσεως τῶν προτάσεων. Ὁ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον, ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ὁποίων ἐζημιώθη εἷς τῶν διαδίκων, ἕνεκα τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὅρων, ἢ τῆς βραδύτητος τῆς ἀποστολῆς τῆς αἰτήσεως, εἰσὶν ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 227ον.

Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ παραλαβὴν τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως καὶ τὴν εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον κοινοποίησιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίων ἐγγραφῆς, ὁρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτ.-

κοῦ ἐμφανίσεως καὶ διαδικασίας τῶν διαδίκων, συντάσσονται κατὰ τοὺς τύπους κλήσεις διατάσσουσαι τὴν κατὰ τὴν ὡρισμένην δικάσιμον αὐτοπρόσωπον ἢ δι' ἐπικεκυρωμένων πληρεξουσίων παράστασιν τῶν διαδίκων καὶ ἀποστέλλονται πρὸς κοινοποίησιν εἰς αὐτοὺς ἢ τὴν κατοικίαν αὐτῶν. Ἡ ἐν τῇ κλήσει ὁριζομένη προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς διαδίκους κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἐὰν οἱ διάδικοι εὑρίσκωνται ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐὰν δὲ οὗτοι εὑρίσκωνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, προστίθενται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν τόσαι ἡμέραι, ὅσων ἡμερῶν δρόμον ἀπέχει τὸ μέρος τῆς διανομῆς αὐτῶν, λογιζομένων ἓξ ὡρῶν διὰ μίαν ἡμέραν.

ΑΡΘΡΟΝ 228ον.

Αἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστελλόμεναι κλήσεις διαβιβάζονται ἐσωκλείστως ἐν ἐπιστολῇ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀκυρωτικοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τόπους πρωτοδικείου, ὅστις ὀφείλει ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς ἐπιστολῆς νὰ κοινοποιήσῃ τὴν κλῆσιν εἰς τὸν κλητευόμενον, ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, καὶ νὰ διαβιβάσῃ ἐσωκλείστως ἐν ἀπαντητικῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τὸ ἐπιδοτήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 229ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων. Ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων γίνεται πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναπτύξωσι τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις, ἀντιπροτάσεις καὶ ἐνστάσεις. Ἑπομένως ἀφοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἀναγνωσθῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἔγγραφα, ἀκούονται οἱ λόγοι αὐτῶν, μεθ' ὃ ἐνεργοῦνται αἱ τῆς ἀναιρέσεως ἐξετάσεις καὶ ἐρήμην τοῦ ἀπολιπομένου διαδίκου. Αἱ οὕτως ἐρήμην ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θεωροῦνται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθεῖσαι. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἀναιρεσίβλητος καὶ δὲν ὑποβάλῃ ἀντιπροτάσεις, δύναται κατὰ τὰ κατωτέρω ῥηθησόμενα νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 229ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων. Ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων γίνεται πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ

νὰ ἀναπτύξωσι τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις, ἀντιπροτάσεις καὶ ἐνστάσεις. Ἐπομένως ἀφοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἀναγνωσθῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἔγγραφα, ἀκούονται οἱ λόγοι αὐτῶν. Ἐὰν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ ὁ εἷς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἀμφότεροι, ἐξετάζεται ἡ ἀναίρεσις. Αἱ οὕτως ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θεωροῦνται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθεῖσαι. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἀναιρεσίβλητος καὶ δὲν ὑποβάλῃ ἀντιπροτάσεις, δύναται κατὰ τὰ κατωτέρω ῥηθησόμενα νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν.

Τῇ 4 Ῥεπ/ουλεβρὶ 1306, ἢ 27 Ὀκτωβρίου 1304.

ΑΡΘΡΟΝ 230ον.

Ἐάν, μὴ ἀποπερατουμένης τῆς συζητήσεως καὶ ἐξετάσεως τῆς δίκης κατὰ τὴν δικάσιμον, ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις δι' ἄλλην ἡμέραν, ὁρίζεται νέα δικάσιμος καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαδίκους ἡ ἡμέρα αὕτη, καθ' ἣν ἂν μὴ ἐμφανισθῶσιν οἱ διάδικοι, ἐξακολουθεῖ κατ' ἐρήμην ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως. Τὸ Ἀκυρωτικὸν δύναται κατὰ τὴν διαδικασίαν νὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν καὶ νὰ μελετήσῃ καὶ ἕτερα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὴν δίκην, τῶν ὁποίων θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν μελέτην.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον δύναται νὰ κλητεύσῃ ἐκ νέου τὸν κλητευθέντα καὶ μὴ ἐμφανισθέντα διάδικον. Ἐὰν ὁ τοιοῦτος διάδικος, ὑποβάλλων ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον, ζητήσῃ τὴν κλήτευσιν καὶ ἀκρόασιν αὐτοῦ, ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 231ον.

Σκοπὸς τῆς ἀναιρέσεως εἶναι νὰ ἐξετασθῇ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, καὶ ἐὰν μὲν ἡ διαδικασία διεξήχθη καὶ ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν, νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀπόφασις, εἰ δὲ μή, νὰ ἀναιρεθῇ αὕτη καὶ νὰ ἐκδοθῇ νέα περὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασις.

ΑΡΘΡΟΝ 232ον.

Οἱ πρὸς ἀναίρεσιν λόγοι εἰσὶν οἱ ἑπόμενοι: α') ἐὰν τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἐδίκασε καθ' ὑπέρβασιν τῶν νομίμων ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας αὐτοῦ· β') ἐὰν ἀπεφάσισε κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου· γ') ἐὰν ἐδίκασεν ἐναντίον

τῶν δικονομικῶν διατάξεων· δ') ἐὰν αἱ ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἀντιφάσκωσιν ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην.

ΑΡΘΡΟΝ 233ον.

Ἐὰν ἀγωγή τις ἐδικάσθη ὑπὸ δικαστηρίου ἄλλου ἢ παρὰ τοῦ λόγῳ ὕλης ἁρμοδίου, ἐὰν π. χ. οὖσα ἐμπορικὴ ἐδικάσθη ὑπὸ συνήθους πρωτοδικείου, ἢ πολιτικὴ ὑπὸ ἐμποροδικείου, ἢ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων (σ·ερή) ὑπὸ τακτικοῦ δικαστηρίου (νιζάμ), ἢ πρωτόδικος ὑπὸ ἐφετείου, ἢ ἔφεσις ὑπὸ πρωτοδικείου, ἢ ὑπὸ δικαστηρίου ἄλλου παρὰ τὸ κατ' ἔφεσιν δικαιούμενον νὰ δικάσῃ, ἡ περὶ τοιαύτης ἀγωγῆς ἀπόφασις ἀναιρεῖται, καὶ ἂν ἀκόμη δικαζομένης εἴτε πρωτοδίκως, εἴτε κατ' ἔφεσιν, τῆς ἀγωγῆς, δὲν ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν διαδίκων ἔνστασις περὶ τούτου. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀγωγὴ ἐδικάσθη ὑπό τινος ἐμπορ.δικείου, ἢ ὑπό τινος πρωτοδικείου, καίπερ ὑπαγομένη ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου ἄλλης ὑποδιοικήσεως (καζᾶ), οὐδεμία δέ, διαρκούσης τῆς διαδικασίας, ἐγένετο ἔνστασις ὑπὸ τῶν διαδίκων, δὲν ἀναιρεῖται ἡ ἐπὶ τοιαύτης ἀγωγῆς ἀπόφασις (1).

ΑΡΘΡΟΝ 234ον.

Ἡ ἐπὶ ἀντικειμένου τινὸς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις δὲν ἀναιρεῖται, ἐνόσῳ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα, καθ' ἣν ἐποχὴν συνέβη τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο.

ΑΡΘΡΟΝ 235ον.

Ἐὰν τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως εἶναι μὲν κατ' οὐσίαν σύμφωνον πρὸς ἄρθρον τι τοῦ νόμου, στηρίζεται ὅμως ἐν τῷ αἰτιολογικῷ εἰς ἕτερον ἄρθρον κακῶς ἑρμηνευθέν, ἡ ἀπόφασις ἀναιρεῖται.

ΑΡΘΡΟΝ 236ον.

Ἐάν, δικαζομένης ἀγωγῆς προελθούσης ἐκ συμφωνίας τινός, παρερμηνεύθησαν τὸ σαφὲς κείμενον τοῦ συμβολαίου, ἢ αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν συμφωνίαν ἐκείνην νόμων, ἡ περὶ τούτου ἀπόφασ ς ἀναιρεῖται.

ΑΡΘΡΟΝ 237ον.

Τὰ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφερόμενα γεγονότα

(1) Ἴδε σχόλια ἄρθρ. 49.

καὶ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθη αὕτη, θεωροῦνται ὡς ἀληθῆ ἐν τῷ ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ. Ἐὰν ὅμως, κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχθέντα εἰς τὴν διαδικασίαν ἔγγραφα καὶ συμβόλαια, τὰ γεγονότα καὶ περιστατικὰ ἐκεῖνα ἀποδειχθῶσιν ὡς ἀβάσιμα, ἡ ἀπόφασις ἀναιρεῖται.

ΑΡΘΡΟΝ 238ον.

Διὰ νὰ ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἀγωγή τις ἐκδικασθεῖσα παρὰ τὰς διατάξεις τῆς δικονομίας ὑπό τινος δικαστηρίου, ἀπαιτεῖται νὰ παραβιασθῇ ἡ δικονομία κατὰ τὰ εἰς τὸ δικαστήριον ἀναγόμενα καθήκοντα, τὸ δὲ λάθος καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη νὰ εἶναι εἰς βαθμὸν μεταβάλλοντα τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἢ νὰ μὴ ἐξήτασε τὸ δικαστήριον ἔνστασιν γενομένην ὑπὸ τῶν διαδίκων, δι' ἧς θ' ἀπεδεικνύετο ὅτι παρεμορφώθη καὶ παρεβιάσθη ἡ δικονομία.

ΑΡΘΡΟΝ 239ον.

Ἐκ τῶν ὑπὸ δύο διαφόρων δικαστηρίων ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἄνευ μεταβολῆς τῶν διαδίκων καὶ τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως ἐκδιδομένων ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων ἀναιρεῖται ἡ μεταγενεστέρα, ἐπίσης καὶ ἡ πρώτη, ἐὰν καὶ αὕτη θεωρηθῇ ὡς παράνομος.

ΑΡΘΡΟΝ 240ον.

Ἐὰν αἱ ὑπὸ ἑνὸς δικαστηρίου ἢ ὑπὸ πρωτοδικείων ὑπαγομένων εἰς τὸ αὐτὸ ἐφετεῖον ἐκδοθεῖσαι ἀντιφατικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἠκυρώθησαν, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους, κατ' ἀναψηλάφησιν ἢ κατ' ἔφεσιν, ἀναιροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 241ον.

Ἐὰν ἡ (προσβαλλομένη) ἀπόφασις εὑρεθῇ προφανῶς ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν, ἀναιρεῖται, καὶ ἐὰν ἀκόμη οἱ πρὸς ἀναίρεσιν προταθέντες λόγοι δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς. (Παράβ. ἄρθρ. 21 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἀκυρωτ. Γαλ. νόμου, ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1790).

ΑΡΘΡΟΝ 242ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν παραπέμπει εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τὴν διὰ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ἐκδικασθεῖσαν δίκην, χωρὶς νὰ

προβῇ εἰς τὴν διαδικασίαν αὐτῆς. Ἐὰν ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν δικονομίαν καὶ ἡ ἀπόφασις μὲ τὸν νόμον, ἐπικυροῖ καὶ ἐνισχύει τὴν ἀπόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 243ον.

Ἀναιρουμένης τῆς ἀποφάσεως λόγῳ ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ Ἀκυρωτικὸν παραπέμπει τὴν δίκην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 244ον.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀνῃρέθη λόγῳ δικονομικῶν ἐλλείψεων, αἱ μέχρι τῆς συμβάσης ἐλλείψεως, ἥτις ἐπήνεγκε τὴν ἀναίρεσιν, ἐνεργηθεῖσαι δικαστικαὶ πράξεις καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, ἀνατρεπομένων τῶν μετὰ τὴν ἔλλειψιν ἀποφάσεων, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐμφανιζομένων τῶν διαδίκων ἀποπερατοῦται ἡ ὑπόθεσις. Ἐὰν ἡ ἔλλειψις συνέβη κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας, ἡ ἀπόφασις εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυρος, καὶ ἡ δίκη διεξάγεται ἐκ νέου καὶ ἐκδικάζεται. (Παράβ. ἄρθρ. 20 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἀκυρωτ. Γαλ. νόμου, ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1890).

ΑΡΘΡΟΝ 245ον.

Ἐὰν ἀπόφασίς τις ἀναιρεθῇ λόγῳ ὅτι τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον ἐπιστρέφεται πρὸς μεταρρύθμισιν εἰς τὸ ἐκδὸν αὐτὴν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκ νέου διαδικασίαν τῆς οὐσίας, ἐπανορθοῖ παρόντων τῶν διαδίκων μόνον τὴν ἀναιρεθεῖσαν διάταξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 246ον.

Ἐὰν ἐκ τῶν τελεσιδίκως ἐκδοθεισῶν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων ἡ προγενεστέρα εὑρεθῇ σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον καὶ ἡ δευτέρα ἀναιρεθῇ, δὲν μένει πλέον ἀνάγκη τῆς ἔν τινι δικαστηρίῳ διεξαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν καὶ αἱ δύο ἀναιρεθῶσι ταὐτοχρόνως, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὅπως ἐκδικασθῇ ἐκ νέου.

ΑΡΘΡΟΝ 247ον.

Ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀναιρουμένων λόγῳ πα-

ραβιάσεως τοῦ νόμου ἡ τῆς δικονομίας ἀνήκει εἰς τὸ δικαστήριον (τῆς οὐσίας). Μ' ὅλα ταῦτα ἐὰν συμφωνήσωσιν οἱ διάδικοι, τὸ Ἀκυρωτικὸν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς ἕτερον δικαστήριον ἰσοβάθμιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 248ον.

Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν διατάξεων τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἢ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἀρκεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προσαγωγὴ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὑποβολῆς νέας αἰτήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 249ον.

Ἐὰν ἀναιρεθείσης ἀποφάσεώς τινος ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δι' ἕνα ἢ διὰ πολλοὺς λόγους ἀναιρέσεως, παραπεμφθῇ (ἡ ὑπόθεσις) εἰς δικαστήριόν τι ὅπως ἐξετασθῇ ἐκ νέου, καὶ αἱ διατάξεις τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένης δευτέρας ἀποφάσεως στηρίζωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων, ἐφ' ὧν καὶ ἡ ἀναιρεθεῖσα ἀπόφασις, ζητηθῇ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου ἡ ἐκ νέου ἀναίρεσις αὐτῆς, ἡ ἀπόφασις ἐξετάζεται ἐκ νέου ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας (1) τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, καὶ ἐὰν δεήσῃ ἀναιρεῖται. Ἐὰν ἡ δευτέρα αὕτη ἀναίρεσις στηρίζηται ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων, οἵτινες ἐχρησίμευσαν πρὸς ἀναίρεσιν τῆς πρώτης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον εἰς ὃ παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 250ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ (μεχκεμέϊ τεμγιζ χουκούκ-δαϊρεσὶ) καταρτίζονται παμψηφεὶ ἢ διὰ πλειονοψηφίας. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, δὲν ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς συνετάχθη ὁ πρόεδρος, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις ἀποφασίζεται ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 251ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ περιέχουσι τὸ ὀνοματεπώ-

(1) Τουτέστι συνερχομένων καὶ τῶν δύο τμημάτων, τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ.

νυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὸ διατακτικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, περίληψιν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀποδείξεων τῶν διαδίκων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐπικυρώσεως ἢ ἀναιρέσεως τῆς ἀποφάσεως. (Παρ. ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ 'Ακυρωτ. Γαλ. νόμου ἀπὸ 1 10]βρίου 1790).

ΑΡΘΡΟΝ 252ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἀναψηλάφησις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ 'Ακυρωτικοῦ. 'Εὰν ὅμως ὑπάρχῃ μία ἐκ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων περιπτώσεων, δύναται εἷς τῶν διαδίκων νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως, ὑποβάλλων εἰς τὸ 'Ακυρωτικὸν ἀναφορὰν περιέχουσαν τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ 'Ακυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 253ον.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος περιπτώσεις εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι: α') ἐὰν ὁ ἀναιρεσίβλητος δὲν ὑπέβαλεν ἐγκαίρως τὰς ἀντιπροτάσεις αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξητάσθη ὁ ἴδιος δι' οἱονδήποτε λόγον ἐνώπιον τοῦ 'Ακυρωτικοῦ· β') ἐὰν ἀπεσιωπήθη ἐντελῶς, μὴ μνημονευθεῖσα ἐν τῇ ἀποφάσει, ἔνστασίς τις ἢ ἀντένστασις προταθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου διὰ τῶν προτάσεων ἑνὸς τῶν διαδίκων· γ') ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ 'Ακυρωτικοῦ διατάξεις ἀντικείμεναι εἰς ἄρθρον τι τοῦ νόμου, ἢ ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας· δ') ἐὰν ὑπάρχῃ δολιότης ἢ νόθευσις ἐν τοῖς εἰς τὸ 'Ακυρωτικὸν προσαχθεῖσιν ἐγγράφοις ἐπηρεάσασαι τὴν ἀπόφασιν τοῦ ('Ακυρωτικοῦ) δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 254ον.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 252 μνημονευομένη ἀναφορὰ μελετᾶται ἐν τῷ 'Ακυρωτικῷ, καὶ ἐὰν φανῇ εὔλογος ἡ ἔνστασις τοῦ αἰτοῦντος, γίνεται παραδεκτή. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κλητεύονται διὰ μίαν φορὰν οἱ διάδικοι, καὶ ἐπανορθοῦται ἡ προηγουμένη ἀπόφασις, ἐρωτωμένων τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐμφανισθῶσιν, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατατεθειμένων ἐγγράφων αὐτῶν, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῶσιν.

ΤΙΤΛΟΣ Η'

Ἀγωγὴ κακοδικίας.

ΑΡΘΡΟΝ 255ον.

Ἀγωγὴ κακοδικίας (ἰσ·τικιὰ ἂν ἔλ-χουκιὰμ) εἶναι παράπονον ἐγειρόμενον ἕνεκεν ἀδικίας διαπραχθείσης ἐκ προθέσεως ἔν τινι δίκῃ πρός τινα τῶν διαδίκων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δικαστῶν, ἢ ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 256ον.

Δύο εἰσὶν οἱ λόγοι τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας: 1ον ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἀγωγὴ δικαστὴς διὰ δόλου παρεμόρφωσε τὴν διαδικασίαν ἢ τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἐδωροδοκήθη καὶ 2ον ἐὰν ἠρνήθη νὰ ἀπονείμῃ δικαιοσύνην (ἐὰν διέπραξεν ἀρνησιδικίαν). (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 505).

ΑΡΘΡΟΝ 257ον.

Δόλος τοῦ δικαστοῦ ὑπάρχει ἐὰν ἐνήργησε καὶ ἔπραξεν ἐναντίον τῆς δικαιοσύνης καὶ παρὰ τὸν νόμον ἕνεκεν ὑπερασπίσεως, ἢ προστασίας, ἢ ἔχθρας πρός τινα τῶν διαδίκων, ἐὰν π. χ. παρήλλαξε καὶ παρεμόρφωσε τοὺς λόγους τοῦ ἐναγομένου ἢ τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ἢ ἐὰν κατεκράτησε καὶ ἀπέκρυψεν ἓν ἢ πλείονα ἐκ τῶν οὐσιωδῶν ἐγγράφων καὶ συμβολαίων, ἢ ἐθεώρησεν ὡς ἀληθῆ καὶ ἀποδεδειγμένα περιστατικὰ καὶ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὡς ψευδῆ, ἢ ἐνήργησεν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ καὶ τῇ προθέσει τοῦ νὰ ἀδικήσῃ, πρᾶξιν παράνομον μὴ προερχομένην ἐκ ῥᾳθυμίας καὶ παραδρομῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 258ον.

Πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ὁ δικαστὴς εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε ἐμμέσως παρὰ τῶν δικαζομένων πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δωροδοκία.

ΑΡΘΡΟΝ 259ον.

Ἀρνησιδικία ὑπάρχει, ἐὰν ὁ δικαστὴς ἀπορρίψῃ ἄνευ λόγου αἴτησιν ἢ ἀναφορὰν νομίμως ὑποβληθεῖσαν, ἢ ἐὰν προβάλλων προφάσεις ἀδικαιολογήτους ἕνεκα προφανοῦς κακοβουλίας δὲν

ἐπιληφθῇ, ἢ δὲν ἐξακολουθήσῃ τὴν διαδικασίαν ὑποθέσεως, ὡρίμου πρὸς συζήτησιν καὶ εὑρισκομένης εἰς τὴν σειράν. (Παρ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 506).

ΑΡΘΡΟΝ 260ον.

Ὁ δόλος καὶ ἡ δωροδοκία ἀποδεικνύονται μόνον διὰ προσαγωγῆς ἀξιοπίστων ἐγγράφων ἢ διὰ τῆς μαρτυρίας ἀμεροληπτων ἀνθρώπων, συνυπάρχοντος τελείου τεκμηρίου. Ἡ δὲ ἀρνησιδικία ἀποδεικνύεται ἐὰν δὲν ἐθεωρήθη ἡ ὑπόθεσις, καίτοι ὁ ἐνάγων διεβίβασεν εἰς τὸν δικαστὴν ἔγγραφον ὑπόμνησιν περὶ ἀπονομῆς δικαιοσύνης τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ μέσου τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν ὑπαλλήλου (χαβαλὲ μεεμουρού). Αἱ τρεῖς αὗται ὑπομνήσεις δὲν ὑποβάλλονται, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβησαν δύο τοὐλάχιστον ἑβδομάδες μεταξὺ ἑκάστης ὑπομνήσεως. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 507).

ΑΡΘΡΟΝ 261ον.

Ἡ ἀγωγὴ κακοδικίας ἐναντίον ὁλοκλήρου πρωτοδικείου, ἢ ἑνὸς ἢ πλειόνων δικαστῶν αὐτοῦ, δικάζεται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον· ἡ δὲ ἐναντίον ἐφετείου τινὸς ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 509).

ΑΡΘΡΟΝ 262ον.

Ὁ ἐνάγων ἐπὶ κακοδικίᾳ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν χρονολογημένην καὶ ὑπογεγραμμένην διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπογραφῆς, ἢ ἐσφραγισμένην διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ καὶ περιέχουσαν τὸ ὄνομα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀγωγή, τοὺς νομίμους λόγους, τὰς αἰτίας ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ ἀγωγὴ καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως. Αἱ ἀναφοραὶ αἱ μὴ περιέχουσαι τοὺς ἀνωτέρω λόγους εἶναι ἀπαράδεκτοι. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 511).

ΑΡΘΡΟΝ 263ον.

Ἡ αἴτησις τοῦ ἀγνοοῦντος γραφὴν καὶ μὴ ἔχοντος σφραγίδα, δὲν γίνεται δεκτὴ ἐὰν δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένη κατ' ἐντολὴν τοῦ αἰτοῦντος ὑπό τινος ἄλλου καὶ δὲν ἐπικυρωθῇ ὑπό τινος δημοσίας ἀρχῆς ὅτι εἶναι ἰδία αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 264ον.

Ἡ ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀναφορὰ δύναται νὰ ἐπιδοθῇ καὶ ὑπό τινος πληρεξουσίου· δὲν γίνεται ὅμως δεκτή, ἐὰν δὲν φέρῃ ἐπικεκυρωμένον ἔγγραφον περιέχον εἰδικὴν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσιότητα καὶ ἐὰν τοῦτο (τὸ ἔγγραφον) δὲν εἶναι ἐπισυνημμένον τῇ ἀναφορᾷ. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 511).

ΑΡΘΡΟΝ 265ον.

Ὁ ἐνάγων ἐπὶ κακοδικίᾳ δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἐκτάσει διὰ τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ τὰ περιστατικὰ καὶ τὰ γεγονότα, ἕνεκα τῶν ὁποίων παραπονεῖται. Ἐὰν ὅμως ἡ αἴτησις περιέχῃ λέξεις ἀπρεπεῖς καὶ ἀναρμόστους πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὸν (ὀφειλόμενον) σεβασμὸν εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ τὰ δικαστήρια, ὁ ἐνάγων καταδικάζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι χιλίων γροσίων. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 512).

ΑΡΘΡΟΝ 266ον.

Ἐπιδοθείσης εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀναφορᾶς, λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος αἱ δέουσαι πληροφορίαι, χωρὶς νὰ κλητευθῇ καὶ ἐρωτηθῇ ὁ καθ' οὗ ἡ ἀγωγὴ καὶ μελετᾶται ἡ ἀναφορά, ἥτις δὲν συνετάχθη καὶ ὑπεβλήθη προσηκόντως, ἢ δὲν περιέχῃ τοὺς νομίμους λόγους, ἀπορρίπτεται. Ἐὰν ἐξ ἐναντίας, ἡ αἴτησις οὖσα σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου κριθῇ ὡς παραδεκτή, ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ καὶ ἡ κοινοποίησις αὐτῆς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ συζητηθῇ κατόπιν ἡ ἀγωγὴ καὶ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 514).

ΑΡΘΡΟΝ 267ον.

Ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐναγόμενον ἐντὸς τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς περὶ παραδοχῆς τῆς ἀναφορᾶς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως νὰ συντάξῃ τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ ἐνάγων μετὰ τὴν παραλαβὴν ἀντιγράφου τῆς ἀπαντήσεως δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἀνταπάντησιν. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 514).

ΑΡΘΡΟΝ 268ον.

Ὁ καθ' οὗ ἡ ἀγωγή, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποίησιν τῶν ἀντιγράφων τῆς εἰρημένης αἰτήσεως καὶ ἀποφάσεως, δὲν δύναται πλέον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς δίκας εἴτε τοῦ ἐνάγοντος εἴτε ἑνὸς τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, τὰς δικαζομένας ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέλος. Ἐὰν λάβῃ μέρος, αἱ ἀποφάσεις αἱ καταρτιζόμεναι τῇ συμβολῇ τῆς ψήφου αὐτοῦ εἶναι ἄκυροι. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 514 § 2).

ΑΡΘΡΟΝ 269ον.

Ἀφοῦ ἡ ἐπὶ κακοδικίᾳ αἴτησις γίνῃ παραδεκτὴ καὶ ληφθῶσιν αἱ ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν διαδικασίαν. Ἐάν, μὴ ἀποδεικνυομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προβαλλομένων λόγων καὶ τῶν προσαπτομένων πράξεων, ἡ ἀγωγὴ καταφανῶς ἀνυποστήρικτος καὶ ἀβάσιμος, ἀπορρίπτεται καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς πρόστιμον πεντακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων πεντακοσίων γροσίων, εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξοδα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναγνωρισθησομένων καὶ ἐπιδικασθησομένων ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐναγομένου ζημιῶν καὶ ὀδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἐὰν ἐξ ἐναντίας ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος ἀποδειχθῇ βάσιμος, ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν ζημιῶν, ἃς ὑπέστη ὁ ἐνάγων ἕνεκα τῆς γενομένης ἀδικίας. Ἐὰν αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐνέργειαι, αἵτινες ἐπήνεγκαν τὴν καταδίκην τοῦ ἐναγομένου, φανῶσι συγχρόνως συνεπαγόμεναι νόμιμον ποινήν, ἀναφέρεται τὸ πρᾶγμα δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως (μουζεκερὲ) εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ἐν τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Διπον. ἄρθρ. 513 515 καὶ 516.

ΑΡΘΡΟΝ 270ον.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίας ἐπιθεωροῦνται ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ. (Παράβ. Γαλ. Δικον. ἄρθρ. 515).

ΤΙΤΛΟΣ Θ'

Κατάσχεσις

ΑΡΘΡΟΝ 271ον.

Πᾶς δανειστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὑρισκομένων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν συμβολαίων, κατάσχεσιν (χάδζιζ) ἐπὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ὀφειλέτου ἢ παρά τινι τρίτῳ προσώπῳ.

Ἐάν, τοῦ δανειστοῦ μὴ στηριζομένου ἐπὶ συμβολαίου, τὸ δικαστήριον πεισθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀξιοπίστων ἐγγράφων ἢ ἰσχυρῶν ἀποδείξεων, ὅτι οὗτος ἔχει πραγματικῶς νὰ λαμβάνῃ, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ποσότητος ἀναλόγου πρὸς τὴν εἰκαζομένην καὶ προεκτιμωμένην ποσότητα τῆς πιστώσεως. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 557 καὶ 558).

ΑΡΘΡΟΝ 272ον.

Ἡ κατάσχεσις ἐκτελεῖται δι' ἐγγράφου ἀδείας τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ καὶ ἀφοῦ ληφθῇ παρ' αὐτοῦ ἐγγύησις. Ἐὰν ὅμως τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος διεκδικούμενον ἐπεδικάσθη δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου, μὴ ἐπιδεχομένης δηλονότι ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νέας διαδικασίας καὶ ἀποδείξεως, ὁ δανειστὴς ἀπαλλάσσεται τῆς ἐγγυοδοσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 273ον.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατασχέσεως δέον νὰ εἶναι τὸ χρέος γνωστὸν κατὰ ποσόν, νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ ἄτομον τοῦ δανειστοῦ, νὰ εἶναι ἀπαιτητὸν καὶ νὰ μὴ ἤρτηται ἐξ ὅρου τινός. Τὸ ἐμπρόθεσμον χρέος ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας λαμβάνει τὴν ἰσχὺν χρέους ἀπαιτητοῦ.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ χρέους δὲν εἶναι γνωστόν, ὁρίζεται τοῦτο κατὰ συμπερασμὸν ἐν τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου, πρὶν ἢ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς κατασχέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 274ον.

Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι: α') ἐκ τῶν προσόδων τοῦ

ὀφειλέτου ὅσον ποσὸν τὸ δικαστήριον ὁρίσει πρὸς διατροφὴν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ· β') ὅσα πράγματα ἐξαρκοῦσι πρὸς διατροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν τῆς οἰκογενείας τοῦ ὀφειλέτου· γ') αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ μηχαναί, τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ τούτοις παρεπόμενα ἄλλα πράγματα· δ') τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα τῶν γεωργῶν καὶ ἡ μὴ εἰσέτι ἐναποθηκευθεῖσα συγκομιδή, τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνῆκον μέρος τῆς συγκομιδῆς καὶ ἡ μερὶς τοῦ συνεταίρου, ἐὰν τοιοῦτος ὑπάρχῃ· ε') οἱ μὴ εἰσέτι συγκομισθέντες καρποὶ οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ τῶν δένδρων· ς') πλεῖον τοῦ τετάρτου τῶν μισθῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους μισθοδοτουμένων· ζ') ἡ ἐπίσημος στολὴ τῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων· η') τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα κτήματα καὶ πράγματα, εἴτε κινητὰ εἴτε ἀκίνητα· θ') αἱ μεταξὺ τῶν ἐμπόρων κυκλοφοροῦσαι συναλλαγματικαί, τὰ εἰς διαταγὴν τοῦ ὀφειλέτου ἐκδεδομένα γραμμάτια καὶ τὰ εἰς τὸν κομιστὴν γεγραμμένα ἀνοικτὰ γραμμάτια. Ἐὰν ὅμως τὸ χρέος προέρχηται ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν πραγμάτων καὶ τροφῶν, ὧν ζητεῖται ἡ κατάσχεσις, ἢ ἐὰν τὰ εἰρημένα ἐμπορικὰ γραμμάτια ἀπωλέσθησαν, ἢ ὁ κομιστὴς ἐπτώχευσεν, ἢ ἐγένετο διαμαρτύρησις ἕνεκα τῆς μὴ πληρωμῆς, ἢ ὡρίσθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ὑπό τινος δικαστηρίου τὰ ὀνόματα τῶν (ἀληθῶν) κομιστῶν, ἐὰν δηλονότι ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας, ταῦτα δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν. (Παρ. Γαλ. Πολιτ. Δικον. ἄρθρ. 581 καὶ 582).

ΑΡΘΡΟΝ 275ον.

Ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὰ μέρη τοῦ πολέμου καὶ διατελοῦσιν ἐν σπουδαίᾳ ἀποστολῇ, οὐδὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 276ον.

Ἡ περὶ κατασχέσεως αἴτησις τοῦ δανειστοῦ πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ χρονολογημένη, καὶ νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ τριτου προσώπου, τὸν τίτλον ἐφ' οὗ στηρίζεται ὁ δανειστής, τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται ἡ κατάσχεσις καὶ τὴν δήλωσιν ὅτι ἀφίνεται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ ὁρίσῃ κατὰ συμπερασμὸν τὸ ποσόν,

ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι γνωστόν. Ἡ αἴτησις, ἡ μὴ περιέχουσα τὰ ἀνωτέρα διαγεγραμμένα, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. (Παρ. Γαλ. Πολιτ. Δικον. ἄρθρ. 559).

ΑΡΘΡΟΝ 277ον.

Ὁ δανειστὴς ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ κατασχέσεως αἴτησιν αὐτοῦ εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ὑφ' ὃ ὑπάγεται ὁ ὀφειλέτης, ἢ εἰς ἐκεῖνο, ὑφ' ὃ ὑπάγεται τὸ τρίτον πρόσωπον. Ἐὰν ἡ κατοικία τοῦ δανειστοῦ δὲν εὑρίσκηται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν δικαστηρίων, ὑφ' ἃ ὑπάγονται ὁ ὀφειλέτης ἢ τὸ τρίτον πρόσωπον, ὁ δανειστὴς πρέπει νὰ ὁρίσῃ δι' ἑαυτὸν κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τούτου ἐν τῇ αἰτήσει αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 278ον.

Ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τοῦ κατασχετηρίου ἐγγράφου (αἰτήσεως περὶ κατασχέσεως) κοινοποιεῖται πάραυτα εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ τὸ τρίτον πρόσωπον, καὶ λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξις παραλαβῆς (ἐπιδοτήριον). Ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν, τὸ ἀντίγραφον ἐπιδίδοται εἰς τὸν ἀρχηγὸν (κεχαγιᾶν) τῆς συντεχνίας αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς (δημοσίας) διευθύνσεως, ὑφ' ἣν ὑπάγεται, ἢ εἰς τὸν *ἰμάμην* ἢ τὸν *μουχτάρην* τῆς συνοικίας, παρ' ὧν καὶ λαμβάνεται ἡ ἀπόδειξις. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ τὸ τρίτον πρόσωπον διαμένωσιν ἀλλαχοῦ, τὸ ἀντίγραφον ἀποστέλλεται πάραυτα δι' ἐπιστολῆς τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ κοινοποιηθῇ. (Παρ. Γαλ. Πολιτ. Δικον. ἄρθρ. 562.

ΑΡΘΡΟΝ 279ον.

Ὁ ὀφειλέτης καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι πάραυτα δι' ἀναφορᾶς, ἐὰν ἔχωσι νὰ εἴπωσί τι περὶ τῆς κατασχέσεως, ἢ νὰ ὑποβάλωσι πρότασίν τινα ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς κατασχέσεως. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ὑποβάλλεται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ κατασχετηρίου, ἐὰν ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης καὶ ὁ τρίτος κατοικῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, εἰ δὲ μή, προστίθενται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν διὰ πᾶσαν ἐξάωρον ἀπόστασιν τόσαι ἡμέραι, ὅση ἀπόστασις ὑπάρχει εἴτε

ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς (διαμονῆς) τοῦ ὀφειλέτου μέχρι τῆς τοῦ δανειστοῦ, εἴτε μέχρι τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου. (Παρ. Γαλ. Πολιτ. Δικον. ἄρθρ. 571).

ΑΡΘΡΟΝ 280ον.

Ἡ κατάσχεσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ὑπέβαλεν ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας αἴτησιν περὶ κύρους κατασχέσεως καὶ δὲν ἐνηργήθη ἐπισήμως ἡ κοινοποίησις εἴτε εἰς τὸν ὀφειλέτην εἴτε εἰς τὸν τρίτον ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως ταύτης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εὐθύνεται ὁ τρίτος, ἐὰν παραδώσῃ εἰς ἄλλον τὰ παρ' αὐτῷ εὑρισκόμενα πράγματα ἢ χρήματα, ὁ δὲ ὀφειλέτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ τρίτου τὰ εἰρημένα πράγματα καὶ χρήματα. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ τρίτος ἐνήργησε πληρωμὰς εἰς τὸν κυρίως δανειστὴν αὐτοῦ πρὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τοῦ κατασχετηρίου, ἡ κατάσχεσις δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς πληρωμὰς ταύτας· ὁ τρίτος ὅμως πρέπει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἡ κατασχεθεῖσα ποσότης πραγμάτων. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 565).

ΑΡΘΡΟΝ 281ον.

Ἡ περὶ κύρους ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως αἴτησις τοῦ δανειστοῦ δέον νὰ ὑποβληθῇ καὶ νὰ ἐκδικασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικονομ. ἄρθρ. 567).

ΑΡΘΡΟΝ 282ον.

Καθὼς τὸ κατασχετήριον δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν τρίτον, οὕτω καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ὡς ἀνωτέρω περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως ὑποβληθησομένη αἴτησις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην τὰ κατασχεθέντα χρήματα καὶ πράγματα κρατοῦνται παρὰ τῷ τρίτῳ μὴ δυναμένῳ νὰ δώσῃ ταῦτα εἰς οἱονδήποτε, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις περὶ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον προκύψῃ ἐκ τούτου, μενουσῶν εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ, ἂν ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος ἡ ἀγωγὴ αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ τρίτος παραδώσῃ (τὰ κατασχεθέντα) εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ εἰς ἄλλον, ὁ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τοῦτο, τοῦ τρίτου χαίροντος τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 283ον.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ τρίτου περὶ παραδοχῆς ἢ ἀντικρούσεως τῆς κατασχέσεως δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν δανειστὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἐπικεκυρωμένῳ. Ἐὰν ἡ ἀπάντησις παραδέχηται τὴν κατάσχεσιν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ τρίτου εἰς τὴν περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως διαδικασίαν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον κατιδὸν τὴν ἀνάγκην διατάξῃ τοῦτο. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 571).

ΑΡΘΡΟΝ 284ον.

Ἐὰν ὁ τρίτος ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ ἀντικρούσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὴν κατάσχεσιν, συντάσσει ἐπὶ τούτῳ προτάσεις, τὰς ὁποίας καταθέτει ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους, δι' ὧν ἀποδεικνύεται τὸ βάσιμον καὶ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν καὶ δίδοται αὐτῷ ἀπόδειξις παραλαβῆς. Ὁ τρίτος δύναται νὰ ἐπιδώσῃ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας αὐτοῦ· ἡ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης προκύπτουσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ δανειστοῦ δέον νὰ ἐκδικασθῇ ὡσαύτως ἐν τῷ δικαστηρίῳ (τῆς κατοικίας) τοῦ τρίτου. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 573 καὶ 574).

ΑΡΘΡΟΝ 285ον.

Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο ἐπὶ κινητῶν πραγμάτων καὶ ὁ ἐνάγων δὲν ἐζήτησε τὸν διορισμὸν εἰδικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς φύλαξιν καὶ ἀπογραφὴν αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει (ὁ δανειστὴς) ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ μετὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπαντήσεως τοῦ τρίτου κατάλογον τῶν κατασχεθέντων. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διορίσῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ἢ ἕνεκεν ἄλλων λόγων, εἰδικὸν ὑπάλληλον (μεσεγγυοῦχον) πρὸς φύλαξιν τῶν πραγμάτων, ὁρίζει συγχρόνως τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων ἐξόδων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ μεσεγγυούχου. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 578).

ΑΡΘΡΟΝ 286ον.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν ἤδη κατασχεθέντων κινητῶν πραγμάτων ἐνεργηθῇ κατάσχεσις καὶ ὑπὸ ἄλλων, ὁ τρίτος ὀφείλει ἀμέσως νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν πρῶτον κατασχόντα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μεταγενεστέρων κατα-

σχόντων καὶ τὰ ποσά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ νέαι κατασχέσεις. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 575).

ΑΡΘΡΟΝ 287ον.

Ἐὰν ὁ τρίτος ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς κατασχέσεως παραλείψῃ νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὴν δέουσαν γνωστοποίησιν εἶναι ὑπεύθυνος. Ἐὰν δὲ οὗτος ἐν τῇ γνωστοποιήσει αὐτοῦ δηλώσῃ ὅτι τὰ κατασχεθέντα ἐδόθησαν πρὸ τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἢ ἀλλαχοῦ, εἰς τὸν διατεινόμενον τὸ ἐναντίον δανειστὴν μένει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 577).

ΑΡΘΡΟΝ 288ον.

Ἐὰν ὁ τρίτος πρὸ τῆς ἀπαντήσεως ἢ μετ' αὐτὴν ζητήσῃ νὰ παραδώσῃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον μέρος, ἡ αἴτησις αὐτοῦ γίνεται παραδεκτὴ καὶ ἐκτελεῖται. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τρίτος ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἕνεκα τῆς κατασχέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 289ον.

Ἡ περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται παρόντων τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν εἷς ἐξ αὐτῶν ἀρνηθῇ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς δικαδικασίαν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται ἐρήμην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐρημοδικίας κεφαλαίου.

ΑΡΘΡΟΝ 290ον.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ κατασχὼν εἶναι πιστωτὴς τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις, ἐπικυροῦται αὕτη καὶ ἐπιδικάζεται τὸ αἰτούμενον ὁμοῦ μὲ τοὺς νομίμους τόκους καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κατασχέσεως. Ἐὰν καὶ ὁ τρίτος ἰσχυρισθῇ καὶ ἀποδείξῃ ἐνταυτῷ ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις, συναποφασίζονται καὶ ταῦτα.

ΑΡΘΡΟΝ 291ον.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἶναι, ἐκτὸς χρημάτων, πράγματα κινητά, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴ προσκαλοῦσα αὐτὸν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος ἐντὸς ὀκτὼ

ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ὑπομιμνήσκουσα ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλουσιν ἐκποιηθῇ τὰ κατασχεθέντα πράγματα. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν πληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ, ἀφοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν προσηκόντως δημοσιευθῇ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας πρότερον διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἰδιαιτέρων εἰδοποιήσεων ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τῆς ἐκποιήσεως τῶν πραγμάτων, ἐνεργεῖται ἡ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις διὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς. Ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ αἱ κατ' ἀνάγκην γενόμεναι ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων δαπάναι, καὶ τὸ ὑπόλοιπον διανέμεται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα κατασχόντας, τὸ δὲ περίσσευμα, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἀφίνεται εἰς τὸν ὀφειλέτην. (Παράβ. Γαλ. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 579).

ΑΡΘΡΟΝ 292ον.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα ἔχωσιν ἀξίαν μείζονα τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δανειστοῦ καὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐξόδων, εἶναι δὲ ἐπιδεκτικὰ χωρισμοῦ, πωλεῖται μέρος αὐτῶν ἐπαρκὲς καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐπιστρέφονται καὶ παραδίδονται αὐτούσια εἰς τὸν δικαιοῦχον· ἐὰν δὲν ἐπιδέχωνται χωρισμόν, παραδίδοται εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ περίσσευμα τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 293ον.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἶναι χρήματα, ταῦτα εἰσπραττόμενα παρὰ τοῦ τρίτου ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως παραδίδονται εἰς τὸν δανειστήν. Ἐὰν ὅμως εἴτε τὰ κατασχεθέντα εἶναι χρήματα, εἴτε ἄλλα πράγματα, ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἔνστασίς τις (ἔνδικον μέσον) ἀναστολτικὴν ἔχουσα δύναμιν, ἡ ἐκτέλεσις ἀναστέλλεται.

ΑΡΘΡΟΝ 294ον.

Τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου δύνανται ἐπίσης νὰ κατασχεθῶσιν· ἡ κατάσχεσις αὐτῶν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς εἰς ἕτερον ἐκποιήσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους. Τὸ ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ τούτῳ δοθησόμενον κατασχετήριον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων τῆς

ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀκινήτων, καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταγραφῆς τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου. Ἀποδεικνυομένου τοῦ χρέους καὶ ἐπικυρουμένης τῆς κατασχέσεως, ἐὰν κατὰ τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 995 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος ἐκ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου, τότε μόνον ἀποφασίζεται ἡ ἐκποίησις τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων. Ἡ οἰκία ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης καὶ αἱ πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκίας ἐπαρκοῦσαι δημόσιαι γαῖαι (ἐραζίϊ ἐμιριγιὲ) δὲν δύνανται οὔτε νὰ κατασχεθῶσιν οὔτε νὰ ἐκποιηθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 295ον.

Ὁ πρῶτος κατασχὼν οὐδὲν ἀποκτᾷ προνόμιον ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων. Διὰ τοῦτο ἐὰν οἱ κατασχόντες δανεισταὶ εἶναι πολλοὶ καὶ τὰ κατασχεθέντα χρήματα ἢ πράγματα δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς ἱκανοποίησιν πάντων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται ἀνάλογος διανομὴ μεταξὺ αὐτῶν. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς τοιαύτης διανομῆς προσέλθῃ καὶ ἕτερος δανειστὴς ἐκτὸς τῶν κατασχόντων, στηριζόμενος ἐπὶ ἀποφάσεως δικαστικῆς, ἡ ἀποδειχθῇ ἡ πτώχευσις τοῦ ὀφειλέτου, πάντες οἱ δανεισταὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν κατ' ἀναλογίαν διανομήν.

ΑΡΘΡΟΝ 296ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ κινητῶν πραγμάτων ἐνεχυρασμένων· ὁ κατασχὼν ὅμως οὐδὲν δύναται νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου πρὶν ἢ ἀποπληρωθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνεχυρούχου δανειστοῦ.

Ἄρθρον εἰδικόν.

Τὰ ἄρθρα 123 καὶ 124 τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας καταργοῦνται· ἐπίσης κατηργημέναι εἰσὶ καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῆς εἰρημένης δικονομίας, αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Τῇ 2 Ρεδζὲπ 1296 ἢ 9 Ἰουνίου 1295.

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΤΙΝΩΝ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Σελ. 1807 στίχ. 13 ἀντὶ ἢ γράφε «ἦ»
» » » 28 » συναλλαγὴ γράφε «ἡ συναλλαγή».
» 1818 » 31 » γενομένη, ἐὰν γράφε «γενομένη. Ἐὰν»
» » » 33 » δὲν προσέλθωσιν καὶ πρόσθες «δὲν προσέλθωσιν ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας εἰς τὸ δικαστήριον, διεξάγεται καὶ ἀποπερατοῦται ἡ δίκη ἐρήμην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαδικασίας τῆς γενομένης ἐνῷ ἔζη ὁ ἀποβιώσας».
» 1815 » 1 » Τίτλος γράφε «Κεφάλαιον»
» 1827 » 23 » εἰς ἑταιρίας καὶ δάνειον γράφε «εἰς ἑταιρίας, ἐργολαβίαν καὶ δάνειον».
» 1833 » 16 » Κεφάλαιον Β' γράφε «Κεφάλαιον Ε'»
» 1851 » 34 » λεξεως γράφε «λήξεως»
» » » 35 » ἀνασβεννῦται γράφε «ἀποσβέννυται»
» 1860 » 11 » καὶ ἐφεσίμως γράφε «καὶ αἱ ἐφεσίμως».

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Ἄρθρ. 1—2 Σελ. 1802
Τίτλος Α'. Γενικαὶ διατάξεις. Ἄρθρ. 3—4 » 1802—'803
Τίτλος Β'. Περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας. Ἄρθρ. 5—14 » 1803—1806
Τίτλος Γ'. Περὶ προδικαστικῶν διατυπώσεων.
Κεφάλαιον Α'. Περὶ αἰτήσεων. Ἄρθρ. 15—22 » 1807—1809
Κεφάλαιον Β'. Περὶ κλητεύσεως τῶν διαδίκων. Ἄρθρ. 23—34 » 1809—1012
Τίτλος Δ'. Διαδικασία.

Κεφάλαιον Α'. Περὶ δημοσιότητος τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως. Ἄρθρ. 35—40 Σελ. 1812—1814
Κεφάλαιον Β'. Περὶ παρεμπιπτούσεως τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν. Ἄρθρ. 41—67 » 1814—1824
Κεφάλαιον Γ'. Μέσα ἀποδείξεως. Ἄρθρ. 68—96 » 1825—1830
Κεφάλαιον Δ'. Ἐξακρίβωσις γραφῆς καὶ σφραγίδος. Ἄρθρ. 97—105 » 1831—1833
Κεφάλαιον Ε'. Ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεων. Ἄρθρ. 106—112 » 1833—1834
Κεφάλαιον ΣΤ'. Προκαταρκτικὴ ὑπεράσπισις. Ἄρθρ. 113—115 » 1835
Κεφάλαιον Ζ'. Διάφορα ἀντικείμενα περὶ διαδικασίας. Ἄρθρ. 116—119 » 1836
Τίτλος Ε'. Πρωτόδικος ἀπόφασις.
Κεφάλαιον Α'. Ἀποφάσεις κατ' ἀντιμωλίαν. Ἄρθρ. 120—138 » 1836—1841
Κεφάλαιον Β'. Ἀποφάσεις κατ' ἐρήμην. Ἄρθρ. 139—150 » 1841—1844
Τίτλος ΣΤ'. Ἔνδικα μέσα.
Κεφάλαιον Α'. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. Ἄρθρ. 151—160 » 1844—1846
Κεφάλαιον Β'. Τριτανακοπή. Ἄρθρ. 161—170 » 1846—1848
Κεφάλαιον Γ'. Ἔφεσις. Ἄρθρ. 171—200 » 1849—1855
Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τῶν ὅρων τῆς ἀναψηλαφήσεως. Ἄρθρ. 201—216 » 1855—1860
Τίτλος Ζ'. Ἀναίρεσις. Ἄρθρ. 217—254 » 1860—1870
Τίτλος Η'. Ἀγωγὴ κακοδικίας. Ἀρ. 255—270 » 1871—1874
Τίτλος Θ'. Κατάσχεσις. Ἄρθρ. 271—296 » 1875—1882

Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν διαφορῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων.

حقوق عاديه وتجاريه منازعاتنه دائر ويرلهجك استدعالرك طوغريجه محكمه رئيسلرينه ويرلمسى حقنده اعلان رسمى

(Χουκούχι ἀδ'ηγὲ βὲ τουδζαρηγὲ μουναζαάτινὰ δ'ὰὴρ βηρηλεδζὲχ ἰστιδ'ἀλαρὶν δ'ογρουΰζε μαχχεμὲ ρεησλερινὲ βηρηλιμασὴ χαχκηντὰ ἡλάνι ρεσμή).

Προηγουμένως εἶχε γνωστοποιηθῇ ὅτι ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια εἰς τὰ δικαστήρια νὰ παραδέχωνται ἀπ' εὐθείας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη παραπομπῆς τινος, τὰς συνταττομένας καὶ ὑποβαλλομένας ἀναφορὰς περὶ κοινῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ὑφισταμένων δικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος καθιερώθη καὶ διὰ τοῦ 17ου ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἐπειδὴ ἐνῷ αἱ ποιναὶ ἀγωγαὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς εἰσαγγελίας εἰσὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας, αἱ περὶ τούτων ἀναφοραὶ ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν παραπομπῶν, τοῦθ' ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς διεκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως· διὰ ταῦτα γνωστοποιεῖται τοῖς πᾶσιν ὅτι τοῦ λοιποῦ, ἐκτὸς τῶν ἀγωγῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ τῶν δικαζομένων ὑπὸ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμάνων, αἱ ἀναφοραὶ περὶ πολιτικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, τοῦτο δὲ θέλει συντελέσῃ εἰς τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν διευκόλυνσιν αὐτῶν.

Τῇ 14 Σεβάλ 1296,

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἠπίας καὶ δικαίας συμπεριφορᾶς τῶν δικαστῶν ἀπέναντι τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις.

حكامك ارباب مصالحه صورت ملايمه وعادلانه معامله ايتملرى حقنده تحريرات عدليه

(Χουκκιαμὶν ἐρπ'άπ'ι μεσαλιχὶν σ'ουρέτι μουλαγεμὲ βὲ ἀδηλεδ'ὲ μουάμελὲ ἠτιμελερὴ χαχκηντὰ ταχρηράτι ἀδλητγέ).

Ἐνῷ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι, καθὰ ἀπαιτεῖ ἡ ἰδιότης τοῦ δικαστοῦ, ἀπέναντι τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια ἀποτεινομένους δια

δίκους ὑποβαλλομένων ὑποχρεώσεων τοῦ νὰ ὑπακούωσιν οὗτοι εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν δικαστηρίων, οὗτος δέον νὰ ἀποφεύγῃ νὰ προσφέρηται πρὸς τοὺς ἔχοντας ὑποθέσεις διὰ τρόπου ἐμφαίνοντος πάθος, καὶ ἔχθραν καὶ προσβάλλοντας τὴν προσωπικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ φιλοτιμίαν καὶ νὰ συμπεριφέρηται πρὸς αὐτοὺς ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, τοὐναντίον δὲ ἡ διὰ ἀποτόμου καὶ περιφρονητικοῦ τρόπου συμπεριφορὰ τῶν δικαστῶν πρὸς τοὺς διαδίκους ἀντίκεινται εἰς τὴν δικαστικὴν ἰδιότητα, τοῦθ' ὅπερ ἐπομένως συνεπάγεται ζημίαν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ὑποθέσεις· ἐν τούτοις ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἔν τισι δικαστηρίοις συμβαίνουσι τοιαῦτα γεγονότα.

Ἐπειδὴ οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται ἔχουσι τὸ καθῆκον νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι τὰ τοιαῦτα καὶ νὰ παρεμποδίζωσιν τὰ γινόμενα, ἀνακοινοῦντες συγχρόνως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀξιοῦμεν νὰ καταβάλλητε πᾶσαν προσοχὴν ἵνα τοῦ λοιποῦ μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα ἀτοπήματα ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας καὶ ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως κοινοποιηθῶσιν εἰς τοὺς προέδρους καὶ παρέδρους τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἁρμοδίους

Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Τῇ 29 Ρεδζὲπ 1301, ἢ 14 Μαΐου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα τῆς προτιμήσεως τοῦ προγενεστέρου, μὴ ἀναβαλλομένων τῶν ὑποθέσεων τῶν προσκαλουμένων εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν.

لاجل المحاكمه محكمه يه دعوت اولنانلر ايشلرينك عوق وتأخيره
دوشورليه رك الاقدم فالاقدم قاعده سنه
توفيقاً رؤيت ايدلمسي حقنده تحريرات عدليه

(Λιεδζλιλ-μουχακεμὲ μαχκεμεγὲ δ'αβέτ ὁλουνανλὰρ ἠσ.λερηνὶν ἀβκ ὄυτεεχηρὲ δ'ουσ'ουρούλμεγερεκ ἔλ ἀκδὲμ φὲλ ἀκδὲμ καἠδ'εσινὲ τεβφήκαν ρουγὲτ ἠδιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἐνῷ οἱ προσκαλούμενοι εἰς τὰ δικαστήρια διάδικοι ἵνα δικασθῶσι προσέρχονται ἐγκαίρως κατὰ τὸν ὁριζόμενον χρόνον ἐν ταῖς κλήσεσιν, ἐν τούτοις παρά τισι δικαστηρίοις, εἴτε διότι ταῦτα ἐπιλαμβάνονται ἄλλης ὑποθέσεως, εἴτε διότι παρατείνεται ἑτέρα συζήτησις, εἴτε διότι δὲν εἶναι παρόντες οἱ πάρεδροι, εἴτε διότι ἐγκαίρως δὲν ἤρξατο

ἡ συνεδρίασις, δὲν ἐνεργεῖται ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν ἀναβαλλομένης τῆς ὑποθέσεως καὶ ὁριζομένης ἄλλης δικασίμου ἡμέρας.

Ἀλλ' ἐνῷ, ὡς σαφῶς διαγράφουσιν αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, πρέπει νὰ ὁρίζωνται κατὰ σειρὰν αἱ δικάσιμοι ἡμέραι καὶ νὰ προσκαλῶνται οἱ διάδικοι, εἰσαγομένων τῶν προσερχομένων, κατὰ τὸν κανόνα τῆς προτιμήσεως τῆς προγενεστέρας ὑποθέσεως, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ ἄρχηται ἐγκαίρως ἡ ἐκδίκασις, ἐν τούτοις αἱ ὑποθέσεις τῶν συμμορφουμένων πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δικαστηρίου καὶ προσερχομένων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐναγόντων δὲν δικάζονται κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀναβαλλόμεναι εἰς ἄλλην ἡμέραν.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον οὐ μόνον ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ φυσικῷ τῷ λόγῳ προκαλεῖ τὰ δίκαια παράπονα τῶν διαδίκων, ἐξ ὧν οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς ληψοδοσίας παρεμποδίζονται οὕτω ἀπὸ τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως αὐτῶν· ἐπειδὴ καθῆκον τῆς ὁλομελείας τῶν δικαστηρίων τυγχάνει νὰ προσδιορίζωσι προθεσμίαν κατάλληλον διὰ τὰς ὑφισταμένας ὑποθέσεις καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν· ἐπειδὴ ὑπαρχούσης ἀγωγῆς τινός, ἧς ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἐκδίκασις ἀπαιτεῖ πολλὰς ὥρας, ὅταν ληφθῶσι μέτρα τινά, ὡς διαγράφει τὸ περὶ διαδικασίας κεφάλαιον τῆς ρηθείσης δικονομίας, οἷα π. χ. νὰ συζητῆται αὕτη, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἕνεκα διαφόρων αἰτίων προαπαιτούμεναι ἐξετάσεις καὶ ἔρευναι, γίνῃ περίληψις αὐτῆς, ὁρισθῇ ἡ οὐσία αὐτῶν καὶ παρασκευασθῇ κατὰ τρόπον διευκολύνοντα τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, ἢ ἀφοῦ συζητηθῇ ἐπί τινα βαθμόν, νὰ ἀναβάλληται εἰς ἄλλην ἡμέραν καὶ νὰ δικάζωνται οἱ λοιποὶ προσκληθέντες διάδικοι, ἢ νὰ μὴ ὁρίζηται διὰ τὰς ἄλλας ὑποθέσεις ἡ αὐτὴ ἡμέρα, ἥτις ὡρίσθη διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῶν τινῶν, ὧν ἡ ἐκδίκασις εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον, τότε δύναται νὰ προληφθῶσι τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα προσκόμματα· ἐπειδὴ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐν ᾗ περιπτώσει παρατηρηθῇ, ὅτι ἡ ὁλομέλεια τῶν δικαστηρίων, ἀντὶ νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας αὐτῶν ὑπηρεσίας τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἀνετέθη αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα μὴ ὑφίστανται ζημίας οἱ διάδικοι ἕνεκα γεγονότων, ὡς ἡ παρὰ τὰ νενομισμένα ἀπώλεια χρόνου καὶ ἡ ἀναβολὴ τῶν ὑποθέσεων, ἀπ' ἐναντίας παραμελεῖ καὶ παραβλέπει τὰς ὑποθέσεις, τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ κατ' αὐτῶν τὰ κατάλληλα μέτρα· ἐπειδὴ ἡ

διεύθυνσις τῶν ὑποθέσεων τῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιστασία περὶ τὴν ἀκριβῆ διεξαγωγὴν τῶν ὑφισταμένων ὑποθέσεων, εἶναι καθῆκον καὶ ὑπηρεσία ἀνατεθειμένη πρώτιστα πάντων εἰς τοὺς προέδρους· παρακαλεῖσθε νὰ καταβάλλητε τοῦ λοιποῦ σύντονον προσοχὴν εἰς τρόπον ὥστε αἱ ὑπάρχουσαι δίκαι νὰ δικάζωνται, ὡς εἴρηται, ἐγκαίρως καὶ νὰ μὴ δίδωνται ἀφορμὴ παραπόνων, λόγῳ ὅτι συνέβησαν γεγονότα παρὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς διευθύνσεως καὶ τῆς τάξεως τῶν δικαστηρίων.

Τῇ 23 Ζηλκαδὲ 1301, ἢ 1 Σ/βρίου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ κοινοποιήσεως καὶ ἀποστολῆς τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν κλήσεων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν προέδρων.

حقوق عادیه و تجاریه متعلق اعلامات و احضار ورقه لرینك طوغریدن طوغری یه محاکم رؤساسی طرفندن تبلیغ وارسالی حقنده تحریرات عدلیه

(Χουκούκη ἀδ'ηγὲ βὲ τουδζαρηγεγὲ μουτεαλλὴκ ἡλαμλαρὶν βὲ ἰχζὰρ βαρακαλερηνὶν δ'ογρηδ'ὰν δ'ογρουγὰ μεχακὶμ ρουεσασὴ ταραφιντὰν τεπ'λὴγ βὲ ἰρσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Ἀποστέλλονται ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα, ἐν οἷς ἐπισυνάπτονται κλήσεις ἀποσταλησόμεναι εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον διὰ τὴν συζήτησιν, ὅπως διαβιβασθῶσι τοῖς ἁρμοδίοις καὶ ἀποφάσεις πρὸς κοινοποίησιν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ 20 ἄρθρον τοῦ περὶ κλήσεων κεφαλαίου τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας διαγράφει, ὅτι ἐὰν ὁ προσκληθησόμενος κατοικῇ εἰς μέρος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου, ἡ κλῆσις ἐπισυναπτομένη ἐν ἐπιστολῇ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ τόπου, ἵνα ἄνευ ἀναβολῆς ἐπιδοθῇ εἰς αὐτόν· τὸ δὲ ἄρθρον 66 ὁρίζει ὅτι ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ κοινοποιήσεως τῶν κλήσεων· ἐπειδὴ κατὰ τὴν 27 Ρεδζὲπ 1293 ἐκοινοποιήθη δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου ἡμῶν ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δέον ν' ἀποστέλλῃ ἀπ' εὐθείας, χωρὶς ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τὰς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένας κλήσεις, ἵνα ἀποστέλλωσι πληρεξούσιον ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων γραφείων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν δικῶν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Διὰ ταῦτα ἐξαιρουμένων τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων

ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὧν ἡ κοινοποίησις ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ κατὰ τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ περὶ καθηκόντων αὐτοῦ νόμου, τῇ γνώσει καὶ μεσολαβήσει τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ γενικοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων δικαστηρίων περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ὧν ἡ κοινοποίησις δέον νὰ ἐνεργῆται διὰ τῶν εἰσαγγελέων ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ἢ διὰ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ τόπου, ἔνθα ἐὰν ὑπάρχουσιν εἰσαγγελεῖς, ἡ κοινοποίησις πασῶν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν κλήσεων καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πράξεις δέον νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ τε Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἢ τῶν λοιπῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων· ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν κοινοποίησιν πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ ἀποστολὴν κλήσεων αἱ ἀνακοινώσεις τῶν προέδρων προσκρούουσιν εἰς δυσχερείας, οἱ διοικητικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δέον ἄνευ ἀναβολῆς νὰ παρέχωσι τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν κατόπιν τῶν εἰς αὐτοὺς γινομένων παραστάσεων.

Ἐφ' ᾧ ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς τοὺς διοικητικοὺς καὶ δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς νὰ ἐνεργῆτε κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον τὰ δέοντα.

Τῇ 26 Δζεμαζηλαχὴρ 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μετὰ τῆς δυνατῆς ταχύτητος κοινοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποστελλομένων κλήσεων.

درسعادت محاکم نظامیه‌سندن کوندریلان احضاریه تبلیغاتنك سرعت ممکنه
الله اجراسی حقنده تحریرات عدلیه ·

(Δ·έρι σεᾶδ·ὲτ μεχακίμι νιζαμιηγεσιντὲν γκιοντεριλὲν ἰχζαρ·ηγὲ τεπ·ληγατινὶν σουρᾶτι μαμκινὲ ἦλε ἰσζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως συντασσόμεναι καὶ εἰς τὰς Νομαρχίας ἀποστελλόμεναι κλήσεις δὲν κοινοποιοῦνται ἐγκαίρως εἰς τοὺς προσκαλουμένους, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται τὴν ἀναβολὴν τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν αἰτήσεων τῶν ἐχόντων δίκας καὶ ὑποθέσεις, ὁ ἐπόπτης τῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ὑπέβαλον ὅτι δέον

νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις διὰ τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν αὐτῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐπαναλήψεως τῶν γραφομένων.

Ἐπειδὴ ἡ ἀναβολὴ τῶν κοινοποιήσεων, αἱ ὁποῖαι συντελοῦσιν εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, προκαλοῦσιν ἀπώλειαν δικαιωμάτων, τοῦθ' ὅπερ, καθὸ ἀντιβαῖνον εἰς τὴν ὑψηλὴν δικαιοσύνην, οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται· ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν ν' ἀνακοινώσωμεν δι' ἐγκυκλίου, ὅτι δέον νὰ ἐνεργῶνται τοῦ λοιποῦ τὰ περὶ τούτου γραφόμενα· ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 29 Ραμαζὰν 1296, ἢ 3 Σεπτεμβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων ἀποστολῶν τῶν κλήσεων.

دعويه ورقه‌لرينك رؤساى محاكمه ارسالى حقنده تحريراتِ عدليه

(Δ'αβετηγὲ βαρακαλαρηνὴν ρουεσάϊ μεχακιμὲ ἰρσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Συνεπείᾳ παραστάσεων ὑπό τινων μερῶν, δι' ὧν προτείνεται ὅπως αἱ κλήσεις ἀποστέλλωνται εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο ὅτι, εἰ καὶ τὸ σύστημα τῆς εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον ἀποστολῆς τῶν κλήσεων, τῶν διαβιβασθησομένων ὑπό τινος δικαστηρίου εἰς μέρος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, καθιεροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὰς τοιαύτας κλήσεις αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ κοινοποιοῦσι διὰ τῶν δικαστηρίων, ὡς ἐκ τούτου δὲ φυσικῷ τῷ λόγῳ συμβαίνουσιν ἀναβολαί· ἐπειδὴ διὰ τοῦ περὶ ἐποπτῶν κεφαλαίου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς ἡ ἀνάμιξις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, τοῦ δὲ ρηθέντος νόμου δημοσιευθέντος μετὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν, ἕπεται ὅτι τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, διὰ ταῦτα δέον νὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ κλήσεις πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων.

Ὅθεν ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε αὐτοπροσώπως τε καὶ ἐμμέσως εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 18 Δζελάζηλ-ἀχὴρ 1297

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης
περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐπισήμων κοινοποιήσεων
τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους
ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παραδόσεως αὐτῶν
εἰς τοὺς προξένους ἢ εἰς τοὺς διερμηνεῖς.

تبعهٔ اجنبیه یه محاکمدن وقوعبوله جق تبلیغات رسمیه نك قونسلوس
ویا ترجمانلرینه تسلیمی تاریخندن معتبر طوتلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Τεπ·άη εὸζνεπ·ηγεγὲ μεχακιμδ·ὲν
βουκοὺπ·ουλαὸζὰκ τεπ·ληγάτι ρεσμηγενὶν κόνσολος βὲ γιὰ
τερὸζουμανλαρηνὰ τεσλημὴ ταρηχιντὲ μοὺτεπ·ὲρ τουτουλμασὴ
χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸ·ληγέ).

Ἐνῷ αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι προθεσμίαι ἀπαιτεῖται νὰ ὑπολογίζωνται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῶν ἐπισήμων κοινοποιήσεων τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν τμημάτων αὐτῶν, ἐν τούτοις ἕνεκα τῆς ἀναγκαίας ἀναστολῆς τῆς προερχομένης ἐκ τῶν κοινοποιήσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς ξένους ὑπηκόους, διὰ τῶν προξένων ἢ διερμηνέων, αἱ προθεσμίαι αὗται βαθμηδὸν παρατείνονται τῇ ἐγκρίσει τῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ αἱ προθεσμίαι αὗται εἰσὶν ὁριστικαί, τὰ δὲ δικαστήρια οὐδαμῶς δικαιοῦνται δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ παρατείνωσιν αὐτὰς ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καὶ τῶν αἰτίων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου· ἀνεκοινώθη δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰ δικαστήρια, ὅτι δέον νὰ ἀποφεύγωσι νὰ παρατείνωσιν ἐπιεικῶς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας προθεσμίας.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε κατὰ τὴν τάξιν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 23 Ρεδζὲπ 1898, ἢ 8 Ἰουνίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης
περὶ τῆς μὴ ἀποστολῆς τῶν κλήσεων τῶν ἀποστελλομένων
ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν
διὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων.

طشره محاکم حقوقیه سندن ارسال قلنمقده اولان احضار یوصله لرینك
عساکر ضبطیه الله کوندرلماسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ταστ·ρὰ μεχακίμι χουκουκηγεσιντὲν ἰρσὰλ κηλινμακδὰ ὁλὰν ἰχζὰρ
πουσουλαλαρηνὶν ἀσακίρι ζαπτιγὲ ἤλε γκιοντερίλμεμεσὴ
χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν τοῦ ζητήματος ἂν πρέπῃ νὰ εἰσπράτ-

τωνται ὁδοιπορικὰ ἔξοδα διὰ τὸν κλητῆρα τῆς ἐκτελέσεως, τὸν μεταφέροντα τὰς ἐπιταγάς, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἀποστέλλωνται ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἕδρας εἰς τὰ χωρία, καὶ ἂν ἐν ἀνάγκῃ πρέπῃ νὰ διαβιβάζωνται αἱ κλήσεις διὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τῶν ληφθησομένων ὡς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, καθὰ διαγράφει τὸ 15ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως τῶν τελῶν, ὁρίζεται διὰ τοῦ 18ου ἄρθρου τῆς 216ης σελίδος τοῦ τρίτου τόμου τοῦ Δουστούρ, τὸ δὲ 14ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως τῶν τελῶν ὁρίζει ὅτι λαμβάνονται δέκα γρόσια διὰ τέλος κοινοποιήσεως, ὅτι οὐδόλως ἐπιτρέπεται νὰ κοινοποιῶνται αἱ περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων κλήσεις διὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ ὅτι δέον νὰ συστηθῶσι ταῦτα δι' ἐγκυκλίου.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα ἐνεργήσητε αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν καταλλήλων μέσων τὴν κοινοποίησιν αὐτῶν εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων τῆς Νομαρχίας τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 18 Δεμαζηλἀχὴρ 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς πρὸ τριῶν τεσσάρων ἡμερῶν δηλώσεως δι' ἐγγράφου ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τάγματος διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὧν ἡ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρόσκλησις ἐστιν ἀναγκαία.

محاكم نظاميه جلبنه لزوم كوربنان ضابطان و افراد
عسكريه‌نك اعزامى ايچون درسعادتده ايسه مقام سرعسكريه
وطشره‌ده قوماندانلقلره اوچ درت كون اول باتدكرمبيان اولنمسى
حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακίμι νιζαμηγεγὲ δζελπ·ινὲ λουζοὺμ γκιορουνὲν
ζαπ·ιτὰν βὲ ἐφρὰδι ἀσκερηγενὶν ἡζαμήτσουν δ·έρι σεὰδ·εττὲ ἦσε
μακάμι σερασκερηγὲ βὲ τεσ·ραδ·ὰ κομαντανληκλαρὰ οὔτς δ·ὸρτ γκιοὺν
ἐββὲλ π·ὰ τεζκιρὲ π·εγιὰν ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ὧν ἡ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἀνακριτηρίων πρόσκλησις θεωρεῖται ὡς ἀναγκαία, προσκαλοῦνται διὰ κοινοποιήσεως ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτοὺς προσκλητηρίων· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι μὴ ὄντες ἐλεύθεροι καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων δὲν

δύνανται ἄνευ διαταγῆς τῶν προϊσταμένων αὐτῶν νὰ μεταβῶσι που, ὡς ἐκ τούτου ἡ πρὸς αὐτοὺς κοινοποίησις κλήσεων καὶ ἡ ὑπογραφὴ αὐτῶν μένει ἄνευ ἀποτελέσματος, παρεμβαλλομένων οὕτως ἀνέκαθεν δυσχερειῶν καὶ ἀναβολῶν· ἀπεφασίσθη μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου τοιαῦται δυσχέρειαι καὶ ἀναβολαί, νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα νὰ ἀποστέλληται ἔγγραφον ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τοὺς διοικητάς, οἷς ὑπάγονται, πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν, ὅπως ἀποστέλλωνται κατὰ τὰ νενομισμένα οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ὧν ἡ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἀναχριτηρίων πρόσκλησις ἐθεωρήθη ὡς ἀναγκαία.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς ἅπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ διαβιβασθέντων ὑμῖν ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλεῖσθε νὰ κοινοποιήσητε τὰ ἀντίτυπα ταῦτα εἰς τοὺς ἁρμοδίους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐνεργῶνται καὶ παρ' ὑμῖν τὰ δέοντα κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον.

Τῇ 29 Δζεμάζηλεββεὶ 1303, ἢ 4 Μαρτίου 1301

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων ἀποστελλομένων εἰς τὸν ἐναγόμενον τριῶν κλήσεων εἰς μίαν.

محاكم تجاريه محاكم حقوقيه‌دن مدعى عليهدن اوچ دفعه كوندريلان
دعوتنامه‌لك بر دفعه‌يه حصرى حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακίμι τιτζαρέτλε μεκακίμι χουκουκιγεδὲν μουδαήϊ ἀλεηχὲ οὔτς ὲ·εφὰ γκιοντερηλὲν δ·ἀβετναμενὶν π·ὶρ δ·εφάγια χασρὴ χακκιντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον διὰ τῶν ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1303 διαταγῶν αὐτοῦ, ὅτι τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, καθ' ὃ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐρήμην ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδικείων, ἀρκεῖ ἡ κοινοποίησις μιᾶς μόνον, ὡς καὶ πρότερον, κλήσεως, τροποποιηθέντος οὕτω τοῦ 144 ἄρθρου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κατὰ τὴν τάξιν κοινοποιηθῶσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δι-

καιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια διὰ τὴν τοιαύτην ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων.

Τῇ 28 Σεβ6ὰλ 1304, ἢ 7 Ἰουλίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης
περὶ τῆς μὴ ἐκδόσεως ἐπισημειωτικῶν γνωμοδοτήσεων
ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς μόνον διαδίκου,
χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι.

طرفينك عند الحاكه استماع اولمقسزين يالكزبر
طرفك استدعاسى اوزرينه بادركنار مقتضا بيان ايدلماسى حقنده محرران عدليه

(Ταραφεηνὶν ἠνδ᾽-ἓλ-μουκαχεμὲ ἰστιμὰ ὀλουνμακσιζὴν
γιάλινιζ π᾽ὶρ ταραφὶν ἰστιδὰσὴ οὐζερηνὲ π᾽ὰ ὲ᾽ρκενὰρ μουκτεζὰ
π᾽εγλὰν ἠδ᾽ίλιμεμεση χακκηντὰ ταχ᾽ηράτι ἀδ᾽ληγέ).

Τῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ποινικοῖς τμήμασι τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις ἐφετείων ἐνεργούντων τὰς διαδικασίας δικαστικῶν παρέδρων ὄντων ὀλιγωτέρων τῶν πέντε, ἐρωτᾶται ἀπό τινων μερῶν ἂν ἀρκῇ ἢ οὐχὶ ἡ παρουσία τοῦ προέδρου καὶ δύο ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν κατὰ τὴν σύνταξιν ἐπισημειωτικῶν πράξεων, αἵτινες δὲν ἀπαιτοῦσι διαδικασίαν, καθόσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνέρχηται ἡ ὁλομέλεια τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν τοιούτων πράξεων ἀφορωσῶν εἰς συνήθεις ὑποθέσεις μὴ ἀπαιτούσας διαδικασίαν.

Συνεπείᾳ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀποφανθὲν δι᾽ ὑπομνήματός του ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἔκδοσις γνωμοδοτικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀναλόγως τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν λόγων ἑνὸς τῶν διαδίκων, χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι καὶ ἐρωτηθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν οἱ διάδικοι, ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δηλαδὴ ἐπειδὴ τυγχάνει ὅλως παράνομον μετὰ τὴν ἔκδοσιν γνωμοδοτήσεως γινομένην ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων νὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς ἐξετάσεως τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸ αὐτὸ δικαστήριον, κατόπιν μεταγενεστέρας αἰτήσεως τῶν διαδίκων, ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς τοῦ λοιποῦ ἡ ἔκδοσις ἐξωδίκων γνωμοδοτήσεων κατόπιν ἐρωτήσεων τῶν ἀρχῶν, τμημάτων καὶ τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἀντικειμένου τινὸς καὶ ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι κοινοποιήσεις δι᾽ ἐγκυκλίου εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων ὅπως μὴ ἐκδίδωνται τοιαῦται γνωμοδοτήσεις καὶ ἀπαντήσεις.

Τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης ὅτι ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς νὰ συμμορφωθῆτε ἀναλόγως.

Τῇ 17 Σαφὲρ 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων διὰ τῶν ἑρμηνευτικῶν κανόνων, χωρὶς νὰ ἀπευθύνωνται τὰ δικαστήρια εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἑρμηνείαν τῶν ἄρθρων τοῦ νόμου.

مواد قانونیه‌نك تفسیرینه محاكمك نظارتله مراجعت ایتیوب انجق قواعد تفسیریه الله حل مسائل ایتمی حقنده تحریرات عدلیه

(Μεβάδ·ι κανουννηγενὴν τεσφηρήτσουν μεχακιμὶν ναζαρετὲ μουραδζαὰτ ἠτμεγιουπ ἄνδζακ καβαὴδ·ι τεφσηρηγὲ ἤλε χάλι μεσαὴλ ἠτμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Παρετηρήθη ὅτι πάρεδροί τινες δικαστηρίων ὁτὲ μὲν ἐρωτῶσιν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τῆς ἑρμηνείας ἄρθρου τινὸς ἀσαφοῦς, ὁτὲ δὲ ζητοῦσιν ὁδηγίας ἐπὶ ὑποθέσεως, περὶ ἧς ὑπάρχει ρητὴ διάταξις τοῦ νόμου, ἄλλοτε πάλιν ἀποτείνονται περὶ τοιούτων ἀντικειμένων εἰς τοὺς δικαστικοὺς ἐπόπτας, οἵτινες ἐνίοτε ἀλληλογραφοῦσιν ἐπὶ μακρὸν μετά τινων πρεδρων περὶ τοῦ πνεύματος ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου ὑποστηρίζοντες ἐπὶ τέλους τὴν ἑρμηνείαν αὐτῶν καὶ ὅτι δικαστήριά τινα μέχρι τοῦδε ἐξέδιδον ἀποφάσεις στηριζομένας ἐπὶ τῶν περιεχομένων τῶν ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου, δι' ὧν ἐδίδοντο τοιαῦται διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρουν ὡς νόμους.

Ἐνῷ, ὡς ἐστι γνωστόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1800 ἄρθρου διαγράφοντος ὅτι «ὁ δικαστὴς εἶναι ἐντολοδόχος τοῦ Σουλτάνου ἵνα δικάζῃ καὶ ἀποφασίζῃ» καὶ τοῦ 3 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρίζοντος ὅτι «τὰ δικαστήρια ἐν γένει εἰσὶν ἀνεξάρτητα ἐν τῇ ἐκδικάσει τῶν ἀγωγῶν καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν· διὰ τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων». Δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐντεταλμένοι τὴν ἐκδίκασιν καὶ ἔκδοσιν ἀποφάσεών εἰσιν οἱ δικασταί, τὰ δὲ δικαστήρια εἶναι ἀνεξάρτητα ἐν τῇ ἐκδικάσει καὶ ἀποφάσει αὐτῶν, δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς βάσις ἀποφάσεως, ἐκτὸς τῶν δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τεθειμένων νόμων, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἐστιν ἀνατεθειμένη εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν δικαστῶν, αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἄλλου τινὸς μέρους διαβιβαζόμεναι ἀνακοινώσεις καὶ ὁδηγίαι· μάλιστα δὲ ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑφισταμένων ἀγωγῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ὁσάκις ἐν τοῖς σχετικοῖς νόμοις δὲν ὑπάρχει ρητὴ διάταξις καὶ ἡ ἀναζήτησις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ πνεύματος ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου ἔχοντος ἀνάγκην ἑρμηνείας καὶ ἡ λύσις τῶν ζητημάτων συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διαφόρων βαθμῶν τῶν δικαστηρίων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 249 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τὸ 346 τῆς ποινικῆς δικονομίας, τῆς ὁριστικῆς ἑρμηνείας ἄρθρου τινὸς τῶν δικαστικῶν νόμων ἀνηκούσης εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, ἂν πραγματικῶς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἔχῃ ἰσχύν τινα ἐπὶ τῆς ὁλομελείας τῶν δικαστηρίων, αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ ποιῆται πλήρη χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ νόμου, ὅταν συμβαίνωσι γεγονότα, ἅτινα ὑποτίθεται ὅτι διαπράττουσιν αἱ δικασταί, οἷα ἡ παράβασις ρητῶν διατάξεων τοῦ νόμου, συνεπείᾳ τῆς χορηγηθείσης τοῖς δικασταῖς ἀνεξαρτησίας περὶ τὴν ἐφαρμογήν, ὡς εἴρηται, τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ τὰς πράξεις τῆς διαδικασίας, ἡ ἀνακάλυψις ἀνικανότητος περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν διατάξεων αὐτῶν καὶ ἡ διάπραξις ἔργων ἄντικρυς ἐναντίων τῆς ἰδιότητος τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἐπίσης συνίσταται εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας ὑπομνήσεις εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν δικαστηρίων ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ὅταν τινὰ τούτων διαπράξωσι τοιοῦτόν τι, ἢ νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα ὅπως παραπέμπωνται εἰς δίκην καὶ παύωνται καὶ εἰς τὸ νὰ δεικνύῃ τοιουτοτρόπως τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα τῶν περὶ τῆς εὐθύνης τῆς πηγαζούσης ἐκ τῆς ἀποφάσεως διατάξεων τῶν νόμων· ἄλλως τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἑρμηνεύῃ τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ διαβιβάζῃ εἰς τὰ δικαστήρια διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς βάσις τῶν ἀποφάσεων.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι αἱ διασαφήσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποσταλεισῶν εἴς τε τοὺς ἐπόπτας καὶ τὰ δικαστήρια ἐγκυκλίων τοῦ ὑπουργείου θεωροῦνται ὡς ὑπομνήσεις συντελοῦσαι εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν δικαστῶν καὶ ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ ποιάν τινα ὠφέλειαν αὐτῶν, ἀλλ' αἱ τοιαῦται διασαφήσεις ἰσχὺν νόμου μὴ ἔχουσαι, εἶναι φανερὸν ὅτι οὔτε δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς βάσις ἀποφάσεως δίκην ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου, οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ καταχωρηθῶσιν ἐν ἀποφάσει πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δικαιολογιῶν αὐτῶν, ἀλλὰ δέον νὰ ἐκλαμβάνωνται αἱ γνῶμαι καὶ ἑρμηνεῖαι αὐτῶν τῶν δικαστῶν, ὅταν θεωρῶνται ὡς ὀρθαί· ἐν τούτοις λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπ' ἐναντίας αἱ διασαφήσεις αὗται ἐξελήφθησαν ἐνίοτε ὡς ἄρθρα τοῦ νόμου δυνάμεναι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις ἀποφάσεων καὶ ὅτι ἐνίοτε ἐγένοντο αἰτία τῆς ἀναβολῆς τῶν ὑποθέσεων, προκαλέσασαι ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἐποπτῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων, κατενοήθη ὅτι αἱ τοιαῦται διασαφήσεις θέλουσι προκαλῇ βλάβην μᾶλλον ἢ ὠφέλειαν, τουτέστι θὰ ἐπιφέρωσιν ἀποτελέσματα, οἷα τὸ νὰ παράσχωσιν ἐπὶ τέλους ἀφορμὴν ἀφ' ἑνὸς μὲν

εἰς τὸ νὰ καθιερωθῇ βαθμηδὸν ἡ ἀρχὴ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια ἐπεμβάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ νὰ μὴ καθυποβάλλωνται εἰς τὸ βάρος τῆς διανοητικῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἀείποτε ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἄρθρων τῶν νόμων, πρὸς δὲ τὸ νὰ προκαλέσωσι τοιουτοτρόπως τὴν καταστροφὴν τῶν δύο βάσεων, αἱ ὁποῖαι συντελοῦσιν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς ἱκανότητος τῆς ὁλομελείας αὐτῶν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Συνάμα δὲ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἁρμόζει εἰς τὴν ἰδιότητα τοῦ δικαστοῦ νὰ ζητῇ ἡ ὁλομέλεια τοῦ δικαστηρίου ὁδηγίας περὶ τῆς ἐνεργείας του καὶ νὰ ἐξαιτῆται τὴν διασάφησιν ζητημάτων, ἀντὶ νὰ ἐξετάζῃ καὶ δικάζῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἐπιστασίας τὰς ἀναφυομένας δίκας, νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ γράμμα τῶν σαφῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ ἱκανότης τοῦ τοιαύτας ὁδηγίας ζητοῦντος δικαστοῦ δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀνάγκη τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ ζητῆται πρὸς λύσιν νομικῶν ζητημάτων ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου, ἢ ἄλλου τινός, καὶ ἀναβάλλωνται τοιουτοτρόπως αἱ ὑποθέσεις, ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχει ρητὴ διάταξις τοῦ νόμου περὶ τῶν ὑφισταμένων ἀγωγῶν, ἡ ὁλομέλεια νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν ῥήτραν τοῦ νόμου καὶ ἐν ἐλλείψει ρητῶν διατάξεων κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, δηλαδὴ νὰ ἀναζητῇ ἐν αὐτῷ τὰς λέξεις, καὶ τὴν σύνθεσιν, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ὅπερ δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμφώνως πρὸς τοὺς ἑρμηνευτικοὺς κανόνας· δέον τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται, καίτοι διασαφήσεις τινὲς δυνάμεναι νὰ εὑρεθῶσιν ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διαβιβασθείσαις ἐγκυκλίοις ἐπί τινων ζητημάτων, δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς διαφωτίσεως αὐτῶν καὶ νὰ γίνωσι παραδεκταί, ἂν θεωρηθῶσιν ὡς σύμφωνοι πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, νὰ ἐκλαμβάνηται τὸ περιεχόμενον τῶν εἰρημένων ἐγκυκλίων κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων ὡς βάσις αὐτῶν δίκην ἄρθρου τοῦ νόμου· ἀπαιτεῖται, ἐὰν τυχὸν παρατηρηθῇ ὅτι ἔν τινι ἀποφάσει αἱ ῥηθεῖσαι ἐγκύκλιοι ἐξελήφθησαν ὡς βάσις αὐτῶν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν γίνει ἔνστασίς τις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ εἰσαγγελεῖς ποιούμενοι χρῆσιν τῶν νομίμων μέσων νὰ ζητῶσι τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ μέρους τούτου τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης.

Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ συστάσεις καὶ παρατηρήσεις αὗται περιορίζονται εἰς

τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἅπερ εἰσὶν αἱ βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, ἡ δὲ ἑρμηνεία καὶ καθορισμὸς τοῦ πνεύματος τῶν ἄρθρων τοῦ νόμου τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις τῶν δικαστηρίων, ἢ ἡ λῆψις ἐν ἀνάγκῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τούτου μέσων καὶ ἡ ἀναζήτησις τοῦ πνεύματος αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὴν φυσικῷ τῷ λόγῳ ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου, ὀφείλουσιν οἵ τε ἐπόπται καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ἢ οἱ ἀντικαταστάται αὐτῶν ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συμμορφῶνται μὲ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγκυκλίων, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε καὶ γραφήσονται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀνάγονται εἰς τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς ἀντικείμενα περὶ νουθεσιῶν καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐπίσης ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι δυνατὸν νὰ ἀναφυῶσι ζητήματά τινα, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων δὲν εὑρίσκεται ἄρθρον τοῦ νόμου συντελοῦν πρὸς τοῦτο, οὔτε ρητῶς, οὔτε ὑπονοουμένως, ἢ νὰ παρατηρηθῶσιν ἐλλείψεις νόμων τινῶν, ἢ νὰ εὑρεθῇ ἄρθρον τι νόμου συγκρουόμενον πρὸς ἕτερον ἄρθρον ἄλλου νόμου καὶ ἐπειδή, μολονότι ἡ λῆψις τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἄρσιν τῶν τοιούτων προσκομμάτων καὶ γεγονότων ὑπάγεται πρωτίστως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου, κατὰ φυσικὸν λόγον τὰ τοιαῦτα γινώσκουσι πρὸ παντὸς ἄλλου τὰ ἐντεταλμένα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων δικαστήρια καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι καθῆκον νὰ ζητῶσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν· ἐν ᾗ περιπτώσει ἀναφυῇ τοιοῦτόν τι οἵ τε πρόεδροι τῶν δικαστηρίων καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσιν αὐτὸ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὅθεν ἐπειδὴ ἡ ὁλομέλεια τῶν δικαστηρίων ἔχουσα διαρκῶς ὑπ' ὄψιν τὰς συστάσεις καὶ παρατηρήσεις ταύτας ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, ὀφείλει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ συμβῇ τι κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἀπεστάλησαν δὲ καὶ ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπόπτας, παρακαλεῖσθε νὰ κοινοποιήσητε αὐτὰ οἷς δεῖ, προσπαθοῦντες διαρκῶς ὥστε νὰ γίνηται δικαία χρῆσις τῆς νομίμου δικαιοδοσίας τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἄνω εἴρηται, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν δέουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς ὑμᾶς ἐπιβεβλημένων καθηκόντων τῆς ἐποπτείας.

Τῇ 27 Σεβάλ 1301, ἢ 6 Αὐγούστου 1300.

Βεζυρική διαταγή περί τοῦ ἐγκύρου τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τῶν ἀποκρυπτόντων κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν εἰς ἃς ὑπάγονται οὗτοι.

اثنای مدافعه‌ده تابعیتی کتم ایدنلر حقنده ویریلان حکملر معتبر طوتیلوب
فقط احکامنك منسوب اولدقلری سفارتلر معرفتیله
اجرا ایتدرلمسنه دائر مذکرهٔ سامیه

(Ἐσνάη μουδ'αφὰαδὰ ταπὴγετινὴ κὲτμ ἠδ'ενλὲρ χακκηντὰ βηρηλὲν χουκιουμλ'ρ μοὐτεπ'ὲρ τουτουλοὺπ φάκατ ἀχκιαμινὶν μενσοὺπ ὀλδ'ουκλαρὴ σεφαρετλὲρ μὰριφετ'λε ἰὸζρὰ ἠττηριλμεσινὲ δ'αὴρ μουζεκκερεῖ σαμηγε).

Αἱ πρεσβεῖαι ἐπιμόνως διϊσχυρίζονται ὅτι δὲν παραδέχονται τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας κατὰ ξένων ὑπηκόων ἀποκρυπτόντων τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῶν, ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὑπηκόων τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, διότι αὗται δέον νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τὰ νενομισμένα ἐν γνώσει καὶ διὰ τοῦ μέσου αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας διεβιβάσθησαν παράπονα, διότι ἐφυλακίσθησαν καί τινες ἕλληνες καταδικασθέντες τοιουτοτρόπως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἀρχὴν καὶ τάξιν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, πρὸς ἃ ἀνηνέχθησαν οἱ διάδικοι οἰκειοθελῶς καὶ μάλιστα καὶ αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν, ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ ἂν παρέστησαν οἱ διάδικοι, αἱ ἐπὶ τούτου ἐνστάσεις τῶν πρεσβειῶν δὲν εἶναι τόσον ἄξιαι παραδοχῆς. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι μὴ μεταβαλόντες ἐθνικότητα κατὰ τὰ νενομισμένα δὲν χάνουσι τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, μόνον διότι κατὰ τὴν συζήτησιν ἀπέκρυψαν τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ ἐπὶ τῆς προστασίας αὐτῶν δικαίωμα τῶν πρεσβειῶν οὐδόλως ἀπεσβέννυται.

Ἐπειδὴ θεωρουμένων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποφάσεων ὡς ἐγκύρων καὶ ἰσχυρῶν, ἡ ἐκτέλεσις μόνον αὐτῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν, εἰς ἃς ὑπάγονται οἱ καταδικαζόμενοι, θέλει ἄρῃ ἀπὸ τοῦδε τὰς ὑφισταμένας δυσχερείας καὶ οὕτω καὶ αὐταὶ αἱ πρεσβεῖαι θέλουσι συναινέσῃ εἰς τοῦτο.

Διὰ ταῦτα ἐνεκρίθη νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀναλόγως τὰ δέοντα περὶ τῶν πεφυλακισμένων ἑλλήνων κτλ.

Τῇ 26 Δζεμαζηλαχὴρ 1290.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν εἰς τὰ δικαστήρια ἀποστελλομένων ἐντοπίων ὡς ἀντιπροσώπων διερμηνέων.

يرلولردن اولهرق محاكم كوندريلان ترجمان وكيللرينك عدد قبولى حقنده
محريرات عدليه

(Γερλήλερδεν ὁλαρὰκ μεχακιμὲ γκιοντερηλὲν τερδζουμὰν βεκηλλερηνὶν ἀδέμι καπ'ουλοὺ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατόπιν ἐρωτήσεως ἡμῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὰς συνθήκας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραδεκτοὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀντιπροσώπων τῶν διερμηνέων τῶν προξενείων διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀλλοδαπῶν ἀποστελλόμενοι ἐντόπιοι, καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἀνεκοινώθη δι' ἐγκυκλίου οἷς δεῖ, ἀποστελλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιήσητε τοῖς ἁρμοδίοις ὅπως μὴ τοῦ λοιποῦ οἱ τοιοῦτοι γίνωνται παραδεκτοὶ ὡς ἀντιπρόσωποι διερμηνέων.

Τῇ 10 Ραμαζὰν 1298, ἢ 25 Ἰουλίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν προσώπων ἐκείνων ἅτινα ἀνέκαθεν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ ὄντες διϊσχυρίζονται ξένην ἐθνικότητα,

عن اصل تبعهٔ دولتعليه‌دن ايكن تبعهٔ اجنبيه‌دن اولدقلرى اشخاصك
بولنان اشخاص حقنده محريرات عدليه

(Ἂν ἀσὶλ τεπ'εᾶϊ δεβλετι ἀληγεδ'èν ἦκεν τεπ'εᾶϊ εὸζνεπ'ηγεδ'èν ὁλδ'ουχλαρὴ ἰδ-δ'ιάσιντὰ π'ουλουνὰν ἐσ'χὰς χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπεία ἐγγράφου τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου τῆς Νομαρχίας Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας, δι' οὗ οὗτος ἐζήτει ὁδηγίας περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐθνικότητος τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἀποτείνονται μὲν εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀλλοδαπῶν, ἀλλ' οἱ ἀντίδικοι αὐτῶν διϊσχυρίζονται ὅτι εἰσὶν ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ἐκείνων, ἅτινα ἐκ Τριπόλεως ἀρχῆθεν καταγόμενα καὶ ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ τυγχάνοντα δὲν προσέρχονται εἰς τὸ δικαστήριον, διϊσχυριζόμενα γαλλικὴν ἐθνικότητα· ἡ ὑπόθεσις ἀνεκοινώθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι τὸ γραφεῖον τῶν ἐθνικοτήτων δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ καὶ οἱ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ νομικοὶ σύμβουλοι διὰ γνωμοδο-

τήσεως αὐτῶν ἀπεφήναντο ὅτι δέον νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ περὶ ξένης ἐθνικότητος ἐνστάσεις τῶν ἀνέκαθεν κατοίκων τῶν αὐτοκρατορικῶν χωρῶν τυγχανόντων καὶ τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, χωρὶς νὰ προκαλέσωσι καὶ λάβωσι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα καὶ νὰ θεωρῶσιν αὐτοὺς ὡς καὶ πρότερον ὑπηκόους ὀθωμανοὺς καὶ ὅτι δέον τὰ τοιαῦτα περὶ ἐθνικότητος ζητήματα νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐξελέγχωνται ἐν τῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ ζήτημα δι' ἐγκυκλίου καὶ ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε ἀναλόγως τὰ εἰκότα.

Τῇ 18 Σεβδὰλ 1298, ἢ 31 Αὐγούστου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς κοινοποιήσεως τῶν δικογράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα.

تبعهٔ اجنبیه‌نك اموال غیرمنقوله‌لرندن دولایی تبلیغاتك كندولرینه
مراجعت ایدلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Τεπ'ἄϊ ἐζζνεπ'ἦγενὶν ἐμβάλι γάηρι μενκουλελεριντὲν
δ'ολαγὴ τεπ'ληγατὶν κεντηλερηνὲ μουραδζὰατ ἦδ'ιλμεσὴ χακκηντὰ
ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι δικαστήριά τινα δὲν κοινοποιοῦσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους δικόγραφα, οἷα κλήσεις καὶ ἀντίγραφα ἀποφάσεων, ἅτινα δέον νὰ κοινοποιηθῶσιν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῶν περὶ κυριότητος κτημάτων τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ὅτι ἀποστέλλονται εἰς τοὺς διερμηνεῖς τῶν προξενείων.

Ἐπειδὴ σαφῶς διαγράφεται ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ νόμου, τοῦ χορηγοῦντος τοῖς ἀλλοδαποῖς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ὁ ὅρος περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἀλλοδαποὶ ὑπάγονται εἰς τὰ ὀθωμανικὰ δικαστήρια ἀπ' εὐθείας καὶ εἰς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους, εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὰς κοινοποιήσεις τὰς γινομένας, συνεπείᾳ κτηματικῶν ἀγωγῶν, ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ προξενεῖα, εἰς ἃ ὑπάγονται οἱ ἀλλοδαποὶ καὶ ὅτι ἡ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐνέργεια ἀντίκειται εἰς ρητὸν νόμον.

Μολονότι ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου διαγράφεται, ὅτι δὲν θὰ ἐπηρεασθῶσιν αἱ προνομίαι, τῶν ὁποίων ἀπολαύουσιν οἱ ἀλλοδαποὶ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐχ ἧττον αὗται περιορίζονται διὰ τοῦ ὅρου

ὅτι ἀνάγονται εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κινητὰ αὐτῶν πράγματα, μὴ περιλαμβάνουσαι τὰ ἀκίνητα κτήματα.

Ἐπειδὴ τούτων οὕτως ἐχόντων αἱ ἀγωγαὶ τῶν ἀλλοδαπῶν περὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιαζομένων κτημάτων δέον νὰ δικάζωνται ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων καὶ αἱ κλήσεις καὶ πᾶσαι αἱ ἐπὶ τοιούτων ἀγωγῶν ἐνεργούμεναι πράξεις νὰ ἐνεργῶνται ἀμέσως ὑπὸ τῶν εἰρημένων δικαστηρίων· προκειμένου ὅμως περὶ ἐξώσεως ἀλλοδαπῶν ἐκ τῆς οἰκίας δέον νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἁρμόδιον προξενεῖον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην, καθόσον ἡ πρᾶξις αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα τοῦ λοιποῦ θέλετε προσέχῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος ἄρθρου.

Τῇ 10 Ζηλκαδ·ὲ 1298, ἢ 22 Σεπτεμβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑπὸ τῶν διερμηνέων τῶν παρευρισκομένων εἰς τὰς συζητήσεις καὶ συνδιασκέψεις τῶν δικαστηρίων.

مجلسلرك محاكمه ومذاكره سنده بولنان ترجمانلرك ضبطنامه‌لره امضا وضع ايتمكلرى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδζλισλερὶν μουχακεμὲ βὲ μουζακερεσιντὲ π'ουλουνὰν τερδζουμανλαρὶν ζαπτναμελερδ·ὲ ἰμζὰ βάζ' ἠτμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Αἱ πρεσβεῖαι παραπονοῦνται ὅτι κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ συζήτησιν τῶν μικτῶν δικῶν τὰ δικαστήρια ἐνίοτε ἀποφασίζουσι χωρὶς νὰ προσκληθῶσιν οἱ διερμηνεῖς, ὧν ἡ παρουσία ἐστὶν ἀναγκαία, οἱ δὲ πρόεδροι τῶν εἰρημένων δικαστηρίων δὲν παραδέχονται νὰ ὑπογράφωσιν οἱ διερμηνεῖς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐνώπιον αὐτῶν καταρτιζομένων ἀποφάσεων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς συνθήκας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν διερμηνέων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ξένων ὑπηκόων, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐνεργηθῇ διαδικασία, ἀπόντων αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἰσχυρότερον μέσον τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν πρὸς ἀπόδειξιν ἐν ἀνάγκῃ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ἦσαν παρόντες καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου καθιερώθη τὸ σύστημα νὰ ὑπογράφωσιν οἱ διερμηνεῖς, συμφώνως πρὸς τὸν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ δικαστήρια ἰσχύοντα κανόνα, τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰς ἀποφάσεις· διὰ ταῦτα ἡ διεύθυνσις τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα.

Ἐνεργηθέντων δὲ τῶν δεόντων ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἀνακοινώσητε τὸ πρᾶγμα αὐτοπροσώπως μὲν εἰς τὸ δικαστήριον παρ' ᾧ ἐδρεύετε, εἰς δὲ τοὺς προέδρους τῶν ἐν τοῖς ἐξαρτήμασι πρωτοδικείων διὰ μέσου τῶν εἰσαγγελέων.

Τῇ 9 Δζεμαζηλεββὲλ 1298, ἢ 25 Μαρτίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀπαιτήσεως διαμονητηρίων μόνον ἀπὸ τῶν ἐναγόντων, ὧν ἡ ἐθνικότης ἀμφισβητεῖται, καὶ μὴ ἀπαιτήσεως τοιούτων, ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη συνεπάγεται ἀναβολὴν τῶν κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων.

یالکز مدعیٔ حقنده بولنوبده تابعیتی مشکوك اولنلردن اقامت تذکره‌سی طلب اولنه‌رق مواد مستجله معاملاتنك تأخیرینه سبیت ویرلدیکی حالده مدعیلردن بیله تذکرهٔ مذکوره ارائلماسی حقنده تحریرات عدلیه

(Γιάλινιζ μουδαήϊ σιφετιντὲ π·ουλουνούπτα ταπήγετὴ μεσ·κιοὺκ ὁλανλαρδὰν ἰκαμὲτ τεζκιρεσὴταλὲπ ὁλουναρὰκ μεβάδι μουστάδζελὲ μουαμελατινὶν τεχηρηνὲ σεπ·επ·ιγὲτ βηρηλδιγὴ χαλδὰ μουδαήλερδ·ὲν π·ηλὲ τεζκιρέϊ μεζκουρὲ ἀρανίλμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐκ τῶν γενομένων παραστάσεων ἀπὸ πλείστων μερῶν ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὰ δικαστήρια ζητοῦσιν ἀνεξαιρέτως ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀλλοδαπῶν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων ἀπευθυνομένων, διαμονητήρια ἐπικεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ γραφείου τῶν ἐθνικοτήτων ὅτι οἱ παρουσιάζοντες τοιαῦτα καὶ οἱ ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου ἐπικυροῦντες αὐτὰ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀλλοδαποί, καὶ ὅτι ἀναφύονται προσκόμματα καὶ παράπονα ἔν τε ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ πρωτευούσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1032 ἐγκυκλίου περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν μὴ προσαγόντων ἐπικεκυρωμένα διαμονητήρια.

Ἐπειδή, ὡς εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν, μολονότι ἡ καθιέρωσις τοῦ συστήματος τούτου ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ πράξεις τῶν ἀμφισβητουμένων προσώπων, τὰ ὁποῖα παρουσιαζόμενα ὁτὲ μὲν ὡς ὑπήκοοι ὀθωμανοί, ὁτὲ δὲ ὡς ἀλλοδαποὶ παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναβάλληται ἡ διεξαγωγὴ τῶν ὑποθέσεων τῶν εἰς τὰ δικαστήρια ἀπευθυνομένων ἕνεκα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐθνικότητός των, καὶ εἶναι φανερὸν

ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δέον νὰ ἐνεργῆται διὰ τρόπου μὴ παρακωλύοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν πράξεων.

Ἐπειδὴ διὰ τοὺς λόγους τούτους οὐδεμία ὑφίσταται ἀνάγκη τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐθνικότητος τῶν προσερχομένων εἰς τὸ δικαστήριον ὡς μαρτύρων, ἡ δὲ ἐξέτασις καὶ ἐξέλεγξις ἐπίσης τῆς ἐθνικότητος τῶν ἐναγομένων καθίσταται αἰτία δυσχερειῶν καὶ ἀναβολῶν, εἶναι φανερὸν ὅτι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ προσδοκωμένου ἐκ τῆς καθιερώσεως τοῦ συστήματος τούτου, καθ' ὃ δέον νὰ ζητῆται κεκυρωμένον διαμονητήριον παρὰ τῶν ἐναγόντων μόνον ὧν ἡ ἐθνικότης τυγχάνει ἀμφισβητήσιμος.

Ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἐκτελεσις τοῦ συστήματος τούτου συνεπάγεται τὴν ἀναστολὴν κατεπειγουσῶν πράξεων, οἷαι ἡ κατάσχεσις καὶ λοιπαὶ καὶ τὴν ἀναστολὴν τῶν ὑποθέσεων ἄλλων ἐνδιαφερομένων, δέον νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν δικαστηρίων ἡ διεκπεραίωσις τῶν πράξεων τούτων, χωρὶς νὰ προσαγάγῃ ὁ ἐνάγων τὸ διαμονητήριόν του.

Ἐπειδὴ τοῦ γραφείου τῶν ἐθνικοτήτων ὁρισθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ προσαγωγὴ διαμονητηρίων παρεμβάλλει ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μεγάλα προσκόμματα.

Διὰ ταῦτα κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐνεκρίθη τὸ σύστημα τοῦτο νὰ περιορισθῇ τόγε νῦν μόνον εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει γραφεῖα καὶ δικαστήρια, ἀποστελλομένων ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἀνάλογον ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 7 Σαφὲρ 1305, ἢ 22 Δεκεμβρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τῆς διαδικασίας ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις.

حقوق محكمه لرنده دعاوينك طوتيله جق ضبطلرى حقنده تحريرات عدليهٔ عموميه

(Χουκούμ μαχκεμελεριντὲ δὲ ἀβάγνὶν τουτουλαδζὰκ ζαπτλαρὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγὲ οὐμουμιγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀγωγῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἅπαντες οἱ ἐπανειλημμένοι λόγοι τῶν διαδίκων, τὰ προσαγόμενα ἔγγραφα, συμβόλαια, διαμαρτυρήσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα, καταχωροῦνται ἀπαραλλάκτως ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τὰ ὁποῖα λαμβάνον-

ται ὡς βάσις τῶν συντασσομένων ἀποφάσεων, τινὲς τῶν ἀποφάσεων τούτων περιλαμβάνουσι χιλιάδας τινὰς λέξεων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ τέλη τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ εἰσπράττωνται κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν, ὑπερβαίνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ πολὺ τὰ τέλη τῶν πρωτοτύπων ἀποφάσεων. Ἐπειδή, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ὑπομνήσεως, ἐν ταῖς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὑποβαλλομέναις αἰτήσεσιν ἐμπεριέχεται περίληψις ἀγωγῆς, οἱ δὲ διάδικοι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλωσι προτάσεις, ἑπομένως οἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐκτὸς τῶν προτάσεων ἐκτιθέμενοι λόγοι περιστρέφονται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἀναφορᾷ καὶ ταῖς προτάσεσι, καὶ ἡ καταχώρησις τῶν λόγων τούτων οὐ μόνον ἀνωφελῶς αὐξάνει τὴν γραφικὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένη παντοίων προσκομμάτων· ἀπεφασίσθη τοῦ λοιποῦ νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ σύστημα τοῦτο, καταχωρουμένων μόνων τῶν λόγων τῶν διαδίκων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὸν νόμον ὡς μέσον καταδίκης, οἷα ἡ κατὰ τὴν συζήτησιν ἄρνησις καὶ ὁμολογία, μὴ καταχωρῶνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς οἱ λόγοι οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν περιεχομένων τῶν προτάσεων τῶν ὑποβληθεισῶν κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον ἀρχῆθεν καὶ οἱ λεγόμενοι ὑπὸ τῶν διαδίκων διὰ νὰ πεισθῶσιν οἱ δικασταί, νὰ καταχωρῶνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς περιλήψεις τῶν αἰτήσεων, τίτλων συμβολαίων, διαμαρτυρήσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, συνάμα δὲ ἡ χρονολογία καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων καὶ νὰ ζητῶνται ἀπὸ τῶν διαδίκων προτάσεις ὑπὸ τῶν κοινῶν δικαστηρίων, ὡς γίνεται ἔν τε τῷ ἀκυρωτικῷ καὶ τοῖς ἐφετείοις, διὰ νὰ κατωρθοῦται οὕτω ἡ συνταξις τῶν πρακτικῶν· ὡσαύτως ἐπειδὴ αἱ πλεῖσται τῶν ἀγωγῶν τῶν δικαζομένων ἐνώπιον τῶν τοπικῶν δικαστηρίων εἰσὶ μικροῦ λόγου, νὰ καταχωρῶνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς οἱ λόγοι τῶν διαδίκων οἱ συντελοῦντες εἰς τὴν ἀπόφασιν χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγγράφως προτάσεις.

Ἐπειδὴ ἀποφασίσθη τὰ ἀνωτέρω νὰ καθιερωθῶσιν ὡς σύστημα, ἐγράφη εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἀνακοινώσωσι τὸ πρᾶγμα αὐτοπροσώπως μὲν εἰς τὰς προεδρείας τῶν ἐφετείων, διὰ δὲ τῶν ἀντεισαγγελέων εἰς τοὺς προέδρους τῶν διακοινώσεων καὶ ὑποδικήσεων καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διαβιβασθῶσιν εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς, διαβιβάζεται ὑμῖν τὸ παρὸν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 12 Σαπ'ὰν 1296. ἢ 19 Ἰουλίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς καταχωρήσεως εἰς μόνον τὰ πρακτικὰ τῶν λόγων τῆς διαφωνίας τῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μειοψηφούντων δικαστῶν.

مواد حقوقيه وجرائيه دائر ويرلان حكملرده
مخالف رأيده بولنان اعضانك اسباب مخالفتلرينك ضبطلنمه سي
ترقيم ايدلمسي حقنده تحريرات عدليه

(Μεβάδ·ι χουκουκηγὲ βὲ ὀζεζαηγεγὲ δ·αὴρ βηρηλὲν χουκιουμλερδ·ὲ μουχαλίφι ρεηδ·ὲ π·ουλουνὰν ἀζανὶν ἐσπ·άπ·ι μουχαλεφετινὶν γιάλινιζ ζαπτναμεγὲ τερκὴμ ἠδ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν τίνι τρόπῳ θὰ γράφωνται καὶ ὑποδεικνύωνται οἱ λόγοι τῶν μειοψηφούντων εἰς τὰς ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο ὅτι δέον, καταρτιζομένης τῆς ἀποφάσεως ἐπί τινος ἀγωγῆς κατὰ πλειοψηφίαν, εἰς τὸ διατακτικὸν αὐτῶν νὰ τίθεται ἡ λέξις *κατὰ πλειοψηφίαν* καὶ νὰ σφραγίζωνται ἐν γένει αἱ ἀποφάσεις διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἐπειδὴ φυσικῷ τῷ λόγῳ οὐδὲν κῦρος ἔχει ἡ γνώμη τῆς ἀντιφρονούσης μειοψηφίας, δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς καταχωρήσεως κάτωθεν τῶν ἀποφάσεων τῆς γνώμης ταύτης τῆς πλειονοψηφίας, οὔτε τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου καὶ ὅτι δέον οἱ λόγοι τῆς μειοψηφίας νὰ καταχωρῶνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος οἷς δεῖ καὶ ἀποσταλέντων ἐπισυνημμένως ὧδε ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Τῇ 10 Ραμαζὰν 1298, ἢ 24 Ἰουλίου 1297.

Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ εἴδους τοῦ νομίσματος τῶν ἐπιδικαζομένων ποσῶν ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων.

محاكم شرعيه ونظاميه دن ويرلان اعلامرده محكوم به مبالغك
جنسنك تصريحنه دائر مذكرهٔ سامیه

(Μεχακίμι σ·ερηγὲ βὲ νιζαμηγεδὲν βηρηλὲν ἡλαμλαρδ·ὰν μαχκιούμουν π·ὶχ μεπ·αλιγὴν ὀζινσινὶν ταερηχινὲ δ·αήρ, μουζεκερεῖ σαμηγέ)

Ἐπειδή, ὡς ἐστι γνωστόν, ἐν ταῖς ληψοδοσίαις τὸ συμφωνούμενον τί-

μημα δὲν περιορίζεται εἰς ἓν μόνον εἶδος, ὑπαρχόντων, ἐκτὸς τῶν ξένων, διαφόρων νομισμάτων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, οἷα ὁ χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς μεδζηδιές, τὰ πεντάρια καὶ τὰ χαλκονομίσματα, ἡ δὲ ἀξία παντὸς εἴδους αὐτῶν ὑπόκειται εἰς τὰς πράξεις τοῦ χρηματιστηρίου, ὁτὲ μὲν ἀνυψουμένη, ὁτὲ δὲ ἐλαττουμένη, κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δι' ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων ἐπιδικαζομένων χρημάτων συμβαίνουσι διενέξεις καὶ δισταγμοί· μολονότι δὲ ἔν τισιν ἀποφάσεσιν, ὁσάκις κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφύηται διαφωνία περὶ τοῦ εἴδους τῶν νομισμάτων, ἢ ἡ ἀπαίτησις διατυποῦται εἰς εἶδος καὶ ποσὸν νομισμάτων, τὸ ἐπίδικον ποσὸν ὁρίζεται κατ' εἶδος καὶ ἀριθμόν, διατασσομένης τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ, οὕτω δὲ ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα· ἐν τούτοις ἐν ταῖς πλείσταις ἀποφάσεσι δὲν ἀναφέρεται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν νομισμάτων, ἀλλ' ἐπιδικάζονται γρόσια, κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὁποίων διϊσχυρίζονταί τινες, ὅτι καταβαλόντες τὰ χρήματα εἰς ὀθωμανικὴν λίραν πρὸς ἑκατὸν γρόσια, δέον νὰ λάβωσιν αὐτὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οἱ δὲ ὀφειλέται ἐπιμένουσι νὰ πληρώσωσι κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ νομίσματος εἰς χαλκονόμισμα.

Διὰ ταῦτα τὸ ἐκτελεστικὸν συμβούλιον προέτεινεν ἵνα ὀρθῶσιν αἱ δέουσαι διαταγαὶ εἰς τοὺς ἱεροδικαστὰς καὶ τοὺς προέδρους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὅπως τοῦ λοιποῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ἐπίδικα χρήματα δὲν ὁρίζονται εἰς εἶδος καὶ ἀριθμόν, ἀλλ' εἰς γρόσια, ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομέναις ἀποφάσεσι ὁρίζηται τὸ εἶδος αὐτῶν, δηλαδὴ καθορίζηται συνάμα ἡ τρέχουσα τιμὴ παντὸς εἴδους τῶν δοθησομένων χρημάτων, ἤτοι χαλκονομισμάτων, μεταλλικῶν, ἢ χρυσοῦ, ἀργύρου, ἢ ἄλλου· π. χ. νὰ διασαφῆται ὅτι τὸ ἐπιδικασθὲν ποσόν, ἐκ τόσων γροσίων δέον νὰ εἰσπραχθῇ εἰς λίρας ὀθωμανικὰς χρυσᾶς ἢ εἰς εἰκοσάφραγκα, ἢ εἰς ἀργυροῦς μεδζηδιέδες, ἢ εἰς ρούβλια ἀνὰ τόσα γρόσια ἕκαστον.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς τὸν Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμη καὶ τοὺς λοιποὺς ἁρμοδίους, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε κατὰ τοῦτο τὰ δέοντα.

Δζεμαζηλεββὲλ 1289, ἢ Ἰουλίου 1288.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ εἴδους τῶν ἐπιδικαζομένων ποσῶν διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων.

محاكمدن ويريلان اعلاملرده محكوم به مبالغك جنس ووصفنك تصريحنه دائر تحريرات عدليه

(Μεχακιμὸ·ὲν βιρηλὲν ἡλαμλαρδ·ὰ μαχκούμουν π·ὶχ μεπ·αλιγὴν ὀζίνς οὖ βασφηνὶν ταρηχινὲ ὀ·αὴρ ταχρηράτι ἀὸλτγέ).

Εἰ καὶ ἐν τῇ βεζυρικῇ διαταγῇ τῇ κατακεχωρημένῃ ἐν τῇ 195 σελίδι τῶν κωδίκων (Τόμ. γ') διαγράφεται ὅτι δέον ἐν ταῖς ἐκδιδομέναις ἀποφάσεσι νὰ ἀναφέρηται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀξία τῶν νομισμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν διασαφεῖται ἂν ἡ ἀξία αὕτη θὰ ὁρίζηται κατὰ τὴν τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐκδίδοται ἡ ἀπόφασις ἢ τὴν τῆς ἡμέρας τοῦ δανείου, ἢ τὴν τῆς ληψοδοσίας, ἀπό τινων μερῶν ἠρωτήθη τίνι τρόπῳ θὰ πράττωσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

Συνεπείᾳ τούτου τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 1626 τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος διαγράφει ὅτι: «Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς εἶναι χρέος, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὸ γένος, τὸ εἶδος, τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ. Π. χ. ἀπαιτεῖται νὰ δηλώσῃ τὸ γένος λέγων χρυσὸν ἢ ἄργυρον. τὸ εἶδος λέγων ὀθωμανικὸν ἢ ἀγγλικὸν νόμισμα, τὸ ποιὸν λέγων νόμισμα καθαρὸν ἢ ἐπιμιγὲς καὶ ἐκ πόσου ποσοῦ σύγκειται. Ἀλλ' ἐὰν ἀπαιτήσῃ ἀπολύτως τόσα γρόσια, ἡ ἀγωγή του εἶναι ἔγκυρος καὶ ἀναφέρεται εἰς γρόσια, ἅτινά εἰσι γνωστὰ κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει συνειθίζονται δύο εἰδῶν γρόσια καὶ τοῦ ἑνὸς ἡ ἀξία εἶναι μεγαλειτέρα τοῦ ἄλλου, τότε ἡ ἀγωγὴ ἀναφέρεται εἰς τὰ μικροτέρας ἀξίας. Καθὼς ὅταν ἐναγάγῃ τις ζητῶν τόσα πεντάρια, ἡ ἀγωγὴ ἀναφέρεται εἰς μεταλλικὰ πεντάρια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐποχήν μας εἶναι ἐκ τῶν ἐπιμιγῶν νομισμάτων»· καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Κώδηξ διαγράφει ὅτι τὸ χρέος πληρώνεται διὰ τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων καὶ νὰ γίνωσιν αἱ δέουσαι συστάσεις.

Ἐφ' ᾧ ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 16 Δζεμαζηλεββὲλ 1294.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς παραχωρήσεως ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν νομισμάτων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

مصارف محاكمك جنس ومقداری ویریلمه جك اعلامی ترقیم اولنمسی حقنده تذكرهٔ عدلیه

(Μισαρίφι μουχακεμενίν ὄζινς οὔ μικὸ·αρὴ βηρηλεὄζὲκ ἡλαμλαρὸ·ὰ τερκὴμ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ τεζκιρεῖ ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνάγοντες νὰ καταβάλλωσι νομίμως διὰ τὰς δίκας τὰς δικαζομένας ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατά τε τὴν συζήτησιν τῆς δίκης καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μετ' αὐτὴν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, νὰ δίδωνται ὑπὸ τῶν καταδικαζομένων ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαστικὰ ἔξοδα, ταῦτα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἡττωμένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων· ἐπειδή, καί τοι μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τὰ ἔξοδα τυγχάνουσι γνωστά, ἐν τούτοις τὰ ποσὰ τῶν πρὸ τῆς ἀποφάσεως γενομένων δικαστικῶν ἐξόδων εἰσὶν ἄγνωστα, μὴ ὁριζομένων ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἀλλὰ μόνον τῶν τελῶν τῆς ἀποφάσεως, τοῦ ἀντιγράφου καὶ τῆς κοινοποιήσεως, γραφομένης τῆς φράσεως: «νὰ εἰσπραχθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ἐξόδων»· ἐπειδὴ οἱ καταδικαζόμενοι δὲν παραδέχονται τὸν κατάλογον τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διαδικασίαν οἱ ἐνάγοντες δαπανῶσι καὶ καταβάλλουσιν· ἐπειδὴ τὸ νὰ σημειοῦνται λεπτομερῶς τοῦ λοιποῦ κάτωθεν τῶν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, θέλει διευκολύνῃ τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ διὰ ταῦτα τὸ δικαστικὸν συμβούλιον δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ὑπέβαλεν ὅτι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν ὅτι δέον να ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς προέδρους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅπως ἐνεργῶσι κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον τὰ δέοντα.

Ἐφ' ᾧ ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς τοὺς λοιποὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων, παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς ἵνα ἐνεργῆτε τὰ εἰκότα κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον.

Τῇ 12 Δζεμάζηλ-ἀχὴρ 1295

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς σφραγίσεως τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν δικογράφων διὰ τρόπου εὐαναγνώστου.

محاكمدن لاجل التصديق اعلامات وسائره صورتلرى زيرينه باصلهجق
مهرلرك اوقونهجق صورتده تحتيم اولنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεχακιμδὲν λιεδζλιτ-ταστὶκ ἡλαμὰτ οὔ σαἠρὲ σουρετλερὴ ζηρηνὲ
π᾽ασιλαδζὰκ μουχουρλερὶν ὀκουναδζὰκ σουρεττὲ ταχτὴμ
ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ),

Ἐπειδὴ δὲν ἀναγινώσκονται αἱ πλεῖσται τῶν σφραγίδων τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων τιθεμένων κάτωθεν τῶν κεκυρωμένων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν σχετικῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων, κατόπιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποβαλλομένων αἰτήσεων ἀναιρέσεως, τὰ δὲ τοιαῦτα δικόγραφα φυσικῷ τῷ λόγῳ θεωροῦνται ὡς ἀσφράγιστα καὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὰ μέρη των ἵνα ἐκ νέου σφραγισθῶσιν, διαβιβαζομένων συνάμα τῶν ἀπαιτουμένων συστάσεων· ἐν τούτοις ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὸ τοιοῦτον, ἡ δὲ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται ὅλως ἀδίκως τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀπονομῆς τοῦ δικαίου τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις, ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν ὅτι τὸ προεδρεῖον τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δι᾽ ὑπομνήματός του ἐξέθηκεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωστοποιηθῇ δι᾽ ἐγκυκλίου, ὅτι δέον τοῦ λοιποῦ τὰ δικόγραφα νὰ σφραγίζωνται δι᾽ εὐαναγνώστου τρόπου καὶ νὰ δηλοῦνται λεπτομερῶς οἱ διαπράττοντες τοιαύτην ἀπροσεξίαν.

Ἐφ᾽ ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Τῇ 20 Σεβδὰλ 1298, ἢ 12 Σεπτεμβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ προσδιορισμοῦ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων πρὸς ταχείαν διεξαγωγὴν τῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἀνηκουσῶν δικῶν.

خزينهٔ جليله يه عائد دعاوينك سرعت
فصل و رؤيتى ايچون محاكمه هفته ده بر ويا ايكى كونك تعيين اولنمسى
حقنده تحريرات عدليه

(Χαζηνεΐ δζελῆλεγὲ ἀὴδ· δ·εἀβᾶηνὶν σουρᾶτι πάσλ οὖ ρουγετὴ ἤτσοὺν μεχακιμδ·ὲ χαφταδ·ὰ π·ὶρ βὲ γιὰ ἤχη γκιουνοὺν τὰγὴν ὀλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·λῆγέ).

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον ἀνακοινῶσαν δι' ὑψηλῆς διαταγῆς του ὅτι ἀποστέλλεται ἡμῖν τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ὁδηγίαι, ἵνα προσδιορισθῶσι μία ἢ δύο ἡμέραι καθ' ἑβδομάδα, ὡς γίνεται καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἀφορωσῶν ἀγωγῶν, διέταξε νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα· ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν, ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου ὅπως διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν προσδιορισθῇ μία, ἢ ἐν ἀνάγκῃ δύο ἡμέραι καθ' ἑβδομάδα κατὰ προτίμησιν τῶν λοιπῶν ἀγωγῶν. Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα ἀναλόγως.

Τῇ 29 Ζηλκὰδ·ὲ 1298, ἢ 10 Ὀκτωβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἀγωγῶν τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἐμφανίσεως τῶν πληρεξουσίων.

خزينهٔ جليله يه عائد دعوالرك تسريع رؤيتى ووكيللرينك مدت
قانونيه ايچنده محاكمه مراجعت ايتملرى حقنده تحريراتعدليه

(Χαζηνεΐ δζελῆλεγὲ ἀὴδ· δ·ἀβαλαρὶν τεσρῆϊ ρουγετὴ βὲ βακηλλερηνὶν μουδ·δ·έτι κανουνηγὲ ἤτσιντὲ μεχακιμὲ μουραδζαὰτ ἠτμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·λῆγέ).

Εἶχε κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς προέδρους τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐμποροδικείων διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ζηλκὰδ·ὲ 1298 ἐγκυκλίου νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀγωγῶν τοῦ δημοσίου Ταμείου μία

ἡμέρα καὶ ἐν ἀνάγκῃ δύο κατὰ προτίμησιν τῶν λοιπῶν ἀγωγῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπίσπευσις τῆς διεξαγωγῆς τῶν τοιούτων ἀγωγῶν ἤρτηται, σὺν τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι τῶν δικαστηρίων, ἐκ τῆς ἐγκαίρου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν πληρεξουσίων τοῦ δημοσίου Ταμείου, τουτέστιν ἐκ τῆς περιπτώσεως τοῦ νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ δικαστήρια ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων προθεσμιῶν καὶ μὴ ὀλιγωρῶσι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ἐπειδὴ ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τούτου ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπομνήσεως τῶν παρατηρουμένων παραβάσεων τῶν καθηκόντων τούτων καὶ τῆς ἐγκαίρου ἐπίσης ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀγωγῶν ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ τῆς προλήψεως ἀναβολῶν, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα ὑπομνήσητε τοῦτο εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια καὶ γνωστοποιήσητε εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις ἀντεισαγγελεῖς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 1 Δζεμαζηλαχὴρ 1302, ἢ 6 Μαρτίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς σφραγίσεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων, τῶν διδομένων εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοριζομένους πληρεξουσίους, παρὰ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν συζήτησιν τὴν μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀναφυομένων ἀγωγῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

طشره‌لرده دوائر اليه اشخاص بينده تحدث ايده‌جك دعاوينك رؤيتى ايچون طرف حكومتدن تعيين اولنه‌جق وكيلره ويريله‌جك وكالتنامه‌لرك ولايتده مأمورين ماليه طرفندن تحريرات عدليه

(Τασ·ραλαρδ·ὰ δ·εβλὴρ ἦλε ἐσ·χὰς π·ἐηνιντὲ τεχαδ·δ·οὺς ἡδ·εδζὲκ δεὰ-βηνὶν ρουγετὴ ἡτσοὺν ταραφι χουκιουμεττὲν τὰγὴν ὁλουναδζὰκ βεκηλλερὲ βηρηλεδζὲκ βεκμαλετναμελερὶν βιλαγιαττὰ μεεμου-ρήνι μαληγὲ ταραφιντὰν τεμχὴρ ἡδ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ρεπ·η-σὺλ-εβδὲλ 1303 ἢ 24 Δεκεμβρίου 1301 διαταγῆς αὐτοῦ, γνωστοποιῆσαν ἡμῖν ὅτι ἀποστέλλει ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τοῦ ὅτι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα, ἅτινα δίδονται εἰς τοὺς πληρεξουσίους τοὺς διοριζομέ-

νους ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μεταξὺ τῶν γραφείων καὶ τῶν εἰδικῶν ἀναφυομένων δικῶν, σφραγίζονται διὰ τῶν ἀτομικῶν σφραγίδων τῶν Νομαρχῶν καὶ διοικητῶν κατὰ τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καθιερωθὲν σύστημα, ἐπειδὴ τὰ οἰκονομικὰ εἶσιν ἀνατεθειμένα ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, τὰ τοιαῦτα πληρεξούσια δέον νὰ σφραγίζωνται ἐν μὲν ταῖς Νομαρχίαις ὑπὸ τῶν ἀρχιλογιστῶν (δ'εφτερὸ'άρ), ἐν δὲ ταῖς διοικήσεσιν ὑπὸ τῶν λογιστῶν (μουχασεπ'εδζῆ) ὑπ'εὐθύνην τῶν ἀρχιλογιστῶν, διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων· ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ὅπως κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰκότων.

Τῇ 26 Δζεμαζηλεββὲλ 1303, ἢ 18 Φεβρουαρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἐγγράφων τῶν πληρεξουσίων τῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐβκαφίου.

اوقاف نظارتی طرفندن تعیین قلنان وکیللرك وکالت سندلرینه
دائر تحریرات عدلیه

(Ἐβκὰφ ναζαρετὴ ταραφιντὰν τὰγὴν κὴλινὰν βεκηλλερὶν βεκιαλὲτ σενετλερηνὲ δ'αὴρ ταχρηράτι ἀὐλιγέ).

Ἐνῷ ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐβκαφίων ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀναφυόμεναι δίκαι δέον νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ νὰ διορίζηται ἀπὸ παντὸς γραφείου δικηγόρος, σφραγιζομένου τοῦ εἰς χεῖρας αὐτοῦ διδομένου πληρεξουσίου ἐγγράφου διὰ τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου, ἐν τούτοις τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἐντολὴ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένου πληρεξουσίου διὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναφυομένας ἀγωγὰς στηρίζεται ἐπὶ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ δίδωται πληρεξούσιον ἔγγραφον ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τοῦ ὑπουργοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ τμήματος τῶν Ἐβκαφίων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς καθιερωθείσης διὰ τὰ λοιπὰ τμήματα παρέχει δυσχερείας, τὸ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀποσταλὲν περὶ τούτου ἔγγραφον τοῦ ρηθέντος ὑπουργείου μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τούτου τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους

λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι, διὰ τοῦ ρηθέντος ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐθκαφίων ὑποδεικνύεται, ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ ἀναγνωρίζωνται ὡς πληρεξούσιοι ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν ἀμέσως διοικουμένων ἀφιερωμάτων οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις λογισταὶ τῶν Ἐθκαφίων, εἴτε ἐνάγοντες εἶναι εἴτε ἐναγόμενοι, νὰ μεταβάλληται τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφον ὁσάκις οἱ λογισταὶ οὗτοι ἀντικαθίστανται, νὰ δίδωται πληρεξούσιον ἐξ ὀνόματος τοῦ διαδόχου καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει παυθῇ ὁ λογιστὴς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου αὐτοῦ νὰ συντάσσῃ ἐν ἀνάγκῃ ἵνα μὴ παρέρχωνται αἱ νόμιμοι προθεσμίαι, τὰς ἀνακοπάς, τὰς ἐφέσεις, τὰς ἀναψηλαφήσεις καὶ τὰς ἀναιρέσεις, ἀπεφήνατο ὅτι δι' ἐκθέσεώς του δέον ἡ ἀρχὴ αὕτη ἡ καθιερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐθκαφίων διὰ τὰς Νομαρχίας νὰ γίνῃ παραδεκτὴ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς καὶ ἐνταῦθα καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο εἰς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον· ἐπειδή, ἀνακοινωθείσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ὑμέτερον ὑπουργεῖον διέταξε νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου, ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ εἰκότα.

Τῇ 15 Ρέπ'ὴ-οὔλ-ἐθθὲλ 1298 ἢ 3 Φεβρουαρίου 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ διορισμοῦ τῶν πληρεξουσίων διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐμμέσων φόρων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διευθύνσεως καὶ τοῦ τμήματος καὶ τῆς σφραγίσεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῶν.

دعاوىٔ رسميه دائر تعيين اولنه جق وكيللرك دخى منسوب اولدقلرى
نظارت ودائره‌لرينك اك بيوك مأمورى طرفندن تعيين ووكالتنامه‌لرينك دخى
انك مهريله تمهير قلنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Δεᾶθήϊ ρουσημηγεγὲ ὸ ἀὴρ τἀγὴν ὸλουναδζὰκ βεκηλλερὶν δ'αχὴ μενσοὺπ ὸλδ'ουρκλαρὴ ναζαρὲτ βὲ δ'ηρενὶν ἔν πουγιοὺκ μεεμσουροῦ ταραφιντὰν ταγὴν βὲ βεκιαλετναμελερὴνὶν δ'αχὴ ἀνὶν μιχρῆλε τεμχὴρ κηλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐνῷ ἐγνωστοιήθη δι' ἐγκυκλίων, ὅτι δέον οἱ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀγωγῶν τῶν ἐμμέσων φόρων πληρεξούσιοι νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῶν διευθύνσεων καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν τμημάτων, ἐν τούτοις ἡ Γεν. διεύθυνσις τῶν τελωνείων ὑπέβαλεν ὅτι τὰ δικαστήρια διστάζουσι νὰ

παραδεχθῶσι τοὺς κατὰ τὴν εἰδικὴν ἀπόφασιν διοριζομένους πληρεξουσίους, λόγῳ ὅτι ἐν ταῖς βεζυρικαῖς διαταγαῖς περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ δημοσίου Ταμείου δὲν ἐξαιροῦνται αἱ ἀγωγαὶ τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 22 Δζεμαζηλεββὲλ 134, ἢ 4 Φεβρουαρίου 1302 γνωστοποιήσαν ἡμῖν ὅτι τὸ ῥηθὲν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν τελωνείων ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀποφανθέντος, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχείων ἐγνώσθη, ὅτι ἐγνωστοποιήθη δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰ γραφεῖα καὶ τὰς Νομαρχίας νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα, συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένως συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν πληρεξουσίων πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀναφυομένων ἀγωγῶν τῶν τμημάτων ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὑπὸ τῶν διευθύνσεων καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν τμημάτων καὶ νὰ σφραγίζωνται τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα ὑπ' αὐτῶν καὶ ὅτι γνωσθέντος ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ τμῆμα τῆς Δικαιοσύνης, διέταξε νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ δικαστήρια κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ῥηθέντος τμήματος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια κτλ.

Τῇ 27 Δζεμαζηλαχὴρ 1304, ἢ 10 Μαρτίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἀπαιτήσεων, ἐκτὸς τῶν δημοσίων φόρων καὶ παραπλησίων, διὰ τῶν δικαστηρίων.

تكاليف ميريه ايله بوكا عائل موادن بشقه مطلوبات ميريه نك محاكم معرفتيله استحصالى ضمننده تحرات عدليه

(Τεκιαλήφι μηρηγὲ ἤλε π'ουνὰ μουμασὴλ μεβαδ'ὸ'ὲν π'ασ'κὰ τατλουπ'άτι μηρηγενὶν μεχακὶμ μαριφετῆλε ἰστιχσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Ἐπειδὴ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὁ ἐνάγων δὲν δικαιοῦται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ νὰ εἰσπράττῃ τὰς ἀπαιτήσεις του, τοῦ τοιούτου δικαιώματος ἀναγομένου εἰς τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ χρῆσις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας κατατάσσεται εἰς τὰ σπουδαῖα καθήκοντα τὰ ἀνατεθέντα εἰς τὰ δικαστήρια· ἐπειδὴ τὸ νὰ

παρίσταται ἔν τινι δίκῃ, ὡς διάδικος ἡ κυβέρνησις δὲν μεταβάλλει τὴν θεμελιώδη ταύτην ἀρχήν, ὑποχρεουμένης τῆς κυβερνήσεως νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἢ νὰ ἀποκρούῃ ἀγωγάς.

Ἐπειδή, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐνίοτε εἰς τινα μέρη δὲν δίδονται προσοχὴ εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον καὶ συμβαίνουσι λάθη τινά, δηλαδὴ ἐπὶ ὑποθέσεως, εἰς ἣν τμῆμά τι τῆς κυβερνήσεως τυγχάνει ἐνάγον, συμβαίνουσι πράξεις τινὲς αὐθαιρέτου εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων, ἡ δὲ ὑποχρέωσις τῆς εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγῆς παντὸς ἐνάγοντος πανταχοῦ θεωρεῖται ὡς γενικὴ ἀρχὴ συντελοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνίας, ἑπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ ἐπὶ τούτου ἀπροσεξία κακίστην ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν, μάλιστα δὲ τὸ παρ' ἡμῖν συμβησόμενον τοιοῦτον λάθος οὐ μόνον θέλει προκαλέσῃ ὑλικὴν ζημίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλως περιττὸν ἀποβαίνει νὰ ἐκθέσωμεν τὴν κακὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ, ἥτις δύναται ἠθικῶς νὰ παραχθῇ ὡς πρὸς τὰς ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες τῇ προστασίᾳ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ μεγαλειοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος ὁσημέραι τακτοποιοῦνται.

Ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν ὅτι καθόσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυβερνήσεως, αἵτινες νομίμως εἰσὶν ὡρισμέναι ὡς εἰς τοὺς φόρους καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα, ἢ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου τὰς πηγαζούσας ἐκ συναλλάγματος, οἷαι ἡ ἀγοραπωλησία καὶ αἱ παραπλήσιαι συμβάσεις, περὶ ὧν ὑπάρχει εἰδικὸς νόμος, αὗται δέον νὰ εἰσπράττωνται διοικητικῶς συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὸν εἰδικὸν νόμον· καθόσον δὲ ἀφορᾷ εἰς πράξεις προερχομένας ἐκ συμβάσεως καὶ τὰ παρόμοια, δέον νὰ εἰσπράττωνται αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις διὰ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγῆς· παρ' ἡμῖν δὲ τοιοῦτος τυγχάνει ὅ τε νόμος τοῦ Κράτους καὶ τὸ ἰσχύον σύστημα καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης στηριζομένη αὕτη ἀρχή.

Ἐπειδὴ καθὼς ὅταν αἱ ἐκ συμβάσεως καὶ τῶν παρομοίων πράξεων πηγάζουσαι ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου στηρίζονται ἐπὶ ἐγγράφων, ἢ εἶναι φανεραί, δὲν ὑπάρχει λόγος ἀποφυγῆς τῶν δικαστηρίων, οὕτω καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γαιῶν, ἀγροκτημάτων καὶ λοιπῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ κάτοχος δὲν θέλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τοῦ ἐνάγοντος αὐτόν, ὅλως ἀντίκειται εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ δικαίου τὸ νὰ ληφθῇ καὶ ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τὸ

διεκδικούμενον πρᾶγμα χωρὶς νὰ προκληθῇ κατὰ τὰ νενομισμένα ἀπόφασις.

Διὰ ταῦτα εἴχομεν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον, ἵνα δι' ἐγκυκλίου γνωστοποιηθῇ ταῖς Νομαρχίαις καὶ ταῖς ἀνεξαρτήτως διοικουμέναις διοικήσεσιν, ὅτι δέον νὰ ἀπευθύνωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ δικαστήρια κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα καὶ τοὺς δικαστικοὺς νόμους ἐναντίον τῶν μὴ βουλομένων νὰ ἀναγνωρίσωσιν ἀπαίτησιν τῆς κυβερνήσεως, προερχομένην οὐχὶ ἐκ φόρων καὶ ἄλλων δημοσίων δικαιωμάτων, ἀλλ' ἐκ συμβάσεων καὶ παρομοίων πράξεων, ἢ νὰ καταβάλωσι καὶ δώσωσιν οἰκείᾳ βουλήσει τὸ ἐπίδικον πρᾶγμα καὶ νὰ ζητῶσι συνῳδὰ τῷ νόμῳ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καὶ ὅτι ἡ παρὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐνέργεια θέλει προκαλῇ τιμωρίαν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ ὁ Ὑψ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν, ὅτι ἀπέστειλεν ἔντυπα τῆς ἐγκυκλίου τῆς διαβιβασθείσης εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις, διαβιβάζομεν ἡμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καὶ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια καὶ ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 23 Σεβάλ 1301, ἢ 2 Αὐγούστου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἄνευ ἀναβολῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς κυβερνήσεως ἀποφάσεων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀλιγωρούντων τούτου.

محكومه متعلق مواد حقوقيه حكملرينك بلا تأخير وقت وزمانيله
ويرلمسى واولبابده حال يقديده بولنان مأمورين عدليه نك مسؤل طوتيله جقلرى
حقنده تحريرات عدليه

(Χουκουμετὲ μουτεάλλικ μεβάδ·ὸ·ι χουκουκιγὲ χουκουμλερηνὶν π·ιλιὰ τεζχὶρ βάκτ οὖ ζεμανῆλε βιρηλμεσὴ βὲ ὂλ π·αππτὰ χάλι π·ηκαηδ·ηδ·ὲ π·ουλουνὰν μεσμουρήνι ἀδλιγενὶν μεσὸλ τουτσουλαδζακλαρὴ χακκιντὰ ταχσηράτι ἀδλιγέ.

Ἐπειδὴ ἀπό τινων ἡμερῶν ὑπεβλήθη ἡμῖν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνακοινώσεων ἡμῶν περὶ τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχείας εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὅτι ἡ μὴ ἔγκαιρος εἴσπραξις τῶν προσῶν τῆς δεκάτης καὶ λοιπῶν ἐμμέσων φόρων, οἵτινες δέον νὰ εἰσπράττωνται δυνάμει ἀποφάσεως, προέρχεται διότι ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη

ένεκα τῆς ὀλιγωρίας τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἐκτελεστῶν ἀναβάλλονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἐκτελεστικοῖς τμήμασι καὶ ὅτι δέον νὰ διαβιβασθῶσι διαταγαὶ εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων ὅπως ἐκδίδωνται ἄνευ ἀναβολῆς αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ ἐνεργῶνται αἱ λοιπαὶ πράξεις.

Ἐπειδὴ ἐνῷ ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῆς δημοσίας περιουσίας ηὐξήθη ἕνεκα τῆς παρούσης ἀνάγκης, ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεων, δὲν ἐπιτρέπονται αἱ τιαῦται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων προξενούμεεαι ἀναβολαί, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐπανειλημμέναι ἀνακοινώσεις εἰς τοὺς εἰρημένους προέδρους ὅπως ἐκδίδωνται ἐγκαίρως αἱ περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς κυβερνήσεως ἀποφάσεις καὶ ἐνεργῶνται αἱ ἀπαιτούμεναι σχετικαὶ πράξεις.

Ἐφ' ᾧ λαμβανομένου ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν, ὅτι θέλουσι θεωρεῖσθαι ὁριστικῶς ὑπεύθυνοι οἱ τούτων ὀλιγωροῦντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ὅτι ὀφείλουσι σπουδαίως νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἀπεστάλησαν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ὅπως διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 12 Δζεμαζηλεββὲλ 1305 ἢ 13 Ἰανουαρίου 1303

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον κοινοποιήσεως ἐπὶ τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀναφυομένων ἀναιρέσεων.

خزينهٔ جليله ايله اشخاص بينده تحدث ايدن تميز دعواسنه دائر اولان تبليغاتك مشاورلكنه اجراسى حقنده تحريرات عدليه

(Χαζηνέϊ δζεληλὲ ἤλε ἐσ·χὰς π·εηνιντὲ τεχαδ·ὸ·ούς ἤδὲν τεμγῆζ δ·αβασινὰ δ·αἠρ ὁλὰν τεπ·ληγατὶν μουσ·αδιρλιγινὲ ἰδζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δζεμαζηλαχὴρ 1305, ἢ 22 Φεβρουαρίου 1304 ἐγγράφου αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων γνωστοποιῆσαν ἡμῖν, ὅτι, ἐπειδὴ ἀνταλλάσσονται ἔγγραφα μετὰ τῶν προέδρων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν τοῖς περὶ ἀναιρέσεως δικογράφοις, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλον-

ται περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀναφυομένων κατ' ἀναίρεσιν ἀγωγῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ κοινοποιοῦνται κλήσεις εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, διότι αἱ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις συντάσσονται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑποτίθεται ὅτι συμβαίνουσιν ἀναβολαὶ καὶ λάθη καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία τῶν συμβούλων (μουσ·αβιρλίκ) εἶναι ἐντεταλμένη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος νὰ δέχηται τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τῶν δικαστηρίων γινομένων κοινοποιήσεις, δέον τοῦ λοιποῦ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος νὰ ἐνεργῶνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον ὑπὸ τῶν τμημάτων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ τῶν ἐφετείων καὶ πρωτοδικείων αἱ κοινοποιήσεις καὶ ὑπομνήσεις, ὅπως οὕτω παύσωσιν αἱ ἀναβολαί.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 20 Ρεδζὲπ 1305, ἤ 21 Μαρτιου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος πληρεξουσίου καὶ ἐρημοδικίας, ὅταν ὁ εἰς τὰ ἐφετεῖα προσκαλούμενος ἐφεσίβλητος δὲν προσέλθῃ κατὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν.

محاكم استينافيه يه احضار اولنان مستأنف عليك برنجى دعوده كلديكى
حالده وكيل مسخر تعيينيله غياب معامله سنك اجرا
اولنمسنه دائر تحريرات عدليه

(Μεχακίμι ἰστιναφηγεγὲ ἰχζὰρ ὁλουνὰν μουστένεφουν ἁλεηχὶν π.ιρινζῆ δ'ἀβεττὲ γκελμεδ'ηγὴ χαλδὰ βεκήλι μουσαχχὰρ τἀγηνζῆλε γηγιάπ' μουαμελεσινὶν ἰζζρὰ ὁλουνμασινὰ δ'ὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Γνωστοῦ γενομένου ὅτι τὰ δικαστήρια διστάζουσι περὶ τοῦ ἂν ἐφαρμόζηται ἢ οὐχὶ καὶ εἰς τὰ ἐφετεῖα τὸ σύστημα τῆς τριπλῆς προσκλήσεως τῆς διαγραφομένης ἐν τοῖς 139 καὶ 144 ἄρθροις καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ πέμπτου τίτλου προκαταρκτικῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ ὅτι ἐκδίδονται ἀποφάσεις ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ δι' ἐκθέσεώς του ἀπεφήνατο ὅτι, μολονότι κατὰ τὰ ἄρθρα 139, 142, 144, καὶ 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἂν ὁ ἀποποιούμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον κατόπιν πρώτης κλήσεως εἶναι ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος ἐν τοῖς πρωτοδικείοις δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ γενομέ-

νην ἀγωγήν, δυνάμενος νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἐρήμην ἀπόφασιν περὶ τῆς προσωρινῆς ἀπορρίψεως τῆς δίκης, ἂν δὲ ὁ μὴ παρουσιασθεὶς κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν εἶναι ὁ ἐναγόμενος, τότε στέλλεται αὐτῷ δευτέρα κλῆσις μὲ τριήμερον προθεσμίαν, ἐὰν δὲ καὶ πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ στέλλεται καὶ τρίτη πρόσκλησις, μεθ' ἣν ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ καὶ δὲν ἀποστείλῃ πληρεξούσιον, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, διορίζεται ἐξ ἐπαγγέλματος πληρεξούσιος καὶ ἄρχεται ἡ ἐρήμην ἐκδίκασις τῆς ἀγωγῆς· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ ἕκτου τίτλου περὶ ἐφέσεως τοῦ ῥηθέντος νόμου τοῦ πραγματευομένου περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν δευτεροβαθμίως, οὐδεμία γίνεται μνεία περὶ τριπλῆς τοῦ ἐφεσιβλήτου εἰς τὰς κατ' ἔφεσιν δίκας, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τὰ 187 καὶ 188 ἄρθρα τῆς αὐτῆς δικονομίας διαγράφουσι σαφῶς, ὅτι τὸ ἐφετήριον μετὰ τοῦ ἐγγυητικοῦ καὶ τῶν προτάσεων κοινοποιοῦνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἐφεσίβλητον σὺν τῇ κλήσει, ἐν ᾗ δηλοῦται ἡ κατὰ τὸν νόμον πρὸς συζήτησιν ὁριζομένη προθεσμία καὶ ὅτι ὁ ἐφεσίβλητος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἀντιπροτάσεις μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν προσκαλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς νομίμως ὁρισθείσης προθεσμίας μετὰ τοῦ ἀντιδίκου του αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἐφετεῖον, ἢ νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον καὶ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τῇ αἰτήσει τοῦ παρόντος διαδίκου δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐρήμην ἀπόφασις· εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ἰσχύον τοῦτο σύστημα δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰ ἐφετεῖα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐδαφίου τοῦ 195 ἄρθρου, διαγράφοντος ὅτι αἱ περὶ διαδικασίας ἀρχαὶ καὶ κανόνες οἱ ἰσχύοντες εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐφετεῖα, δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ ἐφετεῖα νὰ ἐφαρμόζηται τὸ σύστημα τῆς κοινοποιήσεως τριῶν κλήσεων· ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς τοῦ 195 ἄρθρου συνίσταται μόνον εἰς τὸ νὰ καθιερωθῇ ὅτι ἰσχύουσι καὶ εἰς τὰ ἐφετεῖα αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ λοιποὶ κανόνες αἱ μὴ διαγραφόμεναι ἐν τῷ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίῳ τοῦ ῥηθέντος νόμου καὶ περιεχόμεναι μόνον εἰς τὸ τμῆμα τοῦ πρωτοδικείου, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐν τοῖς ἐφετείοις τοῦ συστήματος τῆς τριπλῆς προσκλήσεως τοῦ μὴ διαγραφομένου ἐν τῷ εἰδικῷ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίῳ καὶ τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὰ πρωτοδικεῖα. Διὰ ταῦτα ὑποβαλόντος τοῦ ῥηθέντος συμβουλίου ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὰ δικαστήρια τὰ ἐντεταλμένα νὰ δικάζωσι κατ' ἔφεσιν ἀγωγάς, τοῦ δὲ τρόπου τούτου θεωρηθέντος συμφώνου πρὸς τὸ πρᾶγμα, ἀνεκοινώθη αὐτὸ οἷς δεῖ καὶ κατὰ συνέπειαν παρακαλεῖσθε καὶ ὑμεῖς νὰ ἀνακοινώσητε οὕτω τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν προεδρείαν τοῦ ἐφετείου παρ' ᾧ ἐδρεύετε.

Τῇ 15 Δζεμαζηλεββὲλ 1298.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΝΟΜΟΣ

τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου. (1)

ديوان احكام عدليه نظامنامهٔ اساسيسى

(Διβάνι ἀχκιάμι ἀδλιγὲ νιζαμναμεῖ ἐναστσή).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ κραταιότατος Ἄναξ, ἐπιθυμῶν νὰ ρυθμίσῃ ἐντελῶς τὰ πράγματα τοῦ Ὑψ. Κράτους Του καὶ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, ηὐδόκησεν ἐν τῇ διηνεκεῖ Αὐτοῦ μερίμνῃ ὑπὲρ αὐτῶν νὰ διατάξῃ τὴν διάκρισιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τῆς δικαστικῆς, ὅπως ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου τὰ προσκόμματα, ἅπερ παρενέβαλλεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Ὑψηλοῦ Διατάγματος καθίδρυσε τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον (ἢ Δικαστήριον) τῆς Δικαιοσύνης (*Διβάνι Ἀχκιάμι Ἀδλιγὲ*), ὅπερ ἔσται τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῶν πολιτικῶν ἀγωγῶν, ὡς ἕπεται.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Συνιστᾶται ἀνώτατον πολιτικὸν δικαστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Διβάνι Ἀχκιάμι Ἀδλιγὲ* ὅπως θεωρῇ ὡς ὑπερτάτη δικαστικὴ ἐξουσία ἁπάσας τὰς κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους δικαζομένας δίκας.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια ὑπαγομένων ὑποθέσεων, τῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ τῶν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων, αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, ὅσαι δικάζονται καὶ ἀποφασίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς γενικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης,

(1) Διὰ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐτροποποιήθη ὅ τε παρὼν νόμος καὶ ὁ ἑπόμενος, ἰσχύουσιν ὅμως εἰσέτι πλεῖσται διατάξεις αὐτῶν μὴ ἀντιβαίνουσαι πρὸς τὰς τῆς δικονομίας.

ὅπερ, α' θεωρεῖ τὰς ἀμέσως εἰς αὐτὸ προσηκόντως καὶ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἀνατιθεμένας δίκας, β' θεωρεῖ καὶ δικάζει τὰς εἰς αὐτὸ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις παραπεμπομένας δίκας, τὰς δικασθείσας ἤδη ἐνώπιον τῶν λοιπῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ τὰς ἐφεσιβληθείσας ὑφ' ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν, ὀφεῖλον νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους πᾶσαν μεταξὺ ἰδιωτῶν δίκην, ἥτις ἤθελε καταλήξῃ εἰς διαφορὰν μεταξὺ ἰδιώτου καὶ ἀρχῆς τινός (1).

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης προβάλῃ ἐνστάσεις ἢ παρατηρήσεις κατὰ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας ἢ τῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου τινός, ἁρμοδίως ἐπιληφθέντος τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως πρωτοδίκως ἢ ἐφεσίμως πολιτικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς ὑποθέσεως, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐξετάζει τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν διαδικασίαν, καὶ ἐὰν εὕρῃ ταύτην ἀντιβαίνουσαν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἀκυροῖ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, παραπέμπει αὐτὴν ἵνα ἐκ νέου δικασθῇ ἢ εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀκυρωθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἢ εἰς ὅπερ ἤθελεν ἐγκρίνῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα· τὸ πρῶτον δικάζει ἀποκλειστικῶς τὰς ποινικάς, τὸ δὲ δεύτερον τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Αἱ μεγάλης σπουδαιότητος ὑποθέσεις, εἴτε πρωτοδίκως εἴτε ἐφεσίμως εἰσάγονται, δικάζονται ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης προεδρεύει εἷς τῶν ὑπουργῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόεδρος» τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ πέντε τοὐλάχιστον ἢ δέκα τὸ πολὺ μέλη, συμπερι-

(1) Διὰ τοῦ ἑπομένου ἐσωτερικοῦ νόμου τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης μεταρρυθμίζονται διατάξεις τινὲς τοῦ παρόντος νόμου.

λαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου. Διορίζεται εἷς γενικὸς γραμματεὺς ἵνα διευθύνῃ τὰς γραφικὰς ἐν γένει ἐργασίας τοῦ συμβουλίου (1).

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐκτὸς τῶν μελῶν διορίζονται καὶ ἓξ (μουμεγήζ), οἵτινες διανέμονται εἰς τὰ τμήματα προσηκόντως.

Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα· τὸ πρῶτον δικάζει ἀποκλειστικῶς τὰς ποινικάς, τὸ δὲ δεύτερον τὰς εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους ὑπαγομένας ὑποθέσεις. Αἱ μεγάλης σπουδαιότητος ὑποθέσεις, εἴτε πρωτοδίκως εἴτε ἐφεσίμως εἰσάγονται, δικάζονται ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Αἱ εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης παραπεμπόμεναι δίκαι, ἀφοῦ κατὰ πρῶτον ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν καὶ καταδειχθῶσιν ὑπ' αὐτῶν αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοστέαι διατάξεις τοῦ νόμου, θεωροῦνται καὶ δικάζονται ἐν τῷ ἁρμοδίῳ τμήματι.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ὁ πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, τὰ μέλη καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ ἀνωτάτου τῆς δικαιοσύνης συμβουλίου διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Τὰ μέλη, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ πολιτικός των βαθμός, ἐντὸς τοῦ συμβουλίου χαίρουσιν ἐξ ἴσου τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ εἰσὶν ἴσα τὸν βαθμὸν μὲ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οὐδὲν τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης παύεται τῆς θέσεώς του, ἐκτὸς ἂν παραιτηθῇ, ἢ προβιβασθῇ εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἢ καταδικασθῇ ἐπὶ ἐγκλήματι.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας δύναται νὰ παρεμβῇ καὶ ἐπηρεάσῃ τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἀνωτάτου τῆς δικαιοσύνης συμβουλίου. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ὀφείλει μόνον νὰ παραπέμπῃ τὰς ἀναφυομένας δίκας ὅπου δεῖ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων (2).

(1) Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ νόμου ὁ τίτλος «προεδρεία» μετετράπη εἰς ὑπουργεῖον.

(2) Ἐτροποποιήθη διὰ τῶν περὶ παραπομπῶν καὶ ἐκτελέσεως νόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Εἰδικοὶ νόμοι, ὁρίζοντες τὸ εἶδος τῶν εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης ἀναγομένων ὑποθέσεων, τὸν τρόπον τῆς διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικῶν καὶ τοῦ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεων, συζητηθέντες καὶ ἐκδοθέντες ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἀνωτάτου τῆς δικαιοσύνης συμβουλίου γίνονται δημοσίᾳ, ἐκτὸς ὅταν ἐγκριθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου νὰ γίνωσι μυστικαί.

Τῇ 8 Ζηλχιτστσὲ 1284.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

دیوان احکام عدلیه نظامنامهٔ داخلیسیدر

(Δ·ηβάνι ἀχκιάμι ἀδ·ληγὲ νιζαμναμέϊ δ·αχιλησή δ·ιρ).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τακτικὰ δικαστήρια διαιροῦνται εἰς τέσσαρας βαθμούς:

Ὁ πρῶτος βαθμὸς περιλαμβάνει δικαστικὰ συμβούλια τῶν ὑποδιοικήσεων (*δ·εἀβὴ μεδζλισή*), ὁ δεύτερος τὰ τῶν διοικήσεων (*τεμγήζι χουκοὺκ μεδζλισλερή*), ὁ τρίτος τὰ νομαρχιακὰ (*δ·ηβάνι τεμγήζ*), τὸν δὲ τέταρτον βαθμὸν ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑδρεῦον ἀνώτατον τῆς δικαιοσύνης συμβούλιον.

Ἐκ τῶν τακτικῶν τούτων δικαστηρίων τὰ τοῦ πρώτου βαθμοῦ, ἤτοι τὰ δικαστικὰ συμβούλια, δικάζουσι πρωτοδίκως.

Τὰ τῶν διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν δικάζουσι κατ' ἔφεσιν μὲν τὰς πρωτοδίκως ἐν τοῖς πρωτοδικείοις δικασθείσας ὑποθέσεις, πρωτοδίκως δὲ τὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ἰδίως ὑπαγομένας.

Τὸ ἀνώτατον τῆς δικαιοσύνης συμβούλιον σύγκειται ἀπὸ δύο δικαστήρια.

Τὸ πρῶτον, ὀνομαζόμενον Ἀκυρωτικὸν (*μαχκεμέϊ τεμγήζ*), ἐξετάζον τὰς ἐπὶ ποινικῶν ἢ πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἀκυροῖ ἐκ τούτων τὰς ἀκυρωτέας.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ποινικὸν καὶ πολιτικόν.

Τὸ δεύτερον, ἀνώτατον πολιτικὸν δικαστήριον τῆς πρωτευούσης ὄν, δικάζει, κατὰ τὰ ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ ὁριζόμενα, τελεσιδίκως τάς τε ποινικὰς καὶ πολιτικὰς δίκας, τὰς διεξαχθείσας ἤδη καὶ δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀνωτέρα δικαιοδοσία.

Τὸ ἀποτελοῦν τὰ δύο ταῦτα δικαστήρια ἀνώτατον τῆς δικαιοσύνης συμβούλιον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἑνὸς ὑπουργοῦ. Τὰ δύο τμήματα τοῦ πρώτου δικαστηρίου ἔχουσιν ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ τὸ δεύτερον ἕνα πρόεδρον.

Ὁ ὑπουργὸς παρεδρεύει τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἐποπτεύει δὲ μόνον τὸ δεύτερον δικαστήριον.

Πρωτόδικος διαδικασία λέγεται τὸ κατὰ πρῶτον δικάζειν πολιτικὰς δίκας, μὴ ἐπιδεχομένας συμβιβαστικῆς λύσεως καὶ ἀποφασίζειν ὑπ' αὐτῶν.

Ἔφεσις λέγεται ἡ ἐκ δευτέρου ἐκδίκασις πολιτικῶν δικῶν, δικασθεισῶν πρωτοδίκως ὑπὸ τῶν τακτικῶν πρωτοβάθμων δικαστηρίων.

Ἀναίρεσις λέγεται ἡ ἐκδίκασις ὑποθέσεως δικασθείσης τὸ πρῶτον ἔν τινι τακτικῷ δικαστηρίῳ καὶ μετέπειτα ἐφεσιβληθείσης ἐνώπιον ἐφετείου· δι' αὐτῆς ἐπικυροῦνται μὲν αἱ τοῖς νόμοις σύμφωνοι ἀποφάσεις, ἀναιροῦνται δὲ αἱ μὴ τοιαῦται, παραπεμπομένων τῶν ὑποθέσεων, ὅπως ἐκ νέου δικασθῶσιν ἢ εἰς τὸ ἤδη δικάσαν, ἢ εἰς ἄλλο ἐφετεῖον.

Ἰδιαίτερος κανονισμὸς ὁρίζει τὰ περὶ ἁρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν συμβουλίων καὶ ἐφετείων τῶν ὑποδιοικήσεων, διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν. Ὁ δὲ παρὼν κανονισμὸς ὁρίζει τὰ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης (1).

(1) Ὁ περὶ ἁρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν συμβουλίων καὶ ἐφετείων νόμος ἠκυρώθη διὰ τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ 'Ακυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἰσχυούσης δικονομίας.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὸ 'Ακυρωτικὸν δικαστήριον εἶναι ἁρμόδιον α') νὰ δικάζῃ καὶ ἀναιρῇ δίκας ἀποφασισθείσας μὲν ἀνεκκλήτως ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις, τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἢ διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν τοῦ νόμου διατάξεων· β') νὰ δικάζῃ ἀγωγὰς τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου κατὰ τῆς ὁλομελείας τακτικοῦ δικαστηρίου, ἢ καθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν αὐτοῦ· γ') νὰ λύῃ τὰς περὶ ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης διαφωνίας τῶν δικαστηρίων καὶ ὁρίζῃ τὸ ἁρμόδιον· δ') νὰ παραπέμπῃ δίκην τινὰ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὅταν ἀναφύωνται βάσιμοι ὑπόνοιαι ὡς πρὸς τὸ ἀμερόληπτον τῶν δικαστηρίων, ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ συζήτησις δύναται νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν· ε') νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστῶν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἂν ᾖ σύμφωνος πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καὶ ἐπιπλήττῃ ἢ τιμωρῇ πειθαρχικῶς τοὺς παραβαίνοντας ταύτας.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνεπτυγμένως ἐκτίθεται καὶ ὁρίζεται, αἱ τῷ 'Ακυρωτικῷ παραπεμπόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀναιρεθῶσι διὰ τοὺς ἑξῆς τέσσαρας λόγους.

α') Ἂν ἐξεδόθησαν ἐναντίον τῶν νόμων, β') ἂν ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἀναρμοδίων δικαστηρίων, γ') ἂν παρεβιάσθησαν αἱ ἐν ἐνεργείᾳ δικονομικαὶ διατάξεις, δ') ἐὰν ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἐξεδόθησαν δύο ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἀποφάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας οὐδεὶς τῶν ἐνδιαφερομένων ζητήσῃ ἀναίρεσιν, ἡ ὑποκειμένη εἰς μίαν ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων κατηγοριῶν ἀπόφασις δύναται νὰ ἀναιρεθῇ αὐτεπαγγέλτως· ἀλλ' ἐκ τούτου οὐδεὶς τῶν διαδίκων ὠφελεῖται.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, ἀναιροῦν ἀπόφασιν τινά, δὲν δικάζει ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Ἐὰν ὅμως ὁ τρόπος τῆς διακασίας καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εὑρεθῶσι σύμφωνοι τῷ νόμῳ, ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν. Αἱ δὲ περὶ ποινικῶν δικῶν ἀποφάσεις, ἐξεταζόμεναι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἄνευ αἰτήσεως, ἐπικυροῦνται, ἐὰν ἐν αὐταῖς ἐτηρήθησαν οἱ νόμοι καὶ αἱ δικονομικαὶ διατάξεις, ἄλλως δὲ μεταρρυθμίζονται ἢ συμπληροῦνται.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐάν, ἀναιρεθείσης παρὰ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ὁριστικῆς τινος ἀποφάσεως δι' ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων τεσσάρων λόγων, παραπεμφθῇ ἡ δίκη πρὸς νέαν συζήτησιν εἴς τι δικαστήριον, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦτο ἐκδώσῃ δευτέραν ἀπόφασιν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν λόγων, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἀκυρωθεῖσα πρώτη ἀπόφασίς του, καὶ ζητηθῇ καὶ ταύτης ἡ ἀναίρεσις παρά τινος τῶν διαδίκων, τὰ δύο τμήματα τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου συνερχόμενα εἰς συνεδρίασιν προβαίνουσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀναιροῦσι καὶ τὴν δευτέραν ἀπόφασιν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ἡ δευτέρα ἀναίρεσις ἐγένετο ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων, δι' οὓς ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη, τὸ τὴν ἀπόφασιν ἐκδὸν δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον, ὅτε ἀνεφύη ἡ ἐπίδικος διαφορά, δὲν γίνεται παραδεκτὴ ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Μόνον αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, δηλαδὴ αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν. Προδικαστικὴ ἀπόφασις (*καράρι καρηέ*) τότε μόνον δύναται ν' ἀναιρεθῇ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξ αὐτῆς θέλει προκύψῃ ἀνεπανόρθωτος ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον, ἢ εἶναι ὁριστικὴ ὡς πρὸς ἓν μέρος τῆς δίκης, ἀλλ' ἀναιρεῖται ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὸ μέρος.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὸ 'Ακυρωτικὸν δικαστήριον δὲν ἐξετάζει ἐὰν τὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, εἰσὶν ἀκριβῆ. 'Αναιρεῖ ὅμως τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐὰν τὰ γεγονότα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἀνατρέπονται ὑπὸ ἐπισήμου ἐγγράφου, μὴ ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ τὴν οὐσίαν δικάσαντος δικαστηρίου καὶ μὴ ἀντικρουσθέντος ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

'Απόφασις, ἐσφαλμένως ἑρμηνεύουσα ἐν τῷ δικαιολογητικῷ διάταξιν νόμου, ἀναιρεῖται καὶ ἂν τὸ διατακτικὸν αὐτῆς εἶναι σύμφωνον τῷ νόμῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

'Επίσης ἀναιρεῖται ἀπόφασις κακῶς ἑρμηνεύσασα τὸ συμβόλαιον, ἐξ οὗ πηγάζει ἡ δίκη, ἢ τὰς ἀφορώσας εἰς αὐτὸ νομικὰς διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

"Ενεκα παραβιάσεως δικονομικῶν τύπων, ἀναιρεῖται ἡ ἀπόφασις, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ δικαστήριον παρέβη τὰς περὶ ἁρμοδιότητος αὐτοῦ δικονομικὰς διατάξεις καὶ ἂν ἡ ἔλλειψις καὶ ἡ παράβασις αὕτη εἶναι εἰς βαθμὸν ἐξαφανίζοντα τὴν ἀπόφασιν, ἢ δὲν ἐξήτασεν ἔνστασιν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, δι' ἧς ἀπεδεικνύετο ὅτι παρεβιάσθησαν δικονομικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ παραπέμπεται ἀναιρεθεῖσά τις ἀπόφασις πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐναντίον τῷ νόμῳ διατάξεων αὐτῆς, διορθοῖ τὰ ἐσφαλμένα αὐτῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς νέαν συζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

'Αναιρεθείσης τῆς ἀποφάσεως ἕνεκα μόνον παραβιάσεως δικονομικῶν τύπων, τὸ δικαστήριον εἰς ὃ παραπέμπεται πρὸς ἐπανόρθωσιν, θεωρουμένων ὡς ἐγκύρων τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀποφάσεων τῶν γενομένων μέχρι τῆς διαπράξεως τοῦ προκαλοῦντος

τὴν ἀναίρεσιν σφάλματος τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἀκυροῖ μόνον τὰς μετὰ τὸ σφάλμα ἐκεῖνο γενομένας ἀποφάσεις. Ἐὰν δὲ ἡ ἀκυρότης ἐγένετο κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διαδικασίας, τῆς ἀποφάσεως ἀναιρουμένης καθ' ὁλοκληρίαν, ἡ δίκη συζητεῖται ἐκ νέου καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις ὑπόκειται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἀποφάσεις ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐκδοθεῖσαι παρὰ διαφόρων δικαστηρίων ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀναιροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Αἱ μεταξὺ διαφόρων ἐφετείων, ἢ πρωτοβάθμων δικαστηρίων οὐδενὶ ἐφετείῳ ὑποκειμένων, συγκρούσεις ἁρμοδιότητος δικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου τῆς δικαιοσύνης συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου τινὸς εἰς ἕτερον γίνεται, α') ἐὰν τὰ πλεῖστα μέλη τοῦ δικαστηρίου ἕνεκα νομίμων λόγων δὲν δύνανται νὰ δικάσωσι καὶ β') ἐὰν τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης συλλάβῃ ὑπονοίας κατὰ δικαστηρίου τινός, ἕνεκα ἰσχυρῶν καὶ παραδεκτῶν λόγων.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Δίκη τις παραπέμπεται ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον δι' ἐπισήμου διαταγῆς, προκειμένου περὶ διαφυλάξεως τῆς δημοσίας ἡσυχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὸ πολιτικὸν δικαστήριον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς

δικαιοσύνης δικάζει καὶ ἀποφασίζει : α' τὰς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεώς τινος ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου παραπεμπομένας αὐτῷ δίκας, β' τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, μηδενὶ ἐφετείῳ ὑπαγομένων καὶ γ' πρωτοδίκως τὰς παραπεμφθείσας αὐτῷ κατὰ πρῶτον ἕνεκα τῆς σπουδαιότητός των ὑποθέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἀναιρουμένης ἀποφάσεώς τινος ἐφετείου, δύναται τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, ἂν ἐγκρίνῃ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν δίκην ἀπὸ τοῦ ἐφετείου τούτου καὶ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Μόνον ὁ καταδικασθεὶς πρωτοδίκως δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κατ' ἔφεσιν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Δικαζομένης ἐφεσίμως ποινικῆς τινὸς ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος, ἐὰν προταθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι εὐθύνονται μέλη τινὰ ἢ ὅλον τὸ πρωτοδίκως δικάσαν δικαστήριον, τὸ πολιτικὸν τοῦτο δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῆς κατ' αὐτῶν δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας ἐν τῷ ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ τῆς δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Πᾶσα πρὸς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ: τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἐὰν δὲν εἶναι ὑπήκοοι Ὀθωμανοί, τὰς αἰτήσεις καὶ ἐν περιλήψει τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, τὰς διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ

ἀναίρεσις, παραβιασθείσας νομικὰς διατάξεις καὶ τὴν ὑπογραφὴν ἢ σφραγίδα τοῦ αἰτοῦντος (1).

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὁ ἐφεσιβάλλων ὑπόθεσίν τινα ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου του, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἔφεσις ἤθελεν ἀπορριφθῇ.

Ὁ δὲ αἰτῶν τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεώς τινος ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἐγγυήσεως, ὀφείλει ἂν δὲν παρέσχεν ἤδη ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀποδόσεως τοῦ πράγματος εἰς ὃ κατεδικάσθη, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἢ εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ μέρος τὰ χρήματα ἢ πράγματα, εἰς ἃ κατεδικάσθη ἀπέναντι ἐπισήμου ἀποδείξεως παραλαβῆς ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀποδόσεως τοῦ πράγματος εἰς ὃ κατεδικάσθη, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησίς του.

---

(1) *Παράρτημα τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.*

Τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ὁρίζει ὅτι πᾶσα αἴτησις ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὸ πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν διαδίκων καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἂν δὲν εἶναι ὑπήκοοι Ὀθωμανοί, τὰς αἰτήσεις, καὶ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται· ἐὰν δὲ ζητῆται δι' αὐτῶν ἡ ἀναίρεσις ἀποφάσεως, τὰ ἀντικείμενα τῷ νόμῳ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ ὑπογράφηται ἢ σφραγίζηται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος· τὸ δὲ 32ον ὅτι ὅσαι αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ δὲν εὑρεθῶσι σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπορρίπτονται.

Ὅθεν ἵνα μὴ ὑφίστανται οἱ διαφερόμενοι μάταια ἔξοδα, ἀναγκαζόμενοι ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν αἰτήσεών των, δι' ἔλλειψιν τῶν νομίμων διατυπώσεων, νὰ γράφωσιν ἐκ νέου ἑτέρας, ἐλήφθη φροντὶς καὶ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως ἐδόθησαν εἰς ὅλους τοὺς ἀναφορογράφους ἔντυπα ὑποδείγματα καὶ αἱ ἀναγκαιοῦσαι ὁδηγίαι.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ὁ ἐφεσιβάλλων ἢ ἀναιρεσιβάλλων ἀπόφασιν ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησίν του τὴν καταδικάσασαν αὐτὸν ἀπόφασιν ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐπικεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ, ὡς καὶ προτάσεις περιεχούσας ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τὰς ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις του κατὰ τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεώς του νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον (ἐβρὰκ ὀδασὶ) τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης τὰς προτάσεις ταύτας ὅπως συναφθῶσιν εἰς τὴν αἴτησίν του.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Μὴ τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22, 23 καὶ 24 διαγραφομένων τύπων, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἡ περὶ ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως αἴτησις συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν ἐνεχειρίσθη ἐντὸς προθεσμίας ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπορρίπτεται.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ περὶ ἀναιρέσεως ἢ ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης αἰτήσεις ἐπιδίδονται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ὅστις παραπέμπει ταύτας εἰς τὸ ἐπιτόπιον ἐφετεῖον (*μεδζλίσι τεμγίζι χουκούκ*), ἢ ἐμπορικὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 23ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων διατυπώσεων καὶ τούτου γενομένου ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὰς ὡς καὶ τὰς συνημμένας προτάσεις καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Μὴ ἐκτελουμένων τῶν διατυπώσεων τούτων, οἱ εἰρημένοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐπαρχιῶν ἀπορρίπτουσι τὰς αἰτήσεις ταύτας, τοὐναντίον δὲ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι αἵ τε ἀρχαὶ καὶ τὰ δικαστήρια ἂν ἀπορρίψωσι δι' οἱονδήποτε λόγον τοιαύτας αἰτήσεις τῶν ἐκπληρωσάντων καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς ὅρους τούτους.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν

διατυπώσεων τούτων, ὁ αἰτῶν ὀφείλει, ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 ὡρισμένης προθεσμίας, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν συζήτησιν, ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει του νὰ ἐπιδώσῃ αἴτησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως σημειωθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τοῦ γραφείου ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεώς του ἄλλως ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησίς του.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν δυνηθῇ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἕνεκα νομίμου λόγου, ἢ κατεπειγούσης ἀνάγκης καὶ μετὰ ταῦτα μεταβὰς δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο, ἡ αἴτησίς του δὲν ἀπορρίπτεται.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐπὶ τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τίθεται αὔξων ἀριθμὸς καὶ σημειοῦται ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεώς των. Εἰς ἰδιαίτερον δὲ βιβλίον ἐν τῷ γραφείῳ ἐγγράφεται ἄνευ ἀναβολῆς ὁ ἀριθμός, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιδόσαντος καὶ τὸ μέρος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ἡ ἐγγραφὴ καὶ σημείωσις αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῇ συμπράξει ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ γραμματέων.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Αἱ αἰτήσεις τῶν μὴ ἐκπληρούντων τὰς διατάξεις τοῦ 26 ἄρθρου δὲν ἐγγράφονται.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἐὰν κατατεθῶσι κατὰ τὸ 23ον ἄρθρον ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθέντος χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη ποσοῦ ἢ πράγματος, δίδοται εἰς αὐτὸν ἀπόδειξις παραλαβῆς ἐκ διπλοτύπου ἀποκοπτομένη. Εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ δὲ βιβλίον σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν ληφθέντων χρημάτων ἢ πραγμάτων, ἡ ἡμέρα τῆς καταθέσεως, τὸ ὄνομα τοῦ καταθέσαντος, καὶ οἱ λόγοι δι' οὓς κατετέθησαν.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Τὰ κατατιθέμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ταμεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τὸ ταμεῖον τοῦτο διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς ταμίου μετ' ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τοῦ γραφείου, ἀποστέλλονται εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν (*τεφρὶκ δζεμὴγετή*), πρὸς διάκρισιν καὶ διανομὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ δύο μελῶν, τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ δύο εἰσηγητῶν (*μουμεγήζ*). Ἓν ἐκ τῶν μελῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἀνωτάτου τούτου συμβουλίου διορίζεται πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μελετᾷ τὰ ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα καί, ἐὰν θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, προσκαλεῖ τὸν ἐνάγοντα ἢ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις. Μετὰ ταῦτα ἀποχωρίζουσα τὰ μὴ ἀναγόμενα εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφα, ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου μετὰ σημειώσεως δηλούσης τὸ ἁρμόδιον μέρος εἰς ὃ δέον νὰ ἀποσταλῶσιν· ὅσα δέ εἰσι δυσνόητα ἢ ἐλλειπῆ ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἢ ἀντιφάσκοντα πρὸς τὰς προφορικὰς καταθέσεις τοῦ αἰτοῦντος, καθὼς καὶ τὰς αἰτήσεις τὰς μὴ συντεταγμένας κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον ἐπιστρέφει εἰς τοὺς ἐπιδόσαντας, δηλοῦσα αὐτοῖς τοὺς λόγους τῆς ἐπιστροφῆς. Τὰ δὲ ἀναγόμενα εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον ἔγγραφα ἐπιστρέφει εἰς τὸ γραφεῖον ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἢ τμῆμα. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ κλητεύσεως τοῦ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ἐναγομένου, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ δέουσα ἐγγύησις κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον, ἀναφέρει εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ἡ κλήτευσις τοῦ ἐναγομένου ἐντὸς

τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένης προθεσμίας εἶναι σύμφωνος τῷ νόμῳ καὶ ταῖς διατυπώσεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει τὰ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα, ἀφοῦ σημειώσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν γνώμην του, εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως καταχωρηθῶσι κατὰ τὸ 30ον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἐν τῷ γραφείῳ, ἐκτὸς τῶν δι' ἕκαστον τμῆμα κρατουμένων βιβλίων, ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἐν ᾧ καταχωρίζονται ἐκ δευτέρου τὰ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπιστρεφόμενα ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις σημειοῦται ἡ χρονολογία, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ περίληψις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ καταχωρηθῶσι καὶ καταταχθῶσι κατ' εἶδος, ἀποστέλλονται εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου μετὰ σημειώσεως, περιεχούσης τὴν περίληψιν τοῦ περιεχομένου, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ τμήματος παραπέμπει ταῦτα εἰς τὸν πρῶτον μουμεγήζ τοῦ τμήματος ἢ τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Τὰ ἔγγραφα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀναγιγνώσκονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ τμήματος ἐν συμβουλίῳ καὶ τῇ ἐγκρίσει αὐτοῦ διανέμονται εἰς τοὺς ἄλλους μουμεγήζ, οἵτινες λαμβάνουσι ταῦτα παρὰ τοῦ πρώτου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὰ ἀφορῶντα εἰς κατεπειγούσας δίκας ἔγγραφα δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἀμέσως ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ τῷ τμήματι, χωρὶς νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς μουμεγήζ.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ μουμεγήζ ἀφοῦ μελετήσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς δοθέντα ἔγγραφα, προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους ἵνα ὁρίσωσι τὸ μέρος τῆς

διαμονῆς των, ὅπως κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνεργῶνται αἱ πρὸς αὐτοὺς κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις· ἀφοῦ δὲ ζητήσωσι τὰς δεούσας διασαφήσεις, ἀκούσωσι τοὺς διαδίκους καὶ ἄλλους καὶ μελετήσωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὴν διαφοράν, λαμβάνοντες αὐτὰ ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα εὑρίσκονται, ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν πρῶτον μουμεγὴζ ἔκθεσιν τῶν γενομένων ἐρευνῶν καὶ λοιπῶν, χωρὶς νὰ ἐκφράσωσι γνώμην τινά.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Οἱ μουμεγὴζ ἐπιστρέφουσι τὰ εἰς ξένας γλώσσας γεγραμμένα ἔγγραφα εἰς τοὺς ἐπιδόντας, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας καταλλήλου μεταφρασθέντα εἰς τὸ τουρκικὸν ἐπικυρωθῶσιν ἐπισήμως· ὅσα δὲ ἔγγραφα δὲν μεταφρασθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἐντὸς τῆς δοθείσης προθεσμίας, λαμβάνοντες τὰ νενομισμένα ἔξοδα, ἀποστέλλουσιν εἰς ἐπίσημον γραφεῖον πρὸς μετάφρασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Οἱ μουμεγὴζ ἐπεξεργάζονται τὰ εἰς αὐτοὺς διδόμενα ἔγγραφα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν. Ἐὰν πρὸς διευκρίνισιν ὑποθέσεώς τινος ἀπαιτῆται μακροτέρα τῆς ὡρισμένης προθεσμία, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ περατωθῶσιν αἱ ἔρευναι ἄλλης ὑποθέσεως, οἱ μουμεγὴζ ὑποβάλλουσι τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν εἰς τὸν πρῶτον μουμεγὴζ τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ 43ον ἄρθρον δοθεῖσαν ἀπόδειξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Ὁ πρῶτος μουμεγὴζ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῶν εἰσηγητῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τμῆμα, ἔνθα συζητοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς χρονολογίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ὁρίζει ἡμέραν πρὸς ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Ἐν τῷ γραφείῳ κρατεῖται διπλότυπον κλήσεων· πᾶσα δὲ κλῆσις ἐσφραγισμένη τῇ σφραγίδι τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ γραφείου τούτου καὶ περιέχει

τὴν ἡμερομηνίαν, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κλητευομένου, τοὺς λόγους δι' οὓς κλητεύεται καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Αἱ κλήσεις ἐπιδίδονται εἰς τοὺς κλητευομένους διὰ τῶν κλητήρων τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, ἐμφανισθέντων τῶν κλητευθέντων διαδίκων, ἀναγινώσκονται εἰς ἐπήκοον αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν τάξιν αἱ ἐκθέσεις καὶ οἱ διάδικοι ἐρωτώμενοι δίδουσι τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις. Ἐάν τις τῶν διαδίκων θελήσῃ νὰ ἐκθέσῃ τι ἐγγράφως, δίδοται αὐτῷ ἀνάλογος προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὰς προτάσεις του.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται τῇ ὁμοψηφίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ τῶν μελῶν. Εἰς τὰς ποινικὰς δίκας τὴν πλειοψηφίαν ἀποτελοῦσι τοὐλάχιστον δύο τρίτα τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ δὲν σχηματισθῇ πλειοψηφία, τὰ δύο τμήματα συνερχόμενα εἰς γενικὴν συνεδρίασιν ἀποφασίζουσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατεῖται βιβλίον διασκέψεων κατὰ τὸ εἶδος τῆς συζητουμένης δίκης καὶ συμφώνως τῷ 40 ἄρθρῳ.

Αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου τούτου ἀριθμοῦνται καὶ σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Αἱ ἐφ' ἑκάστης ὑποθέσεως γενόμεναι συζητήσεις καὶ ἔρευναι, ἡ περίληψις τῶν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων προσαχθέντων ἐγγράφων, ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐγγράφου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων μελῶν ἐγγράφονται ἐπὶ φύλλου, ὅπερ διορθούμενον ὑπὸ τοῦ πρώτου μουμεγλῆ καὶ ἐγκρι-

νόμενον ἐν τῷ συμβουλίῳ, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος καὶ καταχωρίζεται ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν τὸ βραδύτερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὅπερ ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν συζήτησιν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Δὲν ἐπιτρέπονται ξύσματα καὶ σβέσματα ἐντὸς τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν, οὔτε προσθῆκαι μεταξὺ τῶν στίχων· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συμβῇ σφάλμα τι, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς ἐσφαλμένης λέξεως ἢ φράσεως σύρονται γραμμαί, εἰς δὲ τὸ περιθώριον διορθοῦται τὸ σφάλμα καὶ ὑπὸ τὴν διόρθωσιν ὑπογράφονται ὁ πρόεδρος καὶ ὁ πρῶτος μουμεγήζ.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν κρατεῖ ὁ παρὰ τῷ πρώτῳ εἰσηγητῇ γραμματεὺς τῶν πρακτικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Τὸ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφεῖον (*μαΐπατᾶ ὀ'ασή*), τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ὑπόθεσις, ὀφείλει νὰ ἑτοιμάσῃ κατὰ τὰς κάτωθι διατάξεις τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς γραμματέως πρώτης τάξεως ὀνομαζομένου *σέρι χαλιφέ* καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἀνὰ ἕνα ἐπὶ τῆς παραβολῆς ὑπάλληλον (*μουκαπ·ελεδζῆ*) καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν γραφέων. Ἐν τῶν τμημάτων τούτων συντάττει τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, τὸ δὲ ἕτερον τὰ τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Ὁ πρῶτος μουμεγὴζ παραδίδει τὸ περιέχον τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως πρακτικὸν μετὰ τῶν σχετικῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφείου ὅπως συνταχθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν περιέχουσαν τὴν σημείωσιν τῶν παραδοθέντων ἐγγρά-

φων. Ἀφοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ρηθέντος σχεδίου, φυλάττονται ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα χρησιμεύουσιν ὡς βάσις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρεται ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ περίληψις τῆς ἐννοίας τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ἧς διενηργήθη ἡ δίκη, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, τὸ ἐπάγγελμα καὶ αἱ ἰδιαίτεραι ἰδιότητες τῶν διαδίκων, περιληπτικὴ ἔκθεσις τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν γενομένων χάριν αὐτῆς ἐρευνῶν καὶ ἐξετάσεων, αἱ τοῦ νόμου διατάξεις καὶ ἡ γενομένη ἀπόφασις. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπογράφει ὁ συντάξας γραμματεύς.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Τὸ σχέδιον τῶν ἀποφάσεων ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν ἀποφάσεων εἰς τὸν πρῶτον μουμεγὴζ τοῦ τμήματος ἢ δικαστηρίου, ὅστις διορθώνει τήν τε σύνταξιν καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὴν γενομένην ἀπόφασιν καὶ τὸ ὑποβάλλει εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ἐν τῷ τμήματι ἢ δικαστηρίῳ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ πρώτου μουμεγὴζ τοῦ τμήματος ἢ δικαστηρίου καὶ δίδοται πρὸς ἀντιγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων κατὰ τὸ εἶδος τῆς δίκης καταχωρίζονται καθ' ὁλοκληρίαν ἀντιγραφόμενα εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῶν ἀποφάσεων κρατούμενα πρωτόκολλα, ἐν οἷς, ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ γραφείου, σημειοῦται αὔξων ἀριθμὸς καὶ θέτουσιν ὑπ' αὐτὸ τὰς σφραγίδας των τὰ λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἀπόφασιν μέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Μετὰ τὴν καταχώρισιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως, ἐκδίδοται αὕτη ἀντιγεγραμμένη καὶ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γενικοῦ γραμματέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἀντίγραφον δὲ ταύτης πέμπεται εἰς τὸ γραφεῖον (*ἐβράκ ὀδασή*) ὅπως διὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν

δίκην κλητῆρος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἡττηθέντα.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Αἱ ἀποφάσεις καὶ ἅπαντα τὰ τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφα πέμπονται εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον σημειωθῶσιν οἱ ὑπὸ τοῦ γραφείου τῶν ἀποφάσεων τεθέντες ἐπ' αὐτῶν ἀριθμοί, ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὸ *ἐβράϊκ ὀδασή*, τὸ μέρος εἰς ὃ ἀπεστάλησαν καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀποστολῆς καὶ τὸ πρόσωπον δι' οὗ ἐπεδόθησαν, καὶ ἐὰν ὡς ἄχρηστα ἐκρατήθησαν εἰς τὸ γραφεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου εἰς τὸν ἡττηθέντα, καὶ ἐὰν οὗτος ἀρνῆται νὰ τὸ δεχθῇ, ἢ ἂν δὲν εὑρεθῇ, τὸ ἀντίγραφον ἀφίνεται εἰς τὸ μέρος, ὅπερ ὥρισεν ὁ καταδικασθείς, κατὰ τὸ 44ον ἄρθρον, ὡς τόπον διαμονῆς του.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Ὁ κλητήρ, ἐπιδίδων τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν παραλαβῆς· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν θελήσῃ νὰ δώσῃ τοιαύτην, ἢ νὰ δεχθῇ τὸ ἀντίγραφον, ὁ κλητὴρ συντάττει περὶ τούτου ἔκθεσιν, ἣν παρουσιάζει εἰς τὸν ἰμάμην ἢ μουχτάρην, ἢ εἰς δύο ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συνοικίας, ἐν ᾗ διαμένει ὁ καταδικασθείς, πρὸς ὑπογραφήν· τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τοῦ γεν. γραμματέως παραδίδει εἰς τὸν δικαιωθέντα διὰ τὰ περαιτέρω.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Ἐπὶ ποινικῶν δικῶν διαβιβάζεται ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐκτελέσουσαν αὐτὴν ἀρχήν. Αἱ δὲ ἀποφάσεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς ἐκ τῆς ποινικῆς δίκης ἀπορρεούσας πολιτικὰς ἀγωγάς, κοινοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς καταδικασθέντας.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ἡ ἀναιροῦσα ἀπόφασίν τινα ἀπόφασις τοῦ ἀνωτάτου συμ-

βουλίου τῆς Δικαιοσύνης πέμπεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ὅπως καταχωρισθῇ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον καὶ γίνῃ σημείωσις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ βιλίου, εἰς ὃ εἶναι κατακεχωρημένη ἡ ἀκυρωθεῖσα ἀπόφασις.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Πᾶσαι αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου διενεργοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρισιν τοῦ γεν. γραμματέως. Ἀφ' οὗ οὗτος λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων, ψηφισμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου, τότε ταῦτα διεκπεραιοῦνται.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Τὰ ἐν ἰδιαιτέρᾳ διατιμήσει ὡρισμένα ἔξοδα τῆς δίκης προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ κερδίσαντος εἰς τὸ γραφεῖον (*ἑβδὰκ ὁδασή*), ὅπως ληφθῶσι μετέπειτα παρὰ τοῦ ἡττηθέντος.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Τὰ εἰσπραττόμενα δικαστικὰ δικαιώματα σημειοῦνται λεπτομερῶς εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον ἐν τῷ γραφείῳ (*ἑβδὰκ ὁδασή*) καὶ δίδονται ἀπόδειξις ἐπὶ διπλοτύπου εἰς τὸν πληρώσαντα.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἀφοῦ κρατηθῶσι τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὑπόλοιπον ἀποστέλλεται μετ' ἐξηγηματικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Προσωρινὴ διάταξις.

Αἱ διατάξεις τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας, ὅσαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν, ἐφαρμόζονται εἰς τὰς δικαζομένας ἐν τῷ ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης ὑποθέσεις, ὅπερ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάττει καὶ ὑποβάλλει ἔκθεσιν πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων, ὅσας ἐκ πείρας ἤθελεν εὕρῃ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους καὶ κανονισμούς.

Τῇ 13 Ζηλκαδὲ 1276.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν δικογράφων τῶν ἐφέσεων εἰς τὰ ἐφετεῖα.

اوراق استينافيه‌ك محاكم استينافيه‌يه اعطاسى حقنده تحريرات عدليه

(Ἐβράκη ἰστηναφηγενὶν μεχακίμι ἰστηναφηγεγὲ ἤτασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐπειδὴ ἀπό τινων μερῶν ἠρωτήθη ἂν τὰ δικόγραφα τῶν ἐφέσεων, ἅτινα δέον νὰ δίδωνται ὑπὸ τῶν ἐφεσειόντων καὶ τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται παρὰ τῶν πρωτοδικείων τῶν διοικήσεων, πρέπει κατὰ τὴν ἀπὸ 5 Ρεδζὲπ 1296 ἐγκύκλιον νὰ κοινοποιῶνται καὶ γίνωνται παραδεκτὰ ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων τούτων, ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίου τῆς πολιτικῆς δικονομίας νὰ δίδωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐφετεῖον· ἐνεκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καθόσον ὑπαρχουσῶν διαφορῶν τινῶν μεταξὺ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐγκυκλίου ταύτης καὶ τῆς δικονομίας, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ρηθεῖσα ἐγκύκλιος οὐδὲν ἔχει κῦρος.

Ἀποσταλέντων ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 14 Ρεπ·ηουλεββὲλ 1305, ἢ 17 Νοεμβρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Νομαρχίαις.

درسعادت وولايتده استيناف وتمييز شرائطنك صورت اجراسى حقنده تحريرات عدليه

(Δ·έρι σεὰδ·ὲτ βὲ βιλαγιαττὰ ἰστηνὰφ βὲ τεμγὴζ σ·εραητινὶν σουρέτι ἰδζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ τῆς δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καθιερωθείσης ἀρχῆς περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας παραδοχῆς ἀναφορᾶς περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἠρωτήθη ὑπό τινων μερῶν ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς ἐφέσεως.

Ἐπειδὴ θεωρεῖται ὡς συνέπεια τῆς δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καθιερωθείσης ἀρχῆς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ ὅροι τῆς ἐφέσεως ὑπὸ

τοῦ πρωτοδικείου τοῦ ἐκδόντος ἐν ταῖς Νομαρχίαις τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐφεσείων ἀποταθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτό, οἱ δὲ ὅροι τῆς ἀναιρέσεως, ὑπὸ τοῦ ἐφετείου τῆς Νομαρχίας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἂν ὁ ἀναιρεσείων ἀποταθῇ ἀπ' εὐθείας ε'ς αὐτό· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν ὑπάρχει λόγος τῆς μεσολαβήσεως τῶν πρωτοδικείων διὰ τὰς ἐφέσεις τοῦ ἐφεσειόντων καὶ τοῦ ἐφετείου διὰ τὰς ἀναιρέσεις τῶν ἀναιρεσειόντων, δέον οἱ ὅροι τῆς ἐφέσεως νὰ ἐκτελῶνται ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ ἐφετείου, οἱ δὲ τῆς ἀναιρέσεως διὰ τοῦ ἀκυρωτικοῦ.

Ἐφ' ᾧ συνεπείᾳ προτάσεως ἡμῶν, τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ διέταξε νὰ ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα, καὶ παρακαλεῖσθε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τ'ν διαγεγραμμένον τρόπον.

Τῇ 5 Ρεδζὲπ 1296, ἢ 12 Ἰουνίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ λήψεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ νομίμου τέλους τῶν ἀποφάσεων ὧν αἰτεῖται ἡ ἀναίρεσις.

طشرلرده تمیزی طلب اولنان اعلاماتك خرج نظامیسی النه‌رق
كوندرلمسنه دائر تحریرات عدلیه

(Τασ'ραλαδ'ὰ τεμγηζὴ 'ταλὲπ ὀνουνὰν ἡλαματὶν χάρὸζι νιζαμασὴ
ἀλιναρὰχ γκιοντερμεσινὲ δ'ὰὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 229 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὸ ἀκυρωτικὸν δικάζει ἐπὶ ἐγγράφων, ἡ δὲ πρόσκλησις τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον γίνεται ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀναπτύξωσιν οὗτοι τὸ περιεχόμενον τῶν αἰτήσεων καὶ προτάσεών των, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ρηθέντος νόμου ἀποστέλλονται πλεῖστα ὅσα ἔγγραφα ἀναιρέσεων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν στηριζομένων ἐπὶ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως τῶν ρηθέντων ἐγγράφων καὶ ἡ ἐκδίκασις τῶν τοιούτων δικῶν ἤρτηται ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν τῆς καταχωρήσεως τῶν ἐγγράφων καὶ τοῦ τετάρτου τῶν ἀποφάσεων, συμφώνως πρὸς τὸ 1ον καὶ 10ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως, κατὰ δὲ τὸ 227ον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων συζήτησις ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ τὸ νόμιμον τέλος τῶν κλήσεων τῶν συνταχθησομένων καὶ κοινοποιηθησομένων, συμφώνως πρὸς τὸ 13 καὶ 14 ἄρθρον τῆς διατιμήσεως, δὲν ἐξητάσθησαν καὶ ἐμελετή-

θησαν τὰ μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποσταλέντα ἔγγραφα, ἅπερ φυσικῷ τῷ λόγῳ αὐξάνονται διὰ τῶν ὁσημέραι ἀποστελλομένων· ἐπειδὴ μολονότι ἐλήφθησαν μόνον τὰ τέλη τῆς καταχωρήσεως ἐγγράφων τινῶν ἀναιρέσεως ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ ἐφετείου τῆς Νομαρχίας Ἀϊδινίου, δὲν ἐλήφθησαν τὰ τέλη τῶν κλήσεων καὶ τὸ τέταρτον τῶν ἀποφάσεων, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ κατὰ τὸν νόμον νὰ κρατηθῶσι τὰ ρηθέντα τέλη τῆς καταχωρήσεως ἐπιτοπίως, καθ' ὅσον ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

Διὰ ταῦτα τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ὑπέβαλεν, ὅτι δέον νὰ καθιερωθῇ τοῦ λοιποῦ τὸ σύστημα νὰ λαμβάνωνται κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀνὰ πέντε γρόσια λόγῳ τέλους ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 10ον τὸ τέταρτον τοῦ τέλους τοῦ ρηθέντος διὰ τὴν ἀναιρουμένην ἀπόφασιν καὶ κατὰ τὸ 13ον καὶ 14ον ἄρθρον τὰ τέλη τῶν κλήσεων καὶ τῶν προτάσεων τῶν εὑρισκομένων μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ τῶν κοινοποιηθησομένων εἰς τὸν ἐναγόμενον καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ληφθῶσι κατόπιν ἀπὸ τοῦ ἡττωμένου, συνάμα δὲ νὰ λαμβάνωνται ἀνὰ 5 γρόσια ἀπὸ τοῦ ἐναγομένου διὰ δικαίωμα καταχωρήσεως τῶν προτάσεων, τὰς ὁποίας εἰς ἀπάντησιν ὁ ἐνάγων ἤθελεν ὑποβάλῃ καὶ παντὸς ἐπισυνημμένου ἐγγράφου ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, οὕτω δὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀναιρέσεως μετὰ τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν παρακατατίθενται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγκριθέντων τῶν ἀνωτέρων ἐγνωστοποιήθησαν δι' ἐγκυκλίου οἷς δεῖ, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε οὕτω τὰ δέοντα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ ἐδρεύετε, ἀποστέλλοντες ἐπισυνημμένως ὧδε ὑμῖν ἀνὰ δέκα κεχυρωμένα ἀντίτυπα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης διὰ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων.

Τῇ 8 Ραμαζὰν 1296, ἢ 13 Αὐγούστου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον ἐν πλήρει τάξει ἀποστολῆς εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων τῶν δικογράφων τῆς ἀναιρέσεως.

طشره محاكندن محكمهٔ تمييزه ارسال اولنان اوراق تمييزيه‌نك قانون
داڑمسنده مكمل اولمق نسبتى حقنده تحريرات عدليه

(Τεσ·ρὰ μεχακιμιντὲν μαχκεμέϊ τεμγηζὲ
ἰρσὰλ ὁλουνὰν ἐβράκη τεμγηζηγενὶν κανοὺν δαηρεσιντὲ μουκεμμὲλ
ὁλαρὰκ τισγιαρὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Καθὰ διαγράφει τὸ 226 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου περὶ τῆς μεσολαβήσεως τῶν προέδρων τῶν ἐφετείων διὰ τὴν εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν ἀποστολὴν τῶν ἐν ἐπαρχίαις ὑποβαλλομένων ἀναιρέσεων μετὰ τῶν σχετικῶν δικογράφων συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξετάζηται ἂν οἱ ὅροι τῶν περὶ ἀναιρέσεως δικογράφων, αἱ ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις καὶ λοιπαὶ πράξεις ἐκτελῶνται ἢ οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ἂν τὰ ἐπὶ τῶν δικογράφων τούτων χαρτόσημα ἠκυρώθησαν ἢ οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰδικοῦ περὶ χαρτοσήμων νόμου καὶ ἂν τὰ τέλη αὐτῶν ἐλήφθησαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς διατιμήσεως τῶν τελῶν, οὕτω δὲ ἐνεργῶνται ἀκριβῶς αἱ ἐπὶ τῶν δικογράφων τούτων πράξεις, ἵνα μὴ ὡς ἐκ τῶν ἐλαττωματικῶν ἐξετάσεων καὶ πράξεων ἀναφύηται ἡ ἀνάγκη ἀλληλογραφίας καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ δικαιώματα τῶν διαδίκων περιπίπτουσιν εἰς δυσχερείας καὶ ἀναβολάς. Τούτων οὕτως ἐχόντων τὰ πλεῖστα δικόγραφα τὰ ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν δὲν ἐξελέγχονται, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καθόσον αἱ σφραγίδες τῶν μεταξὺ τῶν δικογράφων εὑρισκομένων ἀποφάσεων, ὧν αἰτεῖται ἡ ἀναίρεσις, εἰσὶ τεθειμέναι κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀναφύεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀνάγκη συνεχοῦς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ τῶν προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων, τοῦθ' ὅπερ ἀπασχολεῖ τὸ Ἀκυρωτικὸν καὶ συνάμα προκαλεῖ προσκόμματα, ὡς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀπολαυῆς τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

Ἐπειδὴ ἡ παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται, τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δι' ὑπομνήματός του ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου ὅτι τοῦ λοιποῦ, ἀφοῦ τὰ χαρτόσημα τῶν ὑπαλλομένων ἀναιρέσεων καὶ τῶν σχετικῶν αὐταῖς ἐγγράφων τεθῶσι κατὰ τὴν διατίμησιν τὴν ἐμπεριεχομένην ἐν τῷ περὶ χαρτοσήμου νόμῳ,

ἀκυρωθῶσι τὰ κινητὰ χαρτόσημα κατὰ τὸ 15 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ παραβληθῶσι κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον, δέον νὰ κοινοποιῶνται κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν εἰρημένων δικογράφων εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀντιπροτάσεων καὶ ἀφοῦ αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναιρέσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν συνετάχθησαν κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους, καταρτισθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ρηθὲν 226 ἄρθρον καὶ τὰ διὰ τὰ δικόγραφα ταῦτα ληφθησόμενα τέλη εἰσπραχθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διατιμήσεως τῶν τελῶν, νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν δι' εἰδικῆς ἐπιστολῆς ἐν πλήρει τάξει καὶ νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ ἵνα αἱ σφραγίδες τίθενται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων κατὰ τρόπον εὐανάγνωστον.

Ἀποστελλομένων ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσι κατὰ τὴν τάξιν οἷς δεῖ, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 25 Σαφὲρ 1298, ἢ 14 Δεκεμβρίου 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ κτημάτων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων καὶ καθ' ὧν ὑπεβλήθη ἀναίρεσις.

طشره محاكم ابتدائيه واستينافيه سندن عقار حقنده ويريلان اعلامات عليه تميز اولنديغى حالده اجراسنه تشبث اولنماسى حقنده تحريرات عدليه

(Τασ·ρὰ μεχακίμι ἰπτιδ·αηγὲ βὲ ἰστηναφηγεσιντὲν ἀκὰρ χακκηντὰ βῃρηλὲν ἡλαμὰτ ἀλεηχιντὲ τεμγὴζ ὁλουντουγὴ χαλδ·ὰ ἰὸζρασινὰ τεσεπ·π·οὺς ὁλουνμασασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληδέ).

Ἐνῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 224 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ κτημάτων ἀποφάσεων, τὰ δὲ δικόγραφα τῶν ἀναιρέσεων τῶν ὑποβαλλομένων ἐναντίον τῶν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων συντάσσονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτοπίως ὑποβαλλόμενα, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ὅρων, εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ἢ ἐφετεῖα, ὧν οἱ πρόεδροι ἀποστέλλουσι δι' ἰδιαιτέρων ἐγγράφων εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐνῷ τὰ τοπικὰ δικαστήρια ἕνεκα τῆς μεσολαβήσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν δικογράφων τούτων φυσικῷ τῷ λόγῳ ἔχουσι γνῶσιν τῆς γενομένης ἀναιρέσεως· ἐν τούτοις ὑποβάλλονται παράπονα, καθόσον τὰ τοπικὰ δικαστήρια προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ

κτημάτων ἀποφάσεων, περὶ ὧν τυγχάνει ἐπισήμως γνωστὸν ὅτι ὑπεβλήθη ἀναίρεσις· ἐνῷ δὲ οἱ ἀναιρεσείοντες ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν λαμβάνουσιν ἀπόδειξιν περὶ τῶν ὑποβολῶν τῆς ἀναιρέσεως καὶ οὕτω ἐπισήμως ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐγένετο ἀναίρεσις, ἐν τοσούτῳ ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις, λόγῳ ὅτι ἐν ταῖς ἀποδείξεσι δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 224 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ἐδήλωσεν ὅτι, διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν τοιαύτη ἐκτέλεσις, ἐκλείψωσι τὰ παράπονα τῶν διαδίκων καὶ ἀπαλλαγῇ τὸ Ἀκυρωτικὸν τῆς ἀπασχολήσεως αὐτοῦ ἕνεκα τῶν τοιούτων ἐπαναλημμένων αἰτήσεων, δέον νὰ ἐφαρμόζηται ἡ σαφὴς διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ρηθέντος ἄρθρου, κατόπιν τῆς ὑποβολῆς ἀναιρέσεων κατὰ τῶν περὶ κτημάτων ἀποφάσεων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν δικαστήρια, παρακαλοῦμεν νὰ ἐκτελέσητε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Τῇ 21 Ρεδζὲπ 1302, ἢ 24 Ἀπριλίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων τῶν ἀρξαμένων πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων, ὅταν προσάγηται ἀπόδειξις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως.

اعلامات اجراسی حقنده معاملات اجرائیه‌نك مباشرتنده تمیز محكمه‌سنك
تأخیر اجرا عم وخیری ایرازی حالنده معاملات مذكوره‌نك تأخیری
حقنده تحریرات عدلیه

(Ἠλαματὶν ἰζρασὶ χακκηντὰ μουαμελάτι ἰζραηγενὶν μουπ·ασ·ερεττιντὲ τεμγὶζ μαχκεμεσινὶν τεεχ·ήρι ἰζρὰ ἡλμιχαπερὶ ἰπ·ραζὶ χαλιντὰ μουαμελάτι μεζκουρενὶν τεεχ·ηρὶ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλήγε).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεων ἀπό τινων μερῶν περὶ τοῦ ἂν ἐκτελῆται ἢ οὐχὶ ἡ ἀπόφασις, καθ' ἧς ὁ καταδικασθεὶς ὀφειλέτης, ὑπέβαλε μὲν αἴτησιν ἀναιρέσεως, ἀλλὰ δὲν προσήγαγε ἐντὸς ἐννενήκοντα μιᾶς ἡμερῶν ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἂν δέον νὰ ἀναστέλλωνται αἱ γενόμεναι πράξεις, ὅταν, τοῦ ὀφειλέτου μὴ ὑποβαλόντος ἀναίρεσιν, τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, κατασχεθῶσι τά τε κινητὰ καὶ ἀκίνητα

κτήματά του καὶ πλησιάζωσι νὰ ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ὁ ὀφειλέτης ὑποβάλῃ ἀναίρεσιν, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 223 καὶ 224 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, διὰ μὲν τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἀποφάσεων περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἐπιδεκτικῶν ἀναιρέσεως, ἀπαιτεῖται ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, διὰ δὲ τὴν τῆς ἀποφάσεως περὶ χρημάτων καὶ κινητῶν πραγμάτων νὰ παρακαταθέσῃ ὁ ἀναιρεσείων τὸ ἐπιδικασθὲν ποσόν, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν ἐγγυητικόν, δι' οὗ νὰ ἐξασφαλίζηται ὅτι θέλει καταβάλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπικυρωθῇ ἡ ἀπόφασις, καθ' ἧς ὑπεβλήθη αἴτησις ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ συνάμα διὰ νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τῶν ἀποφάσεων περὶ ἀκινήτων κτημάτων, χρημάτων καὶ κινητῶν πραγμάτων, δέον νὰ προσαχθῇ εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα ἡ ἀπόδειξις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, καθόσον τὸ τμῆμα τοῦτο δὲν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ ἀπόφασις, καθ' ἧς ὑπεβλήθη αἴτησις ἀναιρέσεως, εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἀναιρέσεως ἢ οὐχί, ἢ ἂν παρῆλθεν ἢ οὐχὶ ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία, ἀλλὰ δέον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου· ἀλλ' ἐπειδή, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γινομένων ἀναιρέσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὰ τοπικὰ δικαστήρια καὶ ἐκεῖθεν ἀποστελλομένων εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, ὅταν αἱ αἰτήσεις αὗται γίνωσι παραδεκταὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἀπαιτεῖται πολὺς χρόνος ἵνα ὁ ἀναιρεσείων λάβῃ τὴν περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως ἀπόδειξιν καὶ προσαγάγῃ εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα· τὸ δὲ 25 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου διαγράφει, ὅτι χορηγεῖται τῷ ὀφειλέτῃ προθεσμία ἵνα προσαγάγῃ ἀπόδειξιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου περὶ τοῦ ὅτι ὑπέβαλεν ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν.

Διὰ ταῦτα τὸ εἰρημένον συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων αὐτῆς, ὁ παραδεχθεὶς τὰ τῆς ἀναιρέσεως δικόγραφα πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου γνωστοποιήσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ εἰς ἀκίνητα κτήματα, ἢ τὰ ἐκδικασθέντα χρήματα καὶ κινητὰ πράγματα ἐξασφαλισθῶσι κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον, δέον κατὰ τὸν νόμον, εἴτε ἤρξαντο αἱ ἐκτελεστικαὶ πράξεις, εἴτε παρῆλθεν ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία, νὰ χορηγηθῇ προθεσμία συμφώνως πρὸς τὸ ῥηθὲν ἄρθρον, ἵνα ἀποταθῇ ὁ ὀφειλέτης εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν καὶ προσαγάγῃ ἀπόδειξιν καὶ νὰ ἀνασταλῶσιν αἱ ἐκτελε-

στικαὶ πράξεις καὶ ὅτι ἐν τούτοις, ἐὰν τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν συνίσταται εἰς χρήματα καὶ πράγματα, δι' ἃ δὲν ἐχορηγήθησαν αἱ δέουσαι ἐξασφαλίσεις, ἐπεδόθη δὲ ἡ αἴτησις τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἐξησφαλίσθησαν μόνον τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ζημίαι, δέον νὰ μὴ παραχωρῆται προθεσμία καὶ νὰ ἐκτελῆται ἀμέσως ἡ ἀπόφασις.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ καὶ ἐκτελῶνται ὡς ἀνωτέρω τὰ δέοντα.

Τῇ 9 Ρεδζὲπ 1305, ἢ 9 Μαρτίου 1364.

Ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῶν ἐγγυήσεων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων ἐπὶ τῶν ἐφέσεων καὶ ἀναιρέσεων.

دوائر رسميه‌دن اقامه اولنه‌جق استيناف وتمييز دعوالرى تأمينات‌حقنده شورای دولتك مضبطه‌سيدر

(Δεβαήρι ρεσμιγεδ·ὲν ἱκαμὲ ὀλουναδζὰκ ἰστηνὰφ βὲ τεμγὴζ δὰβαλαρὴ τεεμγνατὴ χακκηντὰ σ·ουράη δ·εβλετὶν μαζπ·ατασή δ·ιρ).

Τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὸ παραπεμφθὲν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀνεγνώσθη ἐν τῷ νομοθετικῷ τμήματι εἰς ὃ παρεπέμφθη τῇ 1 Ρεπήουλαχὴρ 1296.

Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι, καθὼς ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, οἱ τελευταῖοι οὗτοι παρέχουσιν ἐγγυητὴν ἢ χρήματα ἀντὶ ἐγγυήσεως, οὕτω δέον καὶ ἀπὸ τῶν γραφείων νὰ παρέχωνται ἐξασφαλίσεις, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προκαταβάλληται ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου τὸ τέταρτον τοῦ τέλους τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τῶν πρωτοδίκων ἀγωγῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐξακολουθῇ λαμβανόμενον ὡς καὶ πρότερον ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι οἱ διοριζόμενοι διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδικαζομένων ἀγωγῶν τῶν δημοσίων γραφείων ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, δέον νὰ διορίζωνται ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου παντὸς ὑπουργείου καὶ παντὸς γραφείου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ὦσιν οὗτοι ὁραστήριοι, εὐθεῖς, πεπειραμένοι καὶ νομομαθεῖς, ὑπογραφομένων τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν χορηγουμένων πληρεξουσίων ἐγγράφων διὰ τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τῶν ὑπαλλήλων τούτων καὶ ὅτι, ἵνα μὴ συμβαίνωσιν ἀναβολαί, μολονότι ἀνεκοι-

νώθη εἰς τὰ δικαστήρια ἡ ἀπὸ 16 Σεββὰλ 1294 ἔκθεσις περὶ τοῦ τετάρτου τῶν τελῶν καὶ τῆς ἀμέσου προσκλήσεως τῶν πληρεξουσίων εἰς τὰ δικαστήρια, ὅπως οἱ πληρεξούσιοι, οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων, προσκαλῶνται ἀμέσως εἰς τὸ δικαστήριον, χωρὶς νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ σχετικὰ γραφεῖα καὶ νὰ παραπέμπηται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ γνωστοποιῆται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ γραφεῖα καὶ ἐκτελῶνται ἀναλόγως τὰ δέοντα· ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ διορισμοῦ πληρεξουσίων ἀποφάσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν τμημάτων, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὴν τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν διοικητῶν τῶν ἀνεξαρτήτως διοικουμένων διοικήσεων, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτοὺς αἱ δέουσαι διαταγαὶ καὶ νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θὰ χορηγῶνται αἱ ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων διὰ τὰς ἐφέσεις καὶ ἀναιρέσεις, ἀπαιτεῖται νὰ ἀποφανθῇ αὖθις τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν προηγουμένην ἔκθεσιν ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου εἰς τὰ δικαστήρια νὰ προσκαλῶνται ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων οἱ πληρεξούσιοι διὰ τὰς δίκας τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ τετάρτου τῶν τελῶν, ὅτι τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον δι' ἐπισημειωτικῆς διαταγῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ρηθείσης ἐκθέσεως καὶ δι' ὑψηλῶν διαταγῶν ἐγνωστοποίησεν εἰς τὰ τμήματα καὶ τὰς Νομαρχίας περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τῶν πληρεξουσίων καὶ ὅτι τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ δέον νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τμήματι, συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποφασισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θὰ χορηγῶνται αἱ ἐγγυήσεις ἐπὶ δικῶν τῶν δημοσίων γραφείων κατὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐφεσίμως καὶ κατ' ἀναίρεσιν· τὸ ζήτημα ἐτέθη ὑπὸ συνδιάσκεψιν.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἐκθέσεων ἀπεφασίσθη τὸ ζήτημα τῶν ἐγγυήσεων, ὁρισθέντος ὅτι διὰ τὰς ἐφέσεις καὶ ἀναιρέσεις τῶν δημοσίων γραφείων δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ χορηγῆται ἐγγυητής, ἢ νὰ παρακατατίθηται τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν καὶ νὰ ἐκπληροῦνται ἐξασφαλιστικαὶ πράξεις, καθόσον ὁ σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ἀντίδικος διὰ τὰ ἀποδειχθησόμενα δικαιώματά του καὶ τὰς ζημίας, ἃς ὑπέστη ἕνεκα τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐφεσείων καὶ ὁ ἀναιρεσείων ἡττηθῇ, ἐνῷ ἡ κυβέρνησις τυγχάνει ἀξιόχρεως δυναμένη νὰ ἐκτελῇ τὰς κατ' αὐτῆς ἐκδιδομένας ἀποφάσεις καὶ ὅτι εἰς μὲν τὰς ἐφέσεις καὶ ἀναιρέσεις τῶν

ἰδιωτῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως δέον νὰ παράσχωσιν οὗτοι ἐγγυήσεις ὡς καὶ πρότερον, εἰς δὲ τὰς τῆς κυβερνήσεως κατὰ τῶν ἰδιωτῶν νὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς κυβερνήσεως ἐξ ὀνόματος τοῦ λογιστηρίου καὶ τοῦ ταμείου τῶν ἐναγουσῶν Νομαρχιῶν ἔγγραφον ἐσφραγισμένον περὶ τῆς ἀνελλιποῦς πληρωμῆς τοῦ ἐπιδικασθησομένου ποσοῦ κατόπιν τῶν ἐφέσεων καὶ ἀναιρέσεων, ἃς ἤθελεν ὑποβάλῃ ἡ κυβέρνησις κατ' ἰδιωτῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἤδη ἐν τῇ συνδιασκέψει ἡμῶν ἐθεωρήθη ὡς ἐπαρκὴς πρὸς ἐξασφάλισιν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ τρόπου τούτου, ἀπεφασίσθη ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διαβιβασθῶσι διαταγαὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τοὺς προέδρους τῶν τμημάτων, τὰς Νομαρχίας, τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις καὶ ἀνακοινωθῶσι τὰ δέοντα εἰς τὰ δικαστήρια.

Τῇ 29 Ρεπ·ηουλαχὴρ 1296.

Βεζυρικὴ διαταγὴ
περὶ τοῦ τρόπου τῆς παροχῆς τῶν ἀνωτέρω ἐγγυήσεων.

تأمينات مخصوصهنك نه يولده وريلهجكنه دائر تذكره سنه

(Τεεμηνάτι μεπ·χουσενὶν νὲ γιολδὰ βηρηλεδζεγινὲ δ·αὴρ τεζκιρεῖ σαμηγέ).

Εἶχε προηγουμένως ἀνακοινωθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ὑπουργείων, τοὺς προέδρους καὶ τὰς Νομαρχίας ἡ ἀπὸ 25 Ρεπ·ηουλεββὲλ 1296 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίων ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, περὶ τῆς ἀμέσου εἰς τὰ δικαστήρια προσκλήσεως τῶν πληρεξουσίων τούτων καὶ τοῦ προκαταβλητέου τετάρτου τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν πρωτοδίκων δικῶν· πρὸς δὲ παρεπέμφθη εἰς τὸ εἰρημένον συμβούλιον τὸ ζήτημα τοῦ νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς παροχῆς τῶν ἐγγυήσεων τῶν δοθησομένων ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων ἐπὶ τῶν ἐφέσεων καὶ ἀναιρέσεων.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος, ἧς ἀντίγραφον ἀποστέλλεται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε, περὶ τῶν γενομένων συνδιασκέψεων, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῆς παροχῆς ἐγγυήσεων καὶ ἐξασφαλίσεων συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ ἀποδειχθησόμενα δικαιώματα τῶν ἀντιδίκων, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡττηθῇ ὁ ἐφεσείων ἢ ἀναιρεσείων καὶ αἱ ζημίαι ἃς θέλει ὑποστῇ οὗτος ὡς ἐκ τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως, τῆς δὲ κυβερνήσεως οὔσης ἀξιοχρέου, εἰς μὲν τὰς ἐφέσεις καὶ ἀναιρέσεις κατὰ

τῆς κυβερνήσεως δέον ὡς καὶ πρότερον οἱ ἰδιῶται νὰ χορηγῶσιν ἐγγυήσεις διὰ τὰς ἐφέσεις καὶ ἀναιρέσεις, εἰς δὲ τὰς τῆς κυβερνήσεως κατὰ τῶν ἰδιωτῶν νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐσφραγισμένον ἔγγραφον ἐξ ὀνόματος τῶν λογιστηρίων καὶ ταμείων τῶν ἐναγόντων τμημάτων, Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων περὶ τῆς ἀνελλιποῦς πληρωμῆς τοῦ ἐπιδικασθησομένου ποσοῦ· ἀνεκοινώθη καὶ συνεστήθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν δεόντων, ἑπομένως παρακαλεῖται καὶ τὸ ὑμέτερον Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δεούσας κοινοποιήσεις εἰς τὰ δικαστήρια.

Τῇ 6 Δζεμαζηλαχὴρ 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεως ὑπὸ τῶν λογιστηρίων ἀντὶ ἐγγυήσεως διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων αἰτουμένας κατασχέσεις.

دوائر حكومتدن طلب اولنان جحزلر ايچون كفالت مقابلنده محاسبه ومال صندغى نامنه سند ويرلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Δεβαήρι χουκιουμεττὲν ταλὲπ ὁλουνὰν χαζιζλὲρ ἡτσοὺν κεφαλὲτ μουκαπ·ιλιντὲ μουχασεπ·ὲ βὲ μὰλ σανδ·ηγὴ ναμινὰ σενὲτ βι·ρ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται μὲν νὰ χορηγῶνται ἐγγυήσεις συμφώνως πρὸς τὸν νόμον διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων αἰτουμένας κατασχέσεις, ἀλλὰ καθὼς διὰ τὰς ὑπὸ τῶν γραφείων τούτων ὑποβαλλομένας ἀναιρέσεις δίδοται ἀπόδειξις ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως, οὕτω καὶ διὰ τὰς ἐν ἀνάγκῃ γεννησομένας κατασχέσεις δέον νὰ ἐκδίδωται ἔγγραφον ὑπὸ τῶν λογιστηρίων ἀντὶ ἐγγυήσεως· τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ διέταξε τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Τῇ 23 Δζεμαζηλαχὴρ 1303, ἢ 18 Μαρτίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ κοινοποιήσεως τῶν περὶ ἀγωγῶν κακοδικίας ὑποβαλλομένων, ὑπομνημάτων διὰ τῶν συμβολαιογράφων.

اشتکا عن الحکام دعوالرینه دائر ویریلن مخطوطلرك مقاولات محرره‌سی
واسطه‌سیله تبلیغی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἰστικιὰ ἂν ἒλ χουκιὰμ δἀβαλαρηνὰ δ᾽αὴρ βηρηλὲν μουχτιρελερὶν μουκαβελὰτ μουχαριλερὴ βασιτασῆλε ταπ᾽ληγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ἀπό τινων μερῶν ἄν, ὑπαρχόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων τῶν παραπομπῶν, ἐπιτρέπηται νὰ κοινοποιῶνται διὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων τὰ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν νόμον δέον νὰ κοινοποιῶνται διὰ τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίας, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο, ὅτι ἐπειδή, ἀκυρωθέντος τοῦ συστήματος τῶν παραπομπῶν, τὸ καθῆκον τοῦτο ἀνετέθη εἰς τοὺς προέδρους, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ εἶναι ὅλως ἀκατάλληλον νὰ ἐπιδίδωνται αἱ περὶ κακοδικίας κατὰ τοῦ προέδρου αἰτήσεις καὶ τὰ περὶ ταύτης ὑπομνήματα εἰς αὐτὸν τὸν πρόεδρον, λαμβανομένου δὲ ὑπ᾽ ὄψιν ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν εἰσαγγελέων εἰς τὰς συζητήσεις περὶ κακοδικίας, ἡ δι᾽ αὐτῶν κοινοποίησις ἀντίκειται εἰς τὰς περὶ ἀμεροληψίας ἀρχάς, ἐπίσης δὲ ἂν καὶ αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ ἐπιδίδωνται εἰς τοὺς ἀρχιγραμματεῖς ὑποτίθεται, ὅτι δυνατὸν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προέδρων, εἰς οὓς ὑπάγονται· δέον τὸ καθῆκον τοῦτο ν᾽ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, οἱ ὁποῖοι ἀμερόληπτοι τυγχάνοντες κατὰ τὸν νόμον θεωροῦνται ὡς μέσον τῶν κοινοποιήσεων καὶ ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ὑπομνημάτων τούτων σκοπεῖται μόνον ἡ δι᾽ ἐπισήμων ἐγγράφων ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἀποποιοῦνται τὴν διεκπεραίωσιν ὑποθέσεως ὑποβληθείσης εἰς τὸ δικαστήριον, δέον οἱ συμβολαιογράφοι νὰ θεωρῶσι τὸ οὕτω ὑποβαλλόμενον ὑπόμνημα ὡς ἁπλῆν διαμαρτύρησιν καὶ προσέχοντες νὰ μὴ ἐμπεριέχωνται ἐν αὐτῷ φράσεις προσβλητικαὶ κατὰ τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀξιοπρεπείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ δέχωνται τὰ ἐν εἴδει ἀναφορᾶς ὑποβαλλόμενα ὑπομνήματα καὶ κοινοποιῶσιν αὐτὰ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ καθ᾽ οὗ ἡ κακοδικία δικαστηρίου.

Ἐφ᾽ ᾧ ἀπεστάλησαν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ᾧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ, καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐκτελῶνται τὰ ἀνωτέρω.

Τῇ 11 Ἰουνίου 1304.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν δικηγόρων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

محاكم نظاميه دعوى وكيلرى حقنده نظامنامه و اجرت تعرفه سى

(Μεχακίμι νιζαμιγὲ δ'ἀβὰ βεκηλερὴ χακκηντὰ νιζαμναμὲ βὲ οὐδζρὲτ ταριφασή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῶν ὅρων τῆς κατατάξεως καὶ παραδοχῆς τῶν δικηγόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐξαιρουμένων τῶν μὴ βουλομένων νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν αὐτοπροσώπως καὶ τῶν πληρεξουσίων, οὓς ἐκ τῶν οἰκείων, συγγενῶν καὶ συνενδιαφερομένων εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἤθελον οὗτοι διορίσῃ, ἀπαγορεύεται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων οἱ μὴ λαβόντες ἐπίσημον ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ ἐξασκοῦντες τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσι α' νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν καὶ ἀφοῦ ἐκπαιδευθῶσιν ἐπιστημονικῶς καὶ ἐξεταζόμενοι λάβωσι δίπλωμα, ἢ σπουδάσωσι τὴν νομικὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀποδεικνύοντες ἐνώπιον τῆς νομικῆς σχολῆς τὰς γνώσεις αὐτῶν, ἐπικυρώσωσι τὸ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν δίπλωμα ἢ πιστοποιητικόν· β' νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν εἴκοσιν ἑνὸς ἐτῶν· γ' νὰ μὴ ὦσιν ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως· δ' νὰ μὴ κατεδικάσθησαν καὶ ἐτιμωρήθησαν δι' ἀτιμωτικῶν καὶ ἐκφοβιστικῶν ποινῶν καὶ ε' νὰ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν ἐμπόρων καὶ κολυβιστῶν τῶν κηρυχθέντων ἐπισήμως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἢ νομίμως νὰ ἀποκατεστάθησαν μετὰ τὴν πτώχευσιν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἔχοντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγραφομένας γνώσεις καὶ τὰ προσόντα καὶ βουλόμενοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς

τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐν τῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐδρεύουσαν ἐπιτροπὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς βιογραφίας, τῆς προελεύσεως καὶ ὑπηρεσίας αὐτῶν, νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον καὶ νὰ λάβωσι, συμφώνως πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ κανόνα, ἄδειαν ἐσφραγισμένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἠριθμημένην.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἅπαξ μόνον λαμβάνεται διὰ μέσου τῆς ἐπιτροπῆς τέλος πέντε χρυσῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν ἀπὸ παντὸς πιστοποιητικοῦ διδομένου εἰς τοὺς καταταχθέντας εἰς τὴν δικηγορικὴν τάξιν, εἴτε προερχομένων ἐκ τῆς νομικῆς σχολῆς, εἴτε ἀποδειξάντων τὰς γνώσεις αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τὸ διδασκόμενον ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ. Τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κεφάλαιον, δι' οὗ θὰ πληρώνωνται τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δαπανώμενα διὰ τὰς ὑποθέσεις ταύτας τῶν δικηγόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ κάτοχοι ἀδείας δικηγόροι κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Μαρτίου ἑκάστου ἔτους θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἀνανεῶσι τὰς ἐγγραφὰς αὐτῶν καὶ ἐπικυρῶσιν αὐτὰς διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ Γ' κεφαλαίῳ· πρὸς τοῦτο δὲ θέλουσι καταβάλῃ μόνον τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ πληρεξούσιοι, οὓς οἱ διάδικοι διορίζουσιν ἐκ τῶν συγγενῶν, οἰκείων καὶ συνεταίρων των, ὀφείλουσι νὰ ἀποδείξωσι τὸ δικαίωμα αὐτῶν τῆς ἐξασκήσεως τῆς πληρεξουσιότητος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἐπέμφθη ἡ ὑπόθεσις διὰ προσαγωγῆς ἀποδείξεως ἢ ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων τὴν πρὸς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν συγγένειαν, σχέσιν καὶ τὸ εἰς τὴν δίκην ἐνδιαφέρον αὐτῶν ἢ τὸν συνεταιρισμόν των. Δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο ἀπόδειξις καὶ ἔγγραφα, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐναγόμενος παραδεχθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὴν πρὸς τὸν κύριον τῆς δίκης σχέσιν καὶ συγγένειαν τῶν πληρεξουσίων καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ συνεταιρισμὸν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἢ ἂν ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δικηγόρων καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐθύνης αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Πᾶς δικηγόρος κάτοχος ἀδείας ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ καὶ παραδώσῃ ἐν πρωτοτύπῳ τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφόν του πρὸ τῆς διαδικασίας εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ θὰ παραπέμπηται ἡ δίκη, ἂν ἡ πληρεξουσιότης αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δίκης, ἣν ἀνεδέχθη, εἶναι εἰδική· ἂν δὲ ἡ πληρεξουσιότης του εἶναι γενική, προσάγει ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ πληρεξουσίου του.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Πᾶσαι αἱ πράξεις, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἐκτελέσῃ ἄνευ πληρεξουσιότητος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὁ εἰς δίκην τινὰ διοριζόμενος πληρεξούσιος γενικὸν ἢ εἰδικὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον, ἢ χωρὶς ὁ ἐντολεὺς αὐτοῦ πρὸ τῆς διαδικασίας νὰ διορίσῃ αὐτὸν πληρεξούσιον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι, αἱ δὲ ἀποδεδειγμέναι ζημίαι καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα, τῇ αἰτήσει τοῦ ζημιωθέντος, ἐπιβαρύνουσι τὸν πληρεξούσιον ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται πρόστιμον μιᾶς μέχρι τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας. Ἐὰν δὲ ὁ πληρεξούσιος τυγχάνῃ ἐκ τῶν κατατεταγμένων εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ προστίμου, τιμωρεῖται ἐπίσης διὰ προσωρινῆς παύσεως ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρι ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ δικηγορεῖν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τῶν ἐντολέων αὐτῶν οἱ πληρεξούσιοι, δέον νὰ περιέχωσι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, τὴν οὐσίαν τῆς ἀγωγῆς δι' ἣν εἰσὶ πληρεξούσιοι καὶ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον· συνάμα δέ, ἂν ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ διορίσωσι καὶ ἄλλον πληρεξούσιον, ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ διασαφήσωσι καὶ τοῦτο.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ὁ πληρεξούσιος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ἀντικείμενόν τι

ἐκ τῶν ρητῶς ἀπαγορευομένων διὰ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, καὶ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐντολῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις τοὺς διαγεγραμμένους ἐν τῷ περὶ ἐντολῆς βιβλίῳ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος καὶ ἐκ τῶν κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς τὴν πληρεξουσιότητα παρομαρτουσῶν πράξεων, οἷα ἡ παραδοχὴ ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὴν δίκην, κυρίως τε καὶ δευτερευόντως.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ δικηγόροι δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου νόμιμα δικαιώματα, οἷα ἡ ἀναψηλάφησις, ἀνακοπή, ἔφεσις καὶ ἀναίρεσις, νὰ ὑποβάλλωσιν ἔφεσιν, ἀναίρεσιν, ἀναψηλάφησιν καὶ ἀγωγὴν κακοδικίας κατὰ τῆς ὁλομελείας δικαστηρίου τινός, ἢ καθ' ἑνὸς μέλους αὐτῆς, νὰ λαμβάνωσι καὶ δίδωσι χρήματα καὶ νὰ διορίζωσι διαιτητάς, ἂν ρητῶς διὰ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου δὲν χορηγῶνται εἰς αὐτοὺς τοιαῦτα δικαιώματα.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Πᾶς δικηγόρος κατὰ τὴν λῆξιν τῆς πληρεξουσιότητός του ὀφείλει νὰ δώσῃ λογαριασμὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐντολέως του ὡς ἐκ τῆς δίκης, ἣν ἀνεδέχθη καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ παραδώσῃ τὰ χρήματα, ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους, οὓς ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐντολέως του, ἢ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ὁ πληρεξούσιος ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ζημίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων, ἕνεκα τῆς ἀμελείας, ῥαθυμίας καὶ ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἢ ἕνεκα τῆς ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς καὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων καὶ ἐγγράφων, ἅτινα ὀφείλει νὰ παραδώσῃ κατόπιν ἀγωγῆς τοῦ ζημιωθέντος ἐντολέως· συνάμα δὲ καταβάλλει πρόστιμον μιᾶς ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι τριῶν. Ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς τυγχάνῃ ἐκ τῶν καταταχθέντων εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ἀπόλλυσι προσωρινῶς τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Δύναταί τις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐντολέως τὰ κατὰ τὸν

νόμον παραδεκτὰ ἔξοδα τῆς δίκης, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ὡς πληρεξούσιος, καὶ μέχρι τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν νὰ ἐπίσχῃ τὰ χρήματα καὶ ἔγγραφα, ἅτινα εὑρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ 12ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Τὰ δικαιώματα τῆς ἐντολῆς, ἣν δικηγόρος τις ἔλαβεν ἀποσβέννυνται, ὑπάρχοντος λόγου τινὸς τῶν διαγεγραμμένων ἐν τῷ περὶ ἐντολῆς βιβλίῳ, ἐὰν δὲ εἶναι ἐκ τῶν κατόχων ἀδείας, καὶ παυθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἕνεκα τῶν ἐν τῷ 17ῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένων περιπτώσεων, ἡ ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ἀδείας πλέον τῶν τριῶν μηνῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἐὰν αἱ ἀναβολαὶ αἱ συμβᾶσαι ἕνεκα παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου ἄνευ νομίμου λόγου προκαλέσωσι τὴν λῆξιν προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας νομίμως διεξάγεται κατὰ τὸν νόμον δικαίωμά τι τῆς δίκης, ὁ ἄνευ αἰτίας παραιτηθεὶς πληρεξούσιος καταδικάζεται κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν προξενηθέντων εἰς τὸν ἐντολέα του.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Οἱ δικηγόροι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συζήτησιν τῆς δίκης προβῶσιν εἰς λόγους καὶ πράξεις, εἴτε προφορικῶς εἴτε ἐγγράφως προσβλητικοὺς κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τιμῆς τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς κυβερνήσεως, θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ ἀντίγραφα, ἅτινα ἐν ἀνάγκῃ ἐκδίδει καὶ παραδίδει ὑπογεγραμμένα ὁ κάτοχος ἀδείας δικηγόρος ἐκ τῶν εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὑρισκομένων πρωτοτύπων ἐγγράφων καὶ τίτλων, δέον νὰ ὦσιν ἴσα καὶ ἀπαράλλακτα πρὸς τὰ πρωτότυπα· ἡ διαφορὰ τῶν τοιούτων ἐγγράφων πρὸς τὰ πρωτότυπα συνεπάγεται εὐθύνην τοῦ δράστου.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ καταταχθέντες εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων θέλουσι φυ-

λάττῃ ἀπαράλλακτα τὰ σχέδια τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα συντάσσουσι περὶ τῶν δικῶν ἃς ἀνέλαβον ἐπιτροπικῶς καὶ κρατῇ βιβλίον τῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐντολέων των λογαριασμόν, οὗτινος ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων ἐπικυροῦται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ γραφείου τῶν δικῶν (δ·εᾶβὴ καλεμὴ) ἢ ὑπὸ προέδρου τινός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ ὁρισμοῦ καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμοιβῶν τῶν δικηγόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Οἱ κάτοχοι ἀδείας δικηγόροι θέλουσιν εἰσπράττῃ τὴν ἀμοιβὴν ἣν θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τῶν ἐντολέων των διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἀντιπροσώπευσιν, συμφώνως πρὸς τὴν συναπτομένην ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατίμησιν, ὅταν αὕτη δὲν στηρίζηται εἰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ κύριος ἀγωγῆς τινος ἀποδεικνύων αὐτὴν μετὰ τὴν διαδικασίαν δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοῦ καταδικαζομένου τὴν συμφώνως πρὸς τὴν διατίμησιν ἀπαιτουμένην ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου, ὃν διώρισε διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς ἐκείνης. Ἐπίσης δικαιοῦται καὶ ὁ πληρεξούσιος νὰ ἀπαντήσῃ καὶ εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ καταδικαζομένου τὴν ἀμοιβὴν ταύτην.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ὁ συνεπείᾳ τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ συμβιβαστικῶς διεξαγαγὼν δίκην τινὰ δικηγόρος, ἢ ὁ ἐκτελέσας πράξεις ἀναγομένας εἰς τὴν ἰδιότητα διαιτητοῦ, δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ, ἂν μὲν ἡ δίκη ἐκείνη διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, τὴν ἐν τῇ διατιμήσει ὁριζομένην ἀμοιβὴν πρωτοδικείου, ἐὰν δὲ ἡ δίκη διεξήχθη εἰς ἐφετεῖον ἢ εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, τὴν ἐν τῇ διατιμήσει ὁριζομένην ἀμοιβὴν διὰ τὰς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων δίκας· ἐπίσης ἐὰν δίκη τις, ἥτις κατὰ τὸν νόμον δέον ν' ἀποφασισθῇ πρωτοβαθμίως τῇ συναινέσει τῶν διαδίκων, δικασθῇ τελεσιδίκως ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ὁ δικηγόρος δικαιοῦται

νὰ λάβῃ τὴν διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου γενομένας πράξεις ὡρισμένην ἀμοιβήν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὁ ἐντολεὺς ὁ παύων τὸν δικηγόρον αὐτοῦ, ἢ ὁ λαμβάνων ὀπίσω τὰ εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὑρισκόμενα ἔγγραφα, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν νόμιμον ἀμοιβὴν τὴν ληφθησομένην διὰ τὰς γενομένας πράξεις τοῦ δικηγόρου, ἢ διὰ τὰ ἔγγραφα ἅτινα συνέταξε καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδά του τὰ γενόμενα δι' αἰτίας νομίμως παραδεκτάς. Ἐὰν δὲ ἡ παῦσις τοῦ πληρεξουσίου συμβῇ πρὸ τῆς διαδικασίας καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν κλήτευσιν τῶν διαδίκων πρὸς ἐκδίκασιν, ὁ πληρεξούσιος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀμοιβῆς, ἣν δέον νὰ λάβῃ κατὰ τὴν διατίμησιν διὰ μόνην τὴν συζήτησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Οἱ δικηγόροι δέον νὰ καταχωρῶσιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν συνταγόμενα ἔγγραφα τὸ εἶδος τῆς διατιμήσεως, εἰς ὃ ἀνάγεται τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι διὰ τὰς δίκας, ἃς ἀνέλαβον, θέλει δὲ ἐπίσης σημειοῦσθαι τὸ εἶδος τοῦτο εἰς πᾶν κονδύλιον τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου, ὃν θὰ συντάξωσι συμφώνως πρὸς τὸ 26 ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ δικηγόροι δικαιοῦνται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ἀμοιβῆς αὐτῶν, νὰ εἰσπράττωσιν ἀπὸ τῶν ἐντολέων των τὰ νομίμως γενόμενα καὶ ἀποδεδειγμένα ἔξοδά των· ἐπίσης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν, δι' ἃς ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολήν των, ἀποβῇ ἐναντίον τῶν ἐντολέων των, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι καὶ εἰσπράξωσι τὴν κατὰ τὴν διατίμησιν ἀπαιτουμένην ἀμοιβήν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἐντολέως, ὁ ἀπαιτῶν τὴν νόμιμον ἀμοιβήν του δικηγόρος ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν ᾧ ἐδικάσθη ἡ ἀγωγή, αἴτησιν, λεπτομερῆ κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τὰ ὑποστηρίζοντα αὐτὴν καὶ ἀφοῦ ἡ ζητουμένη ἀμοιβὴ ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ γίνῃ παραδεκτή, γράφεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως δι' ἀριθμῶν

καὶ ὁλογράφως τὸ ἄθροισμα αὐτῆς καὶ ἀφοῦ σημειωθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς καὶ τεθῇ χρονολογία, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου, μεθ' ὃ ἡ ἐπιδικασθεῖσα ἀμοιβὴ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων συνταχθέντα ἔγγραφα καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων καὶ τίτλων, τὰ ὁποῖα δίδουσι, δὲν γίνονται παραδεκτὰ ὑπ' οὐδενὸς δικαστηρίου, ἂν μὴ ὦσι γεγραμμένα ἐπὶ σεσημασμένου χάρτου.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἡ κατὰ τὴν διατίμησινεἰ σπραττομένη ἀμοιβὴ πληρώνεται, ὑπολογιζομένου πρὸς εἴκοσι γρόσια τοῦ ἀργυροῦ μεδζηδιέ.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης οἱ δικηγόροι νὰ λαμβάνωσιν ἀμοιβὴν ἀπὸ τῶν ἐντολέων των δυνάμει ἰδιαιτέρας συμφωνίας· ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ συμφωνουμένη ἀμοιβὴ ἐπὶ δίκης μέχρι πέντε χιλιάδων γροσίων νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐν τῇ διατιμήσει ὁριζόμενον ποσόν, διὰ δὲ τὰς δίκας τὰς ἀνωτέρας τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἡ ποσότης τῆς συμφωνηθησομένης ἀμοιβῆς νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ κατ' εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τὸ πολὺ τὸ ἐπίδικον ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς συστάσεως δικηγορικοῦ συλλόγου.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Συστηθήσεται διαρκὴς σύλλογος ἵνα διεξαγάγῃ τὰς ὑποθέσεις τῶν δικηγόρων καὶ χρησιμεύῃ ὡς μέσον τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐνεργουμένων ἐπισήμων κοινοποιήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ὁ σύλλογος οὗτος σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου καὶ τεσσάρων μελῶν, οἵτινες ἐκλεχθήσονται τῇ πλειο-

ψηφίᾳ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατοικούντων δικηγόρων τῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν νὰ δικηγορῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν εἶναι διετής, διὰ νὰ ἀντικαθίστανται δὲ κατ' ἔτος τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐκλέγωνται ἕτεροι, διὰ τὰ δύο μέλη ἅτινα θὰ ἀποσυρθῶσι κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου ἔτους, ἐνεργεῖται κλήρωσις, διὰ δὲ τὰ ἄλλα ἔτη, ἀποσυρομένων τῶν παλαιῶν, ἐκλέγονται ἄλλα μέλη ἀντ' αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν λῆξιν δύο ἐτῶν λήγει ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν προέδρων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου τὰ ἀποσυρόμενα μέλη κατὰ τὸν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενον τρόπον, ἂν δὲν παρέλθῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἓν ἔτος· ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ ἐπανειλημμένη ἐκλογὴ τῶν προέδρων. Καὶ κατὰ πρῶτον ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογὴ τῶν προέδρων, κατόπιν δὲ διὰ μιᾶς ἡ τῶν μελῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου γνωστοποιεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ὑπομνήματος τὴν ἑαυτοῦ, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν ἐκλογήν.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Εἰς τὸν σύλλογον δοθήσεται κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης φυλαττομένου καταλόγου τῶν δικηγόρων ἵνα χρησιμεύῃ ὡς βάσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν. Ἐπίσης θὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν σύλλογον τὰ ὀνόματα τῶν δικηγόρων τὰ ἐγγραφόμενα ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ καὶ τῶν ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὁλομελείας τοῦ συλλόγου ἐκλέγεται κατὰ πλειοψηφίαν ἐξ αὐτῶν εἷς γραμματεὺς καὶ εἷς ταμίας.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Δὲν ἄρχονται αἱ συνδιασκέψεις ἂν μὴ ὦσι παρόντες ἐν τῷ διαρκεῖ συλλόγῳ ὁ πρόεδρος καὶ τρία μέλη· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας θεωρεῖται ὑπερισχύουσα ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς συντάσσεται ὁ πρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ συλλόγου συνίστανται α' εἰς τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ληφθησομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν δικηγόρων· β' εἰς τὴν δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον ὑποβολὴν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐξ ὀνόματος τῶν δικηγόρων· γ' εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ δικηγόρων εἰδικοῦ νόμου· δ' εἰς τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν τῶν διενέξεων τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν δικηγόρων περὶ τῆς τάξεως καὶ τῶν προσόντων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός· ε' εἰς τὴν παροχὴν διασαφήσεων ἐπὶ τῶν ἀναφυομένων δυσχερειῶν καὶ διαφωνιῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῶν δικηγόρων διατιμήσεως· ς' εἰς τὴν ἀμισθὶ ἐξέτασιν τῶν δικῶν τῶν πτωχῶν διαδίκων τῶν ἀποτεινομένων εἰς τὸν σύλλογον, τὴν ὑπόδειξιν καὶ διευκόλυνσιν τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένων πράξεων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' ἄλλον τρόπον ἀπαιτουμένης βοηθείας· ζ' εἰς τὴν ὑποβολὴν καταλόγου κατ' ἔτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν βουλομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἡ διευκόλυνσις καὶ ἐξέτασις τῶν ὑποθέσεων τῶν πτωχῶν τῶν ἐχόντων δίκας ἀνατίθεται διὰ τοῦ συλλόγου εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν καταλλήλων δικηγόρων,

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Αἱ πράξεις αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τοῦ συλλόγου κατὰ τῶν παρανομούντων δικηγόρων, συνίστανται α' εἰς τὴν ὑπόμνησιν τοῦ καθήκοντος, β' εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσῃ μόνον περὶ ἐπιπλήξεως καὶ μομφῆς, γ' εἰς τὴν ἐπίπληξιν τοῦ ἀξιομέμπτου δικηγόρου ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐνώπιον τοῦ συλλόγου καὶ δ' εἰς μὴ παραδοχὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ θέσει τοῦ συλλόγου.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον

Ἐὰν ὁ σύλλογος παρατηρήσῃ ὅτι τὰ κατὰ δικηγόρου τινὸς

παράπονα εἰσὶ σπουδαῖα καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνεπάγωνται τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἄρσιν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν, συντάσσει ἔκθεσιν περιέχουσαν τὴν αἰτίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ τὸν χρόνον τῆς παύσεως καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Προσωρινὰ ἄρθρα

Οἱ ἐξασκήσαντες τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ μαθηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς, οἱ καταταχθέντες εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, πρὶν ἢ περατώσωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν, ἂν δὲν ὑποστῶσιν ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐδρευούσης ἐν τῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δὲν δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ἄδειαν. Οἱ ἐξετασθησόμενοι δικηγόροι δέον ἀφεύκτως νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, καί, ἂν δὲν δύνανται νὰ συντάξωσι τουρκιστί, νὰ ἔχωσι τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκθέσωσιν ἐγγράφως τὰς ἰδέας αὐτῶν εἰς ἄλλην τινὰ γλῶσσαν, ἡ δὲ ἐξέτασις γίνεται ἐπὶ τῶν νόμων τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς δικονομίας.

Οἱ ἀποτεινόμενοι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅπως ἐξετασθῶσιν, ἀφοῦ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν κατὰ τὸ 3ον καὶ 5ον ἄρθρον καὶ λάβωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνανεῶσι κατ' ἔτος τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν καὶ νὰ προσάγωσι πρὸ τῆς ἐξετάσεως πιστοποιητικὸν θεωρούμενον παρὰ τοῦ Κράτους ἀξιόπιστον, δι' οὗ νὰ ἀποδεικνύηται ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ διαγραφομένης καταστάσεως.

Οἱ ἐξετασθέντες ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν κατατάσσονται εἰς τρεῖς τάξεις· καὶ διὰ μὲν τὰς ἀδείας τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὴν πρώτην τάξιν, λαμβάνονται ἅπαξ μόνον δικαίωμα πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν, διὰ τὰς τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὴν δευτέραν τάξιν, τεσσάρων καὶ διὰ τὰς εἰς τὴν τρίτην τάξιν, τριῶν· διὰ δὲ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν λαμβάνεται μόνον ἡ ἀξία τοῦ χάρτου κατὰ τὸ 5ον ἄρθρον.

Οἱ τῆς πρώτης τάξεως δικηγόροι δικηγοροῦσιν ἀνεξαιρέτως ἐνώπιον παντὸς βαθμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, δηλαδὴ ἐνώπιον τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, οἱ δὲ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων. Ἀλλ' οἱ καταταχθέντες εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην τάξιν

καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἐπιθυμοῦντες νὰ προβιβασθῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν, ἀποτείνονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐξετάζονται ἐκ νέου.

Οἱ πρόεδροι τοῦ διαρκοῦς συλλόγου καὶ τὰ δύο μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν δικαστηρίων τῆς πρώτης τάξεως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο μέλη, ἐκ τῶν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως.

Οἱ χρηματίσαντες ὡς πρόεδροι εἰς πρωτοδικεῖον καὶ μέλη ἐφετείου ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν ἢ τὴν παῦσιν αὐτῶν θέλοντες νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, κατατάσσονται εἰς τὴν πρώτην τάξιν, ὄντες ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐξετάσεως.

Μετὰ τὴν χρονολογίαν ἐν ᾗ κατὰ πρώτην φορὰν ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς νομικῆς σχολῆς μαθηταὶ ἐξετασθέντες καὶ λαβόντες δίπλωμα, δὲν ἐνεργοῦνται πλέον ἐξετάσεις ἐν τῇ ἐπιτροπῇ· διὰ νὰ καταταχθῇ δέ τις εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων δέον νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν ρηθεῖσαν σχολήν, ἢ νὰ ἐξετασθῇ ἐν αὐτῇ εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς καὶ ἀποδείξῃ τὰς γνώσεις του.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περιορίζονται μόνον εἰς τοὺς ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐξασκοῦντας τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Καὶ τοῦ ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἀναφερομένου διαρκοῦς συλλόγου συνταχθήσεται σχέδιον κανονισμοῦ ὑποβληθησόμενον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἐπικύρωσιν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθύνσεως τῶν συνδρομῶν, ἃς θὰ δίδωσιν οἱ καταταγησόμενοι εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων καὶ τῆς τῶν λοιπῶν τοιούτων κεφαλαίων.

Διατίμησις τῆς ἀμοιβῆς ἣν λαμβάνουσιν
ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δίκας οἱ κάτοχοι ἀδείας δικηγόροι.

Ἀμοιβὴ σχετικὴ πρὸς τὰς δίκας
τὰς συζητουμένας ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων.

ΕΙΔΟΣ 1ον.

Διὰ γνωμοδότησιν διδομένην ὑπὸ δικηγόρου ἔχοντος ἄδειαν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀποτεινομένου διαδίκου Γρ. 50.

ΕΙΔΟΣ 2ον.

Δι' αἴτησιν ὑποβαλλομένην εἰς πρωτοδικεῖον περὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης κατὰ πρῶτον ἢ ἐν ἀπαντήσει, καὶ διὰ προτάσεις περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλομένων λόγων καὶ ἐνστάσεων καὶ μὴ ὑπερβαινούσας τὰς 150 λέξεις γρ. 30 προστιθεμένων 5 γροσίων διὰ πᾶν πλεόνασμα ἑκατὸν λέξεων.

ΕΙΔΟΣ 3ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων, οἷα διαμαρτύρησις, κατασχετήριον καὶ πληρέξούσιον, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ δικαστήριον ἢ εἰς ὑπαλλήλους διοριζομένους ὑπὸ δικαστηρίου ὡς π. χ. εἰς εἰσηγητὰς Γρ. 20.

ΕΙΔΟΣ 4ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ἀνακοπῆς κατ' ἀποφάσεων Γρ. 25.

ΕΙΔΟΣ 5ον.

Διὰ πᾶσαν συζήτησιν γενησομένην ἐπὶ δικῶν δικαζομένων τελεσιδίκως ἐνώπιον πρωτοδικείου. Γρ. 30, διὰ δὲ τὴν συζήτησιν ἐφεσίμων ἀγωγῶν Γρ. 50.

ΕΙΔΟΣ 6ον.

Διὰ κατεπειγούσας ἀγωγάς, οἷα ἡ κατάσχεσις καὶ διὰ πᾶσαν συζήτησιν γινομένην ἐπ' ἀναφορᾷ καὶ διὰ τὰς ἐρήμην δικαζομένας ἀγωγάς, τὸ ἥμισυ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ 5ῳ εἴδει.

ΕΙΔΟΣ 7ον.

Διὰ τὴν παράστασιν τοῦ δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ δικαστη-

ρίου πρὸς ἀποστολὴν κλήσεως καὶ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ πρὸς παράδοσιν ἐγγυητηρίου, ἢ πληρωμὴν προστίμου παραδοτέου πρὸ τῆς συζητήσεως Γρ. 15.

ΕΙΔΟΣ 8ον.

Διὰ πᾶσαν δίωρον αὐτοπρόσωπον παράστασιν τοῦ δικηγόρου πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεων, οἷαι αἱ ἔρευναι καὶ ἐξετάσεις, ἀκρόασις μαρτύρων καὶ καταγραφὴ πραγμάτων Γρ. 20, πληρωνομένων ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συζήτησιν τῆς ἐν τῷ 5ῳ εἴδει διαγραφομένης ἀμοιβῆς.

ΕΙΔΟΣ 9ον.

Διὰ τὰ ἀντίγραφα ἐγγράφων καὶ τίτλων ἅτινα ἐν ἀνάγκῃ δίδουσιν οἱ δικηγόροι πληρώνεται τὸ τρίτον τοῦ δικαιώματος τοῦ ὁριζομένου εἰς τὸ 2ον εἶδος.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀμοιβῶν ἐπὶ δικῶν δικαζομένων ἐνώπιον τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

ΕΙΔΟΣ 10ον.

Δι' αἰτήσεις ἐφέσεων, ἀναιρέσεων καὶ ἀναψηλαφήσεων καὶ διὰ προτάσεις συνταχθησομένας κατὰ πρῶτον ἢ ἐν ἀπαντήσει περὶ ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεις Γρ. 50, προστιθεμένων διὰ πᾶν περίσσευμα ἓξ ἑκατὸν λέξεων ἀνὰ δέκα γροσίων.

ΕΙΔΟΣ 11ον.

Διὰ πᾶσαν συζήτησιν γινομένην ἐνώπιον ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Γρ. 60, πληρωνομένου μόνον τοῦ τρίτου τοῦ ποσοῦ τούτου, ἂν ἡ ἀπόφασις ᾖ καταδικαστική.

ΕΙΔΟΣ 12ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ἀνακοπῆς ἐπὶ ἀγωγῶν δικαζομένων ἐνώπιον ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ τὴν πρόκλησιν ἐκτελέσεως κλήσεως καὶ προσαγωγῆς πληρώνεται ἀμοιβὴ ἀναλόγως πρὸς τὸ ποσὸν τὸ ὁριζόμενον διὰ τὰς πράξεις ταύτας διὰ τοῦ 5ου καὶ 7ου εἴδους.

Εἰδικὸν ἄρθρον.

Τῆς διατιμήσεως ταύτης οὔσης προσωρινῆς ἐπιτρέπεται ἐν ἀνάγκῃ ἡ τροποποίησις αὐτῆς.

Τῇ 16 Ζηλχιτατσὲ 1292.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ δικηγόρων νόμου καὶ εἰς τὰς Νομαρχίας.

دعوى وكالتى نظامنك ولايله دخى اجراسنه دائر تحريرات عدليه

(Δ'ἀβὰ βεκιαλετὴ νιζαμινὶν βιλαγιαττὰ δ'αχὴ ἰδζρασινὰ δ'ανὴρ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Ὑπεβλήθη ἡμῖν ὑπό τινων μερῶν ὅτι τινὲς τῶν δικηγόρων δὲν ἔχουσι τὰ πλεῖστα τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένων προσόντων, ὅτι αἱ ἀσχημίαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοίκους ζημιοῦσι καὶ τὰ δικαστήρια ἐνοχλοῦσι καὶ ἀπασχολοῦσι καὶ ὅτι ἡ ὑπαγωγὴ αὐτῶν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ νόμου θέλει ἐπενέγκῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Ἐψηφίσθη μὲν προηγουμένως νόμος καθορίζων τοὺς ὅρους τῆς παραδοχῆς τῶν βουλομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ καθιερῶν τὸ σύστημα τοῦ νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων των ἐπὶ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ὑποθέσεων, ἀλλ' ἐπειδὴ τότε οἱ δικηγόροι ἦσαν ὀλίγοι, ὁ νόμος οὗτος εἶχε περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ὑφίστανται τὴν σήμερον οἱ λόγοι τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης, ἐπιβάλλεται δὲ ἤδη ἡ ἄρσις τῶν ζημιῶν τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ δικηγόρου ὑπὸ παντὸς τοῦ βουλομένου, διὰ τῆς γενικεύσεως τοῦ νόμου τούτου, προεκλήθη καὶ ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐν ταῖς Νομαρχίαις.

Ἐφ' ᾧ ἐνεκρίθη νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμος καὶ παρ' ὑμῖν καὶ συστηθῇ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν καταλλήλων διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὑποθέσεων, ἃς θὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἔχοντες τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ ρηθέντος νόμου ὁριζόμενα προσόντα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ οἱ ζητοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ἵνα προβῇ εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν καὶ ἵνα διαβιβασθῶσι δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀποδεικνυόντων τὸ πρὸς τὸ δικηγορεῖν δικαίωμα αὐτῶν, ὅπως συμφώνως πρὸς τὸ καθιερωθὲν σύστημα ἀποσταλῶσι τὰ πιστοποιητικὰ αὐτῶν.

Τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων δέον νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς τὰς

λοιπὰς Νομαρχίας καὶ τοὺς προέδρους τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐξετελέσθησαν τὰ εἰκότα.

Τῇ 7 Ρεδζὲπ 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων παραδοχῆς εἰς τὸ δικηγορεῖν τῶν μὴ καταβαλλόντων τὸ τέλος τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς νομικῆς σχολῆς συνδρομὴν δικηγόρων τῶν ἐπαρχιῶν.

طشرلرده بولنان دعاوی وکیللرندن تجدید قید خرجیله مکتب حقوق
اعاناتی ویرمیانلرك اجرای وکالت ایچون محاکمدن قبول
ایدلملری حقنده تحریرات عدلیه

(Ταστραλαρδὰ π'ουλουνὰν δ'εἀθῆ βεκκτηλλεριντὲν τεδζδ'ήδ'ι κὰηδ' χαρδζῆλε μεκτέπ'ι χουκουκ ἡανατινὴ βτημεγιενλερὶν ἰδζράη βεκιαλὲτ ἡτσοὺν μεχακιμδ'ὲν καπ'ουλ ἡδ'ιλμεμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Ἐπειδὴ δὲν ἐπληρώθησαν πολλὰ ποσὰ ἐκ τῶν τελῶν τῆς κατ' ἔτος ἐγγραφῆς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐπιτετραμμένων νὰ δικηγορῶσι καὶ ἐκ τῶν συνδρομῶν, ἃς ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν ὑπὲρ τῆς νομικῆς σχολῆς, τὸ νὰ μὴ γίνηται δὲ παραδεκτὴ ἡ πληρεξουσιότης τῶν μὴ προσαγόντων ἀπόδειξιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ρηθέντος τέλους καὶ τῆς συνδρομῆς θέλει συντελέσῃ εἰς τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν προσόδων τούτων· ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν, ὅτι δέον νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο κατὰ τῶν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ἀποσταλῇ ἐνταῦθα τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ τῶν ρηθέντων τελῶν καὶ συνδρομῶν καὶ συνταχθῇ καὶ διαβιβασθῇ κεκυρωμένος κατάλογος περιέχων τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς παραδοχῆς τῶν εἰρημένων δικαστηρίων. Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 18 Μουχαρρὲμ 1301, ἢ 7 Νοεμβρίου 1299.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν μὴ καταβαλλόντων τὰ διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν ὡρισμένα χρήματα δικηγόρων.

دعوی وکیللرینك مکتب حقوق ایچون وزارجکاری مبالغك وزارتلکری حالده اجرای وکالت ایدهجکلری حقنده تحریرات عدلیه

(Δ᾽ἀβὰ βεκηλλερηνὶν μεκτέπ᾽ι χουκοὺκ ἠτσοὺν βηρεδζεκλερὴ μεπ᾽αλιγὴ βηρμεβ᾽ικλερὴ χαλδ᾽ὰ ἰδζράη βεκιαλὲτ ἠδ᾽εμαμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ περὶ δικηγόρων νόμου οἱ ἔχοντες τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσι νὰ ἀνανεώνωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ μηνὸς Μαρτίου παντὸς ἔτους πληρώνοντες τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου, δυνάμει δὲ τοῦ κατόπιν ἐκδοθέντος Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος νὰ καταβάλλωσι κατ᾽ ἔτος ἀναλόγως τῆς τάξεως αὐτῶν ἀνὰ τρεῖς, δύο, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὀθωμανικὰς λίρας διὰ τὰς ἀναγκαίας τῆς νομικῆς σχολῆς δαπάνας· μολονότι δὲ δὲν ὁρίζεται ἐν τῷ ρηθέντι νόμῳ τὸ δι᾽ ἀξίαν χάρτου ληφθησόμενον ποσόν, οὐχ ἧττον ἐσημειοῦντο ἐπὶ τοῦ ἐντύπου χάρτου ἀνὰ δέκα γρόσια διὰ τὰς προσωρινῶς ἐκδιδομένας ἀποδείξεις, ἑπομένως ἡ ἀξία τοῦ χάρτου κατὰ φυσικὸν λόγον ἔσται κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ἀνὰ δέκα γρόσια· ἡ ἐξεταστικὴ τῶν δικηγόρων ἐπιτροπὴ δι᾽ ὑπομνήματος αὐτῆς ἐζήτησε νὰ ληφθῶσι καὶ ἀποσταλῶσιν ἀνὰ δέκα γρόσια διὰ τὴν ἀξίαν χάρτου πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν πιστοποιητικῶν, ἅτινα φέρουσιν οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δυνάμει ἀδείας δικηγοροῦντες καὶ τὰ γνωστὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν ὑπὲρ τῆς νομικῆς σχολῆς ἀναλόγως τῆς τάξεώς των.

Τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης, ὅτι δέον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπουμένου νὰ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν νομαρχιακῶν ἐφημερίδων καὶ νὰ δηλωθῇ τοῖς ἀρμοδίοις, ὅτι δὲν δύνανται νὰ δικηγορῶσιν οἱ μὴ πληρώσαντες μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τὸ ζητούμενον ποσόν, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 3 Ρεδζὲπ 1298, ἢ 20 Μαΐου 1297.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων.

دعوى وكيللرينك امتحانه دائر نظامنامه

(Δ·ἀβὰ βεκηλερινὴν ἰμτιχανινὲ δ·αὴρ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς χώραις τῆς Αὐτοκρατορίας τακτικῶν δικαστηρίων περιορίζεται εἰς τοὺς ἀποφοίτους πτυχιούχους τῆς νομικῆς σχολῆς. Ἀλλ' οἱ λαβόντες δίπλωμα ἐκ τῶν ξένων νομικῶν σχολῶν δύνανται νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 8ου ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων ἐκ τῶν μὴ λαβόντων μὲν ἐκ τῆς νομικῆς σχολῆς δίπλωμα, ἀλλὰ σπουδάσαντες τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἢ εἰς εἰδικὰς σχολάς, δύνανται νὰ λάβωσιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἄδειαν ἵνα δικηγορῶσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀφοῦ ἔχοντες τὰ κάτωθι διαγραφόμενα προσόντα ὑποστῶσι τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται συμφώνως πρὸς τὰς κάτωθι διαγραφομένας διατυπώσεις δὶς τοῦ ἔτους ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Αἱ ἐξετάσεις αὗται γίνονται ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς νομικῆς σχολῆς ὁλομελείας τῶν καθηγητῶν αὐτῆς, ὁριζομένων τῶν ἡμερῶν τῶν ἐξετάσεων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ δημοσιευομένων παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὁ βουλόμενος νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις δέον νὰ ᾖ ἡλικίας εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ὀφείλει δὲ νὰ καταχωρήσῃ ἐν τῇ ἐκθέσει

τῆς βιογραφίας αὐτοῦ τῇ ἐπισυναπτομένῃ εἰς τὴν ἀναφοράν, ἣν θὰ ὑποβάλῃ τῷ ὑπουργείῳ, τὴν προέλευσίν του, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρός του, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμά του, τὴν θέσιν ἣν μέχρι τοῦδε κατεῖχε, τὰς σχολὰς ἐν αἷς ἐποιήσατο τὰς γενικὰς αὐτοῦ σπουδάς, τίνας ἐπιστήμας ἐξέμαθεν, ἀπὸ τίνος ἐδιδάχθη τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκμαθήσεως αὐτῶν, καὶ νὰ πιστώσῃ ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ διὰ μαρτυρικῶν. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐὰν θεωρήσῃ ἐπαρκῆ τὴν ὑποβληθεῖσαν βιογραφίαν καὶ τὰ μαρτυρικὰ καὶ λάβῃ πιστοποιητικὸν τοῦ συλλόγου τῶν δικηγόρων περὶ τῆς χρηστῆς αὐτοῦ διαγωγῆς, διαβιβάζει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς σχολῆς

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὁ αἰτῶν ἐξετάζεται πρὸ τῶν νομικῶν ἐξετάσεών του ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, ἃς ἀναφέρει ἐν τῇ βιογραφίᾳ αὐτοῦ ὅτι ἐξέμαθεν· ἂν δὲ αἱ γνώσεις του δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, ἀναφέρεται τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται οὐχὶ δημοσίᾳ μόνον εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν προφορικῶς. Παντὸς ἐξεταζομένου ἡ ἐξέτασις διαρκεῖ τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο ὥρας. Ἀλλ' ἀποδεικνυομένης τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἐξεταζομένου, δύνανται νὰ περατωθῶσιν αἱ ἐξετάσεις πρὸ τῶν δύο ὡρῶν. Διὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐξετάσεων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ χρονολογία τῆς παραπομπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ ἐξετασθησόμενος δέον νὰ γινώσκῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ ἀναγινώσκῃ τουρκιστί.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Αἱ νομικαὶ ἐξετάσεις συνίστανται εἰς ἐρωτήσεις περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν, ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, τοῦ νόμου περὶ δημοσίων γαιῶν καὶ ταπίων, τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τοῦ νόμου περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας, τοῦ συνταγματικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ τοῦ

διεθνοῦς δικαίου, ἐκ τοῦ ἱεροῦ δικαίου ἐπὶ τῶν ἀφιερωμάτων καὶ τῶν διαθηκῶν, τῆς κηδεμονίας καὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου.

Οἱ πτυχιοῦχοι τῶν εὐρωπαϊκῶν νομικῶν σχολῶν εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐξετάσεως, ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν πτυχίων, ὅτι δὲν ἐσπούδασαν τοὺς εἰδικοὺς νόμους, οἷοι ὁ Ἀστυκὸς Κώδηξ (τῆς Τουρκίας), τὸ ἱερὸν δίκαιον καὶ τὸ κληρονομικὸν μουσουλμανικὸν δίκαιον, ἐξετάζονται μόνον ἐπὶ τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ὁ αἰτῶν ὀφείλει α' ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς μεμονωμένας ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας τῷ ἀποτείνωσι, β' νὰ ἐκθέσῃ τὸν τρόπον τῆς συζητήσεως καὶ νὰ συντάξῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς διατυπουμένης αὐτῷ ἀγωγῆς καὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ γ' νὰ ἑρμηνεύσῃ ἄρθρα τινὰ τοῦ νόμου. Ἐκτὸς τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς γνώσεως τῶν νόμων, ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ἐκτιμᾶται ἰδίᾳ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκφράσεως καὶ τοῦ ὕφους τῆς ἐκθέσεώς του.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐπὶ παντὸς μέρους τῆς ἐπιστήμης ἐρωτᾷ κατὰ πρῶτον ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ δύνανται νὰ συμμετάσχωσι τῆς ἐξετάσεως, οὕτω δὲ δίδουσι καὶ τὴν ψῆφόν των. Ὁ πρόεδρος ἐπίσης δύναται ν' ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις τινάς.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ διευθυντὴς τῶν σχολῶν, ὅταν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἐκλέγει καὶ προσκαλεῖ καὶ ἄλλους ἐξεταστάς.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Αἱ προτεινόμεναι ἐρωτήσεις καὶ διδόμεναι ἀπαντήσεις γράφονται.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον

Ἐκδίδοται πιστοποιητικὸν ἱκανότητος μόνον πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Οἱ προηγουμένως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Ζηλχιτστσὲ 1252

νόμου περὶ δικηγόρων ἐξετασθέντες καὶ λαβόντες πιστοποιητικὸν τοῦ δικηγορεῖν, θέλουσιν ὡς καὶ πρότερον δικηγορῇ. Ἐκ τούτων οἱ βουλόμενοι νὰ προβιβασθῶσιν ὑπὸ τῆς τρίτης τάξεως εἰς τὴν δευτέραν καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας εἰς τὴν πρώτην, ὑποβάλλουσιν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ καθυποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἔνθεν δίδονται τὰ πιστοποιητικὰ καὶ ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγραφαί.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ ἀπορριπτόμενος εἰς τὰς ἐξετάσεις δύναται μετὰ ἓν ἔτος νὰ δώσῃ καὶ δευτέρας ἐξετάσεις, ἀπορριπτόμενος δὲ αὖθις δὲν γίνεται πλέον δεκτός.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ αἴτησις τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς βιογραφίας δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατυπώσεις, δύναται νὰ συνταχθῇ καὶ νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν ἐξετάσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Πρὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τῆς περὶ τῶν ἐξετάσεων αἰτήσεως καὶ τῆς βιογραφίας, ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ δέκα ὀθωμανικὰς λίρας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου πρὸς ὄφελος τῆς νομικῆς σχολῆς. Γινομένων παραδεκτῶν τῶν ἐξετάσεων, τὸ ποσὸν τοῦτο καταλογίζεται εἰς τὰ εἰσοδήματα τῆς σχολῆς, ἀπορριπτομένου δὲ τοῦ ἐξετασθέντος, τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποδίδοται αὐτῷ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ κρατεῖται.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλόμενοι νὰ δικηγορῶσι δύνανται ἐρχόμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον, ἢ νὰ ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω διαγραφόμενον σύστημα. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστης Νομαρχίας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δι-

καστικοῦ ἐπόπτου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, τὴν τοῦ ἀντιπροσώπου του, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς σύγκεινται ἐκ τῶν προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων τοῦ ἐφετείου καὶ πρωτοδικείου, τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων τὰ περιλαμβάνοντα τὰς προταθείσας ἐρωτήσεις καὶ τὰς δοθείσας ἀπαντήσεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διδόμενα δὲ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς σχολῆς ἐξετάζονται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς καὶ δίδοται πιστοποιητικὸν ὑπηκοότητος πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως· ἀλλ' οἱ οὕτω ἐξετασθέντες δύνανται νὰ δικηγορῶσι μόνον ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἔνθα ἐξητάσθησαν.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Αἱ περὶ ἐξετάσεων αἰτήσεις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποβάλλονται εἰς τοὺς δικαστικοὺς ἐπόπτας, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦσι τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Τῇ 1 Ζηλχηστστσὲ 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς διαβιβάσεως τοῦ περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων νόμου.

دعوى وكيللرينك امتحانى حقنده اولان نظامنامه‌نك كوندرلديكى مشعر تحريرات عدليه

(Δἀβὰ βεκηλλερηνὶν ἰμτιχανὴ χακκηντὰ ὀλὰν νιζαμναμενὶν γκιοντερλιδ'ιγηνὴ μουσ'ὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ ἐπληθύνθησαν οἱ ἀποτεινόμενοι εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τῶν βουλομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων καὶ ζητοῦντες νὰ λάβωσιν ἄδειαν, ἐπέστη δὲ ἐποχὴ τῆς ἐκ τῶν νομικῶν σχολῶν ἀποφοιτήσεως φοιτητῶν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιορισθῇ τὸ δικηγορεῖν εἰς τοὺς ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ τὰ προσόντα, τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον, συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἀνατεθῇ τὸ κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον καθῆκον τῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς νομικῆς σχολῆς, εἶχε συντάξῃ νομοσχέδιον περὶ τοῦ συστήματος καὶ τῶν ὅρων τῶν γενησομένων ἐξετάσεων.

Ἐπειδὴ ἤδη τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ζηλχιτστσὲ 1301 καὶ 22 7)βρίου 1300 διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτ τοῦ νομοσχεδίου τούτου τροποποιηθέντος εἰς τινα ἄρθρα καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος καὶ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἀπεστάλη ἡμῖν ἀντίγραφον αὐτοῦ κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Βεηλικτσῆ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διβανίου.

Ἐπειδή, τούτων οὕτως ἐχόντων, δέον νὰ ἀναδιοργανωθῶσιν αἱ πρὸς ἐξέτασιν τῶν βουλομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν σχηματισθεῖσαι ἐπιτροπαί, συμφώνως πρὸς τὸ 19ον ἄρθρον τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε μετὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ εἰκότα.

Τῇ 5 Σαφὲρ 1302, ἢ 12 Νοεμβρίου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς προσοχῆς ἥτις δέον νὰ ἐφιστᾶται κατὰ τὰς ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν γινομένας ἐξετάσεις τῶν βουλομένων νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου.

ولايات انجمن عدليه سنده دعوى وكالتى ايچك
استيانلرك امتحانلرينه دقت اولنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Βιιλαγιὰτ ἐνδζουμάνι ἀδ·λιγεσιντὲ δ·ἀβὰ
βεκιαλετὴ ἠτμὲκ ἰστεγενλερὶν ἰμτιχανλαρηνὰ δ·ικκὰτ ὁλουνμασὴ
χακκηντὰ ταχρηρᾶτι ἀδ·λιγέ).

Μολονότι ἀποστέλλονται πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τὰ πρακτικὰ τὰ συντασσόμενα κατὰ τὰς ἐνώπιον τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις δικαστικῶν συμβουλίων γινομένας ἐξετάσεις τῶν βουλομένων νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐνώπιον τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις ταχτικῶν Αὐτοκρατορικῶν δικαστηρίων, ἐν τούτοις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν, καταφαίνεται ὅτι παρεσκευάσθησαν προηγουμένως ἢ ἀντεγράφησαν αὐτολεξεὶ ἀπὸ βιβλίου. Ἐπομένως τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ὅτι δέον νὰ ληφθῶσι

μέτρα ὅπως τοῦ λοιποῦ αἱ ἐξετάσεις ἐκτελῶνται μετὰ προσοχῆς καὶ γίνηται γνωστὴ ἀκριβῶς ἡ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1304.

Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ καταργήσεως τοῦ περιορισμοῦ τοῦ δικηγορεῖν, ἐκτὸς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων.

دعاوی جرائیه دن ماعدا محاکمه انحصار وکالتك
الغاسی حقنده اعلان رسمی

(Δ·εαβήϊ ὀζεζαηεδ·ὲν μάάδ·α μεχακιμδ·ὲ
ἰνχισάρι βεκμαλετὶν ἰλγασὴ χακκηντὰ ἡλάνι ρεσμή).

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς δικαστικῆς πληρεξουσιότητος εἰς μόνον τοὺς λαβόντας ἐπίσημον ἄδειαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς ἐθεωρήθη ἄδικος καὶ ἐναντία τῶν διαταξεων τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ἐξεδόθη, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους προσυπογραφεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ἀπὸ 20 Ζηλχιτστσὲ 1303, ἢ 7 Σεπτεμβρίου 1302 Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ περιορισμοῦ τούτου, ἐκτὸς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων,

---

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζομένων πληρεξουσίων ἐκ δικηγόρων ἐχόντων ἄδειαν διὰ τὸν ἀρνούμενον νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον.

محکمه یه کلمکدن امتناع ایدن طرف ایچون تعیین اولنه جق وکیل
مسخرك رخصتنامه لی دعوی وکیللرندن انتخاب اولنمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μαχκεμεγὲ γκελμεκδὲν ἰμτινὰ ἠδ·ὲν ταρὰφ ἠτσοὺν τὰγὴν ὀλουναδζὰκ
βεκήλι μουσαχχαρὶν ρουχσατναμελὴ δ·αδὰ βεκηλλεριντὲν ἰντιχὰπ
ὀλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι καταργηθέντος τοῦ περιορισμοῦ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ἕκαστος δύναται νὰ διορίσῃ πληρεξούσιον ὃν βούλεται, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πληρεξούσιος τοῦ ἀρνουμένου νὰ ἐμφανισθῇ διαδίκου δέον νὰ ἔχῃ τὰ νόμιμα προσόντα, κα-

θιερώθη ἡ ἀρχὴ νὰ διορίζωνται ἐξ ἐπαγγέλματος πληρεξούσιοι οἱ κάτοχοι ἀδείας δικηγόροι. Ἐφ' ᾧ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 12 Ρεπηουλεββὲλ 1304, ἢ τῇ 26 9βρίου 1302.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

عدلیه انتخاب انجمنی حقنده نظامنامه

(Ἀδλιγὲ ιντιχὰπ ἐνδζουμενὴ χακκηντὰ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι δικαστηρίων, ἢ πάρεδροι, ἢ ἀπόλυτοι πάρεδροι, γραμματεῖς καὶ εἰσαγγελεῖς, οἱ μὴ χρηματίσαντες εἰς μίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων· ἐπιτρέπεται μόνον νὰ διορισθῶσι γραμματεῖς οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀποδείξαντες ἱκανότητα ὑπαλλήλου. Δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὡς ἀντιπρόεδροι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρωτοδικείων καὶ ἀντεισαγγελεῖς, οἱ πάρεδροι τῶν καταργηθέντων δικαστηρίων (δ·ηβάνι τεμγὴζ καὶ μεδζλίσι τεμγὴζ) καὶ οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἀφοῦ ἐξετασθῶσι καὶ ἀποδείξωσι τὰς γνώσεις των.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ κάτοχοι πτυχίων νομικῆς σχολῆς δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς δικαστικὰς θέσεις, ἂν μὴ ἐπὶ ἓξ μῆνας φοιτήσωσιν ὡς ἀκόλουθοι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ συμβουλίου οἱ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα, λαμβάνουσι πιστοποιητικὸν ἀπὸ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν τμημάτων εἰς ἃ ἀνήκουσι περὶ τῆς ἱκανότητος, τῆς ἐπιμελείας, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς χρηστοηθείας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ τοὺς αἰτοῦντας νὰ διο-

ρισθῶσιν εἰς δικαστικὴν θέσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς διαγεγραμμένους ὅρους, ἐπὶ τῇ ἐπιγινομένῃ ὑπονοίᾳ ὅτι οὗτοι εἰσὶ κακοήθεις καὶ δυσφημισμένοι.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ μὴ φέροντες δελτίον νομικῶν σχολῶν, ὑπηρετήσαντες δὲ εἰς τὰ δικαστήρια, ὡς διαγράφει τὸ 1ον ἄρθρον, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ἐκείνης εἰς ἣν ἐξησκήθησαν, δὲν δύνανται π. χ. ὁ πρόεδρος ἢ ὁ πάρεδρος τοῦ ἐμποροδικείου νὰ διορισθῇ εἰς πολιτικὰ ἢ ποινικὰ τμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ὁ παυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ κακῆς διαγωγῆς, καίπερ ἔχων τὰ εἰρημένα προσόντα, δὲν δύναται αὖθις νὰ ἐκλεχθῇ εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν μὴ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ἀναιρέσῃ τὴν αἰτίαν τῆς παύσεώς του καὶ πεισθῇ περὶ τούτου τὸ συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ βαθμὸς τῶν γνώσεων τῶν ἐκλεγέντων παρὰ τῶν συμβουλίων τῶν ἐπαρχιῶν, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου· ἀλλὰ θέλει ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν τὸ χρηστὸν τῆς διαγωγῆς αὐτῶν καὶ ὅτι ἔχουσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν θέσιν δι' ἣν ἐξελέγησαν ἱκανότητα. Ἡ ἐπικύρωσις αὕτη δὲν ζητεῖται ἀπὸ τῶν γνωστῶν καὶ δεδοκιμασμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Καταχωρεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συμβουλίου τὸ ὄνομα καὶ ἡ γενομένη σύστασις τοῦ μέλους τοῦ συμβουλίου, τοῦ συνιστῶντος τὴν ἐκλογὴν προσώπου τινός.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐνεργεῖται διὰ πλειοψηφίας τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ δὲν γίνεται παραδεκτὴ ἂν εὑρεθῶσι τρεῖς ἐναντίαι ψῆφοι.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Αἱ ψῆφοι τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου δίδονται μυστικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συμβουλίου ὑπογράφουσι τὰ μέλη αὐτοῦ.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:

7 Ρεπὲ ἠουλαχὴρ 1300, ἢ 3 Φεβροναρίου 1298.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Εἰσαχθησόμενος
πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων
κατὰ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς.

اعلامات حقوقيه‌لك صورت تنفيذيه دائردر

(Ἠλαμάτι χουκουκηγενὶν σουρέτι τενφηζινὲ δ᾽ αήρ δ᾽ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Π ρ ό λ ο γ ο ς.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐκδοθησομένων ὑπὸ πάντων τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαστηρίων ἀνατίθεται εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὰ τούτοις ὑπαγόμενα εἰδικὰ τμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ὑπαρχόντων τοπικῶν πρωτοδικείων (μεδκὴ μαχκεμεσή), ὡς καὶ τῶν ἐπὶ ταύταις ἀποφάσεων τῶν ἐφετείων, πρὸς δὲ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τῶν ἄλλων τακτικῶν δικαστηρίων ἐναντίον προσώπων διαμενόντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ πρῶτος πρόεδρος τοῦ Ἐμποροδικείου ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ ἐμποροδικεῖον συμβουλίων καὶ τὰς ἐπὶ τούτων κατ᾽ ἔφεσιν ἐκδεδομένας, ὡς καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδεδομένας ὑπὸ τῶν λοιπῶν

Ὀθωμανικῶν ἐμποροδικείων, ἐναντίον προσώπων διαμενόντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐμποροδικείου.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐν ταῖς νομαρχίαις, οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν ἐδρευόντων ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομῶν, τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν ἱερῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαστηρίων, τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφετείων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῶν πρωτοδικείων καὶ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν ἐμποροδικείων, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἄλλων Ὀθωμανικῶν δικαστηρίων κατὰ προσώπων διαμενόντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλον (ἰδζρὰ μεεμουροῦ) τοῦ πρωτοδικείου τῆς Πόλεως.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐν ἐλλείψει τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων προέδρων τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαστηρίων, ὁ τὸν πρόεδρον ἀναπληρῶν πρόεδρος ἀναπληροῖ αὐτὸν καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως εἴτε παρὰ τοῦ πρωτοδίκως δικάσαντος τὴν ἀγωγὴν δικαστηρίου, εἴτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῆς προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ, νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ πώλησιν τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου. Πρὸς τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀποφάσεως δικαστηρίου τινός, ἀλλ' οὗτος μόνος ἐκδίδει ἔγγραφον ἐντολὴν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναφορᾶς τοῦ δανειστοῦ.

Οἱ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ζημιούμενοι ὑποβάλλουσιν ἐγγράφως τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἐὰν παραδεχθῇ αὐτὰς ἀναστέλλει τὴν πρᾶξιν τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς πωλήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δὲν δύναται ἄνευ νομίμου λόγου νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τινός.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δύναται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν νὰ ἀπευθύνῃ ἐγγράφως παντὸς εἴδους ἀνακοινώσεις εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπόφασις μὴ περιέχουσα τὴν παράδοσιν ὡρισμένου τινὸς πράγματος ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένης τινὸς πράξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐάν, τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ἀσαφοῦς ὄντος, θεωρηθῇ ὡς ἀναγκαία ἡ ζήτησις διασαφήσεων, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ζητεῖ τοιαύτας ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἕνεκα δὲ περιπλοκῆς τινος, πρὸς ἐπίλυσιν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη δικαστικῆς ἀποφάσεως, παραγγέλλει εἰς οὓς ἀνήκει νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ περιπλοκὴ ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἢ ἀναίρεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων (πράξεων τοῦ προέδρου). Δύνανται μόνον οἱ ζημιούμενοι νὰ κινήσωσιν ἐναντίον τοῦ προέδρου ἀγωγὴν κακοδικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ ἐκτελεστικῶν τμημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑκάστου προέδρου δικαστηρίου ὑπάρχει

ἓν ἐκτελεστικὸν τμῆμα (ἰδζρὰ δαϊρεσή), ἐν ᾧ εὑρίσκονται εἷς ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως (ἰδζρὰ-μεεμουρυῦ) καὶ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς βοηθῶν (μουαβὶν) καὶ κλητήρων (ἰδζρὰ μουπασιρλερή). Οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι διορίζονται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις κατ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων. Οἱ βοηθοὶ διορίζονται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων. Οἱ κλητῆρες τῆς ἐκτελέσεως ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις διορίζονται ἐν γένει ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλος ἐνεργεῖ τὰς μὲν κατὰ τὰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτετραμμένας αὐτῷ πράξεις ἀπ' εὐθείας, τὰς δὲ ἀπαιτούσας ἐξουσιοδότησιν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν διαταγὴν τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ βοηθοὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ συντάσσωσι καὶ πρωτοκολλῶσι τὰ περὶ τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως κλητῆρες καθῆκον ἔχουσι νὰ κοινοποιῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ κοινοποιηθησόμενα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ἔγγραφα, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ εἰδικῷ κεφαλαίῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαγεγραμμένας διατάξεις καὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς μέσον ἐκτελέσεως ἁπασῶν τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων, ὡς καὶ τῶν διαταγῶν τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ παράπονα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων ἢ τῶν πράξεων αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ τμῆμα.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες θέλουσιν

ἐφοδιασθῇ μὲ ὑψηλὴν διαταγὴν (π·ουγιουρτὴ-ι-ἀαλὴ) ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι παρέχωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὅταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτούς.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ὁστισδήποτε παρεμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλων, βοηθῶν καὶ κλητήρων, ὑποβάλλεται εἰς τὰς νομίμους ποινάς, συνάμα δὲ καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ἂν ἐκ τῆς παρεμποδίσεως ταύτης προέκυψε ζημία τις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ὅρων τῆς ἐκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ δανειστὴς δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποφάσεως, ἐνόσῳ δὲν ἐνήργησε τὴν εἰς τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησιν αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεώς τινος ἀναφορά, ἐμοῦ μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ (ἁρμόδιον) ἐκτελεστικὸν τμῆμα, ὅπου πρωτοκολλᾶται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, διδομένης εἰς τὸν δανειστὴν ἀποδείξεως παραλαβῆς· Ἡ ἀπόφασις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δανειστὴν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα προσκαλεῖ δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου τὸν ὀφειλέτην νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος του ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἐὰν τοῦτο προέρχηται ἐκ τῶν συνήθων ἀντικειμένων καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐὰν προέρχηται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς κατεπειγουσῶν θεωρουμένων, ἢ, ἐὰν ἔχῃ νὰ ἀντείπῃ τι, νὰ πράξῃ τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν. Ἡ ἔγγραφος αὕτη ἐπιταγὴ (ἰχπ·αρναμὲ) περιέχει σαφῶς καὶ ὡρισμένως τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, τὴν ὑπηκοότητα τοῦ δανειστοῦ καὶ

τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου καὶ τὸ ἐπιδικασθὲν πρᾶγμα. Αἱ διὰ τῆς δικονομίας ἐπὶ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων ὁριζόμεναι προθεσμίαι εἰσὶν ἰσχυραί.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἡ ἔγγραφος ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλου. Ἐν τῇ ληφθησομένῃ ἀποδείξει, ἢ ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνταχθησομένῃ, ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρξῃ ἀδύνατον νὰ ληφθῇ ἀπόδειξις, δηλοῦται καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας τῆς κοινοποιήσεως. Ἡ εἰς τὸν ὀφειλέτην παραχωρουμένη προθεσμία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἐντὸς τῆς εἰς αὐτὸν παραχωρηθείσης προθεσμίας, προσαγάγῃ ἀπόδειξιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου πιστοποιοῦσαν, ὅτι ὑπέβαλεν αἴτησιν ἀνακοπῆς, ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐρήμην, ἢ αἴτησιν ἐφέσεως εἴτε ἀναιρέσεως, ἂν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκδεδομένη κατ' ἀντιμωλίαν, ἐπιτυγχάνει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν ἐλλείψει τούτου λογίζεται ὡς ἀποποιούμενος τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως κεκηρυγμένης ὡς προσωρινῶς ἐκτελεστῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐὰν ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης συμβιβασθῶσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ συμβιβασμοῦ τέλη καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος. Ἄνευ νέας πρὸς ἐκτέλεσιν αἰτήσεως δὲν γίνεται πλέον ἐπέμβασις εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ὁ δανειστὴς ἅμα ὡς λάβῃ τὴν ἀπόφασιν, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἐνεργήσῃ, ἐπὶ τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος, τὴν κατάσχεσιν τοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἐξαρκοῦντος μέρους τῶν χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ὀφειλέτης πρόκειται νὰ φύγῃ, δύναται νὰ ζη-

τήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου, ὅπως ληφθῇ ἐγγύησις διὰ τὸ ἄτομόν του, καὶ ἐν περιπτώσει φυγῆς, διὰ τὸ χρέος. Ὁ ὀφειλέτης ὁ μὴ δυνάμενος νὰ παράσχῃ τοιαύτην ἐγγύησιν φυλακίζεται τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχῃ γνωστὴν κατοικίαν, καὶ συγχρόνως δὲν ἐμφανίζηται αὐτοπροσώπως, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῇ τετάρτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς δικονομίας ὁριζόμενα, ὅπως ἐμφανισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν λῆξιν τῶν τριῶν τούτων μηνῶν, θεωρεῖται ὡς ἀποποιούμενος τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ταύτης δύνανται μὲν νὰ κατασχεθῶσι τὰ χρήματα, πράγματα καὶ κτήματα τοῦ ὀφειλέτου, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ κρατηθῶσι καὶ νὰ ἐκποιηθῶσιν, ἐνόσῳ δὲν βεβαιωθῇ ἡ ἀποποίησις αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ ἐκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐκτελέσῃ οἰκειοθελῶς τὰς διατάξεις ἀποφάσεώς τινος, ἐνεργεῖται ἡ ἀναγκαστικὴ αὐτῶν ἐκτέλεσις διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος ἐντὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένου κύκλου τῆς δικαιοδοσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Αἱ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διὰ δύο τρόπων: 1ον διὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις καὶ 2ον διὰ τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἀπέναντι τοῦ χρέους καθιερώσεως μέρους ἐπαρκοῦς τῶν χρημάτων, τῶν πραγμάτων καὶ τῶν κτημάτων αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἐὰν ὁ δανειστὴς ἀποδείξῃ δι' ἀξιοπίστων ἐγγράφων ἢ

μαρτυριῶν, ὅτι ὁ ἀποποιούμενος νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ ὀφειλέτης ἔχει τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἐν τοιαύτῃ μόνον περιπτώσει, ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ 28 ἄρθρου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διατάσσει τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἐὰν ὁ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ἀποποιούμενος ὀφειλέτης ἔχῃ χρήματα, ἢ πράγματα καὶ κτήματα, ὡς ἀντίκρυσμα τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ φυλάκισις αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα ἐπιδικασθέντος χρέους προσωπικὴ κράτησις τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐξῃρημένων ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ἡ διάρκεια τῆς ἕνεκα χρέους προσωπικῆς κρατήσεως συνίσταται κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς ἐννενήκοντα μίαν ἡμέρας. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τούτων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις τοῦ ὀφειλέτου εἴτε ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ χρέους, εἴτε ἕνεκα χρεῶν ἐπιδικασθέντων πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις αὐτοῦ πρὸς πληρωμὴν χρεῶν ἐπιδικασθέντων μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης κρατήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ὁ δανειστὴς ὑποχρεοῦται νὰ διαθρέψῃ τὸν ὀφειλέτην, παρέχων λόγῳ διατροφῆς πέντε γρόσια καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐνόσῳ ἓν μηνιαῖον ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς ταύτης δὲν προκαταβληθῇ ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ εἰς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ὁ ὀφειλέτης δὲν φυλακίζεται. Ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μηνὸς δὲν ἀνανεωθῇ ἡ προκαταβολὴ τῆς διατροφῆς, ὁ ὀφειλέτης ἀπολύεται καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ φυλακισθῇ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ χρέους.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ὁ δανειστὴς ὁ ζητῶν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὀφειλέτου πρὸ τῶν ἐννενήκοντα μιᾶς ἡμερῶν δὲν δύναται πλέον νὰ ζητήσῃ τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἀπολυθῇ προσωρινῶς ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων εὐλόγων αἰτιῶν, δύναται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ (ὑπολοίπου) χρόνου.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Ὁ δανειστὴς δύναται μέχρι τῆς καταβολῆς τοῦ χρέους νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐὰν ἀκόμη οὗτος φυλακισθῇ ἐπὶ ἐννενήκοντα μίαν ἡμέρας.

Παράρτημα εἰς τὸ 39ον ἄρθρον.

Οἱ ὀφειλέται οἱ καταδικασθέντες εἰς τὴν καταβολὴν γαμικῶν δωρεῶν (μέχρ), διατροφῆς καὶ ὀρφανικῆς περιουσίας, ἀρνούμενοι νὰ καταβάλωσι τὸ χρέος των ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33, προσωποκρατούμενοι ἐν πάσῃ περιπτώσει. Δὲν διατρέφουσιν αὐτοὺς οἱ δανεισταί των κατὰ τὸ 36 ἄρθρον.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρ. Διατάγματος:

2 Σ'απ'ὰρ 1299, ἢ 7 Ἰουνίου 1298.

Ἑτέρα προσθήκη διαβιβασθεῖσα εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς ἀπὸ 12 Δίεμαζηλαχὴρ 1304 ἢ 23 Φεβρουαρίου 1302 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ ὀφειλέται οἱ καταδικασθέντες νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος των τὸ προερχόμενον ἀπὸ γαμικῆς δωρεᾶς, διατροφῆς καὶ πραγμάτων καὶ χρημάτων ἀφιερωμένων εἰς εὐαγῆ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ ἀρνούμενοι νὰ καταβάλωσιν αὐτό, προσωποκρατοῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐξαιρούμενοι τῶν διατάξεων τοῦ 32 καὶ 33 ἄρθρου καὶ κατὰ τὸ 36 ἄρθρον δὲν διατρέφονται ὑπὸ τῶν δανειστῶν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ὁ δανειστὴς δύναται ἐν πάσῃ ἐποχῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐνεργήσῃ, τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἑπομένας διατυπώσεις, τὴν κατάσχεσιν τῶν χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Ἐὰν τὰ χρήματα καὶ πράγματα καὶ κτήματα, ὧν ζητεῖται ἡ κατάσχεσις, εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας ἢ εἶναι (ἐγγεγραμμένα) ἐπ' ὀνόματι τρίτου τινός, τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα γνωστοποιεῖ αὐτῷ ἐγγράφως νὰ φυλάξῃ ταῦτα καὶ μὴ παραδώσῃ ἢ μεταβιβάσῃ εἴς τινα. Τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ τρίτου ἐνεργεῖ χρείας τυχούσης τὰ δέοντα, ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ χρήματα ἢ πράγματα ἀπὸ τῆς κατοχῆς τοῦ τρίτου καὶ φυλαχθῶσιν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ τόπῳ, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐνεργεῖ τὰς δεούσας κοινοποιήσεις εἰς τὰ ἁρμόδια μέρη πρὸς παρακώλυσιν τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ἐὰν τὰ χρήματα ἢ πράγματα ἢ κτήματα εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας, ἢ εἶναι (ἐγγεγραμμένα) ἐν ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ φυλάσσονται ἐν ᾧ τόπῳ εὑρίσκονται, ἢ μετακομίζονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος, ἐπὶ δὲ κτημάτων εἰδοποιεῖται τὸ ἁρμόδιον μέρος ὅπως παρακωλύσῃ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Αἱ πρὸς μεταφορὰν καὶ φύλαξιν τῶν πραγμάτων δαπάναι προκαταβάλλονται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ λάβῃ αὐτὰς ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Ἡ περὶ κατασχέσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται δι' ἐπιταγῆς (ἰχπαρναμὲ) εἰς τὸν τρίτον.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς, ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα κατάλογον περιέχοντα τὸ ποσόν, τὴν ἀξίαν, τὸ εἶδος, τὸ γένος, τὸ βάρος, τὸν τόπον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς χεῖρας ἢ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ὑπαρχόντων χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων. Ἐπὶ τῇ ἀνακριβείᾳ τοῦ καταλόγου τούτου εὐθύνεται ὁ τρίτος.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ἐὰν δεήσῃ νὰ φυλαχθῶσιν ἐν ἰδίῳ τόπῳ τὰ εἰς χεῖρας

τοῦ τρίτου εὑρισκόμενα χρήματα καὶ πράγματα, διορίζονται παρὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος εἷς ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ εἷς γραμματεύς, οἵτινες καὶ ἐφοδιάζονται μὲ ἔγγραφον πιστοποιοῦν τὴν ἐντολὴν αὐτῶν. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι συντάσσουσι κατάλογον περιέχοντα τὸ ποσόν, τὴν ἀξίαν, τὸ εἶδος, τὸ γένος καὶ τὸ βάρος τῶν χρημάτων καὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουσι καὶ ἔκθεσιν (π·εγ1ανναμὲ) τῶν πεπραγμένων. Τὸν κατάλογον καὶ τὴν ἔκθεσιν ὑπογράφουσιν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπάλληλοι καὶ ὁ τρίτος. Ἀπέναντι τῶν χρημάτων καὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουσιν, οἱ ὑπάλληλοι δίδουσιν ἀπόδειξιν εἰς τὸν τρίτον.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Τὰ οὕτω παραλαμβανόμενα χρήματα ἢ πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸ ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβὴν καὶ φύλαξιν τοιαύτης φύσεως πραγμάτων, καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, εἰς ἕτερον κατάλληλον μέρος. Κατὰ τὰς περιστάσεις τὸ μέρος τοῦτο σφραγίζεται ἢ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν φύλακός τινος.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Ὅταν ὑπάρξῃ ἀνάγκη κατασχέσεως χρημάτων καὶ πραγμάτων εὑρισκομένων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι, μεταβαίνοντες εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκονται ταῦτα καὶ παραλαμβάνοντες δύο ἀξιοπίστους μάρτυρας ἐκ τῶν πλησίον κατοικούντων, ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἡ ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένη ἔκθεσις (π·εγ1ανναμὲ) ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν μαρτύρων.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Τὰ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου εὑρισκόμενα καὶ κατασχεθέντα χρήματα δὲν δύνανται νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν δανειστὴν πρὸ τῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως παραχωρηθείσης προθεσμίας.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ὁ διορισθεὶς διὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου χρημάτων καὶ πραγμάτων

ἀπαντήσῃ ἀντίστασιν, παραγγέλλει τὸν πλησιέστερον ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκείνης κρυφίαν ἐξαγωγὴν πραγμάτων καὶ ἐκθέτει ἐγγράφως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἀπευθύνεται εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς, ὅπως παραβιασθῇ ἡ εἴσοδος τῆς οἰκίας.

Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 50.

Ἐὰν ὁ ἐγγυητὴς πρὸς πληρωμὴν ἐπιδεδικασμένου χρέους δὲν καταβάλῃ τὸ ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη ποσὸν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, ἥτις παρεχωρήθη διὰ τοὺς ἐν τῷ 8ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους λόγους ἢ τῇ συναινέσει τοῦ δανειστοῦ, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ· ἀπαιτεῖται ὅμως τὸ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι κατὰ τὸν νόμον λαμβανόμενον ἐγγυητικὸν νὰ ᾖ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος τοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ συμβολαιογραφείου.

Τῇ 10 Ζηλχιτστσὲ 1303, ἢ 28 Αὐγούστου 1302.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Περὶ καταλήψεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον

Μετὰ τὴν πρᾶξιν τῆς κατασχέσεως ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλος ὑπομιμνήσκει τὸν ὀφειλέτην, ὅτι, ἐὰν δὲν ἀποτίσῃ τὸ χρέος ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὡρισμένης διὰ δευτέρας ἐπιταγῆς (ἰχπ·αρναμέ), μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως καταβολὴν τοῦ χρέους.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ὡρισμένης προθεσμίας ὁ ὀφειλέτης ἀποποιηθῇ καὶ πάλιν νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος, τὰ κρατηθέντα χρήματα αὐτοῦ παραδίδονται εἰς τὸν δανειστήν, τὰ δὲ πράγματα καὶ κτήματα αὐτοῦ ἐκποιοῦνται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν: τῆς ἐκποιήσεως ἀρχομένης ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ὧν ἡ

πώλησις εἶναι ἧττον ἐπιζήμιος διὰ τὸν ὀφειλέτην, προτάσσονται ἀκολούθως κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τὰ ἧττον ἐπιζήμια. Ἐὰν δὲν ἐξαρκέσωσι τὰ χρήματα, ἐκποιοῦνται τὰ πράγματα, ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα δὲν ἐξαρκῶσι, τὰ ἀκίνητα κτήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Περὶ κατασχέσεως τῶν χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ ἐκποιηθῶσι διὰ χρέος: α΄ ὅσον μέρος ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ὀφειλέτου ὁρίσῃ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου πρὸς διατροφὴν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ· β΄ ὅσα πράγματα ἐξαρκοῦσι πρὸς διατροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· γ΄ αἱ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ (ἀπαιτούμεναι) μηχαναί, τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ τούτοις παρεπόμενα ἄλλα πράγματα· δ΄ τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα τῶν γεωργῶν καὶ ἡ μὴ ἐναποθηκευθεῖσα συγκομιδή, τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνῆκον μέρος τῆς συγκομιδῆς καὶ ἡ μερὶς τοῦ συνεταίρου, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος· ε΄ οἱ μὴ συγκομισθέντες καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων εὑρισκόμενοι παντὸς εἴδους καρποί· ς΄ πλεῖον τοῦ τετάρτου τῶν μισθῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους μισθοδοτουμένων· ζ΄ ἡ ἐπίσημος στολὴ τῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων· η΄ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα εἴτε κινητὰ εἴτε ἀκίνητα πράγματα, ἐκτὸς ἐὰν τὸ χρέος προέρχηται ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἄνωθι μνημονευομένων πραγμάτων καὶ τροφίμων.

Προσθήκη εἰς τὸ 53ον ἄρθρον.

Ἐὰν τὸ τέταρτον τῆς μισθοδοσίας τοῦ μισθοδοτουμένου ὀφειλέτου ἀφῃρέθη διὰ τὰ ἀποδεδειγμένα χρέη του, ἡ διατροφή, ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, δύναται νὰ εἰσπράττηται ἐκ τῶν ἐναπολειπομένων τριῶν τετάρτων τῆς μισθοδοσίας του.

Τῇ 5 Ζηλκαδὲ 1303, ἢ 24 Ἰουλίου 1302.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὀφειλετῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ μέρη τοῦ πολέμου, οὐδὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Ἡ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ ἀνάλογος οἰκία τοῦ ὀφειλέτου δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ἕνεκα χρέους καὶ ἀφίνεται αὐτῷ. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι γεωργός, ἀφίνεται αὐτῷ μέρος γαιῶν, ἐξαρκοῦν πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καὶ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ οἰκία καὶ αἱ γαῖαι, αἵτινες δέον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην, εἶναι ὑποθηκευμέναι, δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Ἄνευ ῥητῆς μνείας ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ, δὲν παραχωρεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους προθεσμία ἄλλη πρὸς τὰς ἄνωθι διαγεγραμμένας.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ἐὰν δεήσῃ νὰ ἐκποιηθῶσι τὰ πράγματα καὶ κτήματα τοῦ ὀφειλέτου, ἀναγγέλλεται τοῦτο διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν ὡρισμένων διὰ τὰς ἐπισήμους ἀγγελίας τῶν δικαστηρίων καὶ διὰ προκηρύξεων τοιχοκολλουμένων ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς εὑρίσκονται τὰ διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος ἐκποιηθησόμενα πράγματα καὶ κτήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Ἡ ἐπὶ πλειστηριασμῷ ἐκποίησις τῶν μὲν κινητῶν ἐνεργεῖται μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, τῶν δὲ ἀκινήτων μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Ἐν ταῖς προκηρύξεσι γίνεται ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ εἴδους, τοῦ γένους, τοῦ ποσοῦ, τοῦ βάρους, τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πωληθησομένων πραγμάτων καὶ κτημάτων, καὶ ἀναφέρεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Ἐν περιπτώσεσιν ἀνωτέρας βίας, οἷον πολέμου καὶ σιτοδείας, αἱ ἐπὶ ἐκτελέσεως πράξεις ἀναβάλλονται εἰς εὔθετον χρόνον.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Ἡ ἐκποίησις τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων γίνεται ἐνώπιον τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος διωρισμένων ὑπαλλήλων, κατὰ τὸν προκηρυχθέντα τόπον καὶ χρόνον, διὰ δημοσίου κήρυκος καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ διαγραφομένας διατυπώσεις. Ἅμα ὡς προκύψῃ τίμημα ἐξαρκοῦν πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων, ἀναστέλλεται ἡ πώλησις. Ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν θέλῃ, παρευρίσκεται κατὰ τὴν πώλησιν καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλου καὶ τοῦ δημοσίου κήρυκος τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένην ἔκθεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης δὲν δώσῃ τὴν ὁμολογίαν τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀπευθυνόμενος ἐγγράφως εἰς τὸ ἁρμόδιον μέρος ἐξαιτεῖται τὴν ἐνέργειαν τῶν μεταβιβαστικῶν πράξεων ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὀφειλέτου. Οἱ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ταύτῃ ἀνακοινώσει μὴ ἐνεργοῦντες τὴν μεταβίβασιν ἢ ἀναβάλλοντες αὐτὴν ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Ἐὰν τὰ κατασχεθησόμενα καὶ ἐκποιηθησόμενα πράγματα καὶ κτήματα εὑρίσκωνται ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, οὗτος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ἀπευθύνεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου (ἐν ᾧ εὑρίσκονται τὰ κατασχεθησόμενα καὶ ἐκποιηθησόμενα). Ὁ τελευταῖος οὗτος, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰς ἐπὶ κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως πράξεις, συνῳδὰ ταῖς (ἀνωτέρω) διαγραφομέναις διατυπώσεσιν, ἀποστέλλει τὸ προκῦψαν χρηματικὸν ποσόν.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων κρατοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον τὰ εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν

τμῆμα ἀνήκοντα τέλη καὶ ἔξοδα καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου καταβάλλεται τὸ χρέος. Τὸ προκύπτον πλεόνασμα ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Τὰ ἔξοδα τῶν κατασχετέων καὶ ἐκποιητέων πραγμάτων καὶ κτημάτων προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ λάβῃ αὐτὰ ἀκολούθως παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς δανεισταὶ καὶ ἅπαντες ἐξητήσαντο (δικαστικῶς) τὴν ἀπότισιν τῆς πιστώσεως αὐτῶν, τὸ δὲ προϊὸν τῆς πωλήσεως τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων δὲν ἀντιστοιχῇ πρὸς τὰ χρέη, ἐνεργεῖται ἡ κατ' ἀναλογίαν διανομὴ αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως εἷς ἐκ τῶν δανειστῶν ἔχῃ νόμιμον προνόμιον, ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως κατὰ πρῶτον λόγον ἐξοφλεῖται ἀκεραία ἡ ἀπαίτησις τούτου, τὸ δὲ πλεόνασμα διανέμεται κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς λοιποὺς δανειστάς.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Αἱ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐνεργούμεναι πράξεις ἐγγράφονται ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ τμήματι εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ τι σχετικὸν πρὸς τὴν κατάσχεσιν καὶ τὴν ἐκποίησιν ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου, αἱ αἰτήσεις αὐτῶν δέον νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ὑπογραφῶσι παρ' αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Συντάγματος οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, ἐν πάσαις ταῖς ἐκτὸς τοῦ ὑπουργήματος αὐτῶν δίκαις ταῖς ἀποβλεπούσαις εἰς τὸ ἄτομον αὐτῶν, οὐδόλως διαφέρουσι τῶν λοιπῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων, τὰ χρήματα, τὰ πράγματα καὶ τὰ κτήματα εἴτε ὑπουργοῦ τινος τοῦ Κράτους, εἴτε τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ ἐκποιηθῶσιν ἕνεκα χρέους ἐπιδικασθέντος δι' ἀποφάσεως.

Προσωρινὸν ἄρθρον.

Ἐν τοῖς νομοῖς, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ὑπάλληλοι, βοηθοὶ καὶ

κλητῆρες ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος νόμου διαγραφόμενα καθήκοντα ἐνεργοῦνται προσωρινῶς διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένων ἀξιωματικῶν καὶ κλητήρων τῆς ἀστυνομίας, οἵτινες ὅμως καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ καθήκοντα ταῦτα διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν προέδρων τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν, διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων πρωτοδικείων.

Τῇ 27 Δεμαζηλαχὴρ 1296, ἢ 5 Ἰουνίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης
περὶ τῶν ἐγγράφων διαταγῶν
τῶν δοθησομένων εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων
τῆς ἐκτελέσεως περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

اجرا مأمورلرينك وظيفهٔ مأموريتلرينى متضمن يدلرينه ويريلهجك
يورلديلر حقنده تحريرات عدليه

(Ἰζρὰ μεεμουρλερηνὶν βαζηφεῖ μεεμουριγετλερηνὴ μουτεζαμὶν γεδ·λερινὲ βηρηλεδζὲκ π·ουγιουρουλτηλὰρ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς διαταγῆς, ἥτις δέον νὰ εὑρηται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, ὅπως, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καὶ κλητῆρες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀποταθῶσι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου, καὶ ζητήσωσιν ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ κλητήρων τῆς ἀστυνομίας καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων βοήθειαν, παρέχηται αὐτοῖς ἡ βοήθεια αὕτη, προσαγομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς διαταγῆς ταύτης, καὶ ὅπως ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὸ περιεχόμενον τῶν διαταγῶν τούτων· τῇ προτάσει τοῦ γεν. εἰσαγγελέως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, γνωστοποιεῖται ὑμῖν ὅτι δέον νὰ ἐνεργῶνται ἀναλόγως τὰ δέοντα, καὶ ἐγγραφομένων τῶν ὀνομάτων καὶ τιθεμένης τῆς σφραγῖδος τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν ἐν ταῖς διαταγαῖς ταύταις, διανεμηθῶσιν αὗται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελέσεως.

Τῇ 27 Ζηλκἀδὲ 1296, ἢ 31 Ὀκτωβρίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλων.

مأمورين اجرائيه‌نك تحت كفالته آتمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεεμουρήνι ἰτζραηγενὶν τάχτι κεφαλετὲ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαγραφομένων ἐν τῷ ἐν τῇ 226ῃ σελίδι τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ Δουστοὺρ κατακεχωρημένῳ νόμῳ, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, καὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐγγυήσεως νόμου, συνεπείᾳ προτάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ἐνεκρίθη νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐγγυοδοσίαν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι, ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος ὅπου δεῖ.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ κεκυρωμένα ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα οὕτω καθυποβληθῶσιν εἰς ἐγγυοδοσίαν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστηρίων καὶ ἀναγγείλητε ἡμῖν τὸ ἀποτέλεσμα.

Τῇ 15 Ραμαζὰν 1304, ἢ 26 Μαΐου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων.

اعلامات حقوقيه وتجاريه‌نك صور اجراسنه دائر تذكره عدليه

(Ἠλαμάτι χουκουκηγὲ βὲ τουδζαρηγενὶν σουβέρι ἰτζρασινὰ δαὶρ τεζκιρεῖ ἀδληγέ).

Ἐπειδή, κατὰ τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνενώσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀποφασίζειν καὶ ἐκτελεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Πέραν καὶ Χρυσοπόλει πρωτοδικείων καὶ τῶν τοπικῶν δικαστηρίων οἱ πρόεδροι αὐτῶν, ἐπίσης τὰς τῶν τμημάτων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ ἐμποροδικεῖον ὁ πρῶτος πρόεδρος αὐτοῦ καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἐπὶ τῶν πρωτοδίκων τούτων ἀποφάσεων καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν πρωτοδικείων καὶ ἐμποροδικείων τοῦ Κράτους κατὰ προσώπων

κατοικούντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν ῥηθέντων προέδρων τῶν πρωτοδικείων καὶ τῶν τοῦ ἐμποροδικείου, οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πρόεδροι· οἱ δὲ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων τῶν Νομαρχιῶν, διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων θέλουσιν ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῶν δικαστηρίων, τὰς τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καὶ ἐμποροδικείων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τῶν ἐφετείων, ἐπὶ τῶν πρωτοδίκων τούτων ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐμποροδικείων καὶ τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους κατὰ προσώπων κατοικούντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν· ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων περιορίζεται εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης εὑρισκόμενον ἐκτελεστικὸν τμῆμα καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἔγκαιρος καὶ τακτικὴ ἐκτέλεσις αὐτῶν· καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχουσι πλεῖσται ἀποφάσεις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, διὰ τοῦτο πρὸς ἄρσιν τῶν ἀναβολῶν τούτων καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰσπράξεως τῶν κοινῶν ἀπαιτήσεων, αὐτὰ τὰ πράγματα ὑποδεικνύουσι τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς καθιερώσεως τοῦ κανόνος τοῦ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐξεδωκεν αὐτὰς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγονται· ἐπὶ τῇ γενομένῃ προτάσει ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα περὶ τῆς ἀπὸ τοῦδε ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ γενικευθῇ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν ἔρευναί τινες περὶ τῶν εἰδικῶν ἐξόδων αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν προέδρων παντὸς δικαστηρίου τοῦ νὰ τηρῇ ἀλληλογραφίαν, ὡς διαγράφεται καὶ ἐν τῷ εἰρημένῳ νομοσχεδίῳ, μετὰ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν Νομαρχιῶν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

Ἐκτελεσθέντων δὲ τῶν δεόντων ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὑπουργείῳ καὶ γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος εἰς τοὺς ἀριμοδίους, παρακαλεῖσθε ἵνα, ὁσάκις τοῦ λοιποῦ οἱ πρόεδροι τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ἐμποροδικείου γράφωσιν ὑμῖν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον, ἐνεργῆτε τὰ εἰκότα.

Τῇ 1 Δζεμαζηλαχὴρ 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασχέσεως κτημάτων καὶ γαιῶν ἐγγεγραμμένων ἐπ' ὀνόματι τῶν ὀφειλετῶν.

مديون عهده‌لرنده بولنان املاك واراضينك صورت حجزى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδ' γιοὺν οὐχτελέριντὲ π'ουλουνὰν ἐμλὰκ οὔ ἐραζηνὶν σουρέτι χαδζὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐνῷ τὰ κατασχετήρια ἔγγραφα, τὰ κοινοποιούμενα ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διὰ τῶν δικαστηρίων διὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπ' ὀνόματι τῶν ὀφειλετῶν, δέον νὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸ μέρος ἔνθα κεῖνται τὰ κτήματα, ἐν τούτοις ταῦτα στέλλονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν φόρων, ἥτις κατόπιν τῶν τοιούτων κατασχετηρίων κοινοποιεῖ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ ἁρμόδια μέρη, καθόσον ἐν τῇ διευθύνσει δὲν ὑπάρχουσι κατακεχωρημένα λεπτομερῶς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις κτήματα.

Ἐπειδή, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ κατασχέσεις ἐνεργοῦνται κυρίως πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων, ἡ τοιαύτη διαρκὴς ἀλληλογραφία δύναται νὰ προκαλέσῃ γεγονότα παραβλάπτοντα τὰ δικαιώματα τοῦ κατασχόντος, οἷον τὸ νὰ μεταγραφῇ ἐπ' ὀνόματι ἄλλου τὸ κτῆμα τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ κατάσχεσις· ἡ διεύθυνσις τῶν φόρων ὑπέβαλεν ὅτι δέον τοῦ λοιποῦ, ἵνα προλαμβάνωνται τὰ ὑποτιθέμενα προσκόμματα, τὰ μὲν κατασχετήρια, τὰ συντασσόμενα διὰ κτήματα κείμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει, νὰ διαβιβάζωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς Πρωτευούσης καὶ τὴν δημαρχίαν εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ κτῆμα, τὰ δὲ ὑποβαλλόμενα διὰ κατάσχεσιν κτημάτων κειμένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀπ' εὐθείας ἐπιτοπίως, δηλαδὴ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως καὶ κωμοπόλεως ἔνθα κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα, ἐὰν δὲ εὑρίσκωνται εἰς χωρία, εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς τῶν καζάδων ὅπου ὑπάγονται τὰ κτήματα· ἐπίσης ὑπέβαλεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ κατασχετήρια ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν τάξιν νὰ μένωσιν ἐν τοῖς τμήμασιν εἰς ἃ ὑπάγονται τὰ κτήματα, ὡς ἀπόδειξις τῆς γενομένης κατασχέσεως, μολονότι ἐπιτρέπεται νὰ συντάσσηται μόνον ἓν κατασχετήριον διὰ διάφορα κτήματα κείμενα ἐντὸς μιᾶς ὑποδιοικήσεως, ἢ μιᾶς δημαρχίας, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλλωνται ἰδιαίτερα κατασχετήρια διὰ τὰ κτήματα τὰ εὑρισκόμενα εἰς διαφόρους ὑποδιοικήσεις καὶ δημαρχίας καὶ τέλος ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις εἰς τὰ δικαστήρια, ὅπως ἐκτελῶνται ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 5 Ρεδζὲπ 1304, ἢ 17 Μαρτίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς γινομένης ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν νόμον δέον νὰ ἐκποιηθῶσι.

قانوناً صاتلمسی اقتضا ایدن اموال غیر منقوله حقنده اجرا اولنه جق معاملهٔ متضمن تحریرات عدلیه

(Κανοῦνεν σατιλμασὴ ἰκτιζὰ ἠδὲν ἐμβάλι γάηρι μενκουλὲ χακκηντὰ ἰδζρὰ ὀλουναδζὰκ μουάμελεγὴ μουτεζαμὶν ταχρηράτι ἀδλιγγέ).

Παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τὸ ἀπὸ 29 Δζεμαζηλεββὲλ 1296 καὶ ὑπ' ἀριθ. 20 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' οὗ διεβιβάζετο ἡμῖν ὑπόμνημα τοῦ γραφείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἐν ᾧ ὑποβάλλονται σκέψεις τινὲς περὶ τῆς ἐνεργηθησομένης διαδικασίας περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἐκποιηθῶσι δι' ἐπιδεδικασμένα χρέη.

Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ὑποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐκποίησις ἀκινήτων κτημάτων διὰ χρέος ἤρτηται ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἔκδοσις ἀποφάσεως ἐκ διαδικασίας, ἀλλ' ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς τοιαύτης διαδικασίας συνίσταται εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἂν τὸ ἐκποιηθησόμενον κτῆμα εἶναι ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ ἐκποίησις ἐπιτρέπεται, ἢ οὔχί, καὶ ὅτι ἐπειδὴ τὸ κύριον χρέος τυγχάνει ἐκ τῶν προτέρων ἐπιδεδικασμένον, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν τὸ κτῆμα, τοῦ ὁποίου ζητεῖται μόνον ἡ ἐκποίησις, εἶναι ἐκ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἢ μὴ νὰ ἐκποιηθῶσι, χωρὶς τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως καὶ οὕτω ἐκ τῶν φυσικῷ τῷ λόγῳ προκυπτουσῶν ἀναβολῶν, δὲν δίδωται ἀφορμὴ παραπόνων τῶν πρεσβειῶν, δέον νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀντιπαραστάσεως καὶ διαδικασίας ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τούτῳ, τοῦθ' ὅπερ θέλει διευκολύνῃ τὸν ἐπιζητούμενον σκοπόν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ ἤδη δημοσιευθέντος νόμου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, καὶ τὸ ἕβδομον κεφάλαιον αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ προλάβῃ τὰς ἐπὶ τούτου δυσχερείας καὶ τὰ παράπονα, ὁ δὲ νόμος οὗτος ἐφαρμόζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων· τὸ εἰρημένον συμβούλιον δι' ἐκθέσεώς του ὑπέβαλεν, ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς μὲν

τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ δανεισταὶ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου, δὲν θὰ προκαλῶνται παράπονα, εἰς δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοὺς προέδρους, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐξέτασις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, κατόπιν αἰτήσεως τῶν δανειστῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀπαιτήσεών των, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν, δέον νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νόμου, καὶ ἀφοῦ ἐξετάσωσιν ἂν τὸ κτῆμα, τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκποίησις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἐπιτρέπηται ἢ μὴ νὰ ἐκποιηθῇ, νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπιτρέπεται αὕτη.

Γνωστοποιηθέντος οὕτω τοῦ πράγματος εἰς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον καὶ τοὺς λοιποὺς προέδρους, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργῶνται καὶ παρ' ὑμῖν οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 23 Ρεδζὲπ 1296, ἢ 9 Ἰουλίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐκτελέσεως τῆς μεταγραφῆς τῶν ἕνεκα ἐπιδεδικασμένων χρεῶν ἐκποιητέων κτημάτων συμφώνως πρὸς τὰ 58, 59 καὶ 63 ἄρθρα τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων νόμου καὶ τοῦ 9ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων κτημάτων νόμου.

دیون محکومه دن طولایی فراغی اقتضا ایدن املاك فراغی تنفیذ اعلامات قانونیك ۵۸ و ۵۹ و ۶۳ نجی ودین ایجون اموال غیرمنقوله نك فروختی حقنده اولان نظامنامه نك ۹ نجی ماده سنجه امر فراغك اجراسی حقنده تحریرات عدلیه

Δ᾽ουγιούνι μαχκουμεδὲν ὀ᾽ολαγὴ φιραγὴ ἰκτιζὰ ἡδ᾽ὲν ἐμλακὶν φιραγὴ τενφήζι ἡλαμὰτ κανουνινὶν 58, 59 καὶ 63 ουντζοὺ βὲ δ᾽εὴν ἠτσοὺν ἐμβάλι γάηρι μενκουλενὶν φουρουχτοὺ χακκηντὰ ὁλὰν νιζαμναμενὶν δ᾽οκουζουντζῆ μαδ᾽ὸ᾽ελερίνδζε ἔμριωιραγὴν ἰὸζρασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Περιελθόντος εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι, ἐνῷ ἡ μεταβίβασις τῶν ἕνεκα ἐπιδεδικασμένων χρεῶν ἐκποιητέων κτημάτων μέχρι τοῦδε γίνεται κατὰ τὰ ἔγγραφα τὰ διαβιβαζόμενα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τοῦ Δεφτέρι Χακκανῆ, συμφώνως πρὸς τὸ 63 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου, ἐν τούτοις εἴς τινα μέρη

αἱ πράξεις αὗται τῆς μεταγραφῆς ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων· τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἐνέργειαν τῶν πράξεων τῶν διαγραφομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 58, 59 καὶ 63 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου καὶ τοῦ 9ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων κτημάτων νόμου, (1) δέον νὰ ἐκτελῶνται τὰ τῆς μεταγραφῆς, διαβιβαζομένου ἀπ' εὐθείας ἐγγράφου τοῦ προέδρου τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ, χωρὶς νὰ παραπέμπηται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα οἷς δεῖ καὶ ἐνεργῶνται συμφώνως τὰ δέοντα.

Τῇ 21 Ρεπιούλ Ἀχὴρ 1303, ἢ 15 Ἰανουαρίου 1301

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἐγγράφων τῶν συνταχθησομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τῆς μεταβιβάσεως τῶν διὰ πληρωμὴν χρέους ἐκποιουμένων κτημάτων καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν δανειστῶν νὰ αἴρωσι πᾶν φορολογικὸν πρόσκομμα.

استیفای دین ایچون صاتیلان املاکك اجرای فراغی حقنده تسطیر
اولنه جق تذکره لر ویرکوجه ایلیشکلرینك قطعنه داینلرك
مجبور ایدلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἰστιφάη δ' ἐήν ἠτσοὺν σατηλὰν ἐμλακὶν ἰὸζράη φιραγὴ χακκηντὰ τεστὴρ ὅλουναὸζὰκ τεζκιρελὲρ βηργκιοῦὸζε ἠλησ·ικλερηνὶν κατήνὰ δ·ανηλερὶν μεὸζπ·οὺρ ἠὸ·ηλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸ·ληγέ).

Ἐπειδὴ ἡ διεύθυνσις τῶν φόρων ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι δέον ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῖς γραφομένοις ὑπὸ τῶν δικαστηρίων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πράξεων τῆς παραχωρήσεως τῶν διὰ μέσου τῶν δικαστηρίων ἐκποιουμένων κτημάτων καὶ γαιῶν πρὸς πληρωμὴν χρέους, νὰ σημειοῦνται τὰ σύνορα, τὰ παλαιὰ καὶ νέα στρέμματα καὶ οἱ πήχεις καὶ νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ δανεισταὶ νὰ αἴρωσι πᾶν πρόσκομμα πηγάζον ἐκ τῶν φόρων, κοινοποιηθῇ δὲ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐπειδὴ ἡ πρότασις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν διακα-

(1) Ἴδε σελ. 1069.

νόνισιν τῶν πράξεων τῆς μεταγραφῆς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Διὰ ταῦτα ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὡδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τὰ δικαστήρια.

Τῇ 1 Ρεπ·ηουλαχὴρ 1303, ἢ 26 Δεκεμβρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν τε κτημάτων καὶ τῶν δημοσίων γαιῶν τῶν ὀφειλετῶν ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων.

مديونك كرك املاك وكرك اراضئ موقوفه وامريه‌سنك اجرا
دائرلرنجه فروخت اولنه‌جغی حقنده تحريرات عدليه

(Μεδ·γιουνοὺν γκερὲκ ἐμλὰκ βὲ γκερὲκ ἐραζήϊ μεβκουφὲ βὲ ἐμτηργεσινὶν ἰὸζρὰ δ·αηρελερίνδζε φουρούχτ ὁλουναδζαγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὰς βεζυρικὰς διαταγὰς τὰς κατακεχωρημένας εἰς τὴν 240ὴν σελίδα τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Δ·ουστοὺρ καὶ εἰς τὴν 165 σελίδα τοῦ τρίτου τόμου (1)· καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 294 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἵνα ἐκποιηθῶσι δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ γαῖαι διὰ χρέος ἀπαιτεῖται ἀπόφασις δικαστηρίου τινός, κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου, δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ ἐκποιηθῶσι δυνάμει τῆς περὶ τοῦ κυρίου χρέους ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ γαῖαι, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀποφάσεως δικαστηρίου· ἠρωτήθη ἀπό τινων μερῶν ἡ ἑρμηνεία τῶν δύο τούτων ἄρθρων τοῦ νόμου καὶ συνάμα ἐὰν ἡ λέξις *ἐμλὰκ* (κτήματα) ἡ ἀναφερομένη ἐν τῷ 8ῳ καὶ λοιποῖς ἄρθροις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου περιλαμβάνῃ καὶ τὰς δημοσίας γαίας.

Συνεπείᾳ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ λόγῳ ὅτι αἱ ρηθεῖσαι διαταγαὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰσχύν, (2) ὅτι καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μεταξὺ τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ περὶ ἐκτελέσεως

---

(1) Ἴδε σελ. 1002 καὶ 1071.

(2) Περὶ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ ἀναφερομένου νόμου ἴδε μεταγενεστέραν ἐγκύκλιον ἀπὸ 29 Ρεδζὲπ 1302, σελ. 1074.

νόμου φαινομένην ἀντίφασιν, ἐπειδὴ ἡ ἔγκρισις καὶ διαταγὴ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐκτελέσεως, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιτρέπεται ἀγωγὴ κακοδικίας ἕνεκα τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλων, ἡ φράσις τοῦ 294ου ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας «ἀποφασίζεται ἡ ἐκποίησις τῶν ἀκινήτων κτημάτων» δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκλειστικῶς ἐννοοῦσα ἀπόφασιν μόνον δικαστηρίου καὶ ὅτι ἡ λέξις *εμλὰκ* ἡ περιεχομένη ἐν τῷ περὶ ἐκτελέσεως νόμῳ δὲν ἐννοεῖ μόνον τὰ καθαρᾶς ἰδιοκτησίας κτήματα, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὰς δημοσίας καὶ βακουφικὰς γαίας, καθόσον, ἐνῷ ἔδει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ λέξις *ἀκὰρ* καὶ νὰ λεχθῇ *εμλὰκ βὲ ἀκάρ*, ὁπωσδήποτε περιωρίσθη ἡ φράσις διὰ μόνης τῆς λέξεως *εμλάκ*, ἀπεφήνατο ὅτι, ἄχρις οὗ τροποποιηθῇ ὁ ρηθεὶς νόμος καὶ αἱ συνεπείᾳ τούτου γινόμεναι ἐνέργειαι, ἵνα μὴ μένῃ δισταγμός τις, δέον νὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι νομίμως δικαιοῦνται νὰ ἐκποιῶσι διὰ πλειστηριασμοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὰς διατυπώσεις τά τε κτήματα καὶ τὰς δημοσίας καὶ βακουφικὰς γαίας τῶν ὀφειλετῶν, εἴτε ὑπάρχει ἢ ὄχι ὁ ὅρος τῆς κοινοποιήσεως τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τοῦ ὀφειλέτου ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ τὸ κύριον χρέος ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει.

Ἐφ' ᾧ ἀποστελλομένων ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἱκανῶν ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα.

Τῇ 24 Ζηλκαδ·ὲ 1297, ἢ 15 8)βρίου 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ παρακαταθέσεως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ ἀγοραστοῦ τοῦ τέλους τῆς μεταγραφῆς καὶ τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων τῶν διὰ χρέος ἐκποιουμένων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου.

مديونك دينى ايچون صاتيلان املاكك خرج انتقال واجارهٔ مترا كمسى
داين ومشترى طرفندن دپوزيتو ايدلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδ·γιουνοὺν δ·ενὴ ἠτσοὺν σατηλὰν
ἐμλακὶν χάρδζι ἰντικὰλ βὲ ἰδζαρεῖ μουτερακιμεσὴ δ·αὴν βὲ μουσ·τερὴ
ταραφιντὰν δ·επόζητο ἠδ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐπειδὴ ὁ ὑπάλληλος τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τῆς διοικήσεως Τοκατίου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ὑπέβαλεν ὅτι τὸ τέλος, ὅπερ λαμβάνεται διὰ τὰ κτήματα τὰ ἐκποιούμενα ἐν δημοπρασίᾳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῆς κατασχέσεως πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου, δέον νὰ πληρώνηται ἀπὸ τοῦ τιμήματος τῶν κτημάτων

τούτων· ἡ διεύθυνσις τῶν φόρων ἀνέφερεν ὅτι ἐὰν τὰ κτήματα, περὶ ὧν ἀπεφασίσθη νὰ ἐκποιηθῶσι, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ συναίνεσις τοῦ ὀφειλέτου, μεταβιβασθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου, τὸ τέλος τῆς μεταγραφῆς καὶ τὰ καθυστερούμενα ἐνοίκια καταλογίζονται ἀπέναντι τῶν χρημάτων τῶν κρατουμένων ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τὴν διδομένην ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐγγράφων περὶ τοῦ εἰς τὸ ταμεῖον καταβληθέντος ποσοῦ ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ὅτι δέον διὰ νὰ ἐφαρμόζηται τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας νὰ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων.

Ἐφ' ᾧ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 29 Νοεμβρίου 1299.

Βεζυρικὴ Διαταγὴ διαβιβασθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ διαρκοῦς ἐντολῆς

وكانت دوريه حقنده اولوب عدليه نظارتنه مورود تذكرهٔ سامیه

(Βεκιαλέτι δ'εβρηγὲ χακκηντὰ ὀλοὺπ ἀδ'ληγὲ ναζαρετινὲ μεβροὺτ τεζκιρεῖ σαμηγέ).

Συνεπείᾳ ἐκθέσεως τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑψ. Σ'εϊχ-οὒλ-'Ισλαμάτου, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, ἵνα ἀνακοινώσωμεν τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι καὶ τῇ διευθύνσει τοῦ Δ'εφτέρι Χακανῆ, ὅτι κατόπιν προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων ὑπὸ τῶν δανειστῶν περὶ διαρκοῦς ἐντολῆς διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον πώλησιν τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, τῶν ὑποθηκευθεισῶν δυνάμει ἐπισήμου ἐγγράφου διὰ διαρκοῦς ἐντολῆς καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεως, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δ'εφτέρι Χακανῆ δέον νὰ ἐνεργῶσι τὰς περὶ πωλήσεως καὶ παραχωρήσεως πράξεις, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφειλέτας γεννησομένην γνωστοποίησιν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐπισήμως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς ἃ ὑπεβλήθη, ὅτε ἀναμένεται ἡ ἐπὶ τούτου ἐκδοθησομένη ἀπόφασις καὶ συνάμα νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ ἐκτελέσεως πράξεις κατόπιν τῆς μετὰ τὴν διαδικασίαν ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, ὅταν ὁ δυνάμει ἐπισήμου ἐγγράφου διορισθεὶς διαρκὴς ἐντολεὺς ἀρνῆται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ τῆς ἐντολῆς του καθήκοντα τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ διά τε τοῦ ἱεροῦ καὶ πολιτικοῦ νόμου.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς τὴν εἰρημένην διεύθυνσιν παρακαλοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὑπουργείῳ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα.

Τῇ 18 Ζηλχιτστσὲ 1306, ἢ 2 Αὐγούστου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ οὐχὶ τῶν ἐφετείων τῶν Νομαρχιῶν ὁσάκις ὑποβάλλεται ἀναίρεσις.

تمیز دعوی اولندیغی حقنده ولایات استیناف محکمه‌لرنده تأخیر اجرا عم وخبری ویرلیوب محکمهٔ تمیزدن ویرلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Τεμγήζι δ'ἀβὰ ὀλουντουγὴ χακκηντὰ βιλαγιὰτ ἰστηνὰφ μαχκεμελεριντὲ τεεχχήρι ἰδζρὰ ἡλμιχαπ'ερὴ βηρήλμεγιουπ μαχκεμέϊ τεμγήζδ'ὲν βηρηλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὅτι, μολονότι ἐκδίδονται ἀποδείξεις ὑπὸ τῶν ἐφετείων πρὸς ἀναστολὴν τῶν ἀποφάσεων, καθ' ὧν ὑποβάλλεται ἀναίρεσις, ὁ σκοπὸς τῶν πλείστων ἀναιρεσειόντων δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ ἀναστείλωσι διὰ τοιούτων ἀποδείξεων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων· ἀπό τινων μερῶν ἠρωτήθη, ἂν κατὰ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου, ἡ ὑπὸ τῶν ἐφετείων πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως ἔκδοσις ἀποδείξεων εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον ἢ οὐχί.

Παραπεμφθέντος τοῦ ζητήματος εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, τοῦτο δι' ἐκθέσεώς του ἀπεφάνθη ὅτι, ἐπειδὴ ἐν τῷ 226 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τῷ πραγματευομένῳ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν γινομένων κατόπιν τῆς ἐπιδόσεως ἀναιρετηρίων, οὐδεμία ὑπάρχει διάταξις περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἐκδόσεως ἀποδείξεων πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, τὸ δὲ ἄρθρον 224 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγράφει, ὅτι αἱ τοιαῦται ἀποδείξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἡ ἔκδοσις τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποδείξεων ὑπὸ τῶν ἐφετείων δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν.

Ὑποβαλούσης τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ δικαστήρια, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 14 Ρεπ'ηουλεθθὲλ 1300, ἢ 12 Ἰανουαρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν κυρίων ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ βακουφικῶν γαιῶν τῶν κατεχομένων ἀπέναντι χρέους μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτῶν καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ περιμένῃ ὁ ἀγοραστὴς μέχρι τῆς ὡριμάνσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν, ἂν πωληθῶσιν ἐσπαρμέναι.

دینه قارشو محجوز اولان اراضیٔ امیریه وموقوفه فروخت اولنجه یه قدر متصرف طرفندن تصرف اولنمسی ومزروع ایکن صاتیلسه یله محصولك ادراکنه قدر مشتریٔ بکلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Δ᾽ενηνὲ καρσ᾽ὴ μαχζοὺζ ὁλὰν ἐραζήϊ ἐμηρηγὲ βὲ μεβκο φὲ φουρσοὺχτ ὁλουνσουνδζηγὲ καδ᾽ὰρ μουτεσαριφὴ ταραφιντὰν τεσαρρουφ ὁλουνμασὴ βὲ μεζροῦ ἠκὲν σατηλσὰ π᾽ηλὲ μασχουλοὺν ἰδ᾽ρακινὰ καδ᾽ὰρ μουσ᾽τερηνὶν π᾽εκλεμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἡ διεύθυνσις τῶν φόρων λαβοῦσα ἀφορμὴν ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δ᾽εφτέρι Χακανῆ τῆς διοικήσεως Τοκὰτ περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ προτείνηται ἡ ἀντὶ τοῦ κατ᾽ ἐκτίμησιν ἀντιτίμου παραχώρησις εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν τῶν γαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσαι εἰς ὀφειλέτην κατάσχονται ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐγκαταλειπόμεναι μένουσιν ἀκαλλιέργητοι ἐπὶ τρία καὶ πέντε ἔτη, ἅτινα φυσικῷ τῷ λόγῳ παρέρχονται, ἄχρις οὗ διεξαχθῇ ἡ δίκη καὶ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἡ πώλησις αὐτῶν, ἢ ἡ ἄρσις τῆς κατασχέσεως· συνάμα δὲ λαβοῦσα ὑπ᾽ ὄψιν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατάσχεσις δημοσίων γαιῶν δὲν δύναται νὰ παρακωλυθῇ διὰ γεγονότων καὶ διατάξεων τοῦ νόμου, οἷαι ἡ εἰς τὰ τέκνα μεταβίβασις τῶν γαιῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐξουσιάζοντος αὐτάς, τὸ ἐπὶ τοῦ ταπίου δικαίωμα, ἢ τὸ ἀδέσποτον, αὕτη δὲν παρεμποδίζει τὸ νὰ καθίστανται παραχωρηταὶ διὰ ταπίου, τουτέστι νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ δημόσιον αἱ γαῖαι αἱ ἐγκαταλειπόμεναι καὶ μὴ καλλιεργούμεναι ὑπὸ τῶν ἐξουσιαζόντων αὐτάς, οὔτε δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον τῆς μὴ ἀποσβέσεως δικαιώματός τινος τοῦ κυρίου αὐτῶν· ἐπειδὴ ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ δημόσιαι γαῖαι καὶ αἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀφιερωμέναι καὶ τὰ ἐπὶ διτελείᾳ ἐξουσιαζόμενα βακουφικὰ κτήματα, παύουσιν ἀνήκουσαι εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, εἴτε διότι ἕνεκα τῆς γινομένης κατασχέσεως ἐγκαταλείπουσι τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, εἴτε καθίστανται παραχωρητέαι διὰ ταπίου καὶ ἀδέσποτοι, ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ κυρίου αὐτῶν, ἢ μεταβιβάζονται εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, οὐδὲν δικαίωμα ἐναπολείπεται εἰς τὸν ἐξουσιάσαντα αὐτάς· ἐπειδὴ ἑπομένως, φυσικῷ τῷ λόγῳ οὐδαμῶς

ἰσχύει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπέναντι δανείου ἐνεργουμένη κατάσχεσις τῶν γαιῶν καὶ κτημάτων τούτων, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ νὰ ἀποφαίνωνται τὰ δικαστήρια περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν ἐν ᾗ εὑρηνται καταστάσει, ἢ περὶ τῆς παραχωρήσεως αὐτῶν εἰς ἄλλον, ἀντίκειται πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα· διεβίβασεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ 15 Ζηλκαδ·ὲ 1300 καὶ ὑπ' ἀριθ. 10 ἔγγραφον αὐτῆς, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

Ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τῆς ρηθείσης διευθύνσεως προταθέντα εἰσὶ σύμφωνα μὲν πρὸς τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατάσχεσις δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς καλλιεργείας τῶν κατασχεθέντων γαιῶν, ἀπαιτεῖται δέ, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ γαῖαι ἐκποιηθῶσι καθ' ὃν χρόνον τυγχάνουσιν ἐσπαρμέναι, ὁ ἀγοραστὴς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, νὰ περιμείνῃ μέχρι τῆς ὡριμάνσεως τῶν προϊόντων· τὸ ρηθὲν συμβούλιον ἀπεφήνατο δι' ἐκθέτεως αὐτοῦ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρακωλύηται ἡ ἐπὶ τῶν κατασχεθεισῶν γαιῶν ἐξουσία τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 14 Ρεπηουλαχὴρ 1301, ἢ 31 Ἰανουαρίου 1299

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐκποιήσεως τῶν ὑποζυγίων, γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ λοιπῶν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀπὸ τῶν γεωργῶν δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀπαιτήσεων τῶν τοκογλύφων.

مرابحه جیلرك زراعده اعلمات قطعیه ایله الهجقلریجون جفت
الات وادوات سائره مسنك صاتدیرلماسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μουραπ·εχαδζηλαρὶν ζουρραδ·ὰ ἡλαμάτι
κατήγιὰ ἡλὲ ἀλαδζακλαρήτσουν τσὶφτ ἀλιὰτ βὲ ἐδ·εβάτι σαηρεσινὶν
σαττηρίλμαμασὶ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ διεβίβασεν ἡμῖν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ εἰς τὴν ὑποδοίκησιν Π'ακπ·ούρτ ὑπαγομένου χωρίου Λοσμενὴκ καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ πατριαρχείου, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται δικαιοσύνην, λόγῳ ὅτι οἱ τοκογλύφοι προσθέτοντες διπλοῦς καὶ βαρεῖς τόκους ἐπὶ τῶν χρεῶν των, τῶν προερχομένων ἐκ συναλλαγμάτων καὶ δανείων, καταλαμβάνουσι τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν καὶ ὅτι τὰ δικαστήρια οὐδεμίαν σπουδαιότητα δίδουσιν ἐπὶ

τούτου καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακοινώσεις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ἵνα μὴ λαμβάνηται ἀπ' αὐτοῦ διπλοῦς τόκος καὶ ἀνώτερος τοῦ νομίμου ἐπὶ τοιούτων χρεῶν, καθόσον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παράτασις τῆς δυσαρέστου ταύτης καταστάσεως ἄχρις οὗ καθιδρυθῶσιν αἱ μελετώμεναι γεωργικαὶ τράπεζαι, δι' ὧν τεθήσεται τέρμα εἰς τὰς κατὰ τῶν κατοίκων καὶ τῶν γεωργῶν γενομένας ἀδικίας καὶ καταπιέσεις.

Ἐπειδή, ἐνῷ ὁ νόμος ἀπαγορεύει νὰ λαμβάνηται τόκος πλέον τοῦ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν (1) καὶ ἀπαιτεῖται ἑπομένως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑπὸ τῶν τοκογλύφων ἐγειρομένων ἀγωγῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐναγομένου, νὰ θεωρῆται ὁ μεταξὺ τῶν ἀντιδίκων λογαριασμὸς τοῦ δανείου, νὰ ὁρίζηται τὸ πραγματικὸν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου καὶ ἀναλόγως νὰ ὑπολογίζηται ὁ τόκος, ἐν τούτοις ἐπληροφορήθημεν ἰδιαιτέρως ὅτι εἴς τινα μέρη συμβαίνουσι τοιαῦται ἀπροσεξίαι, τοῦθ' ὅπερ σημαῖνον, ὅτι ἀφίνεται ἐλευθέρα ἡ διάπραξις ἀδικήματος ἀπηγορευμένου ὑπὸ τοῦ νόμου, προκαλεῖ τὴν σύντονον προσοχὴν ἡμῶν καὶ ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου οὐδεμία ἐπέμβασις δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰ ὑποζύγια, τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα τῶν γεωργῶν, τὰ μήπω ἐναποθηκευομένα προϊόντα καὶ τὰς ἐπαρκούσας εἰς τὴν διατήρησιν τῆς οἰκίας των γαίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δυνάμει τελεσιδίκων ἀποφάσεων πληρωτέων χρεῶν, οἱ τοκογλύφοι ἐπεμβαίνοντες κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τοιαῦτα πράγματα καὶ κτήματα τῶν γεωργῶν καθίστανται αἴτιοι τῆς καταστροφῆς τῆς γεωργίας καὶ τῆς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμείου, προκαλοῦντες οὕτω τὰ αἴτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαρκοῦς πενίας καὶ στενοχωρίας τῶν γεωργῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπαραίτητον καθῆκον ἔχουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ παρακωλύωσι τὰς τοιαύτας παρανόμους πράξεις καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν κατὰ τῶν τοιούτων τολμητιῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρέοντα δικαιώματα.

Ἐφ' ᾧ τοῦ διευθυντοῦ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλόντος ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα τοῖς ἁρμοδίοις, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισημειωμένως

---

(1) Διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 Ρεβζὲπ 1304 νόμου ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου ὡρίσθη εἰς 9 τοῖς ο/ο κατ' ἔτος (ἴδε σελ. 1003).

ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰκότων.

Τῇ 23 Ρεδζὲπ 1300, ἢ 18 Μαΐου 1899.

Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ ἀποφυλακίσεως τῶν ὀφειλετῶν, οἱ ὁποῖοι δέον νομίμως νὰ προσωποκρατηθῶσιν, ἂν οἱ δανεισταὶ αὐτῶν δὲν προκαταβάλωσι τὰ πρὸς διατροφὴν των ἀπαιτούμενα χρήματα.

قانوناً حبسی اقتضا ایدن مدیونلرك انفاقلریچون دایلر طرفندن
ویریله جك مبالغ بروجه پشین ویرلدیکی حالده تخلیهٔ سبیل
اولنه جغی متضمن اعلان رسمی

(Κανοῦνεν χαπσὴ ἰκτιζὰ ἠδ·ὲν μεδ·γιουνλαρὶν ἰνφακλαρήτσουν δ·ανηλερὴ ταραφιντὰν βηρηλεδζὲκ μεπ·αλὶγ π·ὲρ βέτσχι π·ισ·ὴν βηρηλμεδηγὴ χαλδ·ὰ ταχλιγέ· σ·επὴλ ὁλουναδζαγινὴ μουτεζαμμὶν ἠλάνι ρεσμή).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου τὸ ἀντίτιμον τῆς ἡμερησίας διατροφῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Νομαρχίαις προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν ἐκ πέντε γροσίων δέον νὰ καταβάλληται ὑπὸ τῶν δανειστῶν, ἂν δὲ μὴ προκαταβληθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας διατροφῆς ταύτης, δὲν προσωποκρατεῖται ὁ ὀφειλέτης, ἐπίσης ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς μὴ αὖθις καταβληθῇ, ὁ ὀφειλέτης ἀποφυλακίζεται μὴ προσωποκρατούμενος πάλιν διὰ τὸ χρέος ἐκεῖνο καὶ ἐπειδὴ ἀπεφασίσθη νὰ μὴ χορηγῶνται εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ τέως διδόμενον σιτηρέσιον· κοινοποιεῖται ὅτι οἱ δανεισταὶ ὀφείλουσι νὰ προκαταβάλλωσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς εἰρημένης χρονολογίας τὸ ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς τῶν διὰ χρέη προσωποκρατουμένων καὶ ὅτι θέλουσιν ἀποφυλακίζεσθαι οἱ κρατούμενοι ὀφειλέται τῶν δανειστῶν τῶν μὴ καταβαλόντων τὸ ἀντίτιμον τοῦτο τῆς διατροφῆς.

Τῇ 2 Σ·επ·ὰν 1296, ἢ 8 Ἰουλίου 1295.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἀντιτίμου τῆς διατροφῆς, τοῦ καθυποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους.

مديونك مدت حبسنده دائن طرفندن ويريلمجك نفقه بدلنك دينك حين تسويه‌سنده مصارف محاكمه‌سيله برابر تماماً استحصالى حقنده تحريرات عديه

(Μεδ᾽ γιουνοὺν μουδ᾽ ὲτι χαπσιντὰ δ᾽ αὴν ταραφιντὰν βηρηλεδ᾽ζὲκ ναφακὰ π᾽εδ᾽ελινὶν δ᾽εηνὶν χήνι τεσθηγεσιντὲ μεσαρίφι μουχακαμεσῆλε π᾽εραπ᾽ὲρ τεμάμεν ἰστιχσὰλ ἡδηλεδζεγὴ χακκηντὰ ταγρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντες ὑπό τινων μερῶν ἂν πρέπῃ νὰ πληρώνηται τὸ ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καταβληθὲν ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τοῦ προσωποκρατηθέντος κατὰ τὸν νόμον, καθ᾽ ἀρνουμένου νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ λαβὸν ὑπ᾽ ὄψιν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ὀφειλέτης προσωποκρατεῖται, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ δανειστὴς αὐτοῦ ἀποδείξῃ, ὅτι ἀρνεῖται νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος του, καίτοι δύναται νὰ πληρώσῃ αὐτό, ὑποχρεοῦται δὲ ὁ δανειστὴς κατὰ τὸ διάστημα τῆς φυλακίσεώς του νὰ διατρέφῃ αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 130 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὸ ποσὸν τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διὰ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεως διατροφὴν τοῦ ὀφειλέτου, προσωποκρατηθέντος διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς ἀρνήσεώς του, θεωρούμενον ὡς ἐκ τῶν συνήθων δικαστικῶν ἐξόδων, εἶναι δίκαιον νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ χρέους του· ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον τεκμαίρεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου τῆς καταχεχωρημένης ἐν τῇ 757ῃ σελίδι τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ Δουστοὺρ (1) καὶ πραγματευομένης περὶ τῆς καταχωρήσεως ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων· ἀπεφήνατο δι᾽ ἐκθέσεώς του, ὅτι δέον νὰ εἰσπράττηται ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ χρέους καὶ τὸ ποσόν, ὅπερ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ὡς ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς του.

Ἐφ᾽ ᾧ ὑποβαλούσης τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὰ δικαστήρια, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ᾧδε εἴκοσι πέντε ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 16 Δεκεμβρίου 1298.

(1) Ἴδε σελ. 1909.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἐκτιμωμένης ἀξίας ἐξ ὀνόματος τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀγορᾶς τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ὀφειλόντων ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων, πρὸς εἴσπραξιν τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν δὲν παρουσιάζεται ἀγοραστής.

خزينهٔ جليلهنك ملتزملرنده اولان الهجهنك تحصيلى ضمننده عهدلرنده
اولان اموال واملاكلرى مزايده اولنوب مشترىظهور ايتديكى
حالده تقدير اولنان بدللرى ايله خزينه نامنه آلنمسى
متضمن تحريرات عدليه

(Χαζηνεΐ ὀζελήλενὶν μουλτεζιμλερὸ̓ὲ ὁλὰν ἀλαὸ̓ζαγτηνὶν ταχσηλὴ ζιμνιντὰ οὐχὸ̓ελεριντὲ ὁλὰν ἐμὸ̓ὰλ οὖ ἐμλακλαρὴ μουζαγεὸ̓ὲ ὁλουνσὺπ μουσ̓τερῆ ζουχοὺρ ἡτιμεὸ̓ηγὴ χαλδὰ τακὸ̓ὴρ ὁλουνὰν π̓εὸ̓ελλερὴ ἦλε χαζηνὲ ναμινὰ ἁλινμασινὴ μουτεζαμὶν ταχρηράτι ἀὸ̓ληγέ).

Συνεπείᾳ ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαιτουμένου τὴν ἄδειαν νὰ ἀγοράσῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ δημοσίου Ταμείου τὰ κτήματα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν καθυστερούντων τὸ ἀντίτιμον τῶν δεκάτων τῆς διοικήσεως Μαλάτια τοῦ 1296 ἔτους, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν αὐτοῖς κατ' ἀποκοπήν, ὅπως διαφυλαχθῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ Ταμείου, καθόσον, μολονότι τὰ ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰρημένων ἐνοικιαστῶν κτήματα ἐξετέθησαν εἰς πλειοδοσίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους αὐτῶν, οὐδεὶς ἐπλειοδότησε, καὶ περιορισθῇ ὁ τρόπος οὗτος τῶν εἰσπράξεων τῶν καθυστερουμένων πρὸς τὸ παρὸν μόνον εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Νομαρχίαν, συνετάχθη ἔκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους μελετηθεῖσα ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ἐπειδὴ εἰ καὶ δὲν ὑπάρχει οὔτε νόμος, οὔτε προηγούμενόν τι περὶ τῆς ἐξ ὀνόματος τοῦ Ταμείου ἀγορᾶς τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν πλειοδοσίαν δὲν παρουσιασθῇ ἀγοραστής τις, ὁ τρόπος ὅμως οὗτος θεωρεῖται ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἐκποίησις τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου μὴ στηριζομένη ἐπὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν ὀφειλετῶν δὲν ἐπιτρέπεται, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τοιούτου συστήματος ἀπαιτεῖται νὰ δημοσιευθῇ προηγουμένως· τὸ Υ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι δέον νὰ δημοσιευθῇ προηγουμένως τὸ ρηθὲν σύστημα, ἵνα μὴ δοθῇ ἀφορμὴ παρα-

πόνων εἰς τοὺς ὀφειλέτας καὶ προληφθῇ πᾶσα εἰς τὸ μέλλον διένεξις, νὰ ὁρίζηται ἀξία τις τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἐκποιηθῶσιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκδοθῇ περὶ τούτου δικαστικὴ ἀπόφασις, ὁριζομένης προθεσμίας ἑνὸς μηνός, νὰ ἐκτίθενται εἰς πλειοδοσίαν καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παρουσιάζεται ἀγοραστὴς εἰς τὴν ἀξίαν αὐτῶν, νὰ ἀγοράζηται ἐξ ὀνόματος τοῦ Ταμείου ἀντὶ τῆς ὁρισθείσης ἀξίας· ὅτι μολονότι ἡ μὴ ἐκποίησις τῶν μέχρι τοῦδε δημοπρατηθέντων κτημάτων προέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως χρημάτων, πρέπει νὰ καταβάλληται σύντονος προσοχὴ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, μὴ ἐκτιμωμένων κατ' ἔλαττον τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἀξίας, ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας νὰ δίδωται συμφώνως πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν διενεργουμένας πράξεις, τουτέστι συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα τὸν ἰσχύοντα ὡς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας καθ' ὧν ἐκδίδεται ἀπόφασις περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων αὐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προθεσμίας νὰ ἐφαρμόζηται οὕτως ὁ νόμος καὶ ὅτι τέλος δέον νὰ ἐκτελεθῶσι τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου.

Ἐφ' ᾧ τοῦ διευθυντοῦ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλόντος, ὅτι δέον νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ᾧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰκότων.

Τῇ 10 Σ·ὰπ·ὰρ 1300, ἢ 4 Ἰουνίου 1299.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐναντίον τῶν κληρονόμων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου κινουμένων ἀγωγῶν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν δικαστηρίων.

خزينه يه مديون اولنلرك ورثه سى عليه اقامه اولنه جق دعاوى ايشلك
عائد اولديغى محاكم نظاميه حضورنده فصلى حقنده تحريرات عدليه

(Χαζηνεγὲ μεδγιούν ὁλανλαρὶν βερεσεσὴ ἀλεηχτηνὲ ἰκαμὲ ὁλουναζὰχ δ·εαβὴ ἡσ·ὶν ἀϊηδ· ὁλδ·ουγοὺ μεχακήμι νιζαμηγὲ χουζουριντὲ φασλῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Κατὰ τὸ ἐσχάτως καθιερωθὲν σύστημα, ἀπαιτεῖται οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος ὀφειλέτου, οἱ ἀρνούμενοι νὰ καταβάλωσι τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου, νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ καταγράψαντος τὴν κληρονομίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ μέρος τι τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου

πηγάζει ἐξ ἀντικειμένων, οἷα ἡ ἐκμίσθωσις δημοσίων προσόδων, οἱ τόκοι καὶ λοιπά, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ σύστημα τοῦτο συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων· ἐπειδὴ ἐθεωρήθη ὡς σύμφωνον πρὸς τὸ πρᾶγμα, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου, νὰ εἰσπράττηται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὰς κληρονομίας τὸ χρέος τῶν ἀποθνησκόντων, ὧν ἡ κληρονομία καταγράφεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ τῶν ὁποίων οἱ κληρονόμοι ἀρνοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτό, ἀφοῦ προηγουμένως οἱ δικηγόροι τοῦ δημοσίου Ταμείου κινήσωσιν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις διελθοῦσα τοὺς δικαστικοὺς βαθμοὺς καταστῇ κατὰ τὸν νόμον τελεσίδικος, ἡ δὲ τοιαύτη ἀπόφασις νὰ διαβιβάζηται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἔνθεν νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸ Ὑψ. Σεὴχ οὒλ-Ἰσλαμάτον. Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγνωστοποίησε, τῇ ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἰς τὸ Ὑψ. Σεὴχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον νὰ ἐκτελῶνται ἀναλόγως τὰ δέοντα διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μουχαρρὲμ 1305, ἢ 9 Σεπτεμβρίου 1303 καὶ ὑπ' ἀριθ. 366 διαταγῆς αὐτοῦ, διέταξεν ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ εἰκότα καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὑπουργείῳ· ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 1 Σαφὲρ 1305, ἢ 6 Ὀκτωβρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν δόσεων τῶν δεκάτων καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τούτου εὐθύνης τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

اعشار تقاسيطنك وقت وزمانيله اسحصالى وبو بابده ايفاى وظيفه اعتيان مأمورين عدليه‌نك مسئوليتى حقنده تحريرات عدليه

('Ασ'ὰρ τεκασητινὶν βὰκτ οὖ ζεμανῖλε ἰστιχσαλὴ βὲ π'οὺ π'απτὰ ἠφάη βαζιφὲ ἤτμεγεν μεεμουρήγι ἀδ'ληγενὶν μεεσουληγετὴ χακκιντὰ ταχρηράτι ἀδ'ληγέ).

Μολονότι ἐν τῷ 39 ἄρθρῳ τοῦ περὶ δεκάτων νόμου διαγράφεται, ὅτι εἰς τοὺς μὴ πληρώνοντας τὰς δόσεις τῶν δεκάτων κατὰ τοὺς ὡρισμένους χρόνους καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, ἥτις ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν νόμον νὰ παραχωρηθῇ, τῇ ἀποφάσει τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, κοινοποιεῖται διὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐπιταγή, ἐὰν δὲ καὶ πάλιν

δὲν πληρώσωσι τὸ χρέος των ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων ἐκδίδουσιν ἀμέσως διαταγὰς καὶ εἰσπράττονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δόσεις διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἐκτελέσεως νόμον· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐγένετο γνωστὸν ὅτι εἴς τινα μέρη οἱ εἰρημένοι πρόεδροι καὶ ὑπάλληλοι δὲν προθυμοποιοῦνται νὰ ἐκτελέσωσιν ἐγκαίρως τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, οὕτω δὲ δὲν εἰσπράττονται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου· ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἕνεκα τῆς ἀμελείας τῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ καθυστερῶνται αἱ σταθεραὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους, οἷα τὰ δέκατα, καὶ οὕτω νὰ ἐπαυξάνηται ἡ καταφρόνησις καὶ ἔκτακτος στενοχωρία τοῦ δημοσίου Ταμείου· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐζήτησεν ἵνα δοθῶσιν αὐστηραὶ διαταγαὶ εἰς τοὺς προέδρους τῶν εἰρημένων δικαστηρίων διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος νόμου.

Ἐφ' ᾧ διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια καὶ καταστῇ γνωστόν, ὅτι θέλουσι θεωρηθῇ ὡς ὑπεύθυνοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι οἱ παραμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ὅτι δέον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὀφείλουσι νὰ συμμορφώνωνται μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Τῇ 18 Ρεπ·ηουλαχὴρ 1305, ἢ 12 Δεκεμβρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου ἀπὸ τῶν κληρονόμων τῶν ἀποθνησκόντων ὀφειλετῶν αὐτοῦ.

خزينه يه مديونا وفات ايدنلرك ورثه سندن مطلوبات خزينه‌لك صورت استحصالى حقنده تحريرات عدليه

(Χαζηνεγὲ μεδ·γιοῦνεν βεφὰτ ἠδ·ενλερὶν βερεσεσιντὲν ματλουπ·άτι χαζηνενὶν σουρέτι ἰστιχσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος καθιερώθη τὸ σύστημα νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τῶν κληρονόμων αἱ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν καταγραφομένων διὰ τοῦ διανομέως (κασσὰμ) τοῦ Π·εὴ-σὺλ-Μὰλ ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ νὰ εἰσπράττωνται ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως καὶ ἰδιοτροπίας τῶν κληρονόμων δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην διαδικασίαν· ἐν τούτοις ἐπειδὴ κυρίως αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου Ταμείου συνίστανται εἰς ἀντίτιμα ἐκμι-

σθώσεως δημοσίων προσόδων καὶ χρήματα, ἅτινα κατελόγισαν εἰς χρέος των οἱ ὑπάλληλοι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰ δὲ χρέη τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων προσόδων, καθὸ συναπτόμενα διὰ συμφωνίας τόκου, δέον νὰ μὴ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἱερῶν δικαστηρίων· συνάμα δὲ ἐπειδὴ ἡ ἐξέτασις καὶ ἀπόδειξις τῶν χρεῶν τῶν ὑπαλλήλων γίνεται διὰ τῶν ἐπισήμων βιβλίων καὶ ἐγγραφῶν καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν οἰκονομικῶν πράξεων, μὴ ὑπαρχουσῶν ἐγγράφων ἀποδείξεων, οἷαι ἡ γραφὴ καὶ σφραγὶς τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ μὴ δυναμένων νὰ ἀποδειχθῶσι διὰ μαρτύρων· ἐπειδὴ ἑπομένως αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ δὲν ἀποδεικνύονται ἐνώπιον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, οὕτω δὲ καὶ ὑπὸ τὰς δύο ταύτας ἐπόψεις καταστρέφονται αἱ τοῦ Ταμείου ἀπαιτήσεις· διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν τῶν διαμειφθέντων ἐγγράφων ἀπήντησεν ὅτι δέον, εἴτε αἱ κληρονομίαι τῶν ὀφειλόντων εἰς τὸ Ταμεῖον καταγραφῶσι ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων εἴτε μή, νὰ ἀπευθύνωνται κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀρνοῦνται νὰ πληρώσωσι, νὰ κινῆται ἀγωγὴ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ νὰ λαμβάνωνται πρώτισται πάντων αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀποδεικνυόμεναι ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ προειρημένα ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ μέτρον τι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου, ἐθεωρήθη δὲ ἐπαρκὲς τὸ μέτρον νὰ κινῆται ἀγωγὴ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν δικαστηρίων κατὰ τῶν ἀρνουμένων νὰ πληρώσωσι κληρονόμων τῶν ἀποβιούντων, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ ὧν ἡ κληρονομία καταγράφεται παρὰ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, καὶ ἀφοῦ ἐκδοθῇ ἀπόφασις καὶ διελθοῦσα ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τῶν δικαστηρίων καταστῇ τελεσίδικος, νὰ ἀποστέλληται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἔνθεν νὰ κοινοποιῆται διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ οὕτω εἰσπράττηται τὸ ἐπιδεδικασμένον ποσόν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ρεπ·ηουλαχὴρ 1305, ἢ 2 Δεκεμβρίου 1303 διαταγῆς αὐτοῦ δηλῶσαν ἡμῖν ὅτι τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα καὶ ὅτι ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα, διέταξεν ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ὑψ. διαταγῆς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 6 Δζεμαζηλεββὲλ 1305, ἢ 6 Ἰανουάριου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων τῶν παρελθόντων ἐτῶν τοῦ μέτρου, ὅπερ ἐλήφθη κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ὀφειλόντων εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

خزينه مديون بولنان ملتزملر عليهنه اتخاذ اولنان تدابيرك سنين سابقه
ملتزملرى حقنده دخى اجراسنه دائر تحريرات عدليه

(Χαζηνεγὲ μεδ·γιοὺν π·ουλουνὰν μουλτεζιμλὲρ ἀλεηχινὲ ἰττιχὰζ ὁλουνὰν τεδ·απηρὶν σινήνι σαπ·ικὰ μουλτεζεμλερὴ χακκηντὰ δ·αχὴ ἰδζρασινὰ δ·αὴρ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον τὸ ζήτημα ἂν ἐφαρμόζηται ἢ οὐχὶ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δεκάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἡ διάταξις τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1303 τηλεγραφήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ κοινοποιηθέντος εἰς τὰ δικαστήρια περὶ τῆς ἀποστολῆς ἐπιταγῆς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δημοσίων προσόδων τῶν μὴ καταβαλλόντων τὸ χρέος αὐτῶν ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα μετὰ τὴν χρονολογίαν τῆς παρελεύσεως τῆς δόσεως τῶν δεκάτων καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου.

Τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἀπεφήνατο, ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ πάντων τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δεκάτων, τῶν μὴ καταβαλόντων τὰς δόσεις αὐτῶν, κατὰ τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, τὸ σύστημα ὅπερ καθιέρωσε καὶ ἐκοινοποίησε τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον κατά τινων ἐνοικιαστῶν, οἵτινες ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταβάλωσι τὸ χρέος αὐτῶν ἀντιτάσσοντες ἀβασίμους τινὰς προφάσεις καταφεύγουσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ οὕτω ἀναβάλλουσι τὰς εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου καὶ ὅτι δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται καὶ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἡ διάταξις τοῦ ρηθέντος τηλεγραφήματος.

Τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου γνωστοποιήσαντος ἡμῖν τοῦτο διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ρεπ·ηουλεββὲλ 1305 ἢ 26 Νοεμβρίου 1303 διαταγῆς αὐτοῦ, διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέραν διαταγὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 12 Δζεμαζηλεββὲλ 1305, ἢ 13 Ἰανουαρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διατάσσουσα νὰ μὴ ἀφίνωνται ἄνευ ἀπαντήσεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος ἀποστελλόμενα ἔγγραφα περὶ καταχρατήσεως τοῦ τετάρτου τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὀφειλετῶν, κατασχέσεως τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων κτημάτων αὐτῶν.

مديونلرك ربع معاشلرينك قطعى واملاكلرينك حجزى ومحجوز املاكلرينك
مزايدەسى حقنده درسعادت تجارت اجرا مأموريتندن يازيلان تحريراتك
جوابنه براغلماسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδ·γιουνλαρὶν ρούπ·ὴ μεασ·λαρηνὶν κατ·ὴ βὲ ἐμλακλαρηνὶν χαδζζὴ βὲ μαχδζοὺζ ἐμλακλαρηνὶν μουζαγεδ·εσὴ χακκηντὰ δ·έρι σεάδ·ετ τιδζαρὲτ ἰδζρὰ μεεμουρηγετιντὲν γιαζηλὰν ταχρηρατλαρὶν δζεβαπσὶζ π·ραγήλιμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ συνεπείᾳ αἰτήσεων τῶν δανειστῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι συμφώνως τῷ νόμῳ ἀπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος τοῦ ἐμποροδικείου τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν, περὶ τὸ ἓν τρίτον τῶν ὁποίων ἀπέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ὡς ὑπάλληλοι ἢ λόγῳ ἐμπορίου καὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, διαβιβάζονται ἀνακοινώσεις εἰς τοὺς προέδρους τῶν τοπικῶν δικαστηρίων περὶ τῆς νομίμου ἐκτελέσεως, οἷον περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπιδεδικασμένων χρημάτων, τῆς καταχρατήσεως τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ, καθόσον καταβάλλονται οἱ μισθοί, ἢ περὶ κατασχέσεως κτημάτων καὶ δημοπρατήσεως τῶν κατασχεθέντων κτημάτων, ἀλλ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχάνεται ἐκ τῶν πλείστων τούτων ἀνακοινώσεων, ἀναστελλομένων τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων, οὕτω δὲ ἀνωφελῶς προκαλοῦνται ἐπανειλημμένως ἀνταλλαγαὶ ἐγγράφων καὶ παράπονα τῶν δανειστῶν, ἀπασχολούντων διὰ τῶν συνεχῶν αἰτήσεών των τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα, ὅπερ περιέρχεται εἰς δυσχερῆ θέσιν ἐπαναλαμβάνον τὰς παραστάσεις του εἰς τοὺς εἰρημένους προέδρους· διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ πρῶτος πρόεδρος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμποροδικείου ὑπέβαλεν, ὅτι δέον δι' ἐγκυκλίου νὰ γνωστοποιηθῇ τοῖς ἁρμοδίοις, ὅπως διαβιβασθῶσιν αἱ δέουσαι παραστάσεις, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐπαναληπτικῶν ὑπομνήσεων εἰς τοὺς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν προέδρους τῶν πρωτοδικείων

διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ ἐκτελέσεως γραφομένων, οὕτω δὲ ἀντισηκωθῇ κατὰ τὸ ἐνὸν τὸ βάρος καὶ μὴ προκαλῶνται εἰς τὸ μέλλον εὐθύναι.

Ἐκτελεσθέντων τῶν δεόντων, ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, συνιστῶμεν δὲ ἵνα ἀνακοινώσητε τὸ πρᾶγμα διὰ ἀποτελεσματικοῦ τρόπου.

Τῇ 26 Σαφὲρ 1299, ἢ 4 Ἰανουαρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διατάσσουσα νὰ μὴ μένωσιν ἄνευ ἀπαντήσεως τὰ ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων γραφόμενα περὶ τῶν ἐπιδεδικασμένων χρεῶν τῶν ὑπαλλήλων.

مأموريتـدن محكوم اولنلرك دينلرى ايچون اجرا دائره‌سـندن يازيلان تحريراتلرك جوابنـز براغلماسى حقنده تحرير

(Μεεμουρηητὲν μαχκιοὺμ ὁλανλαρὶν δ᾽ εηνλερὴ ἠτσοὺν ἰδζρὰ δ᾽ αηρεσιντὲν γιαζηλὰν ταχρηρατλαρὶν δζέβαπσὶζ π᾽ραγίλμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ᾽ληγέ).

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου ἀφαιρεῖται τὸ τέταρτον τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὀφειλετῶν ὑπαλλήλων, τῶν μὴ καταβαλλόντων τὸ ἐπιδικασθὲν χρέος των καὶ πληρώνεται ἐξ αὐτοῦ τὸ χρέος τοῦτο· ἐπειδὴ δὲν λαμβάνονται ὑπ᾽ ὄψιν τὰ κατ᾽ ἐπανάληψιν γραφόμενα εἰς τοὺς πλείστους προϊσταμένους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει γραφείων, παρ᾽ οἷς τυγχάνουσι διωρισμένοι οἱ τοιοῦτοι ὀφείλεται, ἢ εἰς τοὺς προέδρους τῶν τοπικῶν πρωτοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπάλληλοι, περὶ κατακρατήσεως τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν καὶ ἀποστολῆς ἐνταῦθα, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῷ διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας ὀκτάκις καὶ δεκάκις γράφεται, οὐδεμία ἀπάντησις λαμβάνεται ἂν ἐκρατήθη τὸ τέταρτον τοῦτο ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας, ἡ δὲ κατάστασις αὕτη προκαλεῖ τὰ δίκαια παράπονα τῶν δικαιούχων καὶ τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν διὰ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων αὐτῶν· ἐπειδὴ σὺν τούτοις ὑπολογιζομένων τῶν ἐξόδων τοῦ χάρτου τῶν γραφομένων ἐγγράφων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἡ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον προσγινομένη ἐτησία ζημία ἀποδεικνύεται ἀρκετὰ μεγάλη· ἐπειδὴ αἱ ἀναβολαὶ αὗται προέρχονται ἐκ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν γενο-

μένων ἀνακοινώσεων, ἡ δὲ παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης οὐ μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ παραδεκτή, ἀλλ' ἴσως εἰς τὸ μέλλον θέλει προκαλέσῃ μεγάλην τινὰ εὐθύνην καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ καταβάλῃ ἀποζημιώσεις τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους οἱ πρῶτοι πρόεδροι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρωτοδικείων καὶ ἐμποροδικείων δι' ὑπομνήματος ἐξητήσαντο ἵνα γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου, ὅτι θὰ παύωνται τῆς ὑπηρεσίας οἱ πρόεδροι οἱ παραμελοῦντες εἰς τὸ μέλλον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων ἐνεργειῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γραφομένων, οἱ μὴ ἀπαντῶντες καὶ μὴ προτείνοντες δικαιολογίαν τινὰ καὶ ὅτι θέλουσιν ἀποζημιοῦ διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα τῶν δικαιούχων.

Τοῦ διευθυντοῦ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλόντος ὅτι δέον νὰ γνωστοποιήσωμεν τὸ πρᾶγμα ὑμῖν, ἀποστέλλομεν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διαβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἐξαρτήματα καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 29 Ρεπ'ηουλεββὲλ 1299, ἢ 6 Φεβρουαρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου τῆς διατροφῆς κατὰ τὴν προσωποκράτησιν τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὴν εἴσπραξιν ὀρφανικῶν χρημάτων.

ایتام اقچه‌لرینك تحصیلی حقنده مدیونك حبسی حالنده نفقه بدلی الخامسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἠτὰμ ἀχτσελερηνὶν ταχσηλὴ χακκηντὰ μεθγιουνσὺν χαπσὴ χαλιντὰ ναφακὰ π'εθ'ελὴ ἀλίνμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ προτάσεως τοῦ Ὑψ. Σ'εὶχ-σὺλ-'Ισλάμου καὶ τῶν διαμειφθέντων μετὰ τοῦ ὑπουργείου ἡμῶν, ἵνα προστεθῇ παράρτημα εἰς τὸν περὶ ἐκτελέσεως νόμον περὶ τῆς προσωποκρατήσεως τῶν ὀφειλόντων εἰς ὀρφανά, χωρὶς νὰ καταβάλληται ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐνεργούμενα κατὰ τῶν καταδικαζομένων ἕνεκα γαμικῆς δωρεᾶς (μέχρ), διότι ἡ κατάστασις τῶν πλείστων ὀρφανῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου προκαταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῆς μηνιαίας διατροφῆς τοῦ ὀφειλέτου· τὸ ζήτημα ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπεκυρώθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τὸ συνταχθὲν ἐδάφιον τοῦ νόμου, τὸ προστεθὲν εἰς τὸ 39ον ἄρθρον τοῦ ρηθέντος νόμου.

Τούτου γνωστοποιηθέντος ἡμῖν διὰ βεζυρικῆς διαταγῆς, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλόντος ὅτι δέον δι' ἐγκυκλίου ν' ἀνακοινωθῇ τοῖς ἁρμοδίοις, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τοῦ τε ἐδαφίου τοῦ νόμου καὶ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 20 Σαπὰν 1299, ἤ 24 Ἰουνίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς γινομένης ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων διὰ τὴν εἴσπραξιν ὀρφανικῶν περιουσιῶν.

اموال ایتام اقچه‌لرینك تحصیلی حقنده اجرا داٸر اولنه‌جق معامله‌یی متضمن تحریرات عدلیه

(Ἐμβάλι ἠτὰμ ἀκτσελερηνὶν ταχσηλὴ χακκηντὰ ἰδζρὰ δ' ἀηρελερίνδζε ὀλουναδζὰκ μουἀμελεγὴ μουτεζαμμὴν ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ ἐγγράφου ἡμῶν, δι' οὗ ἐξετίθετο ὅτι ἡ δεῖνα θυγάτηρ τοῦ ἀποβιώσαντος πρώην *rakèp* ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους τῶν τετρακοσίων λιρῶν, ἃς ἐδανείσθη αὕτη ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ὀρφανῶν τοῦ οἰκονόμου τοῦ δεῖνος πασσᾶ, καὶ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐκτελέσεως εἰσὶ μὲν κατὰ τὸν νόμον ἐντεταλμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦνται νὰ εἰσπράττωσι χρέος ἀποδεικνυόμενον διὰ χρεωστικοῦ ἐγγράφου (ἰδ' ἀνὲ χοδζεδζετή), συνάμα δὲ ἐζητοῦντο ὁδηγίαι περὶ τοῦ δεόντος γενέσθαι, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ τὸ Ἰψ. Σεὶχ-οὖλ-Ἰσλαμάτον ἐρωτηθὲν περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ εἰς ὀρφανὰ ὀφειλομένου χρέους καὶ περὶ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τοιούτου χρέους διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ἱεροῦ δικαστηρίου, ἀπήντησεν ὅτι διὰ τὰς ὀρφανικὰς περιουσίας, αἵτινες πηγάζουσαι εἴτε ἐκ κεφαλαίου εἴτε ἐκ τόκων δέον νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀποστέλλεται κατὰ πρῶτον συμφώνως πρὸς τὸ ἱερὸν χοδζὸζέτιον καὶ τὰς ἐγγραφὰς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμήν, ἐὰν δὲ οὗτος δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ταχθησομένης προθεσμίας ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸ τμῆμα τῶν δανείων, καὶ πληρώσῃ κατὰ τὰ νενομισμένα τὸ χρέος του, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελέσεως, ὅτι θέλει ἀποφασισθῇ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἡ εἴσπραξις τοῦ χρέους του ἀπ' αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ του, ἢ ἡ πώλησις τοῦ ἐνε-

χύρου, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης δὲν καταβάλει τὸ χρέος του ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, ἀποφασίζεται παρόντος τοῦ κηδεμόνος, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν ὀρφανῶν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἱεροῦ δικαστηρίου, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω, τὴν δὲ ἀπόφασιν ταύτην ἐκτελοῦσιν ἄνευ ἀναβολῆς οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλοι καὶ ὅτι ταῦτα ἀπεφασίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδὴ ὑφίσταται σπουδαιοτάτη ἀνάγκη νὰ καθορισθῇ συστηματικὸς τρόπος ἐνεργείας διὰ τὴν συνῳδὰ τῷ ἱερῷ καὶ πολιτικῷ νόμῳ ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν, χωρὶς νὰ προσγίνηται ἡ παραμικροτέρα ζημία εἰς αὐτάς, ὁ δὲ ἀνωτέρω διαγραφόμενος τρόπος τῆς εἰσπράξεως ὁ ἀποφασισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου ἐθεωρήθη ἐπαρκὴς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπουμένου.

Τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον δι' ἐγγράφου αὐτοῦ διαταγῆς ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο δι' ἐκθέσεώς του, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν δέον νὰ παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων, καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο εἰς τὸ Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον εἰς ὃ ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις.

Τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης, ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ εἰκότα.

Τῇ 30 Ρεπ·ηουλαχὴρ 1300, ἢ 27 Φεβρουαρίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν τῆς ἐκτελέσεως τελῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβιβασθῶσιν ὁ δανειστὴς μετὰ τοῦ ὀφειλέτου.

دائن ايله مديون حين اجراده صلحاولدقلرى تقديرده رسم اجرانك مبلغى محكوم بهدن آلنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Δ·αὴν ῆ)ε μεδ·γιοὺν χήνι ἰδζραδ·ὰ σοὺλχ ὀλδ·ουκλαρὴ τακτηρδ·ὲ ρέσμι ἰδζρανὶν μεπ·λαγὴ μαχχιούμουν π·ιχτὲν ἀλιμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐπειδὴ οἱ κληρονόμοι τοῦ δεῖνος καίπερ ἀνενεχθέντες εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐπιδικασθέντων χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον νὰ λάβωσιν ἀπὸ τοῦ δεῖνος Καισαρέως, κατόπιν συνεβιβά-

σθησαν μετὰ τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου ἀντὶ . . . λιρῶν, ἤδη δὲ διϊσχυρίζονται ὅτι δὲν ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τὰ τέλη τῆς ἐκτελέσεως, ἡ προεδρεία τοῦ πρωτοδικείου τῆς διοικήσεως Καισαρείας ἀπέστειλεν ἔγγραφον, δι' οὗ ἐρωτᾷ τί δέον γενέσθαι ἐπὶ τούτου.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἐδήλωσε δι' ἐκθέσεως, ὅτι ὅταν μετὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως προσαγομένης εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμῆμα ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ὁ δανειστὴς συμβιβασθῇ μετὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπέναντι ὡρισμένου ποσοῦ καὶ ἀπευθυνόμενος εἰς τὸ τμῆμα, ἵνα ἐπικυρωθῇ ὁ συμβιβασμὸς καὶ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη σημείωσις ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, ὁμολογῇ ὅτι τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπληρώθη ἀνελλιπῶς, ἡ συναίνεσις τοῦ μὴ καταβάλλοντος τὸ χρέος αὐτοῦ ὀφειλέτου εἰς συμβιβασμὸν καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ ἀντιτίμου προέρχεται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, λαμβάνεται κατὰ τὸ καθιερωθὲν σύστημα τὸ τέλος τῆς ἐκτελέσεως ἀπὸ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συμβιβασμοῦ· ἀλλ' ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐπὶ ἀρχαίων ἐθίμων καὶ ἐπὶ κατόπιν ἀκυρωθείσης ἀποφάσεως τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ τότε ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, ἐκδοθείσης συνεπείᾳ ἐρωτήσεως τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεως αὐτοῦ, ἂν τὸ τέλος τοῦτο λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐπειδὴ συνεπείᾳ τούτου ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 7 Σεβδὰλ 1299, ἢ 9 Αὐγούστου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀπὸ τῶν δυστροπούντων ὀφειλετῶν εἰσπράξεως τῶν τελῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἅτινα ὀφείλουσιν εἰς τὰς ὀρφανικὰς περιουσίας.

اموال ايتام مديونلرندن تسوية دينده تعند وماطله ايدن كسانك تحصيل ذمتلرى ايجون تسطير اولنان اعلامات شرعيه خرجلرينك مديونمتعددن اخذ واستحصال قلنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Ἐμβάλι ἠτὰμ μεδ᾽γιουνλαριντὰν τεσθηγέϊ δ᾽εηντὲ τεαννσὺδ᾽ οὖ μουματαλὲ ἠδ᾽ὲν κεσανὶν ταχσήλι ζιμμετλερὴ ἠτσοὺν τεστὴρ ὁλουνὰν ἡλαμάτι σ᾽ερήγὲ χαρδζλαρηνὶν μεδ᾽γιούνι μουτεάνιδτὲν ἄχζ οὖ ἰστιχσὰλ κηλινμασῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἁδληγέ).

Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν εἴσπραξις τῶν τελῶν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν χρεῶν τῶν ὀφειλόντων εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ δυστροπούντων εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ ἀναβαλλόντων αὐτὴν ἀδικεῖ αὐτά, διότι ἐνῷ ὁ αἴτιος τῆς καταβολῆς τῶν τελῶν τῶν ἀποφάσεων τούτων τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν εἴσπραξιν ἀπὸ τοῦδυστροποῦντος ὀφειλέτου, εἶναι γνωστός, δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὸ δίκαιον τὸ νὰ ἐπιβαρύνηται δι᾽αὐτῶν τὰ ὀρφανά· τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 8 Δζεμαζιελεββὲλ 1304, ἤ 21 Ἰανουαρίου 1302 διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν νὰ μὴ ἐπιβαρύνωσι τὰς ὀρφανικὰς περιουσίας τὰ τέλη, ἅτινα δέον νὰ λαμβάνωνται κατὰ τὸν περὶ ἀπὸ ἱερῶν δικαστηρίων νόμον ἀπὸ τοιούτων ἀποφάσεων πρὸς ἕνα παρὰ ἐπὶ τοῦ γροσίου, ἀλλὰ νὰ εἰσπράττωνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοῦ δυστροποῦντος ὀφειλέτου.

Ἐφ᾽ ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 3 Δζεμαζηλαχὴρ 1304, ἤ 13 Φεβρουαρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπό τῶν μητροπόλεων καὶ συναγωγῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

متروپولید وخاخامخانه‌لردن ویریلهجك قرارنامه‌لرك صورت اجراسنه دائر تحریرات عدلیه

(Μιτρεπολὴδ· βὲ χαχαμχανελερδ·ὲν βηρηλεδζὲχ καραρναμελερὶν σουρέτι ἰδζρασινὰ δ·αὴρ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἠρωτήθη ὑπό τινων μερῶν τίνι τρόπῳ δέον νὰ ἐνεργῶσι περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπί τινων ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν μητροπόλεων καὶ συναγωγῶν τῶν ἀποτεινομένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελέσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Ἐπὶ τούτου τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι, καίτοι ἡ ἀρμοδιότης τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὸν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων νόμον περιορίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, ἐν τούτοις αἱ ὑπὸ τῶν μητροπόλεων καὶ συναγωγῶν ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, ἡ δὲ ἁρμοδιότης τῶν μητροπόλεων καὶ συναγωγῶν ὁρίζεται δι' εἰδικῶν νόμων, ἐνέχρινε νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, ὡς γίνεται καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐπειδὴ συνεπείᾳ τῆς ἀποφάνσεως ταύτης τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς Αὐτοῦ γνωστοποιῆσαν ἡμῖν ὅτι ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις, διέταξε νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὑπουργείῳ, ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων προέτεινε τὴν ἐπὶ τούτου ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων. Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε ἀναλόγως τὰ εἰκότα.

Τῇ 6 Σεβδὰλ 1297, ἢ 1 Σεπτεμβρίου 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατὰ τῶν ὑπαλλήλων περὶ ζημιῶν ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως.

مأمورين عليهه ضرر وزيانه دائراولان حكملرك اجرا مأموری طرفندن انفاذی حقنده تحريرات عدليه

(Μεεμουρὴν ἀλεηχηνὲ ζαρὰρ οὖ ζηγιανὲ δ'αὴμ ὀλὰν χουκιουμλερὶν ἰδζρὰ μεεμουρὴ ταραφιντὰν ἰνφαζὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι αἱ συμφώνως τοῦ περὶ διαδικασίας τῶν ὑπαλλήλων νόμου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διὰ τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει τμῆμά τι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τῶν ζημιῶν ἀποφάσεων, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ παροῦσα κατάστασις τοῦ Ταμείου νὰ διορισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι· τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους συνέταξεν ἔκθεσιν περὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ συστήματος τοῦ νὰ ἐκτελῶνται αἱ περὶ ζημιῶν ἀποφάσεις τῆς Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως τῶν κοινῶν δικαστηρίων, ἄχρις οὗ διορισθῶσιν εἰδικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὰ διοικητικὰ συμβούλια.

Ἐπειδὴ συνεπείᾳ τούτου τὸ Ὑ.Ψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 10 Μουχαρρὲμ 1303, ἢ 8 Ὀκτωβρίου 1301 διαταγῆς αὐτοῦ, διετάχθη νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 23 Σαφὲρ 1303, ἢ 18 Νοεμβρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα ἄνευ ἀποφάσεως παραδόσεως τῶν φόρων τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τῶν ἐκποιηθησομένων διὰ τῶν ἐκτελεστικῶν ἀρχῶν.

اجرا معرفتيله فروخت اولنه‌جق املاك واراضی ويركولرينك بلاحكم‌مال صندقلرينه تسليم ايدلمسی حقنده تحريرات عدليه

(Ἰδζρὰ μ ἀριφετῆλε φουρούχτ ὀλουναδζὰκ ἐμλὰκ βὲ ἐραζὴ βηργκιουλερηνὶν π·ιλὰ χούκουμ μὰλ σαντικλαρηνὰ τεσλὴμ ηδ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι ἐκτελεστικά τινα τμήματα τῶν δικαστηρίων ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιδικάζωνται οἱ καθυστερούμενοι φόροι τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τῶν πωλουμένων ὑπ' αὐτῶν πρὸς εἴσπραξιν χρεῶν

περὶ ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος τῆς εἰσπράξεως θέλει προκαλέσῃ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐπειδὴ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου, δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἔκδοσις ἀποφάσεως, συνίστανται εἰς χρέη στηριζόμενα εἰς συναφθείσας συμφωνίας καὶ συμβάσεις, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ δημόσια δικαιώματα, ὧν ἡ εἴσπραξις δέον νὰ γίνηται διοικητικῶς, ὡς οἱ φόροι, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἶναι φανερὸν ὅτι πρέπει νὰ πληρώνωνται εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα ἄνευ ἀποφάσεως οἱ φόροι τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐκποιουμένων διὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων τῶν δικαστηρίων, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 28 Μουχαρρὲμ 1302, ἢ 5 Νοεμβρίου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀποδείξεως τῶν χρεῶν τῶν λογιστῶν τῶν ἐβκαφίων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν καὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως

اوقاف محاسبه جيلرندن ذمتلرى ظهور ايدنلرك ذمتلرى كفيللرى مواجهه سنده بالاثبات تحت حكمه النمسى حقنده تحريرات عدليه

(Ἐβχὰφ μουχασεπ·εὸζηλεριντὲν ζημμετὴ ζουχοὺρ ἡὸ·ενλερὶν ζημμετλερὴ κεφηλλερὴ μουβαὸζεχεσιντὲ π·ιλισπὰτ τάχτι χουκμὲ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸληγέ).

Ἐπειδὴ τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ὅταν τὰ ταμεῖα τῶν ἐβκαφίων ἐνάγωσι τοὺς ἐγγυητὰς τῶν ἀποθνησκόντων λογιστῶν τῶν ἐβκαφίων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν χρεῶν αὐτῶν, τῶν ἀποδεικνυομένων δυνάμει τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο ἀποστελλομένων βιβλίων τῶν ἐπιτοπίως θεωρηθέντων λογαριασμῶν, ἀποφαίνονται ὅτι τὰ ταμεῖα ταῦτα δὲν δικαιοῦνται εἰς τοῦτο, ἂν μὴ προηγουμένως ἐξελεγχθῶσιν αὖθις δικαστικῶς οἱ λογαριασμοί, παρόντων τῶν κληρονόμων καὶ νομίμως ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις τοῦ χρέους· ἐπειδὴ τῶν κληρονόμων τινὲς ἀναζητούμενοι ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Ἐβκαφίων δὲν δύνανται νὰ εὑρεθῶσι, ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ ὑπὸ τῶν ρηθέντων δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις προξενοῦσι ζημίας εἰς τὸ Ταμεῖον· ἡ ὑπόθεσις συνεζητήθη ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῶν ἐβκαφίων, ὅπερ ἀπεφάνθη, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐγγυητὴς ἐν πάσῃ περιπτώσει

ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος, ὁ δὲ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ ἐγείρῃ κατ' ἐκλογὴν ἀγωγὴν καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ δίκαιόν του εἴτε ἀπὸ τοῦ πρωτοφειλέτου, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ· ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ νὰ ἐγγυηθῇ τις διὰ τὸ ἀποδειχθησόμενον χρέος θεωρεῖται ὡς ἐγγύησις διακεκριμένη, δηλαδὴ δὲν εἶναι ἐγγύησις συνομολογηθεῖσα ὑπὸ ὅρους καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπομένως δύναται νὰ ἀποδειχθῇ τὸ χρέος τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἐνώπιον τοῦ ἐγγυητοῦ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ πρωτοφειλέτου ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ· ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐν τῷ Ἀστυκῷ Κώδικι δὲν εὑρέθη σαφής τις περὶ τούτου διάταξις, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ συντακτικὴ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπή, ἵνα συμφώνως πρὸς τὴν δοθησομένην ἀπόφασιν εἰσπράττωνται τὰ τοιαῦτα χρέη, καὶ ἐζήτησε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τὸ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐδκαφίων παρεπέμφθη εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπήν, ἥτις ἀπεφάνθη ὅτι ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἱερονομικοῖς βίβλοις διαγράφεται, ὅτι ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐγγυητοῦ τὰς ἀπὸ τοῦ πρωτοφειλέτου ἀπαιτήσεις του, δηλαδὴ ἐπὶ τοιαύτης δίκης ὁ ἐγγυητὴς γίνεται ἀντίδικος τοῦ δανειστοῦ, τὸ δὲ Σ·εὴχ-οὖλ-Ἰσλαμάτον διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ζηλχιτστὲ 1301, ἢ 16 Σεπτεμβρίου 1300 καὶ ὑπ' ἀριθ. 41 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια, τὰ ὁποῖα θέλουσι διαφωτισθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὰς σκέψεις ταύτας τῆς ρηθείσης ἐπιτροπῆς.

Τῇ 20 Σαφὲρ 1302, ἢ 12 Νοεμβρίου 1300.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τέλους τοῦ λαμβανομένου ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων ἐκ τῶν κτημάτων τῶν ἐκκενουμένων συνεπείᾳ ἐπιταγῆς τοῦ ἐκμισθωτοῦ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῆς δυνάμει ἐπισήμου ἐνοικιαστηρίου συναφθείσης μισθώσεως.

رسمی قونطوراتویه مربوط اولوب انقضای مدتده موجرك اخبارنامه‌سی
اوزرینه تخلیه قلنان عقاردن اجرا دائره‌لرنجه النه‌جق خرج
حقنده تحریرات عدلیه

(Ρεσμὶ κοντουράτογια μερπ·οὺτ ὁλοὺπ ἰνκηζάη μουδ·δεττὲ μουδζιρὶν ἴχπ·αρναμεσὶ οὺζερηνὲ ταχλὶηγὲ κηλινὰν ἀκαρδ·ὰν ἰδζρὰ δαηρελερίνδζε ἀληναδζὰκ χάρδζι χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν ἂν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης δι' ἐκκένωσιν κτήματός τινος, πρέπῃ νὰ λαμβάνηται τέλος ἐξώσεως διὰ τὰ κτήματα, ὧν ἡ ἐκκένωσις ἀποφασίζεται συνεπείᾳ ἐπιταγῆς τοῦ ἐκμισθωτοῦ, χωρὶς νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῶς ἐκμισθώσεως, τῆς συναφθείσης δυνάμει ἐπισήμου ἐνοικιαστηρίου, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο, ὅτι, ἐπειδή, καθὰ προηγουμένως ἐγνωστοποιήθη δι' ἐγκυκλίου τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ περὶ τῶν τελῶν τῆς ἐκτελέσεως, ἀπαιτεῖται νὰ λαμβάνηται τέλος ἐκτελέσεως ἴσον πρὸς τὸ ὡρισμένον τέλος, ὅπερ εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀναλόγως πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως, οὐδεμία δὲ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δικαστικῶν ἐξώσεων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων τῶν ἐνεργουμένων ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς διατυπώσεις ἐκκενοῦνται ἀπ' εὐθείας ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν δικαστηρίων, ὑπάρχοντος ἐπισήμου ἐνοικιαστηρίου, ἀπαιτεῖται νὰ εἰσπράττηται τὸ ῥηθὲν ὡρισμένον τέλος ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν δυνάμει ἐπισήμου ἐνοικιαστηρίου ἐκμισθωθέντων κτημάτων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται κατὰ τὴν τάξιν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν ὅπου δεῖ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 26 Ρεπ·ηουλεϑϑὲλ 1305, ἢ 2 Δεκεμβρίου 1303.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

مقاولات محررى نظامنامه‌سى

(Μουκαβελὰτ μουχαρριρὴ νιζαμναμεσή).

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου πρωτοδικείου τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν Νομαρχιῶν ὑπάρχει εἷς συμβολαιογράφος (μουκαβελὰτ μουχαρριρὴ) καὶ εἷς ἢ πλείονες, κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, βοηθοὶ αὐτοῦ. Ἐάν, ἐν ᾧ τόπῳ ἑδρεύει πρωτοδικεῖον, δὲν ὑπάρχῃ συμβολαιογράφος, μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοιούτου οἱ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐκλεγόμενοι γραμματεῖς ἐκπληροῦσι καθήκοντα συμβολαιογράφου, ἔχοντες πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Δύνανται νὰ διορισθῶσι συμβολαιογράφοι: α' οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, β' οἱ ὑποστάντες τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις καὶ γ' οἱ μὴ καταδεδικασμένοι ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι καὶ μὴ πεφημισμένοι ἐπὶ κακῇ διαγωγῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι καθῆκον ἔχουσι νὰ συντάσσωσι παντὸς εἴδους συμβόλαια, νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν, νὰ ἐπικυρῶσι τὴν χρονολογίαν τῶν ἐξωδίκως συντεταγμένων ἐγγράφων, νὰ κοινοποιῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει διαμαρτυρικὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔγγραφα, νὰ συντάσσωσι καταλόγους τῶν πραγμάτων, ὧν ἡ ἀπογραφὴ κρίνεται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν συμβουλίων καὶ νὰ ἐνεργῶσι πάσας τὰς λοιπὰς πράξεις, δι' ἃς εἰσιν ἁρμόδιοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐπικυρούμενα ἔγγραφα γράφονται εἰς τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν (1).

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς συμβολαιογράφοι, ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔχει δικαίωμα ἐξασκήσεως καθηκόντων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν παρ' ᾧ διατελεῖ. Ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας ταύτης δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι πράξεις.

Αἱ ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας ἐνεργούμεναι πράξεις λογίζονται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ γενόμεναι, τὰ δὲ οὕτω συνταχθέντα συμβόλαια θεωροῦνται ὡς ἰδιωτικά. Ὁ τοιαύτην παρατυπίαν διαπράττων συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πρόστιμον εἴκοσι πέντε μέχρι διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ἢ ἀντὶ τούτου εἰς πρόσκαιρον παῦσιν δέκα πέντε ἡμερῶν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ πρὸς τούτοις εἰς ἀποζημιώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁστισδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ αἰτῶν, οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὴν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀναγομένην ἐπίσημον πρᾶξιν. Οἱ ἀποποιούμεναι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ἢ γινόμενοι αἴτιοι βραδύτητος περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ὁριζομένας ποινάς. Μόνον ὅταν πρόκηται περὶ αἰτήσεων ἀντιβαινουσῶν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη, ὀφείλουσιν οἱ συμβολαιογράφοι νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν γενομένην αἴτησιν καὶ συγχρόνως νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουσιν, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν, νὰ λαμβάνωσι πλήρη γνῶσιν τῆς συναινέσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ βεβαιοῦνται δεόντως ἂν οὗτοι γνωρίζωσι τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων καὶ συμφω-

(1) Συνεπείᾳ συνεννοήσεως μετὰ τῶν ξένων πρεσβειῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διέταξε τοὺς συμβολαιογράφους νὰ δέχωνται καὶ τὰ εἰς τὴν γαλλικὴν ἔγγραφα.

νιῶν ἃς ἀναδέχονται, νὰ γνωστοποιῶσιν αὐτοῖς ἐν ἀνάγκῃ τὴν βάσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐκπληροῦντες εὐσυνειδότως τὸ καθῆκον αὐτῶν νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ νὰ παράσχῃ εἰς ὃ ὑπάγεται πρωτοδικεῖον ἀξιόχρεων ἐγγύησιν πρὸς πληρωμὴν τῶν προστίμων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς ἃς εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ καταδικασθῇ ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἴσον ἀντίτυπον τῆς ἰδιωτικῆς αὐτοῦ σφραγῖδος.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται, τυγχάνοντες ἀτομικῶς συμβαλλόμενοι, νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, οὔτε νὰ δέχωνται ἔγγραφα, ἔχοντα σχέσιν μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους αὐτῶν κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένους βαθμούς, καὶ νὰ ἐνεργῶσι πράξεις ἀφορώσας εἰς αὐτούς. Τὰ τοιαῦτα συμβόλαια ἐπικυροῖ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃν ὑπάγεται (ὁ συμβολαιογράφος).

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, πρέπει νὰ συνταχθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμβολαιογράφου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων. Ἂν ὁ συμβολαιογράφος συντάξῃ τὸ ἔγγραφον δι' ἄλλου τινός, παύεται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Παρεκτὸς τῶν πρὸς κῦρος τῆς μαρτυρίας ἀπαιτουμένων ὅρων, οἱ μάρτυρες δέον νὰ μὴ ἔχωσι σχέσιν οἰκειότητος καὶ συγγενείας πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους, πρὸς τοὺς συμβαλλομένους ἢ πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν, νὰ μὴ εἶναι γραμματεῖς ἢ ὑπηρέται τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρέη τοῦ συμβολαιογράφου καὶ νὰ γνωρίζωσι γραφήν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα δέον νὰ περιέχωσι: α' τὸ

ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὸν τόπον ὅπου ἐδρεύει· β' τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων· γ' τὴν ἡμερομηνίαν, τὸν τόπον καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἢ ὑποδιοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνετάχθη τὸ ἔγγραφον. Τὸ μὴ περιέχον τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα λογίζεται ὡς μὴ ἐπίσημον. Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἐνεργῶν συμβολαιογράφος καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ζημιωθέντων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων δὲν εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας ἀξιοπίστους πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταὐτότητος τῶν προσώπων. Ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς ταῦτα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων γροσίων. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν μαρτύρων ἀναφέρονται ρητῶς εἰς τὸ συνταχθὲν ἔγγραφον, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένῃ ποινῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι ἐμφανίζωνται διὰ πληρεξουσίων, ὁ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸ συνταχθησόμενον ἔγγραφον τὸ ἐπιτροπικόν· ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον διακοσίων γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ συμβολαιογράφος ἀγνοῶν τὴν γλῶσσαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων, ὑποχρεοῦται νὰ προσλάβῃ διερμηνέα δυνάμενον νὰ μεθερμηνεύσῃ ἐντελῶς τὴν θέλησιν τοῦ συμβαλλομένου καὶ νὰ κάμῃ μνείαν περὶ τούτου ἐν τῷ συνταχθησομένῳ ἐγγράφῳ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καταδικάζεται εἰς τὰς ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ ὁριζομένας ποινάς.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται χωριστὰ εἰς ἰδιαίτερον χάρτην καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκονται ὁλοκλήρως

ἐνώπιον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, γίνεται δὲ μνεία τῆς ἀναγνώσεως ἐν τῷ τέλει τῶν ἐγγράφων. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις ταύτας συμβολαιογράφος ὑπόκειται εἰς πρόστιμον διακοσίων γροσίων, συνάμα δὲ δύναται νὰ καταδιωχθῇ καὶ ὡς πλαστογράφος.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συνταχθέντα ἔγγραφα καὶ συμβόλαια σφραγίζονται ἢ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, τὸ συνταχθὲν ἔγγραφον εἶναι ἄκυρον, καὶ ὁ συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πρόστιμον, κατὰ τὰ ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν γνωρίζωσι παντελῶς ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται μνεία τούτου κάτωθι τοῦ ἐγγράφου, ὁ δὲ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται νὰ σφραγίσῃ ἑκάστην σελίδα τοῦ συμβολαίου.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συνταχθέντα ἔγγραφα καὶ συμβόλαια γράφονται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐπιδέχωνται προσθήκην λέξεων μεταξὺ τῶν στίχων· ἡ ποσότης, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία γράφονται εὐκρινῶς οὐχὶ δι' ἀριθμῶν ἢ σημείων. Αἱ μεταξὺ τῶν στίχων προσθῆκαι λογίζονται ὡς μὴ ὑπάρχουσαι· ἂν δὲ αὗται ἀφορῶσιν εἰς τὰ οὐσιώδη μέρη τοῦ γενομένου συναλλάγματος, τὸ ἔγγραφον θεωρεῖται καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυρον.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τοῖς ἐγγράφοις καὶ συμβολαίοις ξέσματα καὶ φράσεις διαγραφεῖσαι εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ ἀναγινώσκωνται. Ἐὰν ἀναφυῇ ἀνάγκη διαγραφῆς λέξεων κειμένων μεταξὺ τῶν στίχων, ἡ διαγραφὴ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται αἱ διαγραφεῖσαι λέξεις, αἵτινες καὶ σημειοῦνται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ ἐγγράφου ὁλογράφως καὶ οὐχὶ δι' ἀριθμῶν καὶ σημείων. Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἐνεργῶν συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὡρισμένην ποινήν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Αἱ κατ' ἀνάγκην γενησόμεναι προσθῆκαι, αἱ μεταβληθησόμεναι λέξεις καὶ αἱ διορθώσεις καταχωροῦνται μόνον εἰς τὸ περι-

θώριον τοῦ ἐγγράφου, ἤ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ χῶρος ἐν τῷ περιθωρίῳ, εἰς τὸ κάτωθι τοῦ τόπου τῆς σφραγίδος ἢ ὑπογραφῆς μέρος τοῦ ἐγγράφου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει (αἱ προσθῆκαι καὶ μεταβολαὶ αὗται) βεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων. Αἱ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῆς ἀνωτέρω διατυπώσεως γινόμεναι διορθώσεις θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχουσαι· παρεκτὸς τούτου πᾶσαι αἱ γενόμεναι προσθῆκαι καὶ μεταβολαὶ δὲν εἶναι ἔγκυροι, ὁ δὲ συμβολαιογράφος καταδικάζεται ἕνεκα τούτου εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὡρισμένην ποινήν.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Τὸ ἔγγραφον, τὸ μὴ ὂν σύμφωνον μὲ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαγεγραμμένους ὅρους, ἢ μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα τῶν συμβαλλομένων, δὲν θεωρεῖται κατὰ νόμον ὡς ἐπίσημον. Ἐὰν ὅμως τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς ἢ τὰς σφραγίδας πάντων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικόν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Τὰ ἔγγραφα καὶ συμβόλαια, τὰ συντεταγμένα ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγεγραμμένας διατυπώσεις, παρέχουσι πλήρη πίστιν καὶ βεβαιότητα περὶ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ προστίμου, νὰ φυλάττῃ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων καὶ συμβολαίων, ὅσα αὐτὸς συνέταξεν ἢ παρεδόθησαν αὐτῷ πρὸς φύλαξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Τὸ δικαίωμα τῆς παροχῆς ἀντιγράφων τῶν ἐγγράφων καὶ συμβολαίων, ἅτινα συνετάχθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρ' αὐτῷ, ἀνήκει εἰς τὸν φυλάττοντα ταῦτα συμβολαιογράφον. Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου ἀντίγραφα (τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγράφων) εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλο-

μένους, τοὺς κληρονόμους καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἢ νὰ κοινοποιῶσι (πρὸς αὐτοὺς) τὰ ἐν τοῖς ἐγγράφοις περιεχόμενα. Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρον παῦσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ Κώδικος, εἰς βαρυτέραν ποινήν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων διδόμενα ἀντίγραφα σφραγίζονται μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τοῦ συμβολαιογράφου, ἥτις θέλει περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν (τοῦ συμβολαιογράφου) ὡς καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἑδρεύει. Ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφος τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὡρισμένης ποινῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Πᾶς συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ τὰ ἀκόλουθα βιβλία· α' ἓν εὑρετήριον, ἐν ᾧ καταχωροῦνται καθ' ἑκάστην κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, σημειούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἡ περίληψις καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἐγγράφων καὶ συμβολαίων τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνταssομένων ἢ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένων ἢ ἐχόντων βεβαίαν χρονολογίαν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων· β' βιβλίον εἰδικόν, ἐν ᾧ καταχωροῦνται ἴσα ἀντίγραφα τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ συμβολαίων, τῶν προσαγομένων εἰς τὸν συμβολαιογράφον πρὸς βεβαίωσιν τῆς χρονολογίας αὐτῶν. Αἱ σελίδες τῶν βιβλίων τούτων, ἀριθμούμεναι καὶ μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν σημειούμεναι, σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται (ὁ συμβολαιογράφος). Ὁ παραβαίνων τὰς διατυπώσεις ταύτας καταδικάζεται εἰς πρόστιμον χιλίων γροσίων καὶ συνάμα παύεται τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων λαμβανόμενα τέλη ὁρίζονται διὰ διατιμήσεως, τὸ δὲ λαμβανόμενον τέλος σημειοῦται εἰς ἕκαστον ἔγγραφον καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ ὅταν ληφθῇ τέλος πλεῖον τοῦ ἐν τῇ διατιμήσει ὡρισμένου, ἐπιβάλλονται αἱ νόμιμοι ποιναί.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ὁ συμβολαιογράφος τοιχοκολλᾷ πάραυτα εἰς τὸν ἐν τῷ γρα-

φείῳ αὐτοῦ ὡρισμένον (ἐπὶ τούτῳ) τόπον τὰς ἀγγελίας, αἵτινες διευθύνονται αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον. Ἐν περιπτώσει βραδύτητος, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον καὶ εἰς ἀποζημιώσεις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθ. 6 ὡρισμένα.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Τὰ βιβλία καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα φυλάττονται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ. Ὅταν οὗτος παυθῇ, ἢ παραιτηθῇ, ἢ ἀποθάνῃ, πάντα τὰ ἔγγραφα κρατοῦνται καὶ φυλάττονται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν συμβολαιογράφων. Κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ἐπιθεωρεῖ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὰ γραφεῖα τῶν συμβολαιογράφων καὶ καταγράφων τὰς ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν (τῶν συμβολαιογράφων) πράξεις ἐξαιτεῖται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ὡρισμένων ποινῶν. Ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὑπεξαίρεσις ἐγγράφου ἢ πλαστογραφία ἢ ἄλλη τις ἀξιόποινος πρᾶξις, (οἱ συμβολαιογράφοι) καταδιώκονται καὶ ἕνεκα τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι συντάσσουσιν ἐπιταγὰς (ἐχπαρναμὲ) καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς προφύλαξιν τῶν δικαίων γινόμενα ἔγγραφα, ἔχοντες συνάμα τὸ καθῆκον νὰ κοινοποιῶσι ταῦτα εἰς οὓς ἀνήκουσιν, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Ἡ κοινοποίησις αὕτη ἐνεργεῖται συμφώνως μὲ τὰς ἐν τῇ δικονομίᾳ ἐπὶ κοινοποιήσεως κλήσεων ὁριζομένας διατυπώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμενα ἢ ἐπικυρούμενα ἔγγραφα καὶ ἄλλα, ἐὰν δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημα.

Τῇ 15 Σαπ·ὰν 1296, ἢ 22 Ἰουλίου 1295.

ΝΟΜΟΣ

περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν συμβολαιογράφων.

مقاولات محررلرينك صورت انتخاب و تعيينى حقنده نظامنامه

(Μουκαβελὰτ μουχαρριρλερηνὶν
σουρέτι ἰντιχὰπ βὲ ταγηνὴ χακηντὰ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ διοριζόμενοι ὡς συμβολαιογράφοι δέον α' νὰ ἔχωσι συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, β' νὰ μὴ ὦσι καταδεδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, νὰ μὴ εἶχον παυθῇ ἕνεκα πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰ προσόντα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ νὰ εἶχον ἀποκατασταθῇ ἂν ἔμποροι ὄντες ἐκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, γ' νὰ ὦσι χρηστοήθεις καὶ γνωστοὶ ἐπὶ εὐθύτητι καὶ πίστει καλῇ, δ' νὰ ἔχωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα εἰς τὴν σύνταξιν παντὸς εἴδους συμβολαίων συμφώνως πρὸς τὰ συναλλάγματα καὶ τὰς διατάξεις τὰς διαγραφομένας ἐν τῷ Ἀστυκῷ Κώδικι, τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πολιτικοῖς νόμοις καὶ νὰ ἀποδειχθῶσιν ἐξεταζόμενοι, ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο γινώσκουσι τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὁ ζητῶν συμβολαιογραφικὴν θέσιν ὑποβάλλει εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ τόπου τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ καὶ ἐπισυνημμένον ἐν τῇ αἰτήσει του πιστοποιητικὸν ἐκδεδομένον ὑπὸ πέντε τοὐλάχιστον εὐϋπολήπτων τῆς πόλεως, ἐν ᾗ κατοικεῖ, περὶ τοῦ ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀπαριθμούμενα προσόντα. Τὸ δὲ διοικητικὸν συμβούλιον πειθόμενον, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἐπισυνημμένων ἐγγράφων, εἴτε ἐκ τῶν ἐξετάσεων καὶ ἐρευνῶν, τὰς ὁποίας ἐν ἀνάγκῃ θέλει ἐνεργήσῃ, ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τὰ προσόντα τὰ διαγραφόμενα ἐν τῷ 1, 2 καὶ 3 ἐδαφίῳ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου, συντάσσει ἐντὸς τὸ πολὺ δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ παραδίδει τῷ αἰτοῦντι ἔκθεσιν· ἀπορρίπτει δὲ τὴν αἴτησιν ὅταν πεισθῇ, ὅτι δὲν ἔχει τὰ προσόντα ταῦτα.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὁ αἰτῶν ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν συνημμένων ἐγγράφων, ἐν μὲν τῇ Νομαρχίᾳ εἰς τὸν πρῶτον πρόεδρον τοῦ ἐφετείου, ἐν δὲ τῇ διοικήσει εἰς τὸν πρῶτον πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου καὶ ζητεῖ νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ 1ου ἄρθρου· ὁ δὲ πρόεδρος ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν σχηματίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν προέδρων τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου καὶ τριῶν προσώπων, ἐχόντων γνώσεις τοῦ δικαίου καὶ τῶν πολιτικῶν νόμων, οὐχὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τόπου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ αἰτοῦντος ὡς κατωτέρω: Προτείνεται τῷ αἰτοῦντι νὰ συντάξῃ ἀνὰ ἓν συμβόλαιον ἐπὶ πέντε ἄρθρων ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἀστυκῷ Κώδικι καὶ τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐμπορικοῖς νόμοις διαλαμβανομένων συμβάσεων καὶ δικαιοπραξιῶν, κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἐκτὸς δὲ τούτου καταρτίζονται ἕτεραι ἐρωτήσεις ἐπὶ ἑτέρων πέντε ἄρθρων, τῶν ὁποίων τὰς ἀπαντήσεις δίδει ὁ αἰτῶν ἐγγράφως. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων τούτων, ἀφοῦ ὁ αἰτῶν ἐν τῇ συνεδριάσει ἐκείνῃ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων, συντάσσεται ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος ἔκθεσις περὶ τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τοῦ αἰτοῦντος, σφραγιζομένη ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν αἱ ἐξετάσεις θεωρηθῶσιν ὡς παραδεκταί, τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων, ἡ ἔκθεσις καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα περικλείονται ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου, ὅστις παραδίδοται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἵνα διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἔκθεσις συνταχθῇ κατὰ πλειοψηφίαν, οἱ ἔχοντες ἐναντίαν γνώμην ἐκθέτουσι τὰς σκέψεις αὐτῶν κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς των· ἐπίσης δὲ θέλουσι προστεθῇ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκθέσει αἱ ἐναντίον τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πληροφορίαι καὶ σκέψεις.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὁ ζητῶν συμβολαιογραφικὴν θέσιν πρωτοδικείου ὑποδιοικήσεως ἀφοῦ λάβῃ πιστοποιητικὸν τῶν εὐϋπολήπτων τῆς ὑποδιοικήσεως ἐκείνης καὶ ἔκθεσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς αὐτῆς ὑποδιοικήσεως, θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ συμβούλιον δὲν εὕρῃ κατάλληλον συμβολαιογράφον διὰ τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς ὑποδιοικήσεως ἢ τῆς διοικήσεως, ἐκλέγεται συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, καὶ διορίζεται τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐκλέγεται μετὰ τὰς τοπικὰς ἐξετάσεις ὁ ἱκανώτερος, ἐὰν ζητῶσι πολλοὶ συμβολαιογραφικὴν τινα θέσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ ἐπισυνημμένα ἐν αὐταῖς ἔγγραφα, αἱ ἀποστελλόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων ἐξελέγχονται ἐν τῷ συμβουλίῳ τῷ καταρτιζομένῳ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐξετάσεων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμου, καὶ ἐὰν ἡ ἱκανότης τοῦ αἰτοῦντος θεωρηθῇ κατάλληλος πρὸς τὸν σκοπόν, συντάσσεται ἔκθεσις, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἀναγγέλλει ἐπιτοπίως.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Οἱ διορισθησόμενοι ὡς συμβολαιογράφοι εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς ἐξαρτήμασιν αὐτῆς τακτικὰ δικαστήρια καθυποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ ἐκλογικοῦ συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἐκλογῆς ὑπαλλήλων νόμον, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν ἐσφραγισμένον ὑπὸ πέντε εὐϋπολήπτων προσώπων περὶ τοῦ ὅτι κέκτηνται τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀπαριθμούμενα προσόντα.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ διοριζόμενος ὡς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐκτὸς τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν, νὰ παρευρίσκηται καθημερινῶς ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του, νὰ διεξάγῃ παραχρῆμα τὰς ὑποθέσεις τῶν εἰς αὐτὸν ἀποτεινομένων, συντάσσων τὰ συμβόλαια καὶ ἐκτελῶν τὰς λοιπὰς πράξεις καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς διαγραφομένας ἐν τοῖς εἰδικοῖς νόμοις, κρατῶν τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ βιβλία τῶν προσόδων κατὰ τρόπον ἀπηλλαγμένον ὑπονοίας

θολιότητος καὶ παραποιήσεως, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τῶν συμβολαίων τοῦ ἱεροῦ νόμου ὁδηγίας. Οἱ συμβολαιογράφοι οἱ παραβαίνοντες τὰς ρηθείσας διατάξεις καταβάλλουσι πρόστιμον πεντήκοντα λιρῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα νὰ ὑποβάλλωσιν οἱανδήποτε ἀντίρρησιν καὶ ἀποζημιοῦσιν ἰδιαιτέρως τοὺς ἕνεκα τῶν παρανόμων πράξεών των ζημιουμένους διὰ τὰς ζημίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι θέλουσι συντάσσῃ ἀπόδειξιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου προστίμου καὶ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ παραδίδῃ συνάμα ἰσχυρὸν ἐγγυητικόν. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἀρχίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἂν μὴ προηγουμένως καταθέσωσιν εἰς τὸ λογιστικὸν γραφεῖον τοῦ τόπου, ἔνθα διωρίσθησαν, τὴν ρηθεῖσαν ἀπόδειξιν καὶ τὸ ἐγγυητικόν, λάβωσιν ἀπόδειξιν τῆς καταθέσεως αὐτῶν καὶ καταθέσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις ἀντεισαγγελεῖς θέλουσιν ἐπιθεωρῇ καὶ ἐξελέγχῃ τὰς μὲν πράξεις τῶν συμβολαιογράφων τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἐν οἷς ἐδρεύουσιν, ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν, τὰς δὲ τῶν συμβολαιογράφων τῶν ὑποδιοικήσεων τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρωτοδικείων ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ δικαστηρίου, συντάσσῃ εἰς διπλοῦν πρακτικὰ περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ παρατηρήσωσι, σφραγιζόμενα ὑπὸ τῆς ὁλομελείας καὶ τὸ μὲν ἓν τῶν πρακτικῶν τούτων θέλουσιν ἀποστέλλῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐφετείου, εἰς ὃν ὑπάγονται. Οἱ ἀντεισαγγελεῖς οἱ μὴ ἐκπληροῦντες τὸ καθῆκον τοῦτο κατὰ πρώτην φορὰν θέλουσι καταβάλλῃ ὡς πρόστιμον τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, κατὰ δευτέραν τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας των καὶ κατὰ τὴν τρίτην θὰ παύωνται. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκτελεῖ τὰ δέοντα αὐθωρεὶ ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀποστελλομένων πρακτικῶν καὶ ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι οἱ διορισθέντες πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ

παρόντος νόμου θέλουσιν ἐπίσης καθυποβληθῇ ἐπιτοπίως εἰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τρίτον ἄρθρον, παυομένων τῶν ἀποδεικνυομένων ὡς ἀνικάνων· ἀλλ' οἱ κατόπιν ἐξετάσεων διορισθέντες συμβολαιογράφοι δὲν θέλουσιν ὑποστῇ καὶ δευτέρας ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Οἱ συμβολαιογράφοι οἱ ὑπηρετήσαντες καλῶς ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ καθ' ὧν δὲν ὑπεβλήθησαν παράπονα, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι προαγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐστὶν ἐντεταλμένον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Τῇ 22 Δζεμαζηλαχὴρ 1305, ἢ 22 Φεβρουαρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ καθορισμοῦ τοῦ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους ἀνήκοντος ποσοστοῦ ἐκ τῶν προσόδων.

مقاولات محرر لرينك واردائدن الاجقلرى عائدات تعيينى حقنده تحريرات عدليه

(Μουκαβελὰτ μουχαρριρλερηνὶν βαριδ'ἀττὰν ἀλαδζακλαρὴ ἀηδ'ατὶν τἀγηνὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ.

Τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, καθ' ὃ δὲν θέλουσι διορισθῇ συμβολαιογράφοι παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις, ὧν ὁ μέσος ὅρος μηνιαίων προσόδων, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἥτις δέον νὰ ληφθῇ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν προσόδων ἁπάντων τῶν συμβολαιογράφων, εἶναι ὀλιγώτερος τῶν πεντακοσίων γροσίων, τῶν συμβολαιογραφικῶν καθηκόντων παρὰ τοῖς τοιούτοις δικαστηρίοις προστιθεμένων καὶ ἀνατιθεμένων εἰς τοὺς γραμματεῖς, εἰς οὓς παραχωρεῖται ἀπέναντι τῆς ἐργασίας ταύτης, τὸ ὅλον τῶν προσόδων τῶν ὀλιγωτέρων τῶν πεντακοσίων γροσίων, νὰ διορισθῶσι δὲ συμβολαιογράφοι εἰς τὰ μέρη ἔνθα ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων συνίσταται εἰς πεντακόσια γρόσια καὶ νά λαμβάνωσιν οὗτοι α' τὸ ὅλον ποσὸν τῶν πεντακοσίων γροσίων καὶ β' τὸ τρίτον τῶν προσόδων τῶν εἰσπραττομένων πλέον τῶν πεντακοσίων γροσίων μέχρις ἑπτὰ χιλιάδων γροσίων ἀναλόγως τῆς ὑπὸ

τοῦ ὑπουργείου χορηγηθησομένης ἀδείας καὶ νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον τὰ δύο τρίτα τῶν 7500 γροσίων, τῶν ἐναπολειπομένων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 500, καὶ τὸ περιπλέον τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαταγήν, ἵνα μὴ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία τις καὶ δισταγμὸς ἑρμηνεύομεν καὶ ἐπεξηγοῦμεν τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ληφθείσης ταύτης ἀρχῆς. Ἐκ τῶν μηνιαίων προσόδων 650 π. χ. γροσίων, πρῶτον τὰ 500 γρόσια, καὶ δεύτερον τὰ 50 γρόσια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἓν τρίτον τοῦ περισσεύματος τῶν 150 γροσίων, ἤτοι τὸ ὅλον τῶν 550 γροσίων θὰ δίδωνται εἰς τὸν συμβολαιογράφον, τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον ποσόν, δηλαδὴ τὰ περισσεύοντα δύο τρίτα ἐκ γροσίων 100 ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον· ἐπίσης ἐκ τῶν προσόδων 6500 γροσίων τὰ 500 καὶ τὸ τρίτον τῶν 6000, ἤτοι τὰ 2000 θὰ δίδωνται εἰς τὸν συμβολαιογράφον, τὰ δύο τρίτα τὰ συμποσούμενα εἰς 4000 γρόσια ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον· τέλος τὸ ποσὸν τῶν προσόδων πέραν τῶν 7500 γροσίων, χωρὶς νὰ διανεμηθῶσι, καταχωρεῖται μετὰ τῶν ἀνωτέρω δύο τρίτων τῶν 7000 γροσίων ὡς πρόσοδος τοῦ Ταμείου. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διανομὴν τῆς εἰς τοὺς συμβολαιογράφους ἀνηκούσης μερίδος, ἐκ ταύτης δίδονται 40 τοῖς 100 εἰς τὸν συμβολαιογράφον, 50 τοῖς 100 εἰς τοὺς βοηθοὺς καὶ τοὺς κλητῆρας, τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον ποσὸν τῶν 10 τοῖς 100 νὰ κρατῆται ὡς ἀντίκρυσμα ἁπασῶν τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν, οἷαι τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐνοικίου, ἔξοδα χάρτου, τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὸν χειμῶνα, ἔπιπλα καὶ ἐπισκευαί, γινομένης τῆς διανομῆς κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην.

Ἐπειδὴ αἱ πρόσοδοι αὗται τῶν συμβολαιογραφείων θεωροῦνται ὡς γενικαὶ πρόσοδοι, καθὼς αἱ τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, δέον, ὡς διαγράφουσιν αἱ περὶ διαχειρίσεως τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δικαστηρίων ὁδηγίαι, νὰ παραδίδωνται καθημερινῶς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, διδομένης κατὰ μῆνα ἀπέναντι ἀποδείξεως τῆς μερίδος τῶν συμβολαιογράφων ἐκ τοῦ Ταμείου· ἀλλ' ἐπειδὴ αἵ τε πρόσοδοι καὶ αἱ δαπάναι δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1296 ἔτους, ἐδέησε δὲ νὰ ληφθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσωρινόν τι μέτρον, τὸ ζήτημα διὰ τοῦ λογιστηρίου τοῦ ὑπουργείου ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἐν τῇ γενικῇ διευθύνσει τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἥτις ἀπεφάσισεν, ἵνα αἱ πρόσοδοι αὗται συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1297 ἔτους, νὰ κρατῶνται αἱ εἰσπράξεις τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁσαιδήποτε καὶ ἂν ὦσι μέχρι τῆς λήξεως ἑκάστου μηνός, ἐν τῷ ταμείῳ ὡς παρακαταθῆκαι καὶ

κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός, νὰ χωρίζηται, ὡς ἀνωτέρω ὡρίσθη, ἡ μερὶς τῶν συμβολαιογράφων καὶ νὰ δίδωται ἀπέναντι ἀποδείξεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον νὰ καταχωρῆται ὡς πρόσοδος ἐν ταῖς καταστάσεσι τῶν δικαστικῶν εἰσπράξεων, καὶ νὰ ζητηθῶσιν ἐπιτοπίως πληροφορίαι περὶ τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀνῆλθον τα ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ 1297 ἔτους, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἰσολογισμόν.

Ἐπειδὴ ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ὅτι τὸ λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου προέτεινε νὰ ἀνακοινωθῶσι ταῦτα ὅπου δεῖ καὶ συνάμα νὰ ἀναγγελθῇ ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς, ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ πολύ, ἐν περιλήψει τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων προσόδων τῶν κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην καταργηθέντων καὶ διατηρηθέντων συμβολαιογραφείων καὶ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς νὰ ἀποσταλῶσι κεκυρωμέναι αἱ λεπτομερεῖς καταστάσεις· ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 19 Ζηλχηττσὲ 1297, ἢ 12 Νοεμβρίου 1296,

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων τῶν συμβολαιογράφων, τῶν μὴ ὑπερβαινουσῶν τὰ πεντακόσια γρόσια.

مقاولات محررلرينك بشيوز غروشى تجاوز ايتمان حاصلاتلرينك صورت
انقسام واستحصالى حقنده تحريرات عدليه

(Μουκαβελὰτ μαχαρριρλερηνὶν π·ὲς· γιοὺζ γουρουσ·οὺ τεδζαβοὺζ ἤτμεγεν χασιλατλαρηνὶν σουρέτι ἰνκησὰμ βὲ ἰστιχσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐνῷ ὁ σκοπὸς τῆς ἀπὸ 19 Ζηλχηττσὲ 1297 ἐγκυκλίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως καὶ διανομῆς τῶν ἀπολαυῶν τῶν συμβολαιογράφων συνίστατο εἰς τὸ νὰ δηλωθῇ ὅτι ἡ μηνιαία ἀπολαυὴ αὐτῶν δέον νὰ μὴ ᾖ ὀλιγωτέρα τῶν πεντακοσίων γροσίων, ἐν τούτοις ἐκ τῶν γενομένων ἀνακοινώσεων κατενοήθη, ὅτι ἔν τισι μέρεσι ζητεῖται νὰ διανεμηθῶσι κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἀναλογίαν καὶ αἱ πρόσοδοι αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἀνήκουσαι κυρίως εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, διὰ τοῦτο ἐδέησε νὰ διασαφηθῇ ὁ σκοπός.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὧν αἱ εἰσπράξεις ὑπερβαίνουσι τὰ πεντακόσια γρόσια, θὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸς συμβολαιογράφος, ἐκ τῶν εἰρημένων προσόδων θὰ χωρίζωνται κατὰ πρῶτον τὰ πεντακόσια γρόσια, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν

εἰς τὸν συμβολαιογράφον, τὸ δὲ ποσὸν ὅπερ θὰ χωρίζηται ὡς ἀντίκρυσμα διὰ τοὺς κλητῆρας καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα περιορίζεται μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν πεντακοσίων γροσίων εἰσπράξεις, ὅθεν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀντίκρυσμα διὰ τοὺς ἰδιαιτέρους γραμματεῖς καὶ κλητῆρας τῶν συμβολαιογράφων, ὧν αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ πεντακόσια γρόσια καὶ τῶν ὁποίων ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐτησίων προσόδων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 6000 γρόσια, δέον τὴν μὲν γραφικὴν ἐργασίαν νὰ ἐκτελῇ αὐτοπροσώπως ὁ συμβολαιογράφος, τὰς δὲ κοινοποιήσεις οἱ κλητῆρες τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ συμβολαιογραφεῖον· δὲν ὑπάρχει δὲ ἀνάγκη νὰ μισθωθῇ ἰδιαίτερον μέρος διὰ τὴν διαμονὴν τοῦ συμβολαιογράφου, ὅστις θὰ διαμένῃ ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου καὶ θὰ καταβάλλῃ τὰ ἔξοδα τοῦ χάρτου καὶ τὰς ἄλλας διαφόρους δαπάνας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ προσόδων. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα, τὰ ἔχοντα ἐτησίας προσόδους μεγαλειτέρας τῶν 6000 γροσίων, θὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸς συμβολαιογράφος, ἀπαιτεῖται τὸ περιπλέον τῶν πεντακοσίων γροσίων, ἅπερ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν μηνιαίων προσόδων ἐξαιροῦνται τῆς διανομῆς, νὰ χωρίζηται συμφώνως πρὸς τὸν ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐγκυκλίῳ ὁρισθέντα κανόνα. Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἔν τισι συμβολαιογραφείοις συμβαίνει κατὰ φυσικὸν λόγον ὥστε ὁτὲ μὲν νὰ εἰσπράττωνται ὀλιγώτερα τῶν πεντακοσίων γροσίων, ὁτὲ δὲ περισσότερα, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ διορισθῇ, ὡς εἴρηται, εἰδικὸς συμβολαιογράφος ἐκεῖ, ἔνθα τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων δὲν συμποσοῦται εἰς 6000 γρόσια, ὡς ἐκ τούτου δέ, ἐπειδή, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰσπράξεων ἀφίνεται εἰς τὸν ἐκπληροῦντα τὰ γραφικὰ καθήκοντα γραμματέα, διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν ποῦ ὑπάρχει ἀνάγκη διορισμοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογράφου καὶ ποῦ πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τὰ συμβολαιογραφικὰ χρέη διὰ τῶν γραμματέων, ἀνάγκη νὰ ἀποσταλῶσι δύο ἰδιαίτεραι καταστάσεις περιέχουσαι τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις ἀπὸ τῆς συστάσεως παντὸς συμβολαιογραφείου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1295 ἔτους καὶ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1296 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅπως αὗται χρησιμεύσωσιν ὡς γνώμων τῆς διακρίσεως ταύτης, ὡς δι' ἐγγράφου ὑπέβαλε τὸ λογιστήριον.

Ἐνῷ δέ, ὡς προηγουμένως καὶ μεταγενεστέρως ἀνεκοινώθη, ὑπεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας συστάσεως συμβολαιογραφείων παρὰ παντὶ πρωτοδικείῳ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτου νόμου, καὶ τῆς ἀποστολῆς καταστάσεων περιεχουσῶν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τῶν διορισθησομένων συμβολαιογράφων καὶ τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐνάρ-

ξεως τῆς ἐργασίας αὐτῶν, καὶ ἑνὸς τεμαχίου χάρτου φέροντος τὴν σφραγῖδα τῶν συμβολαιογραφείων τούτων, ὅπως χρησιμεύῃ πρὸς ἀντιπαραβολήν· ἐν τούτοις οὐ μόνον ἐν τοῖς πλείστοις μέρεσι δὲν ἐνηργήθησαν ἐπὶ τούτου τὰ δέοντα, ἀλλὰ καὶ εἴς τινα μέρη δὲν ἐφηρμόσθησαν ἀκριβῶς αἱ δοθεῖσαι ὁδηγίαι, ὡς ἐκ τούτου δέ, ἕνεκα τοῦ ἐλλειποῦς τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν, ἐδέησε νὰ διαβιβασθῶσιν αὖθις διασαφήσεις.

Ἐφ' ᾧ ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν τὴν ἀνάγκην τῆς διαβιβάσεως ἐγκυκλίου, ἵνα, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη καὶ ἑτέρας ἐπαναλήψεως, συμφώνως πρὸς τὰς διασαφήσεις ταύτας ἐπιστηθῇ πᾶσα προσοχὴ διὰ τὴν ταχεῖαν ἐνέργειαν τῶν δεόντων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Τῇ 20 Ραμαζὰν 1298, ἢ 2 Αὐγούστου 1297.

Ἀπόφασις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν συμβολαιογράφων.

مقاولات محرر لكلرى عائدات وحاصلاتنك صورت ادارەسى حقنده قرار نامەدر

(Μουκαβελὰτ μουχαρριριχλερὴ ἀηδ'ὰτ
οὐ χασιλατινὶν σουρέτι ἰδ'αρεσὴ χακκηντὰ καραρναμέ δ'ιρ).

Ἐκ τῶν μηνιαίων προσόδων τῶν συμβολαιογράφων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριακοσίων γροσίων ἀνήκει ἀνελλιπῶς εἰς αὐτούς, τοῦ πλεονάσματος τῶν ἐπιχορηγήσεων αὐτῶν κανονιζομένου ὡς ἀκολούθως :

Δίδεται εἰς τὸν συμβολαιογράφον τὸ ἥμισυ τῶν μέχρι 1000 γροσίων προσόδων, τῶν ὑπερβαινουσῶν τὰ 300 γρόσια, τουτέστι τὸ ἥμισυ τῶν 700 γροσίων, τὸ τέταρτον τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ 1000 γρόσια μέχρι 2000 γροσίων, δηλαδὴ τὸ τέταρτον τῶν δευτέρων 2000 γροσίων, τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ 2000 γρόσια μέχρι τῶν 10000, δηλαδὴ τὸ πέμπτον τῶν 8000 καὶ τὸ δέκατον τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ 10000 γρόσια εἰς οἱονδήποτε ποσὸν καὶ ἂν συμποσοῦται, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀποστέλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα καταλογισθῶσιν ὡς πρόσοδος τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ρωμαϊκοῦ μηνὸς ἡ κατάστασις τῶν προσόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων, ἥτις δέον νὰ συντάσσηται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, ἐξελέγχεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ συμβολαιογράφος, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς μνημονευθείσας ἀναλογίας χωρίζονται καὶ δίδονται ἀπέναντι ἀποδείξεως

εἰς τὸν συμβολαιογράφον τὸ ἥμισυ, τέταρτον, πέμπτον καὶ δέκατον· ἐπικυρουμένη δὲ ἡ κατάστασις αὕτη ἀποστέλλεται μετὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τῶν ὑπολειπομένων προσόδων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Αἱ μερίδες αἱ δοθησόμεναι εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τοὺς διορισθησομένους κλητῆρας, τὰ ἔξοδα χάρτου καὶ λοιπὰ περιλαμβάνονται ἐν ταῖς ρηθείσαις ἐπιχορηγήσεσι κατὰ τὴν διανομὴν τὴν ὁρισθημένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Εἰς τὰ μέρη ὧν αἱ πρόσοδοί εἰσιν ὀλιγώτεραι τῶν 300 γροσίων τὰ καθήκοντα τοῦ συμβολαιογράφου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν ἐν γνώσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς ἕνα τῶν παρέδρων ἢ τῶν γραμματέων τοῦ δικαστηρίου, ὃν ἐγκρίνει ὁ πρόεδρος αὐτοῦ.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς διευθύνθη ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις.

Ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου μετὰ τῆς περὶ διαχειρίσεως τῶν προσόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν συμβολαίων ἀποφάσεως, ἐπικυρωθείσης δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἵνα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1303 ἔτους κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 12 Ζηλκὰδ·ὲ 1304, ἢ 2 Ἰουλίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως ἑκατόν γροσίων διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, ὅπερ συντάσσεται διὰ τὰς διενέξεις τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν κατοίκων δύο χωρίων περιωρισμένης φυλῆς (1).

قوم محصور اولان ایکی قریه اهالیسی بینده وقوعبوله جق منازعه ده
تحریرایده جکلری وکالت سندینك تصدیق ایچون یوز
غروش النمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Κάβμι μαχσοὺρ ὀλὰν ἠκὴ κ·αρηγὲ ἀχαλησὴ π·εηνιντὰ βουκοὺπ·ουλαδζὰκ μουναζεὰδ·ὰ,ταχρὴρ ἠδ·εδζεκλερὴ βεκιαλὲτ σενεδ·ηνὶν τασδ·ηκὴ ἠτσοὺν γιοὺζ γουρουὺς· ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδή, ἐν ᾗ περιπτώσει λαμβάνονται κατὰ τὴν διατίμησιν διὰ τὰ

(1) Ἴδε ἄρθρον τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος 1645 καὶ σχόλια αὐτοῦ.

πληρεξούσια τὰ συνταασσόμενα ἐπὶ δικῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν κατοίκων δύο χωρίων περιωρισμένης φυλῆς ἀνὰ πεντήκοντα γρόσια ἐπὶ ἑκάστου χωρικοῦ, θὰ πληρώνωνται μεγάλα ποσά, δὲν ὑπάρχει δὲ ἐξαιρετικὴ ἐπὶ τούτου διάταξις, ἠρωτήθη τὸ ζήτημα ἀπό τινων μερῶν.

Παραπεμφθέντος τοῦ ζητήματος εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ διασκεφθὲν ἀπεφάνθη ὅτι, ἐπειδὴ πραγματικῶς διὰ τῆς εἰσπράξεως ἰδιαιτέρου τέλους διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πληρεξουσίου ἀφ' ἑτέρου κατοίκου χωρίου ἐπὶ τῶν δικῶν αὐτῶν θὰ λαμβάνωνται μεγάλα ποσά, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει πρὸς τὸ δίκαιον, δέον νὰ εἰσπράττωνται τέλη ἐπικυρώσεως ἑκατὸν μόνον γροσίων.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος συμβιβάζεται πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ 81ου ἄρθρου τῆς διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν, ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν, ὅτι δέον νὰ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅπως ἐνεργῶνται οὕτω τὰ δέοντα, ἀποστέλλονται ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 21 Ρεπ'ηουλεββὲλ 1298, ἢ 9 Φεβρουαρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς κατὰ μῆνα παραλαβῆς τῶν εἰς τοὺς συμβολαιογράφους ἀνηκουσῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀπέναντι ἀποδείξεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς τῶν καταστάσεων τῶν εἰσπράξεων.

مقاولات محررلرينك حاصلاتدن الهجقلرى عائداتى ماه بماه سند مقبوض
مقابلنده مال صندقلرندن المرى وحاصلات جدوللرينك
صورت ارسالى حقنده تحريرات عدليه

(Μουκαβελὰτ μουρχαρριρλερηνὶν χασιλαττὰν ἀλαδζακλαρὴ ἀηδ'ατὴ μὰχ π'ὲ μὰχ σενέτι μακπ'οὺζ μουκαπ'ιλιντὰ μὰλ σαντικλαρινταν ἀλμαλαρὴ βὲ χασιλὰτ δζεδ'δελλερηνὶν σουρέτι ἰρσαλὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Διὰ τῆς ἀπὸ 19 Ζηλχιτστσὲ 1297 ἐγκυκλίου ἡμῶν εἶχε γνωστοποιηθῇ ὅτι δέον νὰ ὑπάρχῃ παρὰ παντὶ πρωτοδικείῳ εἷς συμβολαιογράφος, νὰ μὴ διορισθῇ τοιοῦτος εἰδικῶς εἰς τὰ μέρη, ἔνθα αἱ εἰσπράξεις εἰσὶν ὀλιγώτεραι τῶν πεντακοσίων γροσίων, ἀνατιθεμένης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τοὺς ἀρχιγραμματεῖς τῶν δικαστηρίων, εἰς οὓς ἐγκατελείφθησαν ἅπασαι αἱ εἰσπράξεις, νὰ διορισθῇ εἰδικὸς συμβολαιογράφος εἰς τὰ μέρη

ὧν ὁ μέσος ὅρος τῶν εἰσπράξεων συμποσοῦται εἰς πεντακόσια γρόσια καὶ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀνωτέρων τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τῶν 7500 γρισίων τὸ μὲν τρίτον νὰ ἀφίνηται εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, τὰ δὲ ἐναπολειπόμενα νὰ καταχωρῶνται ὡς πρόσοδοι τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἐπειδὴ αἱ εἰσπράξεις αὗται θεωροῦνται ὡς γενικαὶ πρόσοδοι, καθὼς αἱ εἰσπράξεις τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὀθωμανικῶν, νὰ παραδίδωνται καθημερινῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον καὶ κατὰ μῆνα νὰ λαμβάνωσιν ἀπ' αὐτοῦ οἱ συμβολαιογράφοι τὰς μερίδας αὐτῶν ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς· ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τά τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα δὲν συμπεριελήφθησαν ἐν τῷ δικαστικῷ ἰσολογισμῷ, διεβιβάσθησαν εἰς τοὺς λογιστὰς αἱ δέουσαι διαταγαί, ὅπως διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ληφθῇ προσωρινόν τι μέτρον καὶ κρατῶνται αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους τούτου, ἵνα συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1297 ἔτους, ὁσαιδήποτε καὶ ἂν ὦσι, μέχρι τῆς λήξεως ἑκάστου μηνὸς ἐν τῷ ταμείῳ αἱ παρακαταθῆκαι καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς χωρίζηται ἡ μερὶς τῶν συμβολαιογράφων καὶ δίδωται ἀπέναντι ἀποδείξεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταχωρῆται ὡς πρόσοδος ἐν ταῖς καταστάσεσι τῶν δικαστικῶν εἰσπράξεων, ἀποφασισθέντος συγχρόνως νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι ἐπιτοπίως περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ νὰ συμπεριληφθῶσιν ἀπὸ τοῦ 1297 ἔτους εἰς τὸν γενικὸν ἰσολογισμόν· ἐπίσης ἐνῷ δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου ἐζητήθη ἡ ἀποστολὴ περιληπτικῶν κεκυρωμένων καταστάσεων περιεχουσῶν τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τοῦδε γινομένων εἰσπράξεων τῶν καταργηθησομένων καὶ διατηρηθησομένων συμβολαιογραφείων ἀναλόγως τῆς ἀναλογίας ταύτης καὶ ἀνεπτύχθη καὶ ἡρμηνεύθη ὁ σκοπὸς τῆς διανομῆς τῶν εἰσπράξεων κατόπιν διαταγμῶν τινῶν ἐπελθόντων εἴς τινα μέρη· ἐν τούτοις ἀπὸ τῶν πλείστων Νομαρχιῶν δὲν ἀπεστάλησαν εἰσέτι κατὰ τὰς προηγουμένας καὶ μεταγενεστέρας παραστάσεις τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς, τὰ περιέχοντα τὴν χρονολογίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, οὔτε αἱ καταστάσεις αἱ περιέχουσαι τὸ ποσὸν τῶν γινομένων εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ θέλει περιπλέξῃ τὴν ὑπηρεσίαν.

Διὰ ταῦτα τὸ λογιστήριον ἐδήλωσεν, ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ ὅπως ἀποσταλῶσιν ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος χρόνου τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἀπὸ 19 Σ·απ·ὰν 1296 ἐγκυκλίῳ καὶ σημείωσις τῆς χρονολογίας τοῦ διορισμοῦ, τῶν ὀνομάτων τῶν μέχρι τοῦδε διορισθέντων ἐπιτοπίως καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

Ἀποστελλομένου ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποδείγματος τοῦ βιβλίου τῶν εἰσόδων, ἀξιοῦμεν νὰ ἐκτελέσητε τὰ δέοντα κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον.

Τῇ 11 Σεββὰλ 1298, ἢ 24 Αὐγούστου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρωτοτύπων ἐγγυητικῶν τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν εἰς τοὺς κυρίους των καὶ περὶ ἀντιγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ.

تمیز کفالت سندلری اصیللرینك تصدیقیله صاحبلرینه اعادهسی وصورتلرینك دفتر مخصوصنه قید ایتدیرلمسی حرریات عدلیه

(Τεμγὴζ κεφαλὲτ σενετλερὴ ἀσηλλερηνὶν τασδ᾽ηκῆλε σαχιπλερινὲ ἡαδ᾽εσὴ βὲ σουρετλερηνὶν δ᾽εφτέρι μαχσουσουνὰ καὴδ᾽ ἠττηριλιμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἁδληγέ).

Ἐνῷ ἓν ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν δεικνυομένων ἐν τῷ 222ῳ ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον μάλιστα, τυγχάνει τὸ ἐγγυητικὸν ἔγγραφον, δι᾽ οὗ παρέχεται ἡ ἐγγύησις τῆς πληρωμῆς τῶν νομίμως ὁρισθησομένων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν ζημιῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπορριφθῇ ἡ ἀναίρεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος, ἐν τούτοις ὁ ἐν Χρυσουπόλει συμβολαιογράφος ἀπό τινος ἐκράτει τὰ τοιαῦτα ἐγγυητικά, ἅπερ συντασσόμενα ἀπεστέλλοντο αὐτῷ πρὸς ἐπικύρωσιν, παραδίδων εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀντίγραφα. Ἐρωτηθεὶς δὲ ποῦ στηριζόμενος ἐνήργει οὕτως, ἀπήντησεν ὅτι ἐκράτει τὰ πρωτότυπα δυνάμει τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ περὶ συμβολαιογράφων καὶ τοῦ 95 ἄρθρου τοῦ περὶ διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν νόμου καὶ ὅτι ὁ προκάτοχος αὐτοῦ ἐπαύθη τῆς θέσεώς του καὶ εἰσήχθη εἰς δίκην, διότι παρέδωκε τὸ πρωτότυπον τοῦ συμβολαίου, ὅπερ συνέταξεν καὶ δι᾽ οὗ ἡ ἀποβιώσασα θυγάτηρ τοῦ ἀποβιώσαντος δεῖνα πασσᾶ ἠρνεῖτο ὑπὲρ αὐτῶν τὴν κυριότητα τῶν κτημάτων της (νεφὴ μοὺλκ) καὶ ἐφύλαξε τὸ ἀντίγραφον, μὴ φέρον τὰς σφραγίδας τῶν μαρτυρησάντων περὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

Ἐπειδή, λαμβανομένου ὑπ᾽ ὄψιν ὅτι τὸ ρηθὲν 24ον ἄρθρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ὁ ρηθεὶς ὑπάλληλος, πραγματεύεται περὶ τῶν συμβολαίων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων καὶ περὶ τῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων καὶ τίτλων τοὺς ὁποίους παραδίδουσιν αὐτοῖς πρὸς φύλαξιν, τὸ ἄρθρον τοῦτο διαγράφει ὅτι κρατοῦνται μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων τῶν συντασσομένων ἀπ᾽ εὐθείας ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων,

ἐν περιέχει δὲ τὴν διάταξιν ὅτι πρέπει τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν τίτλων, τὰ ὁποῖα συντασσόμενα ἐκτὸς τοῦ συμβολαιογράφου ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν προσάγονται εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα πρὸς ἐπικύρωσιν νὰ φυλάττωνται καὶ κρατῶνται· ἐπειδὴ ἑπομένως τὸ νὰ κρατῶνται τὰ πρωτότυπα ἐκ τῶν ἐγγυητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτούμενα νὰ δοθῶσι κατὰ τοὺς περὶ ἀναιρέσεως ὅρους συντάσσονται ἐκτὸς τοῦ συμβολαιογραφείου καὶ προσάγονται μόνον πρὸς ἐπικύρωσιν, δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος 24ου ἄρθρου· ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ περὶ συμβολαιογράφων νόμου τὰ ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα ἐκτὸς τῶν συμβολαιογραφείων δέον νὰ ἀντιγράφωνται ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ καὶ ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι νὰ ἐπιστρέφωνται τοῖς κυρίοις αὐτῶν· διὰ ταῦτα τὸ πολιτικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἀπεφάνθη, ὅτι τοῦ λοιποῦ οἱ συμβολαιογράφοι δέον νὰ φυλάττωσι τὰ πρωτότυπα μόνον τῶν ὑπ' αὐτῶν συντασσομένων, ἢ πρὸς φύλαξιν εἰς αὐτοὺς παραδιδομένων ἐγγράφων, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τούτου διατάξεις τοῦ νόμου, τὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ συμβολαιογραφείου συντασσόμενα ἐγγυητικὰ τῶν ἀναιρέσεων νὰ ἀντιγράφωνται ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ, νὰ ἐπικυρῶνται καὶ σφραγίζωνται, συμφώνως πρὸς τὸ ρηθὲν ἄρθρον καὶ ἐπιστρέφωνται εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

Ἐφ' ᾧ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων περὶ τῆς δι' ἐγκυκλίου ἀνακοινώσεως τοῦ πράγματος, ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων, παρακαλεῖσθε νὰ κοινοποιήσητε τὴν παροῦσαν διὰ τῶν ἀντεισαγγελέων τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐφετεῖον, παρ' ᾧ ἐδρεύετε, εἰς τοὺς συμβολαιογράφους.

Τῇ 18 Σεβάλ 1298, ἢ 1 Σεπτεμβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετασθῇ ἀπὸ τῆς Νομαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα.

تصديق اولنه‌جق ايجار واستيجار مقاوله‌نامه‌لرينك مأجورك منسوب
اولديغى دوائر بلديه‌لردن ايليشكى اولديغى تحقيق اولندقدن
صكره تصديق ايدلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Τασὸ·ὴκ ὀλουναδζὰκ ἰδζὰρ βὲ ἰστηδζὰρ μουκαβελεναμελερηνὶν μεεδζουρσὺν μενσοὺπ ὀλδουγοὺ δεβα'ήρι π·ελεδηγελερδὲν ἠλησ·ηγή, ὁλμαδ·ηγὴ ταχκὴκ ὁλουντουκδ·άσονρα τασδὴκ ἠδ·ηλιμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι κατὰ τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ περὶ διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν

τελῶν νόμου διὰ τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐπικυρούμενα ἐνοικιαστήρια δέον νὰ εἰσπράττηται τέλος ἥμισυ τοῖς 100, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ᾖ ὀλιγώτερον τῶν 50 γροσίων, ἐν τούτοις λόγῳ ὅτι τὸ νὰ λαμβάνηται κατ' ἀποκοπὴν τέλος 50 γροσίων ἀπὸ ἐνοικιαστηρίων μικρᾶς ἀξίας θὰ προκαλέσῃ παράπονα, προετάθη ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Εἰ καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους σκεφθὲν ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων πράξεις, ἃς διαγράφει ὁ περὶ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις δημαρχιῶν νόμος, ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν, συμφώνως πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον, ὅτι αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τούτων ἀνάμιξις τῶν συμβολαιογράφων θέλει παραλύσῃ τὴν τάξιν των, ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τῶν ἐνοικιαστηρίων ἀποκλείεται τῶν καθηκόντων τῶν συμβολαιογράφων· ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ περὶ συμβολαιογράφων νόμου διαγράφει ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι συντάσσουσιν ἅπαντα τὰ συμβόλαια, ὁ νόμος δὲ οὗτος δημοσιευθεὶς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις δημαρχιῶν, περιλαμβάνει φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, καὶ ἐπειδὴ ἡ ψήφισις τοῦ ρηθέντος νόμου ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διατάξεων ἁπάντων τῶν συμβολαίων, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ ἐνοικιαστήρια τῆς γενικῆς ταύτης διατάξεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ σκέψις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους προῆλθεν ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐνεργῶνται ἐν γνώσει τῶν δημαρχιῶν, πρὸς ἃς ἔχουσι σχέσιν αἱ περὶ ἐνοικιαστηρίων πράξεις, τὰ περὶ μισθώσεως, ἵνα μὴ γίνῃ τι παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημαρχιῶν νόμου· αἴρεται τὸ κώλυμα τοῦτο, ἐὰν τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων, ἀφοῦ οὗτοι ἀποτείνωνται εἰς τὰς δημαρχίας.

Διὰ ταῦτα ἐνεκρίθη ἵνα, ὅταν ἀποταθῇ τις εἰς τὸν συμβολαιογράφον διὰ ἐνοικιαστήριον, ἐνεργῶνται κατὰ τὸν νόμον αἱ δέουσαι πράξεις, ἀφοῦ κατὰ πρῶτον ὁ συμβολαιογράφος ἐρωτήσῃ ἀπὸ τῆς δημαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ κτήματα καὶ αἱ γαῖαι καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμά τι, γνωστοποιθέντος τοῦ πράγματος εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους καὶ τὰς Νομαρχίας ἐν γένει.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διέταξεν ὅτι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, δέον νὰ τροποποιηθῇ τὸ 70ον ἄρθρον τοῦ περὶ διατιμήσεως νόμου, ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ὅτι πρέπει νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσι διὰ τῶν ἀντεισαγγελέων εἰς τὰ

πρωτοδικεῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς ὃ ἐρεύετε ἐφετεῖον, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 29 Ζηλκἀδὲ 1298, ἢ 10 Ὀκτωβρίου 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων τῶν καταστημάτων μεθυστικῶν ποτῶν, ἀφοῦ ἐπέλθῃ συνεννόησις μετὰ τῶν δημαρχιῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα καὶ ζημία.

مسکرات مغازه‌لری ایچون ایجار واستیجار مقاوله‌لرینك محذور و مضرتلری اولمدیغی دوائر بلدیه‌لر الله بعدالخباره تصدیق حقنده تحریرات عدلیه

(Μουσκιρὰτ μαγαζελερὴ ἠτσοὺν ἠδζὰρ βὲ ἰστηδζὰρ μουκαβελελερηνὶν μαχζοὺρ βὲ μαζαρρατλαρὴ ὀλμαδ·ηγὴ δ·εβαὴρ π·ελεδ·ηγελὲρ ἦλε π·ἀδ·ἐλ-μουχαπ·ερὲ τασδ·ηκὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι ἐγνωστοποιήθη εἰς ἅπαντας τοὺς προέδρους τῶν δημαρχιῶν ὅτι συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου τὸ νὰ κλεισθῶσι κατὰ τὸν νόμον καταστήματά τινα μεθυστικῶν ποτῶν, κείμενα εἰς ἀπηγορευμένα μέρη, διὰ τὰ ὁποῖα συνάπτονται ἐνοικιαστήρια, ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐπισήμου συμβολαίου, ὅπερ ἐγκαίρως ἐξεδόθη ἐν ὀνόματι τοῦ Κράτους, δέον νὰ προστίθηται εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια ὁ χρόνος καθ' ὃν μένουσι κεκλεισμένα τὰ τοιαῦτα καταστήματα, τὰ ὁποῖα καίπερ μισθωθέντα δι' ἐνοικιαστηρίου ἐκλείσθησαν κατόπιν, ἵνα οὕτω μὴ δίδωται ἀφορμὴ εἰς περὶ ἀποζημιώσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως τῶν καταστημάτων δίκας τῶν ἐνοικιαστῶν, ἅπερ οὕτω προκαλοῦσι διαφόρους ἰσχυρισμούς, συνάμα δὲ νὰ ἀποσταλῇ κατάλογος τῶν τοιούτων καταστημάτων περιέχων τὴν θέσιν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐνοικιάσεως· ἐν τούτοις ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων πράξεις ἀνήκουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν συμβολαιογράφων, οἵτινες θεωροῦνται ὡς δικαστικοὶ ὑπάλληλοι· ἡ Νομαρχία τῆς πρωτευούσης ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπικυρῶνται τὰ ἐνοικιαστήρια τῶν τοιούτων καταστημάτων μεθυστικῶν ποτῶν, ἂν μὴ προηγουμένως κατὰ τὸν περὶ μεθυστικῶν ποτῶν νόμον ἀρθῶσι τὰ κωλύματα καὶ αἱ ζημίαι καὶ ἂν ἡ δημαρχία, εἰς ἣν ὑπάγονται, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν δὲν ἀναφέρῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει περιπλοκή τις, ἢ κώλυμα, ἢ ζημία.

Ἐφ' ᾧ ὑποβαλούσης τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὅτι

δέον νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου καὶ ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διαβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἐξαρτήματα.

Τῇ 20 Δζεμαζηλαχὴρ 1299, ἢ 26 Ἀπριλίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐκδόσεως συμβολαίων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων διὰ τὰς ἀγοραπωλησίας κτημάτων καὶ περὶ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων.

املاك بيع وشراسى ايچون مقاولات طرفندن سندات تصديق اولنمه‌رق محاكم شرعيه‌ده حجته ربط ايدلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Ἐμλὰχ π·έ̓ή οὖ σ·ιρασὴ ἠτσοὺν μουκαβελὰτ ταραφιντὰν σενεδ·ὰτ τασδ·ὴκ ὀλούνμηγιαρακ μεχακίμι σ·εῤήγεδ·ὲ χοδζδζετὲ ρὰπτ ἠδ·ιλμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐπειδὴ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τὰ συνταχθησόμενα ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὰς ἀγοραπωλησίας κτημάτων δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πράξεων τούτων, τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐκδόσεως τοιούτων πληρεξουσίων ὑπὸ μόνον τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, τῆς πληρωμῆς τέλους κατ' ἀποκοπὴν τεσσαράκοντα γροσίων καὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ περὶ τούτου 38 ἄρθρου τοῦ περὶ ἱερῶν δικαστηρίων νόμου (1).

Γνωστοποιηθέντος ἡμῖν τοῦ πράγματος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου, καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑποβαλούσης ὅτι δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 20 Δζεμαζηλαχὴρ 1299, ἢ 26 Ἀπριλίου 1298.

---

(1) Ἴδε σελ. 1606.

Ἐπανόρθωσις παραράμματος: Σελ. 968 στχ. 9 ἀντὶ 1289 ἢ 3 Μαρτίου 1290, γράφε 1299 ἢ 3 Μαρτίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκλείψεως τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων, ὅταν τίθενται ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον ἀνάλογα κινητὰ χαρτόσημα καὶ περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ 70 ἄρθρου τοῦ περὶ διατιμήσεως τῶν τελῶν νόμου.

ایجار قونطوراتولرینه نظامی وجهله نسبتنده پول وضعی حالنده مقاـ
ولاتدن تصدیقنه‌لزوم قالدیغی وجرح تعرفه‌سنك‌یتشمجی
مادەسنك سقوطی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἠδζὰρ κοντουρατολαρηνὰ νιζαμὴ βέτσχιλε νισπ·ετιντὲ πούλ βαζγὴ χαλιντὰ μουκαβελαττὰν τασδ·ηκηνὲ λουζούμ καλμαδ·ηγὴ βὲ χὰρδζ τὰριφασινὶν γετμισ·ινδζὴ μαδ·δ·εσινὶν σουκουτὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι δέον νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι ἰσχύει καὶ ἐφαρμόζεται ὁ περὶ ἀκινήτων κτημάτων νόμος (1) ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐξετασθεὶς καὶ ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ περὶ ἐκθέσεως κινητῶν χαρτοσήμων, ἀναλόγως πρὸς τὸ νόμιμον τέλος τῶν συνταχθησομένων τοῦ λοιποῦ ἐνοικιαστηρίων, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων προσόδων καὶ συνάμα διευκολυνθῶσιν οἱ ἰδιῶται εἰς τὴν σύναψιν ἐνοικιαστηρίων, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων, τὰ ὁποῖα συνταχθέντα κατὰ τὴν τάξιν φέρουσιν ἀναλόγως τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἀξίας κινητὰ χαρτόσημα, ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δημαρχιῶν, ὅτι ἑπομένως τὸ 70ον ἄρθρον (2) τῆς διατιμήσεως περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων, κατὰ φυσικὸν λόγον κατηργήθη, καὶ ὡς τοιοῦτον δέον νὰ ἐξαλειφθῇ καὶ ὅτι τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη περὶ τούτου Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

Ἐφ' ᾧ συμφώνως πρὸς τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαταγὴν, τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημ-

---

(1) Ἴδε σελ. 961.

(2) Τὸ 70ον τοῦτο ἄρθρον ἐν τῷ κατωτέρῳ δημοσιευομένῳ νόμῳ περὶ διατιμήσεως, ὡς ἐτροποποιήθη τῇ 12 Μουχαρρὲμ 1304, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ 64ου ἄρθρου

μένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τοὺς συμβολαιογράφους.

Τῇ 24 Σ·άπ·ὰν 1299, ἤ 28 Ἰουνίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐξελέγξεως τῶν βιβλίων τῶν πράξεων τῶν συμβολαιογράφων ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων.

مدعی عمومیلرك مقاولات محررلكلری معاملات دفترلرینی اوچ آیده بركره تفتیش ایتملری حقنده تحریرات عدلیه

(Μαδ·άϊι οὐμουμηλερὶν μουκαβελὰτ μουχαρριρλικρελὴ μουάμελὰτ δ·εφτερλερηνὴ οὔτς ἀηδ·ὰ π·ὶρ κερρὲ τεφτὴς· ἡτμελερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐνῷ κατὰ τὸ 29ον ἄρθρον τοῦ περὶ συμβολαιογράφων νόμου οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν συμβολαιογράφων καὶ νὰ ἐξελέγχωσι τὰς πράξεις αὐτῶν ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν, ἐν τούτοις δὲν ἐλάβομεν πληροφορίας ἂν τὸ καθῆκον τοῦτο ἐκτελῆται· ἐπειδὴ δὲ ἡ διαρκὴς ἐξελεγξις, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος θεωρεῖται ὡς μέσον προκαλοῦν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν σπουδαίων καθηκόντων τῶν συμβολαιογράφων· ἡ διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπέβαλεν ἡμῖν ὅτι δέον νὰ προβῆτε εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακοινώσεις παρὰ τοῖς εἰσαγγελεῦσι καὶ ἀντεισαγγελεῦσι καὶ ἀναφέρητε ἡμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών σας καὶ τὰς πληροφορίας ἃς θὰ λάβητε.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως διαβιβασθῶσιν ὅπου δεῖ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 29 Αὐγούστου 1299.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τέλους ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων διὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπικύρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐπικεκυρωμένων ἐγγυητικῶν.

مجالس اداره جانبندن مصدق اولان كفالتنامه لرك مقاولات محررلكلرنجه دخی بدایة تصدیق ایچون النه جق جرجی حقنده تحریرات عدلیه

(Μεδζαλίσι ἰδ·αρὲ δζανιπ·ιντὲν μουσαδ·δ·ὰκ ὁλὰν κεφαλετναμελερὶν μουκαβελὰτ μουχαρριρλικλερίνδζε δ·αχὴ π·ιδ·άγετεν τασδ·ηκὴ ἠτσοὺν ἁλιναδζὰκ χαρδζῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἐγγυοδοσίας νόμου τὰ ἐγγυη-

τικὰ δέον νὰ ἐπικυρῶνται ἢ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἢ τῶν συμβολαιογράφων, ἐν τούτοις ἐπειδή, ὅταν ὁ ἐγγυητὴς ἐνάγηται διὰ τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου δυνάμει ἐγγυητικοῦ, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια θεωροῦσιν ὡς ἀναγκαίαν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐγγυήσεως, λόγῳ ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγυητικοῦ δὲν εἶναι ἐπικεκυρωμένων ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων, τοῦθ' ὅπερ καθίσταται αἰτία τῆς ἀναβολῆς τῶν ὑποθέσεων, ὡς ὑπεβλήθη ὑπό τινων μερῶν.

Ἐπειδὴ οὐδεμία διάταξις ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ περὶ λήψεως τέλους κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοιούτων ἐγγυητικῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, οὐδέποτε δὲ εἰσεπράχθη ὑπ' αὐτῶν τέλος ἐπικυρώσεως· ἐπειδὴ κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν δὲν λαμβάνεται τέλος διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐγγυητῶν, κατὰ δὲ τὴν ἀρχικὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐγγυητικῶν ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων λαμβάνεται τέλος κατὰ τὸν νόμον πεντήκοντα γροσίων, εἴτε ἐπικυροῦνται ἀπ' εὐθείας, εἴτε μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐπικύρωσιν.

Διὰ ταῦτα τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάσισε νὰ καθιερωθῇ τοῦ λοιποῦ τὸ σύστημα τοῦ νὰ λαμβάνηται κατὰ τὸν νόμον τέλος πεντήκοντα γροσίων ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν, οὐδὲν δὲ τέλος νὰ λαμβάνηται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐγγυητικῶν ἢ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐγγυητῶν καὶ ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ταύτην καὶ νὰ ἐπικυρῶνται τὰ ἐγγυητικὰ ἀρχικῶς ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν ὅπου δεῖ.

Τῇ 22 Ρεδζὲπ 1803, ἢ 14 Ἀπριλίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ σφραγίσεως τῶν ἐπικυρουμένων ἐγγράφων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ τόπου, ἅπερ πρόκειται νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

عمالك اجنبيـــه‌ده ابراز ايچون تصـــديق اولنان اوراقك محلك الك بيوك مأمورينه دخى تختيم ايتديرلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεμαλίκι ἐτζνεπ·ηγεδ·ὲ ἰπ·ραζήτσουν τασδ·ὴκ ὁλουνὰν ἐὐρὰκὴν μαχαλὶν ἓν π·ουγιοὺκ μεεμουρηνὲ δ·αχὴ ταχτὴμ ἠττηρηλιμεσὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἀποφασισθέντος κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν

Ἐξωτερικῶν νὰ σφραγίζωνται καὶ ὑπὸ τοῦ μεγαλειτέρου ὑπαλλήλου τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδρεύει τὸ πρωτοδικεῖον, τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐπικυρούμενα ἔγγραφα, ἅπερ πρόκειται νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 23 Σ·ἀπὰρ 1303, ἢ 15 Μαΐου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς δωρεὰν ἐπικυρώσεως τῶν ἐγγυητικῶν τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ἡ μισθοδοσία ἢ ἡ ἐπιχορήγησις σύγκειται ἐκ τριακοσίων γροσίων.

معاش و عوائدی اوچیوز غروش درجه‌سنده اولان مأمورین کفالت سندلرینك مجاناً تصدیق اولنمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μαᾶς· βὲ ἀβαηὸ·ὴ οὖτς γιοὺζ γουροὺς·
ὸ·ερεὸζισιντὲ ὸλὰν μεεμουρὴν κεφαλὲτ σενεὸ·λερηνὶν μεὸζάνεν τασὸ·ὴκ
ὸλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸληγέ).

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἀπεφάνθη, ὅτι τὰ συμβολαιογραφεῖα δέον νὰ ἐπικυρῶσιν ἄνευ τέλους τὰ ἐγγυητικὰ τῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ λοιπῶν προσωρινῶς διοριζομένων ἀπέναντι μισθοῦ 100—300 γροσίων, ἢ ἐπιχορηγήσεως τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ· παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα κοινοποιοῦντες εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν δικαστήρια τὰ ἐπισυνημμένως ὧδε διαβιβαζόμενα ἱκανὰ ἀντίτυπα.

Τῇ 27 Ζηλχιτστσὲ 1303, ἢ 13 Σεπτεμβρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ πλούτου τῶν ἐγγυητῶν καὶ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων.

كفیللرك ثروتلری مقاولات محررلكندن دخی تصدیق حقنده تحریرات عدلیه

(Κεφηλλερὶν σερβετλερὴ μουκαβελὰτ μουχαρριρλιγιντὲν δ·αχὴ
τεσὸ·ηκὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀὸληγέ).

Ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν

δικαστήρια, καὶ λάβωσι γνῶσιν ὅτι καθὼς ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐπορία τῶν προσώπων τῶν παρεχόντων ἐγγύησιν ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων ἐξελέγχεται καὶ ἐπικυροῦται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, οὕτω ἐξελέγχεται καὶ ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων.

Τῇ 1 Μουχαρρὲμ 1304, ἢ 18 Σεπτεμβρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐπικυρουμένων ἐγγυητικῶν καὶ ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων.

مجالس اداره‌لرجه‌تصديق اولنه‌جق كفالتنامه‌لرك مقاولات محررلكلرندن
دخى تصديق اولنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδζαλίσι ἰδ·αρελέρδζε τασ·δ·ὴκ ὁλουδζὰκ κεφαλετναμελερὶν μουκαβελὰτ μουχαρριρλικλεριντὲν δ·αχὴ τασδ·ὴκ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηρὰτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ αἱ ὑποθέσεις ἀναβάλλονται, διότι ἀναφύεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐγγυήσεως ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὅταν τῶν ἐγγυητικῶν μὴ ὄντων κεκυρωμένων ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων, ὁ δανειστὴς ἀπευθύνηται κατὰ τοῦ ἐγγυητοῦ δυνάμει ἐγγυητικοῦ κεκυρωμένου ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων· ἡ Ὑψ. Πύλη συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐνέκρινεν ἵνα πρὸς ἄρσιν τοῦ κωλύματος τούτου τὰ τοιαῦτα ἐγγυητικὰ ἐπικυρῶνται καὶ ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων, καθὼς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν συντεχνιῶν καὶ τῶν ἀρχιγραμματέων, καθόσον, ἐνῷ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐπικύρωσις τῶν διοικητ κῶν συμβουλίων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐγγυήσεως, εἶναι φανερὸν ὅτι ἀνεπαρκὴς τυγχάνει ἔτι μᾶλλον ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 26 Σαφὲρ 1304, ἢ 10 Νοεμβρίου 1302,

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως διαμαρτυρήσεων καὶ παρομοίων ἐγγράφων εἰς πρόσωπα κατοικοῦντα ἐν ἄλλαις διοικήσεσι καὶ ὑποδιοικήσεσι.

پروتستو وامثالی اوراقك بشقه لوا وقضالرده بولنان اشخاصه صورت تبلیغی حقنده محرراث عدلیه

(Πιροτέστο βὲ ἐμσαλὴ ἐβρακὴν π·ασ·κὰ λιβὰ βὲ καζαλαρδ·ὰ π·ουλουνὰν ἐσ·χασὰ σουρέτι τεπ·ληγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ.)

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως ἀπό τινων μερῶν περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ λαμβάνηται ἢ μὴ τέλος εἴκοσι πέντε γροσίων διὰ τὰς διαμαρτυρήσεις καὶ τὰ παραπλήσια ἔγγραφα, ἅτινα ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιῶνται εἰς πρόσωπα εὑρισκόμενα εἰς ἄλλας διοικήσεις καὶ ὑποδιοικήσεις, ὡς εἰσπράττεται καὶ ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι, ἐπειδὴ τὰ συμβολαιογραφεῖα, καθὸ ὑπαγόμενα εἰς τὰ δικαστήρια, δὲν δύνανται νὰ ἀλληλογραφῶσιν ἀπ' εὐθείας, ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα αὐτῶν δι' ἐγγράφων τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικείων εἰς ἃ ὑπάγονται, τὰ δὲ τέλη τῆς κοινοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων διδομένων διαμαρτυρήσεων καὶ παρομοίων ἐγγράφων ὡς καὶ τὰ τῆς κλήσεως τῶν κοινοποιήσεων ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, νὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ τμήματος τοῦ διαβιβάζοντος αὐτά, δὲν πρέπει δὲ νὰ λαμβάνηται τέλος εἴκοσι πέντε γροσίων ἰδιαιτέρως ἀπὸ τῶν συνταχθησομένων ὑπὸ τοῦ προεδρείου ἐγγράφων, ἐν οἷς ἐπισυνάπτονται τὰ ρηθέντα δικόγραφα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 22 Δζεμαζηλεββὲλ 1303, ἢ 3 Φεβρουαρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν μαρτυρικῶν τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐγγυητῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐμμέσων φόρων.

مأمورین رسومیه کفلاسی یوقلمه شهادتنامه لرینك تصدیق حقنده محرراث عدلیه

(Μεμουρήνι ρουσουμηγὲ κιουφελασὴ γιοκλαμὰ σ·εχαδ·ετναμελερ·ηνὶν τασδ·ηκὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων περὶ τοῦ

ἂν τὰ μαρτυρικά, ἅτινα ἀπαιτοῦνται, κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐξελέγξεως, νὰ ἐπικυρῶνται ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐγγυητῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐμμέσων φόρων, δέον νὰ ἐπικυρῶνται ἢ μὴ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων, καθὼς καὶ τὰ ἐγγυητικά· τὸ ζήτημα ἠρωτήθη ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης.

Εἰς ἀπάντησιν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν, ὅτι τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ κοινοποιηθείσης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1302 ὑψηλῆς διαταγῆς, ἀπεφάνθη ὅτι, μολονότι δὲν ἐξασφαλίζει τὴν εἴσπραξιν τοῦ χρέους ἡ ἐπικύρωσις τῆς εὐπορίας ἐγγυητοῦ, ἀπόρου τυγχάνοντος, ἐν τούτοις λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς εὐπορίας τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει πιστοποιήσωσι παρὰ τὴν πραγματικότητα, δέον οἱ συμβολαιογράφοι νὰ ἐπικυρῶσιν ὡς τὰ ἐγγυητικὰ καὶ τὰ μαρτυρικὰ τῆς ἐξελέγξεως, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀναλόγως τὰ δέοντα καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐγνωστοποιήθη τῇ εἰρημένῃ διευθύνσει· τῇ προτάσει δὲ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὰ τμήματα, τὰς Νομαρχίας καὶ εἰς τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 18 Σ'απὰν 1304, ἢ 29 Ἀπριλίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς δαπάνης τῶν προσόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν συμβολαιογραφείων διὰ τοὺς διορισθησομένους βοηθοὺς καὶ τὰ ἔξοδα.

مقاولات محررلكلرينك حاصلات وعائداتندن استخدام اولنه‌جق رفيقلرينه ومصارفه صورت صرفى حقنده تحريرات عدليه

(Μουκαβελὰτ μουχαρριρλικλερηνὶν χασιλὰτ βὲ ἀηδ'ατιντὰν ἰστιχδ'ὰμ ὁλουναδζὰκ ρεφηκλερινὲ βὲ μεσαριφὰ σουρέτι σαρφὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς ἀποφάσεως τῆς κοινοποιηθείσης διὰ τῆς ἀπὸ **20** Ἰουλίου 1303 ἐγκυκλίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν συμβολαιογράφων, ἐξαιρουμένων τῶν κατ' ἀποκοπὴν διδομένων εἰς

τοὺς συμβολαιογράφους 300 γροσίων, ἐνεκρίθη νὰ χωρίζηται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ παραγομένου ἐκ τοῦ ἡμίσεος, τοῦ τετάρτου, πέμπτου καὶ δεκάτου τὸ 35 τοῖς 100, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ἀντίκρυσμα τοῦ διορισθησομένου βοηθοῦ τοῦ συμβολαιογράφου, τῶν κλητήρων καὶ τῶν ἐξόδων χάρτου καὶ λοιπῶν, νὰ δαπανᾶται κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, ὁ δὲ τρόπος τῆς δαπάνης νὰ ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ πλεόνασμα ν' ἀποστέλληται μετὰ κεκυρωμένου καταλόγου εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 28 Ζηλκαδὲ 1304, ἢ 5 Αὐγούστου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραβολῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐσωτερικῶν κανονισμῶν τῶν ἑταιριῶν τῶν ἱδρυομένων διὰ δημόσια ἔργα.

تأسيسات نافعه‌يه متعلق تشكل ايدن شركتلرك نظـامنامهٔ داخليه‌لرينك صورت تطبيق وتصديق حقنده تحرات عدليه

(Τεεσησάτι ναφήαγιὰ μουτεὰλὴκ τεσ'εκκιοὺλ ἡδ'ὲν σ'ιρκετλερὶν νιζαμναμεῖ δ'αχιλιγερηνὶν σουρέτι ταπ'ὴκ βέ τασδ'ηκὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐπειδὴ καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργῆται ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἑταιριῶν, τῶν σχηματιζομένων ὑπὸ τῶν λαμβανόντων τὸ προνόμιον τῆς ἱδρύσεως δημοσίων ἔργων, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἂν εἶναι σύμφωνος κατὰ γράμμα πρὸς τὸ νομοσχέδιον τὸ ἐπικυρωθὲν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ παραβαλλόμενος οὗτος πρὸς τὸ πρωτότυπον καταχωρῆται ἐν τοῖς βιβλίοις, συνάμα δὲ ἡ ἐπικύρωσις νὰ ἐκτελῆται διὰ τοῦ συμβουλαιογραφείου Κωνσταντινουπόλεως· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ Ἐμπορίου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐζήτησε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, λόγῳ ὅτι τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διέταξεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζηται ἡ ἀπόφασις αὕτη καὶ ζητῆται ἡ ἔγκρισις τῆς Ὑψ.Πύλης διὰ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἑταιριῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει γίνωσι παραδεκταὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης καὶ ὅτι τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καθιερώθη τὸ σύστημα τοῦ νὰ μὴ

ἐπικυροῦται οὔτε ὑπὸ τῶν γραφείων τοῦ ὑπουργείου, οὔτε ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, κοινοποιηθῶσιν εἰς τοὺς συμβολαιογράφους τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 4 Ρεπηουλεββὲλ 1305, ἢ 7 Δεκεμβρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐγγυητικῶν τῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων.

مأمورینك کفالت سندلرینك مقاولات محرری طرفلرندن صورت تصدیق حقنده تحریرات عدلیه

(Μεεμουρηνὶν κεφαλὲτ σενετλερηνὶν μουκαβελὰτ μουχαρριρλερὴ ταραφλαριντὰν σουρέτι τασδὶκὴ χακκηντὰ ταχρηρᾶτι ἀδλιγέ).

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διεβίβασεν ἡμῖν ἔγγραφον, ἐν ᾧ ἐκθέτει ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι μὴ ἐμπιστευόμενοι εἰς τὸ ἐπαρκὲς τῆς ἐγγυήσεως, ἣν τὰ διοικητικὰ συμβούλια παραδέχονται καὶ ἐπικυροῦσι περὶ τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐπορίας τῶν ἐγγυητῶν, ἀπορρίπτουσι τὰ ἐγγυητικά, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται τὴν περιπλοκὴν τῶν πράξεων καὶ ὅτι δέον οἱ συμβολαιογράφοι νὰ ἐπικυρῶσι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγυητικῶν, ἢ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο παρεπέμφθη εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ ὑπουργείου, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι μολονότι εἶναι φανερὸν ὅτι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπὶ τούτου ἐγκυκλίου, οἱ συμβολαιογράφοι κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐγγυητικῶν λαμβάνουσι κατὰ τὸν νόμον τέλος πεντήκοντα γροσίων, τὰ δὲ διοικητικὰ συμβούλια ἐπικυροῦσιν αὐτὰ καὶ ἀρχικῶς καὶ κατὰ τὴν ἐξελεγξιν δωρεὰν καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα ἐπικυροῦσι δωρεὰν μόνον τὰς ἐξελέγξεις αὐτῶν καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραβαίνηται ἡ διάταξις αὕτη· ἐν τούτοις ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ συμβολαιογράφοι δὲν πείθονται περὶ τοῦ ἐπαρκοῦς τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐγγυητῶν, τῶν γινομένων παραδεκτῶν ὑπὸ τῶν διοικητῶν συμβουλίων καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοῦτος ἐπικυροῦται ὑπ' αὐτῶν, δέον νὰ ἐπικυρῶσι μόνον τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, κοινοποιη-

θῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς συμβολαιογράφους τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 13 Σαφὲρ 1306, ἢ 6 Ὀκτωβρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐγγράφων, ἐν οἷς περιέχονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ τε ἐνοικιαστοῦ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐγγυητῶν καὶ περὶ τῆς λήψεως τοῦ ποσοῦ τοῦ τέλους.

ملزم وكيفلرينك امضالرينى حاوى سنداتك صورت تصديقى ومقدار خرجك اخذى حقنده تحريرات عدليه

(Μουλτεζίμ βὲ κεφηλλερηνὶν ἰμζαλαρηνὴ χαβὶ σενεδ᾽ατὶν σουρέτι τασδ᾽ηκὴ βὲ μικδ᾽άρι χαρδζὶν ἀχζὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακοινώσεων ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ὅτι κατ᾽ ἀναλογίαν τῆς ἰσχυούσης ἀρχῆς, καθ᾽ ἣν λαμβανομένου μόνον ἑνὸς τέλους ἐκ τῶν ἐγγυητικῶν, ἐν οἷς περιέχονται πολλαὶ ὑπογραφαί, ἐπικυροῦνται αὐτά, συμβολαιογράφοι τινὲς λαμβάνουσιν ἓν μόνον τέλος καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπογεγραμμένων ὑπό τε τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ διάταξις τοῦ εἰς τὸ 81ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως τῶν τελῶν προστεθέντος ἐδαφίου περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ περιέχοντα πολλὰς ὑπογραφάς, τὸ νὰ θεωρῶνται αἱ ἐκ τῶν ἐγγράφων ὑπογραφαὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐγγυητῶν ὡς μία, ὅλως ἀντιβαίνει πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τοῦθ᾽ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται· ἐπειδὴ ἐν τούτοις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐζητήθησαν ὁδηγίαι ἀπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ περὶ ἐπικυρώσεως πράξεις μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ληφθησομένης ἀπαντήσεως· διὰ ταῦτα δέον, ἅχρις οὗ κοινοποιηθῇ ἡ ἐπὶ τούτου ληφθησομένη ὑψηλὴ ἀπόφασις, νὰ λαμβάνωνται κατὰ τὸ ρηθὲν πρόσθετον ἐδάφιον γρόσια πεντήκοντα διὰ μόνον τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐγγυητῶν, ἂν ὦσι πολλαί, τὰς περιεχομένας ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα, πρὸς ἐπικύρωσιν δὲ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων προσόδων, τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις, νὰ λαμβάνηται ἐπίσης τέλος συμφώνως πρὸς τὸ ρηθὲν 81 ἄρθρον.

Ἐφ᾽ ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 20 Σαφὲρ 1307, ἢ 3 Ὀκτωβρίου 1305.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΕΛΩΝ (1)

Λαμβανομένων ἐν τοῖς ὑπαγομένοις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τακτικοῖς δικαστηρίοις τε καὶ γραφείοις (2).

خرج تعرفه سی

(Χαρδζ ταριφασή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ πρωτοκολλήσεως

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Διὰ τὴν πρωτοκόλλησιν πάσης αἰτήσεως, κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὑποβαλλομένης, ἀνακοπῆς, προτάσεων, δηλώσεως, πληρεξουσίου, ἀποδείξεως καὶ ἐπιταγῆς, ὡς καὶ

(1) Διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐτροποποιήθη ὁ ἀπὸ 7 Ζηλχιτστσὲ 1296 ἐν τῷ τετάρτῳ νόμῳ τοῦ Δουστοὺρ κατακεχωρημένος νόμος, ὅστις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος.

(2) **Ἐγκύκλιος περὶ ἐλαττώσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν.**

Ἐνῷ μέχρι τοῦδε διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν ξένων ὑπηκόων ἐκδιδομένας ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ἐπιδικαζομένου ποσοῦ ἐλαμβάνετο τέλος δικαστικὸν 1 τοῖς ο)ο, διὰ τῆς ἐσχάτως δημοσιευθείσης νέας διατιμήσεως εἶχεν ὑψωθῇ τὸ τέλος τοῦτο εἰς 2 τοῖς ο)ο, ὡρίσθησαν δὲ καὶ ἄλλα τέλη δικαστικά· ἐπὶ ταῖς ἐνστάσεσιν ὅμως τῶν πρεσβειῶν τῶν φίλων δυνάμεων, συνδιασκέψεως γενομένης μεταξὺ τῶν διερμηνέων αὐτῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπηνέχθησαν αἱ ἑπόμεναι ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης διατιμήσεως τροποποιήσεις:

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Διὰ τὰ τακρήρια τῶν πρεσβειῶν ἢ τῶν προξενείων τὰ διαβιβαζόμενα εἰς τὰ δικαστήρια, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐπισυνημμένας αὐτοῖς ἀναφορὰς οὐδὲν δικαίωμα πρωτοκόλλου λαμβάνεται.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἐν ποινικαῖς ὑποθέσεσιν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν εἰσαγγελέων ἀναγομέναις, δι' ὅσα ἔγγραφα ἤθελον παρουσιάσῃ οὗτοι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν καταγγελλομένων ἐγκλημάτων, ἐπίσης οὐδὲν δικαίωμα πρωτοκολλήσεως λαμβάνεται.

παντὸς ἑτέρου ἐν γένει ἐγγράφου, ὅπερ ἤθελεν ἐπιδοθῇ παρά τινος τῶν διαδίκων, κατὰ τὰς δικονομικὰς διατάξεις, πρὸ ἢ διαρκούσης τῆς διαδικασίας, λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δικαστικὸν τέλος γρ. 5.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Διὰ τὴν εἰς τὰ ἱερὰ δικαστήρια καὶ ἄλλα γραφεῖα παραπομπὴν αἰτήσεων λαμβάνονται παρὰ τοῦ παραπέμποντος γραφείου ἐπίσης γρ. 5.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἡμέραν εἷς ἐκ τῶν διαδίκων δὲν ἤθελε προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀποστέλλονται κλήσεις εἰς ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη, δηλοῦσαι ὅτι, ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἀπουσίᾳ ἑνὸς τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον ἤθελε προβῇ εἰς κατ' ἐρήμην διαδικασίαν. Ἐὰν ὅμως τὸ δικαστήριον ἀναβάλῃ τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ἀναβολὴν ταύτην διακοινώσῃ εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα μέρη, ἀμφότερα παρόντα ὄντα ἢ καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν, ὅπερ δὲν ἤθελε ζητήσῃ τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν, νέαι κλήσεις δὲν ἀποστέλλονται.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Λαμβάνεται δικαστικὸν τέλος 2 τοῖς ο/ο μέχρι τοῦ ποσοῦ 500 χιλιάδων γροσίων καὶ 1· τοῖς ο/ο δι' ἀνώτερα ποσά.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Δι' ἀποφάσεις ἀφορώσας εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν λαμβάνεται τέλος 2 τοῖς ο/ο. Δι' ἀποφάσεις ὅμως ἀφορώσας δικαίωμά τι, οἷον δικαίωμα διαβάσεως κλπ., λαμβάνεται τέλος κατ' ἀποκοπήν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Δι' ἕκαστον ἀντίγραφον κοινοποιούμενον τῷ καταδικασθέντι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως λαμβάνονται γρ. 30· οὐδὲν ὅμως τέλος λαμβάνεται διὰ τὰ ἔγγραφα τὰ ἀνταλλασσόμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἀποτιθῶσι τὰ ὑπὸ τῆς διατιμήσεως ταύτης ὡρισμένα ἐπὶ ποινικαῖς διατάξεσι τέλη, τὸ δικαστήριον ἐξακολουθεῖ δικάζον αὐτάς.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Προκειμένου περὶ κλοπιμαίων ἀντικειμένων, τὰ τέλη λαμβάνονται, ὅταν ταῦτα ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Τὰ πληρεξούσια τὰ ἐν τοῖς προξενείοις συνταγόμενα χάριν ξένων ὑπηκόων εἰσὶν ἔγκυρα, δέον δὲ νὰ γράφωνται εἰς τὴν τουρκικὴν ἢ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συνταχθῶσιν εἰς ἄλλην γλῶσσαν, δέον νὰ συνοδεύωνται διὰ μεταφράσεων τουρκιστὶ ἢ γαλλιστί.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης,

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Πᾶν ἔγγραφον πρωτοκολλήσιμον κἂν ἔτι ὑποβληθῇ ἅπαξ εἰς τέλος πρωτοκολλήσεως, προσαγόμενον εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς τέλος πρωτοκολλήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐν ποινικαῖς ὑποθέσεσι, πᾶν πρωτοκολλήσιμον ἔγγραφον ἐπιδιδόμενον παρὰ τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου ἢ παραπεμπόμενον, ὑποβάλλεται εἰς τέλος πρωτοκολλήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Κάτωθεν τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καταχωρουμένων ἐγγράφων γράφεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου, τὸ ποσὸν τῶν καταβληθέντων τελῶν καὶ τίθεται ἡ τοῦ πρωτοκολλητοῦ σφραγίς.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Πᾶν πρωτοκολλήσιμον ἔγγραφον, τὸ τῆς πρωτοκολλήσεως δικαίωμα τοῦ ὁποίου δὲν κατεβλήθη, εἶναι ἀπαράδεκτον ἐν ταῖς δικαστηρίοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τοῦ τετάρτου τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τέλους.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἅμα ὡς ἐπιδοθῇ αἴτησίς τις εἰς δικαστήριον, προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος, ἀναλόγως τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ, καὶ τοῦ εἴδους τοῦ τῆς ἀγωγῆς, τὸ τέταρτον τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποφάσιων τέλους· μὴ προκαταβαλλομένου, ἡ δίκη δὲν δύναται νὰ προοδεύσῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐὰν ἐν τῇ αἰτήσει δὲν ὁρίζηται οὔτε διευκρινίζηται ποσόν τι,

ὅτερ διεβίβασε τὸ περὶ τούτων πρακτικὸν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν ᾧ ἀπεφασίσθη ὅπως τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐπωφεληθῶσιν οὐ μόνον οἱ ξένοι ὑπήκοοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀθωμανοί. Ἡ ἀπόφασις δ' αὕτη διὰ μὲν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκοινοποιήθη εἰς τὰς πρεσβείας, διὰ τελχιρὲ δὲ τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, καὶ προσκαλοῦνται οἱ ἁρμόδιοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτήν.

Τῇ 23 Σεβδὰλ 1296, ἢ 27 Σεπτεμβρίου 1295.

προσκαλουμένου τοῦ αἰτοῦντος, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὸ προκαταβληθησόμενον τέταρτον τοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον εἰσπράττεται παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου καὶ σημειοῦται ὄπισθεν τῆς αἰτήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐὰν τὸ ποσόν, περὶ οὗ γίνεται ἡ αἴτησις, εἶναι μικρότερον τῶν 2,500 γροσίων, λαμβάνονται κατ' ἀποκοπὴν γρ. 20 ὡς τέταρτον τοῦ τέλους.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐν ταῖς ἐφέσεσι καὶ ἀναιρέσεσι προκαταβάλλεται τὸ τέταρτον τοῦ διὰ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ληφθέντος τέλους.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐπί τινος δίκης, ὅσα χρήματα λόγῳ τετάρτου τέλους εἶχον ληφθῇ πρότερον, λογίζονται ἀπέναντι τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τέλους. Ἐὰν ὅμως τὸ ληφθὲν τοῦτο τέταρτον εἶναι μεγαλείτερον τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ληφθησομένου τέλους, τὸ περισσεῦον ἐπιστρέφεται ὑπὸ τοῦ ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ τετάρτου δικαστικοῦ τέλους, ὁ αἰτῶν δὲν ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγήν του, ἡ αἴτησίς του θεωρεῖται ὡς ἄκυρος, τὸ δὲ καταβληθὲν τέταρτον τοῦ τέλους μένει πρὸς ὄφελος τοῦ δικαστηρίου. Ἐὰν δὲ ἐπιδοθῇ νέα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως αἴτησις, ὑποβάλλεται καὶ αὕτη εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ τετάρτου τοῦ τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τελῶν ἐπιδόσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Διὰ τὴν ἐπίδοσιν ἑκάστης κλήσεως ἢ ἄλλου ἐπισήμως ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καταβάλλονται γρ. 10.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ἔνθα εὑρίσκεται ὁ

πρὸς ὃν ἐπιδοθήσεται ἔγγραφόν τι, καταβάλλονται ἰδιαίτερα ὁδοιπορικὰ δικαιώματα κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ διατίμησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Διὰ τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν διαβιβάζεται δικαστικὴ ἀπόφασις εἰς διαιτητὰς ἢ εἰς δημόσιον γραφεῖον, δὲν λαμβάνεται ἰδιαίτερον τέλος ἐπιδόσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ ἐγγραφῆς πληρεξουσιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὅταν τις ἀποκαταστήσῃ πληρεξούσιόν τινα ἐπὶ ἀκροατηρίου διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, δὲν λαμβάνεται τέλος διὰ πληρεξουσιότητος χορηγουμένης ἐπὶ δικῶν ἀξίας μέχρι χιλίων γροσίων, διὰ δὲ τὰς πληρεξουσιότητας τὰς χορηγουμένας εἰς δίκας ἀνωτέρας ἀξίας, λαμβάνεται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τέλος, ὅπερ λαμβάνεται ἐν τοῖς συμβολαιογραφείοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῶν ἐν τοῖς πρωτοδικείοις λαμβανομένων τελῶν ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ κατ' ἀναλογίαν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν λαμβανόμενα τέλη εἰσπράττονται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ ποσοῦ γρ. 500	γρ. 10	Ἀπὸ 500—1000	γρ. 20
Ἀπὸ 1000—2000	» 40	» 2000—3000	» 60
» 3000—5000	» 100	» 5000—500,000	

προστίθενται γρ. 20 ἐπὶ χιλίοις· ἀπὸ δὲ 500,000 καὶ ἀνωτέρω προστίθεται ἓν τέταρτον ἐπὶ τοῖς 0]0.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Διὰ δικαστικὰς ἀποφάσεις, τῶν ὁποίων τὸ διατακτικὸν ἀφορᾷ εἰς παράδοσιν ἢ ἐκτέλεσιν ἀντικειμένου τινός, ὁρίζεται ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐκδίδει

τὴν ἀπόφασιν, λαμβάνεται δὲ δικαίωμα, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν, ἐπὶ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Διὰ προδικαστικὰς ἀποφάσεις τὰς ἀπορριπτούσας τίτλον τινὰ (σενέτ), καὶ ἐν γένει διὰ τὰς μὴ διατασσούσας τὴν παράδοσιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν πράγματός τινος ἀποφάσεις, λαμβάνεται κατ' ἀποκοπὴν τέλος ἑκατὸν γροσίων· ἀπὸ 5000 μέχρι 30,000, γρ. 100, καὶ ἐπὶ μεγαλειτέρου τούτων ποσοῦ γρ. 150.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

Περὶ τελῶν λαμβανομένων εἰς τὰς πτωχεύσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου περὶ κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἐμπόρου τινός, περὶ ἀκυρώσεως τῆς περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεως, περὶ ὁρισμοῦ ἢ μεταβολῆς τῆς χρονολογίας τῆς πτωχεύσεως, περὶ διορισμοῦ συνδίκων ἢ ἄλλων τῆς πτωχεύσεως πράξεων, λαμβάνονται ἰδίᾳ κατ' ἀποκοπὴν γρ. 100.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Διὰ τὰς ἐπικυρούσας συμβιβασμὸν ἀποφάσεις λαμβάνεται δικαίωμα 2 τοῖς 0)0 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ὁ πτωχεύσας ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ σύνταξις συμβιβασμοῦ καὶ ἡ ὑπάρχουσα περιουσία τοῦ πτωχεύσαντος διανεμηθῇ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, λαμβάνεται ἐπίσης ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης δικαίωμα ἀποφάσεως 2 τοῖς 0)0.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον λαμβανόμενα ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως πράξεων τέλη εἰσπράττονται κατὰ πρῶτον διὰ τῶν εἰσηγητῶν, ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Περὶ τελῶν ἐπὶ διαφορῶν δικῶν θεωρουμένων παρὰ διαιτητῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Διὰ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, δι' ὧν κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος αἱ μεταξὺ συνεταίρων διαφοραὶ παραπέμπονται εἰς διαιτητάς, λαμβάνεται κατ' ἀποκοπὴν δικαίωμα γρ. 50. Διὰ δὲ τὰ ἐπὶ αἰτήσει διδόμενα ἀντίγραφα αὐτῶν λαμβάνεται τὸ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ἀναφερόμενον ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων δικαίωμα.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἐπειδὴ διὰ τὰς διαφορὰς τὰς προερχομένας ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 43, 44 καὶ 49 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος προβλεπομένων ἀντικειμένων ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῇ ἰδιαιτέρα αἴτησις, καὶ διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀγωγή, διὰ τὰς ἐπὶ τοιούτων διαφορῶν ἐκδιδομένας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀποφάσεις λαμβάνεται ἰδίᾳ δικαίωμα κατ' ἀποκοπὴν γρ. 50.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον

Διὰ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς ὑπὸ διαιτητῶν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως λαμβάνεται τὸ τέταρτον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 ἀποτιομένων δικαιωμάτων. Ἐὰν ὅμως ἡ διαιτητικὴ αὕτη ἀπόφασις δὲν ὁρίζῃ ποσόν τι, ἀλλ' οὔτε ἀποφαίνηται περὶ τῆς παραδόσεως ἀντικειμένου τινός, τότε κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀγωγῆς, λαμβάνεται δικαίωμα κατ' ἀποκοπὴν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 19.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐὰν ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀπορριφθῇ ἐν τῷ ἐφετείῳ, καὶ δικασθῇ ἡ οὐσία πρωτοδίκως, διὰ τὰς κατόπιν ἐκδοθησομένας ἀποφάσεις λαμβάνονται τὰ αὐτὰ τῶν ἐν τῷ ἐφετείῳ τελῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν, πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τὸ δικαστήριον τῆς κατ' οὐσίαν δίκης, ἀπορριφθῇ ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις, λαμβάνεται, κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποθέσεως, δικαίωμα κατ' ἀποκοπὴν συμφώνως τῷ 19 ἄρθρῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται καὶ ἐπὶ δικῶν θεωρηθεισῶν

ὑπὸ διαιτητῶν διορισθέντων διὰ συνυποσχετικοῦ, χωρὶς νὰ ἀποταθῶσιν (οἱ διάδικοι) εἰς τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ τελῶν ἀνακοπῆς, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἐπανορθώσεως ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἀπορριφθῇ, πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, λαμβάνονται διὰ τὴν ἀπόφασιν κατ' ἀποκοπὴν γρόσια ἑκατόν. Ἐὰν δὲ δικασθείσης τῆς οὐσίας δὲν ἐπιδικασθῇ τι, λαμβάνονται ἐπίσης κατ' ἀποκοπὴν ἑκατὸν γρόσια. Ὅταν ὅμως ἐπιδικασθῇ περιπλέον τι, λαμβάνεται τέλος ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ πλεονάσματος ἐκείνου.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Λαμβάνεται τέλος κατ' ἀποκοπὴν ἑκατὸν γροσίων διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀναψηλαφήσεως, ἧς ἀπορριπτομένης, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ 213 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένου προστίμου, λαμβάνεται ἐπίσης κατ' ἀποκοπὴν τέλος ἑκατὸν γροσίων. Ἐπίσης λαμβάνεται πρόστιμόν τι καὶ τέλος διὰ τὴν παραδοχὴν ἢ τὴν ἀπόρριψιν τῆς περὶ ἐπανορθώσεως τῆς ἀποφάσεως αἰτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τελῶν τριτανακοπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Διὰ τὰς ἐπὶ τριτανακοπῆς ἐκδιδομένας ἀποφάσεις λαμβάνεται τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ ἐπὶ συνήθων ἀγωγῶν τέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Περὶ τελῶν ἀποφάσεων λαμβανομένων ἐπὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Διὰ τὰς περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ μὲν διαφορῶν ποσοῦ μικροτέρου τῶν 5000 γροσίων λαμβάνεται δικαίωμα κατ' ἀποκοπὴν γρ. 25, ἐπὶ μεγαλειτέρου δὲ, γρ. 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τελῶν λαμβανομένων ἐπὶ παραιτήσεως δίκης.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Διὰ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ἐκδίδονται κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν διαδίκων παραιτήσεως δίκης, λαμβάνεται ἔν τε τῷ πρωτοδικείῳ, τῷ ἐφετείῳ καὶ τῷ ἀκυρωτικῷ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἐφετείοις λαμβανομένων τελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Δι' ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων, ἀπορριπτούσας τὴν ἔφεσιν, πρὶν ἢ εἰσέτι τὸ δικαστήριον ἐπιληφθῇ τῆς οὐσίας τῆς δίκης, ἢ ἐπικυρούσας προδικαστικήν τινα ἀπόφασιν, ἢ ἐν γένει ἀπόφασιν ὑποβληθεῖσαν πρωτοδίκως εἰς κατ' ἀποκοπὴν δικαίωμα, λαμβάνεται δικαίωμα ἀνάλογον τοῦ ἐν τῷ πρωτοδικείῳ ληφθέντος κατ' ἀποκοπὴν τέλους.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Διὰ πρωτόδικον ἀπόφασιν, ἀκυρουμένην ἐν τῷ ἐφετείῳ καὶ ἐπιστρεφομένην εἰς τὸ ἐκδὸν αὐτὴν δικαστήριον, λαμβάνεται κατ' ἀποκοπὴν τέλος 100 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, τῆς ἐφέσεως κατ' οὐσίαν δικαζο-

μένης, ἐκδοθῇ ἀπόφασις διορθοῦσα ἢ ἐπικυροῦσα τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, λαμβάνεται ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως δικαίωμα ἀνάλογον τῶν ἐν τοῖς πρωτοδικείοις λαμβανομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄

Περὶ τῶν προσωρινῶς ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Δι' ἀποφάσεις προσωρινῶς ἐκτελεστάς, ἐκδιδομένας κατ' ἔφεσιν, πρὶν ἢ εἰσέτι συζητηθῇ ἡ οὐσία τῆς ἀγωγῆς, λαμβάνεται δικαίωμα κατ' ἀποκοπὴν 100 γροσίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

Περὶ τελῶν ἀναιρέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Εἴς τε τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ποινικὸν τμῆμα τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ὡς καὶ ἐν τῇ γενικῇ τούτων συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκυρωτικῷ, κυρουμένης μὲν τῆς ἀποφάσεως, λαμβάνεται τὸ αὐτὸ οἷον ὑπὸ τοῦ ἐκδιδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐλήφθη τέλος, ἀναιρουμένης δέ, λαμβάνεται τέλος κατ' ἀποκοπὴν 200 γροσίων. Τὸ δὲ δικαστήριον, ὅπερ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ἐπιληφθήσεται τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, λαμβάνει διὰ τὴν ἐκ δευτέρου ἐκδιδομένην ἀπόφασιν κατ' ἀποκοπὴν ἑκατὸν γρόσια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

Περὶ τελῶν ἐπὶ ἀντιγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Διὰ πᾶν κοινοποιούμενον ἀντίγραφον ἀποφάσεως λαμβάνεται τέλος 30 γροσίων, διὰ πᾶν δὲ ἀντίγραφον ζητούμενον μετὰ τὴν κοινοποίησιν λαμβάνονται ἀνὰ δέκα γρόσια ἀπὸ πάσης μερίδος τῆς ἀποφάσεως. Ζητουμένου ἀντιγράφου τῶν λοιπῶν

δικογράφων, λαμβάνονται 30 γρόσια ἐπὶ 150 λέξεων, ἂν δὲ αἱ λέξεις εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν 150, λαμβάνονται κατ' ἀποκοπὴν 30 γρόσια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΞΤ'

Περὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Δι' ἕκαστον ἔγγραφον διαβιβαζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνεται τέλος 25 γροσίων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπανάληψιν αὐτοῦ οὐδὲν τέλος λαμβάνεται.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Αἱ περὶ ἐνεργείας συντηρητικῆς κατασχέσεως ἢ ἄρσεως αὐτῆς δικαστικαὶ ἀποφάσεις ὑποβάλλονται εἰς τέλος 150 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Διὰ τὰς περὶ κύρους συντηρητικῆς κατασχέσεως κινητῶν, ἢ ἀκινήτων, ἢ χρημάτων, ἢ πραγμάτων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου τινός, ὡς καὶ διὰ τὰς περὶ ἄρσεως αὐτῆς ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀποκοπὴν 100 γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ἢ τὸ ἀντίγραφον παντὸς ἐγγράφου, ἀναρτηθησομένου εἴς τι μέρος, ἀπαραλλάκτως ἢ ἐν περιλήψει, λαμβάνονται γρ. 10.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Διὰ τὰ πρακτικά, ἅπερ ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διορισθεὶς ὑπάλληλος θέλει συντάττῃ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς, ἢ περὶ ἄλλης ὑποθέσεως, λαμβάνεται τέλος γρ. 10.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Δι' ἀποφάσεις, ἀκυρούσας αἰτήσεις περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν, λαμβάνεται τέλος γρ. 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄

Περὶ τελῶν λαμβανομένων ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων λαμβανόμενα τέλη καὶ ἔξοδα καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἐνόχου.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκαταβληθῶσι τὰ ἐπὶ ποινικῶν δικῶν λαμβανόμενα τέλη καὶ ἔξοδα, σημειοῦνται ταῦτα καὶ εἰσπράττονται ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ ἐνόχου. Ἀλλὰ τὰ προκαταβαλλόμενα διὰ μάρτυρας, ἰατρούς, δημοσίους ὑπαλλήλους, χειρούργους καὶ μαίας ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἡμερομίσθια αὐτῶν, πληρώνονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἀκολούθως εἰσπράττονται ἀπὸ τοῦ ἐνόχου.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Ἅπαντα τὰ ἔξοδα τὰ γινόμενα κατὰ τὴν προανάκρισιν τοῦ ἐγκλήματος λαμβάνονται ἀπὸ τοῦ καταδικαζομένου.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Λαμβάνονται 20 γρόσια διὰ τὸ ἔγγραφον τῶν ἀνακρίσεων τὸ συνταστόμενον μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι εἶναι πολλοί, τὸ τέλος τοῦτο λαμβάνεται κατὰ τὰ ἄρθ. 47 καὶ 48.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Δι' ἀποφάσεις ἐπὶ ποινικῶν ἀγωγῶν, δι' ὧν ἐπιδικάζεται δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ εἴσπραξις ὡρισμένου τινὸς ποσοῦ, ἢ ἡ παράδοσις πραγμάτων ἢ κτημάτων, ἀναγομένων εἰς ἀτομικὰ δικαιώματα, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος τὰ ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις νενομισμένα τέλη, καταλογιζόμενα εἰς βάρος τοῦ καταδικαζομένου.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Λαμβάνονται ἀπὸ τοῦ ἐνόχου ἀνὰ δέκα γροσια διὰ πᾶν πρακτικὸν συνταχθὲν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον ὑποβολῆς τῆς ποινικῆς δίκης μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῆς. Ὅταν οἱ ἔνοχοι εἶναι πολλοί, τὸ τέλος τοῦτο λαμβάνεται ἰδιαιτέρως

ἀπὸ ἑκάστου αὐτῶν. Τὰ ἔξοδα, ἅπερ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ γίνωσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνονται ἐπίσης ἀπὸ τοῦ ἐνόχου.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Λαμβάνονται γρόσια 20 διὰ τὰς περὶ πταίσματος ἀποφάσεις, 100 διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας κατ' ἔφεσιν ἐπὶ ἐφεσίμων πταισμάτων, 200 διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας κατ' ἀναίρεσιν. Ἐπίσης λαμβάνονται 50 γρόσια διὰ τὰς πρωτοδίκους ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας ἐπὶ πλημμελημάτων, 100 κατ' ἔφεσιν καὶ 200 κατ' ἀναίρεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἡ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐγγραφὴ πληρεξουσιότητος ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις ἰσχυούσας διατάξεις καὶ τέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἐπὶ παραιτήσεως δίκης, ἐν περιστάσεσιν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομέναις, ὁ παραιτούμενος τὴν δίκην ὑποβάλλεται εἰς τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς παραιτήσεως γενόμενα ἔξοδα καὶ τέλη. Ἐὰν δὲ ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, μηνυταὶ ἀλλήλων ὄντες, παραιτῶνται ἀκολούθως τὴν δίκην, ὑποβάλλονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ γενόμενα ἔξοδα καὶ τέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἕνεκα ποινικῶν ὑποθέσεων καλουμένων μαρτύρων ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, ἐν ᾗ ἐδρεύει τὸ διενεργοῦν τὰς ἐξετάσεις δικαστήριον, ὡς καὶ τῶν ἐν ἀνάγκῃ ἐγγὺς ἢ μακρὰν ἀποστελλομένων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰατρῶν, χειρούργων καὶ μαιῶν, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ ἡμερομίσθια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ 50 γρόσια. Ἐν περιπτώσει προσκλήσεως αὐτῶν ἐκ μερῶν, ἐκτὸς τῆς πόλεως ἢ τῆς κωμοπόλεως κειμένων, καταβάλλονται ἰδίᾳ καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Ἐν περιπτώσει ἀποστολῆς δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰατρῶν, χειρούργων καὶ μαιῶν πρὸς ἐπιτοπίαν ἐξέτασιν ἢ αὐτοψίαν ἢ

ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἐφαρμόζονται αἱ τῶν προηγουμένων ἄρθρων διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Αἱ ἐφέσεις ἢ ἀναιρέσεις ποινικῶν ὑποθέσεων ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ὑποβάλλονται εἰς τὰ περὶ ἐφέσεων καὶ ἀναιρέσεων ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις νενομισμένα τέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Τὰ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ποινικῶν δικῶν συμβαίνοντα ἔξοδα καὶ τέλη ἐγγράφονται ἰδίᾳ ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς συντάττει λεπτομερῆ κατάλογον τῶν τε προκαταβληθέντων τελῶν ὡς καὶ τῶν καθυστερουμένων, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως μνημονευθῶσιν ἐν τῇ ἀποφάσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Περὶ τελῶν ἐκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Τὰ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τέλη λαμβάνονται κατὰ τὰς εἰδικὰς αὐτῶν διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Περὶ τελῶν παρακαταθήκης.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Διὰ παρακαταθέσεις εἰς δικαστήριον, εἰς δημόσιον ταμεῖον, ἢ εἴς τι τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπαγομένων γραφείων, χρημάτων, χαρτονομισμάτων, ἢ πολυτίμων πραγμάτων, λαμβάνεται τέλος 12 τοῖς 0)0. Ἐὰν δὲ ἡ παρακαταθήκη μείνῃ πέραν τοῦ ἑνὸς ἔτους, λαμβάνεται περιπλέον δι' ἕκαστον ἔτος 1)4 τοῖς 0)0.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Ἐπὶ τῇ εἰς δικαστήριον, ἢ εἰς δημόσιον ταμεῖον παρακα-

ταθήκῃ χρημάτων, χαρτονομισμάτων, πολυτίμων πραγμάτων, ἢ καὶ οἱουδήποτε ἐγγράφου, συντάσσεται πρακτικόν, τοῦ ὁποίου ἡ πρωτοκόλλησις καὶ τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐν τοῖς πρωτοδικείοις νενομισμένας διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων καὶ χαρτονομισμάτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Περὶ τῶν ἐν τοῖς συμβολαιογραφείοις λαμβανομένων τελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον συντασσόμενον ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ περὶ παραχωρήσεως πράγματός τινος, λαμβάνεται δικαίωμα 1)2 τοῖς 0)0 ἐπὶ τῆς ὡρισμένης ἢ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τοῦ πράγματος τούτου· ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο οὐδέποτε δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 50 γροσίων· ἐν περιπτώσει ἀνταλλαγῆς τοῦ πράγματος τούτου, ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰς διατυπώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Διὰ πᾶν ἐνοικιαστήριον ἔγγραφον λαμβάνεται δικαίωμα 1)2 τοῖς 0)0, ὁσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως· ἀλλὰ τὸ ληφθησόμενον τέλος οὐδέποτε δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 50 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Διὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου εἰς τρίτον, ὡς καὶ διὰ πᾶν συμβόλαιον ὑπενοικιάσεως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τρίτον, ἢ ἀκύρωσιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου, λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἐνοικίου τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενον ποσόν.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν παντὸς χρεωστικοῦ ὁμολόγου λαμβάνεται τέλος 1)2 τοῖς 0)0, ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ὁμολόγου εἶναι μέχρις 100 χιλ. γρ., ἐὰν δὲ ᾖ ἀνώτερον, 2 ἐπὶ χιλίοις· ἀλλὰ τὸ ληφθησόμενον τέλος οὐδέποτε δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 50 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Διὰ πᾶν περὶ παρατάσεως προθεσμίας χρέους τινὸς συμβόλαιον λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένου τέλους. Ἀλλ' οὐδέποτε τὸ ληφθησόμενον τέλος δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 50 γροσίων.

Τροποποίησις τοῦ 66 καὶ 67 ἄρθρου τῆς διατιμήσεως.

Διὰ τὰ ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα καὶ ἐπικυρούμενα ὑπὸ τῶν συμβολαιογραφείων λαμβάνεται κατ' ἀποκοπὴν τέλος 10 γροσίων, ὅταν ἀφορῶσιν εἰς ποσὸν μέχρι 5000 γρ., 25 γρ. ἀπὸ 5001 μέχρι 10000 γρ. καὶ 50 ἀπὸ ποσῶν ἀνωτέρων τῶν 10001 γροσίων.

Λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους τούτου διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν χρεωστικῶν καὶ ἐγγυητικῶν τῶν ἀπὸ τῆς γεωργικῆς τραπέζης δανειζομένων γεωργῶν καὶ τὴν τῶν γραμματίων τῶν ληφθησομένων ἀπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκμίσθωσιν καὶ ἐκχώρησιν εἴτε τῶν δημοσίων προσόδων, εἴτε τοῦ μεριδίου τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, τοῦ λαμβανομένου ἐκ τῶν δεκάτων.

Διὰ τὴν ἐπικύρωσιν συμβολαίου συντασσομένου διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ κατακεχωρημένης προθεσμίας λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους, ὅπερ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ᾖ ὀλιγώτερον τῶν 10 γροσίων.

Τῇ 13 Σαφὲρ 1307, ἢ 26 Σεπτεμβρίου 1305.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐγγυήσεως, διδομένης πρὸς ἐξασφάλισιν χρέους τινός, λαμβάνονται τὰ ἐν τῷ 65 ἄρθρῳ ὁριζόμενα τέλη. Ἐὰν δὲ ἡ ἐγγύησις σημειοῦται ἐν τῷ χρεωστικῷ, λαμβάνεται ἰδιαίτερον δικαίωμα.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐνεχυρασίας, συμβιβασμοῦ, ἢ ἀφέσεως χρέους, λαμβάνονται τὰ ἐν τῷ 66 ἄρθρῳ ὁριζόμενα τέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Διὰ πᾶν συμβόλαιον συστάσεως ἢ παρατάσεως ἑταιρίας, λαμβάνεται τέλος 1 τοῖς 0/0, ἐὰν τὰ ἑταιρικὰ κεφάλαια ὦσι μέχρις 100,000 γρ., 1/2 δὲ τοῖς 0/0 ἐὰν ταῦτα ὦσι

πλείονα τῶν 100,000 γρ. Ἀλλὰ τὸ ἀναλόγως τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων ληφθησόμενον τέλος οὐδέποτε δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 100 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Διὰ πᾶν συμβόλαιον περὶ αὐξήσεως τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ ἑταιρικοῦ συμβολαίου λαμβάνεται μόνον ἐπὶ τῶν αὐξηθέντων ἑταιρικῶν κεφαλαίων τὸ ἐν τῷ 70 ἄρθρῳ ὁριζόμενον τέλος.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Διὰ πᾶν συμβόλαιον περὶ διαλύσεως τῆς ἑταιρίας, παύσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ διανομῆς τῶν κεφαλαίων λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐνεργητικοῦ αὐτῆς τὸ ἐν τῷ 70 ἄρθρῳ ὁριζόμενον τέλος.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον δηλώσεως περὶ καταθέσεως τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας καὶ τῆς ὑπὸ τῶν συνεταίρων ἐξοφλήσεως τοῦ ἀντιτίμου τῶν μετοχῶν, λαμβάνεται τὸ τέταρτον τοῦ διὰ τὸ ἑταιρικὸν συμβόλαιον καταβληθέντος τέλους. Ἀλλὰ τὸ τέταρτον τοῦτο οὐδέποτε δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τῶν 100 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Διὰ πᾶν ἀντίγραφον ἐγγράφου διαλύσεως ἑταιρίας, πρὸ τῆς διαλύσεως ἔτι αὐτῆς συνταχθέντος, λαμβάνονται γρ. 100.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον διορισμοῦ διαιτητῶν λαμβάνονται γρ. 100, πληρεξουσίου δὲ γενικοῦ μὲν 100, εἰδικοῦ δὲ 50 γρ.

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Διὰ πᾶν ἀντίγραφον διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ παραδοχῇ καὶ πληρωμῇ συναλλαγματικῆς ἢ μὴ ἐξοφλήσει γραμματίου εἰς διαταγὴν ἢ ἐπὶ ἀρνήσει ἐκτελέσεως ὑποχρεώσεώς τινος, λαμβάνονται γρ. 50.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Διὰ πᾶσαν ἔγγραφον ἀπόδειξιν ἐρεύνης, ἐνεργηθείσης μέν, ἀλλ' ἀποτυχούσης, διότι ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς συναλλαγματικῆς

δὲν ἐσημειώθη ὀρθῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδότου αὐτῆς, λαμβάνονται γρ. 50.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Δι' αἴτησιν τρίτου τινὸς περὶ τῆς ἐξοφλήσεως διαμαρτυρηθείσης συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν λαμβάνονται γρ. 20.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Διὰ πᾶν ἔγγραφον τριτεγγυήσεως λαμβάνεται τὸ τέταρτον τῶν ἐπὶ συνήθων ἐγγυητηρίων λαμβανομένων τελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

Διὰ πᾶν ἀντίγραφον ἐγγράφου περὶ ἀντικαταστάσεως διαιτητῶν, παύσεως αὐτῶν, ἄρσεως ἐντολῆς, ὡς καὶ παντὸς ἐξοφλητικοῦ μεταξὺ ἐντολέως καὶ ἐντολοδόχου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐντολῆς λαμβάνονται γρ. 50.

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Ὅταν τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ περιεχόμενα ἔγγραφα, συνταχθέντα ἐκτὸς τοῦ συμβολαιογραφείου, προσάγωνται ἐν αὐτῷ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπογραφῶν, λαμβάνονται κατ' ἀποκοπὴν γρ. 50 διὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἑκάστης ὑπογραφῆς.

Προσθήκη. Ἀλλὰ τὰ ἐγγυητικὰ ἐν γένει ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης· διὰ ταῦτα καὶ ἂν φέρωσι πολλὰς ὑπογραφὰς πληρώνονται μόνον 50 γρόσια.

Τῇ 3 Σεβθὰλ 1305, ἢ 31 Μαρτίου 1304.

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Ὅταν πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς χρονολογίας ἐγγράφου τινος ζητῆται ἡ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ συμβολαιογραφείου καταχώρησις αὐτοῦ, λαμβάνονται διὰ μὲν τὴν καταχώρησιν γρ. 50, διὰ δὲ τὸ ἐπικεκυρωμένον αὐτοῦ ἀντίγραφον γρ. 25.

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Αἱ κοινοποιούμεναι διαμαρτυρήσεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ ὁριζόμενα τέλη ἐπιδόσεως, τὰ δὲ ἐπὶ αἰτήσει διδόμενα ἀντίγραφα αὐτῶν, εἰς τὰ ἐν τῷ 38ῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα τέλη ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν τιμολογίων ἐμπορευμάτων λαμβάνεται τέλος κατ' ἀποκοπὴν γρ. 40 ἐπὶ ἑκάστης ὥρας.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον.

Διὰ πᾶν ἀντίτυπον πρακτικοῦ περὶ κατασχέσεως καὶ σφραγίσεως ἐμπορικοῦ καταστήματος ἢ ἐργαστηρίου ἢ πωλήσεως πραγμάτων, λαμβάνεται τέλος 20 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Διὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἐμπορικῶν βιβλίων λαμβάνονται ἀνὰ 5 παράδες διὰ πᾶσαν αὐτοῦ σελίδα.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Διὰ πᾶσαν μετάφρασιν ἐγγράφων, γινομένην ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ, λαμβάνεται τέλος ἐπὶ 150 λέξεων γρ. 30

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Διὰ τὴν ἀντιπαράθεσιν καὶ ἐπικύρωσιν μεταφράσεων λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένου τέλους.

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Τὰ πρὸς ἐπικύρωσιν προσαγόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ἔγγραφα κατατίθενται ἐν αὐτῷ, διδομένου μόνον ἀντιγράφου αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Διὰ τὴν ἀρίθμησιν καὶ μονογράφησιν τῶν σελίδων τοῦ ἡμερολογίου πλοίου τινός, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ κατὰ τὸ 57ον ἄρθρον τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ κώδικος, λαμβάνεται τέλος 20 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον.

Διὰ τὴν ἀρίθμησιν καὶ μονογράφησιν τῶν σελίδων τοῦ βιβλιαρίου (libretto) τῶν ναυτικῶν δανείων, λαμβάνονται 15 γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 92ον.

Διὰ τὴν ἐπὶ αἰτήσει σύνταξιν δηλωτικοῦ (*μανιφέστου*) ἐπὶ πλοίου χωρητικότητος 20 τόνων, λαμβάνεται τέλος γρ. 20, ἀπὸ 20—100 τόνων γρ. 40, ἀνωτέρας δὲ τῶν 100, γρ. 60.

ΑΡΘΡΟΝ 93ον.

Διὰ πᾶσαν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου λαμβάνεται τέλος γρ. 30. ("Ιδε τὰ ἄρθρα 57 καὶ 59 τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος).

ΑΡΘΡΟΝ 94ον.

Διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ λαμβάνεται τέλος 25 γρ. ("Ιδε τὰ ἄρθρα 61 καὶ 62 τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος).

ΑΡΘΡΟΝ 95ον.

Τὰ ἐπὶ αἰτήσει χορηγούμενα ἀντίγραφα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ 94 ἀναφερομένων ἐγγράφων ὑποβάλλονται ἰδίᾳ εἰς τὰ ἐπὶ ἀντιγράφων νενομισμένα τέλη.

ΑΡΘΡΟΝ 96ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου λαμβάνεται τέλος 5 γρ. ἐπὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ναυτῶν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 97ον.

Ἐπὶ τροποποιήσει τοῦ ναυτολογίου λαμβάνεται τέλος 50 γρ. ἐπὶ ἑκάστου τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐν τῷ πλοίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 98ον.

Διὰ πᾶν συμβόλαιον περιέχον τοὺς ὅρους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ναυτῶν, λαμβάνεται τέλος 10 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 99ον.

Διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου συμβολαίου λαμβάνεται τέλος 10 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 100ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ναυλοσυμφωνητικοῦ λαμβάνεται τέλος 20 γρ. ἐὰν ὁ ναῦλος ἀνέρχηται εἰς 1000 γρόσια, γρ. 40 ἐὰν ἀπὸ 1000—3000, γρ. 60 ἐὰν ἀπὸ 3000—6000. Ἐὰν δὲ εἶναι περισσότερος τῶν 6000 γρ. προστίθεται τέλος 10 γρ. ἐπὶ 2 χιλιάδων.

ΑΡΘΡΟΝ 101ον.

Διὰ πᾶν ἀντίτυπον φορτωτικῆς λαμβάνεται τέλος 8 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 102ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν ἢ ἁπλῆν ἐπικύρωσιν συμβολαίων θαλασσω-

δανείου συνομολογουμένου ἐπὶ τοῦ σκάφους ἢ ἐπὶ τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου λαμβάνεται τέλος ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ποσοῦ ἀνάλογον τῆς ἐν τῷ 100 ἄρθρῳ ὁριζομένης διατιμήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 103ον.

Διὰ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ καταχώρησιν ἀσφαλιστικοῦ ἐγγράφου λαμβάνεται τέλος 50 γρ. ἐὰν τὸ ποσὸν ἐφ' οὗ ἐνηργήθη ἡ ἀσφάλεια εἶναι 10,000 γρ. 100 δὲ γρ. ἐὰν εἶναι περισσότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 104ον.

Διὰ τὴν παρακαταθήκην τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πλοίου, ναυαγήσαντος ἢ συντριβέντος κατὰ σύγκρουσιν, λαμβάνεται τέλος ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τούτου ἀνάλογον τῆς ἐν τῷ 113 ἄρθρῳ ὁριζομένης διατιμήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 105ον.

Διὰ τὸν διορισμὸν πραγματογνωμόνων, ὅπως ἐξετάσωσιν ἐὰν τὸ πλοῖον εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἱκανὸν πρὸς πλοῦν, ἐξελέγξωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰς ἀβαρίας καὶ τὰς ἐκ συγκρούσεως προσγενομένας βλάβας καὶ ἐν γένει ἐνεργήσωσιν αὐτοψίας καὶ ἐρεύνας, ἀναγομένας εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν δίκαιον, λαμβάνεται τέλος 25 γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 106ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ ὁρκοδοσίας ἑκάστου ἐν γένει τῶν πραγματογνωμόνων λαμβάνεται τέλος γρ. 30.

ΑΡΘΡΟΝ 107ον.

Διὰ πᾶν πρὸς ἕκαστον ἐν γένει τῶν πραγματογνωμόνων γραφόμενον ἔγγραφον λαμβάνεται τέλος γρ. 25.

ΑΡΘΡΟΝ 108ον.

Διὰ τὴν πρωτοκόλλησιν καὶ φύλαξιν τῶν ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβολαιογραφεῖον ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων, ἐκτὸς τοῦ τῆς πρωτοκολλήσεως τέλους, λαμβάνονται 30 γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 109ον.

Δι' ἕκαστον ἀντίγραφον τῶν εἰς διπλοῦν κατὰ τὴν 6ην καὶ 7ην παράγραφον τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ κώδικος συνταττομένων καὶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου παρακατατιθεμένων λογαριασμῶν, ἀπο-

δείξεων καὶ ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, περὶ τῶν πρὸς ἐπισκευήν, ἐφοπλισμόν, ἐξάρτησιν, καὶ προμηθείας τοῦ πλοίου δοθέντων χρημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων ὡς καὶ ἄλλων πραγμάτων ὡς καὶ τῶν γινομένων ναυτικῶν δανείων, λαμβάνεται δικαίωμα 15 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 110ον.

Διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν κατὰ τὴν πρώτην καὶ τρίτην παράγραφον τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ κώδικος συνταξομένων λογαριασμῶν, ἐξόδων καὶ χρεῶν, λαμβάνεται τέλος γροσίων 10.

ΑΡΘΡΟΝ 111ον.

Διὰ τὸ κλείσιμον καὶ τὴν μονογράφησιν τοῦ λογιστικοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου, ἐν τέλει ἑκάστου πλοῦ, λαμβάνεται τέλος 25 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 112ον.

Διὰ πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου, λαμβάνεται τέλος 50 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 113ον.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου τῶν σκευῶν τοῦ πλοίου, ὧν ἡ ἀξία εἶναι ὡρισμένη, ἢ δύναται νὰ ὁρισθῇ, λαμβάνεται τέλος 30 γροσίων, ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 3,000 γροσίων· 10 δὲ ἐπὶ χιλίοις, ἐὰν εἶναι μείζων τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 114ον.

Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσει πλοίου ἢ μεριδος τινὸς πλοίου, λέμβου ἢ ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ λοιπῶν πραγμάτων αὐτοῦ, ἐὰν μὲν τὸ πλειστηρίασμα εἶναι μέχρι 1000 γροσίων, λαμβάνεται τέλος 20 γρ. ἀπὸ 1000 2000 γροσίων 40, ἀπὸ 2000—5000, δύο γρόσια ἐπὶ 2000 διὰ τὸ πλειονάζον ποσόν, ἀπὸ 50,000 —100,000 εἴκοσι γρ. ἐπὶ 2 χιλιάδων ὁμοίως. Ἐν δὲ τὸ πλειστηρίασμα ὑπερβαίνῃ τὰς 100,000 γρ. λαμβάνεται τέλος διὰ τὸ πλειονάζον ποσὸν 10 ἐπὶ 2 χιλιάδων.

Τῇ 12 Μουχαρρὲμ 1304, ἢ 27 Σεπτεμβρίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀπόρων διαδίκων ἐκ τῶν δικαστικῶν τελῶν.

اصحاب دعاویدن بی‌قدوت اولنلرك رسوم دعاویدن معافیتی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἀσχάπ·ι δ·εἀβῆδὲ·ν π·ἠ κουδ·ρὲτ ὁλανλαρὶν ρουσούμι δ·εἀβῆδ·ὲν μουἀφηγετὴ χακκητὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι μὴ ὑπαρχούσης ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου περὶ τῶν αἰτήσεών τινων ἐχόντων ὑποθέσεις, ἐξαιτουμένων νὰ καταβάλλωσι τὰ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων συνήθως εἰσπραττόμενα τέλη κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐπιδικαζομένων ποσῶν, καθόσον ἀδυνατοῦσιν, ἕνεκα τῆς πενίας καὶ ἀνεχείας αὐτῶν, νὰ πληρώνωσιν αὐτά, ἀπορρίπτονται αἱ τοιαῦται αἰτήσεις· ἐν τούτοις ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς δικαιοσύνης οἱ πτωχοὶ καὶ πένητες, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πρόσοδος, ἥτις θεωρεῖται σχετικῶς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐλαχίστη, τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον προέτεινεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀπαλλάττωνται τῶν ρηθέντων τελῶν τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐξαιτούμενα ἀπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Νομαρχίαις δικαστηρίων τὴν ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος, δηλοῦσιν ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ καταβάλωσι τὰ ρηθέντα τέλη, ὅταν ἐκ τούτων οἱ μὲν ὑπάλληλοι προσάγωσι πιστοποιητικὸν τοῦ προέδρου τοῦ γραφείου εἰς ὃ ἀνήκουσιν, οἱ δὲ ἰδιῶται, πιστοποιητικὸν τριῶν προσώπων, ὧν τὸ ἀξιόπιστον καὶ ἡ ὑπόληψις τυγχάνει κεκυρωμένον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ συστήματος τούτου τὰ νόμιμα τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ ἔξοδα τῶν κλητήρων, τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ τῆς εἰσπράξεως.

Συνεπείᾳ τῆς προτάσεως ἡμῶν ταύτης, τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ρεβζὲπ 1296 καὶ ὑπ' ἀριθ. 125 διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, καθ' ὃ διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ἰδιωτῶν τις ὁηλῶν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ τὰ τέλη, ἀρκεῖ μὲν ἡ περὶ τῆς πενίας αὐτοῦ ἔγγραφος μαρτυρία τριῶν προσώπων κεκυρωμένης ἀξιοπιστίας καὶ ὑπολήψεως, ἀλλὰ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πιθανῶς τινὲς ἐκ τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὴ καταβάλωσι τὰ τέλη συνενοούμενοι μεταξύ των, νὰ συντάσσωσι καὶ παραδίδωσι τοιαῦτα μαρτυρικά, δέον νὰ ἐξετάζηται ἂν οἱ σφραγίζοντες τὰ μαρτυρικὰ ταῦτα ὦσιν ἀξιόπιστοι καὶ εὐϋπόληπτοι καὶ πράττωσι τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ ὑπερασπίσεως καὶ ὠφελείας καὶ νὰ ἐφιστᾶται ἡ δέουσα προ-

σοχή, ὅπως μὴ παρέχηται ἀφορμὴ εἰς καταχρήσεις διὰ τῆς παραδοχῆς παντὸς προσαγομένου μαρτυρικοῦ, ὅπερ φέρει τρεῖς σφραγίδας, οὕτω δὲ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα.

Τῇ 12 Σ·ἀπ·ὰρ 1296.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τέλους καταχωρήσεως διὰ τὰς αἰτήσεις ἃς οἱ ἀλλοδαποὶ ὑποβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ δικαστήρια.

تبعهٔ اجنبیه‌لك طوغریدن طوغری یه
محاكه وزوجكی استدعالردن قیدیه الممی حقنده تحریرات عدلیه

(Τεπ·εᾶι ἐὸζνεπ·ηγενὶν δ·ογρουδ·ὰν δ·ογρουγιὰ μεχακιμὲ βηρεδζεγὴ ἱστιδ·ὰλαρδ·ὰν καηδ·ηγὲ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐνῷ ἐν τῷ α' ἐδαφίῳ τῆς εἰς ἅπαντας τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων διαβιβασθείσης ἐγκυκλίου περὶ τροποποιήσεως τῶν τελῶν ὁρίζεται σαφῶς ὅτι ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τῆς καταχωρήσεως τὰ ὑπὸ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν προξενείων ὑποβαλλόμενα *τακρήρια* καὶ αἱ τούτοις ἐπισυναπτόμεναι αἰτήσεις, ἐκτὸς δὲ τούτων ἀπαιτεῖται νὰ εἰσπράττηται τέλος διὰ τὰς αἰτήσεις τὰς ὑποβαλλομένας ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων, ἐν τούτοις πληροφορούμεθα ὅτι εἴς τινα μέρη, παρερμηνευομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου τούτου, δὲν λαμβάνεται τέλος καὶ ἀπὸ τῶν ἀναφορῶν τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ αἰτήσεις τῶν ἀλλοδαπῶν, αἱ ὑποβαλλόμεναι διὰ τακρηρίου εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τῶν πρεσβειῶν ἢ τῶν προξενείων, τυγχάνουσιν ἐκ τῶν ἐπισυνημμένων ἐν τῷ τακρηρίῳ ἐγγράφων, τὰ δὲ τακρήρια ἀποτελοῦσιν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ὡς ἐκ τούτου δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται τέλη διὰ τὰς αἰτήσεις τὰς ὑποβαλλομένας διὰ τοῦ μέσου τούτου· ἐπειδὴ ἐπίσης οἱ ἀλλοδαποὶ ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν, ὡς οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, κατὰ τὴν εἰδικὴν διατίμησιν τέλος καταχωρήσεως διὰ τὰς αἰτήσεις, ἃς ἀπ' εὐθείας ὑποβάλλουσιν εἰς τὰ δικαστήρια· διὰ ταῦτα τὸ λογιστήριον ὑπέβαλεν ὅτι δέον τοῦ λοιποῦ νὰ ἐνεργῆται ὡς ἀνωτέρω.

Ἐφ' ᾧ, γνωστοποιηθέντων τῶν δεόντων ὅπου δεῖ, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου παρακαλοῦντες νὰ κοινοποιήσητε αὐτὰ καὶ ἐξηγήσητε τὸ πρᾶγμα ἀμέσως τε καὶ ἐμμέσως εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστηρίων.

Τῇ 8 Δζεμαζηλαχὴρ 1297.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ εἰσπράξεως τέλους ἐκ τῶν ἀντιγράφων τῶν δικογράφων τῶν λαμβανομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν ὑπὸ τῶν διαδίκων.

اثنای محاکمه‌ده طرفیندن استخراج اولنه‌جق اوراق صورتلرندن خرج التماسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἐσνάϊ μουχακεμεδὲ ταραφεϊντὲν ἰστιχρὰτς ὀλουναδζὰκ ἐβρὰκ σουρετλεριντὲν χὰρδζ ἀλίνμαμασῃ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν ἂν ἡ ἀπὸ 24 Ζηλκαδὲ 1297 ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀπὸ τῶν τελῶν ἀπαλλαγῆς τῶν ἀντιγράφων τῶν δικογράφων, τὰ ὁποῖα οἱ διάδικοι λαμβάνουσι κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ μὴ λαμβάνηται τέλος διὰ τὰ ἀντίγραφα τῶν τοιούτων δικογράφων περὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ διὰ τὰ περὶ τῶν πολιτικῶν.

Ἐφ' ᾧ ἡ διεύθυνσις τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων προέτεινε διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο δι' ἐγκυκλίου, ἧς ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

Τῇ 19 Ρεπ'ηουλεββὲλ 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰς μετρητὰ καταβολῆς τῶν διαφόρων τελῶν ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ ἁπάντων τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἐκτὸς τῶν τοῦ Ταμείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

خزینهٔ جلیله‌دن ماعدا باجله دوائر رسمیه الله اشخاص بینده اولان دعاوینك رسوم متنوعه‌سی نقداً تسویه اولنمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Χαζηνέϊ δζεληλεδ·ὲν μάὰδ·α π·ιλδζοῦμλε δ·εβαήρι ρεσμηγὲ ἤλε ἐσ·χὰς π·ενηνιντὲ ὁλὰν δ·εαβηνὶν ρουσούμι μουτενεβιάσὴ νάκδ·εν τεσβηγὲ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι μέχρι τοῦδε διὰ τὰ διάφορα τέλη καὶ τὰ τῶν ἀποφάσεων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ τὰς ἀγωγὰς τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τὰς παραπεμπομένας εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐνηργεῖτο χρεοπίστωσις, ἐν τούτοις προλαβόντως καθιερώθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τὸ σύστημα τοῦ νὰ

ἀνατίθεται εἰς πᾶν τμῆμα ἡ διαχείρησις τῶν δι' αὐτὰ ὡρισμένων ποσῶν, καθὼς καὶ ἡ τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων, αἱ δὲ γενόμεναι πρόσοδοι νὰ καταλογίζωνται εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπιχορήγησις τῶν συμβολαιογράφων νὰ δίδωται τοῖς μετρητοῖς ἐκ τῶν προσόδων τῶν συμβολαιογραφείων· ἐπειδὴ ἕνεκα τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ διατήρησις τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν τελῶν κατὰ χρεοπίστωσιν· τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἵνα τοῦ λοιποῦ, ἐκτὸς τῶν ἐξόλων τῶν ἀνηκόντων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν μὴ καταβληθῶσι τοῖς μετρητοῖς τὰ διάφορα τέλη καὶ τὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ ἁπάντων τῶν δημοσίων τμημάτων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, καὶ δικαζομένων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, μὴ γίνωνται παραδεκτὰ τὰ ἔγγραφα ἀπὸ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων.

Τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἀπαντῶντος εἰς τὴν πρότασιν ἡμῶν καὶ γνωστοποιήσαντος ταῦτα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, τὸ λογιστήριον ὑπέβαλεν ὅτι δέον νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς προέδρους τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλομεν ὑμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ εἰς τοὺς προέδρους αὐτοπροσώπως καὶ ἐμμέσως.

Τῇ 24 Δζεμαζηλεββὲλ 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δυνάμει τῆς τροποποιηθείσης διατιμήσεως λαμβανομένων τελῶν πρὸς εἴκοσι γρόσια ὁ ἀργυροῦς μεδζιδιές.

تعديل اولنان خرج تعرفه سي موجبنجه النه جق خرحلرك مجيدينك يكرمى
عروشدن آلنمسى حقنده تحريرات عدليه

(Ταδ·ὴλ ὁλουνὰν χὰρδζ τὰριφασὴ μουδζουπ·ίνδζε ἁλιναδζὰκ χαρδζλαρὶν μεδζηδ·ηνὶν γιρμὴ γουρουσ·δ·ὰν ἁλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἁδληγέ).

Ἐπειδὴ ἐν τῇ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τροποποιηθείσῃ καὶ δημοσιευθείσῃ διατιμήσει τῶν δικαστικῶν τελῶν, δὲν διασαφεῖται ἀντὶ πόσων γροσίων θὰ γίνηται παραδεκτὸς ὁ μεδζηδιές, λόγῳ ὅτι ἐγένοντο ὑπό τινων μερῶν ἐρωτήσεις περὶ τούτου, ἐζητήθησαν πληροφορίαι ἀπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης, ἥτις διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ρεδζὲπ 1304 διαταγῆς αὐτῆς διεβίβασεν

ἔκθεσιν τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν δέον νὰ λαμβάνηται ὁ μεδζηδιὲς ὡς καὶ πρότερον, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τὸ καθιερωθὲν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως, πρὸς εἴκοσι γρόσια.

Ὅθεν ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ κεκυρωμένα ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιήσητε αὐτὰ οἷς δεῖ.

Τῇ 26 Ἰανουαρίου 1302.

ΤΕΛΗ

ἅτινα δέον νὰ εἰσπράττωνται κατὰ τὸν νόμον ἀναλόγως τῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων.

Τέλος καταχωρήσεως διὰ τὰς ὑποβαλλομένας ἀναφορὰς γρ. 5.

Τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν πρώτων προέδρων, δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ τῆς παραπομπῆς αὐτῶν ἡ ὑπὸ τῶν τμημάτων τούτων ἄμεσος παραδοχὴ ἀναφορῶν, αἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νὰ ὑποβάλλωνται τοῖς πρώτοις προέδροις, οἱ ὁποῖοι παραπέμπουσιν αὐτὰς εἰς τὰ ἐκτελεστικὰ τμήματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἀναφοραὶ αὗται κατὰ φυσικὸν λόγον καταχωροῦνται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ τμῆμα· ἐπειδὴ δὲ τὸ 2ον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν ρητῶς διαγράφει ὅτι λαμβάνεται τέλος καταχωρήσεως πέντε γροσίων ὑπὸ τοῦ παραπέμποντος τμήματος διὰ τὰς ἀναφορὰς τὰς παραπεμπομένας εἰς τὰ ἱερὰ δικαστήρια καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα, δέον νὰ εἰσπράττηται τέλος πέντε γροσίων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καθῆκον τῶν πρώτων προέδρων, ἀνετέθη μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς εἰδικὸν ὑπάλληλον, αἱ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων ὑποβαλλόμεναι ἀναφοραὶ δέον νὰ γίνωνται παραδεκταὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, λαμβανομένου τοῦ τέλους τῆς καταχωρήσεως.

Τέλος εἰσπράξεως γρ. 2 1)2 τοῖς 100.

Δέον νὰ λαμβάνηται τέλος δύο καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν συμ-

φώνως πρὸς τὸν περὶ τελῶν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης νόμον, τὸν κατακεχωρημένον ἐν τῇ 364ῃ σελίδι τοῦ Α′ τόμου τοῦ Δουστούρ, τὴν ἐν τῇ 328ῃ σελίδι ἔκθεσιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 446 ἔκθεσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὴν κατακεχωρημένην ἐν τῇ 176ῃ σελίδι τοῦ Γ′ τόμου τοῦ Δουστούρ.

Δικαίωμα κλητῆρος.

Κατὰ τὸ 14ον ἄρθρον τοῦ περὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου νόμου τοῦ κατακεχωρημένου ἐν τῷ Α′ τόμῳ τοῦ Δουστούρ ἀπαιτεῖται μὲν νὰ εἰσπράττηται δικαίωμα κλητῆρος, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ὡρίσθη εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν αἱ ἀποφάσεις ἁπάντων τῶν δικαστηρίων ἐξετελοῦντο διὰ τοῦ ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου σχετικῶς πρὸς τὰς μεταξὺ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν ἀποστάσεις, ἐνῷ ἤδη αἱ ἀποφάσεις παντὸς δικαστηρίου ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἐν τῷ ρηθέντι νόμῳ ὁριζόμενα δικαιώματα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς ἀποστάσεις· διευκολυθέντων δὲ κατόπιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι διὰ τῶν σημερινῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, οἷοι οἱ τροχιόδρομοι καὶ σιδηρόδρομοι, τὰ πλεῖστα δικαιώματα τυγχάνουσιν ὑπέρογκα, διὰ τοῦτο εἶναι ἐπάναγκες νὰ ψηφισθῇ ἐκ νέου μετρία διατίμησις διὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα τῶν κλητήρων καὶ ἀνάλογος πρὸς ἕκαστον δικαστήριον, τὰ δὲ ὁρισθησόμενα τέλη νὰ ἐκτιμηθῶσιν ἀναλόγως.

Τέλος ἀποφυλακίσεως.

Ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα ἀπαιτοῦσι νὰ εἰσπράττηται καὶ τέλος διὰ τὰς ἀποφυλακίσεις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ νομίμου δικαιώματος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τέλους ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, δέον νὰ λαμβάνηται τέλος ἐκτελέσεως ἴσον πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰσπραττόμενον ἀναλόγως τοῦ τέλους τῆς εἰσπράξεως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον.

Αναγκαῖα ἔξοδα τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἀποστελλομένου κατ' ἀνάγκην διὰ κατάληψιν, κατάσχεσιν, ἄρσιν κατασχέσεως πραγμάτων καὶ ἀποφυλακίσεις.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐκτελέσεως ἔμμισθοι ὄντες δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσι δικαίωμα, ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ καταβάλλωνται τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, οἷα τὸ μίσθωμα ζώων, τῶν ἁμαξῶν καὶ ὁ ναῦλος τῶν ἀτμοπλοίων καὶ πλοιαρίων· τὸ ποσὸν αὐτῶν δέον νὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

Τέλη σημειούμενα ἐν τοῖς καταλόγοις τοῖς ἀποστελλομένοις ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, εἰσπραττόμενα κατὰ λάθος ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων παρὰ τὸν νόμον καὶ προκαλέσαντα παράπονα τῶν ἐχόντων δίκας, καὶ αἴτια τῆς μὴ πληρωμῆς αὐτῶν.

Καταχώρησις ἀποδείξεως (ἡλμιχαπ·ὲρ)	Γρ.	5
Τέλος ἐπιταγῆς	»	10
Τέλος ἐγγράφων διαβιβαζομένων εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ τὰς ἐπαρχίας	»	25
Τέλος κατασχέσεως ἢ ἄρσεως αὐτῶν . . . . . ἀπὸ	»	30-150
Τέλος πρακτικοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ δι' ἐκτέλεσιν διοριζομένου ὑπαλλήλου	»	10
Τέλος δημοσιεύσεως	»	10
Τέλος προσκλήσεως	»	5
Τέλος ἀντιγράφων πρακτικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων συνταχθησομένων ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ τμήματι καὶ ἐκδιδομένων κατ' αἴτησιν	»	30

Τέλη καταλήψεως, διάφορα.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν τούτων ὑπάρχουσι πολλὰ ἄρθρα τῆς διατιμήσεως, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ ἐκτελεστικὰ τμήματα· ἀλλ' ὡς ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐν ἐκτάσει ἐρρήθη, κατὰ τὸ 65ον ἄρθρον (59 ἄρθρον τῆς νέας διατιμήσεως) τὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων τέλη λαμβάνονται κατὰ τοὺς εἰδικοὺς νόμους· ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἐννέα κονδύλια τελῶν δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς νόμος, καὶ κατὰ κανόνα ἀπ' οὐδενὸς δύνανται νὰ ληφθῶσι χρήματα παρὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς·

δέον νὰ μὴ εἰσπράττωνται τοῦ λοιποῦ καὶ οὕτω τεθῇ τέρμα εἰς τὰ ἐπανειλημμένα παράπονα τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις.

Τῇ 25 Σεβδὰλ 1303, ἢ 15 Ἰουλίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τέλους 2 τοῖς 100 διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 300 χιλιάδων γροσίων καὶ 1 τοῖς 100 διὰ τὰ ἀνώτερα τούτου ποσά

بشیوز بیك غروشه قدر حكمی حاوی اولان اعلاماتدن یوزده ایکی وبوندن
زیاده سیجون یوزده برخرج النمسی حقنده اولان قرارك
مرعیت حكمی حقنده تحریرات عدلیه

(Π·εσ·γιοὺζ π·ὴν γουρουσ·ὰ καδ·ὰρ χουκμοὺ χαβὴ ὁλὰν ἡλαματτὰν γιουζδ·ὲ ἡκὴ βὲ π·ουνδ·ὰν ζηγιαδ·εσήτσουν γιουζδ·ὲ π·ὶρ χὰρὸζ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ὁλὰν καραρὶν μερηγέτι χουκμοὺ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλ·ηγέ).

Ἐπειδὴ δι' ὑψηλῆς διαταγῆς ἐγνωστοποιήθη ἡμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἰσχύει ἡ διάταξις τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς εἰσπράξεως τέλους 2 τοῖς 100 διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 500 χιλιάδων γροσίων καὶ 1 τοῖς 100 διὰ τὰ ἀνώτερα τούτου ποσὰ καὶ περὶ τῶν σχετικῶν τῆς διατάξεως ταύτης, ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη εἶναι κατακεχωρημένη ἐν τῷ 335ῃ σελίδι τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ Δουστοὺρ· (1) ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 18 Ρεδζὲπ 1304, ἢ 30 Μαρτίου 1303.

---

(1) Ἴδε ἐγκύκλιον περὶ ἐλατώσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν Ἄρθρ. 4 σελίδα 2066.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὡρισμένου τέλους ἐφ' ἑκάστου πληρεξουσίου, ὅταν ἐπί τινος δίκης ὑπάρχωσι πολλοὶ τοιοῦτοι.

بردعویده وکیللرك تعددنده هر برندن خرج معین استیفاسی حقنده تحریرات عدلیه

(Πὶρ δ·ἀδαδ·ὰ βεκηλλερὶν τεὰδ·ουδ·ουντὰ χὲρ π·ιριντὲν χάρδζι μουἀγγὲν ἰστηφασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐπειδὴ ἀπό τινων μερῶν ἠρωτήθη πόσαι ἐπικυρώσεις δέον νὰ γίνωνται, ὅταν οἱ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων διοριζόμενοι πληρεξούσιοι ἐπὶ μιᾶς ὑποθέσεως εἶναι πολλοί, ἢ οἱ ἐντολεῖς ὦσι πολλοί, ἢ ὁποῖον τέλος θὰ λαμβάνηται διὰ τὴν καταχώρησιν πληρεξουσιότητος καὶ ὁποία ἐνέργεια νὰ γίνηται ἐπὶ τῶν μήπω εἰσπραχθέντων, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ λογιστήριον, ὅπερ ἀπεφήνατο ὅτι ἐὰν ἐπί τινος δίκης ὑπάρχωσι πολλοὶ πληρεξούσιοι, δέον νὰ εἰσπράττηται ἀφ' ἑκάστου αὐτῶν καὶ ἀποστέλληται ἐνταῦθα τὸ τέλος, ὅπερ ὥρισται εἰς ἓν ἀργυροῦν μεδζήτιον, ὡς δηλοῦται ἐν τῇ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1301 ἐγκυκλίῳ.

Ὅθεν ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν.

Τῇ 1 Αὐγούστου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς γινομένης ἐνεργείας, ὅταν οἱ διάδικοι συμβιβαζόμενοι δὲν καταβάλλωσι τὰ τέλη καὶ δὲν λαμβάνωσι τὰς ἀποφάσεις των.

طرفین اویوشمرق خرجلری تأدیه ایدوب اعلاملرینی المدقلری حالده اولنه‌جق معامله حقنده تحریرات عدلیه

(Ταραφέην οὐγιουσ·αρὰκ χαρδζλαρὴ τεεδ·ηγὲ ἠδ·ουπ ἠλαιμλαρηνὴ ἀλμαδηκλαρὴ χαλδ·ὰ δ·ιουναδζὰκ μουἀμελὲ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν περὶ τῆς ἐνεργείας, ἥτις δέον νὰ γίνηται ὅταν μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως, τινὲς τῶν διαδίκων συμβιβαζόμενοι δὲν καταβάλλωσι τὰ τέλη καὶ δὲν λαμβάνωσι τὰς ἀποφάσεις, τοῦθ' ὅπερ παραβλάπτει σπουδαίως τὰς εἰσπράξεις τοῦ δικαστηρίου, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφήνατο

ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει διάταξις τοῦ νόμου διὰ τὴν καταναγκαστικὴν παραλαβὴν τῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν διαδίκων, λαμβάνεται δὲ προκαταβολικῶς τὸ τέταρτον τοῦ τέλους καὶ καταχωρεῖται εἰς τὰς προσόδους τοῦ δικαστηρίου· εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ διὰ τῆς βίας τὸ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τέλος καὶ ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται, ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ διάδικοι δὲν ἀποτείνονται εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ ὑπάρχῃ πλῆθος δικογράφων διεσκορπισμένων ἐπὶ πολὺν χρόνον, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἐπὶ τούτων ἀπόφασις, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται τὴν σύγχυσιν τῶν ἀρχείων καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν πράξεων· δέον ἀμέσως μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ ἀπόφασις δὲν παρελήφθη, νὰ συντάσσηται κατὰ τὸ 136 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας τὸ σχέδιον, ὅπερ, ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ἀποφάσεων, ὃν ὀφείλουσι τὰ δικαστήρια νὰ κρατῶσι κατὰ τὸ 6ον ἄρθρον τῆς αὐτῆς δικονομίας, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων νὰ περικλείηται ἐντὸς φακέλλου, νὰ βιβλιοδετῶνται τὰ πρακτικὰ συμφώνως πρὸς τὸ 7ον ἄρθρον καὶ φυλάττωνται συναζόμενα καὶ νὰ σημειοῦται οὕτω εἰς τὸ ἀρχεῖον· τέλος δέ, ἐν ᾗ περιπτώσει μετὰ ταῦτα ἀποταθῇ τις, νὰ λαμβάνηται τὸ τέλος τῆς ἀποφάσεως, νὰ ἐξάγηται ἐκ τοῦ κώδικος τῶν ἀποφάσεων ἀντίγραφον αὐτῶν καὶ κοινοποιῶνται ἀντίγραφα.

Ἐφ' ᾧ διαβιβάζονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν ὅπου δεῖ.

Τῇ 17 Αὐγούστου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ εἰσπράξεως τέλους ἀπὸ τῶν ἐγγράφων τῶν συντασσομένων διὰ τὴν κοινοποίησιν διαμαρτυρικῶν, κλήσεων καὶ λοιπῶν.

روسترو واخصارنامه كبي اوراقك تبليغي ايچون يازيلهجق تذكره دن خرج التمامي حقنده محرير ات عدليه

(Προτέστο βὲ ἰχζαρναμὲ γκιπ·ὴ ἐβρακὴν τεπ·λιγὴ ἡτσοὺν γιαζηλαδζὰκ τεζκιρεδ·ὲν χὰρδζ ἀλίνμαμαση χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Ὑποβαλόντες τινὲς ὅτι, ἐνῷ ἐν τῇ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1302 ἐγκυκλίῳ περιέχεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται τέλος εἴκοσι πέντε γροσίων ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν γραφομένων διὰ τὴν κοινοποίησιν δικογράφων, οἷα τὸ διαμαρτυρικὸν καὶ ἡ κλῆσις, ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν διαβιβα-

ζομένων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν κοινοποίησιν κλήσεων καὶ λοιπῶν δικογράφων παρετηρήθη ὅτι λαμβάνεται τέλος εἴκοσι πέντε γροσίων, τοῦθ' ὅπερ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐπέλθωσι δισταγμοί τινες, ἠρώτησαν ἂν ἐτροποποποιήθη ἢ οὐχὶ ἡ διάταξις τῆς ρηθείσης ἐγκυκλίου.

Παραπεμφθέντος τοῦ ζητήματος εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, τοῦτο ἀπεφάνθη ὅτι πράγματι μὲν τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει δικαστήρια λαμβάνουσι διὰ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα τέλος· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι παράνομον, ἀπηγορεύθη ἡ εἴσπραξις αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἐγκύκλιος μὴ τροποποιηθεῖσα διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσι εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια.

Τῇ 8 Δζεμαζηλεββὲλ 1307, ἢ 18 Δεκεμβρίου 1305

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ (1)

رسم تمغا قانونی

(Ρέσμι τεμγὰ κανουνή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Γενικαὶ Διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου: ἅπασαι αἱ περὶ δανείων πράξεις, παντὸς εἴδους συμβόλαια περὶ ἑταιριῶν καὶ λοιπῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων· αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν φέροντα· αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ ἐξοφλήσεως· αἱ ἀποδείξεις παρακαταθήκης (certificats de dépôt)· οἱ τίτλοι τῶν μετοχῶν ἢ χρεωστικὰ ἑταιριῶν καὶ λοιπῶν ἐπιχειρήσεων· τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα (chèques) καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἀνταλλασσόμενα καὶ μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν συντασσόμενα γραμμάτια· τὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γρα-

(1) Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἠκυρώθησαν οἱ ἑξῆς νόμοι καὶ διαταγαί: 1ον ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος ἀπὸ 27 Ρεπ·ηουλεββὲλ 1278 ὁ κατακεχωρημένος ἐν τῇ 89 σελίδι τοῦ Β΄ τόμου τοῦ Δ·ουστούρ, 2ον ὁ ἐν τῇ 302 σελίδι τοῦ Γ΄ τόμου τοῦ Δ·ουστοὺρ κατακεχωρημένος νόμος περὶ χαρτοσήμου ἀπὸ 11 Σ·εββὰλ 1290, ἢ 30 Νοεμβρίου 1289, 3ον τὸ παράρτημα αὐτοῦ ἀπὸ 16 Δζεμαζηλεββὲλ 1292, ἢ 8 Ἰουλίου 1291, 4ον ἡ ἐπίσημος κοινοποίησις ἀπὸ 11 Μουχαρρὲμ 1292, ἢ 6 Φεβρουαρίου 1291, ἡ κατακεχωρημένη ἐν τῇ 317 σελίδι τοῦ Γ΄ τόμου, 5ον ἡ ἐν εἴδει ὁδηγιῶν ἐγκύκλιος τῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων ἀπὸ 22 Μουχαρρὲμ 1292, 6ον ἡ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1291 βεζυρικὴ διαταγὴ ἡ κατακεχωρημένη ἐν τῇ 390 σελίδι τοῦ Δ΄ τόμου τοῦ Δ·ουστοὺρ καὶ 7ον τὸ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1295 πρόσθετον ἄρθρον τὸ κατακεχωρημένον ἐν τῇ 447 σελίδι τοῦ Δ΄ τόμου.

φείων καὶ λοιποὺς οἰκονομικοὺς καὶ κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους διδόμενα γραμμάτια παραλαβῆς καὶ ὑποχρεώσεων· τὰ ὑπομνήματα (τεζκιρέ), αἱ ἐκθέσεις (ταχρὴρ) καὶ αἱ ἀναφοραὶ αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις· παντὸς εἴδους συμβόλαια (χοδζδζὲτ) καὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀπογραφαὶ τῶν διανομέων τῶν κληρονομιῶν (κασσὰμ δ·εφτερὴ) καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων· αἱ ἄδειαι (ἰζινναμέ)· αἱ διαταγαὶ (μουρασελέ)· αἱ ἐγγραφαὶ (καηδ·ηγὲ) καὶ λοιπαὶ ἀποδείξεις (ἠλμουχαπ·έρ), αἱ ἀποδείξεις μισθοδοσιῶν, σεχιμίων καὶ λοιπῶν ἐπιχορηγήσεων· αἱ ἐκθέσεις (μαζπ·ατὰ) καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐμποροδικείων καὶ λοιπῶν συμβουλίων· οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἀντίγραφα οἱ διδόμενοι ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν γραφείων εἰς τοὺς ἰδιώτας· τὰ συμβόλαια τὰ περιλαμβάνοντα συμφωνίαν τινὰ καὶ διαμειβόμενα μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν· παντὸς εἴδους ἀγγελίαι· τὰ ἀποδεικτικὰ διαβατηρίων (μουρουρηγὲ ἠλμουχαπ·ερή), ἅπασαι αἱ φορτωτικαί, τὰ ἔγγραφα τῶν ἀσφαλειῶν καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα, ἅτινα δύνανται νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ συμβούλια τῆς Αὐτοκρατορίας ὡς μέσα ἀποδείξεως, ὡς καὶ αἱ ἐφημερίδες.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου: αἱ ἀποδείξεις (ἠλμουχαπ·έρ), τὰ σεργκιά, σουρέτια καὶ οἱ λοιποὶ τίτλοι οἱ ἀνταλλασσόμενοι μεταξὺ τῶν τμημάτων καὶ τῶν δημοσίων Ταμείων καὶ διδόμενοι εἰς τοὺς ἰδιώτας· αἱ ἀποδείξεις συνδρομῶν αἱ διδόμεναι εἰς τοὺς πένητας καὶ πτωχούς, τὰ σχολεῖα, τοὺς ναοὺς καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα· τὰ πιστοποιητικὰ (ἠλμουχαπ·ὲρ) πενίας· αἱ ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων· τὰ περιοδικὰ συγγράμματα· αἱ παραιτήσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ αἱ αἰτήσεις ἀδείας.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου εἶναι δύο εἰδῶν: α' τέλος τάξεως (ἀποκεκομμένον, μακτοῦ), ὅπερ ἰδίᾳ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐπι-

συνημμένῃ διατιμήσει τῶν τελῶν τῆς τάξεως καὶ β' τέλος ἀξίας, ὅπερ ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ περιεχομένου ἐν τοῖς ἐγγράφοις καὶ τίτλοις καὶ ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

20 παράδες ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν γροσίων	100—1000
1 γρόσιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν γροσίων . .	1000—2000
ἀνὰ 1 γρόσιον ἐπὶ ἑκάστου ποσοῦ 2000 γρσσίων καὶ τῶν κλασμάτων αὐτοῦ . . .	2000—10000
ἀνὰ 2 1)2 γρόσια ἐπὶ ἑκάστου ποσοῦ 5000 γρ. καὶ τῶν κλασμάτων αὐτοῦ . .	10000—100000
ἀνὰ 5 γρ. ἐπὶ ἑκάστου ποσοῦ 10000 γρ. καὶ τῶν κλασμάτων αὐτοῦ δι' ἅπαντα τὰ ποσὰ τὰ μεγαλείτερα τῶν	100000

Ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου ἀξίας παντὸς εἴδους χρεωστικὰ γραμμάτια (ταχβηλάτ), γραμμάτια εἰς διαταγήν, χρηματικαὶ ἐπιχειρήσεις, ὡς συναλλαγματικαί, γραμμάτια πωλούμενα καὶ ἀγοραζόμενα μεταξὺ ἐμπόρων καὶ λοιπῶν, συμβόλαια δανείων, ἀπογραφαὶ τῶν διανομέων τῶν κληρονομιῶν (κασσὰμ δ·εφτερὴ) καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ γραμμάτια τὰ συντασσόμενα, ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων τῶν σημειουμένων ἐν τῇ διατιμήσει τῶν χαρτοσήμων ἀξίας, ἐπὶ ὡρισμένης ἀξίας καὶ ποσότητος· ἐκ τῶν συναλλαγματικῶν δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν γραμματίων τῶν ἐκδιδομένων εἰς πρῶτα, δεύτερα, τρίτα καὶ πλέον ἀντίγραφα, καθυποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου μόνον τὰ κυκλοφοροῦντα ἀντίγραφα· ἀλλ' ἡ πληρωμὴ τέλους χαρτοσήμου δι' ἓν τῶν ἀντιγράφων, ὅπερ δὲν ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αἰτία τοῦ νὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τὸ κυκλοφοροῦν ἀντίγραφον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὅταν ἔν τινι ἐγγράφῳ καταχωρῶνται πολλὰ ποσὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένην πρᾶξιν, τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον συντάσσεται κυρίως τὸ ἔγγραφον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὅταν ἡ ἔν τινι ἐγγράφῳ περιεχομένη πρᾶξις περιλαμβάνῃ πολλὰς περιπτώσεις, ἐὰν ὁ σκοπὸς τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγρά-

φου ἐκείνου ἀφορᾷ εἰς μίαν μόνην ἐξ αὐτῶν, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιπτώσεως ἐκείνης· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον ἁπάσας τὰς περιπτώσεις ἐκείνας ἢ τινας αὐτῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ περίπτωσις διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεται τὸ ἀνώτερον τέλος καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην καθυποβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Αἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν συρόμεναι συναλλαγματικαὶ ὑπόκεινται εἰς τέλη χαρτοσήμου 1)2 τοῖς χιλίοις, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ ὁριζομένας ἀναλογίας.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ὑπολογίζεται πρὸς 25 φράγκα, ἡ ὀθωμανικὴ πρὸς 23, τὰ δὲ λοιπὰ νομίσματα ὑπολογίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς.

Θέλουσιν ἐκτυπωθῇ διὰ τὰς τοιαύτας συναλλαγματικὰς κινητὰ χαρτόσημα (πούλ), φέροντα τουρκικοὺς καὶ φραγκικοὺς ἀριθμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Λαμβάνεται τέλος μόνον 1)4 τοῖς χιλίοις κατὰ τὴν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ὁριζομένην ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν συναλλαγματικῶν τῶν ἐκδιδομένων ἀπό τινος ξένης χώρας ἐπὶ ἑτέρας καὶ κυκλοφορουσῶν ἐν ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς χώραις.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων δὲν ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων πρὸς 1)2 τοῖς ἑκατόν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ πληρωμὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου γίνεται κατὰ δύο τρόπους : α' διὰ τῆς σημάνσεως τοῦ χάρτου, λαμβανομένου τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους, β' διὰ τῆς προσκολλήσεως ἐπὶ τοῦ χάρτου κινητοῦ χαρτοσήμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα δέον νὰ χαρτοσημαίνωνται.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀπὸ τῶν προσωρινῶν καὶ ὁριστικῶν μετοχῶν ἢ τῶν χρεωγράφων τῶν δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἱδρυθεισῶν ἢ ἱδρυθησομένων μετοχικῶν ἑταιριῶν λαμβάνεται ἅπαξ τέλος χαρτοσήμου 1 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῶν γραμματίων ἑταιριῶν καὶ τῶν χρεωγράφων τῶν κυκλοφορούντων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας.

Ἐξαιροῦνται, ὡς καὶ πρότερον, τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, αἱ ἑταιρίαι αἱ ὁποῖαι ἀπηλλάγησαν τοῦ τέλους τούτου δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Τὸ 10ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀπὸ τῶν προσωρινῶν καὶ ὁριστικῶν μετοχῶν ἢ τῶν χρεωγράφων τῶν δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἱδρυθεισῶν καὶ ἱδρυθησομένων μετοχικῶν ἑταιριῶν λαμβάνεται ἅπαξ τέλος 1 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ληφθέντος κεφαλαίου, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῶν γραμματίων ἑταιριῶν καὶ τῶν χρεωγράφων τῶν κυκλοφορούντων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ληφθέντος κεφαλαίου.

Ἐξαιροῦνται ὡς καὶ πρότερον τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου αἱ ἑταιρίαι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπηλλάγησαν καὶ θὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ τέλους τούτου δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Τῇ 7 Ζηλκαδ΄ἐ 1304. ἢ 16 Ἰουλίου 1303.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ ὁριστικοὶ τίτλοι τῶν μετοχικῶν ἑταιριῶν οἱ ἐκδιδόμενοι ἀντὶ τῶν προσωρινῶν τίτλων, δι' οὓς κατεβλήθη τὸ τέλος, σημαίνονται δωρεάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ χαρτοσήμου τάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὰ μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν ἀνταλλασσόμενα ἐξοφλητικὰ καὶ αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς, τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα (chèques), αἱ ἐπιταγαὶ (ἐπαρναμέ), αἱ φορτωτικαί, τὰ ναυλοσυμφωνητικά, αἱ ἀποδείξεις μεταφορῶν, τὰ ἔγγραφα παρακαταθηκῶν, τὰ ἐγγυητικά, τὰ συμβόλαια τὰ συναπτόμενα μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδιωτῶν, τὰ ἑταιρικὰ συμβόλαια τὰ ἀφορῶντα εἰς πᾶν εἶδος ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, αἱ ἀναφοραί, τὰ ἀριθμητήρια (bordereaux) τῶν ἀγοραπωλησιῶν συναλλαγματικῶν καὶ χρεωγράφων, αἱ σημειώσεις (notes), οἱ λογαριασμοί, οἱ τρεχούμενοι λογαριασμοί, αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὑπὸ ἰδιωτῶν δημοσιευόμεναι ἀγγελίαι καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ σημειούμενα ἐν τῇ διατιμήσει τῇ συναπτομένῃ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπόκεινται εἰς τὸ τοῦ χαρτοσήμου τέλος κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν διατίμησιν,

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰς ἀποδείξεις παραλαβῆς ἐπιβαρύνει τὸν λαμβάνοντα τὰ χρήματα, τὸ δὲ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀνταλλασσομένων μετὰ τῶν δημοσίων γραφείων καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀπαριθμούμενα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐχαρτοσημάνθησαν, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐν τῷ εἰδικῷ κεφαλαίῳ ὡρισμένον πρόστιμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ κινητῶν χαρτοσήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν κινητῶν χαρτοσήμων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποκειμένων εἴς τε τὸ χαρτόσημον ἀξίας καὶ τὸ τῆς τάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Παντὸς εἴδους ἔγγραφα, γραμμάτια καὶ τίτλοι συντασσόμενοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Αὐτοκρατορίας, ἔνθα δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἰσχύει τὸ σύστημα τοῦ χαρτοσήμου, ἢ τιθέμενοι εἰς κυκλοφορίαν ἐν αὐταῖς, ἅμα ὡς εἰσαχθῶσιν εἰς μέρη, ὅπου ἰσχύει ὁ παρὼν νόμος, δέον νὰ χαρτοσημανθῶσι κατὰ τὸ 19ον ἄρθρον, ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς ἔγγραφα ἄνευ χαρτοσήμου καὶ ἐνεργῶνται αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Πᾶν ἔγγραφον, ἐφ' οὗ εὑρίσκεται κινητὸν χαρτόσημον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, εἶναι ἀπηλλαγμένον τοῦ χαρτοσήμου ἐν ταῖς λοιπαῖς Αὐτοκρατορικαῖς Νομαρχίαις, ἀπαιτεῖται ὅμως τὰ ἔγγραφα ταῦτα νὰ ὦσι συντεταγμένα ἐντὸς τῆς Νομαρχίας ἐκείνης. Ἐπίσης εἰσὶν ἀπηλλαγμένα ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι τὰ κινητὰ χαρτόσημα τὰ ὡρισμένα δι' ἁπάσας γενικῶς τὰς Αὐτοκρατοριακὰς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ κινητὰ χαρτόσημα θέλουσιν ἐκτυπωθῇ, ὡς σημειοῦται ἐν τῇ διατιμήσει, κατὰ διαφόρους βαθμοὺς καὶ κατὰ διάφορα σχήματα. Ἐν ᾗ περιπτώσει, ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ποσοῦ τοῦ περιεχομένου ἔν τινι ἐγγράφῳ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ χρῆσις ἑνὸς μόνον χαρτοσήμου ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἔγγραφον, συμπληροῦνται διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἀπαιτουμένων πολλῶν κινητῶν χαρτοσήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ κινητὰ χαρτόσημα δέον νὰ προσκολλῶνται κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἐγγράφων. Διὰ νὰ μὴ γίνηται δὲ δὶς χρῆσις ἑνὸς κινητοῦ χαρτοσήμου καὶ καθίσταται γνωστὸν ὅτι τοῦτο προσεκολλήθη ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ὑπογραφήν, δέον μέρος τῆς σφραγίδος ἢ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς χρονολογίας νὰ τίθηται ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐξαλείφωνται καθ' ὁλοκληρίαν τὰ γράμματα αὐτῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιωτώσει τὰ κινητὰ χαρτόσημα εἶναι πολλά, ἐπίσης γράφεται καὶ τίθεται ἐπί τινος μέρους παν-

τὸς χαρτοσήμου ἡ χρονολογία καὶ ἡ σφραγὶς ἢ ἡ ὑπογραφὴ καὶ οὕτω ἀκυροῦνται. Τὸ ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου τὰ χαρτόσημα δὲν ἠκυρώθησαν οὕτω διὰ τῆς ἐπί τινος ἄκρας αὐτῶν ἐπιθέσεως τῆς χρονολογίας καὶ τῆς σφραγίδος ἢ τῆς ὑπογραφῆς, θεωρεῖται κατὰ τὸν νόμον ὡς μὴ ἔχον χαρτόσημον.

Τὸ 18ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ κινητὰ χαρτόσημα δέον νὰ προσκολλῶνται κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἐγγράφων. Διὰ νὰ καθίσταται γνωστὸν ὅτι τοῦτο προσεκολλήθη ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ὑπογραφήν, δέον μέρος τι τῆς σφραγίδος ἢ τῆς χρονολογίας νὰ τίθηται ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξαλείφωνται καθ' ὁλοκληρίαν τὰ γράμματα αὐτῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὰ κινητὰ χαρτόσημα εἶναι πολλὰ ἐπίσης γράφεται καὶ τίθεται ἐπί τινος μέρους παντὸς χαρτοσήμου ἡ χρονολογία, ἢ ἡ σφραγὶς, ἢ ἡ ὑπογραφὴ καὶ οὕτω ἀκυροῦνται.

Τὸ ἔγγραφον τοῦ ὁποίου τὰ χαρτόσημα δὲν ἠκυρώθησαν διὰ τῆς ἐπί τινος μέρους αὐτῶν ἐπιθέσεως τῆς χρονολογίας, ἢ τῆς σφραγίδος, ἢ τῆς ὑπογραφῆς θεωρεῖται κατὰ τὸν νόμον ὡς μὴ ἔχον χαρτόσημον.

Τῇ 6 Μουχαρρὲμ 1305, ἢ 12 Σεπτεμβρίου 1303.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ὁ πρῶτος, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου κατὰ πρῶτον περιέρχεται πᾶν ἐμπορικὸν καὶ ἄλλο ἐμπορεύσιμον γραμμάτιον πληρωτέον ἐν ταῖς χώραις τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὀφείλει, πρὶν ἢ παραδεχθῇ, ἢ ὀπισθογραφήσῃ, ἢ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πρὸ πάσης πράξεως, νὰ προσκολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ κινητὸν χαρτόσημον καὶ νὰ ἀκυροῖ αὐτὸ θέτων, συμφώνως πρὸς τὸ 18ον ἄρθρον, ἐπ' αὐτοῦ σφραγίδα, ἢ ὑπογραφήν.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Προσκολλῶνται, καθ' ὃν τρόπον διαγράφεται ἐν τῷ 18ῳ ἄρθρῳ, ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν λοιπῶν παρομοίων ἐμπορικῶν γραμματίων πληρωτέων ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐκδιδομένων ἐκ τῶν χωρῶν αὐτοῦ,

κινητὰ χαρτόσημα κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Διὰ πράξεις κατωτέρας τῶν ἑκατὸν γροσίων γίνεται χρῆσις κινητῶν χαρτοσήμων δέκα παράδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

Περὶ ποινῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα, ἢ εἰς ἑταιρίαν, ἢ τράπεζαν καὶ εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα νὰ ἐκδώσῃ, παραδεχθῇ, νὰ ὀπισθογραφήσῃ, νὰ πληρώσῃ καὶ νὰ εἰσπράξῃ δι' ἴδιον αὐτοῦ ἢ ἄλλου λογαριασμόν, συναλλάγματα χρηματικὰ ἐντάλματα (chèques), ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον κυκλοφοροῦν μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδωτῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν τεθῇ κινητὸν χαρτόσημον.

Ἐκτὸς τούτου διὰ πάντα τὰ γραμμάτια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, ἅτινα δὲν ἐσημάνθησαν συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν προσεκολλήθη κινητὸν χαρτόσημον, ἢ τὸ ἐπ' αὐτοῦ κινητὸν χαρτόσημον εἶναι κατώτερον τοῦ νομίμου, προσαγόμενα ἐνώπιον δικαστηρίων, συμβουλίων καὶ δημοσίων γραφείων δι' οἱονδήποτε λόγον, εἴτε ἀνήκουσιν εἰς ὑπάλληλον, εἴτε εἰς ἰδιώτην, μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, λαμβάνεται ὡς πρόστιμον 3 μὲν τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτὴν περιεχομένου κεφαλαίου, ἂν ὑπόκηται εἰς τὸ χαρτόσημον ἀξίας, ἀπὸ ἡμισείας δὲ μέχρι τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἂν ὑπόκηται εἰς τὸ τῆς τάξεως. Ἐξακολουθούσης δὲ τῆς ἐκδικάσεως τῆς σχετικῆς πρὸς τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀγωγῆς, ἀποφασίζεται ἰδιαιτέρως ἡ εἴσπραξις τοῦ προστίμου.

Τὸ πρόστιμον τὸ λαμβανόμενον ἀπὸ τῶν ἐγγράφων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου θεωρουμένας δίκας ἀνήκει εἰς αὐτὸ τὸ δικαστήριον, τὸ δὲ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπίσης εἰσπράττεται προσκολλωμένων τῶν κινητῶν χαρτοσήμων ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου καὶ ἡ χρονολογία τῆς παραλαβῆς

αὐτοῦ σημειοῦται ἐπὶ τῶν προσκολλωμένων κινητῶν χαρτοσήμων, ὑπὸ τὰ ὁποῖα τίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἡ τοῦ δημοσίου γραφείου. Ἀλλὰ τὰ πρόστιμα τὰ λαμβανόμενα ἐκ παρανόμων πράξεων συλλαμβανομένων ὑπ' αὐτῆς τῆς Διευθύνσεως, ἢ ἀποδεικνυομένων ὑπ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἀνήκουσιν ἐξαρετικῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένου προστίμου ἐπιβαρύνει : α' τὸν ὑπογράψαντα τὸ ἔγγραφον, β' ἕκαστον τῶν ἐκδοτῶν ἢ ἀποδεκτῶν καὶ ὀπισθογράφων τῶν συναλλαγματικῶν. Πάντα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν νόμον ὀφείλουσι νὰ ἀποτίσωσι τὸ πρόστιμον, θεωροῦνται ὡς ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὑλικὴν πληρωμὴν τοῦ τε τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον προκαταβάλλεται κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ἐγγράφου, δικαιουμένου κατόπιν νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ παντὸς προσώπου, ἅτινα ἐπιβαρύνονται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου. Αἱ ἀγωγαὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου τούτου ἐγείρονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀποφασίσαντος ἐπὶ τοῦ προστίμου.

Παράρτημα τοῦ 23ου ἄρθρου.

Τὸ πρόστιμον, ὅπερ λαμβάνεται διὰ τὰ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς χρηματοδεμάτων, ἠσφαλισμένων ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων προσκολλώμενα κινητὰ χαρτόσημα καὶ μὴ ἀκυρούμενα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, κρατεῖται ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομείου καὶ τῶν τηλεγράφων τῶν μὴ ἀκυρούντων κατὰ τὸν νόμον τὰ κινητὰ χαρτόσημα καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ δημοσίου χρέους· τὸ δὲ οὕτω λαμβανόμενον πρόστιμον διανέμεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ὁδηγιῶν περὶ τῶν ἀναγγελτηρίων τοῦ λαθρεμπορίου.

Τῇ 26 Ζηλχηττσὲ 1305, ἢ τῇ 22 Αὐγούστου 1304.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ὑπὸ τῆς Διευ-

θύνσεως ὁριζομένου προστίμου, αὕτη προσφεύγει εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφείλων νὰ ἀποτίσῃ τὸ ἀνωτέρω τέλος καὶ πρόστιμον ἀρνῆται τὴν πληρωμήν, εἰσπράττεται διὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἂν ἀκόμη ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔγγραφον ὅπερ κατέχει.

Τὸ 24ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς :

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ὁριζομένου προστίμου, αὕτη προσφεύγει εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφείλων νὰ ἀποτίσῃ τὸ ἀνωτέρω τέλος καὶ πρόστιμον ἀρνῆται τὴν πληρωμήν, εἰσπράττεται διὰ τοῦ διὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἂν ἀκόμη ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔγγραφον ὅπερ κατέχει.

Τοῦ ἐναγομένου τυγχάνοντος ξένου ὑπηκόου, ἡ κατ' αὐτοῦ ἐγειρομένη ἀγωγὴ δικάζεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἔνθα θεωροῦνται αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνῆκεν.

Τῇ 7 Ζηλκὰδ ἐ 1304, ἢ 16 Ἰουλίου 1303.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν περὶ τὴν ἀπαίτησιν καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου, ὅπερ δέον νὰ λαμβάνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀποτίουσι τὸ τριπλάσιον τοῦ προστίμου, τὸ ὁποῖον δέον κατὰ τὸν νόμον νὰ ληφθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Τὰ ὑπομνήματα (τεζκιρέ), αἱ ἐκθέσεις (τακρὴρ) καὶ αἱ ἀναφοραὶ αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις ἀπορρίπτονται καὶ δὲν γίνονται παραδεκταὶ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, ἂν ὦσι γεγραμμέναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἄνευ χαρτοσήμου· ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων τῶν παραδεχομένων καὶ παραπεμπόντων αὐτάς, ἢ τῶν ἐνεργούντων ἐπ' αὐτῶν πρᾶξιν τινά, ἀποτίει λόγῳ προστίμῳ ἀνὰ ἡμίσειαν ὀθωμανικὴν λίραν.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Εἰσπράττεται πρόστιμον ἀπὸ τῶν ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκδί-

δουσι μετοχὰς καὶ γραμμάτια (ταχδήλ), χωρὶς νὰ καταβάλλωσι τέλος χαρτοσήμου, ἐκτὸς τοῦ τέλους τῶν μετοχῶν καὶ γραμματίων, τὰ ὁποῖα ἐκδίδουσιν ἄνευ χαρτοσήμου, 3 μὲν τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ περιέχουσιν, ἂν ταῦτα ὑπόκηνται εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἀπὸ ἡμισείας δὲ μέχρι τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως εἰς ἣν ἀφορῶσιν, ἂν ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς χαρτοσήμου τάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα ἐμπορικὰ γραμμάτια καὶ λοιπά, ἅτινα δὲν ἐσημάνθησαν, ἢ ἐφ' ὧν δὲν προσεκολλήθησαν κινητὰ χαρτόσημα δὲν δύνανται νὰ ἀπολαύωσι τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ διαγραφομένου ἐν τῷ 76ῳ καὶ 78ῳ ἄρθρῳ τοῦ Αὐτ. ἐμπορικοῦ νόμου, ἑπομένως οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ὁ κάτοχος τοιαύτης συναλλαγματικῆς, ἥτις δὲν γίνεται ἀποδεκτή, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ ἐγείρῃ ἀγωγὴν μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδοχῆς ὁ κάτοχος αὐτῆς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ ἐγείρῃ ἀγωγὴν μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ ἀποδέκτου. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ἀποδείξῃ ὅτι εἶχεν ἀποστείλῃ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸν ἀποδέκτην (εἶχε πρόβλεψιν) καὶ οὗτος ἐπίσης οὕτως ἀντικρούσῃ τὴν ἀγωγήν, τότε ὁ κάτοχος δύναται νὰ ἐναγάγῃ μόνον τὸν ἀποδέκτην καὶ ζητήσῃ τὸ ἀντίτιμον.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐπὶ πάσης συναλλαγματικῆς, παντὸς γραμματίου εἰς διαταγὴν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων κυκλοφορούντων μεταξὺ τῶν ἐμπόρων (ἐμπορεύσιμα) καὶ συντασσομένων ἐν τόπῳ, ἔνθα ἰσχύει ὁ παρὼν νόμος, ἐπὶ χάρτου μὴ σεσημασμένου καὶ μὴ φέροντος κινητὰ χαρτόσημα, ἐπιτρέπεται νὰ προσκολληθῇ κινητὸν χαρτόσημον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῆς καὶ τῆς πρώτης ὀπισθογραφήσεως. Ἀλλὰ τὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσκολληθησόμενα χαρτόσημα ἔσονται τριπλάσια ἐκείνων ἅτινα κατὰ τὸν νόμον δέον νὰ τεθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐὰν ἡ παράβασις συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν χαρτοσήμου

κατωτέρου τοῦ νομίμου, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος, λαμβάνεται πρόστιμον μόνον ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Οἱ ἐκτυποῦντες πλαστὰ χαρτόσημα, οἱ πωλοῦντες ἐν γνώσει τοιαῦτα καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ καταναλώσωσιν αὐτὰ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 149 τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ 31ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς :

Οἱ ἐκτυποῦντες πλαστὰ χαρτόσημα, οἱ πωλοῦντες ἐν γνώσει τοιαῦτα καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ καταναλώσωσιν αὐτὰ τιμωροῦνται, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ α΄ ἐδαφίου τοῦ 149ου ἄρθρου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ νόμου, διὰ προσκαίρων δεσμῶν μὴ ἀνωτέρων τῶν δέκα ἐτῶν, ἢ διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἐν φρουρίῳ καθειρξεως. Οἱ ἐν γνώσει ποιοῦντες χρῆσιν μετεχειρισμένων κινητῶν χαρτοσήμων φυλακίζονται ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ρηθέντος ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἡ εἰδικὴ διεύθυνσις τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις θέλει δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων ποῦ εὑρίσκεται ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ὁ τόπος τῆς σημάνσεως καὶ τὰ κινητὰ χαρτόσημα.

Ἐπὶ τῶν ἐγγράφων καὶ γραμματίων τῶν συντασσομένων εἰς τόπους, ἔνθα δὲν ἐφηρμόσθη εἰσέτι τὸ σύστημα τοῦτο, γενήσεται ἐνέργεια συμφώνως πρὸς τὸ 15ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων πράξεις εἰσὶν ἀνατεθειμέναι εἰς εἰδικὴν διεύθυνσιν· οἱ εἰσαγγελεῖς εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ ἐξετάζωσι κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ καταδιώκωσιν αὐτὰς ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Αἱ δημαρχίαι καὶ ἡ ἀστυνομία θέλουσι χορηγῇ βοήθειαν εἰς τὴν διεύθυνσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ 33ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου πράξεις εἰσὶν ἀνατεθειμέναι εἰς εἰδικὴν διεύθυνσιν· οἱ εἰσαγγελεῖς εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ ἐξετάζωσι κατὰ τοὺς ὑφισταμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ καταδιώκωσιν αὐτὰς ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Αἱ δημαρχίαι καὶ ἡ ἀστυνομία θέλουσι χορηγῇ βοήθειαν εἰς τὴν διεύθυνσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ εἰς τὰς κατοικίας εἴσοδος ἕνεκα παραβάσεων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, οὔτε δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἔρευνα ἐπὶ προσώπου ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ, ὅτι φέρει ἔγγραφα μὴ σεσημασμένα καὶ νὰ κατασχεθῶσιν αὐτά.

Τῇ 7 Ζηλκαδὲ 1304, ἢ 16 Ἰουλίου 1303.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐστὶν ἐντεταλμένον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ὁ παρὼν νόμος ἀντικαθίστησιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ τὸν ἀπὸ 16 Δζεμαζηλεββὲλ 1292 ἢ 8 Ἰουνίου 1291 νόμον περὶ χαρτοσήμου.

Προσωρινὰι διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Παραχωρεῖται προθεσμία τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς κατόχους ἐγγράφων καὶ γραμματίων (σενέδ), διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κατεβλήθη τὸ νόμιμον τέλος, ἵνα προσαγάγωσιν αὐτὰ εἰς τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν πρὸς σήμανσιν. Ὅταν τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ γραμμάτια προσαχθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν, αὕτη προσκολλᾷ ἐπὶ τούτων κινητὰ χαρτόσημα ἴσα πρὸς τὸ ἁπλοῦν τέλος καὶ θέτουσα τὴν χρονολογίαν τῆς προσαγωγῆς σφραγίζει αὐτὰ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς διευθύνσεως. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀποφάσεως

ταύτης τὰ ἔγγραφα καὶ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα προσαχθέντα προηγουμένως εἰς δικαστήρια καθυπεβλήθησαν εἰς πρόστιμον.

Τὸ 36ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Παραχωρεῖται προθεσμία τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς κατόχους ἐγγράφων καὶ γραμματίων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κατεβλήθη τὸ νόμιμον τέλος, ἵνα προσαγάγωσιν αὐτὰ εἰς τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν πρὸς σήμανσιν. Ὅταν τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ γραμμάτια προσαχθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν, αὕτη προσκολλᾷ ἐπὶ τούτων κινητὰ χαρτόσημα ἴσα πρὸς τὸ ἁπλοῦν τέλος καὶ θέτουσα τὴν χρονολογίαν τῆς προσαγωγῆς σφραγίζει αὐτὰ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς διευθύνσεως. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὰ ἔγγραφα καὶ γραμμάτια τὰ ὁποῖα κατόπιν διαδικασίας καθυπεβλήθησαν εἰς πρόστιμον.

Προσθήκη. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ταχθεῖσα προθεσμία ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς τροποποιήσεως τῶν 10, 24, 33 ἄρθρων.

Τῇ 7 Ζηλκαδὲ 1304, ἢ 16 Ἰουλίου 1303.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς λήξεως ἑνὸς ἔτους ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν ὑπαρχόντων χαρτοσήμων. Ἀλλὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς ἀξίας τῶν χαρτοσήμων τούτων σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενον ποσόν, συμπληροῦται διὰ τῆς λήψεως ἑτέρων χαρτοσήμων προσκολλωμένων ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς πράξεως κάτωθεν τοῦ ἐγγράφου. Ἐν τῷ κυρίῳ ἐγγράφῳ σημειοῦται ἡ φράσις: *Τὸ παρὸν ἔγγραφον συνετάχθη διὰ τῆς προσθήκης τόσων χαρτοσήμων*, καὶ ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται. Κάτωθεν δὲ τῶν σφραγίδων τῶν προσθέτων χαρτοσήμων γράφεται ἐπίσης μόνον ἡ φράσις: *προσηρτημένον εἰς τὸ περὶ τῆς δεῖνος ὑποθέσεως ὑπὸ τὴν δεῖνα χρονολογίαν ἔγγραφον*, καὶ ὑπογράφεται, ἢ σφραγίζεται ὑπὸ τῶν σφραγισάντων ἢ ὑπογραψάντων τὸ ἔγγραφον.

Τῇ 6 Σαφὲρ 1300, ἢ 15 Δεκεμβρίου 1298.

Παράρτημα.

Τὰ ἔγγραφα τὰ προσαγόμενα ἤδη εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου (βαρακάη σαχηχὰ νιζαμναμεσή), θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ἐκτελεστὰ ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ ἐπὶ χαρτοσήμου γεγραμμένα ἔγγραφα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη προκλήσεως ὑψηλῆς διαταγῆς.

Ἀλλ' ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου ἐν τοῖς τοιούτοις ἐγγράφοις, δέον ὁ κάτοχος αὐτῶν νὰ πληρώσῃ τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλος χαρτοσήμου ἀξίας.

Παράρτημα εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον ἐπικυρωθὲν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Οἱ ἄνευ ἀδείας πωλοῦντες χαρτόσημα καὶ οἱ ἐπ' ἀδείᾳ πωλοῦντες ὑπὲρ τὴν ὡρισμένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀξίαν, ἀποτίουσι πρόστιμον τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διπλάσιον.

Τῇ 14 Ρεδζὲπ 1303, ἢ 7 Ἀπριλίου 1302.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΤΑΞΕΩΣ

رسوم مقطوعه تعرفه‌سی

(Ρουσούμι μεκτουβᾶ τἀριφασή).

ΕΙΔΟΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ	ΓΡΟΣΙΑ	ΠΑΡ.
Ἀποφάσεις καὶ μαζπατάδες ἐκδιδόμενοι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων καὶ μὴ περιέχουσαι ὡρισμένον ποσὸν καὶ μαζπατάδες ἀποστελλόμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαχόσε καὶ διδόμενοι εἰς χεῖρας τῶν ἐνδιαφερομένων	10	
Ἀντίγραφα τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων	3	
Ἐπιταγαὶ (ἰχπ·αρναμέ), φορτωτικαί, ναυλοσυμφωνητικά. ἀποδείξεις μετακομίσεως (νακλιγὲ σενεδή)		10
Ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ ἐξοφλητικά		20
Ἀποδείξεις παραλαβῆς τοῦ ταχυδρομείου καὶ τῶν τηλεγράφων		10
Ἀποδείξεις παρακαταθήκης	3	
Ἐγγυητικά, ἐμπορικὰ συμβόλαια, συνυποσχετικὰ (compromis), ἑταιρικὰ συμβόλαια σχετικὰ εἰς ἐμπορικὰς καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἕκαστον ἀντίγραφον	10	
Ἀναφορὰ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα	2	
Ἁπλῆ ἀναφορά	1	
Πιστοποιητικὰ καϊδ·ηγὲ καὶ μουρουρηγὲ καὶ λοιπά.	1	
Ἰζινναμὲ (ἔγγραφον ἀδείας)	10	
Μουρασελὲ (δικαστικὴ ἄδεια)		20
Ἐφημερίδες καὶ ἀγγελίαι γινόμεναι ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν		2
Χρηματικὰ ἐντάλματα (chèques)		20
Ἀριθμητήρια (bordereaux) ἀγοραπωλησίας συναλλαγματικῶν ἢ χρεωγράφων, σημειώσεις ὀνομαζόμεναι νότες (notes), λογαριασμοὶ καὶ τρεχούμενοι λογαριασμοί		20
Τεζκιρεδὲς καὶ τακρήρια ὑποβαλλόμενα ἐπισήμως περὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων	3	
Μαντὸς εἴδους διαμαρτυρικά, ἕκαστον ἀντίγραφον.	2	
Ἀποδείξεις σιδηροδρόμων		20

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΧΑΡΤΟΣΗΜΩΝ ΑΞΙΑΣ

رسوم نسبیه تعرفه‌سی

(Ρουσούμι νισπ·ηγὲ ταριφασή),

				ΓΡΟΣΙΑ	ΠΑΡ.
ΓΡΟΣΙΑ	100			—	10
»	101	μέχρι	1000	—	20
»	1001	»	2000	1	—
»	2001	»	4000	2	—
»	4001	»	6000	3	—
»	6001	»	8000	4	—
»	8001	»	10000	5	—
»	10001	»	15000	7	20
»	15001	»	20000	10	—
»	20001	»	25000	12	20
»	20051	»	30000	15	—
»	30001	»	35000	17	20
»	35001	»	40000	20	—
»	40001	»	45000	22	20
»	45001	»	50000	25	—
»	50001	»	55000	27	20
»	55001	»	60000	30	—
»	60001	»	65000	32	20
»	65001	»	70000	35	—
»	70001	»	75000	37	20
»	75001	»	80000	40	—
»	30001	»	85000	42	20
»	85001	»	90000	45	—
»	90001	»	95000	47	20
»	95001	»	100000	50	—
»	100001	»	110000	55	—

Καὶ ἀνὰ 10000 γρόσια καὶ τὰ κλάσματα αὐτῶν θὰ λαμβάνωνται 5 γρόσια.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ προστίμου τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ περὶ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐπὶ τούτου ἐγειρομένων ἐνστάσεων.

رسم بغا نظامنامه‌سی احکامنجه النمسی لازمکلان چرای نقدینك
صورت تحصیلی ایله اولبابده وقوعبولهجق اعتراضاتك
مرجع فصل ورویتی حقنده نظامنامه‌در .

(Ρέσμι τεμγὰ νιζαμναμεσὴ ἀχκιαμίνδζε ἀλινμασὴ λαζὶμ γκελὲν δζεζάη νακδηγὶν σουρέτι ταχσηλὴ ἤλε ὅλ π·αππὰ βουκοὺπ·ουλαδζὰκ ἠτιραζατὶν μερδζῆϊ φὰσλ οὖ ρουγετὴ χακκηντὰ νιζαμναμέδιρ.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐάν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπαιτῆται δικαστήριόν τι, ἢ συμβούλιον ἢ κυβερνητικὸς ὑπάλληλος νὰ εἰσπράξῃ, κατόπιν προσαγωγῆς ἐγγράφου τινός, πρόστιμον, ἐντὸς δὲ τῆς διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ χορηγουμένης προθεσμίας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν μίαν ἑβδομάδα, ὁ κάτοχος τοῦ ἐγγράφου ἀρνῆται νὰ ἀποτίσῃ τὸ πρόστιμον, τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, ἢ ὁ ὑπάλληλος ἐκδίδων ἀπόφασιν, ἐν εἴδει μουζεκερὲ περιέχοντος τὸ ἄρθρον τοῦ νόμου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται τὸ πρόστιμον, ἐπιστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλον τοῦ τόπου, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων ἐν ἰσχύϊ νόμου· τὸ δὲ διὰ τοῦ μέσου τούτου εἰσπραττόμενον πρόστιμον παραδίδοται εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὸν μουζεκερέν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Αἱ ἀποφάσεις περὶ εἰσπράξεως προστίμου δι' ἔγγραφα προσαγόμενα κατὰ τὴν ἐνώπιον πρωτοδικείων ἢ ἐφετείων ἐκδίκασιν ἀγωγῆς τινὸς καὶ αἱ δυνάμει τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐκδιδόμεναι δὲν εἶναι ἐπιδεκτικαὶ ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως. Δύνανται μόνον νὰ ὑποβάλωσιν ἀναίρεσιν οἱ προσβάλλοντες αὐτὰς λόγῳ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἢ ἕνεκα ἄλλων ἀπαραδέκτων νομικῶν λόγων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐὰν ἡ περὶ ἀποτίσεως προστίμου ἀπόφασις ἐκδοθῇ ὑπὸ διοικητικοῦ τινὸς συμβουλίου, ἢ ὑπὸ ὑπαλλήλου, ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, οἱ μὴ πειθόμενοι εἰς ταύτην δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν περιέχουσαν τὰς ἀντιρρήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν λόγων εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον δέον νὰ συντάσσηται.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένη αἴτησις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τοῦ γραμματίου καὶ τῶν ἐγγράφων, τῶν προκαλούντων τὸ πρόστιμον εἰς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα· ἐπίσης δὲ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σκέψεων τοῦ εἰσαγγελέως προσκαλοῦνται οἱ διάδικοι, ἂν τὸ δικαστήριον θεωρήσῃ τοῦτο ὡς ἀναγκαῖον, ἐξετάζεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον καὶ τὸ γραμμάτιον ἐν τῷ δωματίῳ τῶν συνδιασκέψεων, ἡ δὲ ἐκδιδομένη ἀπόφασις, οὖσα ἐπιδεικτικὴ ἀναιρέσεως, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν καὶ τὸ ἐκδὸν τὸν μουζακερέν. Ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ὅμως ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν εἰσαγγελεῖς αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι σκέψεις ὑποβάλλονται ὑπό τινος τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου, ὃν ἐκλέγει ὁ πρόεδρος, ὅστις ἐπίσης ἐνεργεῖ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως τῆς γινομένης κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων δυνάμει τοῦ 2 καὶ 4 ἄρθρου εἶναι ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις, ἥτις δέον νὰ περιέχῃ τὰς ἀναγκαίας δικαιολογίας, δίδοται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξέτασις τῆς ἀναιρέσεως, ἂν μὴ κατατεθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς τὸ

ἐπιδικασθὲν πρόστιμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας. Ἀλλ' ἐὰν τὸ καταβλητέον πρόστιμον εἶναι ἀνώτερον τῶν χιλίων γροσίων, γίνεται παραδεκτὸς ἀξιόχρεως ἐγγυητής, ὑποχρεούμενος νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον ἄνευ ἀντιρρήσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἡ αἴτησις ἡ ὑποβαλλομένη παρὰ τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφομένους διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, ἀπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, χωρὶς νὰ προσκληθῶσιν οἱ διάδικοι, ἐκτελουμένης τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη. Αἱ ὡς παραδεκταὶ θεωρούμεναι αἰτήσεις ἀναιρέσεων μετὰ τῶν προκαλούντων τὸ πρόστιμον ἐγγράφων καὶ τοῦ γραμματίου, ἢ κεκυρωμένου ἀντιγράφου αὐτῶν, ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελέως κατ' εὐθεταν εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀκυρωτικῷ γενικὸν εἰσαγγελέα ἐντὸς τὸ πολὺ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Αἱ περὶ προστίμου δίκαι θεωρούμεναι ὡς κατεπείγουσαι δικάζονται, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν σκέψεων τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πρὸ πασῶν τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων, χωρὶς νὰ προσκληθῶσιν οἱ διάδικοι, ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων, τὸ δὲ ὑπόμνημα τῆς ἐκδοθησομένης ὁριστικῆς ἀποφάσεως δίδοται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν γενικὸν εἰσαγγελέα.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ γενικὴ εἰσαγγελία διαβιβάζει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐκδιδομένην ἀπόφασιν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ τόπου, ἢ προκειμένου περὶ ὑποδιοικήσεων, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ οἷς δεῖ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὰ δικαστήρια, τὰ συμβούλια καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια γραφεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσαχθῶσιν ἔγγραφα, ἐφ' ὧν δέον κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον νὰ ἐπιβληθῇ πρόστιμον, ἐπιλαμβάνονται παραχρῆμα τῆς ὑποθέσεως ἢ τῆς ἀγωγῆς τῆς προ-

καλεσάσης τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων, ἀποφασιζομένης ἰδιαιτέρως τῆς εἰσπράξεως τοῦ προστίμου, ὅπερ εἰσπράττεται ἐπίσης καὶ ἂν ὁ κάτοχος τοῦ ἐγγράφου, ὅστις πρόκειται νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον, ἐγκαταλείψῃ αὐτό.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἀπὸ τῶν ὑπομνημάτων (μουζεκερέ), τῶν συνταχθησομένων κατὰ τὸ 7ον ἄρθρον δι' ἁπάσας τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδομένας περὶ καταβολῆς προστίμου δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, δὲν λαμβάνεται τέλος ἀποφάσεως καὶ κοινοποιήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Τῇ 12 Δζεμαζηλαχὴρ 1299, ἢ 19 Ἀπριλίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ προσκολλήσεως κινητοῦ χαρτοσήμου τριῶν γροσίων ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν ζητουμένων ὑφ' ἑνὸς γραφείου ἀπὸ τοῦ ἑτέρου.

بر دائره‌دن دیکرلدن استنیله‌جك قید صورتلرینه
اوج غروشلق پول یاپشدیرلمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Πὶρ δ·αηρεδ·ὲν δηγκεριντὲν ἰστενηλεδζὲκ καὴδ· σουρτερλερηνὲ οὖτς γουρουσ·λοὺκ πουλ γιαπισ·δ··ηριλμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι αδ·ληγέ).

Εἶναι μὲν καθωρισμένον νὰ λαμβάνηται τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον ἀπὸ τῶν κυρίων τῶν ἐγγράφων καὶ νὰ προσκολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον τριῶν γροσίων ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν ἐξαγομένων τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι, συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1301 καὶ ὑπ' ἀριθ. 53 ὑπομνήματος τῆς εἰδικῆς διευθύνσεως τοῦ γενικοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους, δέον νὰ προσκολλῶνται τὰ κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα δι' ἐπισήμου ὑπομνήματος, ἐπὶ τῇ ὑποβληθείσῃ αἰτήσει, ζητοῦνται παρά τινος τμήματος ἀπ' ἄλλου, ὑπὸ τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ γράφοντος τὸ ἐπίσημον ὑπόμνημα καὶ τοῦ παραδίδοντος τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἀντίτιμον ἀπὸ τοῦ αἰτοῦντος.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου παρακαλοῦμεν νὰ ἐκτελῆτε οὕτω τὰ δέοντα.

Τῇ 5 Ζηλχιτστσὲ 1302, ἢ 2 Σεπτεμβρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν κινητῶν χαρτοσήμων τὰ ὁποῖα δέον νὰ τίθενται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν τῶν συρομένων ἀπὸ τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων εἰς τὸ Ταμεῖον.

ولايات و الويه‌دن خزينهٔ جليله‌يه كشيده اولنه‌جق پوليچه‌لره وضع اولنه‌جق پوللرك درجاتى حقنده تحريرات عدليه

(Βιλαγιὰτ βὲ ελβηγεδ·ὲν χαζηνέϊ δζεληλεγὲ κ·ες·ηδ·ὲ ὁλουναδζὰκ πολητσαλαρὰ βάζ'ὁλουναδζὰκ πουλλαρὶν δ·ερεδζατὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ.)

Ἐνῷ ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον καὶ τὴν εἰδικὴν διατίμησιν, νὰ προσκολλῶνται, ἀναλόγως τῶν ὡρισμένων ποσοτήτων, κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν τῶν συρομένων ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν τούτοις εἴς τινα μέρη, μὴ τηρουμένων τῶν διατάξεων τούτων, προσκολλῶνται κινητὰ χαρτόσημα μικρότατα τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ, ὅπερ περιέχει τὸ ἔγγραφον, π. χ. ἐνῷ εἰς συναλλαγκατικὴν 20,001 γροσίων δέον νὰ προσκολλᾶται κατὰ τὸν νόμον κινητὸν χαρτόσημον 30,000 τίθεται ἓν χαρτόσημον 20,000 καὶ ἕτερον 1000 γροσίων ἢ δύο καὶ περισσότερα· ἐπίσης ἐνῷ ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόδειξις μισθοδοσίας καὶ ἐξόδων ἐκ γρ. 2,100, νὰ συνταχθῇ ἐπὶ χαρτοσήμου 4,000 γρ. συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου 2,000 γρ. τῇ προσθήκῃ κινητοῦ χαρτοσήμου 100 γροσίων· ἐπίσης ἐνῷ ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσηται ἡ συναλλαγματικὴ 3,000 γρ., ἀποτελούντων τὸ γινόμενον 100 ἀργυρῶν μεδζηδιέδων, ὑπολογιζομένου ἑκάστου αὐτῶν ἀνὰ 30 γρ. ἐπὶ χαρτοσήμου 4,000 γρ., διότι τὰ χαρτόσημα ὁρίζονται διὰ γροσίων, συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου δύο χιλιάδων γρ., ὑπολογιζομένου τοῦ μεδζηδιὲ εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ λόγῳ ὅτι τὸ ποσὸν ἀναβαίνει μόνον εἰς 1,900, οὕτω δὲ ὁ τρόπος οὗτος συνεπάγεται ἀπώλειαν τῶν δημοσίων προσόδων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκοινοποίησε δι' ἐγκυκλίου τῇ 21 Ρεδζὲπ 1298 ἵνα ἐπὶ τοιούτων συναλλαγματικῶν καὶ λοιπῶν προσκολλῶνται κινητὰ χαρτόσημα κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ νόμου, ἡ δὲ ἐγκύκλιος αὕτη ἀνεκοινώθη καὶ ὑμῖν.

Μολονότι εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰ πράγματα τὸ πρῶτον ἐδάφιον περὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ λοιπῶν γραμματίων προσκολληθησομένων κινητῶν χαρτοσήμων, ἐπειδὴ ὅμως τὸ ταμιακὸν γρόσιον θεωρεῖται ὡς τὸ ἓν ἑκατοστὸν τῆς ὀθωμανικῆς λίρας τῆς λογιζομένης ὡς μονάδος, ὁ δὲ ἀργυροῦς μεδζιδιές, ὡς δέκα ἐννέα ἑκατοστά, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ χαρτόσημα καὶ τὰ διάφορα κινητὰ χαρτόσημα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις γραμματίοις διασαφεῖται τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος καὶ τὸ γραμμάτιον συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας ἀναλόγου τῆς πραγματικῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος, ἢ προσκολλῶνται ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν κινητὰ χαρτόσημα, οὐδόλως ἐπιδρᾷ ἡ τοπικὴ ἀξία τοῦ νομίσματος, διὰ ταῦτα δέον αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ λοιπὰ γραμμάτια, ἐν οἷς διασαφεῖται τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, νὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῇ οἷς δεῖ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 21 Μουχαρρεμ 1303, ἢ 19 Ὀκτωβρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐπιθέσεως κινητῶν χαρτοσήμων τριῶν γροσίων εἰς τὰς ἐν εἴδει ταχυδρομείων αἰτήσεις καὶ εἰς τὰ ταχυδρόμια καὶ ὑπομνήματα περὶ ἀτομικῶν ὑποθέσεων.

تقرير نوعندن اولان استدعالره وذاتيله دائر تقرير وتذاكره دخى اوچر غروشلق پول وضعى حقنده تحريرات عدليه

(Ταχυδρόμ νεβήντεν ὀλὰν ἰστιδὰλαρὰ βὲ ζατηγιατὰ δ' ὴρ ταχυδρόμ βὲ τεζακιρὲ δ' αχὴ οὐτσὲρ γουρουσλοὺκ πουλ βάζήἰ χακκηντὰ ταχυδρόμ ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ δημοσίου χρέους, ὑποβαλούσης ὅτι ἐπειδὴ ἐνῷ αἱ αἰτήσεις, αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα ὑπὸ τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπιγράφονται ἐν εἴδει ὑπομνημάτων, θεωροῦνται κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ χαρτοσήμου τάξεως ὡς ὑπομνήματα (τεζκιρὲ) καὶ ταχυδρόμια συντασσόμενα ἐπισήμως δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ἐπ' αὐτῶν νὰ τίθενται κινητὰ χαρτόσημα τριῶν γροσίων, προσκολλῶνται ἐπ' αὐτῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶν ἀναφορῶν κινητὰ χαρτόσημα τεσσαράκοντα παράδων, δὲν ὑπάρ-

χει δὲ ρητή τις διάταξις ἐν τῷ ρηθείσῃ διατιμήσει· ἐπειδὴ ἐπίσης ἡ εἰρημένη διεύθυνσις διετύπωσε τὴν ἐρώτησιν ὁποίου εἴδους αἰτήσεως δέον νὰ περιέχωσιν τὰ ὑπομνήματα καὶ τακρήρια, ἅπερ καθυποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου, διὰ νὰ θεωρῶνται ὡς τοιαῦτα καὶ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς ἁπλαῖ ἀναφοραί· τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους συνέταξεν ἔκθεσιν, δι' ἧς ἀπεφήνατο, ὅτι δέον νὰ προσκολλῶνται κινητὰ χαρτόσημα ἑνὸς μὲν γροσίου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν περὶ καθαρῶς ἀτομικῶν ὑποθέσεων, τριῶν δὲ γροσίων ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τακρηρίων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων περὶ ἀτομικῶν ὑποθέσεων.

Διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ, ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου τὰ δέοντα. Ἐφ' ᾧ διαβιβάζονται ἡμῖν κατὰ τὴν τάξιν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 19 Νοεμβρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προσκολλήσεως κινητῶν χαρτοσήμων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀνταλλασσομένων μεταξὺ τῆς ἑταιρίας τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

رزی شرکتنك حکومت سنیه ویا افراد اهالی ایله تعاطی ایدیلجکی
سندلره پول پاپشدیرلمسی لازم کلدیکی حقنده تحریرات عدلیه

(Ρεζῆ σιρκετινὶν χουκουμέτι σενηγὲ βὲ γιὰ
ἐφράδι ἐχαλὴ ἦλε τεάτὴ ἠδὲζεγὴ σενεδάτὰ πούλ γιαπισμὴριλιμασὴ
λαζὶμ γκελεδζεγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλήγέ).

Ἡ ἑταιρία τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν λόγῳ ὅτι τὰ ἔγγραφα τὰ ἀνταλλασσόμενα μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν ἰδιωτῶν εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τοῦ τέλους τῆς σημάνσεως, ἐζήτησε νὰ ἐπιστραφῇ τὸ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ συμβολαιογραφείου, διότι δὲν ἐτέθη κινητὸν χαρτόσημον ἐπὶ πληρεξουσίου ἐγγράφου, ὅπερ ἔδει νὰ ἐπικυρωθῇ.

Κατόπιν τῶν ἐπὶ τούτου ζητηθεισῶν ὁδηγιῶν τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἰς ἀπάντησιν ἐξέδοτο ἔκθεσιν, ἧς ἀντίγραφον δι' ὑψηλῆς διαταγῆς ἀνεκοινώθη ἡμῖν καὶ δι' ἧς ἀποφαίνεται ὅτι, μολονότι τὰ ἔγγραφα τὰ ἀνταλλασσόμενα μεταξὺ τῆς ἑταιρίας ταύτης

καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἢ καὶ τῶν ἰδιωτῶν εἰσιν ἀπηλλαγμένα τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ἐν τούτοις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ συμβολαίου ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἐν τῇ ἐκπεραιώσει τῶν ὑποθέσεών της νὰ ὑπόκηται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰ ὀθωμανικὰ δικαστήρια, κατὰ δὲ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον εἰς ἅπαντα τὰ εἰς τὰ δικαστήρια προσαχθησόμενα ἔγγραφα δέον νὰ προσκολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον, ὅτι ὑποχρεοῦται ἡ ἑταιρία αὕτη κατὰ τὸν ῥηθέντα νόμον νὰ θέτῃ κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τοιούτων πληρεξουσίων ἐγγράφων καὶ ὅτι πᾶσα ζημία προερχομένη ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν πληρεξουσίων, ἐφ' ὧν δὲν τίθεται χαρτόσημον, ἐπιβαρύνει αὐτὴν κτλ.

Τῇ 19 Δζεμαζηλεββὲλ 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀποτίσεως ἀντιτίμου κινητοῦ χαρτοσήμου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν παρακαταθηκῶν, διὰ τὰς κρατήσεις καὶ προβιβασμούς, διὰ τὰ ποσὰ τὰ καταλογιζόμενα ὡς ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ διὰ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ συντασσόμενα διὰ τὰς προσόδους τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

مناقصه ومزايده ايجون النان ديوزيتو اڤچلرينك حين رددنده پول پارمسى
ويرلمـيـه جكى كبى توقيفات وترقيه وايراد ومصرف ايديلان مبالغه
وبقاعد صندغى عائداتنـه دائر تنظيم قلنان جكلره پول
وضعى ايجاب ايتديه جكى حقنده تحريرات عدليه

(Μουνακασὰ βὲ μουζαγεδ·ὲ ἠτσοὺν ἀλινὰν δ·επόζητο ἀκτσελερηνὶν χήνι ρεδ·ιντὲ πούλ παρασὴ βηριλμηγεδζεγὴ γκιπ·ὴ τεβκηφὰτ βὲ τερακκηγὲ βὲ ἠραδ·οῦ μασραὶφ ἠδ·ηλὲν μεπ·αλιγὰ βὲ τεκαοὺδ σαντηγὴ ἀηδ·ατινὰ δαὴρ τενζὴμ κηλινὰν τεζκερελερὲ πούλ βαζῆ ἠδζὰπ ἠτμηγεδζεγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, ὅτι τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἀνεκοίνωσεν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὅπερ ἁπάντων εἰς γενομένην ἐρώτησιν ἀπεφήνατο ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐπίθεσις κινητοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τῶν κυρίων τῶν ἐκχωρητηρίων (χαβαλεναμέ), τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται ὑπό τε τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ τῶν λοιπῶν γραφείων, ἀναλόγως τοῦ ἐν αὐτοῖς περιεχομένου ποσοῦ θεωρεῖται ὡς ἀπότισις διπλοῦ τέλους, δέον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου νὰ προσκολλῶνται κινητὰ

χαρτόσημα μόνον εἴκοσι παρὰ λὸν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων τῶν περιεχομένων εἰς τὰ ὑπὸ τῶν κεντρικῶν τμημάτων συνταττομένων *σουρετίων*, ὅτι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ ἀνταλλασσόμενα μεταξὺ τῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν εἰσιν ἀπηλλαγμένα τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ὅτι ἐπειδή, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων τῶν λαμβανομένων ὡς παρακαταθήκη κατὰ τὰς μειοδοσίας καὶ πλειοδοσίας, οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ἀντίτιμον κινητοῦ χαρτοσήμου, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τίθεται διὰ τὰς ἀποδείξεις τῶν οὕτω παρακατατιθεμένων χρημάτων τῶν κρατήσεων καὶ προβιβασμῶν, τὰ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὰ ποσὰ τὰ καταλογιζόμενα ὡς ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ διὰ τὰς ἐπιχορηγήσεις τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

Ἐφ' ᾧ ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα οἷς δεῖ κτλ.

Τῇ 28 Δζεμαζηλεββὲλ 1303, ἢ 20 Φεβρουαρίου 1301.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς εἰσπράξεως προστίμου ἀπὸ τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπαγομένων εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἐφ' ὧν ὑπάρχει προσκεκολλημένον κινητὸν χαρτόσημον σχετικῶς μικρότερον τοῦ νομίμου.

نسبتندن دون پول یاپشدیرلمش اولان اوراقدن رسم مقطوعه تابع
اولنلرایچون جزای نقدیسنك استحصالنه دائر اولمق
حقنده تحریرات عدلیه

(Νισπετιντὲ δ'οὺν πούλ γιαπισ'τηριλμὶς' ὁλὰν
ἐβρακτὰν ρέσμι μακτουβ ταπ'ὴ ὁλανλὰρ 'ητσοὺν ὀζεζάη νακτησινὶν
ἰστιχσαλινὲ δ'ικκὰτ ὁλουνμασὴ χακκηντὰ ταγρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι, ὅταν κατὰ τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν προσαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ συμβούλια καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια γραφεῖα δὲν προσεκολλήθησαν κινητὰ χαρτόσημα, λαμβάνεται τὸ νόμιμον πρόστιμον, ὅπερ διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ τέλος ἀξίας εἶναι ἴσον πρὸς 3 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἐν τούτοις ὁσάκις ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόστιμον διὰ τὰ ἔγγραφα τὰ ὑπαγόμενα εἰς χαρτόσημον τάξεως, τοῦ ποσοῦ τούτου ποικίλλοντος μεταξὺ ἡμισείας μέχρι τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ὁ προσδιορι-

σμὸς τοῦ προστίμου τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, συμβουλίων καὶ λοιπῶν δημοσίων γραφείων τῶν ἀποφαινομένων περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἐγείρονται διαφωνίαι, τὸ ζήτημα δέον νὰ λύηται συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ περὶ προστίμου τοῦ χαρτοσήμου κανονισμοῦ τοῦ κατακεχωρημένου ἐν τῇ 93 σελίδι τοῦ τρίτου παραρτήματος τοῦ Δ·ουστούρ (1), πληροφορούμεθα ὅτι εἴς τινα μέρη ὁρίζεται ὁ ἐλάχιστος βαθμὸς τοῦ προστίμου τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τάξεως ὑπαγομένων ἐγγράφων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συγκατάθεσις τῶν κατόχων τῶν ἐγγράφων· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἡ περιφρούρησις τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων καθηκόντων ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι'ἐγγράφου αὐτοῦ ὑπέμνησεν ἡμᾶς, ὅτι τὸ τοιοῦτον πρόστιμον δέον νὰ ὁρίζηται ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποθέσεων τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς μὴ σεσημασμένοις ἐγγράφοις καὶ νὰ καταβάλληται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα καὶ παρ' ὑμῖν ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 2 Ρεδζὲπ 1303, ἢ 25 Μαρτίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ εἰσπράξεως δέκα γροσίων τέλους κινητοῦ χαρτοσήμου ἅπαξ μόνον διὰ τὰς ἐκθέσεις τὰς διδομένας εἰς τοὺς ἔχοντας ὑποθέσεις, ἐν αἷς δὲν περιέχηται ὡρισμένον ποσὸν χρημάτων.

مبلغ معینی حاوی اولمیه‌رق اصحاب مصالح یدلرینه ویریله‌جك مضابطدن
یردفعه‌لق اولمق اوزره اون غروش پول رسمی الحسی حقنده تحریرات عدلیه

(Μεπ·λάγι μουαγενὴ χαβὴ ὀλμαγιαρὰκ ἀσχάπ·ι μεσαλὶχ γετλερηνὲ βηρηλεδζὲκ μεζαπ·ιττὲν π·ὶρ δ·εφὰλὶκ ὀλμὰκ οὐζρὲ ὂν γουρούς· π·ούλ ρεσμὶ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ προτάσεως ἡμῶν περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ τέλους κινητοῦ χαρτοσήμου τῶν ἐκθέσεων, δι' ὧν δίδονται ἀπάντησις δι' ἀντικείμενα περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων, κατόπιν ἐκθέσεων δοθεισῶν προηγουμένως εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑποθέσεων, δι' Ὑψ.

(1) Ἴδε σελίδα 2116

διαταγῆς ἀνεκοινώθη ἡμῖν ἔκθεσις τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν ἐπειδὴ ἡ διατύμησις τῶν τελῶν τῆς τάξεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁρίζει, ὅτι προσκολλᾶται δέκα γροσίων κινητὸν χαρτόσημον εἰς τὰς ἐκθέσεις τὰς διδομένας εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβουλίων καὶ τὰς περιεχούσας ὡρισμένον ποσὸν χρημάτων, ἐπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον αἱ παντὸς εἴδους τοιαῦται ἐκθέσεις, αἱ συντασσόμεναι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβουλίων περὶ ἀτομικῶν ὑποθέσεων, ὑπάγονται εἰς τὸ τῆς τάξεως τέλος· ἐπειδὴ δὲ αἱ εἰς ἀπάντησιν ἐκδιδόμεναι ἐκθέσεις περὶ ἀντικειμένων, ὧν ἡ κατὰ τὰ νενομισμένα διασάφησις ἐθεωρήθη ὡς ἀναγκαία ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων, λογίζονται ὡς ἐπίσημος ἀλληλογραφία ἀναγομένη εἰς τὰς τοπικὰς πληροφορίας καὶ τὰς πράξεις, διὰ μίαν δὲ καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν δύνανται νὰ ἀνταλλάσσωνται ἐπανειλημμένως, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ὃν εἶναι δίκαιον διὰ πᾶσαν ἔκθεσιν νὰ πληρώνηται ἰδιαιτέρως τέλος κινητοῦ χαρτοσήμου· ἐψηφίσθη ὅτι δέον νὰ λαμβάνηται κατὰ τὸν νόμον τέλος κινητοῦ χαρτοσήμου δέκα γροσίων, ἀπὸ τῶν ἐκθέσεων τῶν συντασσομένων κατὰ πρῶτον περὶ ἀτομικῶν ὑποθέσεων, νὰ μὴ προσκολλᾶται δὲ κινητὸν χαρτόσημον, εἰς τὰς ἐκθέσεις τὰς ἐκδιδομένας ὡς ἀπάντησις τῶν ζητουμένων διασαφήσεων ὑπὸ τῶν σχετικῶν τμημάτων ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ταῦτα γνωστοποιήσαντος ἡμῖν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 21 Ραμαζὰν 1303, ἢ 12 Ἰουνίου 1302.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐχόντων ὑποθέσεις πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν κινητῶν χαρτοσήμων τῶν 20 παράδων τῶν προσκολλωμένων εἰς τὰ προσκλητήρια.

احضار ورقه‌لرینه یاپشدیرلمقده اولان یکرمیشر پاره‌لق پولك اثمانی اصحاب
مصالحدن انمسی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἰχζὰρ βαρακαλαρηνὰ γιαπισ·τηριλμακτὰ ὁλὰν γιρμισ·ὲρ παραλὶκ
πουλ'ὰριν ἐσμανὴ ἀσχάπ·ι μεσαλιχὸ·ὲν ἀλινμασὴ
χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Ἐπειδή, μολονότι κατὰ τὴν ἀπὸ 29 Ζηλκαδὲ 1294 ἐγκύκλιον, τὸ ἀντίτιμον τῶν κινητῶν χαρτοσήμων εἴκοσι παράδων, τὸ ὁποῖον κατὰ

τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον ἔδει νὰ προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν κλήσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐπληρώνετο ἐκ τῶν τελῶν τῶν κλήσεων, διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἤδη νέας διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν, ἠκυρώθη τὸ περὶ κλήσεων κεφάλαιον, τουτέστιν ἐπειδὴ ἤδη δὲν λαμβάνεται τέλος κλήσεως καὶ καταβάλλονται μόνον δέκα γρόσια, διὰ τέλος κοινοποιήσεως δι' ἕκαστον προσκλητήριον· τὸ λογιστήριον προέτεινε νὰ κοινοποιηθῇ ὅπου δεῖ, ὅτι τοῦ λοιποῦ δέον τὸ ἀντίτιμον τῶν κινητῶν χαρτοσήμων τῶν προσκολληθησομένων ἐπὶ τῶν προσκλητηρίων νὰ λαμβάνηται ἀπὸ τῶν κυρίων τῶν ὑποθέσεων.

Ἐφ' ᾧ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου.

Τῇ 27 Δζεμαζηλαχὴρ 1304, ἢ 10 Μαρτίου 1303.

Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τῆς ἐν τῷ Λιβανίῳ ὄρει μὴ χρήσεως τῶν κινητῶν χαρτοσήμων.

نفس جبل لبنانده ورقهٔ صحيحه ولى استعمال اولنديغى
حقنده تحريرات عدليه

(Νέφσι δζεπ·ελι λουπ·ναντὰ βαρακάϊ σαχηχὰ πουλὴ
ἰστημὰλ ὁλουνμαδ·ηγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ οἷς δεῖ, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσταλέντος ἐγγράφου καὶ δύο βεζυρικῶν διαταγῶν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Λιβανίου ὄρους ἀπὸ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Τῇ 6 Σ·εββὰλ 1304, ἢ 15 Ἰουνίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐπιθέσεως χαρτοσήμων ἐπὶ τῶν ἐγγυητικῶν τῶν ληφθησομένων κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν δεκάτων.

اعشارك بدايت مزايده سنده ملتزملردن النه‌جق كفالت سندلرنه پول وضع ايتديرلمسندن صرف نظرله انجق حين تقرر نده مزاد قائملرينه پول وضعى حقنده تحريرات عدليه

(Ἀσ·αρὶν π·ιδ αγιέτι μουζαγεδ·εσιντὲ μουλτεζιμλερδ·ὲν ἀλιναδζὰκ κεφαλὲτ σενεδ·ατινὰ πούλ βὰζ' ἠττιριλμεσιντὲν σάρφι ναζάρλε ἄνδζακ χήνι τεκαρρουριντὲ μεζὰτ καϊμελερηνὲ πούλ βαζῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ.)

Εἰ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφισθεῖσαν ἀπόφασιν δέον νὰ προσκολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον ἑνὸς γροσίου ἐπὶ τῶν προσωρινῶν ἐγγυητικῶν τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἵνα γίνωνται παραδεκταὶ αἱ προσφοραὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν δεκάτων, μέχρι δέκα χιλιάδων γροσίων, καὶ δέκα γροσίων διὰ τὰς ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ τούτου προσφοράς· ἐν τούτοις διὰ τῶν τηλεγραφημάτων τῶν διαβιβασθέντων ἤδη ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν Ἀϊδινίου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς διοικήσεως Ἱερουσαλὴμ ὑπεβλήθη, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ οἱ ὑπερθεματίζοντες κατὰ τὴν δημοπρασίαν τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα χωρίων καὶ ἀναλαμβάνοντες μόνον ἓν ἢ δύο, ἐνίοτε δὲ οὐδέν, ἀποφεύγουσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ καταβάλωσι τετρακοσίων ἢ πεντακοσίων γροσίων ἀντίτιμον κινητῶν χαρτοσήμων, οὕτω δὲ ἐπέρχεται μεγίστη χαλάρωσις εἰς τὸν πλειστηριασμόν.

Ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν πράγματι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀπαιτεῖται νὰ τίθενται κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τῶν προσωρινῶν ἐγγράφων τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τῶν ἐγγυητῶν τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ νὰ καθυποβάλλωνται ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἔξοδα διὰ νὰ γίνωσι παραδεκτοὶ οἱ ὑπερθεματισμοὶ αὐτῶν, ἐνῷ εἰσέτι τυγχάνει ἄγνωστον ἂν θὰ κατακυρωθῇ αὐτοῖς τι, ψυχραίνουσα τὸν ζῆλον αὐτῶν, χαλαροῖ τὸν πλειστηριασμόν, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι, τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον διέταξεν ὅτι, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ λαμβάνηται κατὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἔγγραφον μετὰ κινητοῦ χαρτοσήμου ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ κατακύρωσις δεκάτης, καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ λαμβάνηται ἔγγραφον σεσημασμένον ὡς καὶ πρότερον ἀπὸ

τῶν ἐγγυητῶν τῶν μὴ παρευρισκομένων ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν δημοπρασίαν, τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἐγγυητῶν τῶν ἐγγυωμένων ὑπέρ τινος ἐπιθυμοῦντος νὰ ὑπερθεματίσῃ καὶ μὴ δυναμένων ἐξ ἀνάγκης ἕνεκα κωλύματος νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας, δέον νὰ μὴ λαμβάνηται προσωρινὴν ἐγγυητικὴν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς δημοπρασίας παρευρισκομένων ἐγγυητῶν, οἵτινες νὰ σφραγίζωσι μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔγγραφα.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 24 Ζηλκαδὲ 1304, ἢ 1 Αὐγούστου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐπιθέσεως κινητῶν χαρτοσήμων ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἰατρῶν.

اطبا راپورلرینه پول وضعی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἐτιππτὰ ραπολαρηνὰ πουλ βαζήλ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Ἐρωτηθέντος ὑπό τινων μερῶν ἂν πρέπῃ νὰ τίθενται κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἰατρῶν τῶν διδομένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀλλαγῆς κλίματος καὶ θεραπείας καὶ τοὺς δικαιουμένους εἰς σύνταξιν, ὡς συνεπείᾳ ἀποφάσεως τίθεται κινητὸν χαρτόσημον ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν ἐκθέσεων τῶν συντασσομένων ἵνα προσαχθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου αἱ παραιτήσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ αἰτήσεις αὐτῶν περὶ ἀδείας κατ' ἐξαίρεσιν ἀπηλλάγησαν τοῦ τέλους τῆς σημάνσεως, αἱ δὲ ἐκθέσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι περὶ τῆς ἀλλαγῆς κλίματος τῶν ὑπαλλήλων, τῆς θεραπείας, ἢ τῆς συντάξεως αὐτῶν, θεωροῦνται ὡς σχετικὰ πρὸς τὰς ἐπὶ τούτου ὑποβαλλομένας αἰτήσεις καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως δεικνύονται ὡς ὑποκείμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τίθενται κινητὰ χαρτόσημα ἐπὶ τοιούτων ἐκθέσεων.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 19 Σαφὲρ 1305, ἢ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1303.

Ἔκθεσις τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς σημάνσεως τῶν ἐκθέσεων περὶ συντάξεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν λαβόντων μισθὸν ἀνώτερον τῶν πεντακοσίων γροσίων.

بشیوز غروشدن زیاده معاشه نائل اولهمیان مأمورین عدلیه‌نك تقاعدلرینه
دائر ویریلان مضابطك رسم تمغادن معافیتی حقنده شورای
دولت تنظیمات دائرهسی مضبطهسیدر

(Πεσγιοὺζ γουρουσταὰν ζηγιαδὲ μεᾶσὰ ναὴλ ὁλάμαγιαν μεμουρήνι ἀδληγενὶν τεκαουδλερηνὲ δαὴρ βηρηλὲν μεζαπτὶν ρέσμι τεμγὰ μυαφηγετὴ χακκηντὰ σουράϊ δεβλὲτ τενζημὰτ δαιρεσὴ μαζπατασή δ'ιρ).

Ὡς ἐγνώσθη ἐν τῷ νομοθετικῷ τμήματι τὸ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους παραπεμφθὲν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δι' οὗ διατυποῦται ἡ ἐρώτησις ἂν ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ἐξαιρέσεως τῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν νομαρχιῶν ἐκδιδομένων ἐκθέσεων περὶ προσδιορισμοῦ μισθοῦ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, τῶν μὴ λαβόντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν μισθοδοσίαν ἀνωτέραν τῶν πεντακοσίων γροσίων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐφαρμόζηται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Νομαρχιῶν περὶ προσδιορισμοῦ μισθοῦ τῶν κεκτημένων δικαίωμα συντάξεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἀπεφασίσθη τῇ συναινέσει τῆς διευθύνσεως τοῦ δημοσίου χρέους νὰ ἐξαιρῶνται τοῦ τέλους τῆς σημάνσεως αἱ ἐκθέσεις περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν μὴ λαβόντων μισθοδοσίαν ἀνωτέραν τῶν πεντακοσίων γροσίων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των, ἀποφαινόμεθα νὰ ἐξαιρῶνται ἐπίσης, συμφώνως πρὸς τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν, τοῦ τέλους τῆς σημάνσεως αἱ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν τῶν Νομαρχιῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμεναι ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν περὶ συντάξεως αἰτήσεων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν μὴ λαβόντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν μισθὸν μεγαλείτερον τῶν πεντακοσίων γροσίων καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη εἰς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον.

Τῇ 6 Ρεπ'ηουλεββὲλ 1305, ἢ τῇ 10 Νοεμβρίου 1303.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτοσήμου δέκα γροσίων ἐπὶ τῶν τακρηρίων καὶ ὑπομνημάτων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων περὶ ἀτομικῶν των ὑποθέσεων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.

ببوك مأمورلرى مصالح ذاتيه‌لرينه دائر يازيلان تقرير و تذكره‌لره اون غروشلق پول وضعى ومصالح عباد ايچون يازيلانلره عدم وضعى حقنده تحريرات عديه

(Πουγιουὺκ μεεμουρλερὶν μεσαλίχι ζατηγελερηνὲ δ᾽αὴρ γιαζηλὰν τακρὴρ βὲ τεζκιρελερὲ ὸν γουρουσλοὺκ πουὺλ βαζ῎ὴ βὲ μεσαλίχι ἡπ᾽ὰὸ ἡτσοὺν γιαζηλανλαρὰ ἀδέμι βαζ῎ὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ᾽ληγέ).

Μολονότι κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτεῖται νὰ τίθεται καὶ ἀκυροῦται κινητὸν χαρτόσημον τριῶν γροσίων διὰ τὰ τακρήρια καὶ τὰ ὑπομνήματα τὰ συντασσόμενα δι᾽ ἀτομικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ τῶν ὑπὸ σύνταξιν ὑπαλλήλων, ἐξαιρουμένων τῶν γραμματέων καὶ τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, ἐν τούτοις διὰ τῆς ἀπὸ 11 Σ᾽απ᾽ὰν 1305 ὑψηλῆς διαταγῆς, τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἀνεκοινώθη ἡμῖν ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τίθεται κινητὸν χαρτόσημον ἐπὶ τῶν τακρηρίων καὶ ὑπομνημάτων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων περὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων.

Ἐφ᾽ ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσι κατὰ τὴν τάξιν οἷς δεῖ.

Τῇ 21 Ἀπριλίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν κινητῶν χαρτοσήμων τῶν τεθησομένων εἰς τὰς ἐπισημειώσεις τῶν χρεωστικῶν γραμματίων λόγῳ ἐγγυήσεως.

دن سندانه كفالتى متضمن يازيلهجق هامشلره وضع اولنهجق پوللر حقنده تحريرات عديه

(Δεὴν σενεδ᾽ατινὰ κεφαλετὴ μουτεζαμμὶν γιαζ῎ηλαδζὰκ χαμισ᾽λαρὰ βὰζ᾽ ὸλουναδζὰκ πουλλὰρ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδλ῎ηγέ).

Ἐπειδὴ ἡ προηγουμένως ψηφισθεῖσα ἀπόφασις τοῦ νὰ προσκολλῶνται κινητὰ χαρτόσημα δέκα γροσίων καὶ διὰ τὰς περὶ ἐγγυήσεως ἐπιση-

μειώσεις, τὰς γραφομένας εἰς τὰ χρεωστικὰ γραμμάτια τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀξίας, τυγχάνει βαρεῖα διὰ τὰ μικρὰ δάνεια, κατόπιν συνενοήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ δημοσίου χρέους περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως αὐτῆς, ἀπεφασίσθη νὰ τίθενται καὶ ἀκυροῦνται ἐπὶ τῶν ἐπισημειώσεων τῶν γραφομένων εἰς τὰ χρεωστικὰ γραμμάτια διὰ τὴν ἐγγύησιν κινητὰ χαρτόσημα ἀξίας, ἴσης πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τοῦ χρεωστικοῦ τιθεμένου ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20,000 γροσίων, δέκα δὲ γροσίων, ὡς καὶ πρότερον ἐπὶ τῶν ἐπισημειώσεων ἐγγυήσεων ὑπὲρ ἀνωτέρου ποσοῦ τῶν 20,000 γροσίων.

Διατάξαντος δὲ τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου δι' ὑψηλῆς διαταγῆς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 13 Ζηλκαδὲ 1305, ἢ 11 Ἰουλίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτοσήμου ἑνὸς γροσίου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν γραμματέων καὶ τῶν εἰς μικρὰς θέσεις διωρισμένων ὑπαλλήλων.

كتبه وخدمات خفيفه‌ده بولنان مأمورلر طرفندن اعطا اولنه‌جق
استدعالرينه برغروشلق پول وضع اولنمق لازمكلديكى
حقنده‌تحريرات عدليه

(Κετεπὲ βὲ χιδεμάτι χαφηφεδὲ π'ουλουνὰν μεμουρλὲρ ταραφιντὰν ἠτὰ ὁλουναδζὰκ ἰστιδὰλαρηνὰ π'ὶρ γουρουσλούκ πούλ βάζ' ὁλουνμὰκ λαζὶμ γκελδιγὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δέον νὰ προσκολλῶνται κινητὰ χαρτόσημα ἑνὸς μὲν γροσίου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν δι' ἀτομικάς των ὑποθέσεις, τριῶν δὲ γροσίων ἐπὶ τῶν ταχρηρίων καὶ ὑπομνημάτων τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων περὶ τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἀποφάσει δὲν γίνεται λόγος ἂν οἱ πεπαυμένοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται ὡς ὑπάλληλοι ἢ μή, οἱ δὲ ἐπωφελούμενοι ἐκ τῆς περὶ τῆς προαγωγῆς καὶ συντάξεως τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἀποφάσεως θεωροῦνται ὡς ὑπάλληλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν γραφείων καὶ οἱ κατέχοντες μικρὰς θέσεις, προε-

τάθη ἡ ἀνάγκη τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν βαθμῶν τῶν κινητῶν χαρτοσήμων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν τε εἰρημένων ὑπαλλήλων καὶ τῶν πεπαυμένων, τῶν ἀφορώντων εἰς ἀτομικὰς ὑποθέσεις.

Συνεπείᾳ τῆς προτάσεως ταύτης, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν δι' ἐγγράφου του ὅτι, ἐπειδὴ ἡ περίπτωσις τοῦ ἂν διατελῶσιν οἱ ὑπάλληλοι ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ εἶναι πεπαυμένοι, δὲν συνεπάγεται τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῆς οὐσίας τῶν τακτηρίων καὶ ὑπομνημάτων, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλουσι περὶ τῶν ἀτομικῶν ὑποθέσεων, ἑπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ οἱ πεπαυμένοι ὑπάλληλοι, οἱ θέλοντες νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των διὰ τακτηρίων καὶ ὑπομνημάτων, ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν, νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀκυροῦσι κινητὰ χαρτόσημα τριῶν γροσίων· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ γραμματεῖς τῶν γραφείων καὶ οἱ εἰς μικρὰς θέσεις διωρισμένοι ἀνέκαθεν συντάσσουσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἐν εἴδει ἀναφορῶν, δὲν ὑπάρχει δὲ συνήθεια νὰ ὑποβάλλωσι τὰς τοιαύτας αἰτήσεις των διὰ τακτηρίων καὶ ὑπομνημάτων· τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάνθη ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ τίθεται καὶ ἀκυροῦται ἑνὸς γροσίου κινητὸν χαρτόσημον ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων ὑπαλλήλων, ὡς συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Ἐφ' ᾧ διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κατὰ τὴν τάξιν ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 15 Ἰουνίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀπὸ τῶν τελῶν τῆς σημάνσεως ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκθέσεων τῶν συνταχθησομένων ὑπὸ τῶν ἰατρῶν κατὰ τὴν αὐτοψίαν τῶν τραυματιῶν καὶ πεφονευμένων.

مجروحين ومقتولين كشف ومعاينه‌لرنده اطبانك تنظيم

ايده‌جكلرى راپورلر رسم تمغادن استثناسى حقنده تحريرات عدليه

(Μεδζρουχὴν βὲ μακτουλὴν κὲσ·φ οὒ μουαγενελεριντὲ ἐτιππ·ανὶν τενζὴμ ἠδ·εδζεκλερὴ ραπορλὰρ ρέσμι τεμγαδ·ὰν ἱστισνασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως γενομένης ὑπό τινων μερῶν περὶ τοῦ ζητήματος· τίς δέον νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου, ὅπερ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κοινοποιηθείσης ἐγκυκλίου περὶ τοῦ ὅτι

αἱ ἰατρικαὶ ἐκθέσεις αἱ προσαγόμεναι εἰς τὰ δικαστήρια ὑπάγονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, δέον νὰ προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων, ἃς οἱ ἰατροὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσωσι κατὰ τὴν αὐτοψίαν τῶν τραυματιῶν καὶ πεφονευμένων, τοῦτο παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ δι' ἐκθέσεώς του ἀπεφήνατο, ὅτι μολονότι δὲν ὑπάρχει σαφής τις ἐξαιρετικὴ διάταξις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκθέσεων, ἐν τούτοις λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι καθώς, συμφώνως πρὸς τὰ εἰδικὰ ἄρθρα τοῦ ρηθέντος νόμου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ποινικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων, ὡς μηνύσεις τῶν δημογεροντιῶν τῶν χωρίων, τὰς ὁποίας τῇ αἰτήσει τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, δικαιοῦνται αὗται νὰ συντάσσωσι καὶ ὑποβάλλωσιν, εἰσὶν ἀπηλλαγμέναι τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, οὕτω καὶ αἱ ἐκθέσεις τὰς ὁποίας οἱ ἰατροὶ συντάσσουσι διὰ τὰς αὐτοψίας τῶν τραυματιῶν καὶ πεφονευμένων, καθὸ θεωρούμεναι ὡς δημόσια ἔγγραφα συντασσόμενα τῇ αἰτήσει τῶν ὑπαλλήλων τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας πρὸς διατήρησιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, ἀνέκαθεν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, δέον νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν τελῶν τῆς σημάνσεως, καθὼς αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις, ἐκθέσεις καὶ αἱ μηνύσεις.

Ἐπειδὴ αἱ σκέψεις αὗται εἰσὶ σύμφωνοι πρὸς τὸ πρᾶγμα, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε τοῦ λοιποῦ τὰ δέοντα ἀναλόγως.

Τῇ 28 Μουχαρρὲμ 1306, ἢ 24 Σεπτεμβρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν προσαγομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ δημοσίου χρέους μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ νέου νόμου χορηγηθείσης προθεσμίας πρὸς σήμανσιν.

تمغا قانون جديدينك حكمنجه ويرلمش اولان مهلك انقضاسنده صكره تمغالنديرلمق اوزره ديون عموميه دائرمسنه كتوريلهجك اوراق حقنده قانون احكامنه توفيق معامله اولنمسنه دائر تحريرات عدليه

(Τεμγὰ κανούνι δζεδ·ηδηνὶν χουκμοῦνδζε βηριλμὶς· δλὰν μεχλὶν ἰνκιζασιντὰν σόνρα τεμγαλαντιριλμὰκ οἰζρὲ δ·ουγιούνι οὺμουμιγὲ δ·αηρεσινὲ γκετουρουλεδζὲκ ἐβρὰκ χακκηντὰ γενὴ κανοὺν ἀχκιαμινὰ τεβφήκη μουἀμελὲ ὁλουμασινὰ δαὴρ ταχρηράτι ἀδλιγέ).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως γενομένης κατόπιν δισταγμοῦ περὶ τοῦ ἂν ἐκ τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν γραμματίων τῶν μὴ χαρτοσημανθέντων νομίμως καὶ

προσαγομένων πρὸς σήμανσιν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, τῆς χορηγηθείσης διὰ τοῦ 36ου ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, διὰ τὰ συνταχθέντα καθ' ἣν ἐποχὴν ἴσχυεν ὁ παλαιὸς νόμος, πρέπῃ νὰ ἐφαρμόζηται ὁ παλαιὸς ἢ ὁ νέος νόμος, ἐκοινοποιήθη δι' ὑψηλῆς διαταγῆς ἡ ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν, ἐπειδὴ ἐνῷ τὰ ἐνοικιαστήρια, τὰ ἐγγυητικά, αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ ἐξοφλήσεις καὶ τῶν παρακαταθηκῶν ὑπόκεινται συμφώνως πρὸς τὸν παλαιὸν νόμον εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας, διὰ τοῦ νέου νόμου ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ τῆς τάξεως, ἀπὸ δὲ τῶν ἐγγράφων καὶ γραμματίων τῶν μὴ χαρτοσημανθέντων κατὰ τὸν νόμον, τὰ ὁποῖα προσάγονται εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, λαμβάνεται πρόστιμον ἡμισείας ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι τριῶν, συμφώνως πρὸς τὸ 26ὸν ἄρθρον τοῦ νέου νόμου· ἐπειδὴ τὸ πρόστιμον, ὅπερ δέον νὰ λαμβάνηται κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, τυγχάνει ἐλαφρότερον τοῦ διὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου ἐπιβαλλομένου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἁπασῶν ἐν γένει τῶν διατάξεων αὐτοῦ· ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις οἱ νόμοι οἱ ἐλαφρύνοντες τὰς ποινὰς ἐν ποινικοῖς ἀντικειμένοις ἔχουσιν ὀπισθενεργὸν δύναμιν· δέον διὰ τοὺς λόγους τούτους νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ νέου νόμου καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων καὶ γραμματίων τὰ ὁποῖα προσάγονται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ δημοσίου χρέους μετὰ τὴν τρίμηνον προθεσμίαν τὴν χορηγηθεῖσαν διὰ τοῦ 36ου ἄρθρου τοῦ νέου περὶ χαρτοσήμου νόμου ἵνα σημανθῶσι καὶ τὰ ὁποῖα συνετάχθησαν ἐν ᾗ ἐποχῇ ἴσχυεν ὁ παλαιὸς νόμος.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ὑμῖν ὅτι τοῦ λοιποῦ δέον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα, διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἵνα κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 5 Σαφὲρ 1306, ἢ 29 Σεπτεμβρίου 1304.

Ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαβιβασθὲν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτοσήμου δέκα παράδων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν περιεχόντων ποσὰ μικρότερα τῶν ἑκατὸν γροσίων.

يوز غروشدن اشاغى مبلغى حاوى اوراقده اون پاره‌لك پول پاپشديرلمسى حقنده ماليه نظارتندن عدليه نظارتنه كوندريلان تذكره

(Γιοὺζ γουρουσ·τὰν ἀσ·αγὴ μεπ·λαγὴ χαβὴ ἐβρακτὰ ὃν παραλὴκ πουλ γιαπισ·τηριλμασὴ χακκηντὰ μαλιγὲ ναζαρετιντὲν ἀδληγὲ ναζαρετινὲ γκιοντερηλὲν τεζκιρέ).

Κατὰ τὸ παράρτημα τὸ ψηφισθὲν πρό τινος δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐκοινοποιήθη δι' ἐγκυκλίου ἀπαιτεῖται νὰ προσκολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον δέκα μὲν παράδων ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς καὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐκδιδομένων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν γροσίων ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων τῶν ταμείων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων, καθὼς καὶ ἐπὶ παντὸς εἴδους ἐγγράφων περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, εἴκοσι δὲ παράδων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν ἑκατὸν γροσίων· ἐν τούτοις ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τῆς πρωτευούσης ἐπὶ μὲν τῶν ἐγγράφων καὶ γραμματίων τῶν ἐκδιδομένων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν γροσίων δὲν προσκολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον, τιθεμένων κινητῶν χαρτοσήμων δέκα παράδων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν περιεχόντων ἀκριβῶς ἑκατὸν γρόσια, εἴκοσι δὲ παράδων ἐπὶ τῶν περιεχόντων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἑκατὸν γροσίων.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ τοῦ εἰρημένου παραρτήματος ρητῶς διαγράφεται, ὅτι τὰ μὲν ρηθέντα ἔγγραφα τὰ περιέχοντα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν γροσίων ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημα δέκα παράδων, τὰ δὲ περιέχοντα ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἑκατὸν γροσίων, εἰς χαρτόσημα εἴκοσι παράδων· ἡ ὑπὸ τῆς ρηθείσης Νομαρχίας γινομένη ἐξαίρεσις τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν γραμματίων, τῶν περιεχόντων ποσὰ κατώτερα τῶν ἑκατὸν γροσίων, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ὑποτίθεται ὅτι προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης ἑρμηνείας τοῦ νόμου, πιθανὸν δὲ τὸ σφάλμα τοῦτο νὰ συμβαίνῃ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς γραφείοις, τοῦθ' ὅπερ καθίσταται αἰτία τῆς ἀπωλείας μέρους τῶν προσόδων τούτων, ἔστω καὶ προσωρινῶς.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ διεύθυνσις τῶν εἰδικῶν προσόδων τοῦ δημοσίου θωμανικοῦ χρέους ὑπέβαλε τὸ ἀπὸ 5 8)βρίου 1304 καὶ ὑπ' ἀριθ. 97 ὑπόμνημα ἵνα ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι κοινοποιήσεις.

Ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, ἀπεφήνατο ὅτι δέον, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὸ ὑπόμνημα τῆς ρηθείσης διευθύνσεως, νὰ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ρηθεῖσαν Νομαρχίαν, καὶ δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα, ἐξετελέσθησαν δὲ καὶ οὕτω τὰ εἰκότα, παρακαλεῖσθε ἵνα καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὑπουργείῳ· ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τοῦ νόμου.

Τῇ 20 Ρεπ·ηουλεββὲλ 1306, ἢ 12 9/βρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ ἐπιθέσεως κινητῶν χαρτοσήμων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

اعشار مزادقائه‌لرینه پول عدم وضعی حقنده تحریرات عدلیه

(Ἀσὰρ μεζὰτ καϊμελερηνὲ ποὺλ ἀδ·έμι βαζῆ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Μολονότι κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ γραμμάτια τὰ ἀνταλλασσόμενα μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν αἱ παντὸς εἴδους κοινοποιήσεις, αἱ ἀποδείξεις περὶ διαβατηρίων καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ προσαγόμενα εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἀπόδειξιν, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ 2ου ἄρθρου τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ τῆς διατιμήσεως τοῦ χαρτοσήμου τάξεως διὰ τῶν παντὸς εἴδους κοινοποιήσεων ἐννοοῦνται, αἱ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν δημοσιευόμεναι, τῶν ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων γενομένων κοινοποιήσεων, μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸ τέλος τῆς σημάνσεως· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ ὑπομνήματος αὐτοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τίθενται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν δεκάτων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔγγραφα, καίτοι προτείνεται ὑπό τινων μερῶν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοῦ κοινοποιηθέντος προηγουμένως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ βεζυρικῆς διαταγῆς.

Ἐφ' ᾧ διαβιβάζονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 13 Μαρτίου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τακρηρίων καὶ ἀναφορῶν ἄνευ χαρτοσήμου καὶ τῆς εἰσπράξεως προστίμου ἀπὸ τῶν παραβατῶν.

پولسز تقرير وعرضحال قبول اولنمامسي و خلافنده حركت ايدنلردن جزای نقدی النمسی حقنده تحريرات عدليه

(Πουλσσὺζ ταχρὴρ βὲ ἀρζιχὰλ καπ·σὺλ ὁλσυνμαμασὴ βὲ χιλαφιντὰ χαρεκὲτ ἠδ·ενλερδ·ὲν δζεζάη νακτὴ ἀλινμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Ἐνῷ τὸ 26ον ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁρίζει ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ὑπομνήματα, τὰ ταχρήρια καὶ αἱ ἀναφοραὶ αἱ ὑποβαλλόμενα εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα δι' ἀτομικὰς ὑποθέσεις γράφονται ἄνευ χαρτοσήμου, δὲν γίνονται παραδεκταὶ ἐπιγραφόμεναι ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἂν παραδεχθῶσιν αὐτὰς καὶ παραπέμψωσιν εἴς τι μέρος καὶ ἐνεργήσωσιν ἄλλην τινὰ ἐπ' αὐτῶν πρᾶξιν ἀποτίσωσι πρόστιμον ἀνὰ ἡμίσειαν μέχρι τριῶν λιρῶν ὀθωμανικῶν διά τε τὴν παραπομπὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἐν τούτοις ἀπό τινων τμημάτων ἀποστέλλονται τοιαῦται ἄνευ χαρτοσήμου ἀναφοραὶ καὶ ταχρήρια, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία μὲν γίνεται ἐνέργεια, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ παραδοχὴ τοιούτων ἀναφορῶν καὶ ταχρηρίων ἄνευ χαρτοσήμου εἶναι παράνομος, συντελεῖ καὶ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῶν ὑποθέσεων, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως ἐπιτρέπεται.

Τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνακοινώσαντος ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους δέον τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτὰ τὰ ἄνευ χαρτοσήμου ἔγγραφα ἀποστελλομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοιτοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 9 Ἰανουαρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι τὰ ἐγγυητικά, τὰ λαμβανόμενα ἀπὸ τῶν κατατασσομένων εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τῶν ζητουμένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἕνεκα ἐγκλήματος καὶ λοιπῶν καὶ ἀπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιστημῶν, δέον νὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου ἑνὸς γροσίου.

سلك ضبطيه دخالت ايدنلرله جمله وسائرەدن طولايى حكومتدن طلب ايديلان طلبهٔ علومدن النان كفالتنامەلرىن غروشلق ورقه يه يازلمسى حقنده تحريرات عدليه

(Σίλκι ζαπτιγεγὲ δ᾽εχαλὲτ ἠδ᾽ενλέρλε δζουνχὰ βὲ σαηρεδὲν δ᾽ολαγὴ χουκιουμεττὲν ταλὲπ ἠδ᾽ηλὲν βὲ ταλεπ᾽έ᾽ οὐλουμδ᾽ὲν ἀλινὰν κεφαλετναμελερὶν π᾽ιρὲρ γουρουσ᾽λοὺκ βαρακαγὰ γιαζιλμασὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ᾽ληγέ).

Τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνακοινώσαντος δι᾽ ὑπομνήματος αὐτοῦ, ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου ἑνὸς γροσίου κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰ ἐγγυητικὰ τὰ λαμβανόμενα ἀπὸ τῶν κατατασσομένων εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τῶν ζητουμένων ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ἕνεκα πλημμελήματος καὶ ἀπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιστημῶν, διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 29 Αὐγούστου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν κινητῶν χαρτοσήμων τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων.

دوائر اجرائيه طرفندن ويريلان سنداته وضع اولنه جق پوللر حقنده تحريرات عدليه

(Δ᾽εβαήρι ἰδζρατηγὲ ταραφιντὰν βηρηλὲν σενεδ᾽ατὰ βάζ᾽ ὁλουναδζὰκ πουλλὰρ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληδέ).

Συνεπείᾳ ἐρωτήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἂν θὰ προσκολλᾶται ἢ μὴ κινητὸν χαρτόσημον ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς τῶν διδομένων διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων εἰσπραττόμενα

ποσά, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ κοινοποιηθείσης διὰ βεζυρικῆς διαταγῆς ἀπεφήνατο ὅτι, μολονότι κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων εἰσπραττομένων χρημάτων λαμβάνονται ἀποδείξεις παραλαβῆς, ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων δέον νὰ τίθενται κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κινητὰ χαρτόσημα εἴκοσι παράδων, ἀλλὰ κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου αἱ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν εἰσὶν ἀπηλλαγμέναι τοῦ χαρτοσήμου.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων κοινοποιηθῶσιν οἷς δεῖ.

Τῇ 29 Ἰανουαρίου 1305.

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΝΤΑ

Τροποποίησις τοῦ 114 ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίων γαιῶν νόμου.

(Σελ. 1045).

Ἐάν τις μέρος τι τῶν δημοσίων γαιῶν, ὅπερ ἐξουσιάζει διὰ ταπίου, παραχωρήσῃ εἰς ἕτερον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τὸν διατρέφῃ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἡ παραχώρησις εἶναι ἔγκυρος καὶ ὁ ὅρος ἰσχυρός.

Μετὰ τὴν παραχώρησιν δὲν δύναται ὁ παραχωρητὴς μεταμελούμενος νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, συναινοῦντος νὰ διατρέφῃ αὐτὸν κατὰ τὸν εἰρημένον ὅρον. Ἐὰν ὅμως ὁ παραχωρητὴς ἀπέναντι τῆς ἀρνήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις διϊσχυριζόμενος, ὅτι δὲν τὸν διατρέφει κατὰ τὸν ρηθέντα ὅρον, θελήσῃ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ παραχωρηθὲν μέρος, ἐξετάζεται ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος δι' εἰδημόνων καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ παραχωρητοῦ εἶναι ἀληθής, ἀποδίδοται τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὸν παραχωρητήν.

Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ παραχωρητοῦ, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ οἱ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως διατρέφουσιν ἐπίσης τὸν παραχωρητὴν μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν τὸν διατρέφουσι, δικαιοῦται ὁ παραχωρητὴς νὰ λάβῃ ὀπίσω ἀπὸ τῶν κληρονόμων τὸ παραχωρηθὲν μέρος.

Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἀποθάνῃ μηδένα ἔχων κληρονόμον ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα μεταβιβάσεως, τὸ παραχωρηθὲν ἐξουσιάζει, ὡς καὶ πρότερον, ὁ παραχωρητὴς μὴ παραχωρούμενον εἰς ἄλλον. Πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ παραχωρητοῦ δὲν δύνανται οὔτε ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, οὔτε οἱ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ παραχωρήσωσιν εἰς ἄλλον τὸ παραχωρηθέν. Γενήσονται παραδεκταὶ τοῦ λοιποῦ αἱ ἐπὶ τῷ ρηθέντι ὅρῳ παραχωρήσεις καὶ ὁ ὅρος οὗτος θὰ καταχωρῆται ἐν τοῖς τίτλοις.

Ἡ ἀγωγὴ περὶ ὅρου μὴ περιεχομένου ἐν τῷ τίτλῳ ἀπαγορεύεται νὰ ἀκούηται ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Τῇ 18 Σαφὲρ 1306. ἢ 12 Ὀκτωβρίου 1304.

ΝΟΜΟΣ περὶ ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφόρων διτελῶν ἀφιερωμένων κτημάτων.

(Σελ. 1257).

Ἐάν τις παραχωρήσῃ εἰς ἕτερον τὸ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ διτελὲς ἀφιερωμένον κτῆμα ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τὸν διατρέφῃ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἡ παραχώρησις εἶναι ἔγκυρος καὶ ὁ ὅρος ἰσχυρός. Μετὰ τὴν παραχώρησιν δὲν δύναται ὁ παραχωρητὴς μεταμελούμενος νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ κτῆμα ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, συναινοῦντος νὰ διατρέφῃ αὐτὸν κατὰ τὸν εἰρημένον ὅρον. Ἐὰν ὅμως ὁ παραχωρητὴς ἀπέναντι τῆς ἀρνήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, διϊσχυριζόμενος ὅτι δὲν δὲν τὸν διατρέφει, θελήσῃ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ παραχωρηθὲν κτῆμα, ἐξετάζεται ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος δι' εἰδημόνων καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ παραχωρητοῦ εἶναι ἀληθής, ἀποδίδοται τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὸν παραχωρητήν. Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ παραχωρητοῦ, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ οἱ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως διατρέφουσιν ἐπίσης τὸν παραχωρητὴν μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν τὸν διατρέφουσι, δικαιοῦται ὁ παραχωρητὴς νὰ λάβῃ ὀπίσω ἀπὸ τῶν κληρονόμων τὸ παραχωρηθέν.

Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἀποθάνῃ μηδένα ἔχων κληρονόμον ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα μεταβιβάσεως, τὸ παραχωρηθὲν ἐξουσιάζει ὡς καὶ πρότερον ὁ παραχωρητὴς μὴ παραχωρούμενον εἰς ἄλλον. Πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ παραχωρητοῦ δὲν δύναται οὔτε ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, οὔτε οἱ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ παραχωρήσωσιν εἰς ἄλλον τὸ παραχωρηθέν. Γενήσονται τοῦ λοιποῦ παραδεκταὶ αἱ ἐπὶ τῷ ρηθέντι ὅρῳ παραχωρήσεις καὶ ὁ ὅρος οὗτος θὰ καταχωρῆται ἐν τοῖς τίτλοις.

Ἡ περὶ ὅρου μὴ περιεχομένου ἐν τῷ τίτλῳ ἀγωγὴ ἀπαγορεύεται ν' ἀκούηται ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Τῇ 18 Σαφὲρ 1306, ἢ 12 Θρίου 1304.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἀνακοπῆς κατὰ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων.

محاكم شرعيه‌دن غياباً ويريلان اعلامات عليه اولان اعتراضى حقنده محرران عدليه

(Μεχακίμι σ'ερῆγεδ'ὲν γηγιάπ'εν βερηλὲν ἤλαμὰτ ἀλεηχηνὲ ὁλὰν ἠτιρὰζ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Τὸ ἔγγραφον τοῦ ἱεροδικαστοῦ τῆς Νομαρχίας Καρασοῦ ζητοῦντος ὁδηγίας, λόγῳ ὅτι ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ρητὴ διάταξις περὶ τῶν ἡμερῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων γίνεται παραδεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος, ἐφαρμόζεται μὲν τὸ 1143ον ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἀλλ' ἡ δικονομία αὕτη δὲν ἰσχύει ἐν τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ἐλεγκτικῷ ἱερονομικῷ συμβουλίῳ ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι, μολονότι διὰ τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρου τῶν περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ὁδηγιῶν δὲν ὁρίζεται ὅτι ἐξαιροῦνται αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις, ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἄρθρον 1836 τοῦ Ἀστ.Κώδικος περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα νὰ δικάζηται κατ'ἀντιμωλίαν ὁ ἐρήμην καταδικασθείς· ἐπειδὴ δὲ τὸ νὰ παραχωρῆται τρίμηνος προθεσμία εἰς τὸν καταδικαζόμενον ἐρήμην διὰ τὴν ἀνακοπὴν πρὸ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν δίκης καὶ κατόπιν μετὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασίαν ἡ αὐτὴ προθεσμία διὰ τὴν ἀναίρεσιν συνεπάγεται ἀναβολάς, καὶ ἐκ πείρας ἀπεδείχθη ὅτι ἐγένετο αἰτία νὰ μὴ προσέρχωνται εἰς τὸ δικαστήριον οἱ προσκαλούμενοι ἐναγόμενοι οἱ ὑποχρεούμενοι νὰ δικασθῶσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὡς διαγράφουσι τὰ ἱερονομικὰ βιβλία, ὁ ἐρήμην καταδικαζόμενος, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως, νὰ παρουσιάζηται ἐντὸς βραχείας προθεσμίας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατ'ἀντιμωλίαν καὶ κατόπιν νὰ ἐκτελῶνται τὰ τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως.

Παραπεμφθέντος τοῦ ζητήματος εἰς τὴν συντακτικὴν τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπήν, αὕτη ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάνθη ὅτι, ἐπειδὴ τὸ 1836ον τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος διαγράφει ὅτι «ἐὰν ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς παρουσιασθῇ εἰς δικαστήριον καὶ προβάλῃ ἔνστασίν τινα ἱκανὴν νὰ ἀντικρούσῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος, ἡ ἔνστασις αὕτη ἀκούεται καὶ ἀποφασίζονται τὰ δέοντα. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς ἀγωγῆς ἢ πράξῃ μὲν τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἔνστασίς του δὲν ἀπο-

κρούει τὴν ἀγωγήν, ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται», δέον νὰ κοινοποιηθῇ οἷς δεῖ, ἐὰν ἡ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἀνακοπὴ τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος δὲν παραπεμφθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον καὶ δὲν ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, ἡ ἐρήμην ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἔφεσιν.

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλαμάτον διὰ τοῦ ἀπὸ 6 φεβρουαρίου 1203 ὑπομνήματος αὐτοῦ δηλῶσαν ὅτι δι' ἐγκυκλίου ἐνηργήθησαν αἱ κοινοποιήσεις εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἱεροδικαστάς, ἐνετείλατο νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα καὶ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου· διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑμῶν δικαστήρια διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰκότων.

Τῇ 22 Μαρτίου 1304.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν βακουφίων.

ΝΟΜΟΣ περὶ καθηκόντων τῶν διευθυντῶν. Σελ. 1117—1148
Διασαφητικαὶ διατάξεις. » 1149—1156
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἐντύπων ἐνδεικτικῶν. » 1156—1162
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν πράξεων ἐπί τε τῶν ἐστεγασμένων καὶ τῶν προσοδοφόρων βακουφίων. » 1162—1170
ΝΟΜΟΣ περὶ ἀπονομῆς βακουφικῶν θέσεων. » 1171—1175
Ὁδηγίαι περὶ τῆς ἀπονομῆς θέσεων καὶ τῶν σχετικῶν αὐταῖς. » 1175—1180
Διατίμησις τῶν ἐγγράφων τοῦ ἐλεγκτικοῦ δικαστηρίου. » 1180—1186
Τέλη τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλεγκτικοῦ δικαστηρίου. » 1186—1188
ΝΟΜΟΣ περὶ σιτηρεσίων καὶ οἰκονομίας τῶν πτωχοτροφείων. » 1189—1190
Διατάξεις περὶ ἐκπλειστηριάσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑδάτων. » 1191
ΝΟΜΟΣ περὶ ἀδεσπότων βακουφικῶν οἰκιῶν καὶ οἰκημάτων. » 1192—1194
ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ μέρους τοῦ Ταμείου (Πετὴτ-σοὺλ-Μὰλ) τῶν Αὐτοκρ. βακουφίων. » 1195—1208
Παράρτημα τοῦ ἀνωτέρω νόμου. » 1209—1213
ΝΟΜΟΣ περὶ εἴδους τινὸς γκεδικίων ἐξουσιαζομένων ὡς καθαραὶ ἰδιοκτησίαι. » 1213—1219
Ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν τίτλων τῶν βακουφικῶν γαιῶν ἀπὸ τοῦ Δεφτερχανέ. » 1220—1224
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δεφτερχανὲ ἐκδιδομένων τίτλων τῶν ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφόρων βακουφ. » 1225—1229
Ἔκθεσις περὶ εὐαγῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων. » 1230—1234
ΝΟΜΟΣ περὶ ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφόρων βακουφικῶν κτημάτων ἐξουσιαζομένων ἐπὶ διτελείᾳ. » 1234—1239
Ἀπόφασις περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀνωτέρω νόμος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικός. » 1239—1240
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς διανομῆς τῆς χρήσεως μεταξὺ τῶν ἐξ ἀδιανεμήτου συγκυρίων διτελῶν ἐστεγασμένων βακουφίων. » 1240—1241
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ εἰκονικῆς παραχωρήσεως τῶν ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφόρων βακουφίων. » 1242—1243
ΝΟΜΟΣ περὶ τῆς διαλύσεως τῆς διαφορᾶς τῆς ἀναφυομένης μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων ἐπὶ τῆς ἐπ' ἀντιχρήσει παραχωρήσεως οἰκιῶν κτλ. » 1244—1245
ΝΟΜΟΣ περὶ καθηκόντων τῶν τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐθκαφίων. » 1245—1248

ΝΟΜΟΣ περὶ τῆς ἐν τοῖς τίτλοις ἐγγραφῆς τῆς ὁριστικῆς ἢ ἐπ' ἀντιχρήσει παραχωρήσεως οἰκιῶν καὶ λοιπῶν. Σελ. 1248—1250
Ἀπόφασις περὶ ἐκδόσεως τίτλων ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου » 1250—1251
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ παρακωλύσεως τοῦ νὰ ἀκούωνται αἱ περὶ πλημμελοῦς ὅρου ἀγωγαί. » 1251—1252
Ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῆς συμφώνως πρὸς τὸν Ἀστυκὸν Κώδικα ἐκδικάσεως τῶν πολιτικῶν περὶ βακουφίων ἀγωγῶν. » 1253—1254
Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ εἰσπράξεως ἐνοικίων ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφόρων βακουφίων. » 1255
Ἐγκύκλιος περὶ ἀδεσπότων βακουφίων. » 1256
Ἀπόφασις περὶ τῆς ἐν τίτλοις τῶν παραχωρουμένων βακουφικῶν κτημάτων καταχωρήσεως τῶν ὅρων περὶ τῆς διατροφῆς. » 1256 - 1257
Σύγγραμμα Ὀμὲρ Χιλμῆ ἐφέντη περὶ βακουφικῶν διατάξεων. » 1262—1450
Πίναξ τῶν περιεχομένων τοῦ ἀνωτέρω συγγράμματος. » 1451—1554

Νόμοι καὶ λοιπὰ ἀφορῶντες εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς.

ΝΟΜΟΣ περὶ ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος. Σελ. 1555—1556
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ἀνωτέρω νόμου. » 1557—1559
Κανονισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν περὶ ὑπηκοότητος ὑποθέσεων. » 1559—1560
ΝΟΜΟΣ χορηγῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀκινήτων κτημάτων εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους. » 1561—1563
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ἀνωτέρω νόμου. » 1563—1566
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τῶν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξαιρουμένων προσώπων. » 1567—1568
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ γίνηται ἡ αὐτὴ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξουσίας κτημάτων. » 1568
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ παρουσίας διερμηνέως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῆς ἀλλοδαπῶν περὶ μισθώσεως κτημάτων. » 1569
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τῆς μὴ μεταβιβάσεως τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τοῦ ἀποθνήσκοντος ὑπηκόου ὀθωμανοῦ εἰς τὰ τῆς ξένης ὑπηκοότητος τέκνα καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. » 1570—1571
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ἂν ἀπαιτῆται ἄδεια διὰ νὰ θεωρῶνται ὡς ἀλλοδαπαὶ αἱ γυναῖκες αἱ συζευγνύμεναι μετ' ἀλλοδαπῶν. » 1571—1572

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἰσχύος τῶν διαθηκῶν τῶν ἐπικυρουμένων παρὰ τῶν προξενείων. Σελ. 1572—1574

Νόμοι, ὁδηγίαι καὶ ἐγκύκλιοι σχετικοὶ πρὸς τὰ ἀντικείμενα τοῦ Ἱεροῦ Νόμου.

ΝΟΜΟΣ περὶ διορισμῶν εἰς δικαστικὰς θέσεις. Σελ. 1577—1585
ΝΟΜΟΣ περὶ Ναηπῶν. » 1585—1589
ΝΟΜΟΣ περὶ ἱεροδικαστῶν. » 1590—1595
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν ἱερῶν ἐν γένει δικαστηρίων. » 1596—1614
Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων συντάξεως πληρεξουσίων ἀγοραπωλησίας. » 1614—1615
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων διὰ τὰ καθαρᾶς ἰδιοκτησίας κτήματα. » 1615—1618
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ νὰ μὴ λαμβάνηται δικαίωμα διανομῆς ἐκ τῆς περιουσίας τῶν στρατιωτικῶν τῶν ἐχόντων βαθμὸν κατώτερον τοῦ μουλαζίμη σανῆ. » 1619
Ἔγγραφον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν περὶ ζημιῶν ἀγωγῶν τῶν πηγαζουσῶν ἐκ προηγουμένης ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ νόμου γενομένης δίκης. » 1620
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ τέλους τῆς ἐπικυρώσεως ἐγγράφων, ὧν ἀποδεικνύεται τὸ περιεχόμενον. » 1621—1622
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ πέμπτου τοῦ τέλους τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου. » 1622
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐπισημειώσεως τῶν συμβούλων ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν συνταττομένων ὑπὸ τῶν δικαστῶν τῶν ἐπαρχιῶν. » 1623—1624
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ὅτι δὲν λαμβάνεται τέλος ἐπικυρώσεως τῶν πληρεξουσίων τῶν συνταττομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων » 1624—1625
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τέλους ὅπερ δέον νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὰς μετὰ τὴν ἀνακοπὴν ἐκδιδομένας ἀποφάσεις κατ' ἀντιμωλίαν. » 1625—1626
ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν συμβουλίου. » 1626—1627
ΝΟΜΟΣ περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἀπόρων ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἐπιστημόνων. » 1628—1631
ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἀπόρων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. » 1631—1637
ΝΟΜΟΣ περὶ ἀγροκτημάτων ἐξουσιαζομένων ὑπὸ ὀρφανῶν. » 1638—1639
ΝΟΜΟΣ περὶ διορισμοῦ μουβελλᾶ. » 1639—1641

Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τῶν χριστιανικῶν κληρονομιῶν. Σελ. 1641—1644
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν καθαρᾶς ἰδιοκτησίας κτημάτων ἐγκαταλειπομένων διὰ δωρεᾶς καὶ διαθήκης. » 1644—1646
Βυζυρικὴ διαταγὴ περὶ διαθηκῶν. » 1646
Ἐγκύκλιος περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν διαθηκῶν. » 1647—1648
Ἐγκύκλιος περὶ ἁρμοδιότητος τῶν πρωτοδικείων ἐπὶ τῶν περὶ διατροφῆς ἀποφάσεων τῶν Πατριαρχείων καὶ χαχαμχανέδων. » 1648—1650
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἰσχύος τῶν περὶ κληρονομίας ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων παρὰ τοῖς ἱερο'ς δικαστηρίοις. » 1651
Διαταγὴ καὶ ἄρθρον νόμου περὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων περὶ χρέους ἐπιδικασθέντος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὀφειλέτου. » 1651—1652
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ κατασχέσεως κληρονομιῶν. » 1652—1653
Ἐγκύκλιος περὶ πληρωμῆς τῶν ἀγωγίων τῶν διδομένων εἰς τοὺς διὰ κληρονομίας ἀποστελλομένους ὑπαλλήλους τοῦ ἱεροῦ νόμου. » 1653—1654
Ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἱερονομικοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου. » 1654—1657
ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ Φετφαχανέ. » 1657—1659
Ὁδηγίαι περὶ τῶν κωδίκων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καὶ τῶν βιβλίων τῶν πρακτικῶν. » 1660—1663
Ὁδηγίαι περὶ συντάξεως τῶν ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ νόμου. » 1663—1670
Ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ διανομέως τῶν κληρονομιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ Πεὴτ οὖλ-Μάλ. » 1670—1681
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων συμβολαίων περὶ διατροφῆς. » 1681—1682
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς προσκλήσεως καὶ προσαγωγῆς τοῦ ἐναγομένου, ὅταν ἐν ταῖς ἀγωγαῖς περὶ γάμου καὶ διατροφῆς δὲν εἶναι δυνατὴ ἐρημοδικία. » 1682—1683
Ἔκθεσις τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱερῶν δικαστηρίων. » 1683—1686
Ἐγκύκλιος περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις ἀναιρέσεων κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. » 1686—1687
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου. » 1687—1691
Ἔκθεσις τῆς συντακτικῆς τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ 1ου ἄρθρου τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν. » 1691—1692

Ἐγκύκλιος περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἱεροῦ νόμου. Σελ. 1692—1693
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἐκδικάσεως ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ μέρους τῶν κτηματικῶν δικῶν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων. » 1693—1694
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱερῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων. » 1694
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ὅτι τὰ συμβόλαια καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν ναηπῶν γράφονται ἐπὶ χάρτου κατωτέρου τῆς νομίμου τάξεως. » 1695
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἐγγυήσεων τῶν γραφομένων ἐπὶ τῶν συμβολαίων τῶν συνταχθησομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας προσκολλήσεως κινητῶν χαρτοσήμων. » 1696
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἀρχείων ὑπὸ τῶν ἀποχωρούντων ναηπῶν. » 1697
Προκήρυξις περὶ γάμων καὶ συνοικεσίων. » 1697—1703

Δικονομικὰ καὶ Λοιποὶ νόμοι ἰσχύοντες ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις.

ΝΟΜΟΣ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Σελ. 1707—1732
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν καταστημάτων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. » 1732—1734
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν ἐν τῇ κεντρικῇ διοικήσει πρωτοδικείων τῶν ἐκπληρούντων καθήκοντα ἐφετείων. » 1734
Τεζκερὲς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν καθηκόντων τῆς εἰσαγγελίας. » 1735—1737
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν καθηκόντων τῆς εἰσαγγελίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν. » 1737—1741
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς διοικητικῆς ἀλληλογραφίας τῆς εἰσαγγελίας. » 1742
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῆς εἰσαγγελίας. » 1743—1744
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. » 1744—1745
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν κοινοποιουμένων δικογράφων ἐπὶ πολιτικῶν ἀγωγῶν. » 1745—1746
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς ἐνστάσεων μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰσαγγελέως. » 1746—1748
ΝΟΜΟΣ περὶ ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ δικαστῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1748—1755
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν ἀρχείων τῶν δικαστῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1755—1758

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαδικασίας τῶν εἰς δίκην παραπεμφθέντων ὑπαλλήλων. Σελ. 1759
Τηλεγράφημα περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. » 1759—1761
Τηλεγράφημα περὶ ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ παρέδρων δικαστῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν ἐπαρχιῶν. » 1761—1762
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀνικάνων δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπαρχιῶν. » 1762—1763
Ἐγκύκλιος περὶ μὴ διορισμοῦ τῶν ἐλλειμματιῶν ὑπαλλήλων. » 1763—1764
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν πρωτείων τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1764
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1764—1765
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐγκύρου ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν παρέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων. » 1765—1766
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐγκαίρου προσελεύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. » 1766—1767
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων » 1768
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ὑποβολῆς παραπόνων κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1769
Ἐγκύκλιος περὶ ἐγκαίρου διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων. » 1770
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς δικαστηρίοις παρέδρων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων. » 1770—1772
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀφαιρέσεως 5 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν. » 1772
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἀκολούθων παρέδρων τῶν ἐφετείων καὶ τῶν ὑπηρετῶν. » 1772—1773
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παροχῆς τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀπουσιαζόντων προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων εἰς τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτοὺς παρέδρους. » 1773—1774
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παροχῆς τοῦ πέμπτου τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀποθνήσκοντος, ἢ πρὸς διαδικασίαν προσκαλουμένου ὑπαλλήλου ἐκτὸς τῶν δικαστῶν, εἰς τὸν ἀναπληροῦντα αὐτόν. » 1774—1775
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἡμίσεος τῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ προσωρινῶς ἀπουσιάζοντας ὑπαλλήλους. » 1775—1776
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ παροχῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀναπληρωτοῦ εἰς τὸν ἀναπληρώσαντα τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων. » 1776—1777

Ἐγκύκλιος περὶ παροχῆς ἐξόδων μεταβάσεως εἰς τοὺς μὴ ἐμμίσθους ὑπαλλήλους. Σελ. 1777—1778
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ζητουμένης ἀδείας ἀπουσίας πρὸς διεκπεραίωσιν ἀτομικῶν ὑποθέσεων. » 1778—1779
Ἐγκύκλιος ἀπαγορεύουσα τὸν διορισμὸν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὡς ἀναπληρωτοῦ πλέον τῆς μιᾶς θέσεως. » 1779
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παραδόσεως τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἐν τοῖς δικαστ. ὡρισμένων πραγμάτων. » 1780
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ συστήματος τῆς κατὰ σειρὰν ὑπηρεσίας εἰς μόνον τὸ Ἀκυρωτικόν. » 1780—1781
Ἐγκύκλιος καὶ ὁδηγίαι περὶ τῶν στατιστικῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. » 1781—1783
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν σχέσεων τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους. » 1784
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν. » 1785
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν ἐξετάσεως τοῦ διαταχτικοῦ καὶ αἰτιολογικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων. » 1786—1787
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς ὡς συνταξιούχων τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον. » 1787
Ὁδηγίαι περὶ ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων τῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων. » 1788—1793
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ » 1794—1882
Πίναξ τῶν περιεχομένων τῆς πολιτικῆς δικονομίας. » 1883—1884
Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων εἰς τοὺς προέδρους. » 1885
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἠπίας καὶ δικαίας συμπεριφορᾶς τῶν δικαστῶν. » 1885—1886
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων κατὰ τὸν κανόνα τῆς προτιμήσεως τῶν προγενεστέρων. » 1886—1888
Ἐγκύκλιος περὶ κοινοποιήσεως καὶ ἀποστολῆς τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς κλήσεως ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν προέδρων. » 1888 1889
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ταχείας κοινοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποστελλομένων κλήσεων. » 1889—1890
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων ἀποστολῆς τῆς κλήσεως. » 1890
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐπισήμων κοινοποιήσεων τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τοὺς πρεξένους ἢ εἰς τοὺς διερμηνεῖς. » 1891
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἀποστολῆς τῆς κλήσεως διὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων. » 1891 1892

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς προσκλήσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Σελ. 1892—1893
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων ἀποστελλομένων εἰς τὸν ἐναγόμενον τριῶν κλήσεων εἰς μίαν. » 1893—1894
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἐκδόσεως ἐπισημειωτικῶν γνωμοδοτήσεων ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς μόνου διαδίκου. » 1894
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων διὰ τῶν ἑρμηνευτικῶν κανόνων χωρὶς νὰ ἀπευθύνωνται τὰ δικαστήρια εἰς τὸ ὑπουργεῖον. » 1895—1898
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ ἐγκύρου τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τῶν ἀποκρυπτόντων κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν ὑπηκοότητα αὐτῶν. » 1899
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν εἰς τὰ δικαστήρια ἀποστελλομένων ἐντοπίων ὡς ἀντιπροσώπων τῶν διερμηνέων. » 1900
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν προσώπων ἅτινα ἀνέκαθεν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ ὄντα διϊσχυρίζονται ξένην ἐθνικότητα. » 1900—1901
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς κοινοποιήσεως τῶν δικογράφων περὶ ἀκινήτων κτημάτων. » 1901—1902
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑπὸ τῶν διερμηνέων τῶν παρευρισκομένων εἰς τὰς συζητήσεις καὶ συνδιασκέψεις τῶν δικαστηρίων. » 1902—1903
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀπαιτήσεως διαμονητηρίων μόνον ἀπὸ τῶν ἐναγόντων, ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ ἐθνικότης. » 1903—1904
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τῆς διαδικασίας ἐν τοῖς πολιτικ. δικαστηρίοις. » 1904—1905
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς καταχωρήσεως εἰς μόνον τὰ πρακτικὰ τῶν λόγων τῶν μειοψηφούντων δικαστῶν. » 1906
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ εἴδους τοῦ νομίσματος τῶν ἐπιδικαζομένων ποσῶν. » 1906—1907
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ εἴδους τῶν ἐπιδικαζομένων ποσῶν διὰ τῶν ἀποφάσεων. » 1908
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς καταχωρήσεως ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν νομισμάτων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. » 1909
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς σφραγίσεως τῶν ἀντιγράφων τῶν δικογράφων διὰ τρόπου εὐαναγνώστου. » 1910
Ἐγκύκλιος περὶ προσδιορισμοῦ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων πρὸς ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἀνηκουσῶν δικῶν. Σελ. 1911
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἀγωγῶν τοῦ δημοσίου Ταμείου. » 1911—1912
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς σφραγίσεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοριζομένων πλη-

ρεξουσίων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων. Σελ. 1912—1913
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν ἐγγράφων τῶν πληρεξουσίων τῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐσωτερικοῦ. » 1913—1914
Ἐγκύκλιος τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν πληρεξουσίων διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐμμέσων φόρων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς ἁρμοδίας διευθύνσεως. » 1914—1915
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἀπαιτήσεων διὰ τῶν δικαστηρίων. » 1915—1917
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἄνευ ἀναβολῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς κυβερνήσεως ἀποφάσεων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. » 1917—1918
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον κοινοποιήσεως τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀναφυομένων ἀναιρέσεων » 1918—1919
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος πληρεξουσίου εἰς ἐρημοδικίας. » 1919—1920
ΝΟΜΟΣ θεμελιώδης τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου. » 1921—1924
ΝΟΜΟΣ ἐσωτερικὸς τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου. » 1924—1941
Ἐγκύκλιος περὶ ὑποβολῆς τῶν δικογράφων τῶν ἐφέσεων εἰς τὰ ἐφετεῖα. » 1942
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Νομαρχίαις. » 1942—1943
Ἐγκύκλιος περὶ λήψεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ νομίμου τέλους τῶν ἀποφάσεων, ὧν αἰτεῖται ἡ ἀναίρεσις. » 1943—1944
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων τῆς ἀναιρέσεως εἰς τὸ Ἀκυρωτικόν. » 1945—1946
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων καθ' ὧν ὑπεβλήθη ἀναίρεσις. » 1946—1947
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων τῶν ἀρξαμένων πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων, ὅταν προσάγηται ἀπόδειξις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως. 1947—1949
Ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῶν ἐγγυήσεων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων ἐπὶ τῶν ἐφέσεων καὶ ἀναιρέσεων. » 1949—1951
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τοῦ τρόπου τῆς παροχῆς τῶν ἀνωτέρω ἐγγυήσεων. » 1951—1952
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεων ὑπὸ τῶν λογιστηρίων ἀντὶ ἐγγυήσεως διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δημοσίων γραφείων αἰτουμένας κατασχέσεις. » 1952
Ἐγκύκλιος περὶ κοινοποιήσεως τῶν περὶ ἀγωγῶν κακο-

δικίας ὑποβαλλομένων ὑπομνημάτων διὰ τῶν συμβολαιογραφείων. Σελ. 1953
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν δικηγόρων τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων. » 1954 – 1961
Διατίμησις τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων. » 1966—1967
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ δικηγόρων νόμου καὶ εἰς τὰς Νομαρχίας. » 1968—1969
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν δικηγόρων τῶν μὴ καταβαλόντων τὸ τέλος τῆς ἐγγραφῆς. » 1969
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς μὴ ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν μὴ καταβαλόντων τὰ διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν ὡρισμένα χρήματα δικηγόρων. » 1970
ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων. » 1971—1975
Ἐγκύκλιος περὶ διαβιβάσεως τοῦ περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων νόμου. » 1975—1976
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς προσοχῆς ἥτις δέον νὰ ἐφιστᾶται εἰς τὰς ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν γινομένας ἐξετάσεις. » 1976 – 1977
Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ καταργήσεως τοῦ περιορισμοῦ τοῦ δικηγορεῖν, ἐκτὸς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων. » 1977
Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζομένων πληρεξουσίων ἐκ δικηγόρων ἐχόντων ἄδειαν. « 1977 - 1978
ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου. » 1978—1979
ΝΟΜΟΣ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων » 1980 – 1996
Ἐγκύκλιοι σχετικαὶ πρὸς τὸν ἀνωτέρω νόμον. » 1996 – 2029
ΝΟΜΟΣ περὶ συμβολαιογράφων. » 2030 – 2037
ΝΟΜΟΣ περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν συμβολαιογράφων. » 2038 – 2042
Διάφοροι ἐγκύκλιοι σχετικαὶ πρὸς τὸν περὶ συμβολαιογράφων νόμον. » 2042—2064
ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΕΛΩΝ. » 2065 2086
Ἐγκύκλιοι ἀφορῶσαι εἰς τὴν διατίμησιν. » 2087—2097
ΝΟΜΟΣ περὶ χαρτοσήμου. » 2098—2115
Εἴσπραξις τῶν ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων προστίμων. » 2116—2119
Ἐγκύκλιοι σχετικαὶ πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον. » 2119 2120
ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΝΤΑ. Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου τοῦ περὶ γαιῶν νόμου. » 2141
ΝΟΜΟΣ περὶ ἐστεγασμένων καὶ προσοδοφ. βακουφίων. » 2142
Ἐγκύκλιος περὶ ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τῶν ἱερῶν δικαστηρίων. » 2143